

Mạn Bộ Biên Giang Minh Nguyệt Hàn

Contents

Mạn Bộ Biên Giang Minh Nguyệt Hàn	2
1. Chương 01	2
2. Chương 02	5
3. Chương 03	10
4. Chương 04 - 05	14
5. Chương 06 - 07	21
6. Chương 08 - 09	26
7. Chương 10 - 11	32
8. Chương 12 - 13	39
9. Chương 14 - 15	46
10. Chương 16 - 17	53
11. Chương 18 - 19	59
12. Chương 20 - 21	66
13. Chương 22 - 23	73
14. Chương 24 - 25	80
15. Chương 26 - 27	86
16. Chương 28 - 29	93
17. Chương 30 - 31	100
18. Chương 32 - 33	107
19. Chương 34 - 35	114
20. Chương 36 - 37	121
21. Chương 38	128
22. Chương 39	132
23. Chương 40 - 41	138
24. Chương 42	145
25. Chương 43	150
26. Chương 44	154
27. Chương 45	159
28. Chương 46	163
29. Chương 47	167
30. Chương 48	172
31. Chương 49	176
32. Chương 50	180
33. Chương 51	185
34. Chương 52	189
35. Chương 53	193
36. Chương 54	198
37. Chương 55	202
38. Chương 56	207
39. Chương 57 - 01	211
40. Chương 57 - 02	215
41. Chương Phỏng Vấn 1	219

Mạn Bộ Biên Giang Minh Nguyệt Hàn

Giới thiệu

Trích nhật ký của Phong Mạn Mạn x năm x tháng x ngày Thời tiết: trời trong xanh bỗng đầy mây, sa

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/man-bo-bien-giang-minh-nguyet-han>

1. Chương 01

Trên trò chơi, sa mạc đầy cát vàng, hai nữ tử một mình đấu con sói lang. Đúng vậy, là một mình đấu.

Một nữ tử dài màu trắng đang cố gắng nhặt đồ vứt đi, nữ tử pháp sư tóc ngắn màu cà phê chậm chạp dùng ma pháp công kích quái vật. Chỉ có một người công kích, khó trách kêu là một mình đấu.

Chỉ thấy một lúc sau, nữ tóc cà phê vì dùng hết SP mà không thể công kích, chỉ có thể dừng lại nghỉ ngơi.

[Đội Ngũ] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Mạn Mạn, đừng nhặt đồ thừa nữa, một mình ta đánh quá mệt mỏi, mi cũng cấp cho ta thêm trạng thái* đi.

Bình Hải Tịch Mạn Mạn lập tức đi đến bên người nàng, bổ sung thêm máu giúp nàng tăng trạng thái, làm trong đội ngũ chức nghiệp thầy thuốc trong thêm kinh nghiệm cống hiến tấn công, việc duy nhất có thể làm là hậu thuẫn vững chắc.

Thế nhưng, việc nhỏ chữa khỏi cho pháp sư này tựa hồ không cần nói cung cấp cũng có phục vụ.

[Đội Ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Ta phải tốn tiền mua ma trượng.

[Đội Ngũ] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Không được, không thể gặm nhấm kinh nghiệm của ta không công được, mi đi đừng trách ta.

[Đội Ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Ờ, không thành vấn đề.

Tại thời điểm nói chung là thuận lợi nhưng trong thời điểm Sói Lang vẫn chưa chết, Bình Hải Tịch Mạn Mạn lại đi qua, hậu quả đã xảy ra.

Lv thấp, mất một lượng nhỏ máu, Bình Hải Tịch Mạn Mạn bị hai con Sói Lang đánh chết, nằm cứng đờ. Mà Thu Nhật Vọng Hương Tâm bởi vì muốn bắt đầu nghiên cứu về ma pháp liền bị hai con Sói Lang công kích bất ngờ cùng chết.

[Đội Ngũ] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Lâu rồi hai chúng ta không chơi cùng nhau nhưng kỹ thuật vẫn giống nhau nhỉ.

[Đội Ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Khả khả, chúng ta làm lại nữa nhé.

Với cô bạn cũ Thu Nhật Vọng Hương Tâm này, Mạn Mạn bắt đầu ôn lại chuyện cũ.

Ngày nghỉ hè đầu tiên, Phong Mạn Mạn điều chỉnh đồng hồ báo thức đã sớm thức dậy.

Làm việc hàng ngày buổi sáng, động tác đầu tiên sau khi rửa sạch là mở máy tính, bật QQ . Thấy bạn trên QQ có ít người lên, Phong Mạn Mạn nhìn đồng hồ, 7:00 . Ai~... Vẫn còn sớm. Nàng xem qua tin tức, trang đầu đăng....

Mộng Cảnh 6 năm không đập tắt, Mộng Cảnh bắt đầu công bố

Mộng Cảnh mà Phong Mạn Mạn một thời say mê là một game. Khi đó bị cái kia gọi là “Không biết có tính là bạn trai mối tình đầu không” ở thời trung học dẫn đi chơi. Mộng Cảnh, để lại ấn tượng rất nhiều cho Phong Mạn Mạn, nàng thật sự nghĩ đến, ở trong game kết đôi cùng cậu ta, cam chịu cặp đôi ra ngoài đời luôn. Học kỳ 2 lớp 11 bài vở của Mạn Mạn càng lúc càng nhiều nên số lần vào Mộng Cảnh càng lúc càng ít hai tuần mới chơi một lần. Kết quả

Ở cấp 3, những ngày nghỉ hè cuối tuần, Phong Mạn Mạn một lòng nghĩ đến người “không biết có tính là bạn trai mối tình đầu không” cùng hần chơi game rất hạnh phúc trong Mộng Cảnh. Kết quả là, nhẫn cưới đã biến mất, đối phương ở trò chơi đã sớm ly hôn với nàng. Hoá ra, từ một tháng trước, hần cùng một bạn Bang Chủ cùng bang phái đã kết hôn trong game, sự thật trên danh nghĩa cô là bạn gái kiêm vợ cũ trong game lại không biết gì mới lạ .

Nghe nói, chồng cũ cô cùng Bang Chủ MM kia đã muốn ở cùng một chỗ hơn nửa năm. Ai~ Phong Mạn Mạn cáo biệt qua loa với các bằng hữu tốt, liền ẩn rời khỏi Bang. Sau đó, hoàn toàn thoát khỏi thế giới Mộng Cảnh.

Nhớ tới năm đó, bây giờ Phong Mạn Mạn cảm thấy được đã không còn cảm giác. Dù sao, chỉ là trò chơi mà thôi.

Phong Mạn Mạn bỏ ra chút thời gian nhìn cái tiêu đề thật to, bên trong giới thiệu * Mộng Cảnh Tái Hội*. * Mộng Cảnh Tái Hội* chắc là * Mộng Cảnh * tái xuất, nhưng có rất nhiều bất đồng ở chỗ, hình thức PVP theo PVP sân bãi được sửa là Sân Bãi tùy ý, về sau còn có thể lần lượt đẩy dời đi hệ thống Bang Phái, hệ thống kết hôn, hệ thống nhận nuôi.

Mạn Mạn nghĩ kỹ, học kỳ sau không bận lắm. Hơn nữa hiện tại suốt hai tháng kỳ nghỉ hè, nhàn rồi vẫn là nhàn rồi, liền tiến vào bộ máy chủ * Mộng Cảnh Tái Hội*.

Một lúc, Mạn Mạn cũng đăng ký xong.

Trang bị * Mộng Cảnh Tái Hội * , Phong Mạn Mạn liền khẩn trương tiến vào trò chơi. hajz~ lập nick mới, vẫn là tên nàng quen dùng Mạn Bộ Mạn Mạn, vô luận là QQ nickname, diễn đàn,... Phong Mạn Mạn đều dùng nick Mạn Bộ Mạn Mạn thôi. Bởi vì nó rất dễ nhớ, nếu đăng kí chỉ cho phép chữ cái làm sao bây giờ? Đơn giản, vậy biến thành ManBuManMan.

Nhân vật của * Mộng Cảnh Tái Hội * so với Mộng Cảnh cũng sinh động đáng yêu. Phong Mạn Mạn lựa chọn một cô gái tóc trắng dài thẳng, hành trình trò chơi của nàng bắt đầu. Trong cuộc chơi của lính mới.

[Phụ Cận] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Mi là nữ ?

Một vị sơ cấp tóc đỏ đứng ở phía trước Mạn Mạn.

[Phụ Cận] Mạn Bộ Mạn Mạn: ?

[Phụ Cận] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Mi là Mạn Mạn của Mộng Cảnh, ta là A Tâm.!~

Phong Mạn Mạn nhìn vào màn hình nghĩ ngợi. Sau đó mở QQ xem danh sách bạn tốt, trong Nhóm Mộng Cảnh tìm được tên ghi Tâm. A Tâm là người cùng bang phái trong Mộng Cảnh với nàng, là một bằng hữu tốt. Sau khi Phong Mạn Mạn từ bỏ game, nàng cũng thường lên QQ nói chuyện phiếm. Nhưng không biết khi nào thì các nàng mất liên hệ, mà nick Tâm trong QQ này cũng không sáng đèn.

[Phụ Cận] Mạn Bộ Mạn Mạn: A Tâm? Mi là Thiện Tâm trong Mộng Cảnh.

[Phụ Cận] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Đúng vậy! trước kia trong game Mộng Cảnh ta là cái gì Tâm Tâm í, Mạn Mạn tên của người thật dễ nhớ.

[Phụ Cận] Mạn Bộ Mạn Mạn: Sau đó mi có còn chơi nữa không? Ta pm chưa thấy mi đáp lại.

[Phụ Cận] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: cái QQ kia của ta bị ăn trộm, ta lại không nhớ rõ QQ của mi. Híc!!! Mạn Mạn ta rất nhớ mi. Mi cũng chơi nha?

[Phụ Cận] Mạn Bộ Mạn Mạn: Ừ, xem ra trò chơi cũng không tệ lắm .

[Phụ Cận] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Mạn Mạn, bằng không mi gia nhập Bang Phái của ta đi, Bang phái của ta mới được thành lập.

[Phụ Cận] Mạn Bộ Mạn Mạn: Mi có bang phái?

Phong Mạn Mạn đem di chuột nhấn vào người Thu Nhật Vọng Hương Tâm, hoàn toàn không phát hiện tin tức bang phái gì.

[Phụ Cận] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Có rồi ! Bây giờ ta mới tập luyện cùng một người, còn có thêm nữa. Ta nói cho mi nha, ta chính là phu nhân bang chủ đấy.

[Phụ Cận] Mạn Bộ Mạn Mạn: Tốt lắm, tìm người quen cùng nhau tập, dễ dàng hơn.

[Phụ Cận] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Vậy mi đi kiểm đi, tên muốn dùng là trong thơ ca của Đường Thi Tam Bách Thủ nha!

Phong Mạn Mạn nhìn màn hình tối đen, nàng tiếp tục gõ bàn phím.

[Phụ Cận] Mạn Bộ Mạn Mạn : Tại sao?

[Phụ Cận] Thu Nhật Vọng Hương Tâm : Bởi vì tên bang chủ chúng ta lấy tên Đường Thi Tam Bạch Thủ , bên trong mỗi người đều là lời thơ ca, ta được gọi là Thu Nhật Vọng Hương Tâm.

[Phụ Cận] Mạn Bộ Mạn Mạn: Vậy ta phải tự nghĩ ra cái tên mới.

[Phụ Cận] Thu Nhật Vọng Hương Tâm : Ta ở chỗ này chờ mi, thật tốt quá, có người theo giúp ta đi luyện cấp, không cần cạnh tranh với tên Bang Chủ kia.

Phong Mạn Mạn đăng nhập lại trò chơi, tạo nhân vật mới. Tên, tên phải là trong bài thơ. Nghĩ ra hàng trăm cái tên, tác phong Mạn Mạn trước sau như một . Tìm tòi một chút, Bình Hải Tịch Mạn Mạn , câu thơ này đơn giản dễ dàng, Phong Mạn Mạn liền lấy luôn câu này.

Hệ Thống : Thu Nhật Vọng Hương Tâm đã hoàn thành nhiệm vụ người mới chơi, tăng cấp lên Thủ Đô.

Hệ Thống : Bình Hải Tịch Mạn Mạn đã hoàn thành nhiệm vụ người mới chơi, tăng cấp lên Thủ Đô. Thủ Đô Nam Môn....

[Phụ Cận] Thu Nhật Vọng Hương Tâm : Phu quân ơi!!!!!! Mụi dẫn theo vị bằng hữu đến, chàng giúp nàng gia nhập vào Bang Phái đi.

[Phụ Cận] Trì Nguyệt Tiềm Đông Thượng : Tốt, hoan nghênh vị bằng hữu mới.

Nhắc Nhở : Trì Nguyệt Tiềm Đông Dương mời người chơi gia nhập Bang Phái Đường Thi Tam Bách Thủ .

Phong Mạn Mạn nhẹ nhàng kích chuột, đồng ý gia nhập.

Thu Nhật Vọng Hương Tâm : Mạn Mạn là bằng hữu ta, các người không được bắt nạt nàng nha !~

Bình Hải Tịch Mạn Mạn : Cảm ơn mọi người ~

Thu Sắc Tòng Tây Lai : Oa~ con gái ?

Bình Hải Tịch Mạn Mạn : Ừ ừ Xin chào ! ^o^

Xuy Độ Ngọc Môn Quan : Bang phái của chúng ta rất cuộc cũng có nữ ! Đông Ca bằng lòng cho con gái vào ? Có phải là vợ bé của huynh hay không?

Thu Nhật Vọng Hương Tâm : Tên chết bầm, mi đem bản phụ nhân vứt đi đâu~ Mạn Mạn là bằng hữu của ta!.

Xuy Độ Ngọc Môn Quan : hì hì ... nói giỡn chút.

Phong Mạn Mạn xem chút thông tin của Bang phái, đúng như A Tâm nói, Bang Phái mới thành lập, cấp 2, chỉ có 8 hội viên. Theo lẽ thường mà nói, Bang chủ là lv cao nhất.

Tuy rằng Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng trên lv 54, đã đứng trong top 3. Nhưng Bắc Phong Giang Thượng Hàn đã ở trong Bang này, hẳn lên lv 64, nhưng không phải là bang chủ.

Vừa mới đăng nhập trò chơi, Phong Mạn Mạn tham quan diễn đàn shopping. Theo những lời các người chơi nói thì Bắc Phong Giang Thượng Hàn được mệnh danh là đệ nhất cao thủ bởi kỹ thuật cây 3 ngày đã đứng trong top 1 của bảng xếp hạng.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Hoan nghênh thành viên mới gia nhập.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn ! Bắc Phong Giang Thượng Hàn !

Chính là cái tên chơi ba ngày lên lv 64, chính là cái tên cao thủ trong truyền thuyết.

Bình Hải Tịch Mạn Mạn : Xin chào, cao thủ. Phong Mạn Mạn đang nghĩ ngợi, như thế nào lại cùng cao thủ đối thoại thời điểm này....

Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Đông, Thượng TS có việc tìm các mi. (TS là giọng nói nhiều người có công văn chất lượng yếu)

Bắc Phong Giang Thượng Hàn : logout.

Phong Mạn Mạn còn đang nghĩ muốn tìm cách bắt chuyện thì

Kết quả người ta lại out, quên đi. Dù sao cao thủ đại thần hay chẳng hạn cái gì đó đều là gió thoảng qua. Chính mình chậm rãi xem. Con thỏ luyện cấp mới là vương đạo*(thuật cai trị).

Bình Hải Tịch Mạn Mạn cầm cây búa, dùng sức gõ vào thỏ điên ở bên cạnh vẫn còn đang ngây người.

Thu Nhật Vọng Hương Tâm : Mạn Mạn, tổ chúng ta cùng nhau đi luyện.

Bình Hải Tịch Mạn Mạn : Ừ, tổ chúng ta đi.

2. Chương 02

Chương 2 : Yêu Nữ Động Lòng Người

Ngày hôm qua chơi suốt cả ngày, Phong Mạn Mạn cũng lên tới lv 15. Đồng thời cũng thành nhà chuyên gia thầy thuốc. Công việc chữa trị rất đơn giản, không cần xông vào phía trước đánh, sẽ không phải đối diện với cái chết.

Hơn nữa chuyên gia thầy thuốc đối với từng đội mà nói rất quan trọng, là sinh mệnh của toàn đội, ngoan ngoãn đứng không cần đánh cũng có kinh nghiệm, chức nghiệp thật tốt quá.

Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng : Phụ nhân, các nàng đánh ở nơi nào?

Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Tại sa mạc Cây Tiên Nhân Chưởng nha.

Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: kinh nghiệm ít quá, các muội đến nơi hoang vu đánh đi.

Thu Nhật Vọng Hương Tâm : Nơi đó rất nguy hiểm, bọn muội bị chết vài lần, huynh đi cùng nhóm muội đi.

Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng : Được, còn có ai thì cùng nhau đến nha.

Thu Sắc Tông Tây Lai : ta rảnh, ta đến!

Xuy Độ Ngọc Môn Quan : Ta cũng đến.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Đi Huyền Đô đánh yêu nữ!

Thu Sắc Tòng Tây Lai : Cái gì? A Hàn, yêu nữ cấp hơn 30 đó.

Xuy Độ Ngọc Môn Quan : Đúng, đừng nói là hai nàng có mười mấy cấp, chúng ta hơn 30 cũng phải sợ đó .

Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Không có việc gì, ta và các người cùng đi. Thượng TS, mang nước thuốc.

Thu Nhật Vọng Hương Tâm : Nếu có cao thủ chắc chắn như vậy, chúng ra liều một phen. A Hàn, tẹo nữa người phải bảo hộ ta.

Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng : Này, cẩn thận, nường tử của ta đang ở trong này đấy!

Thu Nhật Vọng Hương Tâm : Muội biết huynh sẽ không ăn dấm chua của A Hàn mà , không cần bảo muội cẩn thận.

Phong Mạn Mạn nhìn thấy trên màn hình đang nói chuyện phiếm . Nhớ tới trước kia mới vừa chơi Mộng Cảnh thời điểm cũng là như vậy. Mọi người cùng nhau chơi, cùng nhau luyện cấp.

Thu Nhật Vọng Hương Tâm : Quan Quan, ta kém huynh mỗi cái nhất gan.

Bình Hải Tịch Mạn Mạn : Ta không có nhất gan, ta đi bên kia trước.

Kết quả là 15 phút sau.

Thu Nhật Vọng Hương Tâm cùng Hải Tịch Mạn Mạn tạo thành một đội chia đều kinh nghiệm phụ trách đánh quái. Thu Sắc Tòng Tây Lai cùng Xuy Độ Ngọc Môn Quan tạo thành một tổ phụ trách dụ quái đến bầy, mà Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng phụ trách bảo hộ, Bắc Phong Giang Thượng Hàn phụ trách quan sát tình hình tổng thể. A Tây là kiếm sĩ, máu đặc biệt nhiều, A Quan là thích khách, nhanh nhẹn, dễ dàng dụ quái, A Đông cũng là thích khách. Nhưng hấn tấn công vào mục tiêu công kích, tên gọi tắt là Sát Nhân Cuồng, A Hàn là thuật sư, cao thủ gì ở địa phương cũng đều không so bì được với hấn. A Tâm vốn là vũ công. Bởi vì thấy thuật sư của A Hàn lợi hại, cũng bắt chước đổi thành pháp sư. Pháp sư lv 50 có thể thành thuật sư.

Thượng TS

Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Ta cùng Đông đi vào trước.

Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng : Ok.

Bởi vì tiểu boss ở Huyền Đô đều là lv 60, để ngừa bọn họ bị công kích bất ngờ, cho nên hai vị cao thủ đi vào trước.

Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng : Sóng gió yên lặng, A Tâm các người đi vào đi.

Bên trong Huyền Đô tất cả đều là bọt nước nhiều màu, phong cảnh của Mộng Cảnh Tái Hội đều rất đẹp. Thậm chí, yêu nữ kia cử động công kích cũng rất xinh đẹp động lòng người. Hơn nữa, nàng thật là động lòng người....

Yêu nữ hướng Bình Hải Tịch Mạn Mạn mà chém, Mạn Mạn còn chưa phản ứng cũng đã nằm xuống.

Thượng TS

Phong Mạn Mạn ai oán nói: “Ôi , thao tác của ta tại sao lại kém như vậy?...híc.”

Giang Hàn kinh ngạc.

Xuy Độ Ngọc Môn Quan : Làm sao vậy, treo à?

Phong Mạn Mạn ỉu xiu vô lực nói :” Ắ ra tay 1 đao , tôi ngã ngay.”

Thu Sắc Tòng Tây Lai đến : Đông Ca không phải ở bên cạnh muội sao?

Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng : Ta bị ba con yêu nữ cuốn lấy, ta còn muốn trợ giúp phu nhân ta mà không được.

Thu Nhật Vọng Hương Tâm : Mạn Mạn làm sao bây giờ, phải chết sao?

Giang Hàn lạnh giọng âm cúi đầu nói: Không cần.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn đi đến bên cạnh thi thể Bình Hải Mạn Mạn, sử dụng đá ma pháp làm Mạn Mạn sống lại.

Đá ma pháp để cứu sống bất luận kẻ nào đều có thể dùng, nhưng chỉ có lv 60 trở lên là thuật sư mới có thể mua. Cho nên, muốn dùng đá ma pháp chỉ có duy nhất Bắc Phong Giang Thượng Hàn được đi mua. Cao thủ, đúng là cao thủ.

Giang Hàn : A Quan cùng A Tây, các người đi đánh quái, ta ở lại hỗ trợ cho Tiểu Mạn.

Phong Mạn Mạn đột nhiên tim tăng tốc đập nhanh hơn, trừ cha mẹ kêu cô là Tiểu Mạn ra, còn những người khác bạn bè trong lớp đều kêu cô là Mạn Mạn.

Mạn Mạn tâm tình bình tĩnh: Đại thần à, cảm ơn nha. Gọi Mạn Mạn là được rồi .

Giang Hàn :

Đột nhiên, phía trước bọn họ có năm con yêu nữ. Trong đó ba con đuổi đều nữ tử.
phốc !phốc! phốc.

Ba tường băng dựng lên, vừa vắn nhốt ba con yêu nữ.

Mạn Mạn sùng bái : Oa~ cao thủ! Đúng là cao thủ.

Giang Hàn không trả lời, nói với A Tâm : A Tâm dùng hoả đánh.

Thu Nhật Vọng Hương Tâm vội vàng sử dụng thuật hoả tiễn. Trong lúc hỗn loạn bắn trúng tường băng, tường băng tan chảy, yêu nữ lại đuổi theo nữ tử.

Giang Hàn điềm tĩnh nói: Không sao, đến bên người ta.

Phong Mạn Mạn bối rối di chuyển chuột, hướng bên người cao thủ chạy tới.

Giang Hàn lập tức sử dụng kỹ năng, ba con yêu nữ thét chói tai, ngã xuống biển mất.

A Tâm thập phần áy náy nói : Mạn Mạn, xin lỗi nha Nhất thời mình ấn sai.

Mạn Mạn nói : Không có việc gì, ta cũng không ngã xuống đất, cảm ơn đại thần.

Giang hàn : Không có việc gì.

Tiếp theo, bọn họ mạo hiểm tiếp tục luyện cấp. Đánh yêu nữ kinh nghiệm quả thực rất nhiều. Nửa giờ sau khi đi qua, Bắc Phong Giang Thượng Hàn chỉ huy toàn đội, Thu Nhật Vọng Hương Tâm và Bình Hải Tịch Mạn Mạn đều lên tới lv 27.

Đánh đánh, an toàn nhất là khu boss Mộng yêu.

Mộng Yêu vừa xuất hiện, vừa mới kéo quái đã bị Thu Sắc Tòng Tây Lai cùng xuy độ Ngọc Môn Quan giết chết.

Thu Sắc Tòng Tây Lai : Hoa Mẫu Đơn liều chết.

Xuy Độ Ngọc Môn Quan : Thành quỷ cũng phong lưu.

Bình Hải Tịch Mạn Mạn : =.=

Thu Nhật Vọng Hương Tâm : ha ha ha ha ha !

Trì Nguyệt Tiệm Đông Dương : lần đầu tiên ta thấy Mộng Yêu. (Mộng Yêu là tên một yêu nữ NPC)

Giang Hàn trầm tĩnh nói : Tiểu Mạn, giúp ta cùng A Đông có thêm trạng thái, A Đông Bị Dụng Độc đánh, bang chủ phụ nhân , lui ra phía sau.

Mạn Mạn vội vàng di chuột, giúp hần có thêm trạng thái tốt. Sau đó, lui ra phía sau đứng ngay bên cạnh Thu Nhật Vọng Hương Tâm.

Một tiếng trôi qua, hai vị cao thủ thành công đánh chết Mộng yêu, Mộng yêu rớt xuống vòng hoa, trong Mộng Cảnh Tái Hội, vòng hoa chính là đồ nữ trang mà nữ sinh tha thiết muốn có. Trừ bỏ nó xinh đẹp bên ngoài, quan trọng hơn một chút là thể lực +10, HP +1000, chỉ có nữ sinh sử dụng.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn nhặt vòng hoa lên, cho vào túi.

Hai vị cao thủ đánh chết Mộng yêu. Gặp một vị cao thủ hết HP, còn sót lại một chút MVP. Một vị cao thủ còn một ít HP, nhiều MVP. Người trước là Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng, Người sau là Bắc Phong Giang Thượng Hàn.

Hệ Thống : Đường Thi Tam Bạch Thủ : Bắc Phong Giang Thượng Hàn thành công giết chết mộng yêu , MVP +1 , tổng số lần 1.

(Loa) Không Mặc Quần Nơi Nơi đi : Oa! Đệ nhất cao thủ đánh boss đã kết thúc .!

(Loa) Mộng Phong : Cao thủ đánh boss, có trang bị trong truyền thuyết sao?

(Loa) Ta Là Thương Nhân : Mua vòng hoa, mua vòng hoa! Cao thủ người bán cho ta! Mộng Sa , huynh tặng muối vòng hoa , muối làm vợ của ta đi !

(Loa) Mộng Sa : Bệnh hoạn, ta không biết người.

(Loa) Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Không bán.

Bình Hải Tịch Mạn Mạn : Cao thủ đúng là cao thủ.

Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng : Hàn, đem vòng hoa bán cho ta đi, ta muốn tặng cho Tâm Tâm.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Không bán, ta sử dụng.

Xuy Độ Ngọc Môn Quan : A Hàn , huynh dùng có lợi ích gì? Chính huynh cũng không dùng được , chẳng lẽ đi cho nữ nhân khác?

Thu Sắc Tông Tây Lai : Người nghĩ ai cũng như người đi luyện cho người khác sao?

Xuy Độ Ngọc Môn Quan : Người

Thu Nhật Vọng Hương Tâm : Tuy rằng muối rất thích nhưng đây là A Hàn lấy được. Chính huynh đánh vì lòng thành thôi!

Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng : Tâm Tâm, việc này rất khó . Nếu không có pháp thuật của A Hàn , huynh đã sớm treo.

Thu Nhật Vọng Hương Tâm : Muối mặc kệ !~

Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng : Được, lần sau tự ta đánh!

Bình Hải Tịch Mạn Mạn : haha ... cái vòng hoa rất xinh đẹp, chờ ta lên lv cao cũng thử một lần.

Thu Sắc Tông Tây Lai : Muối là thầy thuốc, không đánh được quái, gả cho huynh, huynh đánh cho muối.

Xuy Độ Ngọc Môn Quan : Cậu đừng nhiệm tính người ta, đánh cái gì mà đánh , vừa mới bị Hoa Mẫu Đơn đánh chết đấy.

Thu Sắc Tông Tây Lai : Về sau ta có thể đánh được mà ! Mạn Mạn, muối chờ ta nha!

Bình Hải Tịch Mạn Mạn : haix.... Tây Lai, không cần. Thật sự không cần đâu.

Một đám người cứ luyện suốt cả buổi chiều như vậy. Sóng gió yên lặng luôn tiến đến trước đêm bão táp.

Thu Sắc Tông Tây Lai : oxy hoá! Người trong thiên hạ muốn hại chết ta!

Xuy Độ Ngọc Môn Quan : Bọn họ đem đến hại chúng ta, ta không cướp quái bọn họ! Cần gì phải hại người như vậy.~!

Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Ta đi trước các người

Thu Nhật Vọng Hương Tâm : chúng ta cùng nhau đi, không có A Hàn thì khu này rất nguy hiểm.

Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng : Phu nhân, nói gì vậy.

Thu Nhật Vọng Hương Tâm : Nói thật nha, Vừa mới không có Hàn ở đây. Toàn bộ chúng ta đều treo . Phu quân, huynh cẩn thận .

Trì NguyệtTiệm Đông Thượng : phu nhân, muội thật là thương ta :X

Ở khu an toàn của bốn người, căn cứ dấu hiệu đồ của các thành viên, thuận lợi đi đến hai thi thể ở trước mặt.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn sử dụng đá ma pháp làm cho sống lại , đem hai vị thi thể đang nằm thành đứng.

Thu Sắc Tòng Tây Lai : oxy hoá ! lại mất kinh nghiệm >..
<

Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Chúng ta vừa đi vừa đánh.

Khi đám người bọn họ đến trung tâm Huyền Đô , gặp bang chủ “ Đệ Nhất Thiên Hạ” .

Thu Sắc Tòng Tây Lai : oxy hoá ! Chính là bọn họ thả quái muốn giết chúng ta~

Phía trước đúng là bang chủ Thiên Hạ Đệ Nhất .Hơn nữa tài trí vô song là đệ nhị cao thủ (sau Bắc Phong) , võ sư lv 59

[Phụ Cận] Trong Mộng Tầm Hấn : oaoa! Một Đại thần nữa , lẽ nào đây là sự tranh giành ?

[Phụ Cận] Trong Mộng Tầm Hấn: Người bạn kia mới lv 30 thì đừng sửa loạn. Người vừa mới bị quái đánh chết, cũng không phải chúng ta. Ha ha ha...

[Phụ Cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai : Người nghĩ rằng ta sợ người sao .

Bắc Phong Giang Thượng Hàn : A Tây, đừng xằng bậy.

[Phụ Cận] Trong Mộng Tầm Hấn : Soạn Chiến thư ? Đánh thì đánh.

Vừa nói xong, Trong Mộng Tầm Hấn dùng kỹ năng, đem roi hướng Thu Sắc Tòng Tây Lai mà quát.

Mộng Cảnh Tái Hội cảnh tượng PVP không hề có giới hạn, mà là chỉ cần hai bên không chèn nhau 10 cấp cũng không phải cùng Bang Hội thì có thể đánh nhau. Hơn nữa, cái biến thái nhất chính là không có trang bị phòng thủ khi bị đánh. Trừ phi, dùng 200RMB đến Thương Thành mua một hình nhân phòng thân mang bên người. Cho nên, ở trong Huyền Đô, chẳng hiểu tại sao khai triển được trận đấu PVP.

Phong Mạn Mạn nhìn Tây Lai đang giúp hấn có thêm máu. Thu Sắc Tòng Tây Lai nhìn các thành viên trong Bang Hội mình, không muốn so đo với người khác khi mình bị tổn thất.

Nhẹ nhàng di chuyển chuột một chút, sử dụng kỹ năng tương đối thuận phục.

[Phụ Cận] Trong Mộng Tầm Hấn : Cho dù thêm máu, còn thêm HP, người có hiểu quy củ không?

Ngay sau đó, Trong Mộng Tầm Hấn : Dùng “Loạn Tiên Khởi Vũ” với Mạn Mạn, Mạn Mạn bị giết.

Phong Mạn Mạn đang chuẩn bị lấy đồ uống trong tủ lạnh. Kết quả còn không đứng lên, Bình Hải Tịch Mạn Mạn nằm xuống. Mạn Mạn nghĩ ngợi, nếu nằm như vậy không còn việc của cô. Thoải mái đi dưới lầu mua bát Ngư Đản về ăn (Ngư Đản là cá viên) .

[Phụ Cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai : Yêu bà, đừng như vậy khi bắt nạt người khác!

[Phụ Cận] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng : Thiên Hạ, người có thể không độc ác như vậy chứ! Chỉ là thầy thuốc thôi mà.

[Phụ Cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn : bang chủ Thiên Hạ, đây chính là bản chất của bọn người sao?

(Loa) Ta là Thương Nhân : Oa, cao thủ đệ nhất khiêu khích đệ nhị cao thủ.

(Loa) Ăn Vụng Không Chùi Miệng : Làm Sao Làm Sao? Các cao thủ muốn đánh nhau á ?

(Loa) Ta là Thương Nhân : Ta vốn ở Huyện Đô kiếm đồ thừa, không ngờ lại gặp được hai cao thủ! Nghĩ muốn tò mò biết địa điểm, gửi qua bưu điện 5000Z cho ta , ta đến ngay!.

(Loa) Ăn Vụng Không Chùi Miệng : Thương nhân, ta BS người! Người là gian thương, còn quý 5000Z như vậy (gian thương : Thương nhân gian dối).

(Loa) Ta Là Thương Nhân : đệ nhất cao thủ vs đệ nhị cao thủ vé vào cửa 5000Z, có cần pm ta.

Sát khí trở nên thập phần nghiêm trọng, Thiên Hạ Vô Song sớm đã muốn cùng Bắc Phong Giang so chiêu. Bởi vì trong mắt hắn, Thuật Sư đối với Võ Sư hoàn toàn có thể uy hiếp. Hơn nữa, xử lý cao thủ đệ nhất, làm đệ nhị cao thủ như hắn cũng khẳng định được mọi người rất sùng bái.

[Phụ Cận] Thiên Hạ Vô Song : Người có ý tứ gì? Là các người không hiểu quy củ, nghĩ muốn đánh nhau sao? Đánh thì đánh.

[Phụ Cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Oke .

[Phụ Cận] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng : Hàn, bình tĩnh một chút.

[Phụ Cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Không ai có thể bắt nạt cô ấy.

(Loa) Ta Là Thương Nhân : “Anh hùng khó qua ải mỹ nhân”, phu nhân của đệ nhất cao thủ xuất hiện ! Phu nhân đệ nhị cao thủ đấu với phu nhân đệ nhất cao thủ ! 5000Z 1 vé vào cửa.

[Phụ Cận] Thu Nhật Vọng Hương Tâm : Phiền tức chết.

Sau đó Sau đó Ta là Thương Nhân đáng thương chết ngay tại chỗ bằng ma pháp của Thu Nhật Vọng Hương Tâm.

Loa kênh rất cuộc cũng im lặng, mà một người không nói chuyện trực tiếp Ta Là Thương Nhân, dùng tiền ha dùng 5000Z để lấy vị trí, nơi vị trí, tiền không có liền nhập cư trái phép đến Huyện Đô.

3. Chương 03

Chương 3 : Chẳng hiểu tại sao lại kết hôn

Nói, đệ nhất Đại Thần cùng với đệ nhị quyết đấu giằng co không đến năm phút. Hơn nữa là tính áp đảo, đệ nhất Đại Thần trấn áp được đệ nhị Đại Thần. Quyết đấu ngay từ đầu, Bắc Phong Giang Thượng Hàn thành thạo dùng băng định thân, dùng lôi đánh, lại dùng băng định thân, dùng lôi đánh. Thiên Hạ Vô Song hoàn toàn không có cơ hội công kích , trong nháy mắt Đại Thần đã biến thành

(Hệ Thống) Trừ bỏ danh hiệu đệ nhị :Thiên Hạ Vô Song rút xuống lv 58

Mộng Cảnh Tái Hội có hình thức biến thái ở chỗ, người chơi rút một lv thì bị mất trang bị. Vốn nghĩ muốn lên lv 60 được chuyển chức nhưng thế này còn phải luyện nhiều hơn nữa.

(Loa) Ăn Vụng Không Chùi Miệng : Tại hiện trường trực tiếp, Giang Thượng Hàn đánh bại đối phương, Thiên Hạ hoàn toàn không có cơ hội ra tay.

(Loa) Thiên Hạ Tiểu Bạch : Đồ rác rưởi ! Hắn so với Bang chủ của chúng ta, lớn bắt nạt bé còn gọi gì là hảo hán!

(Loa) Xuy Độ Ngọc Môn Quan : Sao! Thiên Hạ ! Là Bang chủ nhà các người khơi mào quyết đấu trước ! Ai mới là rác rưởi đây!

Bắc Phong Giang Thượng Hàn dùng đá ma pháp cứu sống Thiên Hạ Vô Song đang nằm , cùng với Ta Là Thương Nhân.

[Phụ Cận] Ta Là Thương Nhân : Cảm tạ đại thần .Đại thần, ta rất yêu người.

Thiên Hạ Vô Song lẳng lẳng rời khỏi Huyền Đô, mà trong Thiên Hạ thì đi và logout, nhưng Xem ra người nào nhiệt không chịu đi. Thậm chí, ồn ào.....

[Phụ Cận] Nhất Quả Hiệt Đường : Đại thần, hoá ra người đã có vợ, tử thân ~!

[Phụ Cận] Nhất Mộc Bất Thuỷ : Người đó không phải tên là Hương Tâm chứ ?

[Phụ Cận] Ăn vụng không chùi mép : Đại thần, phu nhân nhà người tại sao không lên tiếng Đến đây, phu nhân đại thần, cho ta xem mặt một chút.

[Phụ Cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Tiểu Mạn, nếu tất cả mọi người gọi muội là phu nhân, vì sự trong sạch của ta, muội gả cho ta đi.

Chẳng những kênh Phụ Cận nổ mạnh, còn có....

(Loa) Ta Là Thương Nhân : Cầu hôn ! Cầu hôn ! Hàn đại thần cầu hôn !

(Loa) Mộng Lý Hoa Lạc Hảo Đa Hoá : Cái gì ? Hàn đại thần là có phải là Bắc Phong Giang Thượng Hàn không? Cầu hôn? Cầu hôn ai?

(Loa) Thái Hoa Tiểu Bạch Bạch : Người out đi ! Đại thần anh hùng cứu mỹ nhân, mỹ nhân lấy thân báo đáp. Mỹ Nhân là ai tất cả mọi người còn chưa biết.

(Loa) Phong Trung Lãng Loạn : Mỹ nhân là Bình Hải Tịch Mạn Mạn, Mỹ nhân là Bình Hải Tịch Mạn Mạn, Mỹ nhân là Bình Hải Tịch Mạn Mạn, Mỹ nhân là Bình Hải Tịch Mạn Mạn, Mỹ nhân là Bình Hải Tịch Mạn Mạn !

(Loa) Mộng Lý Hoa Lạc Hảo Đa Đa : Nhà thơ Đường Thi đã dạy, Hàn đại thần, thỏ không ăn cỏ gần hang.

(Loa) Thái Hoa Tiểu Bạch Bạch : Người đổ kỹ mỹ nhân mà thôi, người đã học qua câu “gần quan được ban lộc ” chưa ?

(Loa) Mộng Lý Hoa Lạc Hảo Đa Đa : chú ý ! Bồn cô nương không có nhỏ nhen như vậy, bồn cô nương là hâm mộ, không phải đổ kỹ.

(Loa) Thái Hoa Tiểu Bạch Bạch : Ta đây cầu hôn người, người không cần hâm mộ. Gả cho ta đi ! Mộng Lý Hoa !

Trở lại ” địa điểm phát sinh ” Huyền Đô...

[Phụ Cận] Thu Sắc Tông Tây Lai : Lão đại, 55555555555555, người theo đuổi bà xã tương lai của ta, Mạn Mạn mới là của ta.

[Phụ Cận] Xuy Độ Ngọc Môn Quan : Mạn Mạn không phải mù, tại sao lại yêu người chứ.

[Phụ Cận] Thu Nhật Vọng Hương Tâm : Mạn Mạn, thẹn thùng à? Trò chơi tìm lang quân là chuyện bình thường . Đồng ý đi.

[Phụ Cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Tiểu Mạn, đồng ý kết hôn với ta đi?

[Phụ Cận] Nhất Thạch Uyển Thang : Hàn đại thần, vợ huynh không có ý kiến!

[Phụ Cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Cảm ơn mọi người làm chứng, ngày mai 9h tối, chúng ta đến Giáo Đường thủ đô kết hôn.

Lời này vừa phát ra, kênh Phụ Cận lại nổ mạnh lần nữa.

(Loa) Thu Nhật Vọng Hương Tâm : tin vui tin vui ! Đại Thần Bắc Phong Giang Thượng Hàn với Bình Hải Tịch Mạn Mạn ngày mai buổi tối 9h ở giáo đường Thủ Đô kết hôn, thỉnh mọi người cổ động nhiều hơn.

(Loa) Thu Nhật Vọng Hương Tâm : tin vui tin vui ! Đại Thần Bắc Phong Giang Thượng Hàn với Bình Hải Tịch Mạn Mạn ngày mai buổi tối 9h ở giáo đường Thủ Đô kết hôn, thỉnh mọi người cổ động nhiều hơn.

(Loa) Thu Nhật Vọng Hương Tâm : tin vui tin vui ! Đa Bắc Phong Giang Thượng Hàn với Bình Hải Tịch Mạn Mạn ngày mai buổi tối 9h ở giáo đường Thủ Đô kết hôn, thỉnh mọi người cổ động nhiều hơn.

(Loa) Ta là Thương Nhân : Chúc mừng đại thần ! chúc mừng đại thần ! LX thỉnh dựa theo quy củ.

(Loa) Mộng Lý Hoa Lạc Hảo Đa Hoá : Chúc mừng đại thần ! chúc mừng Hàn đại thần ! không cần theo quy củ.

(Loa) Thái Hoa Tiểu Bạch Bạch : Chúc mừng anh hùng ! chúc mừng mỹ nhân ! đi theo vị hôn thê, chính là không cần quy củ.

Mặc dù tất cả người chơi đều thảo luận chuyên tình Hàn đại thần kết hôn với Mạn Mạn , nhưng , nữ diễn viên chính không tỏ vẻ gì ... Bởi vì Nàng còn ở dưới lầu mua trứng cá Ngư.

Khi cô ăn xong một chén trứng cá Ngư, đóng gói lại trở về trước bàn máy tính .

[Phụ Cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn : Oa~ như thế nào lại náo nhiệt vậy ?

[Phụ Cận] Thu Nhật Vọng Hương Tâm : Bởi vì cậu sắp phải kết hôn, Mạn Mạn , tớ vui cho cậu.

[Phụ Cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn : Kết hôn? khi nào kết hôn?

[Phụ Cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Ngày mai buổi tối 9h.

Phong Mạn Mạn cắn trứng cá Ngư, khó hiểu tiếp tục gõ bàn phím.

[Phụ Cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn : Cùng ai?

[Phụ Cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Cùng ta.

Phong Mạn Mạn trong miệng trứng cá Ngư biến thành đường parabol mà bay ra khỏi.

[Phụ Cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn : Cái gì ?

[Phụ Cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Ta, đánh cao thủ giận dữ vì hồng nhan (người đẹp), muội phải lấy thân báo đáp anh hùng.

Phong Mạn Mạn trong tay cầm một chén đầy trứng cá Ngư rơi toàn bộ trên mặt đất, vô lực sát mặt vào màn hình, mới vừa rồi phát sinh chuyện gì!

Phong Mạn Mạn tiếp tục gõ bàn phím, mà trên mặt đất Trứng cá Ngư vẫn ở nguyên chỗ cũ.

Mạn Mạn nhìn trên màn hình.

(Tán gẫu riêng) to Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Cao thủ, người đừng đùa giỡn ta nữa.

(Tán gẫu riêng) from Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Tiểu Mạn, ta thật sự có lòng.

(Tán gẫu riêng) to Bắc Phong Giang Thượng Hàn : ..+_+....

(Tán gẫu riêng) from Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Muội không thấy là hệ thống náo loạn tin tức đó sao?

(Tán gẫu riêng) to Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Cái gì?

(Tán gẫu riêng) from Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Kết hôn là nghi thức có phần thưởng.

(Tán gẫu riêng) to Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Không thể được. Cao thủ, người không phải vì vậy mới kết hôn với ta chứ?

Bắc Phong Giang Thượng Hàn không trực tiếp trả lời cô, mà là

(Tán gẫu riêng) from Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Phần thưởng là 200MRB để phòng thân.

(Tán gẫu riêng) to Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Không phải đâu? Cao thủ, cấp bậc người cao như vậy cần gì đến phòng thân?

(Tán gẫu riêng) from Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Cần.

(Tán gẫu riêng) to Bắc Phong Giang Thượng Hàn) : Vậy kết hôn đi. Dù sao ta không mệt. Nhưng chúng ta mới quen biết có hai ngày.

(Tán gẫu riêng) from Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Không sao, không có việc gì.

(Tán gẫu riêng) to Bắc Phong Giang Thượng Hàn : ?????

(Tán gẫu riêng) from Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Không có việc gì, vậy nhớ rõ tối mai 9h. Ta có việc, cáo từ trước.

(Tán gẫu riêng) to Bắc Phong Giang Thượng Hàn : ờ !

(Hệ Thống) Tin tức tốt , Mộng Cảnh Tái Hội chuẩn bị rất chu đáo, thông thường khi kết hôn, có thể hưởng tuần trăng mật nơi huyền bí cùng với phần thưởng của Mộng Cảnh, trúng thưởng 100% , hàng nhất thưởng 200MRB phòng thân búp bê .

Ừ ! Nguyên lai cao thủ nói chính là việc này.

Vận Chuyển buôn bán trong Mộng Cảnh Tái Hội quả nhiên là cơ hội kiếm nhiều tiền. Trong trò chơi còn có hệ thống kết hôn, điều kiện kết hôn rất đơn giản, một nam một nữ, nam nữ đôi bên đều mặc áo cưới cùng lễ phục giá trị 50 MRB, nhà trai mang nhẫn, tổ đội hai bên đến Thủ Đô Giáo đường tìm thần linh, có thể xác nhận rất đơn giản.

Phong Mạn Mạn tắt đi khung đối thoại cùng Bắc Phong Hàn, phát hiện mười mấy người đang vây quanh cô nói chuyện phiếm.

[Phụ Cận] Ta Là Thương Nhân :Hàn đại thần như thế nào lại đi trước ? Bị cự tuyệt sao?

[Phụ Cận] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng : Mạn Mạn ?

[Phụ Cận] Thu Nhật Vọng Hương Tâm : Mạn Mạn, thế nào, hai người cũng không nói chuyện, chát riêng sao?

[Phụ Cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn : Ừ ..

[Phụ Cận] Thu Nhật Vọng Hương Tâm : Tán gẫu như thế nào, cậu đáp ứng rồi sao?

[Phụ Cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn : Ừ, hần nói 9h tối..

[Phụ Cận] Xuy Độ Ngọc Môn Quan : Chúc mừng ...

[Phụ Cận] Thu Sắc Tông Tây Lai : Mạn Mạn, học tập vị kia nói, lòng bị tổn thương.

Đang lúc Mạn Mạn bị một đám người “Ác ý ” đùa giỡn, đang nghĩ ngợi có cách nào thoát thân, lồi suy nghĩ bị tiếng chuông di động gần máy tính cắt ngang.

Mạn Mạn tiếp điện thoại : “Alô”

“Mạn Mạn , tớ là Tiểu Toàn.” Đối phương trả lời.

“Mình biết, có số nổi lên màn hình rồi .” Mạn Mạn đảo cặp mắt trắng dã.

“Cậu có rảnh không? Đi ra Mộng Tình , Tiểu Như cô khóc vớ vẩn, cô cùng Quan Hạo Phân, ta bị cô khóc sắp đến độ khóc cùng cô .” Mộng Toàn lo lắng nói.

“Được, tớ sẽ đến.”

Phong Mạn Mạn biểu tình thật có lỗi.

[Phụ Cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn : sorry các vị, ta hiện tại có việc ra ngoài, hôm nay sẽ không luyện. Các vị cố lên ...

Đánh xong, liền vội vàng rời khỏi trò chơi, tắt máy tính đi ra cửa.

Khi cô rời khỏi trò chơi, kênh nói chuyện phiếm có vài người đối thoại rất ăn ý.

[Phụ Cận] Thu Nhật Vọng Hương Tâm : ha ha ha, Mạn Mạn then thùng.

[Phụ Cận] Xuy Độ Ngọc Môn Quan : Cô thẹn thùng.

Phong Mạn Mạn lại một lần ngẩng đầu lên 50 độ, hôm nay thật sự không còn gì để hỏi, trời xanh thật là tốt ngày.

Mộng Tình là một gian nho nhỏ trong quán cà phê , nhưng phần lớn là học sinh đến. Mạn Mạn, Mộng Toàn cùng Linh Như học trung học kiêm tri kỉ bạn thân, ba học cùng một ban, lớp 11 phân ban sau, Mộng Toàn chọn chính trị, sắp xếp đến 2 ban, Mạn Mạn cũng chọn chính trị, lại sắp xếp đến 3 ban, Linh Như chọn lịch sử. Nhưng tình cảm ba người các cô ngày càng tốt, thậm chí tới đại học không cùng một chỗ, ba người bọn họ luôn sắp xếp thời gian hợp lý để gặp lại nhau.

Trong quán cà phê Mộng Tình, Mạn Mạn đi một đoạn dài tới chỗ Mộng Tình

Chỉ nhìn thấy Tiểu Toàn : “Toàn, Linh Như đâu?”

Mộng Toàn đứng lên ôm Mạn Mạn nén giận : “Mạn Mạn, tớ bị bỏ rơi !”

Mạn Mạn ngồi xuống, lấy một ly Tạp Bối Kỳ (là một loại nước uống).

“Nha đầu chết tiệt kia lại mềm lòng ! 4 phút trước, Quan Hạo gọi điện đến, nha đầu chết tiệt kia vội chạy đi trước. Cũng không nghĩ là ai nghe cô ấy thất tình, người thứ nhất đi ra an ủi cô. Kết quả ! cái nha đầu chết tiệt kia bị người đàn ông nói hai câu liền bỏ đi, thất tình đâu! Tớ thấy tớ mới là người thất tình , tớ mới là người bị vứt bỏ ...” Mộng Toàn vừa nói vừa xoa tay múa chân .

Phong Mạn Mạn thật rất muốn cười, nếu cô nở nụ cười, Mộng Toàn khẳng định nổi cơn bão. Ừ, chịu đừng không cười, cố gắng không cười.

Mạn Mạn ngắt lời Mộng Toàn : “Cậu cũng biết tính tình của Tiểu Như. Cô ấy cùng Quan Hạo nói chia tay mấy ngàn lần, cậu xem một lần chia tay có vượt quá 3 tiếng đồng hồ không? Có khi tớ cảm thấy Quan Hạo thật đáng thương.”

“Ôi, nha đầu chết tiệt kia không nói gì. Nghĩ hè cậu có dự định gì không?”. Mộng Toàn hỏi.

Mạn Mạn chậm rãi uống một ngụm cà phê : “Không có dự định gì cả, ở nhà đi lại thôi.”

“Không đi công tác sao? Tớ tìm được rồi, ở thành phố F, gần vùng lân cận F, cuối tuần này bắt đầu quay về ký túc xá ở.” Mộng Toàn cũng vừa ăn vừa đề cập.

“Tại sao không ở nhà? Thành phố G gần thành phố F cũng không xa, không phải nói GF đồng hành sao?.” Mạn Mạn nói.

Mộng Toàn một tay hướng đầu Mạn Mạn vỗ một cái : “Học để độc lập. Cậu Phong Đại tiểu thư chắc là sẽ không cần học đâu.”

Cứ như vậy, Mạn Mạn cũng Mộng Toàn ở trong cà phê tán gẫu đủ thứ chuyện. Các cô đã trôi qua 3 lần trà buổi chiều rồi.

4. Chương 04 - 05

Trong lúc Phong Mạn Mạn cùng bạn bè uống trà chiều thì mọi người trong “Đường Thi Tam Bách Thủ” cũng đang xôn xao trò chuyện.

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Phương: Bà xã, sau này em dùng nick chính hay là nick này?

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Đương nhiên là dùng nick này rồi! Em muốn làm cao thủ thứ hai trong giới thuật sĩ.

[bang hội] Xuy Độ Ngọc Môn quan: Chị cả, vì sao lại là thứ hai, mà không phải là thứ nhất?

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Cậu Quan à, cậu không phải là đã quên đó chứ , thứ nhất cao thủ đương nhiên là Giang Hàn.

[bang hội] Xuy Độ Ngọc Môn quan: Hấn không phải cao thủ, hấn là đại thần.....

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Phương: Mấy người đừng trợn lẫn hai cái lại, bà xã, không bằng chúng ta ly hôn đi, sau đó lại cùng nick này kết hôn.

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Tốt thì tốt thật, nhưng là ly hôn thực tốn kém, kết hôn lần nữa lại càng tốn kém hơn.

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Phương: Không cần lo, ly hôn chỉ cần 250 rmb, kết hôn thì chỉ cần mua một bộ lễ phục là được rồi.

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Tốt, lần trước kết hôn là anh bỏ tiền ra, lần này em trả!

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Phương: Nói gì vậy! Đương nhiên là đàn ông sẽ trả tiền!

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Nhưng là, lễ phục cũng đã là 100 rmb, hay là, chúng ta chia đều đi.

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Phương: Anh nói không cần! Đêm mai nhớ rõ phải lên đó, chúng ta và A Hàn cùng nhau kết hôn.

[bang hội] Xuy Độ Ngọc Môn quan: Chị cả, Đông Phương ca rất nhiều tiền, đừng nói 100 rmb, 1000 rmb cũng có đấy.

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Mấy người là bạn ngoài đời?..-

[bang hội] Xuy Độ Ngọc Môn quan: Em, A Hàn cùng Đông Phương ca là đồng sự kiêm bạn tốt.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Nè nè nè, vậy tôi đây thì tính là gì.....

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Phương: Người lạ

[bang hội] Xuy Độ Ngọc Môn Quan: Người lạ

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: haizzz..... Chị dâu, bọn họ bắt nạt em!

Trong lúc “Đường Thi Tam Bách Thủ” mọi người vui vẻ trò chuyện, thì tại “Thiên Hạ Đệ Nhất Bang” mọi người cũng đang bàn tán việc vui.

[bang hội] Trong Mộng Tìm Hấn: Ông xã, hiện tại kết hôn có thưởng a, chúng ta đi kết hôn lại đi.

[bang hội] Thiên Hạ Vô Song: Tốt. Vậy chờ một chút chúng ta sẽ đi kết hôn.

[bang hội] Trong Mộng Tìm Hấn: Ai da, đêm mai hãy kết hôn, cùng cái gì mà thứ nhất đại thần đồng thời kết hôn, chúng ta nhiều người, khí thế khẳng định hơn hẳn so với bọn hấn.

Thiên Hạ Vô Song nghĩ nghĩ, hôm nay bị Bắc Phong Giang Thượng Hàn nhục nhã “Ngăn nắp lượng lệ”, nỗi giận này, vô luận thế nào đều nuốt không trôi, nếu có cơ hội chắc chắn phải báo thù!

[bang hội] Thiên Hạ Vô Song: Hảo, liền ngày mai, chúng ta đêm mai đúng 9 giờ cũng kết hôn.

[bang hội] Thiên Hạ Thái Bình: Vô song, đêm mai 9 giờ boss Ác Long khai xoát, không phải em muốn có long kiếm sao? Một tháng nó chỉ xoát một lần mà thôi.

[bang hội] Trong Mộng Tìm Hấn: Vậy để chờ tháng sau, việc chúng ta kết hôn quan trọng hơn.

[bang hội] Thiên Hạ Tiểu Bạch: Chúc mừng Vô Song cùng Trong Mộng.

Ở loa kênh thể giới..... Trì Nguyệt Tiệm Đông Phương cùng Thiên Hạ Vô Song đồng thời dùng loa.....

(loa) Trì Nguyệt Tiệm Đông Phương: Đêm mai 9 giờ, ta cùng Thu Nhật Vọng Hương Tâm, Bắc Phong Giang Thượng Hàn cùng Bình Hải Tịch Mạn Mạn đồng thời kết hôn ở giáo đường thủ đô, mọi người đến cổ động.

(loa) Thiên Hạ Vô Song: Ngày mai buổi tối 9 giờ ta cùng Mộng Mộng sẽ kết hôn tại giáo đường.

Loa này vừa ra, kênh loa hôm nay lần thứ ba nổ mạnh.....

(loa) Diên Trọng Hồn Loạn: Oa chuyện gì đây! Lão tử không lên có một buổi sáng, như thế nào cao thủ thứ nhất, thứ hai, thứ ba đồng thời kết hôn a!

(loa) Xuy Độ Ngọc Môn Quan: Chúc mừng Đông ca, chúc mừng Đại Hàn, chúc mừng Mạn Mạn, chúc mừng A Tâm!

(loa) Manh Manh Tiểu Siêu: Nhóm đại thần đều kết hôn, ta bài danh thứ bốn! Ta cũng phải tìm bà xã kết hôn! Tìm bà xã!

(loa) Tiêu Dao: Ta×! Bốn đại gia mới là thứ bốn.

Kênh loa vẫn là những câu chúc mừng, trung gian còn có thể cấm đối thoại của người chơi khác, thật là náo nhiệt...

Buổi tối ngày hôm sau, Phong Mạn Mạn đem bản thảo làm xong, lập tức đăng nhập Mộng Cảnh. Thời gian biểu hiện, 8:51pm

Vừa lên trò chơi, Phong Mạn Mạn đã bị không biết bao nhiêu là người vây xem, trong ba tầng, ngoài ba tầng, tầng tầng lớp lớp đều là người.

Nàng nhìn trời than thở: Ô..... Nàng cũng không phải là tiểu động vật vườn bách thú, ai.....

[phụ cận] Ta Là Nho Nhỏ Hắc: Đại thần bà xã, đại thần bà xã, đêm nay ngài cùng đại thần kết hôn nga?

[phụ cận] girl is me: Hảo hâm mộ nga, cùng đại thần kết hôn, oa..... Chúc mừng chúc mừng.

[phụ cận] boy is me: Bà xã, em hâm mộ cái gì, em chỉ có thể ngưỡng mộ đại thần, không thể mê luyến đại thần.

.....

.....

.....

Kênh phụ cận oanh tạc màn hình Mạn Mạn, đột nhiên tin tức bạn tốt chớp động.

Trên màn hình máy tính của Mạn Mạn

[tán gẫu riêng]from Bắc Phong Giang Thượng hàn: Tiểu Mạn, em đâu rồi?

[tán gẫu riêng]to Bắc Phong Giang Thượng Hàn: em đây.

[tán gẫu riêng]from Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Sao không lên tiếng ở kênh bang hội.

[tán gẫu riêng]to Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Em nhìn không kịp a, kênh phụ cận xoát quá nhanh.

[tán gẫu riêng]from Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Nga, em tới giáo đường ở thủ đô đi. Anh chờ em.

[tán gẫu riêng]to Bắc Phong Giang Thượng Hàn: phiền ghê, bên người tất cả đều là nhân, không đi được.

[tán gẫu riêng]from Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Không có việc gì, anh chờ em, anh đem áo cưới gửi qua bưu điện cho em, nhớ rõ mặc vào.

[tán gẫu riêng]to Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Úc, được.

Phong Mạn Mạn tiếp tục thử tiến lên, muốn đột phá vòng vây, ai..... Hiện tại ở bên người nàng đâu chỉ có trong ba tầng, ngoài ba tầng.

Nàng đã chịu thua đối với kênh phụ cận, rất nhiều người xoát, thực tap, thực tap, tap đến Phong Mạn Mạn cảm thấy thực tức giận..... Bình tĩnh, bình tĩnh!

Không dễ dàng đi vào giáo đường, đúng vậy, nàng chỉ có thể dùng tốc độ rùa bò để tiến vào, kết quả, bên trong tình trạng càng khủng bố, trong ba mươi tầng, ngoài ba mươi tầng, cả bên trong lẫn bên ngoài trừ

bỏ người thì vẫn là người. Trên cơ bản bản phục sở hữu ngoại gia đều tắc tại đây cái nhỏ nhỏ trong giáo đường.

Đúng 9:00pm, hôn lễ của ba vị đại thần sắp cử hành.

Ba đôi người muốn kết hôn đều đứng ở trước mặt thần phụ, đều tự điểm thử tiêu.

[hệ thống] Trì Nguyệt Tiệm Đông Phương hướng Thu Nhật Vọng Hương Tâm cầu hôn: Bà xã! Chúng ta lần thứ hai kết hôn!

[hệ thống] Thu Nhật Vọng Hương Tâm tiếp nhận Trì Nguyệt Tiệm Đông Phương, chúc phúc bọn họ tân hôn khoái hoạt, trăm năm hảo hợp.

[hệ thống] Thiên Hạ Vô Song hướng Trong Mộng Tím Hắc cầu hôn: Mộng Mộng, chúng ta kết hôn đi!

[hệ thống] Trong Mộng Tím Hắc tiếp nhận Thiên Hạ Vô Song, chúc phúc bọn họ tân hôn khoái hoạt, trăm năm hảo hợp.

[hệ thống] Bắc Phong Giang Thượng Hàn hướng Bình Hải Tịch Mạn Mạn cầu hôn: Tiểu Mạn, điểm nhận.

.....

.....

.....

Bình Hải Tịch Mạn Mạn vẫn không nhúc nhích, mà Phong Mạn Mạn đang rất sốt ruột điểm nhận, điểm, điểm, điểm, thử tiêu, máy tính của nàng hỏng rồi sao.

Kênh phụ cận lại bạo phát.....

[phụ cận] Ta Không Thương Người: Đại thần bị cự tuyệt sao?

[phụ cận] Trường Học Hiệu Trưởng: Đại thần, ngài lấy ta đi.....

.....

.....

Phong Mạn Mạn đương nhiên không nhìn đến kênh đối thoại, bởi vì máy tính của nàng còn đang bị lỗi.

Lúc này, QQ của Phong Mạn Mạn, bạn tốt "Hàn" chớp động.....

Hàn: Tiểu mạn? Làm sao vậy

Mạn bộ mạn mạn: Em bị lag, nhấn không được.

Hàn: Không có việc gì, anh sẽ chờ.

Rốt cục, Bắc Phong Giang Thượng Hàn vẫn duy trì trong tư thế quỳ cầu hôn, 6 phút sau, hệ thống thông báo.....

[hệ thống] Bình Hải Tịch Mạn Mạn tiếp nhận Bắc Phong Giang Thượng Hàn, chúc phúc bọn họ tân hôn khoái hoạt, trăm năm hảo hợp.

Kênh phụ cận cũng lại một lần nữa nổ mạnh.....

[phụ cận] Ta là thương nhân: Nhận rồi..... Rốt cục nhận rồi! So với chính mình kết hôn còn muốn khấn trương hơn.

[phụ cận] mai mai: haizz~ người ta nghĩ đã có hi vọng.....

.....

.....

.....

[hệ thống] bởi vì ngoại gia login đạt tới cực hạn, phục vụ khí đã bị quá giới hạn, một phút đồng hồ sau phục vụ khí đóng cửa bảo trì, thời gian bảo trì ước khoảng 3 giờ, kính thỉnh tha thứ.

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Oxy hoá cái!

[phụ cận] Không cần tâm của ta: Người ta muốn tiền lì xì! Không cần bảo trì! Tiền lì xì!

[phụ cận] bổn đại gia: Mộng cảnh rác rưởi, rác rưởi phục vụ khí!!

.....

.....

Phong Mạn Mạn lại một lần nữa không nói gì hỏi thanh thiên, kết hôn thôi mà điều gì khiến cho hỗn loạn như vậy, aiz.....

[hệ thống] bạn đã bị bắt buộc logout.

A, hỗn loạn hôn lễ, chung thân khó quên.

Chương 5

Ngày hôm sau, Phong Mạn Mạn đã sớm có mặt trong trò chơi, là vì phần thưởng sau khi kết hôn, ha ha ha! Nàng một lòng thiết tha mơ ước có được kiện quần áo, hp 1000, thể lực 100, trí tuệ 100. Hơn nữa không có hạn chế cấp bậc, kia thật sự là rất tốt rồi!

Nàng thuần thực đồ bộ trò chơi, kết quả.....

Phục vụ khí đang trong quá trình bảo trì, xin đăng nhập lại sau, tình hình cụ thể xin xem trong trang web.

Trò chơi không thể đăng nhập, Phong Mạn Mạn lại vào trang web xem xét, vừa lên liền tự động tiến vào Đường Thi phòng, Đường Thi phòng chỉ có ba người.

Giang Hàn: “Bà xã của ta hôm nay lên sớm thế.”

Việt Ly Đông: “Ô, bây giờ đã sửa miệng không gọi Mạn Mạn, lại kêu là bà xã a!”

Quan Hạo: “Chào chị dâu!”

Phong Mạn Mạn: “Ừ.....chào mọi người.”

Đối với tiếng bà xã của Hàn đại thần này, thật đúng là làm cho Phong Mạn Mạn bị kinh hoảng không nhỏ!

Quan Hạo: “Trò chơi còn đang bảo trì, không thể lên được đâu.”

Phong Mạn Mạn: “Ta biết, ta cũng vừa mới đăng nhập không được, đang chờ mong để nhận phần thưởng.”

Lúc này, Việt Ly Đông đột nhiên nói một câu làm cho Phong Mạn Mạn không thể hiểu được

Việt Ly Đông: “A Hàn, cậu đem hệ thống an toàn của Thành Tây thí nghiệm một lần nữa đi.”

Giang Hàn: “Anh đang điều chỉnh thử hệ thống bug.”

Quan Hạo: “Thành Tây cái kia để em đến trắc đi, dù sao em đang rảnh.”

Việt Ly Đông: “Xác nhận sau, cậu mau gọi điện cho quản lý Trần Thành Tây đi.”

Phong Mạn Mạn chần chờ hỏi: “Mấy người biết nhau cả sao?”

Giang Hàn: “Ừ, chúng ta đều làm cùng công ty. A Đông là sếp.”

Phong Mạn Mạn: “Chẳng lẽ bang chủ là hần, ha ha.”

Việt Ly Đông: “Là A Hàn không muốn làm, mới lôi tôi ra.”

Giang Hàn: “Anh là sếp, đương nhiên là anh làm bang chủ.”

Việt Ly Đông: “Gian xảo!”

Quan Hạo hưng phấn mà nói: “Trò chơi có thể lên rồi.”

Phong Mạn Mạn: “Mọi người không phải đang làm việc sao?”

Việt Ly Đông: “Chúng ta quen tận dụng thời gian rồi.”

Quan Hạo: “Sếp còn chơi, chúng ta sợ cái gì.”

Mọi người rời khỏi phòng , đăng nhập trò chơi !

Phong Mạn Mạn vừa bước vào trò chơi, phát hiện trong giáo đường chỉ có một người , là người vừa mới cùng nàng kết hôn- Bắc Phong Giang Thượng Hàn.

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Chúng ta đi cửa nam thủ đô lĩnh thưởng.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Vâng, ^__^

[nêu lên] Bắc Phong Giang Thượng Hàn hướng bạn đưa ra yêu cầu nắm tay , đồng ý hay không?.

Phong Mạn Mạn lại một lần nữa bị Hàn đại thần dọa ngây người, phản ứng xuất phát từ bản năng, điểm đồng ý.

Anh nắm tay nàng, là Bắc Phong Giang Thượng Hàn nắm Bình Hải Tịch Mạn Mạn, Phong Mạn Mạn nàng đỏ mặt cái gì nha! Không thể động tâm, yêu qua mạng không đáng tin! Bỏn tiểu thư là cự tuyệt tình yêu ảo, nhưng là..... Nàng giống như thật sự có điểm..... thích Hàn đại thần.

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Anh còn có một chút công việc chưa xong, em dắt anh đi qua cửa nam trước đi.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: à..... Vâng.....

Mất mặt! Hóa ra anh nắm tay là vì tự động hành tẩu, nàng còn đỏ mặt cái gì, người ta Hàn đại thần là vì phần thưởng mới kết hôn!

Bình Hải Tịch Mạn Mạn cùng Bắc Phong Giang Thượng Hàn cứ như vậy nắm tay, dọc theo giáo đường đi đến cửa nam, cách khu náo nhiệt, trên cơ bản là từ phương bắc vẫn đi dọc theo ngã tư đường đi đến phía nam..... Cho nên, kênh loa lại nổ mạnh... ..

(loa) Ta là thương nhân: Đại thần cùng phu nhân tay trong tay ở thủ đô dạo phố, phơi nắng ngọt ngào lạp! Bán vé vậy xem, ai mua pm..

(pm= nhắn tin)

(loa) Trong mộng không phân gặp: Làm sao làm sao, ta muốn vậy xem!

(loa) Hâm mộ đại thần không phải nhân: cùng xem cùng xem! Bọn họ ở thủ đô cửa nam.

Phong Mạn Mạn lại một lần nữa không thể nói gì, nàng không có đến thương thành mua loa, cho nên không thể ở loa kênh lên tiếng.

Đi ra cửa nam thủ đô, Phong Mạn Mạn tìm được npc kết hôn phát thưởng.

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: nhận thưởng đi, anh ok rồi.

Ở bên cạnh npc, đứng hai người, một cái là Thiên Hạ Vô Song, một cái khác là bà xã của hắn Trong Mộng Tìm Hồn.

[hệ thống] Thiên Hạ Vô Song nhận thưởng, đạt được Tu La bao tay 1 cái.

[hệ thống] Trong Mộng Tìm Hồn nhận thưởng , đạt được tiểu hồng mào 1 cái.

[hệ thống] Bình Hải Tịch Mạn Mạn nhận thưởng , đạt được bạch được thủy 1000 bình.

Tình thiên phích lịch! Vì cái gì! Ngay cả người xấu đều có trang bị, vì cái gì của nàng lại chỉ được 1000 bình bạch thủy! Vì cái gì! Lần này, Phong Mạn Mạn không hề không nói gì nhìn trời, mà là “Cúi đầu tư cố hương”. Vì cái gì ông trời sẽ đối nàng không công bằng như vậy?! kiện quần áo mà nàng tha thiết ước mơ,ô ô..... lại hướng nàng vẫy tay tạm biệt.

(loa) Thiên Hạ Vũ: Bình Hải Tịch Mạn Mạn, vui thật, phu nhân nhà chúng ta nhận thưởng là trang bị, như thế nào của người là được thủy, thiếu được thủy sao? Ta đây mua cho người mấy bình.

Phong Mạn Mạn cũng phi thường buồn bực, bởi vì 200 bình được thủy đã muốn làm nàng phụ trọng 90 , muốn đem được thủy bỏ vào kho hàng, tiếp tục lấy phần thưởng của cô..... nàng thân là được sư, chức nghiệp chính là bảo mẫu , chính mình có thể thêm huyết, 1000 bình bạch thủy kia để làm gì.

(loa) Xuy Độ Ngọc Môn Quan: Thiên hạ! Không nói lời nào không có ai nói người bị cầm !

Kỳ thật Quan Hạo cũng rất muốn cười, dù sao thì vận khí của Bình Hải Tịch Mạn Mạn cũng không phải bình thường thâm
Quan Hạo ngồi đối diện Giang Hàn hỏi:” Sao anh không nhận thưởng?”

Giang Hàn: “VIP thường là xuất hiện cuối cùng.”

[hệ thống] Bắc Phong Giang Thượng Hàn nhận thưởng, đạt được búp bê bảo hộ 1 cái.

(loa) chờ đợi người cho lòng ta đau: Đại thần! Đại thần chính là đại thần! Cứ nhiên lại nhận được búp bê bảo hộ, đại thần ngài quá lợi hại!

(loa) Bổng Đại Gia: Ta dựa vào! Thật sự có thể nhận búp bê bảo hộ, bổng đại gia cũng kết hôn đi! Tìm bạn trăm năm tìm bạn trăm năm!

Trong lòng Phong Mạn Mạn càng thêm cảm thấy không công bình, có lầm hay không! Người ta trù thưởng, nàng cũng trù thưởng, xem người khác rút ra cái gì, nàng rút ra cái gì! Thật muốn làm người ta tức chết mà!!

[nêu lên] Bắc Phong Giang Thượng Hàn muốn cùng bạn giao dịch, có đồng ý hay không?

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn:????

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Nhận.

Phong Mạn Mạn thấy trong khung giao dịch , có búp bê bảo hộ, còn có vòng hoa lúc trước đánh boss rơi ra.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Em không thể nhận, quá quý.

Phong Mạn Mạn nhìn màn hình.....

[Tán gẫu riêng]from Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Nhận, cái kia búp bê bảo hộ hiện tại đối với anh không có bao nhiêu tác dụng, bởi vì có quan hệ với anh, em có khả năng gặp rất nhiều địch nhân, lúc anh không thể bảo vệ em liền mang theo.

[Tán gẫu riêng]to Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Cái kia thực quý, em không thể nhận.

[Tán gẫu riêng]from Bắc Phong Giang Thượng Hàn: sau khi em nhận rồi sẽ lấy đồ bỏ chạy sao?

[Tán gẫu riêng]to Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Đương nhiên sẽ không.

[Tán gẫu riêng]from Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Vậy đi, xem như giúp anh bảo quản đi.

[Tán gẫu riêng]to Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Cái kia vòng hoa..... Cũng thực quý.

[Tán gẫu riêng]from Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Anh mang không được, vốn là chuẩn bị đưa cho bà xã.

Bà xã..... Hàn đại thần anh thật càng kêu càng dễ gọi.

[Tán gẫu riêng]to Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Vậy... cảm ơn anh.

Phong Mạn Mạn điếm nhận.

[hệ thống] Bắc Phong Giang Thượng Hàn đem búp bê bảo hộ giao dịch Bình Hải Tịch Mạn Mạn.

Bởi vì búp bê bảo hộ quả thật rất quý trọng, trò chơi khai phá thương vì phòng ngừa đạo hào tình hướng tràn ra, phạm là giá trị100rmb trang bị cùng đạo cụ, giao dịch khi đều đã ở hệ thống lần bình.

(loa) Ta là thương nhân: Đại thần quá hào phóng a! Đại thần quá hào phóng a!

(loa) Hoa nở hoa lác: Thương nhân, ta thấy anh thường xuyên xoát loa, anh cũng rất hào phóng. Búp bê bảo hộ a, tiết độ tiết độ.

(loa) Ta là thương nhân: Ca ca anh có tiền, em muốn gả anh hay không?

(loa) Hoa nở hoa lác: Thương nhân ca ca-., đệ đệ ta cũng là nam.

Lúc này, Trì Nguyệt Tiệm Đông Phương đang ở chỗ NPC nhận thưởng.

Trước màn hình của Việt Ly Đông.....

[nêu lên] vì phòng ngừa rút thăm gian lận, hệ thống quy định người đã kết hôn lâu năm không thể lại rút thăm.

Việt Ly Đông chụp bàn hô to: “Ta*!!!!^%&^&^\$&^&^ (Mỗ tử đem đông đông thanh âm đánh tan, bởi vì rất cái kia.....) ta cũng muốn nhận thưởng! Ta*!tm!! Lần trước ta kết hôn cũng chưa rút trúng!”

Quan Hạo cùng Giang Hàn nghĩ đến hệ thống xuất hiện vấn đề, lập tức chạy đến văn phòng xem.

Quan Hạo vỗ vỗ vai Càng Cách Đông : “Sếp ơi sếp nhận mệnh đi.”

Có người vui cười có người sầu, nguyên lai, sầu không phải Phong Mạn Mạn, mà là cái người một lòng muốn nhận búp bê, Việt Ly Đông.

5. Chương 06 - 07

Hai mươi ngày trước kỳ nghỉ hè Phong Mạn Mạn đều một mực ngồi ở trướcputer để luyện cấp, luyện cấp, lại luyện cấp tiếp.

Mà level của Bình Hải Tịch Mạn Mạn lại tăng lên, liên tục tăng một mạch lên tới cấp 83. Tất cả điều đó đều là công lao của Hàn đại thần.

Không sai, Bình Hải Tịch Mạn Mạn nằng chỉ cần đi theo phía sau lão công, thêm trạng thái, thêm tỷ huyết, nháp con chuột vài cái liền ok . Ngoài trừ lần rút thăm kia, Phong Mạn Mạn còn phát hiện điểm tốt khác của việc kết hôn là giữa vợ chồng có thể chia đều kinh nghiệm không gặp hạn chế.

Mà Hàn đại thần đồng thời với việc luyện cấp cho lão bà thì level của mình cũng tăng lên tới cấp 99 (mãn cấp là cấp 99). Cũng là nhân vật duy nhất cấp 99 có trang phục phát quang.

Hôm nay lại là thứ tư nên phải bảo dưỡng thiết bị phục vụ. Sau khi bảo dưỡng kết thúc, người chơi vội vàng truy cập mạng. Sau khi vào mạng thì tin tức nhìn thấy đầu tiên bình thường đều là bảng xếp hạng cấp bậc.

[Hệ thống] Người thứ nhất: Đường Thi Tam Bách Thủ Bắc Phong Giang Thượng Hàn, thuật sư cấp 99.

Người thứ hai: Đệ Nhất Thiên Hạ Thiên Hạ Vô Song, võ sư cấp 98.

Người thứ ba: Đường Thi Tam Bách Thủ Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng, thích khách cấp 97.

Người thứ tư: Đệ Nhất Thiên Hạ Thiên Hạ Vũ, thuật sư cấp 95.

Người thứ năm: Đường Thi Tam Bách Thủ Xuy Độ Ngọc Môn Quan, thích khách cấp 92.

Người thứ sáu: Đường Thi Tam Bách Thủ Tương Kỳ Mạc Văn Hán, Kiếm Khách cấp 90.

Người thứ bảy: Đường Thi Tam Bách Thủ Thu Sắc Tòng Tây Lai, Kiếm Khách cấp 88.

Người thứ tám: Đường Thi Đường Thi Tam Bách Thủ Tân Mĩ Nhân Như Ngọc , Thuật sư cấp 88.

Người thứ chín: đệ nhất thiên hạ Mộng Lý Tầm Tha, võ giả cấp 88.

Người thứ mười: đệ nhất thiên hạ Thiên Hạ Thái Bình, Được sư cấp 88.

Rất đồ sộ, top 10 trong bảng xếp hạng các cấp bậc đều bị người của Đường Thi và Thiên Hạ chiếm giữ.

Đường Thi qua kinh nghiệm cống hiến của mọi người mà nhanh chóng vươn lên tới nghiệp đoàn cấp năm. Rất nhiều người đều là bởi vì nỗ lực “Tam đại La Sát” Bắc Phong Giang Thượng Hàn, Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng và Xuy Độ Ngọc Môn Quan mà mộ danh gia nhập. Bọn họ đều lấy câu thơ đường làm danh nghĩa, cùng chung xu hướng là mọi người đều hướng tới cảnh giới hài hòa.

Mà Thiên Hạ đối địch với Đường Thi cũng là bang hội cấp năm. Người của Thiên Hạ đều là vốn từ hàng ngũ Mộng Cảnh Nguyên đến gặp Mộng Cảnh. Hơn nữa, Mộng Cảnh bọn họ vào hai năm trước còn tổ chức cuộc thi của nghiệp đoàn tranh giành chức tổng vô địch.

Xem ra, dùng bang hội này để đánh lại sẽ là một trận đối đầu với Phong Hỏa Lôi Điện

Ở bên ngoài cửa nam của thủ đô, người của Đường Thi không hẹn mà cùng tụ tập chung một chỗ.

[Bang Hội] Xuy Độ Ngọc Môn Quan: tư liệu đã thay đổi, bang hội chiến hãn là nổ ra hôm nay.

[Bang Hội] Thu Sắc Tông Tây Lai: đệ muốn đem đám người cheap của Thiên Hạ giết cho mảnh giáp không còn! !!!

[hệ thống] Tối hôm nay khai mạc bang hội chiến! Trước mắt chỉ mở ra chiến trường ở thủ đô.

[Bang Hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: chiều nay sẽ khai chiến. Mạn Mạn, tiểu Thảo, các muội chuẩn bị thuốc tốt chứ?

Bình Hải Tịch Mạn Mạn từ nghề thầy lang chuyển chức trở thành Được sư, ngoài công năng bảo mẫu ra thì còn có thể chế luyện thuốc nước. Mạn Mạn chăm chú chế luyện nước thuốc màu xanh (MP thuốc), Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm trong nghiệp đoàn là nam Được sư cấp 80, chuyên tâm chế luyện nước thuốc màu trắng (HP thuốc).

[nghiệp đoàn] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: OK! 2000 bình thuốc xanh đủ không?

[nghiệp đoàn] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: muội cũng ok!

[nghiệp đoàn] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: quá nhiều. Chúng ta hiện tại đi nghiên cứu luyện thao tác ở lầu một. Dù sao nghiệp đoàn chiến khác với đánh quái vật. Tiểu Mạn, mau mở truyền tống đi.

Đường Thi một nhóm mười người tới cửa phòng nghiên cứu.

Phòng nghiên cứu là bản đồ luyện cấp tương đối BT. Không nói đến Quái vật chủ động công kích, nhưng mà còn có thể tạo ra kỹ năng của nhân vật chuyên nghiệp. Nói cách khác, nó cũng giống như là đấu cùng một đồng người chơi có level cấp 90 vậy.

[Bang Hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: mọi người lên TS đi.

[Bang Hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: sau này bang hội chiến đều tiến vào TS, ta đi mở phòng đây.

[Bang Hội] Thu Sắc Tông Tây Lai: Đồng ca, chị dâu đi vắng, ca muốn cùng ai đi mở phòng đây?

[Bang Hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: cậu đi đi!

[Bang Hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: muội không có microphone.

[Bang Hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: em cũng không có microphone.

[Bang Hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: các người vẫn còn phải vào phòng, nghe chỉ huy là tốt rồi.

Trên TS ...

Giang Hàn: “Các cậu làm một tổ, tôi cùng tiểu Mạn một tổ.”

Quan Hạo: “Đệ cũng phải cùng Mạn Mạn một tổ!”

Giang Hàn: “Chúng tôi chia đều kinh nghiệm, cậu được không?”

Quan Hạo : “... Thấy sắc quên bạn!”

Việt Ly Đông: “Đi, cẩn thận một chút.”

Trần Thành Tây: “Ta đã đến phòng nghiên cứu !”

Cảnh thu từ tây đến là người thứ nhất đi vào, người thứ nhất nằm thẳng cẳng ...

Trần Thành Tây: “Mạn Mạn, đi vào làm sống lại cái , tôi chết rồi ... 55555555”

Phong Mạn Mạn: “Được.”

Giang Hàn: “Chờ một chút, tôi vào trước.”

Quan Hạo : “Cảm động quá! Đông ca ca, ca cũng đi vào trước, người ta hơi sợ rồi.”

Phong Mạn Mạn: “... ...”

Giang Hàn cùng Phong Mạn Mạn lại lần nữa bị người đùa giỡn ... Dù sao nghiệp đoàn mới có hai đôi JQ, trong đó một đôi vẫn còn thiếu hụt một người ở phòng khác.

Việt Ly Đông: “Đi! ! ! Đừng cố vũ ta!”

Thu Nhật Vọng Hương Tâm bởi vì đang chuyển nhà nên một tuần lễ gần đây cũng không vào mạng.

Đường Thi một đám người đang từ cửa vừa đánh quái vừa luyện thao tác. Hãy đi tới phòng nghiên cứu ở giữa bản đồ, chỗ đại sảnh của nghiên cứu.

Chính là vì “hữu duyên thiên lý năng tương ngộ, vô duyên đối diện bất tương phùng”.

Đường Thi oan gia ngõ hẹp gặp phải Thiên Hạ , cuộc chiến đang hết sức căng thẳng.

[phụ cận] Mộng Lý Tầm Tha : chiều nay bang hội chiến, Đường Thi các người đừng có cầu xin tha thứ. Cho dù có cầu xin tha thứ, tỷ tỷ ta cũng không buông tha cho các người đâu nha ~ ha ha a...

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai : yêu bà bà, kẻ cầu xin tha thứ chính là các ngươi. Xem chiều nay GG giết chết người như thế nào ... Gia lão công.

[phụ cận] Xuy Độ Ngọc Môn Quan: A Tây, hóa ra cậu cũng có kẻ yêu thích kìa ...

[phụ cận] Thiên Hạ Vô Song: đừng có mà không biết tự lượng sức mình, muốn quyết đấu ngay bây giờ sao?

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: xin tiếp ngay.

[phụ cận] Thiên Hạ Vô Song: Thu Sắc Tòng Tây Lai , ngươi không dám?

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: ta dám.

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai : ai sợ ai! Đến sẽ tới!

Trên TS ...

Việt Ly Đông: “Thành Tây, đừng xúc động. Chiều nay có khi là cơ hội, hấn cấp 98 khó đối phó. Nếu thua là rơi một cấp, không có lời...”

Việt Ly Đông còn chưa nói xong, chỉ thấy trên màn hình, ngoại trừ Bắc Phong Giang Thượng Hàn cùng Thiên Hạ Vô Song ra, những người khác đều nằm gục xuống . Ngay cả Bình Hải Tịch Mạn Mạn trên người mang theo búp bê phòng thân cũng đã nằm. Mà đám đao phủ một phen cơ bản giảo sát (giết chết tươi) mọi người chính là Chung Cực boss của phòng nghiên cứu, một đám tám con quái vật phát quang.

Mà Thiên Hạ Vô Song sau khi cũng chạy không được xa lắm thì cũng ngã xuống .

Như vậy, Bắc Phong Giang Thượng Hàn đâu? Hấn đã sớm không hề giãy dụa nằm ở bên cạnh Bình Hải Tịch Mạn Mạn.

Trên TS ...

Trần Thành Tây: “Ta KAO! Gặp phải người trong Thiên Hạ chính là không may, kinh nghiệm của tôi đâu rồi!”

Quan Hạo : “A Hàn, cậu có thể bay biệt tích, đừng chờ chết để làm chi ...”

Giang Hàn: “Dù sao cũng không mất kinh nghiệm, tôi cũng chết vì tình.”

Phong Mạn Mạn vừa lúc đang uống nước, kết quả là ngay cả màn hình của nàng cũng được uống nước.

Chung Cực boss này với động tác nhanh nhẹn đã dập cuộc chiến hết sức căng thẳng.

Chú thích : Bởi vì đây là ở trong game nên xưng hô có phần loạn. cũng giống như cách xưng hô của chúng ta. Mong mọi người thông cảm cho !

Chương 7 : Trúc Mã trở về loạn Thanh Mai

Đúng lúc Bình Hải Tịch Mạn Mạn sống lại rồi trở về thành, bà Phong cứ như vậy xông vào phòng của Mạn Mạn . . .

“Tiểu Mạn! Con vẫn còn chơi Game à? ! Hôm nay là ngày cùng ra bên ngoài ăn cơm với nhà chú Giang , còn muốn ngồi đến mấy giờ nữa!” Bà Phong vung tay nhằm hướng đầu của Mạn Mạn định cốc.

Phong Mạn Mạn một tay che đầu “Đau ! Biết rồi! Con biết! Con đang đóngputer !”

Phong Mạn Mạn một tay gõ bàn phím. . .

[Bang Hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: ta hiện tại có việc phải out, các vị 88(bb)

[Bang Hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thương: Mạn Mạn, bang hội có cuộc chiến buổi tối , phải tới đó.

[Bang Hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: OK!

Phong Mạn Mạn tắtputer, tùy tiện thay vài thứ trang phục rồi cùng cha mẹ đi ăn cơm.

Trên tàu điện ngầm . . .

“Tiểu Mạn, con có thể có được sự nghiệp giống như Tiểu Hàn không?” bà Phong đột nhiên thốt ra một câu hỏi như vậy.

“Con làm bài tập còn chưa xong, tại sao phải ngồi tàu điện ngầm đi ăn cơm, ở gần nhà không phải có nhà hàng sao?” Phong Mạn Mạn đáp. Phải đi ăn cơm ở chỗ xa như vậy mà tám giờ thì bang hội chiến lại bắt đầu. Phong Mạn Mạn vẫn luôn tính toán chờ sắp đến giờ thì lấy có rồi bữa.

“Công ty Tiểu Hàn ở gần đó mà.” Lần này là ông Phong trả lời.

Phong Mạn Mạn đột nhiên thấy rất xa lạ đối với cái tên Tiểu Hàn này , Tiểu Hàn là ai?

“Tiểu Hàn trong miệng ba mẹ là ai?” Phong Mạn Mạn hỏi.

“Là con trai lớn nhất của chú Giang, tám năm trước đi du học ở Đức, con quên rồi à? Trước kia con thường xuyên xoắn lấy Tiểu Hàn mà. Nay Tiểu Hàn về đã hơn hai tháng, người ta hiện tại hình như đang công tác tại công typuter gì đó, tiền đồ rất là sáng sủa . . .” Bà Phong một mực thao thao bất tuyệt tán dương con trai nhà người ta.

“Ngừng! Ngừng! Ngừng! Mẹ, sao mẹ lại kể cho con làm gì!” Phong Mạn Mạn bất mãn chu miệng.

Bà Phong lắc đầu “Con xem đi, mỗi ngày đều ngồi trướcputer, cũng không chịu đi ra ngoài một lát. Tiểu Hàn nhà người ta làm sao lại để mắt con được. Người thì lùn, lại không có eo óc gì cả!”

Phong Mạn Mạn chống nạnh “Mẹ! So với con thì mẹ còn lùn hơn ! Vóc người so với con càng kém hơn, không phải cha vẫn muốn mẹ sao. Hừ. . .”

“Thôi thôi.” Ông Phong đứng ra hoà giải.

Phong Mạn Mạn vừa đi, vừa nhớ lại cái tên “anh Hàn” kia của cô.

Quái đản! Trước kia còn bé không biết nên mới cùng anh chơi trò uống rượu mà nhà nào cũng chơi thôi, đều đã là chuyện xa lắc xa lơ. Cô mơ hồ nhớ được cái tên “anh Hàn” kia là bạn chơi đùa thuở nhỏ của mình, lớn hơn cô 2 tuổi, lúc tiểu học thì học cùng trường cho nên bà rất yên tâm để “anh Hàn” dắt tay cô đi học. Đến lúc Sơ Trung (giống như trường PTTH) thì “anh Hàn” phải đi ra nước ngoài để học.

Trong trí nhớ sau cùng của mình, “anh Hàn” của cô là một quả bí lùn! Không sai, lúc học lớp 6 tiểu học Phong Mạn Mạn vắn vẹo cao có 1m44 , mà “anh Hàn” cũng cao như cô! Nữ sinh hơi lùn thì bị người ta nói khéo là nhanh nhẹn hoạt bát, còn nam sinh lùn sẽ bị người đời khinh thường. . . Không sai! Cô nhớ rõ ràng là , “anh Hàn” chính là quả bí lùn kia!

So sánh với anh thì có thể cô còn thân với chú em Giang Triệt của anh hơn. Dù sao, Giang Triệt học cùng lớp với cô suốt sáu năm, cho đến năm đầu của cấp ba.

Trong nhà hàng nào đó . . .

Phong Mạn Mạn đầu tiên nói rất ngoan ngoãn: “Chào chú Giang, dì Giang . . . Ồ? Giang Triệt, cậu lại cao hơn nữa rồi? .”

m thanh nào đó cười khê mà nói: “Tiểu Mạn, tôi không phải A Triệt, tôi là Giang Hàn.”

Cái gì! ! Giang Hàn? Chính là “anh Hàn” kia sao? ! Anh ăn cái gì mà lại cao như vậy? Anh, anh, không phải hồi đó anh cũng chỉ cao như cô sao? Tại sao qua vài năm, cô dốc sức nhảy dây chỉ vì muốn có 1m5, mà anh! Xem ra chắc tới 1m8 . . . Tại sao! Sau đó, cô liền thốt ra. . .

“Hồi trước không phải anh cũng cao như em sao? Ăn cái gì mà cao như vậy?”

Bà Phong nhú mày “Tiểu Mạn, không thể thiếu lễ phép như vậy.”

Giang Hàn khê nhếch mép “Con trai thì lớn lên đều cao mà.”

“Thức ăn sắp nguội rồi, mọi người mau ăn thôi” Ông Giang lại đứng ra giảng hòa.

Trên bàn ăn, hai đôi ba mẹ đều trò chuyện việc nhà, còn Phong Mạn Mạn mãi miết ăn. Có lúc lại trộm ngấm một cái “anh Hàn” kia của cô thì cô phát hiện, Giang Hàn vẫn luôn dùng ánh mắt với nụ cười giấu cợt nhìn cô.

Lại bị anh phát hiện là cô đang nhìn trộm anh.

Thật là xấu hổ. . .

Phong Mạn Mạn lại tiếp tục cúi đầu cắm cúi ăn.

Đột nhiên, Phong Mạn Mạn dừng ăn cơm, gay go! Bị Giang Hàn làm cho cô suýt quên đi “Chánh sự” . Tám giờ phải đi về tham gia bang hội chiến ! Nàng nhìn qua đồng hồ tay, bảy giờ bốn mươi lăm phút! Gay go to! ! !

Cô đang vắt óc suy nghĩ kiểm soát lúc này thì tiếng của Giang Hàn khê thoảng qua bên tai cô . . .

Giang Hàn để đôi đũa xuống rồi nói: “Ngại quá, công ty đột nhiên có chút việc nên con muốn đi về trước .”

Phong Mạn Mạn cũng không kịp suy nghĩ mà đứng vụt lên “Con cũng vậy, con cũng có việc phải về nhà.”

Giang Hàn nói: “Hay quá, chúng ta cùng nhau đi.”

Bà Phong : “Đi về cẩn thận một chút, Tiểu Hàn thì có công việc của mình. Tiểu Mạn có thể có chuyện gì, thật sự là thất lễ.”

Bà Giang : “Không có việc gì, đám thanh niên vốn không thích ngồi lâu, chúng ta tiếp tục trò chuyện . . .”

Trở về trên đường, dưới ánh đèn đường có hai cái bóng kéo thật sự là dài, hai bóng một trước một sau. . .

Cái trước chính là Mạn Mạn, cái sau chính là Giang Hàn.

Đi tới lối vào tàu điện ngầm , Mạn Mạn xoay người lại hỏi Giang Hàn: “Anh . . . ? Không phải quay về công ty sao?”

“Cóputer là được, tôi về nhà làm cũng thể thôi.”

“Uh . . .” Phong Mạn Mạn ngẩn mặt gật đầu, cô quan tâm chỉ vì anh là anh của bạn cũ mà thôi. Không sai, anh của bạn cũ .

Bọn họ đi vào khu nhà của mình . . .

Phong Mạn Mạn nói kinh ngạc: “Em quên cầm chìa khóa rồi!”

“Vậy em có muốn tạm tới nhà anh ngồi một lúc không?”

Phong Mạn Mạn lắc đầu “Không cần, em có việc, em lên mạng là được.”

“Vậy thì anh và em cùng đi. Một cô gái ra quán Net muộn như vậy không an toàn.”

Phong Mạn Mạn ngẩng đầu, dù sao với chiều cao của mình thì cô mới đến ngực Giang Hàn. “Không phải là anh có việc cần làm sao? Em OK chỉ tán dóc thôi “

“Cóputer là được, em cứ dẫn đường.”

Phong Mạn Mạn cứ như vậy mang theo Giang Hàn đến quán Net gần đó.

Phong Mạn Mạn cùng Giang Hàn tìm một vị trí cạnh nhau, hiện tạiputer biểu hiện là 8 giờ 27 phút. Cô lập tức log nick vào trò chơi, phát hiện Bắc Phong Giang Thượng Hàn đang đứng ở bên cạnh Bình Hải Tịch Mạn Mạn.

[Bang Hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: xin lỗi, muộn đến chậm.

[Bang Hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: không có việc gì, ta cũng vừa online.

Lúc này, Phong Mạn Mạn tò mò ngó sang bên cạnh xem rốt cuộc Giang Hàn đang làm gì vậy, vừa thò đầu sang.

Nàng nhìn thấy trên màn hình là giao diện trò chơi giống nhau, hình ảnh trò chơi giống nhau, hai người giống nhau . . .

Bắc Phong Giang Thượng Hàn, Giang Hàn, Bắc Phong Giang Thượng Hàn, Giang Hàn. . . Lại là cùng một người? ! ! !

Giang Hàn quay đầu sang mỉm cười nói: “Tiểu Mạn, rốt cục em biết anh là ai rồi .”

6. Chương 08 - 09

Chương 8: Cuộc chiến Nghiệp Đoàn luận sinh tử

Trở lại thời gian lúc Giang Hàn cùng Phong Mạn Mạn vẫn còn “dây dưa” trong nhà hàng, gần tám giờ tối.

Bang Hội chiến lần đầu ở Bản Phục sắp bắt đầu. . .

Ngoài hai đại Bang Hội Đường Thi và Thiên Hạ ra, ở Bản Phục vẫn còn có mấy Bang Hội nhỏ lẻ tẻ vụn vặt.

(Loa) Thiên Hạ Vô Song: Thiên Hạ cùng Đường Thi thề không cùng sống!

(Loa) Thu Sắc Tòng Tây Lai: ta sẽ đốt cháy các người, vốn là thề không đội trời chung .

(Loa) Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: tối nay người của Đường Thi chỉ đuổi giết người trong Thiên Hạ, chỉ tấn công giành chính quyền thành. Các vị không phải trong cuộc xin mời theo đường vòng mà đi.

(Loa) Thiên Hạ Vô Song: tối nay là lúc Lão Tử cùng Đường Thi quyết đấu, những người khác đều tránh xa một chút.

Cái tên “Lão Tử” là danh xưng kính trọng. Lão () có nghĩa “đáng tôn kính” hay “già”. Tử () dịch theo nghĩa đen là “chú bé”, nhưng nó cũng là một thuật ngữ chỉ một đẳng cấp quý tộc tương đương với Tử tước, cũng như là một thuật ngữ tỏ ý tôn kính được gắn với những cái tên của những bậc thầy đáng kính trọng. Vì thế, “Lão Tử” có thể được dịch tạm thành “bậc thầy cao tuổi”.

Người của hai Bang Hội đang liên tiếp phát loa khiêu khích lẫn nhau, những dòng chữ màu vàng chập ních trên màn hình.

[Bang Hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: Bang chủ, Mạn Mạn tỷ còn chưa log in, muội đem Bạch Thủy phát cho mọi người nhá .

[Bang Hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Mạn Mạn có thể có việc gì. Trần Tây, người làm chức danh thương nhân đến cửa hàng mua dung dịch xanh đi.

[Bang Hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: có thể đưa tiền thanh toán được không ?

[Bang Hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: không , người có nhiều tiền hơn ta mà .

[Bang Hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Này! ! Huynh mới là bang chủ đó! ! !

[Bang Hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Được, A Hàn nói chiều nay có việc nên tới trễ một chút.

[Bang Hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: lần đầu tiên Bang Hội chiến đó, a Hàn không đến là sao?

[Bang Hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: cậu ta không nói không đến, chỉ là muộn một lát mà thôi.

[Bang Hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai : vậy nửa sân trên để đề xuất phát đầu tiên đi.

[Bang Hội] Xuy Độ Ngọc Môn Quan: được rồi Tỉnh Tỉnh, cậu còn lợi hại hơn cả tôi. . . Để xem tối nay ai phá được nhiều Hoa Kim hơn.

[Bang Hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: cậu là Thích khách, tôi là Kiếm Khách, không công bằng! !

Hoa Kim, tên đầy đủ là Hoa lệ Kim loại. Nó chính là món đồ do những người thành lập từng Bang Hội chuẩn bị, giá ở Thương Thành là 60RMB. Phá Hoa Kim là tìm kiếm Hoa lệ Kim loại lờ lờ tỏa sáng đó ở những nơi bí mật nhất trong thành rồi chém mạnh vào nó, nó miễn dịch với bất cứ kỹ năng gì. Chỉ cần đánh nát Hoa Kim là tòa thành này liền thuộc về Bang Hội nào đã chém tan được Hoa Kim sau cùng.

Chuyên nghiệp giết người với tốc độ nhanh nhất thì chẳng ai hơn được Thích Khách, mà trong top 10 cao thủ trên bảng xếp hạng quang vinh thì Đường Thi có hai tên Thích khách, Thiên Hạ lại không có một người nào. Như thế xem ra là Đường Thi hơi chiếm thượng phong so với Thiên Hạ .

[Bang Hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng : Tập hợp . Tất cả mọi người lên TS đi.

Đúng tám giờ, Bang Hội chiến lập tức bắt đầu.

Bởi vì Bang Hội chiến này vẫn còn chỉ là đang ở giai đoạn kiểm tra, cho nên chỉ mở chiến trường ở Thủ Đô. Chiến trường Thủ Đô tổng cộng có 5 tòa thành, người của Đường Thi và Thiên Hạ đều đấu với nhau ở thành số một. Bốn tòa thành còn lại đều để cho những Bang Hội nhỏ nhỏ khai chiến. Mà người của Bang Hội khác đều cũng ngầm hiểu không đến thành số một, cuộc chiến giữa Đường Thi và Thiên Hạ cũng không có lan sang những thành trì khác.

Bởi vì trang bị hảo hạng đều còn chưa mở ra, mọi người cũng chỉ mặc trang bị bình thường mà đánh nhau. Bởi thế cũng sinh ra một câu nói như vậy: tiên hạ thủ vi cường.

Binh pháp Tôn Tử có câu ‘Tiên hạ thủ vi cường, hậu thủ vi tai ương’ có nghĩa là nếu có thể ra tay trước thì sẽ chiếm thế mạnh, nếu ra tay sau đối thủ thì sẽ gặp tai họa.

Trên cơ bản, nếu người ra tay chậm hơn đối phương chỉ chút xíu liền bị chết mà quay về điểm tòa thành cũ

Cho nên, hai mươi phút đầu tiên thì thành số một trên cơ bản đều là người của Thiên Hạ cùng Đường Thi thay phiên cầm quyền.

Mặc dù Đường Thi có hai đại thích khách, nhưng là chỉ giỏi về đánh chiếm, dù sao Thuật Sư cấp 88 Tân Nhân Mỹ Như Ngọc của Bang Hội so ra vẫn kém Thuật Sư cấp 95 Thiên Hạ Vũ của Thiên Hạ, cho nên cơ bản không giữ thành nổi.

Vì thế trên màn hình cứ cách độ 5, 6 phút đồng hồ lại hiện ra một tin tức. . .

[Hệ thống] thành số một bị Xuy Độ Ngọc Môn Quan của Đường Thi Tam Bách Thủ chiếm lĩnh .

[Hệ thống] thành số một bị Thiên Hạ Ngã Tối Đại (ta lớn nhất) của Đệ nhất Thiên Hạ chiếm lĩnh .

[Hệ thống] thành số một bị Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng của Đường Thi Tam Bách Thủ chiếm lĩnh .

[Hệ thống] thành số một bị Thiên Hạ Vô Song của Đệ nhất Thiên Hạ chiếm lĩnh .

Nhưng rồi qua 10 phút đồng hồ mà Đường Thi vẫn không thể đánh chiếm được thành số một. Nguyên nhân ở chỗ, Được sư duy nhất Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm rời mạng nhưng vẫn không log in, ngay cả icon trong phòng TS cũng tối sầm.

Trên TS . . .

Quan Hạo: “Như vậy không được, chúng ta hoàn toàn vào không vào được phòng chứa Hoa Kim.”

Trần Thành Tây: “Ai! Đệ đã bị yêu bà kia PK chết mấy lần .”

Lúc này, mọi người thấy trên kênh chơi của Bang Hội hiện ra đoạn chat . . .

[Bang Hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: xấu hổ quá, muội đến chậm.

[Bang Hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: không có việc gì, huynh cũng vừa online.

Trần Thành Tây trưng ngay ra icon biểu hiện xúc động, ra sức lướt bàn phím. . .

[Bang Hội] Thu Sắc Tông Tây Lai: huynh không có việc gì, nhưng chúng ta có việc! Chúng ta bị người của Thiên Hạ luân phiên JJ sự trong sạch của ta đó! ! ! !

[Bang Hội] Xuy Độ Ngọc Môn Quan: Mạn Mạn! ! Người rốt cục đã đến, ta yêu người chết mất! 55555555~

[Bang Hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Mạn Mạn, trước hết em dấu lấy dung dịch màu xanh đã mua đưa cho chúng ta, hai người mau đến TS nhanh một chút.

[Bang Hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: a a, các vị, thật xin lỗi.

[Bang Hội] Thu Sắc Tông Tây Lai: Mạn Mạn, tẩu đã đến rồi là tốt rồi, đến là tốt rồi, đệ cũng yêu tẩu chết mất! Cho đệ thêm một bình máu nào, để ta đi QJ yêu bà bà kia! ! ! !

[Bang Hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: không được đùa giỡn phụ nhân của ta.

Gõ xong, Giang Hàn quay đầu mỉm cười nhìn Phong Mạn Mạn. . .

Phong Mạn Mạn bị những lời này của Giang Hàn làm chấn động! Thông qua khóe mắt cô biết Giang Hàn đang nhìn mình. Cô vẫn không nhúc nhích chỉ nhìn màn bình.

[Nghiệp Đoàn] Thu Sắc Tông Tây Lai: thêm máu mau ~! ! !

[Nghiệp Đoàn] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: a a ~!

Phong Mạn Mạn vội vàng kích đúp con chuột giúp Thu Sắc Tông Tây Lai có thêm máu.

Giang Hàn đổ bộ lên TS. . .

Giang Hàn: “Hiện tại tình huống thế nào.”

Quan Hạo: “Bị đánh ra đến N lần, ở cửa vào chỗ bọn họ có ba Thuật Sư. Chúng ta không qua được ba tên Bạo Phong Tuyệt kia.”

Giang Hàn: “Chờ một chút để tiểu Mạn giúp ta thêm máu, lại thêm một mạng hy sinh để cầu phúc nữa.”

Nói cho cùng, với cấp bậc của Giang Hàn thì thời gian ngâm nga ma pháp ban đầu liền ngắn hơn. Hơn nữa lại thêm một mạng hy sinh để cầu phúc thì trên cơ bản có thể giết chết tươi Bạo Phong Tuyết cấp 10.

[Bang Hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: OK. Microphone của muội không ổn , nói không được.

Giang Hàn cười khẽ, cô sợ người khác nhận thấy bọn họ đang ở chung một chỗ để chơi đây mà.

Phong Mạn Mạn thở dài, tại sao phu quân của cô lại là Giang Hàn. . . ! ! !

Không phải cô ghét Giang Hàn, mà là bởi vì sau khi trải qua “câu chuyện mối tình đầu” kia, cô cho rằng trò chơi chỉ là trò chơi, thực tế là thực tế, không thể nhập làm một! Hiện tại bị anh biết chồng của cô vốn chính là trúc mã ngày nào của cô. Đáng ghét, đang chơi trò chơi mà gặp phải người quen, mặc dù phải nói rằng người này là nửa đời không quen. . .

Bắc Phong Giang Thượng Hàn sau khi được tiếp thêm máu thì một mình xông vào phòng có Hoa Kim.

Giang Hàn: “Các cậu đều cùng nhau vào nào.”

Sau khi mọi người đi vào thì phát hiện hai tên Thuật Sư cùng một tiểu nhân vật khác của Thiên Hạ đều bị Bắc Phong Giang Thượng Hàn giết chết. Chỉ còn lại có bốn vị cao thủ của Thiên Hạ , Dược sư Thiên Hạ Thái Bình, Võ giả Trong Mộng Tìm Người, Thuật Sư Thiên Hạ Vũ, cùng với Võ giả có thể giết chết tươi bất luận kẻ nào Thiên Hạ Vô Song.

Xem ra, trong thành số một lại là một trận Phong hỏa Lôi điện lấy đá chọi đá rồi.

Chương 9: Bang Hội chiến trường luận sinh tử

Giang Hàn lập tức phân công nhiệm vụ. . .

Giang Hàn: “Ly Đông, cậu đối phó Thuật sư, A Hạo đối phó Võ Giả, Tây Lai và Tân Nhân với ta cùng nhau đối phó Thiên Hạ Vô Song, Tiểu Mạn chú ý HP cho mọi người.”

Cũng không trả lời, tất cả mọi người trực tiếp chém thẳng vào đối thủ do mình “Phụ trách” , tiên hạ thủ vi cường. . . (ra tay trước thì chiếm được lợi thế)

Thiên Hạ quả thật là cao thủ PK. Trước hết hãy đối phó với Dược sư không hề có năng lực công kích. Không có Dược sư thì không có đảm bảo sinh mệnh. Mà Dược sư duy nhất của Đường Thi chính là Bình Hải Tịch Mạn Mạn.

Bình Hải Tịch Mạn Mạn đồng thời lọt vào công kích của Thiên Hạ Vũ và Trong Mộng Tìm Người, HP luôn luôn ở trong trạng thái màu đỏ.

Phong Mạn Mạn cố sức gõ bàn phím, liều mạng dùng kỹ năng để tiếp máu cho mình. Tiếc rằng thao tác của Mạn Mạn quả thực không phải ở mức cao nhất cho nên dù có kỹ năng thêm huyết trực tiếp biến thành Khổng Bạch Thủy thì Bình Hải Tịch Mạn Mạn cũng gần kề cái chết. Dù sao Bạch Thủy chỉ có hạn. . .

Đúng lúc Phong Mạn Mạn sắp sửa chịu trận thì đột nhiên cô phát hiện HP của mình đang giảm đi giờ lại tăng lên. Thì ra Thu Sắc Tòng Tây Lai dùng kỹ năng hy sinh đối với Bình Hải Tịch Mạn Mạn. Cái gọi là kỹ năng hy sinh chính là người sử dụng phải chịu hộ công kích đang đánh lên người được sử dụng. Nói ngắn gọn là những nhát chém vào Bình Hải Tịch Mạn Mạn lại khiến cho HP của Thu Sắc Tòng Tây Lai giảm đi. Mà đối với tên máu bò biến thái Thu Sắc Tòng Tây Lai này mà nói, công kích của Thiên Hạ Vũ cùng với Trong Mộng Tìm Người thì có lẽ hẳn đủ sức ứng phó.

Trên TS yên tĩnh vang lên tiếng của Đại thần. . .

Giang Hàn: “Tiểu Mạn, muội trực tiếp giúp thêm huyết cho Tây Lai đi.”

TS lại yên tĩnh, ngoài tiếng gõ bàn phím của mọi người ra thì chỉ còn tiếng di chuột của mọi người. . .

Mạn Mạn nhìn Bắc Phong Giang Thượng Hàn trên màn hình mới phát hiện nguyên nhân gia tăng HP của mình!

Đại thần thật là đại thần! Sùng bái thật! Đại thần, ngón tay chàng làm sao có thể linh hoạt như vậy. . .

Hàn đại thần vừa dùng kỹ năng Đơn Thể của Thuật Sư có lực đả thương cao nhất - Lôi Đình Vạn Niên để công kích vào Thiên Hạ Thái Bình, lại vừa dùng kỹ năng vợ chồng để bảo vệ vợ bằng cách lấy HP của chính mình tiếp thêm cho Bình Hải Tịch Mạn Mạn, lại dùng thêm Khổng Bạch Thủy nữa. Hai loại kỹ năng cộng thêm Khổng Bạch Thủy theo thứ tự luân phiên sử dụng!

Thần sở dĩ là Thần, việc Thần làm sở dĩ phạm nhân không thể làm thì Hàn đại thần đều đã giải thích rõ ràng!

Phong Mạn Mạn quay đầu nhìn Giang Hàn, chỉ thấy ngón tay Giang Hàn rất nhanh lướt đi qua lại trên các phím F1, F3, F4 . Con chuột ở tay phải thì càng nhảy lên rất nhanh . . .

Trần Thành Tây: “Mạn Mạn, thêm huyết đi! Thêm huyết mau! Đệ chết, đệ chết ! ! !”

Quan Hạo: “Không chết được, HP của người vẫn còn một nửa mà.”

Việt Ly Đông: “Mạn Mạn, rảnh thì cho ta thêm trạng thái đi.”

Quan Hạo: “Oa ha ha ha ha! Ta đã giết Vô giả đi ra ngoài!”

Phong Mạn Mạn lập tức quay lại vội vàng giúp cho mọi người thêm đầy huyết và thêm trạng thái cho tốt.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn đánh mấy đòn giết được Thiên Hạ Thái Bình ra ngoài, nhưng lại bị vây hãm bởi Thiên Hạ Vô Song và Tân Nhân Mĩ Như Ngọc nên bị đối phương đánh một Bá vương quyền gần chết. Bá vương quyền, có thể coi thường tất cả phòng ngự, cho đến hiện nay tất nhiên là đã dụng phải thì chết tươi!

Thiên Hạ Vũ ăn ý với Thiên Hạ Vô Song làm cho Xuy Độ Ngọc Môn Quan bội phục!

Thiên Hạ Vũ ăn ý với Thiên Hạ Vô Song làm cho Thu Sắc Tông Tây Lai đổ kỵ!

Thiên Hạ Vũ ăn ý với Thiên Hạ Vô Song làm cho Bình Hải Tịch Mạn Mạn hâm mộ!

Thiên Hạ Vũ ăn ý với Thiên Hạ Vô Song làm cho Xuy Độ Ngọc Môn Quan, Thu Sắc Tông Tây Lai, Bình Hải Tịch Mạn Mạn đều chết.

Lúc này, trong thành sổ một chỉ còn lại có Bắc Phong Giang Thượng Hàn, Thiên Hạ Vũ, Thiên Hạ Vô Song cùng Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng.

Lại một cơn (sấm sét vang dội giáng xuống, Thiên Hạ Vũ chết bởi tay Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng, còn Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng bị Bá vương quyền giết chết tống ra ngoài.

Như vậy, từ bốn người nay chỉ còn có hai.

Trong thành sổ một chỉ còn lại có hai đại cao thủ . . .

Thiên Hạ Vô Song dùng hết Lam Thủy (dung dịch xanh) rồi lại sử dụng Bá vương quyền nhằm hướng Bắc Phong Giang Thượng Hàn. Cho dù Hàn đại thần có nhiều thần hơn, Bá vương quyền coi thường tất cả phòng ngự nên kết quả là khổng định sẽ toi . . .

Nhưng mà chính xác đến 0.01 sau khi Bá vương quyền được tung ra thì Giang Hàn gõ một cái vào phím F2, lại giữ chặt con chuột để tăng thêm cho mình một vách tường ngầm.

Sau khi Bá vương quyền qua đi, Bắc Phong Giang Thượng Hàn ở trong vách tường ngầm không bị biến mất. Vào lúc Thiên Hạ Vô Song còn chưa kịp phản ứng đủ mức thì liên tục dùng Lôi Đình Vạn Niên giết hấn tống đi ra ngoài.

Nguyên lý của vách tường ngầm là có thể ngăn cản tất cả, người ở đẳng cấp cao nhất thì có thể dùng để phòng ngự bảy lần. Một lần nhiều nhất có thể đồng thời sử dụng ba cái vách tường ngầm.

Giang Hàn bình tĩnh nói: “Thì ra Bá vương quyền là công kích vật lý.”

Bởi vì Hoa Kim coi thường tất cả các kỹ năng, cho nên thân làm Thuật Sư thì Bắc Phong Giang Thượng Hàn chỉ có thể cầm ma trượng liên tục đập xuống. Đúng là Đại thần, luôn có một vài chuyện làm cho phạm nhân không thể biết nổi . . . Đường đường là Thuật Sư lại có thể phá được Hoa Kim? !

[Hệ Thống] Thành số một bị Bắc Phong Giang Thượng Hàn của Đường Thi Tam Bách Thủ chiếm lĩnh .

(Loa) Nhất Mộc Bất Thủy: Ta không nhìn lầm chứ? Thuật Sư sao có thể phá được Hoa Kim? Hàn đại thần, level thuần thực của huynh rất cuộc cao tới đâu đây?

(Loa) Thích Khách chuyên phá Hoa Kim: Đại thần! Người gọi tình thế ta đỡ sao nổi đây? ? ? ?

Đường Thi Hiện tại có một Đại thần cấp 99 giữ thành đến cùng, có thể nói là giọt nước không lọt. Thiên Hạ không có một lần nào có thể công chiếm nổi. Cứ đi tới cửa phòng chứa Hoa Kim là đã bị hai cơn bão tuyết lớn cực kỳ lộng lẫy giết chết tươi tống ra ngoài . . .

Việc giữ thành trở nên dễ dàng hơn nhiều, mọi người còn có thể chuyện trò vui vẻ trên TS.

Nhìn thì bận rộn nhất hẳn là Bình Hải Tịch Mạn Mạn, các người đừng tưởng rằng cô đứng ở cửa chăm sóc cho tất cả thì không hề rảnh, kỳ thật. . .

Phong Mạn Mạn dựa vào lưng ghế dựa, miệng ngậm ống hút, tay phải cầm hộp mặt đào trà, tay trái rất có quy luật giữ phím F8 mà làm một Dưc sư thật sự nhàn nhã đi chơi!

Cùng với thời gian trôi qua, hai giờ Bang Hội chiến cũng sắp đến lúc kết thúc, lúc này phe Thiên Hạ vẫn không đánh hạ nổi thành số một bắt đầu sốt ruột cáu kỉnh.

[Bang Hội] Thiên Hạ Thái Bình: Bang chủ, chúng ta có lẽ từ bỏ thành số một đi.

[Bang Hội] Trong Mộng Tìm Người: đúng vậy đúng vậy! Mỗi lần vào đều bị đánh chết, thật không thích chơi thế. Những Bang Hội khác đều không phải là đối thủ của chúng ta.

[Bang Hội] Thiên Hạ Vũ: ban đầu không phải hứa hẹn không đánh ai khác, chỉ tấn công Đường Thi sao?

[Bang Hội] Trong Mộng Tìm Người: ai để ý đến bọn họ, phu quân

à, đi đánh chỗ khác thôi ~ đi nào ~ đi nào ~

[Bang Hội] Thiên Hạ Vô Song: chúng ta chuyển sang tấn công thành số hai.

[Bang Hội] Thiên Hạ Vũ: nhưng mà, chúng ta như vậy sẽ bị người ta nói là "lời người đáng sợ"!

[Bang Hội] Trong Mộng Tìm Người: sợ cái gì, có can đảm thì giết chúng ta đi, Thiên Hạ Vũ huynh đừng sợ cái đó.

[Bang Hội] Thiên Hạ Vô Song: Vũ, ta biết, nhưng là lần đầu Bang Hội chiến, chúng ta phải có thành.

[Bang Hội] Trong Mộng Tìm Người: vẫn là phu quân tốt nhất ~ chúng ta đi thành số hai thôi.

[Nghiệp Đoàn] Thiên Hạ Vũ: tùy phu nhân.

Kết quả, ba phút trước khi Bang Hội chiến kết thúc , Thiên Hạ lấy ưu thế tuyệt đối đuổi Mộng Luyến ra khỏi thành.

Mộng Luyến trở mắt nhìn tòa thành mình vất vả cực nhọc đánh chiếm bị người khác đoạt. Hơn nữa, ngoại trừ giết chết tươi ra lại còn cướp đoạt thật gấp. Thiên Hạ để phòng ngừa không đủ thời gian nên tập trung toàn bộ người cùng nhau phá Hoa Kim. Từ lúc bắt đầu phá Hoa Kim đến khi Hoa Kim bị đánh nát chỉ hết có 9 giây . . .

Sau cuộc chiến, trong loa của mạng cực kỳ hỗn loạn . . .

(Loa) Lạt Bá: Thiên Hạ! Người đi ra cho ta nói một lúc! Người đánh không lại Đường Thi thì đoạt thành của chúng ta để làm chi!

(Loa) Thiên Hạ Thái Bình: tài nghệ không bằng người, đừng có sủa loạn ở chỗ này! Bang Hội chiến xưa nay vẫn là như vậy.

(Loa) Lạt Bá: ta KAO người ××! !! Thiên Hạ Vô Song! Người SI cả nhà! !!

(Loa) Tôi chỉ là số nhân hợp thời: tổ chất của Thiên Hạ là như vậy, trước kia tại cảnh trong mơ cũng là như vậy. Mộng Luyến, chỉ trách nhóm của người không may.

(Loa) Tình Luyến Ái: tiểu nhân tiểu nhân tiểu nhân! Một ngày nào đó chúng ta sẽ mạnh hơn các người.

(Loa) Trong Mơng Tìm Người: cứ từ từ mà mạnh đi, tỷ tỷ ta đây sẵn sàng chờ ~ ha ha ha ha ~!

. . .

. . .

. . .

Giang Hàn nhìn qua đồng hồ rồi nói với Mạn Mạn: “Tiểu Mạn, quá muộn rồi, đi về thôi.”

Phong Mạn Mạn nhìn bốn hộp Mật đào trà trống rỗng trên bàn của mình, suy nghĩ một chút.

“Bốn hộp là điềm xấu, em lại đi mua một hộp nữa. Bây giờ mới có hơn mười giờ, em uống thêm một hộp nữa rồi mới đi. . .”

7. Chương 10 - 11

Khi Giang Hàn và Phong Mạn Mạn rời khỏi quán Net thì đã sắp đến 11 giờ tối.

Dưới ánh trăng vẫn là hai người.

Giang Hàn cảm giác điện thoại di động đang rung liên lần lấy ra xem. Trên màn hình là kí hiệu “Mutter”.

Muttet : tiếng Đức nghĩa là mẹ

“Mẹ, có chuyện gì không?”

“A Hàn hả, Tiểu Mạn có phải đang đi cùng con không?” Đầu kia điện thoại.

Đầu này điện thoại “Vâng, cô ấy quên mang chìa khóa, cho nên mới tới nhà ta .”

“A! Tiểu Mạn tắt điện thoại, mẹ của nó cho là nó xảy ra chuyện gì. Chăm sóc Tiểu Mạn chu đáo nhé, trong tủ lạnh có đào mật đấy, Tiểu Mạn thích ăn.”

“A, OK! .”

“Tiểu Hàn, bác là mẹ Tiểu Mạn đây . Cháu có thể đưa điện thoại cho Tiểu Mạn không? Bác có chuyện muốn nói với nó.” Đầu kia điện thoại thay đổi người, âm thanh dịu dàng làm cho người ta như cây gặp gió xuân.

Giang Hàn đưa điện thoại di động cho Phong Mạn Mạn “Mẹ của em có chuyện tìm em.”

Phong Mạn Mạn nhận điện thoại di động rồi để sát tai.

“Mẹ. . . ?”

Đầu kia điện thoại, âm thanh dịu dàng làm cho người ta như cây gặp gió xuân đột nhiên biến thành như âm thanh hung ác như sa vào địa ngục . . .

“Phong Mạn Mạn! Con muốn chết à! Sao lại tắt điện thoại di động! Lại còn chưa trở về nhà, con không biết là người khác sẽ lo lắng sao? ! . . .”

Phong Mạn Mạn dời điện thoại đi xa một mét. . .

Đầu kia điện thoại vẫn tiếp tục “Muộn như vậy vẫn còn lang thang ở bên ngoài. Mặc dù con không có vóc đáng để mà sợ bị cướp sắc, nhưng mà gần đây khu bảo an không tốt lắm. Con . . .”

Mạn Mạn ngắt đứt lời mẹ nói “Điện thoại của con hết pin nên tự động tắt . . . Mẹ, tiền điện thoại là của người ta, để về nhà rồi mẹ hãy nói được không .”

Phong Mạn Mạn kiên trì giữ nguyên tắc “Việc xấu trong nhà không lộ ra ngoài”, mắt mặt chết đi được.

“Chúng ta vẫn còn bị tắc đường, phía trước hình như gặp sự cố , đã tắc hơn một giờ, Aishh! Cái đứa này! Đến nhà Giang Hàn đừng gây phiền hà.” Đầu kia điện thoại tiếp tục nói.

“Được rồi được rồi! Đã biết đã biết! Lại như vậy nữa rồi, 886.” Phong Mạn Mạn rốt cục kết thúc cuộc điện thoại của mẹ.

Cô đưa điện thoại di động trả lại cho Giang Hàn, ngẩng đầu liền nhìn thấy người nào đó đang nhếch mép, chân mày hơi cong đúng kiểu đang nín cười.

“Muốn cười thì cười nữa đi, mẹ tôi mà hát thì cứ là như vậy đó.” Phong Mạn Mạn than nhẹ cúi đầu.

Giang Hàn lắc đầu “Không sao, cha mẹ đều là như vậy.”

“Nhưng không thấy hai bác như thế.” Mạn Mạn nói thầm “Đúng rồi, vừa rồi mẹ tôi bảo phía trước bọn họ gặp chuyện không may nên bây giờ còn đang kẹt đường.”

“Ừ, vậy tới nhà tôi trước đi.”

Nhà Đại thần đến tới cùng trông thế nào đây?

Vấn đề này vừa hiện lên trong đầu, Giang Mạn Mạn đã tự để mình đến !

Nhà Giang Hàn cũng không phải cô chưa từng qua!

Đến nhà anh ta, mặc dù nói không phải lần đầu tiên đến nhà anh bởi vì nhà họ Giang ở trong chung cư đối diện nhà cô. Từ nhỏ đến lớn cô ra vào nhà họ Giang có tới hàng trăm đến hơn một ngàn lần. Nhưng mà theo như cô nhớ lại không có Giang Hàn ở nhà . Còn bây giờ chỉ có 1 mình Giang Hàn ở nhà .

“Nghĩ cái gì nữa, đi thôi!”

Dưới ánh trăng, bóng dáng hai người chậm rãi đi tới.

“Vào đi.” Giang Hàn né sang bên cạnh, trước hết để cho Phong Mạn Mạn vào.

Phong Mạn Mạn cố nhịn đã lâu rồi! !

Mạn Mạn vừa vào cửa liền chạy thẳng tới WC. Aish, chẳng còn cách nào khác, đều là do năm hộp Trà Mật Đào gây ra họa.

Sau khi rửa tay , nhìn lên ngăn tủ xếp ngay ngắn bốn cốc nước súc miệng, trong đó có một cái màu xanh mới tinh, hẳn là của Hàn đại thần. Cốc của Hàn đại thần . . .

Ngừng! !

Phong Mạn Mạn thầm nghĩ, trò chơi là trò chơi, thực tế là thực tế.

Trong game thì anh ta là chồng, trong hiện thực anh ta chỉ là hàng xóm mà thôi!

Bác Phong Giang Thượng Hàn là Bác Phong Giang Thượng Hàn, Giang Hàn là Giang Hàn.

Bác Phong Giang Thượng Hàn là ông xã trong game, Giang Hàn là con trai của chú Giang, anh trai của Giang Triệt, hàng xóm của mình!

Không nên lẫn lộn làm một, không nên lẫn lộn làm một!

Mạn Mạn tiếp tục tự thuyết phục bản thân, lại dùng nước lạnh vỗ vỗ lên mặt.

Khi Mạn Mạn từ WC đi ra thì trong phòng khách không có bóng dáng Giang Hàn đâu cả.

Gian phòng này, lần trước lúc Mạn Mạn đến thì đang đóng. Cô vẫn nhớ rõ, mấy năm qua gian phòng này đều luôn luôn đóng. Hiện tại từ trong phòng vọng ra tiếng bàn phím.

Phong Mạn Mạn đứng ở cửa nhìn thăm dò, Giang Hàn đang chăm chú gõ trênputer. Cô nhìn xung quanh gian phòng, tò mò xem phòng của Đại thần như thế nào. Trong mắt cô thì nó lại có bố trí cũng gần như phòng của Giang Triệt, chỉ là màu tường khác mà thôi.

Chờ một chút. . . !

Phòng của Đại thần? ! Mạn Mạn đột nhiên lắc đầu, đây là phòng của Giang Hàn chứ không phải của Đại thần!

Giang Hàn ngẩng đầu liền nhìn thấy Phong Mạn Mạn đang ra sức lắc đầu “Làm sao vậy?”

Phong Mạn Mạn ngạc nhiên dừng lại “Không có . . . Không có việc gì!”

“Em muốn ăn Đào Mật sao? Mẹ anh nói trong tủ lạnh có đấy, cem biết ở chỗ nào không?”

Đào mật? ! Cô thích, biết ngay là bác gái hiểu rõ cô nhất!

“Em biết, em biết, để em đi lấy.” Mạn Mạn coi như đang ở nhà mình vậy, “Vụt” một cái đã chạy đến phòng bếp rồi.

Sau mười lăm phút đồng hồ. . .

Giang Hàn rời khỏiputer đi ra ngoài. Anh cau mày, trong bếp hoàn toàn không có tiếng động, chỉ bằng trực giác anh đi vào phòng bếp.

Vừa vào phòng bếp, đập vào mắt Giang Hàn là cảnh ai đó . . .

Phong Mạn Mạn cau mày, bĩu môi, cầm con dao nhỏ đang đâm chém quả đào mật trong tay làm quả đào mật xấu xí hết mức.

“Phốc. . .” Người nào đó không nhịn được cười.

“Quả ...kia. . . Em không. . . lúc trước đều là bác gái gọt hộ cho . . . Em. . .”

“Anh giúp cho.”

Giang Hàn cầm lấy con dao nhỏ, trước hết gọt lại quả đào mật bị lỗi lồi thê thảm không nỡ nhìn cho đẹp hơn, mặc dù nó vẫn còn lồi lõm. Tiếp theo lại đến tủ lạnh lấy ra hai quả còn lại. Chỉ vài nhát cắt liền gọn gàng bóc hết lớp vỏ.

“OK , cho em.” Giang Hàn đưa hai quả đào mật đầy đủ không sót mẻ đặt vào hai tay của Mạn Mạn.

Chính anh thì ăn quả bị lỗi lồi kia.

“Thôi . . . quả kia!”

“Ngay cả thể này anh cũng bỏ đi?”

“Không phải, quả này cho anh, quả kia có lẽ em ăn.” Mạn Mạn đưa quả đào mật trong tay cho Giang Hàn. Dù sao chính mình bóc vỏ thì cũng đành chấp nhận. Còn để anh ta ăn quả kia thì rốt cuộc là không được lịch sự cho lắm, anh ta bóc khổ cực như vậy.

“Không có việc gì, bề ngoài không ảnh hưởng mùi vị.”

Mạn Mạn cứng họng mà hỏi ông trời “. . .”

Cô cắn một miếng đào mật, chà, rất ngọt, rất nhiều nước.. . . Ăn ngon thật.

Mạn Mạn cùng Giang Hàn ngồi ở trong phòng khách tán gẫu hết chuyện nọ tới chuyện kia, nhưng trước sau hai người không dă động tới trò chơi. Mạn Mạn đột nhiên cảm giác hơi mất mát, thì ra Đại thần cũng là người tách bạch trò chơi ra trò chơi, thực tế là thực tế.

Phong Mạn Mạn lại một lần nữa bị ý nghĩ của mình lôi kéo!

Tại sao lại có cảm giác mất mát vậy, không được! Không được! Lúc trước bảo trò chơi là trò chơi, thực tế là thực tế cơ mà!

Lúc này, cửa nhà mở ra.

Bốn vị phụ huynh rốt cục đã về. Nên về nhà thì về nhà , cần tắm rửa đi tắm rửa , muốn tiếp tục làm việc cứ làm việc. Cuối cùng, nên mất ngủ thì có lẽ mất ngủ!

Lần đầu tiên trong đời Phong Mạn Mạn thử nghiệm sự mất ngủ. Nhớ lại lúc trước, Phong Mạn Mạn này có dị năng trời cho, nằm xuống chỉ hai phút đồng hồ thì cho dù mệt hay không mệt đều lập tức có thể ngủ ngay. Cho nên những kỳ thi tiểu học, trung học cơ sở, thi vào trường đại học thì những người khác căng thẳng đến khó ngủ, còn Phong đại tiểu thư như cô thì vẫn chỉ cần hai phút đồng hồ là ngủ.

Kết quả, tối nay cô lại mất ngủ. . .

Trong óc một mực vẫn vương hai cái tên, Giang Hàn, Bắc Phong Giang Thượng Hàn.

Trời ạ! Cô buồn ngủ nữa rồi! Cô thật dễ ngủ!

Chương 11: Vài cảnh hồng hạnh xuất tường . . .

Chuyện Phong Mạn Mạn mất ngủ đã là việc của một tuần lễ trước.

Theo tin tức tiết lộ có thể tin được, Phong Mạn Mạn mất ngủ tối hôm đó thì ở trên giường cứ lặn ba trăm sáu mươi độ. Lặn qua lặn lại đến bốn giờ sáng mới ngủ, kết quả đến hai giờ chiều ngày hôm sau mới tỉnh dậy. Trong lúc bà Phong gọi năm lần, véo mặt ba lần, liên tục ca các bài của những năm 70 suốt ba giờ liền thì con heo nào đó vẫn ngủ say. Hừ, trong lúc đó, con heo nào đó còn vô ý thức lên tiếng sáu lần, xoay người bốn lần.

Hậu quả ngủ lâu suốt N giờ không phải bị mắng mà là sinh ra liên tục ba ngày phải uống trà cảm cúm.

Sau khi Phong Mạn Mạn rời giường thì giọng nói còn chưa bình thường, âm thanh khàn khàn làm cho bà Phong sợ hãi. Bà Phong nghĩ là con gái bị cảm, dù sao thể chất của cô phù hợp với ba nguyên tắc cơ bản của cảm mạo: khàn giọng, thèm ngủ, không có sức lực.

Phong Mạn Mạn thật sự là như cầm diêm mà uống Hoàng Liên (vị thuốc Đông Y), thuốc đắng chỉ có tự mình biết. Cô oan uống đến chết, thử hỏi, người vừa mới dậy thì chắc là tuyệt không có sức lực chứ!

Mà trong tuần lễ này, theo tiết lộ của tay buôn dưa hàng đầu bên Đường Thi là Thu Sắc Tòng Tây Lai hình như công ty Việt Ly Đông chỉ vì một trình tự Hệ Thống đang bị rối loạn nên bộ phận kỹ thuật của công ty gồm cả sáu người đã liên tục làm thêm sáu ngày. Trong đó bao gồm Việt Ly Đông, Quan Hạo cùng Giang Hàn. Cho nên, suốt tuần này bọn họ cũng không log in vào trò chơi.

Hôm nay, lại là thứ năm, ngày dịch vụ bảo dưỡng định kỳ trong tuần. Sau khi bảo dưỡng kết thúc, người chơi vội vàng đổ bộ, sau khi vào mạng thì tin tức đầu tiên nhìn thấy lại là bảng xếp hạng cấp bậc. Nhưng mà hôm nay xảy ra một thay đổi nho nhỏ ở trên đầu bảng . . .

[Hệ Thống] Thứ nhất: Đường Thi Tam Bách Thủ Bắc Phong Giang Thượng Hàn, thuật sư cấp 99.

Thứ hai: Đệ Nhất Thiên Hạ Thiên Hạ Vô Song, võ sư cấp 99.

Thứ ba: Đệ Nhất Thiên Hạ Thiên Hạ Vũ, Thuật sư cấp 98.

Thứ tư: Đường Thi Tam Bách Thủ Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng, Thích khách cấp 97.

Thứ năm: Đường Thi Tam Bách Thủ Tương Kỳ Mạc Vân Hán, Kiếm Khách cấp 96.

Thứ sáu: Đường Thi Tam Bách Thủ Xuy Độ Ngọc Môn Quan, Thích Khách cấp 92.

Thứ sáu: Đường Thi Tam Bách Thủ Thu Sắc Tòng Tây Lai, Kiếm Khách cấp 92.

Thứ sáu: Đường Thi Tam Bách Thủ Người Mới Đẹp Như Ngọc, Thuật sư cấp 92.

Thứ sáu: [Đệ Nhất Thiên Hạ Trong Mộng Tìm Người, Võ giả cấp 92.

Thứ mười: Đệ Nhất Thiên Hạ Thiên Hạ Thái Bình, Dục sư cấp 90.

Mặc dù có thay đổi, nhưng cấp bậc top10 trên bảng xếp hạng vẫn chỉ là người của Đường Thi và Thiên Hạ .

Thường thường vào lúc này, loa kênh tổng hội vô cùng náo nhiệt . . .

(Loa) Nhân sĩ Giáp không biết tên: Oa, Vô Song cũng vọt tới cấp 99, thế lại phải phục tùng thêm một vị đại thần !

(Loa) Luyện Chi Khuynh Thành: đi chết đi. Sao Vô Song có thể làm đại thần, rõ ràng chỉ là một tiểu nhân. Đại thần chỉ có một vị, đó chính là Hàn đại thần! !

(loa) Nhất Mộc Bất Thủy: tán thành tán thành! Chỉ có Hàn đại thần mới là đại thần!

(loa) Nhất Quả Hiệt Đường: hoàn toàn đồng ý! Trừ Hàn đại thần ra, chúng ta không thừa nhận người khác.

(loa) Ta Là Thương Nhân: Này, mọi người có phát hiện không, bảng xếp hạng có phải không bug nữa không? Tại sao chỉ có người trong Thiên Hạ được thăng cấp? Cấp bậc của Tam Đại La Phan cũng không thay đổi.

(loa) Ta Là Thương Nhân: số lượng từ nhiều lắm, giá cả thu hoạch được 1D sẽ có ô dù vô biên, xuất hiện kẻ điên cuồng MMMMMM.

(loa) Nhất Mộc Bất Thủy: ta vừa mới so sánh với bảng lần trước, cấp bậc của bọn họ thật sự không thay đổi mấy.

(loa) Ta Là Thương Nhân: ta đi trang chủ tìm GM (người quản lý game) để khiếu nại đây! Cao cấp thu hoạch 1D cho ô dù vô biên, có kẻ điên cuồng MMMMM.

(loa) Thu Sắc Tòng Tây Lai: ba người bọn họ có chút việc, suốt sáu ngày không lên chơi.

(loa) Hải Mộng Phiêu: chàng Đường Thi! Kưng lấy vợ chứ?

(loa) Thu Sắc Tòng Tây Lai : Mỹ nữ Phiêu Phiêu, thật xin lỗi, ta đã có vị hôn thê ! Tiểu Ngọc Ngọc, chừng nào nàng gả cho ta vậy?

(loa) Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Không thêm! Sắc Tây, cút đi cho ta dùng loa kên! TMD người thiếu nước làm phiền ta đến chết. TMD người không nên cứ quần quít lấy Lão Tử nữa!

Ở phòng bên này, ba vị nữ sinh Bình Hải Tịch Mạn Mạn, Thu Nhật Vọng Hương Tâm, Tân Mĩ Nhân Như Ngọc và Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm cùng nhau luyện cấp cho đến khi luyện được mức vô cùng ăn ý. Hai người Thuật sư, hai người Dược sư phải phối hợp đến không chê vào đâu được.

Nói về vị Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm này là một ông cụ tính cách điềm đạm, thao tác cẩn thận nên giành được thiện cảm của ba nữ sinh Đường Thi . Trong suốt một tuần lễ này bọn họ một mực quần quít lấy Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm để luyện cấp. Hôm nay, cả đám bốn người bọn họ lại đến phòng nghiên cứu ở lầu một để luyện cấp.

Vừa mới bắt đầu, Phong Mạn Mạn có lẽ không quen cùng người khác trong tổ đội luyện cấp, dù sao trước đây luyện cấp cùng Giang Hàn cũng không làm cô lo lắng, chỉ là cần thêm huyết, thêm trạng thái thôi.

Nhưng hiện tại, có Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm siêu cấp ông cụ này trong đội ngũ, Phong Mạn Mạn trên cơ bản lại lười biếng đến nguy hiểm. Thêm huyết? Thảo Tâm sẽ thêm. Trạng thái? Thảo Tâm cũng thêm. Sống lại? Thảo Tâm có lẽ sẽ làm nốt! Như vậy Phong Mạn Mạn ngoại trừ dùng kinh nghiệm ra thì chỉ có xài kinh nghiệm. Cô đưa Bình Hải Tịch Mạn Mạn chui vào một chỗ an toàn để lấy kinh nghiệm, còn mình liền mở word ra tiếp tục viết tiểu thuyết.

Mà Thu Nhật Vọng Hương Tâm, Tân Mĩ Nhân Như Ngọc thì càng cực kỳ tán thành. Bởi vì kỹ thuật của Phong Mạn Mạn thật sự không ra sao cả, chính cô ta sẽ liều mạng bảo vệ tánh mạng mình mà không để ý tới sự sống của mọi người trong đội. Thường xuyên không cẩn thận rồi lỗi kéo một đồng ma quái đến làm cho cả đoàn bị diệt.

Phong Mạn Mạn thỏa mãn uống trà sữa, nhìn Bình Hải Tịch Mạn Mạn ngồi ở chỗ an toàn chơi đùa, còn mức độ kinh nghiệm một mạch tăng nhanh. Thật sự là vui ! ! Tuy nói trước kia đi theo Giang Hàn luyện cũng không đến nỗi cực khổ, nhưng làm sao có thể so sánh với hiện tại được, cuộc sống thật thoải mái!

Ai, nhắc tới Giang Hàn thì Phong Mạn Mạn đây liền buồn bực . Suốt sáu ngày này, ngoại trừ trò chơi ra thì anh không có log nick. Lần cuối cùng nhận được tin tức của nick Giang Hàn là vào hôm kia, tin nhắn có lẽ được gửi lúc ba giờ sáng.

Nghe nói, tin nhắn viết thế này ” Tiểu Mạn, mấy ngày nay có việc nên cũng không thể lên mạng, nếu có việc thì gọi điện thoại di động cho tôi.” Phía sau có một dãy các chữ số.

Nghe nói, Phong Mạn Mạn lúc nhìn thấy tin nhắn trên mạng kia thì nghĩ người nhìn màn hình ít nhất năm phút đồng hồ. Đến khi đại não cô đã có thể hoạt động bình thường thì lấy điện thoại di động ra, dè dặt lưu lại vài ký tự, một vài số rồi một vài số vào trong điện thoại di động. . .

Nhất, nhị, tam, tứ, ngũ, lục, thất, bát, cửu, thập . . .

Điện thoại di động không phải là có 11 số sao? Tại sao đếm tới N lần mà chỉ có mười số. Giang Hàn, anh đùa giỡn người ta à?

Khi Phong Mạn Mạn vẫn còn dây dưa với mấy chữ số thì đã đến giờ cơm trưa.

Làm cơm cho ông Phong VS số điện thoại di động của Giang Hàn, việc nấu cơm đã thắng . . .

Việc này liền không giải quyết được gì .

[Bang Hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Mạn Mạn, đoàn chúng ta bị diệt, mau đến cứu cứu. . .

[Bang Hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: bên ngoài khu an toàn có quái, ta không ra được.

[Bang Hội] Thành viên Thu Sắc Tông Tây Lai logout.

[Bang Hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: Mạn Mạn tỷ, tỷ cứ ngồi đằng hoàng. Đợi muội sống lại, mọi người cũng chờ được. Một người không có kinh nghiệm so với bốn người cùng nhau không có kinh nghiệm thì cũng tốt.

[Bang Hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Tiểu Thảo, cậu rất tốt!

[Bang Hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Tiểu Thảo, trải qua vài ngày cùng nhau luyện, ta cảm giác được ta đang iu bạn, ha ha ha.

[Bang Hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: . . . Tâm Tâm tỷ. . . Cái...này. . .

[Bang Hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm : ta không ngại tỷ đệ luyện ái đầu! ! !

Nhìn Thu Nhật Vọng Hương Tâm lại trêu chọc Tiểu Thảo, Phong Mạn Mạn cũng muốn tham gia.

[Bang Hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn : Đúng đúng đúng! Các tỷ tỷ đừng ngại nhé.

[Bang Hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc : Hai người các người đều có chồng có vợ, lại ở đây len lén xuất tường. Ta đi mật báo, ta đi mật báo!

[Bang Hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Đi đi đi, đi chơi với Tây ca ca của cậu đi.

Đúng là Thu Sắc Tông Tây Lai theo đuổi Tân Mĩ Nhân Như Ngọc, theo đuổi với khí thế ngất trời, nhưng mà vai nữ chính lại không đồng ý.

[Bang Hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc : Ta thêm vào! Đừng lôi ra cái tên đáng ghét kia ở đây . Ta thích Tiểu Thảo hơn, hoặc là hai người các người làm chồng cũng được đó.

[Hệ Thống] Thành viên Thu Sắc Tông Tây Lai lên mạng.

[Bang Hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm : Vậy cũng được, Tiểu Thảo vào buổi tối thứ 2, 4, 6 thì theo ta, còn thứ 3, 5, 7 ở cùng Mạn Mạn, ngày Chủ Nhật thì nhường cậu nhé.

[Bang Hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm:

[Bang Hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc : Tại sao lại không công bằng như vậy.

[Bang Hội] Thu Sắc Tông Tây Lai : Vừa mới bị mất mạng, mọi người đang nói chuyện gì vậy? Tại sao lại bắt nạt phu nhân của ta ?

[Bang Hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc : Người xéo đi, ai là vợ của người hử!

[Bang Hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai : Mĩ nhân , có lẽ nàng cảm giác danh phận rất quan trọng chứ ? Không kết hôn hay muốn gọi là vợ chưa cưới?

[Bang Hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm : Không phải bắt nạt phu nhân của người, chúng ta chỉ là đang nói làm cách nào phân chia Tiểu Thảo mà thôi.

[Bang Hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn : Mọi người quay về tới nơi chứ, bên ngoài khu an toàn có quá nhiều quái vật, khu an toàn không an toàn !

[Bang Hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm : Chúng ta đánh tới đó đi.

[Bang Hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Tiểu Thảo, chú cứ quan tâm tới Mạn Mạn, ta sẽ ghen. . . 555555~

[Bang Hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai : các chị dâu, ông chồng đi vắng thì mọi người đều cô đơn rồi? Vẫn còn phu nhân nhà ta là ngoan ~

[Bang Hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc : Ta X! Sắc Tây, người không nên cứ vợ này vợ nọ có được hay không, người không phun ra thì ta đã sắp ới hết rồi.

[Bang Hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai : Đánh là thương, mắng là yêu, nữa rồi nữa rồi nữa rồi nữa rồi nữa rồi nữa rồi ~

[Bang Hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc : Ta tình nguyện muốn Tiểu Thảo chứ không thêm người! ! !

[Bang Hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai : a a a a a a! Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm cậu lặn ra đây nói rõ ràng cho ta.

[Bang Hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm : Không có! Không có! Chúng ta chỉ là đùa giỡn mà thôi.

[Bang Hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm : Tiểu Thảo, không phải sợ hấn, tỷ tỷ ta đây sẽ cho đệ thêm can đảm.

[Bang Hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn : Tây Lai, người chịu từ bỏ đi, Tiểu Thảo đích xác so với người. . . Hừm. . . Có mị lực hơn, hiện tại nữ sinh đều thích kiểu dịu dàng.

[Bang Hội] Tương Kỳ Mạc Vân Hán : Thật xin lỗi , tôi chen vào một câu, tối nay Bang Hội chiến vẫn còn tiếp tục sao? Bang chủ đi vắng vài ngày, Bang chủ sẽ đến chứ? Tối nay ai chỉ huy?

[Bang Hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai : Đương nhiên tiếp tục rồi, Bang chủ đi vắng thì đương nhiên Bảg chủ phu nhân sẽ chỉ huy. Bang chủ phu nhân cố gắng lên nhé!

[Bang Hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: thế này đi, Bang chủ phu nhân hiện tại chỉ huy , đệ chuẩn bị nước thuốc tối nay cùng phụ trách chiến sự tối nay.

[Bang Hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai : Này! ! Trả thù người ta à!

[Bang Hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm : Không sai, bản phu nhân chính là muốn báo thù, nước thuốc không đủ sức thanh toán. Một mình đệ xử lý đi!

[Bang Hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Ha ha, Tây Lai cố gắng lên!

[Nghiệp Đoàn] Thu Sắc Tòng Tây Lai: các người đều bắt nạt ta! Ta muốn đem chuyện cô xuất tường nói cho lão đại! 555555~

[Hệ Thống] Thu Sắc Tòng Tây Lai thành viên logout .

[Bang Hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Hừm . . . Có thể bị chơi đùa làm phát cáu không?

[Bang Hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: không có việc gì nữa rồi!

Tên buôn dưa số một của Đường Thi là Thu Sắc Tòng Tây Lai kia đã dùng về tội nghiệp của hắn để trách cứ chuyện này với Việt Ly Đông, không biết sẽ có bao nhiêu sự thật bị bẻ cong đây.

8. Chương 12 - 13

Ở trong lúc công ty nước sôi lửa bỏng, Việt Ly Đông đang vội vàng để thay đổi toàn bộ thì tên buôn dưa nào đó làm ra vẻ người đàn ông bị oan gọi điện thoại đến kêu khổ. Quả thực chỉ có hai chữ, muốn chết!

Tình cảnh lúc bấy giờ hình như là như vậy. . .

“Đông ca à! Em . .” Oan ức.

“Này, Trần Tây, Hệ Thống lại down rồi chứ?” vội vàng.

“Không phải chứ, Hệ Thống công ty lại down sao ? Anh hỏi anh của em đi.”

“Vậy cậu gọi đây có chuyện gì?” Rất vội vàng

“Đông ca! Phu nhân của anh bắt nạt em! !” Rất oan uổng.

“Trời ạ! Chỉ chuyện vụn vặt ấy mà mà call cho anh 4 lần. Ông anh của cậu có biết ở chỗ chúng ta vì Hệ Thốngputer của công ty mà mấy ngày nay không chợp mắt. Vậy mà đại gia vẫn nghênh ngang chơi trò chơi ở đó! Lại còn bỏ mặc!” Tức giận.

“Tìm anh của em mà nói đi, mấy ngày nay các người vắng mặt không chơi, phu nhân của anh và vợ của a Hàn đều xuất tường!” Đắc ý.

“Trần Tây, cậu rảnh rồi lắm à! Còn gì nữa không, không có việc gì thì anh ngắt máy.” rất quá thể.

“Thật mà, em đã lưu video rồi đấy, đã mail sang hòm thư anh rồi đó.” Rất đắc ý

“v.v.... . .” bình tĩnh

“Đông ca, em sẽ giúp anh đối phó tên tình nhân kia, anh cũng không cần ra tay” Vô cùng đắc ý.

Tên buôn chuyện nào đó làm bộ đàn ông bị oan uổng thâm lắm nhảm :” người coi thường ta! Ta sẽ hăm hại người! Hừ hừ!”

“Không phải, chúng ta vẫn còn có một số điểm chưa xử lý tốt, làm liên lụy tất cả mọi người vài ngày . Bang Hội chiến buổi tối chúng ta có thể sẽ tới trễ một chút, thậm chí không đến. Cậu thay mặt Bang Hội một lần đi.” Bình tĩnh.

“Không được đâu! !” Kịch động.

“Ngoài ra những nước thuốc và việc sắp xếp thì cậu cứ tự lo đi. Không chi trả, dù sao cậu không chỉ có nhiều mà là rất nhiều tiền.” Rất bình tĩnh.

“Này! Em không muốn! ! !” Rất kịch động.

“Cứ như vậy đi, anh có việc gấp, chào.” Vô cùng bình tĩnh.

Trải qua chuyện này, trình độ văn học của đàn ông nào đó được nâng cao một ít. Ví dụ như câu ” tiền mất tật mang”.

Việt Ly Đông mặc dù rất yên tâm về phu nhân, dù sao mọi người cùng chơi với nhau đã gần ba năm. Từ mơ mộng đến chia tay mộng mơ mà cũng không phát sinh sự thay đổi tình cảm. Nhưng vấn đề kiểu như bị người thứ ba nhúng tay vào mà nếu Trần Tây có lưu trữ thì tranh thủ thời gian rảnh rồi cứ mở ra vài đoạn lưu trữ của trò chơi mà xem.

Đoạn video lưu trữ thứ nhất đúng là nói. . .

[Bang Hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: Mạn Mạn tỷ, tỷ cứ ngồi đằng hoàng. Đợi muội sống lại, mọi người cũng chờ được. Một người không có kinh nghiệm so với bốn người cùng nhau không có kinh nghiệm thì cũng tốt.

[Bang Hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Tiểu Thảo, cậu rất tốt!

[Bang Hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Tiểu Thảo, trải qua vài ngày cùng nhau luyện, ta cảm giác được ta đang iu bạn, ha ha ha.

[Bang Hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: . . . Tâm Tâm tỷ. . . Cái...này. . .

[Bang Hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm : ta không ngại tỷ đệ luyện ái đâu! ! !

Nhìn Thu Nhật Vọng Hương Tâm lại trêu chọc Tiểu Thảo, Phong Mạn Mạn cũng muốn tham gia.

[Bang Hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn : Đúng đúng đúng! Các tỷ tỷ đừng ngại nhé.

[Bang Hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc : Hai người các người đều có chồng có vợ, lại ở đây len lén xuất tường. Ta đi mật báo, ta đi mật báo!

Đoạn video thứ hai có đối thoại. . .

[Bang Hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm : Vậy cũng được, Tiểu Thảo vào buổi tối thứ 2, 4, 6 thì theo ta, còn thứ 3, 5, 7 ở cùng Mạn Mạn, ngày Chủ Nhật thì nhường cậu nhé.

[Bang Hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: "..."

[Bang Hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc : Tại sao lại không công bằng như vậy.

Đoạn video thứ ba có đối thoại. . .

[Bang Hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm : Chúng ta đánh tới đó đi.

[Bang Hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Tiểu Thảo, chú cứ quan tâm tới Mạn Mạn, ta sẽ ghen. . . 555555~

[Bang Hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai : các chị dâu, ông chồng đi vắng thì mọi người đều cô đơn rồi? Vẫn còn phụ nhân nhà ta là ngoan ~

[Bang Hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc : Ta X! Sắc Tây, người không nên cứ vợ này vợ nọ có được hay không, người không phun ra thì ta đã sắp ới hết rồi.

[Bang Hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai : Đánh là tình, mắng là yêu, nữa rồi nữa rồi nữa rồi nữa rồi nữa rồi nữa rồi ~

[Bang Hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc : Ta tình nguyện muốn Tiểu Thảo chứ không thèm người! ! !

[Bang Hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai : a a a a a! Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm cậu lăn ra đây nói rõ ràng cho ta.

[Bang Hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm : Không có! Không có! Chúng ta chỉ là đùa giỡn mà thôi.

[Bang Hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm : Tiểu Thảo, không phải sợ hấn, tỷ tỷ ta đây sẽ cho đệ thêm can đảm.

[Bang Hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn : Tây Lai, người chịu từ bỏ đi, Tiểu Thảo đích xác so với người. . . Hừm. . . Có hấp dẫn hơn, hiện tại nữ sinh đều thích kiểu dụ dăng.

Việt Ly Đông chẳng biết nói sao , lắc đầu, cái tên Trần Tây đích xác rất rảnh rồi , rảnh rồi đến mức chỉ còn thiếu nước nện đòn. Còn lời của Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm bình thường tại Bang Hội làm cho người ta cảm giác đang nói cho chú em ở nhà bên. Bình tĩnh mà nghe thì mức độ của mấy người bọn họ xem ra không lớn, khi cùng nhau luyện cấp thì có nói giỡn cũng không là gì. A, rõ ràng chính là Trần Tây ghen với mình.

Việt Ly Đông gõ phím xóa luôn.

Trước khi xóa đi đoạn video lưu, Giang Hàn cũng đứng ở phía sau xem toàn bộ nội dung. Dựa theo giải thích thì anh cũng nghĩ như Việt Ly Đông, mức độ của mấy người bọn họ xem ra không lớn, cùng nhau luyện cấp thì nói giỡn chứ không có gì.

Nhưng anh lưu ý không phải là cái này, mà là câu của người nào đó nói, rằng bây giờ nữ sinh đều thích kiểu dịu dàng.

Muốn dịu dàng sao?

Hai đôi cha mẹ họ Giang cùng họ Phong mấy ngày trước đã hẹn nhau sáng hôm nay đi Bản Thị CH để tắm suối nước nóng. Vốn định hai nhà cùng nhau đi, nhưng Giang Hàn bận công tác nên không thể đi, em trai Giang Hàn là Giang Triệt cả mùa hè đi Phi Châu làm tình nguyện viên. Còn Phong Mạn Mạn Phong đại tiểu thư, bởi vì . . . hừm . . . vấn đề sinh lý nên cũng không đi. Cho nên . . . chỉ còn lại có hai đôi cha mẹ.

Trong nhà không có ai, Mạn Mạn không nấu cơm trưa, bữa tối gọi món bên ngoài, quả là con cái lười biếng không lo nổi việc nhà!

Vốn là cùng nhau luyện cấp thi Thu Nhật Vọng Hương Tâm, Người Mới Đẹp Như Ngọc cùng Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm đều log out đi ăn cơm.

Cô rảnh rồi di chuột chạy lang thang, trong lúc nhàm chán liền nhập cư trái phép . . .

Nhập cư trái phép, Mộng Cảnh đều là thuật ngữ chuyên dụng, Được Sư hệ liệt có thể sử dụng kỹ năng truyền tống trận. Nó có thể đem người chơi từ bản đồ trước mặt trong nháy mắt truyền tống đến phòng ghi chép bản đồ của Được Sư. Một Được Sư có thể ghi chép bốn điểm. Mà nhập cư trái phép, rõ ràng chính là điểm truyền tống này không phải được mở ra cho bạn. Thật sự bạn phải nhập cư trái phép mà đi vào, thường thường chuyện bị kịch sẽ phát sinh. Cũng như, Bình Hải Tịch Mạn Mạn. . .

Làm một người Được Sư, Bình Hải Tịch Mạn Mạn nghênh ngang đi vào một cái truyền tống trận sắp biến mất.

Game chuyển chỗ, Bình Hải Tịch Mạn Mạn liền từ Thủ đô trong nháy mắt đã đi tới vùng bình nguyên địa cực.

Cô nhớ rõ nơi này, trước đây Bắc Phong Giang Thượng Hàn đã mang cô đi bằng động để luyện cấp cũng là đi vào từ điểm thứ 12 trên bản đồ này. Dù sao rảnh rồi thì rảnh rồi một thể, Bình Hải Tịch Mạn Mạn cứ lang thang trên vùng bình nguyên địa cực mà đi tới. Gặp được điểm truyền tống nào liền đi vào, hoặc là theo đường mà đi, hoặc theo lối tắt.

Thực tế là một người thích đi chơi, coi như là đang chơi game thì vẫn cứ là một người thích đi chơi.

Bình Hải Tịch Mạn Mạn đi loạn đánh loạn, đi quanh co ngoắt ngoéo trên khắp bản đồ. . .

Đi tới đi mãi, cô phát hiện mình đã tiến vào một chỗ gọi là khu vực Tô Phỉ Ti Thần Điện. Nơi này hoàn toàn không có quái vật, thứ hai là không có người chơi, thứ ba là không NPC. Đến khi cô đang muốn sử dụng truyền tống trận để trở về thì phát hiện tại hướng 7 giờ có một lối vào xinh đẹp. Lối vào này được vây quanh bởi những đóa hoa, các đóa hoa lờ lờ phát sáng. Hơn nữa lối vào này lại không có đánh dấu trên bản đồ.

Chính mình vừa mới thăng cấp, cho dù chết cũng không sợ bị mất đi điểm số kinh nghiệm. Dù sao chính mình có kỹ năng truyền tống, trên người lại mang theo sách thần chú trở về thành, có gì kinh khủng thì boss liền trực tiếp đón về.

Sau đó, nữ tử nào đó chụp ảnh lưu niệm tại cửa khẩu rồi nghênh ngang đi vào.

Bên trong, trừ nhìn thấy chính mình ra thì chỉ còn màu đen mênh mông. Ở đây hoàn toàn không có quái vật, thứ hai không có người chơi, thứ ba không NPC, thứ tư không quang cảnh. Bình Hải Tịch Mạn Mạn đi tới đi tiếp mà vẫn còn là màu đen mênh mông. Nàng cảm giác được nơi này rất nhàm chán nên muốn trở về thành, kết quả là . . .

[nhắc nhở] bản địa đồ không thể sử dụng kỹ năng truyền tống.

Được thôi, trên người cô bất kỳ lúc nào đều chuẩn bị sẵn sách thần chú trở về thành.

[nhắc nhở] bản địa đồ không thể sử dụng vật phẩm ấy.

Sặc máu ! Phong Mạn Mạn tưởng chính mình đã mắc kẹt, sau khi đi sâu vào trò chơi thì thấy chính mình có lẽ đang ở trong một nơi toàn là màu đen mênh mang.

Phong Mạn Mạn lập tức xin trò chuyện riêng tại kênh xử lý vấn đề GM01.

[Tán gẫu riêng] gọi GM01: GM! Tôi ở chỗ này trên bản đồ cũng không có bất cứ gì, không thể sử dụng bất cứ dụng cụ nào để trở về thành, nơi này có bug a!

Chỉ chốc lát sau, GM đáp lại . . .

[Tán gẫu riêng] từ GM01 : xin chào, trải qua chúng tôi xem xét thì khu vực ngài đứng là bình thường, ở khu vực này không thể sử dụng bất cứ kỹ năng hoặc đồ dùng gì để trở về thành.

[Tán gẫu riêng] gọi GM01: . . . ! Người đùa ta à.

[Bang Hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Các vị! ! Tôi bị nhốt tại một nơi nào đó đen tuyền nên không về nổi! !

Vào lúc cơm chiều, số người trong Bang Hội đang online là 1, có mỗi Bình Hải Tịch Mạn Mạn.

Cho nên, đây chính là cái gọi là, kêu trời trời không biết, gọi đất đất chẳng hay.

Chương 13 : Không thích giang sơn, thích người đẹp . . .

Bang Hội chiến chính thức bắt đầu vào tám giờ ...

Bang Hội chiến tối nay chỉ có mấy người của Đường Thi gượng gạo trấn giữ thành số một, dù sao “Tam Đại La Sát” Bắc Phong Giang Thượng Hàn, Trì Nguyệt Tiềm Đông Thượng cùng Xuy Độ Ngọc Môn Quan cũng không có online. Lại còn Bình Hải Tịch Mạn Mạn vẫn đang bị kẹt ở trong vùng địa đồ đen mênh mông.

Mà người chủ trì đại cục cho Đường Thi là Thu Sắc Tông Tây Lai. Mặc dù bình thường cậu hay cợt nhả, cảm giác làm cái gì cũng không hề có chăm chú. Nhưng biểu hiện chỉ huy tối nay lại hoàn toàn có phong thái đại thần. Chỉ huy chín chắn, thủ thành không luống cuống, cho dù bị người của Thiên Hạ phát loa mắng mỏ thì cũng vững vàng. Tối nay Thu Sắc Tông Tây Lai giống như là thay đổi thành một người hoàn toàn khác.

Nhưng, còn Bình Hải Tịch Mạn Mạn thì vẫn như thế ...

Bình Hải Tịch Mạn Mạn đã đực mặt ở trong vùng địa đồ đen ngòm mênh mông hơn ba tiếng, nhưng Phong Mạn Mạn đương nhiên không phải ngồi yên trước máy tính. Trong lúc đó, cô ăn cơm chiều, vui sướng thoải mái tắm rửa nước nóng, lại còn viết xong một chương bản thảo, uống một chai nước mật đào, đi dạo một vòng diễn đàn.

Nhìn trò chơi ở một chỗ khác, thấy cảnh Bang Hội chiến náo nhiệt mà Phong Mạn Mạn liền buồn bực thấy vô cùng khó chịu!

Gần chín giờ, một trong ba vị “Tam Đại La Sát” lên mạng.

[nhắc nhở] Bắc Phong Giang Thượng Hàn hội viên online.

[nhắc nhở] Trì Nguyệt Tiềm Đông Thượng hội viên online.

[nhắc nhở] Xuy Độ Ngọc Môn Quan hội viên online.

[Bang Hội] Thu Sắc Tông Tây Lai : các huynh rốt cục đã log nick ! !

[Bang Hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: A Hàn, Mạn Mạn cô ấy không biết đi vào bản đồ gì, cho đến bây giờ vẫn còn không ra được.

[Bang Hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm : ừ, Mạn Mạn tỷ gặp nạn đã lâu rồi.

[Bang Hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Tiểu Mạn, tại sao?

[Bang Hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn : ta sẽ giải quyết vấn đề Tiểu Mạn trước, nên cũng không đi Bang Hội chiến.

[Bang Hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai : trọng sắc khinh bạn thì cũng không có đến mức như cậu vậy! ! !

[Bang Hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Tây Lai ngoan, tỷ tỷ dạy chú một câu, không thích giang sơn thích người đẹp!

Phát hiện Phong Mạn Mạn chưa có trở về nên Giang Hàn kick vào nick rồi gửi tin nhắn.

Hàn: Tiểu Mạn, sao vậy?

Bình Hải Tịch Mạn Mạn : Hàn đại thần! Muội đến trong một cái bản đồ rồi không ra được nữa! Cứu mạng đi! !

Giang Hàn nhìn ba chữ “ Hàn đại thần” mà hơi khó nói, lại có hơi bất đắc dĩ, mà cũng không vui.

Hàn : dùng kỹ năng và trang bị thì sao?

Bình Hải Tịch Mạn Mạn : bản đồ không cho phép muội sử dụng, phương pháp nào muội cũng đều thử qua. Ngay cả tìm báo tin cho tổng đài rồi, họ nói tắt cả bình thường!

Hàn : muội đi vào đã bao lâu?

Bình Hải Tịch Mạn Mạn: ba tiếng rồi! !

Hàn : Huỳnh gửi tin nhắn cho muội , có việc gì thì gọi điện thoại cho muội. Đã nhận được chưa?

Bình Hải Tịch Mạn Mạn : có rồi! ! Máy của huỳnh chỉ có 10 số, huỳnh đùa muội à. Trước tiên không nói chuyện này, muội muốn biết làm như thế nào mà thoát ra.

Hàn : đừng vội, trước hết muội gọi điện thoại cho huỳnh , ở đây chỗ này nói chuyện nghe không rõ lắm. 13XXXXXXXXXX.

Bình Hải Tịch Mạn Mạn: a ~

Chỉ chốc lát sau, điện thoại di động của Giang Hàn vang lên, trên màn hình hiện lên một vài chữ số.

Mà Giang Hàn nhìn này hàng chữ số này thì nhẹ nhàng cười.

Lấy được số điện thoại di động của người nào đó thật dễ dàng. (đại zan)

Giang Hàn ấn nút nhận điện thoại: “Đây, Giang Hàn nghe.”

“Ồ ... Cái...kia, Em ... em là Phong Mạn Mạn.”

“Anh biết. Tiểu Mạn, em đang ở đâu?”

“Khi tiến vào bản đồ động băng, sau đó thì cứ đi tới, đi tới ... chỗ đó không có bất cứ quái vật gì.”

“Ở gần đó có cái gì không?”

“Không có, toàn bộ đều đen tuyền.”

” Muội kick vào chỉ lệnh “where” , xem nó hiện ra gì?”

“Chà ... không biết vị trí , tọa độ 23, 108.”

“ Không biết vị trí Để anh lên mạng tìm xem đã. Cứ tạm ngắt điện thoại đi, dùng chat.”

“Ồ, vậy byebye trước.”

Giang Hàn lập tức lưu lại số điện thoại của Mạn Mạn dưới cái tên: Schatz.

Giang Hàn lên mạng tìm tòi vệt lưu khu vực không biết kia, kết quả là không thu hoạch được gì.

Sau đó, anh lại nghiên cứu bản đồ thế giới truy cập vào ra thì phát hiện ở gần bình nguyên vùng địa cực chỗ nào cũng đều có bản đồ quái vật. Chỉ trừ ở bản đồ khu vực Tô Phỉ Ti Thần Điện cuối phương Bắc.

Hàn : Huỳnh hẳn là biết muội ở đâu rồi.

Bình Hải Tịch Mạn Mạn : thật hả, đại thần, anh đến nhanh lên một chút đưa em đi ra ngoài! !

Giang Hàn lại lần nữa bị hai chữ “đại thần” làm té ghế.

(loa) Bắc Phong Giang Thượng Hàn: 50W xin phi cơ đến khu vực Tô Phỉ Ti Thần Điện, đến đón người đang ở phía tây thủ đô.

(loa) Ta Là Thương Nhân: Oa! Đại thần, người không đi Bang Hội chiến mà còn ở chỗ đó làm gì? Lại còn 50W!

(loa) Nhất Mộc Bất Thủy: chụp ảnh chung! Cái bản đồ đó là gì? Chưa từng nghe qua.

(loa) Hoa Nở Hoa Tàn: chưa từng thấy, xin giải thích!

(loa) Mộc Mạc Mộc Mạc: Đại thần, huynh đi để làm chi? Xin giải thích +1

[Hệ Thống] thành số một bị Thiên Hạ Vô Song của Đệ Nhất Thiên Hạ chiếm lĩnh.

(loa) Thiên Hạ Vô Song: Giang Thượng Hàn, người không đến Bang Hội chiến khiến cho chúng ta rất dễ dàng đánh hạ được thành vốn là của người. Người không đến như thế làm cho ta không có đất dụng võ!

(loa) Thu Sắc Tòng Tây Lai i: Đồ rác rưởi, rất dễ dàng đánh hạ sao? Người chờ một chút, cẩn thận với Lão Tử một chút! Lão Tử chat gọi thêm người giết chết người! !

Loa kênh, lại là người của Thiên Hạ và một mình Thu Sắc Tòng Tây Lai mắng nhau, ... Tây Lai là người tương đối có tiền.

Giang Hàn phát hiện ra khu vực Thần Điện Tô Phỉ Ti thật sự không ai biết, cho nên liền sửa lại thành gọi phi cơ đến điểm gần nhất.

(loa) Bắc Phong Giang Thượng Hàn: 30W xin phi cơ đến cao nguyên vùng địa cực, khẩn cấp! Người đang chờ ở phía tây thủ đô.

(loa) Ta Là Thương Nhân: đại thần, người muốn đi đâu, làm gì? Tò mò, xin giải thích +2

(loa) Bắc Phong Giang Thượng Hàn: đi cứu vợ.

“Phụt ...”

Phong Mạn Mạn đang uống trà sữa liền phun đầy một miệng trà sữa về phía màn hình.

Đại thần nói tới chữ “vợ” càng ngày càng thuận miệng ! Hơn nữa, một 1RMB để gọi loa mà đại thần chỉ dùng cho 3 chữ, coi như 0,3 ren một chữ! !

(loa) Nhất Mộc Bất Thủy : phu nhân của đại thần làm sao vậy, xin giải thích +3. Ta có phi cơ lên cao nguyên, không thu tiền, phục vụ cho đại thần!

(loa) Thu Nhật Vọng Hương Tâm : Mạn Mạn của chúng ta mắc kẹt ở trong bản đồ không biết tên. Sau đó nam nhân nào đó cũng không thích giang sơn thích người đẹp lạc vô! Ta nghiêm trọng BS rằng Thiên Hạ là rác rưởi!

(loa) Xuy Độ Ngọc Môn Quan : không thích giang sơn thích người đẹp +1

(loa) Ta là tùy tùng đại thần : không thích giang sơn thích người đẹp +2

(loa) Tương Kỳ Bất Tại : không thích giang sơn thích người đẹp +3

Không thích giang sơn thích người đẹp...

Phong Mạn Mạn đầy một miệng trà sữa đúng là gặp hạn, bị trà sữa làm cho sặc suốt hai phút đồng hồ.

Người của Đường Thi đã thốt ra như vậy, người sau so với người trước càng là sâu sắc. Câu nọ tiếp câu kia lại càng kinh người không ngớt tuôn ra!

Bắc Phong Giang Thượng Hàn đến cao nguyên vùng địa cực, Giang Hàn nhìn bản đồ trang web rồi dùng tốc độ nhanh nhất đi tới khu vực Thần Điện Tô Phỉ Ti.

[Bang Hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Tiểu Mạn, muội có còn nhớ rõ vị trí lối vào không? Trên bản đồ nhỏ không có dấu hiệu.

[Bang Hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: nó không có dấu hiệu đầu, hình như là hướng 7 giờ, ở cửa có rất nhiều hoa.

[Bang Hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn : hình như huynh tìm được rồi.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn kick vào lối vào, sau khi đi qua thì chỉ nhìn thấy màu đen mênh mông
Chà, chắc là là nơi này.

Chẳng mấy chốc, Bắc Phong Giang Thượng Hàn tìm được Bình Hải Tịch Mạn Mạn.

Hai người bọn họ làm thành một đội, ở khắp nơi trong địa đồ đen ngòm mênh mông này không hề phát hiện ra một con quái nào, không hề phát hiện một nhân vật NPC nào.

[đội ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn : mệt mỏi quá, rốt cuộc là phải tìm tới khi nào.

[nhắc nhở] Bắc Phong Giang Thượng Hàn đưa ra yêu cầu dắt tay, cô có đồng ý không.

[đội ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn : ?

[đội ngũ] Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Huynh cầm tay muội, muội nghỉ ngơi một lát.

Phong Mạn Mạn kick vào chuột, chấp nhận.

Trong khi Bắc Phong Giang Thượng Hàn đang ra sức dắt Bình Hải Tịch Mạn Mạn đi thì đột nhiên, trước mặt hai người bọn họ xuất hiện một NPC xinh đẹp.

Giang Hàn di chuột quét qua NPC, trên màn hình của Phong Mạn Mạn và Giang Hàn đồng thời bắn ra ô đối thoại.

Tô Phỉ Ti : Xin chào, ta là Tô Phỉ Ti.

Tô Phỉ Ti : vào lúc này dắt tay nhau, để rồi suốt một đời cùng dắt tay sao?

Giang Hàn không chút do dự chọn Yes . (khôn vãi)

Tô Phỉ Ti : hoan nghênh các người đến Thần Điện Tô Phỉ Ti!

Màn hình của hai người đồng thời tiến vào một hình ảnh đồ họa, khi tiến vào bản đồ thì vẫn là một màu đen mênh mông. Chỉ có phía trước hiện ra một NPC, tên có lẽ là Tô Phỉ Ti.

[Hệ Thống] thành số một bị Đường Thi Tam Bách Thủ Thu Sắc Tòng Tây Lai chiếm lĩnh .

10 giờ, Bang Hội chiến kết thúc.

Thành số một có lẽ bị Đường Thi đánh hạ, Thiên Hạ lại lâm vào cảnh không có thành.

Trên loa kênh lại là những lúc Thu Sắc Tòng Tây Lai một mình đấu với người của Thiên Hạ

Còn Hàn đại thần ở nơi này vẫn tiếp tục...

Giang Hàn nhanh chóng gõ vào bàn phím chữ “where” trong biểu hiện của Thần Điện Tô Phỉ Ti (13, 14), rồi lại kick vào NPC.

Tô Phỉ Ti : xin chào, ta là Tô Phỉ Ti.

Tô Phỉ Ti : hiện tại mời bước vào mục 30 câu hỏi thăm trả lời thật lòng. Thời gian mỗi câu hỏi chỉ cho phép 10 giây .

Phong Mạn Mạn nhìn màn hình mà xấu hổ-ing, làm sao lại có cảm giác như là trên diễn đàn thường xuyên có mục 100 câu hỏi cho vợ chồng

Tô Phỉ Ti : 1, xin hỏi nhà gái tên là ?

Giang Hàn gõ vào bàn phím : Phong Mạn Mạn

Phong Mạn Mạn cũng lập tức tranh thủ thời gian mà gõ Bình Hải Tịch Mạn Mạn

Tô Phỉ Ti : trả lời không giống nhau, xin làm lại.

Chà ... Hai người ngằm hiểu, thật là được đối xử cao hơn!

Rồi hai người trở lại khu vực không biết kia, mặc dù nói đây là hai nơi đều có màu đen mênh mông.

[đội ngũ] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: đây là một nhiệm vụ.

[đội ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: ừ

Mà trên màn hình thì Bắc Phong Giang Thượng Hàn và Bình Hải Tịch Mạn Mạn vẫn cầm tay nhau ngọt ngào.

[Bang Hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm : Hai người OK rồi chứ?

[Bang Hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn : chưa, nhưng mà tìm được NPC thì chắc là có thể ra được .

[Bang Hội] Trì Nguyệt Tiềm Đông Thượng : mấy ngày không ngủ, mệt đến chết : Tâm Tâm, ta out trước đây.

[Bang Hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: OK~ chồng ngủ ngon.

Phong Mạn Mạn đột nhiên nghĩ ra, Giang Hàn cũng đã vài ngày không ngủ, hiện tại còn ở nơi này để giúp mình đi ra ngoài.

[đội ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn : anh cũng đi ngủ đi. Em nghe Tây Lai nói, ba người các anh đã khổ cực mấy ngày.

[đội ngũ] Bắc Phong Giang Thượng Hàn : không có việc gì, huynh còn gắng được.

[đội ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn : không được, bây giờ ngủ đi, muội quyết định vậy. Ngày mai vẫn còn có rất nhiều thời gian.

Giang Hàn cười khẽ...

[đội ngũ] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: vậy được rồi, ngày mai trở lại.

Phong Mạn Mạn lo lắng sáng sớm anh lại phải tỉnh giấc, ngủ không đủ nên lại gõ thêm một câu.

[đội ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: ngày mai gặp lúc chiều, ngủ bù thì cần thời gian rất dài mới đủ.

Giang Hàn lại cười khẽ... em cho rằng anh là em sao ...

[đội ngũ] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Ủ, vợ cũng ngủ ngon.

A a a a a! Hàn đại thần, anh thật là càng gọi càng thuận miệng nha! ! !

[đội ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: chà ... Ngủ ngon.

Chờ cho sau khi Bắc Phong Giang Thượng Hàn logout, Bình Hải Tịch Mạn Mạn cũng logout theo.

Ngủ ngon, chiều ngày mai lại gặp nhau. ...

9. Chương 14 - 15

Chương 14: Đâu đâu cũng gặp

Phong Mạn Mạn thường phải làm “trẻ em không nơi nương tựa”, bởi ba Phong vì dành riêng mười lăm ngày cùng Mẹ Phong (mẹ) hưởng tuần trăng mật lần 2 nên gần đây, thường xuyên tăng ca, mà vốn không đi làm ở nhà nội trợ Mẹ Phong , vì an ủi em gái sắp ly hôn mà thường xuyên không ở nhà.

Tóm lại, Phong Mạn Mạn, đứa nhỏ lười biếng này đương nhiên không có ai coi ngó.

10 giờ sáng, Phong Mạn Mạn ăn xong bữa sáng liền login.

Nhìn xung quanh mênh mông một màu đen, trừ chính cô, chỉ có Bắc Phong Giang Thượng Hàn.

[đội ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: A! Không phải buổi chiều mới đến hẹn sao? Sao anh lên sớm vậy?

[đội ngũ] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Anh thức dậy liền login, định tìm xem có tin tức gì liên quan đến nhiệm vụ này không, kết quả vẫn chẳng có gì.

[đội ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Vậy làm sao bây giờ?

[đội ngũ] Bắc Phong Giang Thượng Hàn : Không sao, cứ thử như hôm qua ấy.

[nêu lên] Bắc Phong Giang Thượng Hàn muốn nắm tay bạn, đồng ý hay không?

Tiếp theo là diễn biến hết như ngày hôm qua, mà kết quả, vẫn là thường xuyên thất bại. Ăn ý ới là ăn ý.....

[đội ngũ] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Tiểu Mạn, em đang xài laptop hả?

[đội ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn:??? Không phải.....

[đội ngũ] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Vậy nhà em có đường từ (ta đoán là thứ giống headphone) không?

[đội ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Cái gì vậy?

[đội ngũ] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Vậy..... Giờ chỉ có 3 cách.

[đội ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Cách gì?

[đội ngũ] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: 1, anh đến nhà em, 2, em đến nhà anh.

[đội ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Để làm gì?

[đội ngũ] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Ở chung mới dễ trả lời giống chứ sao.

[đội ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Vậy..... Cách thứ 3?

[đội ngũ] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Bỏ acc (account- nhân vật), mình tạo acc mới.

[đội ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Không được! Em gần 90 cấp rồi, không nên không nên, vậy... em đến nhà anh.

[đội ngũ] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Không phải em không có laptop sao?

[đội ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: A..... Đúng ha, vậy anh đến nhà em đi.

[đội ngũ] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Chờ anh.

[nêu lên] Hội viên Bắc Phong Giang Thượng Hàn logout.

Phong Mạn Mạn nhìn đoạn đối thoại trên màn hình, không nói gì ngửa đầu nhìn trần nhà!

Cô đồng ý mà làm gì chứ!! Rõ ràng muốn trò chơi chỉ là trò chơi, không dính dáng đến ngoài đời! Vậy mà bây giờ còn dẫn sói vào nhà, vào phòng..... Nói mới nhớ, phòng cô thiệt bữa bọn mà!

Bữa bọn?! Phong Mạn Mạn thôi nghĩ lung tung, bắt tay vào dọn dẹp một chút.

Cô nhét quần áo nằm la liệt trên sofa nhét vào tủ, vứt cốc trà sữa có mùi cà phê lúa mạch vào thùng rác, xếp gọn chăn mền trên giường, đặt giày dép nằm lung tung trước cửa vào một góc sáng sủa, sách vở nằm xuôi nằm ngược trên bàn cũng chồng tạm một bên.

Đây không phải vì Giang Hàn đến mà sắp xếp, thiệt đó.....

Nhưng, đầu cô trống rỗng, cũng không biết là vì sao nữa?

A đúng! Việc xấu trong nhà không truyền người ngoài! Mẹ Phong giáo dục Mạn Mạn từ tận hồi tiểu học, phải làm một đứa nhỏ có văn hóa, cho dù chỉ là làm bộ, cũng phải thể hiện trình độ văn hóa của nhà mình!

“Đỉnh đong!”, chuông cửa vang.

Phong Mạn Mạn mở cửa, thấy Giang Hàn mặc áo thun màu lam, quần bò nhạt màu, tay phải cầm notebook (máy xách tay, nhỏ hơn laptop một chút), tay trái xách một túi to.

“Chào em, Tiểu Mạn.”

“A..... chào anh, anh vào đi, phòng em ở kia.”

“Dì Phong đâu? Chỉ mình em ở nhà thôi sao?”

“Vâng, mẹ em ra ngoài rồi.”

Đây không phải lần đầu Giang Hàn vào phòng Phong Mạn Mạn, mà chính Phong Mạn Mạn cô lại không biết điều đó. Aizz.....

Giang Hàn nhìn quanh phòng, tuy không phải quá sạch sẽ nhưng ít ra, so với trước đỡ hơn, ít nhất, chăn mền trên giường cũng gọn gàng, trên sofa cũng không có quần áo, trên đất không có giày dép lung tung, ly cốc uống xong cũng không xuất hiện trên bàn, sách vở xếp thành chồng ngăn nắp.

Đây là cái gì?”

“A, lộ từ khí (modern máy phát sóng wifi), để anh lắp trước đã.”

“A vâng.....”

Hai ba giây sau, Giang Hàn đã lắp đặt đầu đó xong xuôi, anh ngồi trên sofa mở notebook.

Cô gái bên cạnh anh thì tò mò hỏi: “VẬY anh không cần dây cắm để lên mạng sao?”

“Không cần, máy anh dùng cục vệt vô tuyến (như wifi í) lên mạng.” Đại thần trả lời rất uyên bác.

“Ách.....” Ai đó không biết vờ như đã biết, kỳ thật cô chả hiểu mô tê gì, cả lộ từ khí gì gì đó cũng mới thấy lần đầu, tha thứ cô, cô dốt kiến thức máy tính.

Hai người cùng login.....

Ai đó vờ làm thiếu nữ có văn hóa rớt cục nhớ ra mình quên một việc rất quan trọng.....

Theo phép lịch sự, vào cửa là khách, cô hẳn nên rót cốc nước mời Giang Hàn! “Ách..... E hèm, anh muốn uống nước đào, trà sữa, sữa hay cocacola?” Phong Mạn Mạn mời (dù hơi chậm một tí ^^).

Giang Hàn ngẩng đầu nhìn cô: “Nhà em có nước sôi không?”

“CÓ!” Phong Mạn Mạn hấp ta hấp tấp chạy vào bếp nấu nước.

Trong game.....

Tô Phỉ Ti : Xin chào, ta là Tô Phỉ Ti.

Tô Phỉ Ti : Hiện tại mời trả lời 30 câu hỏi về độ ăn ý, mỗi câu chỉ có 10 giây thời gian trả lời.

Tô Phỉ Ti :1, xin hỏi nhà gái tên là.....?

Phong Mạn Mạn vừa nhập vừa nói: ” Bình Hải Tịch Mạn Mạn.”

Giang Hàn gõ — Bình Hải Tịch Mạn Mạn.

Tô Phỉ Ti :2, xin hỏi nhà trai tên là.....?

Giang Hàn cũng vừa nhập vừa nói:” Bắc Phong Giang Thượng Hàn.”

Phong Mạn Mạn lại gõ — Bắc Phong Giang Thượng Hàn.

Tô Phỉ Ti :3, xin hỏi nhà trai cấp bậc là.....?

Giang Hàn:”99 cấp.”—” gõ số 99

Phong Mạn Mạn nhập-99 cấp.

Tô Phỉ Ti : 4, xin hỏi nhà gái cấp bậc là.....?

Phong Mạn Mạn:”89 cấp”

Giang Hàn gõ-89 cấp.

.....

.....

Những câu tiếp theo đều hỏi về cốt truyện trong Mộng Cảnh, thay vì nói trả lời 30 câu hỏi về độ ăn ý, không như gọi những điều cần biết về Mộng Cảnh, hơn nữa còn cần 2 người cùng trả lời đúng.

Bởi vì ai đó tự kỷ thông minh, nghĩ chỉ cần hai người trả lời giống nhau là được, kết quả liền đòi cùng đánh “Không biết”, kết quả, đã đến câu 21, vì một câu ” Không biết” kia, phải trả lời lại từ đầu.....

Aizz~!

Cuối cùng, dưới sự “chỉ huy” của Giang Hàn, bọn họ không quá thuận lợi, nhưng cũng qua 30 câu hỏi này.

Điện thoại Giang Hàn rung lên.....

Tên người gọi: haus.

Người kia nói: ” Bé Hàn (~~), con có về ăn cơm không?”

Anh trả lời: “Vâng, con về, Tiểu Mạn cũng đến, dì Phong không ở nhà.”

Bên kia: “Tốt! Quá tốt. 2 đứa nhanh về, mẹ chờ mấy đứa đấy! Cứ vậy đi.” Giang mụ mụ quá nhiệt tình a!

Phong Mạn Mạn khó hiểu: “Em nói đến nhà anh ăn cơm bao giờ?”

” Tắt máy đi, đi ăn cơm.” Giang Hàn bình tĩnh tắt máy, sau đó lại bình tĩnh cất lọ từ khí.

Nhà Giang Hàn.....

Phong Mạn Mạn cơm nước xong, ngay khi chuẩn bị về nhà cô, Giang mụ mụ bưng đào ra mời.....

” Tiểu Mạn a, hôm nay dì thấy đào ở siêu thị ngon quá liền mua một đồng về, may mà con đến đây, bằng không chỉ sợ để lên mốc còn chưa ăn hết, Giang Hàn với Giang Triệt y hệt ba ba tụi nó, đều không thích ăn đào.” Giang mụ mụ nói.

Đào thiệt hấp dẫn a~~ Phong Mạn Mạn lại tiêu diệt 2 quả đào lớn.

Mà khi Mạn Mạn ăn uống no nê xong, lúc chuẩn bị về nhà..... Lại gặp cản trở ~~

Giang Hàn nói: ” Không biết nhiệm vụ lúc sau thế nào, dù sao anh có 2 máy, em login ở đây luôn đi.”

Phong Mạn Mạn chần chừ:” Nhưng.....”

Giang Hàn còn nói: “Vào đi.” Không để ý đến Phong Mạn Mạn chần chừ, anh mở cửa phòng, “ mời” cô vào.

Lúc này, Giang mụ mụ từ phòng bếp đi ra “Bé Hàn con, mẹ hẹn dì Phong mời đi du lịch với cơ quan đây, Tiểu Mạn cứ tự nhiên như ở nhà, đừng ngại.”

Nói xong, bà ra cửa.

Phong Mạn Mạn hóa đá..... Đột nhiên nghĩ đến một câu, ngoài gặp trong gặp, gặp ngoài gặp trong cũng đều gặp.

Chương 15: Mạn Mạn cũng thành thần

Vì người nào đó nửa đề nghị nửa bắt buộc, Phong Mạn Mạn ở lại trong phòng Giang Hàn tiếp tục nhiệm vụ.

Tiếng nhạc từ đầu dvd vang vọng khắp phòng cùng tiếng nam nữ song ca.

(Hình như tiếng Đức, ta ghi lời dịch (bừa) thôi há)

Em khóa chặt trái tim anh

Trong tim anh, hình bóng em ngày càng sâu đậm
Anh cũng không biết anh cần gì muốn gì
Nhưng cảm giác khi em cầm tay anh
Khi anh ôm chặt em
Và em hứa sẽ không xa rời
Dù em đã đốt lên ngọn lửa nơi anh
Và giờ đây để mặc anh nơi này
Nhưng anh vẫn yêu em thật nhiều
Tình yêu anh cho em chẳng bao giờ phai nhạt
Hình bóng em khắc sâu dưới đáy lòng anh, mê hoặc anh
Tâm hồn đôi ta quấn quýt lẫn nhau
Và anh vẫn mãi yêu
Nước mắt tuôn rơi, lòng anh trống rỗng
Bởi vì em đã không còn nơi đây, và tất cả cũng chẳng còn ý nghĩa

.....

.....

Phong Mạn Mạn cảm thấy giai điệu rất hay, tuy cô cũng không nghe hiểu nội dung.

“Bài hát tiếng Anh này tên gì vậy? Nghe rất hay.” Cô nghe lời Giang Hàn ngồi vào máy.

“Tiểu Mạn à, đó không phải tiếng Anh, là tiếng Đức.” Giang Hàn cười khẽ.

“A..... A..... Hèn gì em chẳng nghe hiểu câu nào~ ha ha ha!” Ai đó cực kỳ xấu hổ.

Cô đang dùng máy tính để bàn của Giang Hàn, màn hình thực sạch sẽ, chỉ có một số chương trình cần thiết, hơn nữa hình nền hoàn toàn là màu đen.

Phong Mạn Mạn mở Mộng Cảnh login.

Mà Giang Hàn, do mặt bàn đủ rộng, anh kéo ghế qua, đặt notebook ngồi cạnh cô.

Trong game.....

Bắc Phong Giang Thượng Hàn và Bình Hải Tịch Mạn Mạn vẫn kẹt trong map cũ, bắt đắc dĩ a!

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Cuối cùng cũng lên 98!! Cảm ơn Tiểu Thảo a

[bang hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: Không có chi, bình thường hội trưởng cũng giúp em không ít mà

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Nè nè nè! Có người bị giành phu nhân kia!

[bang hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: Không phải, không có, em với chị ấy đâu có gì.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Vậy chắc là Mạn Mạn?

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Lại nói bậy sau lưng hả? Tây Lai, cậu đừng mãi khi dễ bé Thảo.

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Mạn Mạn, em với Hàn ra được chưa?

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Còn chưa anh.....

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Chắc bên đây có nhiệm vụ mật, có NPC

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Nhiệm vụ? Em đến xem với!

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Để xem làm sao ra ngoài đây, kéo cậu vào rồi lại giống anh chị, không ra được.

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Không có cách nào đi ra sao?

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Để xem đây, em với Tiểu Mạn đang làm tiếp nhiệm vụ.

Giang Hàn chọn nói chuyện với Tô Phỉ Ti , khung đối thoại lại hiện ra.

Tô Phỉ Ti : Xin chào, ta là Tô Phỉ Ti .

Tô Phỉ Ti : Mời tiến vào Tô Phỉ Ti thần điện.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn cùng Bình Hải Tịch Mạn Mạn được đưa đến một tòa thành, trong thành là ánh vàng rực rỡ, hai hàng cột đá hai bên lối đi, giữa map là một quan tài bằng thủy tinh, bên trong lại chẳng có gì.

Giang Hàn chọn xem xét quan tài, khung đối thoại hiện chỉ dẫn: Nằm xuống hay bỏ đi.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn chọn nằm xuống, HP (thanh máu) trống rỗng. Bắc Phong Giang Thượng Hàn tử vong.

“Sao anh lại nằm vào đó, máu anh cạn sạch rồi kìa!” Phong Mạn Mạn nhìn sang màn hình bên Giang Hàn.

Giang Hàn lắc đầu,” Chắc nhiệm vụ cần làm vậy, em nhấp chọn anh xem.”

Phong Mạn Mạn xem xét quan tài, NPC Tô Phỉ Ti xuất hiện.

Ác ma Tô Phỉ Ti : Không ngờ các người lên vào được, thật nguy hiểm!

Ác ma Tô Phỉ Ti : Hừ! Ai cho các người vào?

Ác ma Tô Phỉ Ti : Các người rút ra ngoài cho ta!

Ác ma Tô Phỉ Ti biến thành quái vật trực tiếp tấn công Bình Hải Tịch Mạn Mạn.

“Sao lại thế này?” Phong Mạn Mạn vừa hỏi, vừa dùng phép tự bơm máu.

Bình Hải Tịch Mạn Mạn là dược sư (thầy thuốc- nhân vật chuyên cứu máu, thêm trạng thái cho đồng đội), hoàn toàn không thể tấn công, hơn nữa, thao tác cô cũng hơi chậm.

Giang Hàn bình tĩnh nói: “Để anh.” Sau đó liền vòng tay từ sau lưng cô, một tay dùng bàn phím, một tay dùng chuột.

Mà Phong Mạn Mạn cô cứng người lại trong vòng tay anh.

Phong Mạn Mạn kêu lớn: “Chết mất! Gần hết máu rồi!”

Cô hoàn toàn quên mất tư thế của mình, chăm chăm theo dõi game.

Trên màn hình, Bình Hải Tịch Mạn Mạn dùng Trì Dũ Thuật đánh Ác ma Tô Phỉ Ti , mà Giang Hàn thì nhấn phím F1, tay dùng chuột thành thạo nhấp chọn các kỹ năng.....

A..... Ngón tay anh thật dài! Á! Sao anh lại ôm cô?!!

“A ơ.....” Một lần nữa, Phong Mạn Mạn thấy cực kỳ xấu hổ, hơn nữa, cô nhận ra mình đang nóng cả người, nhất là khuôn mặt.

Giang Hàn trở lại chỗ ngồi: “Chuyện gì? À, đánh chết quái rồi, em nhấp vào quan tài đi.”

“A vâng!” Phong Mạn Mạn lờ mờ.

Cô làm theo lời anh, nhấp chọn quan tài thủy tinh. Ô, chuột bị anh cầm qua còn hơi ấm... Cô đang nghĩ gì vậy nè!?!

Trên màn hình hiện lên khung đối thoại.

Tô Phỉ Ti : Một mạng đổi một mạng, người đồng ý chứ? Lựa chọn: Đồng ý, hủy bỏ.

“Chọn đồng ý hả anh?”

“Em không muốn sao?”

“Ách..... Em biết rồi.”

Tô Phỉ Ti : Hoa nở bên bờ vực, một ngàn năm đợi chờ, một ngàn năm héo úa, hoa lá mãi chia xa. Vườn tình không kết quả, duyên tình phải cách chia.

Khung đôi thoại biến mất, Bắc Phong Giang Thượng Hàn sống lại mà Bình Hải Tịch Mạn Mạn lại nằm trong quan tài.

Phong Mạn Mạn bắt đầu nhìn màn hình: “Ai..... Sao giờ lại đến em.”

Tô Phỉ Ti : Hoa nở trên bờ vực bên đường xuống suối vàng, mỗi lần đầu thai chuyển thế, nếu người được loài hoa này có thể nhớ tới kiếp trước, sau đó, thế không xa rời, nhưng đến kiếp sau lại phải chịu nguyên rửa luân hồi.

Đến đây, cả màn hình hiện đầy hoa, sau đó.....

Bắc Phong Giang Thượng Hàn và Bình Hải Tịch Mạn Mạn bị đưa đến giáo đường thủ đô.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn, người học việc, cấp 1.

Bình Hải Tịch Mạn Mạn, người học việc, cấp 1.

[hệ thống] Bắc Phong Giang Thượng Hàn và Bình Hải Tịch Mạn Mạn dặt tay vượt qua thử thách của Tô Phỉ Ti , thành công trọng sinh.

[hệ thống] Bắc Phong Giang Thượng Hàn và Bình Hải Tịch Mạn Mạn dặt tay vượt qua thử thách của Tô Phỉ Ti , thành công trọng sinh.

[hệ thống]

Thứ 1 danh: Đường Thi Ba Trăm Thủ- Bắc Phong Giang Thượng Hàn, trọng sinh lần đầu, người học việc cấp 1.

Thứ 2 danh: Đường Thi Ba Trăm Thủ- Bình Hải Tịch Mạn Mạn, trọng sinh lần đầu, người học việc cấp 1.

Thứ 3 danh: Đề Nhất Thiên Hạ- Thiên Hạ Vô Song, võ sư cấp 99.

Thứ 4 danh: Đề Nhất Thiên Hạ- Thiên Hạ Vũ, thuật sư cấp 99.

Thứ 5 danh: Đường Thi Ba Trăm Thủ- Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng, sát thủ cấp 98.

Thứ 6 danh: Đường Thi Ba Trăm Thủ- Tướng Kỳ Mạc Ngân, kiếm khách cấp 97.

Thứ 7 danh: Đường Thi Ba Trăm Thủ- Xuy Độ Ngọc Môn Quan, sát thủ cấp 95.

Thứ 8 danh: Đường Thi Ba Trăm Thủ- Thu Sắc Tông Tây Lai, kiếm khách cấp 94.

Thứ 9 danh: Đường Thi Ba Trăm Thủ- Tân Mĩ Nhân Như Ngọc, thuật sư cấp 94.

Thứ 10 danh: Đường Thi Ba Trăm Thủ- Trong Mộng Tìm Anh, vũ công cấp 94.

[loa] Ta Là Thương Nhân: Cái gì vậy? Một lần trọng sinh? Bình Hải Tịch Mạn Mạn thượng bài danh bảng?

[loa] Mộng Hồi Mộng Cảnh: Phu nhân đại thần lên bảng danh tiếng rồi sao?

[loa] Nhất Mộc Bất Thủy: Oa! Đại thần! Tôi sùng bái anh!!! Chúng ta cũng có trọng sinh?

.....

.....

.....

[hệ thống]GM02(thông báo bằng chữ vàng): Bắc Phong Giang Thượng Hàn và Bình Hải Tịch Mạn Mạn hoàn thành nhiệm vụ mật, phiên bản Trọng Sinh xuất hiện trước thời gian dự kiến, chúc các bạn chơi vui vẻ với phiên bản này.

[hệ thống]GM02: mời Bắc Phong Giang Thượng Hàn đến gặp NPC lĩnh thưởng.

[hệ thống]GM02: mời Bình Hải Tịch Mạn Mạn đến gặp NPC lĩnh thưởng.

[hệ thống]GM02: 10 cặp vợ chồng đầu tiên trọng sinh thành công sẽ đạt được lễ vật thần bí.

[hệ thống] Thông tin về Trọng sinh chính thức được mở ra, mời xem trang chủ để biết thêm chi tiết.

[loa] Ta Là Thương Nhân:GM a!! Chụp ảnh chung chụp ảnh chung!!!!

.....

.....

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Hoàn thành nhiệm vụ kia được thưởng?

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Chắc đúng, em nghĩ vậy.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Mạn Mạn, em quá trâu, em thần!

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn:.....

10. Chương 16 - 17

Đúng 3 giờ chiều, Giang Hàn logout acc chính và login acc Thương Nhân chuẩn bị giao dịch, nhân lúc đợi người mua đến, anh xem tin tức về phiên bản mới trên web.

[Tạm biệt phiên bản 2.0! Mộng Cảnh: Trọng Sinh đã bắt đầu!]

Xin thông báo với toàn thể người chơi, cuối tuần này, hệ thống sẽ bảo trì để cập nhật phiên bản mới, đến 9 giờ ngày chủ nhật kết thúc, thời gian bảo trì khoảng 4 giờ.

Sau khi bảo trì xong, Mộng Cảnh sẽ chuẩn bị trình làng hệ thống trọng sinh, sủng vật và mở map thành thị của bang hội chiến.

Tính từ chủ nhật này về sau, nếu các cặp vợ chồng có một người đạt cấp 99, có thể cùng một nửa khác nắm tay nhau vượt qua thử thách của Tô Phỉ Ti , khiêu chiến để trọng sinh, 10 cặp vợ chồng thành công vượt qua thử thách ở mỗi server sẽ đạt được một phần quà tặng thần bí.

Sau khi cập nhật phiên bản mới, người chơi cấp 99 có thể đến Tô Phỉ Ti thần điện trọng sinh.

.....

.....

.....

Giang Hàn xem xong nội dung trên diễn đàn, anh nghĩ: thì ra không phải nhiệm vụ mật mà là phiên bản thí nghiệm, vậy mà cũng bị Tiểu Mạn chạy lung tung lọt vào rồi.

” Tiểu Mạn, em đi nhận phần thưởng không?” Anh quay sang nhìn Phong Mạn Mạn, hỏi: “Sao vậy?”

Phong Mạn Mạn biu môi, gõ bàn phím ầm ầm, hoàn toàn mặc kệ Giang Hàn.

Giang Hàn ghé đầu sang hỏi lại: “Làm sao vậy?”

Phong Mạn Mạn đẩy anh ra: “Anh ngồi đằng hoàng lại đi! Cũng tại anh hết!”

Phong Mạn Mạn còn chưa thấy được làm đại thần oai phong thế nào, hô mưa gọi gió thế nào thì đã bị người khác mắng tới tấp những lời cực kỳ khó nghe, đúng vậy, phải dùng khó nghe mới đủ diễn tả!

Giang Hàn khó hiểu, anh mở rộng cửa sổ game, nhìn kênh loa bị người khác xoát tới tấp.

3 giờ 15, người mua cuối cùng đã đến, chỉ 10 giây sau đã hoàn thành giao dịch.

Trên kênh loa xoát, có người nghi ngờ Bình Hải Tịch Mạn Mạn là nhờ cái gì đó mới được trọng sinh, có người sùng bái anh và Bình Hải Tịch Mạn Mạn, cũng có nhiều người khó chịu vì 2 người được trọng sinh. Hơn nữa, rất nhiều người bình thường cũng không nói gì trên loa, nay lại chĩa mũi dùi về phía Mạn Mạn.

Rõ ràng là hai người cùng trọng sinh với nhau, vì sao họ hăm mộ anh mà lại chửi mắng cô?

Ánh mắt anh trở nên sắc bén, tiếp tục nhìn người khác xoát loa.

[loa] Thiên Hạ Thái Bình: MK! Không phải nói Trọng Sinh đến cuối tuần mới cập nhật sao? Bắc Phong Giang Thượng Hàn hối lộ gm hả?!

[loa] Nhất Mộc Bất Thủy: Tên Thiên Hạ kia, có bản lĩnh mày trọng sinh đi!!Hối lộ gm? Chúng có đâu!!! Chị ta là luật sư, kiện mày bồi nhọ người khác bây giờ!!

Trong bang Đường Thi lúc này chỉ có Giang Hồ Thu Thủy Đa, Giang Tĩnh Triều Sơ Lạc, Bình Hải Tịch Mạn Mạn và Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm 4 người.

[loa] Giang Tĩnh Triều Sơ Lạc: Tôi nghĩ chắc là Bình Hải Tịch Mạn Mạn hối lộ gm đó, chính cô ta chạy đến map đó, đừng chửi lây sang Giang Thượng Hàn nhà chúng tôi.

[loa] Hoa Khai Hoa Lạc: Có người của Đường Thi lên tiếng kìa! Có tin tức, có tin tức!!!

[loa] Giang Hồ Thu Thủy Đa: Tụi tôi cũng đều từ Mộng Cảnh sang, cùng tạo acc vào Đường Thi, con bé Bình Hải Tịch Mạn Mạn kia tụi tôi không biết gì, tự đứng lại vào hội, chắc có ý đồ gì rồi!!!

[loa] Giang Hồ Thu Thủy Đa: Bình Hải Tịch Mạn Mạn chính là hồ ly tinh, tam đại la sát đều bênh vực cô ta, nhân lúc phu nhân không ở còn dụ dỗ hội trưởng.

[loa] Giang Tĩnh Triều Sơ Lạc: Tụi tôi không biết làm sao cô ta biết trọng sinh, chắc là có ô dù!

[loa] Giang Hồ Thu Thủy Đa: Nếu không vì cô ta, Giang Thượng Hàn cũng sẽ không bị mắng khó nghe như vậy. Hàn đâu làm gì sai! Là Bình Hải Tịch Mạn Mạn sai!

Bởi vì Phong Mạn Mạn không mua loa ở thương thành nên cô chỉ có thể nói chuyện với họ trong kênh bang hội.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Đa Đa, bé Lạc?

[bang hội] Giang Hồ Thu Thủy Đa: Kêu thân thiết vậy để làm chi, tụi tôi đâu quen biết cô!!!

[bang hội] Giang Tĩnh Triều Sơ Lạc: Tôi đã báo lên công ty rồi, làm sao cô biết trọng sinh, chính cô tự biết lấy.

Phong Mạn Mạn oan uổng! Làm sao cô biết? Cô lạc đường mà! Biết cái gì đâu?!!!

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Bé Lạc, chị không có, chị bị lạc đường, sau đó lọt vào map thôi, chị thật sự không biết.

[bang hội] Giang Hồ Thu Thủy Đa: Còn giả vờ giả vịt! Chỉ tại cô lừa Hàn đi trọng sinh, giờ anh còn bị mắng lây!

[bang hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: Chị Đa Đa, chị đừng như vậy, chị Mạn Mạn là người thế nào mọi người đều biết, chị ấy sẽ không làm vậy.

[bang hội] Giang Hồ Thu Thủy Đa: Ai biết được! Nếu không phải cô ta từ đâu chui vào, bé Lạc nhà chúng ta chính là một đôi với Hàn!

[bang hội] Giang Tĩnh Triều Sơ Lạc: Đa Đa, đừng nói nữa.

[bang hội] Giang Hồ Thu Thủy Đa: Cứ để mình nói! Ở Mộng Cảnh lúc trước, bạn với Hàn là một đôi mọi người đều biết mà.

[bang hội] Giang Hồ Thu Thủy Đa : Bên thứ 3 !! Đồ người thứ 3!!!

[bang hội] Giang Hồ Thu Thủy Đa: Im rồi? Nhận rồi phải không? Bình Hải Tịch Mạn Mạn, tốt nhất mày tự động lui khỏi Đường Thi, đừng ở chỗ này chửi sau lưng tui tao, Đường Thi không có người MD (chịu >"<, mấy cái nì viết tắt mọi người tự hiểu há) như mày.

.....

.....

Giang Hồ Thu Thủy Đa xoát đầy cả màn hình.

Hơn nữa, cô ta không chỉ mắng trong bang mà còn xoát loa mắng.

Người hay xoát loa trên game rất nhiều, có người nghe cô ta nói xong cũng tham gia mắng Bình Hải Tịch Mạn Mạn.

Khi Giang Hàn login Bắc Phong Giang Thượng Hàn, kênh bang hội trống vắng đến lạ.

Phong Mạn Mạn rất cục phát hiện di động rung, vừa nhìn lại, 12 cuộc gọi nhớ!

Cho nên khi Bắc Phong Giang Thượng Hàn đến cạnh Bình Hải Tịch Mạn Mạn, Bình Hải Tịch Mạn Mạn đột nhiên logout.

Phong Mạn Mạn tắt game, cười cười với Giang Hàn, sau đó hấp ta hấp tấp đứng dậy: “Em đi trước, em có hẹn với bạn em rồi. Chào anh nha!”

Giang Hàn vội vàng đứng lên, định kéo tay Phong Mạn Mạn lại nhưng vẫn không kịp, Phong Mạn Mạn chạy khỏi phòng Giang Hàn, đi ngang phòng khách liền mở cửa ra về.

Cô không để ý, dù sao, đó đều là trò chơi, miệng của người khác, người khác nói thế nào cũng được, nhưng nói không buồn là giả, dù sao ai cũng không muốn bị mắng, hơn nữa lại mắng khó nghe đến vậy.

Bởi vì chơi Mộng Cảnh, cô lại quên có hẹn Mộng Toàn lúc 3 giờ, ai, trễ cả 1 tiếng, nếu còn không chạy vội đến chắc chắn sẽ bị mắng tiếp!

Nhưng là..... Cử động vừa rồi của cô trong mắt Giang Hàn lại có ý nghĩa khác.

Anh lập tức dùng máy để bàn login, có một số chuyện cần giải quyết trước, tỷ như Giang Hồ Thu Thủy Đa và Giang Tĩnh Triều Sơ Lạc.

[bang hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: Hàn đại thần, chị Mạn Mạn vừa mới logout, chị Đa Đa và bé Lạc mắng chị ấy làm chị ấy bỏ đi rồi.

[bang hội] Giang Hồ Thu Thủy Đa: Thốn Thảo Tâm, cô nói gì vậy!

[bang hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: Tôi không có nói lung tung, chính hai người khi dễ chị Mạn Mạn!!

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Bé Thảo, anh biết rồi.

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Giang Hồ Thu Thủy Đa, Giang Tĩnh Triều Sơ Lạc, trong khả năng của tôi, tôi sẽ không để vợ của mình bị bất cứ kẻ nào khi dễ. Các người nên nhận lấy hậu quả.

[bang hội] Giang Hồ Thu Thủy Đa bị Bắc Phong Giang Thượng Hàn đuổi khỏi bang hội.

[bang hội] Giang Tĩnh Triều Sơ Lạc bị Bắc Phong Giang Thượng Hàn đuổi khỏi bang hội.

[loa] Giang Hồ Thu Thủy Đa: Bắc Phong Giang Thượng Hàn! Giờ anh lại muốn thế nào! Vì một người đàn bà mà đuổi tui tôi khỏi bang hội?

[loa] Trời Nắng Oa Nhi: Có tin tức! Chú ý chú ý!!

[loa] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Tôi đã nói rồi, tôi sẽ không để vợ mình bị bất kỳ ai khi dễ.

[loa] Nhất Thạch Uyển Cơm: Đại thần~ anh đừng nói chuyện cũng oách vậy được không.

[loa] Nhất Quả Trang Đường: Hàn đại thần, vừa rồi có rất nhiều người xoát loa khi dễ phu nhân nhà anh nga~

[loa] Nhất Mộc Bất Thủy: Có người ghen ghét, hâm mộ Hàn đại thần và Mạn Mạn đó mà.

[loa] Matxcova Không Ta: Ủng hộ đại thần, ủng hộ phu nhân! Tôi từng chung đội với Bình Hải Tịch Mạn Mạn, cô ấy rất đáng yêu nga~!

[loa] Chi, Hồ, Giả, Dã: Trò chơi mà thôi, đừng xoát nữa! Các người không phiền, tôi lại phiền chết mất! Cầu cấp 99 bao dưỡng!

[loa] Ta Là Thương Nhân: Ủng hộ đại thần cùng phu nhân! Thuê cấp 99 bao dưỡng, chờ mong trọng sinh!!

[loa] Hoa Khai Hoa Lạc: Thương nhân ca ca thực có tiền, em cũng ủng hộ đại thần cùng phu nhân!!!

[loa] Giang Hồ Thu Thủy Đa: Bắc Phong Giang Thượng Hàn! Hội trưởng không online, người không có quyền đuổi chúng ta!!!

[loa] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Tôi đã đuổi rồi.

[loa] Giang Hồ Thu Thủy Đa: Người thì tính cái gì? Trước kia lợi dụng bé Lạc, giờ có người mới thì vứt người cũ à?

[loa] Hoa Khai Hoa Lạc: Có gian tình? Người mới là phu nhân sao?

[loa] Giang Hồ Thu Thủy Đa: Dù ở đâu, bé Lạc vẫn toàn tâm toàn ý nghe lời người.

[loa] Thiên Hạ Thái Bình: Chỉ thấy người mới cười, có ai nghe người cũ khóc, Thu Thủy, bé Lạc, Thiên Hạ chào đón 2 người.

[loa] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Nếu chung đội tính là lợi dụng, vậy tôi cũng lợi dụng Tiểu Mạn không ít. Mà nếu thế, vợ của tôi sẽ không chỉ mỗi Bình Hải Tịch Mạn Mạn.

[loa] Nhất Thạch Uyển Cơm: Oa!!! Đại thần bày tỏ a~! Oa~! Em thiệt hâm mộ Bình Hải Tịch Mạn Mạn a

[loa] Nhất Quả Trang Đường: Cái cô Lạc kia, Hàn đại thần là của Mạn phu nhân, chúng tôi đều toàn tâm toàn ý nghe đại thần, người nghe đại thần đâu mà chẳng có!!

Kênh loa lại xuất hiện một đồng người nghe Hàn đại thần phát biểu, mà Giang Hồ Thu Thủy Đa bị mọi người mắng không dám lên tiếng nữa.

[hệ thống] Người chơi Nhất Mộc Bất Thủy thành lập bang “Yêu Hàn luyện mạn nhất quân dương nhân” (đội những người yêu Hàn thích Mạn ~.~).

Ngay khi hệ thống thông báo, Nhất Mộc Bất Thủy đã xoát loa.

[loa] Nhất Mộc Bất Thủy: Bang hội mới thành lập, hể chư vị là người ngưỡng mộ Hàn đại thần và Mạn phu nhân, xin mời đến thủ đô Tây Môn vào hội~

[loa] Nhất Mộc Bất Thủy: Bang hội đang tuyển người đây~ mọi người nhanh chân đến thủ đô Tây Môn nào.

Chương 17

Hô..... Rốt cục cũng đến quán cà phê Mộng tình, Phong Mạn Mạn nhìn điện thoại di động, ngạch..... Đến muộn 1 giờ, chắc lát nữa cô sẽ bị người đánh chết.....

Phong Mạn Mạn tìm được Mộng Toàn cùng Linh Như ở một bàn gần cửa sổ: “Mộng Toàn, mình sai rồi, tui để di động rung mà quên mất.....”

Mộng Toàn tức giận: “Phong Mạn Mạn! Ta gọi di động bà cả chục lần, gọi về nhà bà cũng không ai bắt máy! Suýt chút nữa bọn ta xông qua nhà bà xem có tai nạn chết người không đó!”

” ta biết sai rồi mà~! Ta mời bà ăn bánh ngọt nha. Đừng nóng giận mà, Toàn nha~” Mạn Mạn nghiêng người về trước hướng Mộng Toàn không nhéo.

“Ta muốn ăn bánh nhân trà xanh.” Mộng Toàn ra lệnh.....

Linh Như cũng chỉ tay nói: “Ta thì muốn bánh ngọt Thụy Sĩ kia.”

“Ê..... Cái bánh đó đắt nhất đó.” Phong Mạn Mạn méu máo nhìn Linh Như.

Linh Như đập bàn: “Vậy giờ bà chịu không chịu?”

“Chịu.....” Mạn Mạn lí nhí nói.

“Vậy ta cũng ăn cái đó. Cám~ ơn~ Mạn~ Mạn~” Mộng Toàn cố ý dài giọng.

“A.....” Phong Mạn Mạn úp mặt xuống bàn: “Bớ người ta ăn cướp~~!!!!”

3 người các cô, mỗi người gọi 1 phần bánh, Mộng Toàn gọi thêm 1 ly trà Thổ Nhĩ Kỳ, Linh Như 1 ly cà phê đen, Mạn Mạn thì 1 ly trà sữa.

Linh Như thỏa mãn cắn 1 miếng bánh:” Đúng rồi, cuối tuần sau có họp lớp trung học, 2 bà đi không?”

“Đương nhiên đi rồi.” Mộng Toàn cũng nuốt 1 miếng bánh.

Phong Mạn Mạn rất đau lòng ví tiền của mình, cô méu miệng gặm bánh, lâu bầu hỏi: “Họp gì vậy?”

“Cuối tuần sau có họp lớp trung học đó, trước khai giảng 2 ngày, có karaoke nữa. Mạn Mạn bà đi luôn nha?” Mộng Toàn hỏi.

“Mấy bà đi thì tui cũng đi.” Mạn Mạn đáp.

“Giang Triệt nhà bà cũng đi hả?” Mộng Toàn hỏi.

Mạn Mạn lớn tiếng phản bác, “Cái gì mà Giang Triệt nhà ta, hần không phải nhà ta đâu.”

“Không phải hả? Nghe nói bữa liên hoan tốt nghiệp, Lí Phong định tỏ tình với bà, kết quả còn chưa nói gì đã bị Giang Triệt chặn đường, cũng không biết nói gì đó, Lí Phong bỏ đi, cả liên hoan cũng không đi nữa.”

Phong Mạn Mạn cười ngô nghê, “Không phải đâu, Lí Phong thích ta hồi nào?”

“Ai, Mạn Mạn nhà chúng ta cũng quá chậm tiêu, rõ ràng Lí Phong theo đuổi bà 3 năm trung học, vậy mà bà cũng chả có chút xíu phản ứng nào.” Linh Như nói.

“Bà với Giang Triệt đâu? Không phải hần ở đối diện nhà bà hả?” Mộng Toàn cười mờ ám hỏi Mạn Mạn.

Mạn Mạn bất đắc dĩ nói, “Tốt nghiệp xong tacung chả gặp hần mấy lần, nói đến chủ yếu là anh hần.....”

Linh Như hỏi:” Anh hần? Giang Triệt có anh? Ta cứ nghĩ hần là con một chứ.”

Mạn Mạn đáp:” Ừ, anh hần đi Đức du học, gần đây mới trở về. Thực hâm mộ, du học đó mấy bà.”

Mộng Toàn vỗ vai Mạn Mạn, “Đừng nói sang chuyện khác, bà với anh Giang Triệt làm sao?”

Mạn Mạn ai một tiếng, kể lại sự tích của cô với Giang Hàn trong game.....

.....

Mộng Toàn ồ lên, “Còn kết hôn trong game nữa ta, vậy không phải bà thành chị dâu Giang Triệt?”

“Chị dâu cái gì, trò chơi mà thôi, tui mới không yêu qua mạng đâu.” Mạn Mạn lằm bằm.

Mộng Toàn hỏi, “Bà còn để ý chuyện kia hả?” Phong Mạn Mạn từng có 1 lần, không biết có tính là mối tình đầu hay không.....

” Không, ta chỉ không muốn lẫn lộn giữa thiệt với ảo thôi.” Mạn Mạn nhắm nháp trà sữa.

“Bà với anh Giang Triệt biết nhau ngoài đời mà, làm sao tính là yêu qua mạng được. Ta lại muốn gặp anh Giang Triệt cơ, Giang Triệt đã giỏi như vậy, anh hần còn đến mức nào nữa.” mắt Linh Như sáng quắc.

Mộng Toàn vỗ đầu Linh Như, “Thôi đi, muốn gặp thì đi mà gặp Hạo nhà bà ý.”

3 cô nữ sinh cà kê thật lâu trong quán.

Chạng vạng tối, Phong Mạn Mạn về nhà ăn cơm rồi login.

Nhìn tên Bắc Phong Giang Thượng Hàn màu xám tro trong danh sách bạn tốt, lại thấy mọi người trong bang hội đều chuẩn bị lên cấp 99, cô buồn buồn liền đánh quái luyện cấp một mình.

Trước mắt, Bình Hải Tịch Mạn Mạn, người học việc cấp 1, qua cửa bắc thủ đô đi đảo thỏ, tay cô cầm đao nhỏ, từng đao một chém quái.

Ai, đã lâu không luyện cấp một mình, cô thực không quen. Lúc Bắc Phong Giang Thượng Hàn online đều do anh đánh quái, anh không ở cũng do Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm hay Tân Mĩ Nhân Như Ngọc trong bang hội tổ đội đi chung với cô. Hiện tại, chỉ mình cô đánh quái, thiệt lẻ loi thiệt trống vắng mà.

Ở lối vào đảo thỏ, cô gặp 1 con chém 1 con, gặp 2 con chém cả cặp, thật vất vả chém lên cấp 6, đột nhiên, một vị kiếm sĩ tên là Đa Khả Ái chém 2 nhát, giết chết Bình Hải Tịch Mạn Mạn.

Kỳ quái, trong túi cô còn hình nhân thể mạng mà, làm sao vẫn chết? Hại cô vừa cực khổ luyện tới cấp 6 lại rớt xuống cấp 5.

Nhưng đáng giận nhất là, được sư Giang Tinh Triều Sơ Lạc còn dùng phép cứu Bình Hải Tịch Mạn Mạn sống lại rồi để Đa Khả Ái chém chết cô, 2 người kia thao tác rất nhanh, Phong Mạn Mạn còn chưa kịp phản ứng đã rớt xuống cấp 1.

Tiếp theo, họ dùng phù bỏ đi, để Bình Hải Tịch Mạn Mạn nằm ngơ ngác trên đất lạnh, sau đó, cô chọn về thành.

Phong Mạn Mạn muốn xem lại một chút, thì ra là hình nhân thể mạng cô có đem theo, nhưng vật này lại không dùng được với người học việc.

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Mạn Mạn, vừa rồi thấy em đã cấp 6 sao giờ lại biến thành cấp 1 rồi?

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Ngạch..... Bị giết.

[bang hội] Xuy Độ Ngọc Môn Quan: Mạn Mạn, không phải em có hình nhân thể mạng sao? Sao còn chết được?

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Em bị ai giết?

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Cái hình nhân thể mạng kia không dùng cho người học việc được.

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Mạn Mạn~ ai lớn gan dám giết em~ nói chị nghe nào.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Là một người kiếm sĩ cấp thấp đánh chơi thôi chị.

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Mạn Mạn! Nói thật đi! Đánh em rớt xuống cấp 1 cũng kêu đánh chơi?

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Không sao đâu chị. Em đi đảo thỏ luyện đây, 2 người cũng cố lên.

Bình Hải Tịch Mạn Mạn lại chọn đến đảo thỏ, chém suốt 1 giờ, lên cấp 10, có thể học lên được sư.

Sau đó cô lại đi bộ về thủ đô, vừa đến ngoài cửa bắc, gặp Đa Khả Ái, cô này chẳng nói 1 câu chém chết Bình Hải Tịch Mạn Mạn, bên cạnh lại có 1 tên được sư xuất hiện cứu Bình Hải Tịch Mạn Mạn sống lại, đến đây, Mạn Mạn lập tức logout trò chơi.

[hệ thống] không thể logout, mời thử lại sau.

Phong Mạn Mạn không nản lòng thử lại mấy lần.

[hệ thống] không thể logout, mời thử lại sau.

[hệ thống] không thể logout, mời thử lại sau.

[hệ thống] không thể logout, mời thử lại sau.

Sau đó, vừa đến cấp 10 Bình Hải Tịch Mạn Mạn lại rớt xuống cấp 1.....

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Đa Đa! Tôi có làm gì 2 người đâu?

[phụ cận] Đa Khả Ái: DM, tao không cho mày thăng cấp đấy!

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Cô nói lý một chút được không.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Nè nè.....

.....

.....

Đa Khả Ái đứng tại chỗ không rên một tiếng, Mạn Mạn cũng nằm im.

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Lão công chị rớt cục cũng cấp 99 rồi~ Mạn Mạn em học việc chưa?

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Chưa.....

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Sao còn chưa, gần 1 giờ rồi còn gì.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Em bị giết.

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Lại bị giết? Lại là mấy người kia sao em?

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Vâng- -

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thương: Mạn Mạn, ai giết em?

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Ngạch..... Là Đa Đa trong bang.

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Đa Đa! Cô ra đây giải thích xem..... Sao lại thế này?

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thương: Cô ta cùng Giang Tinh bị Hàn đá khỏi bang.

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Vì cái gì?

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thương: Theo lời cậu Hàn là: khi dễ lão bà cậu ấy.

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm:????

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thương: Anh cũng không rõ lắm chuyện thế nào.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: 2 người cổ lên. Em không luyện nữa, em off đây.

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Từ từ em! Sao off vậy, để chị báo thù cho em! Đừng off mà~

[nêu lên] hội viên Bình Hải Tịch Mạn Mạn logout.

11. Chương 18 - 19

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Mạn Mạn..... Cậu off thiệt hả?

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thương: Phu nhân ơi, chúng ta đi chuyển chúc ha?

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Chút nữa đi, em hỏi Đa Đa xem chuyện gì đã!

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thương:..... Anh 99 rồi..... Còn không đi sao muội ?

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Muốn đi huynh đi một mình đi!

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Vậy được rồi, ta liệu mình hầu nương tử.

Thu Nhật Vọng Hương Tâm gửi tin nhắn cho Giang Hồ Thu Thủy Đa nhưng người kia không trả lời.

[loa] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Đa Đa! Giang Hồ Thu Thủy Đa! Cô giải thích xem.

[loa] Ta Là Thương Nhân: Có chuyện! Vây xem.

[loa] Giang Tĩnh Triều Sơ Lạc: Đa Đa đi ăn khuya, tạm thời không ở.

[loa] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Tiểu Lạc, sao lại thế này?

[loa] Giang Tĩnh Triều Sơ Lạc: Là Giang Hàn đuổi chúng tôi khỏi bang hội, tôi không có gì phải giải thích.

[loa] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Cái gì không giải thích? Cô tới chỗ cũ đi, tôi chờ.

[loa] Ta Là Thương Nhân: Chỗ cũ là ở đâu? Cầu giải thích cầu giải thích!

[loa] Hoa Khai Hoa Lạc: Thương nhân anh, bộ anh là gay sao mà nhiều chuyện dữ vậy?

[loa] Ta Là Thương Nhân: Hoa em, muốn biết anh thế nào rất đơn giản, đến Tây Môn đi, anh chăm sóc “hoa” em cho.

[loa] Hoa Khai Hoa Lạc:-.#, em sai rồi, anh tha em.

Thu Nhật Vọng Hương Tâm cùng Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng đợi ở chỗ cũ chừng nửa giờ Giang Tĩnh Triều Sơ Lạc mới tới.

À, “chỗ cũ” được nói ở trên chính là vườn hoa nhỏ ở ngoại thành, gần cửa nam thủ đô.

[phụ cận] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Tiểu Lạc, Đa Đa đâu?

[phụ cận] Giang Tĩnh Triều Sơ Lạc: Đang login, lát nữa sẽ đến.

[phụ cận] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Tiểu Lạc, đã xảy ra chuyện gì giữa em với Hàn vậy?

[phụ cận] Giang Tĩnh Triều Sơ Lạc: Anh nghĩ tụi em khi dễ Bình Hải Tịch Mạn Mạn, mà tụi em có làm gì đâu, chính Bình Hải Tịch Mạn Mạn vu oan nói tụi em khi dễ cô ta.

[phụ cận] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Hay có hiểu lầm gì, Mạn Mạn không phải người như thế.

[phụ cận] Giang Tĩnh Triều Sơ Lạc: Giờ lại không tin em? Sư huynh, anh nghĩ em là người hay nói xấu người khác sao?

Thu Nhật Vọng Hương Tâm nhìn chữ “sư huynh” trên màn hình, lòng có chút chua xót, rõ ràng bọn họ mới là người quen.

[phụ cận] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Ủ, vợ yêu, Tĩnh Sơ không phải người như thế.

[phụ cận] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Nhưng cậu Hàn cũng không phải người chẳng phân biệt được đúng sai.

[phụ cận] Giang Tĩnh Triều Sơ Lạc: Đã nói không muốn giải thích mà, có giải thích anh chị cũng không tin.

[phụ cận] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Nếu chỉ là hiểu lầm, Tiểu Lạc Đa Đa, 2 em trở về Đường Thi đi.

Thu Nhật Vọng Hương Tâm mời Giang Tĩnh Triều Sơ Lạc nhân, Giang Tĩnh Triều Sơ Lạc vào bang hội.....

Kết quả, màn hình khựng một giây, không biết như thế nào Thu Nhật Vọng Hương Tâm lại dùng phép đánh Giang Tĩnh Triều Sơ Lạc, chém rớt 1/3 hp của cô này.

[phụ cận] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Vợ yêu, dừng tay!

Mất thấy Giang Tĩnh Triều Sơ Lạc sắp hết máu, Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng cũng không biết cô ta có bao nhiêu máu, luống cuống tay chân, Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng chém Thu Nhật Vọng Hương Tâm một nhát, bạo kích.....5400 máu.

Đột nhiên, hình ảnh xuất hiện Thiên Hạ Vô Song cùng..... A? Thiên Hạ Đa Đa.

[phụ cận] Thiên Hạ Đa Đa: 2 người đánh 1 khi dễ Tiểu Tĩnh nhà chúng ta?!

Sau đó không nói hai lời, liên tục dùng kỹ năng đánh Thu Nhật Vọng Hương Tâm.

Vốn bị Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng bạo kích 5400 máu, giờ lại bị liên tục công kích, Thu Nhật Vọng Hương Tâm tử vong, rớt xuống cấp 81.

[phụ cận] Giang Tĩnh Triều Sơ Lạc: Đa Đa, đừng đánh nữa.

Nói xong, Giang Tĩnh Triều Sơ Lạc dùng phép hồi sinh, cứu Thu Nhật Vọng Hương Tâm sống lại. Hơn nữa, cô ta lại dùng phép sơ cấp, chỉ cứu đến hp 1.

[phụ cận] Thiên Hạ Đa Đa: Không được, cô ta muốn giết cậu, cậu đừng tốt bụng như vậy.

Nói xong lại dùng kỹ năng chém Thu Nhật Vọng Hương Tâm ngã xuống đất, rớt xuống cấp 80.

Giang Tĩnh Triều Sơ Lạc lại dùng phép.....

[phụ cận] Giang Tĩnh Triều Sơ Lạc: Đa Đa, đừng lại, là hiểu lầm mà!

Kỹ năng.....

[phụ cận] Thiên Hạ Đa Đa: Làm sao là hiểu lầm, cô ta đang đánh cậu!

Hồi sinh.....

Ngạch..... Trong lúc Thiên Hạ Đa Đa và Giang Tĩnh Triều Sơ Lạc cãi cọ có “hiểu lầm” hay không, Thu Nhật Vọng Hương Tâm rớt xuống cấp 72, lúc này cô mới phát hiện..... Mình bị tẩy trắng.

Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng bị Thiên Hạ Vô Song dùng kỹ năng đóng băng, trơ mắt nhìn vợ yêu mình bị giết.

[phụ cận] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: La Tĩnh Sơ! Cô dừng tay cho tôi!

[phụ cận] Giang Tĩnh Triều Sơ Lạc: Sư huynh, em cứu chị ấy mà.

[phụ cận] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Cứu cái đầu cô! Tôi nhìn sai người, cô đã thay đổi! DM, mau dừng tay!

[phụ cận] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Dừng tay! DM, Tâm Tâm, mau logout!

Thu Nhật Vọng Hương Tâm thử logout nhưng thất bại. Bởi khi công kích hoặc bị công kích đều không thể logout.

Trì Nguyệt Tiệm Đông lên ngựa chạy về bang hội cầu cứu, 3 người đang luyện cấp lập tức chạy đi là Tân Mĩ Nhân Như Ngọc, Thu Sắc Tòng Tây Lai, Thùy Ngõn Thốn Thảo Tâm.

[phụ cận] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Tâm Tâm! alt f4!

[nêu lên] hội viên Thu Nhật Vọng Hương Tâm logout.

[phụ cận] Giang Tĩnh Triều Sơ Lạc: Sư huynh, là anh thay đổi, không phải em thay đổi.

Giang Tĩnh Triều Sơ Lạc nói xong cũng logout.

Bởi vì Thiên Hạ Vô Song dùng chiêu “tay không kẹp dao sắc”, không chỉ đóng băng đối thủ mà chính mình cũng bị đóng băng suốt 15 phút hoặc đến khi 1 trong 2 tử vong.

[phụ cận] Trong Mộng Tìm Anh: Đa Đa, em gọi anh đến làm gì? Không phải nói định chém người sao?

[phụ cận] Thiên Hạ Đa Đa: Chị dâu~ moa moa! Vợ yêu hần bị tẩy trắng, thiệt đáng thương, chúng ta cũng tiện tay tẩy hần đi.

[phụ cận] Trong Mộng Tìm Anh: Oa~ ha ha ha ha~ cấp 99 lặn đó..... Đến đến đến, muốn rớt mấy cấp nào?

[phụ cận] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: DM!MK!

Lúc 3 người Tân Mĩ Nhân Như Ngọc, Thu Sắc Tòng Tây Lai cùng Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm đến nơi, bọn họ thấy đại ca bị 2 ả chém tả tơi không đánh trả được! Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng là sát thủ cấp 99, làm sao không đánh lại nhỉ?

Thì ra anh bị Thiên Hạ Vô Song dùng kỹ năng đóng băng.

Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm liên tục cứu máu cho Trì Nguyệt Tiệm Đông mà Tân Mĩ Nhân Như Ngọc thì đánh Thiên Hạ Đa Đa, chỉ vài chiêu sau liền giết chết cô ta, về phần Thu Sắc Tòng Tây Lai cũng điên cuồng chém giết Trong Mộng Tím Anh, hơn nữa còn vừa đánh, vừa thăm hỏi tổ tiên cô này.....

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Đồ lesbian! Dám tấy chị dâu tao! Dám chém đại ca tao? Tao sẽ tấy sẽ chém cả nhà mày! Thật là KK mà!

[phụ cận] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Tiểu Thảo! Cứu 2 ả sống lại để anh tấy!!

[phụ cận] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Thiên Hạ Đa Đa! Lão tử chỉ biết mày là gián điệp!

Ồ em gái chó sẩn cho tụi Vô Song! Lão tử đã tra hết cả nhà mày! MK! Giành quá! MK! Còn hại Tiểu Thảo! Tao tấy mày!

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Đồ lesbian! Đánh xem! Đánh lại xem! Không phải roi mày ngon lắm sao? Tao đánh mày đến mỗi tay! Mày có ngon làm phách nữa đi! Đồ thiếu đánh!

Trong Mộng Tím Anh và Thiên Hạ Đa Đa cùng logout, đoán chừng là trực tiếp alt+f4. Có điều cả 2 cũng bị đánh rớt mấy cấp.

Mà Thiên Hạ Vô Song thấy 2 ả đều logout xong, cũng alt f4.

Bởi Thiên Hạ Vô Song logout, Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng được giải phóng.

[phụ cận] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Cảm ơn mấy em.

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Mấy ả kia đã thoát rồi, em còn tưởng sẽ tha hồ chém giết đâu, hừ! Lần sau gặp một lần, tấy một lần!

[phụ cận] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Lão tử còn chưa đã ghiền!

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Chưa đủ ghiền? Anh với em lại đến há?

[phụ cận] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Cút đi. Em nói rồi mà, Giang Hồ Thu Thủy Đa chính là gián điệp, bây giờ còn dùng vật phẩm vip sửa tên theo bọn Thiên Hạ kia kìa

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Nhưng ả từ lúc ở Mộng Cảnh đã gia nhập bang chúng ta, thật không ngờ lại cũng là tên gián điệp!

[phụ cận] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Cũng có thể không phải cô ta cố ý, thôi vậy, dùng người thì không nghi người, nghi người thì không dùng người, chuyện này cũng do anh mà ra.

Lúc trước, lúc cùng đến Mộng Cảnh: Tạm biệt, Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng liền cảm thấy Giang Hồ Thu Thủy Đa là lạ nhưng vì cô ta và sư muội là bạn thân nên cũng không nghi nhiều, còn để cô ta tham gia tuyển người vào bang.

Đến giờ, trong bang hội có rất nhiều người bỏ đi, dù sao, trong trò chơi cũng có thể dùng gậy để sửa tên.

[phụ cận] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: Anh Đông Thượng, chị Tâm Tâm giải tán qq trong bang hội.

[phụ cận] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Cái gì?

Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng vội vàng nhắn tin cho Thu Nhật Vọng Hương Tâm lại phát hiện cô không ở. Tuy bọn họ còn chưa gặp mặt, chỉ làm bạn qua mạng nhưng không biết từ lúc nào, Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng bắt đầu thật sự yêu phải cô vợ “ảo” này, bắt đầu quan sát từng cử chỉ của cô. Chết tiệt! Giờ anh lại càng yêu cô hơn! Chết tiệt! 26 tuổi như anh mà lại yêu qua mạng sao?!

[nêu lên] hội viên Bắc Phong Giang Thượng Hàn login.

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Chuyện gì xảy ra? Thu Nhật Vọng Hương Tâm vừa nhắn nói Tiểu Mạn bị tẩy trắng, chuyện này xảy ra khi nào?

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Mạn Mạn còn đỡ! Chị dâu mới thăm! Hơn 80 bị tẩy đến gần 60!

Thế là người nhiều chuyện nhất Đường thi ba trăm thủ- Thu Sắc Tòng Tây Lai, thêm mắm dặm muối kể lại toàn bộ câu chuyện cho Bắc Phong Giang Thượng Hàn nghe.

Hàn đại thần chỉ nói 5 chữ sau.....

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Không sao, để anh lo.

[nêu lên] hội viên Bắc Phong Giang Thượng Hàn logout.

Chương 19: Du Nguyệt Giang Thượng Hàn

Một lúc sau..... những người bên phe Thiên Hạ login, thấy người của Đường Thi còn chưa đi, chắc do sợ lại bị chém, Thiên Hạ Vô Song, Trong Mộng Tìm Anh và Thiên Hạ Đa Đa đồng thời dù vật phẩm về thành. Lại nói trong phiên bản mới, người chơi không thể pk trong thành trấn trừ phi mua “viên thuốc đại khai sát giới”, thuốc này không chỉ đắt, mà người dùng nếu tử vong sẽ rớt xuống 5 cấp, ai lại đi tự sát kiểu đó?

[loa] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Đường Thi chính thức truy nã người của Thiên Hạ!

[loa] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Đường Thi chính thức truy nã người của Thiên Hạ!

[loa] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Dám tẩy 2 chị dâu nhà chúng ta? Tao sẽ trả lại gấp chục lần! Chúng mày tẩy 20 cấp? Tao tẩy lại 2000!!

[loa] Ta Là Thương Nhân: Lại có chuyện gì? Thu mua trang bị cho sát thủ, bán đến thương nhân nhận lễ vật!

[loa] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Thiên Hạ! Mày đi ra cho tao! Thiên Hạ Vô Song, mày là đồ con rùa đen rụt đầu ! Lăn ra cửa nam cho tao!

[loa] Thiên Hạ Vô Song: Mày cứ thông thả chờ, tao đi trọng sinh đây, Đường Thi cổ mà lên 99 nhá, nếu không ca ca quá trống vắng rồi!

[loa] Thiên Hạ Vô Song: Đúng rồi~ 1/3 bên Đường Thi đã qua Thiên Hạ, bang hội chiến cuối tuần sau tụi mày có đủ người nổi không?

[loa] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Tao thiệt tội nghiệp mày! Bỏ tiền cho bọn đó đổi tên, lại còn bỏ tiền cho bọn đó mua trang bị, anh mày có cũng không vung tiền như rác như mày.

Trong lúc Thiên Hạ Vô Song cùng Trong Mộng Tìm Anh chuẩn bị đến Sophie thần điện làm nhiệm vụ trọng sinh, tại thủ đô, Thiên Hạ Vô Song bị sát thủ tên gọi “Du Nguyệt Giang Thượng Hàn”, giết 3 lần, đúng vậy, 3 lần! Người ở thủ đô đều né tránh người này, bởi tên anh ta là màu đỏ (hồng danh) – nghĩa là đang dùng “viên thuốc đại khai sát giới”- nếu lỡ bị chém nhầm liền thăm!

Mà bên cạnh anh còn có 1 được sư tên là “Xuy Phong Mành Hạ Phiêu”, dùng “sơ cấp hồi sinh thuật” cứu Thiên Hạ Vô Song sống lại, sau đó anh lại chém một đao.....!

Lúc này, được sư Thiên Hạ Thái Bình chạy đến lập tức cứu Thiên Hạ Vô Song và thêm đủ trạng thái.

Thiên Hạ Vô Song cho rằng, dù sao đã không 99 cấp, không trọng sinh được vậy phải chém đối phương rớt 5 cấp xả giận! Hơn nữa, trên web từng nói giết người có tên đỏ sẽ được 50 kinh nghiệm.

Thiên Hạ Vô Song giận quá mất khôn, lập tức sử dụng tuyệt chiêu công kích “Du Nguyệt Giang Thượng Hàn”, mà anh này, chỉ dùng kỹ năng đã tránh được dễ dàng.

[phụ cận] Thiên Hạ Vô Song: Giết hồng danh có kinh nghiệm, bạo trang bị!

Thấy Thiên Hạ Vô Song đột nhiên nói vậy, người vây xem còn chưa phản ứng đã bị câu sau dọa.

[phụ cận] Du Nguyệt Giang Thượng Hàn: Nếu có năng lực giết và chống nổi Đường Thi thì cứ đến.

[phụ cận] Ta Là Thương Nhân: Du Nguyệt Giang Thượng Hàn? Xuy Phong Mành Hạ Phiêu? Tên lạ quá! Giang thượng hàn? Anh là Hàn đại thần sao?

[phụ cận] Nhất Mộc Bất Thủy: Là đại thần sao? Là đại thần sao?

Người bên Đường Thi cũng chạy lại xem cuộc chiến.....

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Bé xuy xuy~ để anh hôn cái nào!

[phụ cận] Xuy Phong Mành Hạ Phiêu: Cút ngay! Không thấy tởm à!

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Bé xuy xuy~ để anh hôn cái nào~

Sau đó Thu Sắc Tòng Tây Lai đến cạnh Xuy Phong Mành Hạ Phiêu làm bộ hôn một cái.

[phụ cận] Xuy Phong Mành Hạ Phiêu:.....

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Bé Quan Quan~

Ai ở Đường Thi chẳng biết, Xuy Phong Mành Hạ Phiêu là Xuy Độ Ngọc Môn Quan nào.

[phụ cận] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: Ô..... Cần giúp gì không?

[phụ cận] Xuy Phong Mành Hạ Phiêu: Không cần không cần..... Cứ ngồi xem là được~

Thiên Hạ Vô Song và Thiên Hạ Thái Bình cùng đánh Du Nguyệt Giang Thượng Hàn mà Xuy Phong Mành Hạ Phiêu chỉ cứu sống Thiên Hạ Vô Song cho nên chưa tính tham gia pk.

Cuộc chiến hoàn toàn nghiêng về một phía, Thiên Hạ Vô Song bị giết 6 lần, rút 6 cấp còn 92 cấp.....

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Em trai Vô Song ơi..... Xin lỗi đi nào! Em chịu mở miệng xin lỗi thì bọn anh tha cho, bây giờ cấp em còn thấp hơn cấp anh đây nhĩ?

Thiên Hạ Vô Song thấy chuyện không ổn liền alt+f4.

Vốn Du Nguyệt Giang Thượng Hàn định dừng tay, kết quả, anh nhìn thấy trong đám người kia có Thiên Hạ Đa Đa...

[phụ cận] Du Nguyệt Giang Thượng Hàn: Hạo! Cứu 10 lần!

Nói xong, Du Nguyệt Giang Thượng Hàn dùng “liên thứ” công kích Thiên Hạ Đa Đa, kỹ năng này chém liên tiếp 10 nhát, mỗi nhát đều có thể giết Thiên Hạ Đa Đa trong chớp mắt, sau đó Xuy Phong Mành Hạ Phiêu lại lập tức cứu sống, chỉ trong 10 giây, Thiên Hạ Đa Đa bị chém rút 10 cấp..... Không biết là do người quá nhiều nên mạng lag hay do bị dọa ngốc, ai cũng đứng ngây người.....

[phụ cận] Du Nguyệt Giang Thượng Hàn: Lần sau, hãy nghĩ tới hậu quả trước khi giết người.

Ngạch..... Cao thủ giết người như anh còn không phải chẳng nghĩ tới hậu quả à? Còn chém người ta nhiều cấp như vậy.

Thấy công kích đáng sợ như thế, người trong Thiên Hạ vội vàng logout, sợ người kế tiếp bị chém là mình.

[phụ cận] Hoa Khai Hoa Lạc: Cao thủ, anh cấp bao nhiêu ạ? Sao bảng không có tên anh?

[phụ cận] Du Nguyệt Giang Thượng Hàn: 72

Nói xong, Du Nguyệt Giang Thượng Hàn logout.

Kênh phụ cận lập tức quá tải, mọi người đều thắc mắc không biết Giang Thượng Hàn này có phải là Giang Thượng Hàn kia hay không, thậm chí đồng chí hội trưởng “yêu hàn luyện mạn nhất quân dương nhân” Nhất Mộc Bất Thủy còn mở ván cược trên kênh thể giới đoán bọn họ có phải cùng 1 người hay không.

.....

.....

.....

Đồng hồ dưới góc phải màn hình hiện 0:21.....

Sau khi viết xong 1 chương tiểu thuyết, Phong Mạn Mạn dụi dụi mắt mở qq.

Mà động tác đầu tiên của cô là mở nông trường..... Đi trộm đồ ~

Đột nhiên, ai đó nhắn tới.

Hàn: Bé Mạn thức khuya vậy sao?

Mạn Bộ Mạn Mạn: Vâng, anh cũng còn thức ạ?.....

Hàn: Chuẩn bị ngủ chưa?

Mạn Bộ Mạn Mạn: Ngạch..... Chưa đâu anh.

Hàn: Em nhận thưởng cho trọng sinh chưa?

Phong Mạn Mạn ngẩn ngơ, thế mà cô lại quên!

Mạn Bộ Mạn Mạn: Còn chưa.....

Hàn: Anh cũng vừa đi lấy nhưng không được, có lẽ phải cả vợ lẫn chồng cùng đi.

Mạn Bộ Mạn Mạn: Vậy em login nha.

Hàn: Ừ, anh chờ em, gặp lại ngoài cửa nam nhé.

Trong trò chơi.....

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Em nói chuyện với NPC rồi, họ nói em không có lễ vật.

[nêu lên] Bắc Phong Giang Thượng Hàn muốn nắm tay bạn, đồng ý hay không?

Phong Mạn Mạn quên tay chọn đồng ý.....

Đột nhiên, màn hình của Phong Mạn Mạn xuất hiện 1 dòng chữ:

[nêu lên] Chúc mừng bạn nhận được “được chi y bào” .

Phong Mạn Mạn hưng phấn kêu to: “Được bào! Được bào a! Con tha thiết ước mơ được bào lâu lắm rồi! Mẹ ơi! Con vui quá!!!”

Phòng Phong Mạn Mạn đối diện phòng cha mẹ cô, vì vậy, Phong mụ mụ gằm thét:

” Phong Mạn Mạn! Điên rồi hả! Máy giờ rồi?! Kêu la cái gì! Ngủ sớm đi, mai tao với ba mày còn phải lên máy bay đó!”

Ách..... Mãi vui lại quên mất, Phong Mạn Mạn thè lưỡi.

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Thế nào? Được quà gì em?

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Ha ha ha~ là được bào anh!! Được bào đó!!!

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Cũng tốt, em đang cần món đó.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Còn anh? Anh được cái gì?

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Hình nhân thể mạng

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Ha ha ha ha ha~ sao anh luôn chọn được hình nhân thể mạng vậy?

Ách..... Mạn Mạn vui quá nên không được bình thường, mọi người đừng để ý ha.

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Chúng ta mỗi người một cái, vậy lúc luyện cấp không sợ bị chết lãng xẹt.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Nhưng người học việc đâu dùng được anh

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Mình cũng nhanh chuyển chút thôi em, chỉ 10 cấp thôi mà, khuya rồi, em mau ngủ đi.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Nhưng em còn chưa buồn ngủ! Em muốn luyện cấp.

[nêu lên] Bắc Phong Giang Thượng Hàn mời bạn vào đội, đồng ý hay không?

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Anh với em luyện.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Tốt quá!

Bởi vợ chồng có thể chia đều kinh nghiệm nên lúc này chúng ta nhìn thấy cảnh: nam học việc cặm cũi chém thỏ, nữ học việc tung tăng nhặt đồ.

Nửa giờ sau, cả 2 luyện đến cấp 10 và chuyển chút.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn, cấp 12, trọng sinh một lần, pháp sư.

Bình Hải Tịch Mạn Mạn, cấp 12, trọng sinh một lần, dược sư.

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Còn chưa buồn ngủ hả em?

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: A..... Hơi hơi.

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Buồn ngủ thì ngủ đi, ngoan nào.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Vâng, mai luyện tiếp nha anh?

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Ừ, mai tiếp.

Thế là 2 nhân vật chính của chúng ta đồng thời logout, tạm biệt Mộng Cảnh.

Mai lại gặp.....

12. Chương 20 - 21

Tờ mờ sáng hôm sau, vợ chồng nhà họ Phong và nhà họ Giang chuẩn bị lên chuyến bay số 15 đi du lịch châu u.

7 giờ 30, con trai lớn của nhà họ Giang- Giang Hàn- lái xe chở 2 đôi vợ chồng đi sân bay Tân Bạch Vân, tuy là đi du lịch theo đoàn nhưng- so với dùng xe cơ quan đến sân bay- ngồi xe nhà vẫn thoải mái hơn.

Trong xe, lần thứ n 1, bà Phong lại “khen Hàn chế Mạn”.....

“Ai, A Hàn thật là hiếu thảo, mấy đứa trẻ bây giờ hiếm có đứa nào chịu dậy sớm như nó, như Tiểu Mạn nhà tôi ấy, đã dậy phải theo tiễn chúng ta ra sân bay, kết quả sáng nay dùng xăng cũng nạy không nổi nó rời khỏi giường! Ai!”

7 giờ 45, con gái một của Phong gia- Phong Mạn Mạn, đột nhiên hắt xì một cái, giật mình bừng tỉnh giữa mộng đẹp.

Phong Mạn Mạn cầm di động lên xem thời gian, còn sớm, ngạch..... ngủ tiếp đi thôi!

11 giờ, khi Giang Hàn đang trong cơn dầu sôi lửa bỏng ở công ty, Phong tiểu thư chỉ vừa rời giường, ách..... Cô là bị tiếng chuông di động đánh thức.

” Alô.....” Phong Mạn Mạn mơ mơ màng màng bắt máy.

” Mạn Mạn à, tối nay có họp lớp ở nhà hàng A lúc 5 giờ đó! Nhớ đến đấy!” Bên Mộng Toàn có vẻ hơi ồn.

Phong Mạn Mạn nghĩ nghĩ... Họp? Không phải cuối tuần sau mới đến sao.....

“Ok, tui biết rồi.”

” Cứ vậy đi, tạm biệt.”

” Bye.....”

Phong Mạn Mạn vỗ vỗ 2 má, rời giường rửa mặt.

Sau đó lại mở máy tính, login.

[bang hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: Chị Mạn Mạn sao giờ mới lên..... Không có việc gì đó chứ?

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Không việc gì~

[bang hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: Vậy.. từ sau lúc Tâm Tâm logout tối qua đến giờ vẫn chưa lên, cả qq cũng giải tán.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Có chuyện gì sao?

[bang hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: Tối qua, Đa Đa chém Tâm Tâm tỷ rớt hơn 20 cấp.....

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Cái gì?!

Phong Mạn Mạn vội vàng xem thông tin bang hội, thấy Thu Nhật Vọng Hương Tâm chỉ còn cấp 63.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Khinh người quá đáng! Chúng ta có thù với cô hay sao ấy? Hại ta rớt 10 cấp thì thôi không nói, giờ còn chém cả Tâm Tâm!

[bang hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: Anh bang chủ hỏi chị có tìm được chị ấy không

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Để thử xem đã

Phong Mạn Mạn thấy Thu Nhật Vọng Hương Tâm không online liền để lại tin nhắn.

Mạn Bộ Mạn Mạn: Tâm, có chuyện nhớ nói mình nha. Điện thoại mình:13xxxxxxxxx.

Phong Mạn Mạn trở lại màn hình game.....

Cô thấy Bình Hải Tịch Mạn Mạn ngồi cạnh Bắc Phong Giang Thượng Hàn, mà anh thì đang “xoa đầu” cô.

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Mình tìm chỗ an toàn ngồi để anh trang bị đã.

Với cấp bậc của họ giờ chỉ có thể chém thỏ, mà đảo thỏ cũng không phải chỗ an toàn, bởi chỗ này còn BOSS vua thỏ có thể tự động công kích (công kích khi người chơi đến gần).

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Vậy em đi với anh.

Cho nên, chúng ta có thể thấy cảnh nam pháp sư hùng hùng hổ hổ đốt thỏ, nữ dược sư theo sau tung ta tung tẩy nhặt đồ.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Muội đi nấu ăn xiu nha.....

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Ừ, cứ treo acc đó nhận kinh nghiệm đi muội.

Phong Mạn Mạn nấu món gì? Cô thì biết nấu món quái gì chứ?! Từ từ! Cô loay hoay trong bếp nấu mì, rất “khó” nấu đó! Mà cô còn biết nấu món yêu thích của mình, mì ăn liền vị dầu vùng nữa cơ!

Nấu rất nhanh, ăn cũng rất nhanh, dọn dẹp lại càng nhanh, chỉ cần quăng chén bát vào bồn, rửa tay, cô lại ngồi vào máy.

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Tiểu Mạn, ta có việc xuống trước, muội login acc ta luôn mà đánh.

Acc của Hàn đại thân? Hi hi, có cô nào đó thấy ngứa ngáy cả tay chân vì sốt ruột.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Nhưng là..... Acc của anh chắc có nhiều trang bị tốt lắm phải không?

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Để công bình mụi cho huynh mật mã acc đi.

Acc cô thì có gì đáng giá đâu, Giang Hàn thật ngốc!

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Không thành vấn đề!

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Ta để lại tin nhắn trên qq, xuống trước đây, có việc nhắn qq cho ta.

[nêu lên] hội viên Bắc Phong Giang Thượng Hàn logout

Phong Mạn Mạn login acc Giang Hàn, ừm, chỉ có 1 nhân vật (1 acc có tối đa 3 nhân vật)– Bắc Phong Giang Thượng Hàn.

Xem trang bị nào, oa! Bộ trang bị Mộ Khả? Bộ này cả trong thương thành cũng không bán, chỉ có thể đánh 8 BOSS cuối mới có, nhưng đánh xong BOSS cũng chưa chắc nhận được nha.

Rốt cuộc bộ này bao nhiêu tiền ha?! Trước mắt chắc chưa ai có đủ bộ nhĩ? Thỉnh thoảng cũng có người bán 1 2 phần, nhưng cũng toàn treo giá rmb, chỉ cần “trộm” bộ này xong cũng không lo thiếu học phí! Ha ha ha ha~ ách..... Cô đang nghĩ linh tinh gì vậy nè!

Phong Mạn Mạn lắc đầu, bình tĩnh lại..... Ngạch..... Tuy vẫn thêm nhỏ dãi trang bị của Hàn đại thần..... Được rồi, bắt đầu luyện cấp thôi!

Login xong, Phong Mạn Mạn lại sa vào luyện cấp, thời gian qua nhanh..... Sau nhiều cố gắng của cô, Bắc Phong Giang Thượng Hàn lên cấp 36, Bình Hải Tịch Mạn Mạn 35, ngạch, thăng cấp không dễ dàng a!

May mà cô còn nhớ buổi họp lớp, nếu không lại bị Linh Như và Mộng Toàn cản nhằn!

Chìa khóa, di động, ví tiền, khăn tay, dù, mp4, chocolate..... ách, bvs, ok~ chuẩn bị xong, có thể xuất phát rồi!

Lúc Phong Mạn Mạn đến nơi đã vừa đúng 5 giờ.

Ai, năm tháng thoi đưa, mới đó mà lại qua 3 năm.

Chỗ cửa vào, Mộng Toàn thấy Mạn Mạn, “Mạn Mạn! Chỗ này, chỗ này!”

Bọn họ có hơn 20 người, bao trọn 1 phòng vip, Mạn Mạn hưng phấn làm người đầu tiên vào phòng, không vì giành hát mà lập tức quăng túi xách chạy tới khu tiệc búp-phê.

Cô mang về một đồng đồ ăn, xếp thành nhiều tầng, tầng 1 có 10 ly trà sữa, tầng 2 có pizza, hotdog, mì xào, thịt bò xiên.....

Sau đó liền trốn vào góc phòng ăn, ăn, ăn.....

Mọi người có giành hát cũng có giành đồ ăn, thế nên chúng ta thường xuyên nghe được Mạn Mạn lầu bầu, “Đây là của tui, muốn ăn tự đi mà lấy. Đây là của tui, kia cũng của tui, trà sữa của tui nốt!”

Mộng Toàn hát không tệ lắm nên thường thường lại bị đẩy lên hát.

Mộng Toàn hát say sưa, Mạn Mạn ăn say sưa, các cô như quên hết những người khác.

Chờ khi các cô ăn uống no nê, hội buôn đưa lê năm nay bắt đầu.

” Phong Mạn Mạn. Bạn với Giang Triệt thế nào rồi?”—bạn học A.

” Ta với Giang Triệt vốn không có gì mà.” Mạn Mạn tiếp tục gặm đùi gà.

” Vậy Lí Phong có gặp bạn nữa không?”—bạn học B cười mập mờ nhìn Lí Phong ngồi cách đó không xa.

” Không có đâu, Lí Phong gặp ta làm chi chứ?”— lại cắn gà.

” Ồ hay~ Phong Mạn Mạn, bạn thiệt chậm tiêu quá đó!”—bạn học C.

Lúc Phong Mạn Mạn mở miệng định phản bác thì cửa mở, giọng Linh Như run run: “Xin lỗi, ta đến trễ.”

” Linh Như, ở đây.” Phong Mạn Mạn vẫy vẫy tay.

Linh Như chậm rãi đến chỗ Phong Mạn Mạn, ôm chầm lấy cô khóc thút thít.

” Làm sao vậy?”

” Mạn Mạn.....”

” Xảy ra chuyện gì? Đừng khóc mà.”

Vì phòng rất ẩm ỉ nên Phong Mạn Mạn không nghe được Linh Như nói gì, cô kéo tay Linh Như, nói với Mộng Toàn ra ngoài một lúc rồi ra khỏi phòng.

Bên ngoài, trăng sáng, hàng cây trải dài theo bờ đê Châu Giang. Phong Mạn Mạn và Linh Như ngồi cạnh nhau trên bờ đá, gió trên sông phất nhẹ mái tóc các cô. Khác hẳn với trong nhà hàng, nơi này yên tĩnh và khiến người ta thấy thư thái.

” Như à, xảy ra chuyện gì?”

” Mạn Mạn ơi, anh Hạo đi gặp người khác rồi!”

” Cái gì? Cậu hỏi lại ảnh chưa?”

” Trưa hôm mình với ba mẹ đi ăn ở ngoài thì thấy ảnh, ảnh đang ăn cơm cùng 1 cô gái lạ, mẹ ảnh ngồi cạnh đó.”

” Có hiểu lầm gì không? 2 người thường xuyên cãi nhau mà sau lại cũng làm hòa thôi mà?”

” Ô~ oa~ không phải..... Lần này là thật rồi!! Mình..... mình..... Buổi chiều mình vẫn gọi cho ảnh, anh ấy..... cũng không bắt máy..... Ô~ Mạn Mạn ơi! Ô~ oa~”

” Thôi thôi nào, đừng khóc, là anh ta không tốt, đừng khóc.”

Linh Như lôi mấy lon bia từ trong ba lô ra, “Mạn Mạn, vốn..... Ô~ mình định uống 1 mình, người ta nói~ ô~ say cho quên đời đau khổ~ ô~ giờ mình phân cho cậu một nửa! Uống! Uống nào! Chúng ta cụng ly!”

Mạn Mạn định từ chối vì trước giờ cô không biết uống, nhưng thấy Linh Như đau lòng như vậy, nói gì cũng không an ủi được nên đành nghe lời để bạn mau bình tĩnh lại. Được rồi, cụng ly đi!

Bia lạnh lạnh, đắng đắng, chảy hết vào bụng, cồn làm cả người các cô lâng lâng.

Khi 2 người uống hết một giọt không dư thừa xong cũng là lúc Mộng Toàn xách túi của Mạn Mạn đi ra.

” 2 người đó, ngồi đây làm chi? A? Uống rượu rồi?”

” Mộng~ Toàn~ ha! Chúng ta uống rượu nào~” Phong Mạn Mạn đưa cho Mộng Toàn một lon bia rỗng.

Ai~ người muốn quên đời đau khổ thì không say, người uống chung thì xin quên trời đất.

“ Mộng Toàn, tui thất tình!” Linh Như ôm eo Mộng Toàn.

“Bà thất tình liền chúc bia cho Mạn Mạn?”

“Ta..... lần này ta thất tình thật rồi! Ô~ Mộng Toàn~”

“ Mộng Toàn, đêm nay ta qua ký túc xá bà ngủ, chứ giờ về có mà bị mẹ lải nhải.”

“Vậy bà làm sao giờ? Ta phải đón xe về nếu không trễ chuyến cuối mất!”

“Ô~ oa~ anh Hạo không cần ta nữa!”

“ Nè~ tiểu thư, đêm nay ta với bà thức trắng cũng được nhưng Mạn Mạn thì sao đây? Ba mẹ bà đi du lịch rồi phải không?”

Mộng Toàn lục kiểm di động của Mạn Mạn, thử tìm xem có ai thu lưu cô không.

Giang gia? Đúng rồi! Tìm Giang Triệt không phải được rồi sao, hơn nữa cũng giúp Giang Triệt chế tạo cơ hội, sau đó..... Oa ha ha ha!

Mộng Toàn gọi đi, “Alô, xin hỏi Giang Triệt có ở nhà không?”

“Nó không ở nhà.”

Giang Triệt ơi là Giang Triệt! Sao trễ thế này còn chưa về nhà?

” Ách..... Xin hỏi anh là Giang..... Giang gì..... ách, Giang..... anh Giang Triệt sao?”

” Vâng, xin hỏi có việc gì sao?”

” Kia, anh có quen Mạn Mạn phải không? Tạm thời nó không được tỉnh táo cho lắm..... Anh chở nó về được không?”

Giang Hàn kinh ngạc, sẽ không có chuyện gì ngoài ý muốn chứ?

“Được, cho tôi biết địa chỉ.”

Mộng Toàn nói địa chỉ, một lúc sau, Giang Hàn chạy vội đến.

” Ngạch..... Anh là anh Giang Triệt ă?” Mộng Toàn nhỏ giọng hỏi. Oa! Nếu chấm Giang Triệt tốt thì anh của Giang Triệt chính là xuất sắc rồi!

” Vâng, tiểu Mạn? Em đứng dậy được không?”

” A? Anh Hàn?” Tiểu Mạn nào đó cười ngây ngô.

Đã lâu cô không gọi anh như vậy! Trong trò chơi, cô chỉ gọi anh là Hàn đại thần, ngoài đời, cô lại gọi thẳng tên anh- Giang Hàn.

Thật lâu trước kia a! Anh có chút nhớ mong cô gọi anh như vậy.

“Kia, đây là túi Mạn Mạn, tụi em đi trước! Chào anh~” Mộng Toàn nói xong lập tức kéo Linh Như chạy tới nhà ga.

“Đừng chạy nhanh như vậy! Ta chóng mặt!”

“Hết xe về bây giờ~ bà định ngủ ngoài đường à?”

Giang Hàn nhẹ nhàng công Mạn Mạn trên lưng, dưới ánh trăng, hai cái bóng hòa làm một.

Phong Mạn Mạn ôm lấy vai Giang Hàn, đột nhiên nói:” Hi..... anh Hàn.”

Về lại nhà cô, Giang Hàn tìm chìa khóa trong túi Mạn Mạn, kết quả, anh đụng đến 1 gói to..... ách..... 1 gói.....bvs.

Mà lúc này, Phong Mạn Mạn vẫn ngơ ngác cười ngây ngô, thỉnh thoảng lại nói: “Hi..... anh Hàn.”

Chúc ngủ ngon, tiểu ma men.

Chương 21: Một đêm đã nổi tiếng

Mới sáng sớm kênh thế giới đã dày đặc chữ.....

[loa] Ta Là Thương Nhân: Nho Nhã Lễ Độ là ai a? Có ai nghe qua tên này chưa a? Hắc ở bang hội nào?

[loa] Hoa Khai Hoa Lạc: Thương nhân ca~ lại có chuyện gì? Lần này là ai vậy?

[loa] Ta Là Thương Nhân: Ta không đầu bảng! Ta sốc!!

Trên diễn đàn đã có bảng tài sản 3 người đứng đầu các server. Lúc trước thường xuyên là Ta Là Thương Nhân, Thiên Hạ Vô Song, Thu Sắc Tòng Tây Lai thay phiên, đến nay lại thành Nho Nhã Lễ Độ, Ta Là Thương Nhân, Thiên Hạ Vô Song, hơn nữa, Nho Nhã Lễ Độ mới chỉ là thương nhân cấp 40 mà thôi.

[loa] Hoa Khai Hoa Lạc: Nho Nhã Lễ Độ em chưa nghe qua, là acc ai vậy?

[loa] Mộng Sa: Thương nhân, lần trước anh bán Tà mộng tạp còn không?

[loa] Ta Là Thương Nhân: Còn~ đến thương nhân lễ vật đi, anh đang bày quầy.

[loa] Manh Manh Manh Thiếu Nữ: Thương nhân ca~ hôm qua em luyện acc phụ hình

như có thấy Nho Nhã Lễ Độ ở chỗ npc người học việc đó.

[loa] Ta Là Thương Nhân: Nho Nhã Lễ Độ ra đây một chút, Nho Nhã Lễ Độ ra đây một chút, anh cậu kêu cậu về ăn cơm!

Ta Là Thương Nhân xoát loa thật lâu vẫn không thấy người kia nói gì.

[loa] Hoa Khai Hoa Lạc: Thương nhân ca, hay hệ thống bị lỗi số liệu bị rối loạn mà thôi?

[loa] Nhất Mộc Bất Thủy: Đúng vậy, thương nhân ca, với phong cách cần tiền không cần mạng của anh thì đầu bảng tài sản không đổi người được.

.....

.....

Phong Mạn Mạn giữ thói quen cũ, đúng 11 điểm mới rời giường, ngạch..... Ai đó hoàn toàn không biết hôm qua mình say xỉn xong lại thế nào, cho nên cô cũng không để ý là Linh Như hay Mộng Toàn chở cô về nhà.

Cả người ngứa ngáy, cô phải đi tắm thôi! Tuy cô là một đứa trẻ lười biếng nhưng dù sao vẫn rất yêu sạch sẽ dọn dẹp ngăn nắp, trừ dọn phòng.

Phong Mạn Mạn ngồi vào máy, lại theo thói quen, mở qq, vào trò chơi.

Bình Hải Tịch Mạn Mạn login tại đảo thử, còn chưa nhúc nhích gì đã bị BOSS tiêu diệt, thật ra thì vua thử cũng không lợi hại đến mức giết cô trong chớp mắt, chỉ là ai đó phản ứng hơi lè mề, thao tác chậm chạp trúng mọi công kích nên gục mà thôi. Vua thử cũng bình thường thôi! Không tin? Xem này.....

Một vị thương nhân đáng yêu, tay phải cầm búa to, tay trái vác túi, từ tốn chém BOSS, thỉnh thoảng uống thuốc hồi máu.

Một lúc sau, vua thử ngã xuống đất, biến mất, để lại một đồng cào rớt 7 màu.

Cào rớt 7 màu chuyên dùng bắt thử, nếu bắt giữ thành công, thử sẽ thành sủng vật của bạn. Tuy sủng vật chỉ để làm kiếng, không tham gia chiến đấu nhưng vẫn có rất nhiều nữ sinh ưa thích, dù sao, hệ thống sủng vật của hệ thống cũng rất đáng yêu- đây cũng là một lý do khiến nhiều người chơi nữ chơi mộng cảnh.

Vị thương nhân đáng yêu kia dùng đá hồi sinh cứu sống Bình Hải Tịch Mạn Mạn.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn:thz~ để tôi trả tiền lại cho bạn

Phong Mạn Mạn biết, đá hồi sinh cũng không rẻ, dù sao, loại đá này chỉ thuật sư cấp 60 trở lên mới vào Thành trì phép thuật mua được, hơn nữa, tuy thuật sư rất mạnh, nhưng cũng không nhiều người chơi bởi rất khó thăng cấp. Hầu hết người chơi chọn là thương nhân, vì vừa có thể đánh vừa có thể kiếm tiền, tỷ như vị thương nhân đáng yêu này vậy.....

[phụ cận] Nho Nhã Lễ Độ: Trời, em mà không biết mẹ anh sao?

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Mẹ bạn là ai?

[phụ cận] Nho Nhã Lễ Độ: Vậy... em không biết anh sao?

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn:..... Tôi không biết bạn, càng không biết mẹ bạn.

[phụ cận] Nho Nhã Lễ Độ: Sáng nay em không lên?

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Không a

[phụ cận] Nho Nhã Lễ Độ: Khó trách, em cấp mấy? Có đang trong đội không?

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: 35 cấp, còn bạn?

[phụ cận] Nho Nhã Lễ Độ: Vừa vặn, anh 42, anh mời em vào đội nhé, chúng ta đi đâu đánh quái? Anh mới chơi nên không biết chỗ.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Đi Huyền Đô đi, chỗ này kinh nghiệm không nhiều.

[phụ cận] Nho Nhã Lễ Độ: ok

Bình Hải Tịch Mạn Mạn và Nho Nhã Lễ Độ cùng đến Huyền Đô, mà thật ra thì, chỉ Nho Nhã Lễ Độ chọn mà thôi.

Ở Huyền Đô, Ta Là Thương Nhân đang nhật đồ rơi.....

[phụ cận] Ta Là Thương Nhân: Anh là Hàn đại thần hả?

Kỳ quái, tuy cô cho Giang Hàn biết mật mã nhưng với tính anh hắc sẽ không dùng acc cô làm chuyện bậy bạ gì a.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Không phải mà.

[phụ cận] Ta Là Thương Nhân: Hàn phu nhân, không phải hỏi cô a, tôi hỏi người bên cạnh cô kia?

[phụ cận] Nho Nhã Lễ Độ: Hàn đại thần là ai? Ta không phải

[phụ cận] Ta Là Thương Nhân: Không phải acc phụ của ai sao?

[phụ cận] Nho Nhã Lễ Độ: Hôm qua ta mới bắt đầu chơi, coi như acc chính đi.

[phụ cận] Ta Là Thương Nhân: Anh mới chơi, cho nên, anh không có tiền, đúng không? Vậy chắc bằng tài sản chắc bị lỗi thôi.

[phụ cận] Nho Nhã Lễ Độ: Không đúng, ta có tiền, ta bán hết tài sản ở Mộng Cảnh, sau đó lại sang Mộng Cảnh: Tạm biệt chơi.

[phụ cận] Ta Là Thương Nhân:.....

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Vậy bạn cũng từ Mộng Cảnh đến nha? Thực trùng hợp, bất quá, mình cũng không chơi ở đó mấy năm rồi.

[phụ cận] Nho Nhã Lễ Độ: Em ở server nào? Trước kia anh ở Quảng Châu.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Oa~ trước kia mình cũng ở đó!!!

[phụ cận] Nho Nhã Lễ Độ: Thực khéo, vậy anh thêm em làm bạn tốt nhé, về sau mình cùng luyện cấp!

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Được a~

[loa] Ta Là Thương Nhân: Nho Nhã Lễ Độ thành người giàu, Ta Là Thương Nhân ôm cây khóc.

[loa] Ta Là Thương Nhân: Hơn nhau 7 vạn làm sao đua, như thế thăm sâu tìm ai khóc

[loa] Ta Là Thương Nhân: Bây giờ người ta ở Huyền Đô, còn đồ bà Hàn quả gánh chạy.

[loa] Ta Là Thương Nhân: Nếu làm người giàu cũng không được, thôi thì tìm người luyện trọng sinh.

Ta Là Thương Nhân xoát một hơi đầy cả màn hình, hơn nữa nội dung còn rất hấp dẫn.

[loa] Hoa Khai Hoa Lạc: Thương nhân ca, hôm nay anh lại sốc tập 2 rồi sao? Mau tìm em nào cấp 99 ở rề đi thôi.

[loa] Nhất Quả Trang Đường: Nho Nhã Lễ Độ là ai? Dám giành phu nhân của đại thần chúng ta?

[loa] Hoa Khai Hoa Lạc: Đường em em chưa biết sao, bây giờ Nho Nhã Lễ Độ là người giàu nhất server rồi.

[loa] Nhất Quả Trang Đường: Giàu nhất lại thế nào! Phu nhân đại thần, chị đừng ham của bỏ người nha? Em sẽ khinh bỉ chị ác~

Phong Mạn Mạn không lời đi oán trời cao....., bởi vì cô không có loa, không thể lên tiếng, cái gì hám của chứ, làm sao cô bỏ Giang Hàn của cô được.

Giang Hàn của cô, Giang Hàn của cô..... Giang Hàn khi nào thành của cô rồi? Phong Mạn Mạn bị suy nghĩ của mình dọa rồi.

[loa] Thiên Hạ Thái Bình: Nho Nhã Lễ Độ, Thiên Hạ chân thành mời anh vào bang hội!

[loa] Mộng Luyện: Thiên Hạ cũng không người nào tốt, khuyên anh đừng vào.

[loa] Thiên Hạ Thái Bình: Mộng Luyến, mày có ý gì!

.....

.....

[đội ngũ] Nho Nhã Lễ Độ: Chúng ta tiếp tục luyện đi, qq con số bao nhiêu? Về sau ta có lên thì tìm con cùng luyện.

[đội ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: ok, xxxxxxxxx.

[đội ngũ] Nho Nhã Lễ Độ: Thêm máu, theo sát anh, quái này tự công kích.

Quái ở Huyền Đô đánh rất đau, Bình Hải Tịch Mạn Mạn đã chết n lần, tuy kinh nghiệm ở đây không ít nhưng dù sao chết nhiều cũng rất bức mình.

Ai~ đi với Giang Hàn vẫn yên tâm hơn, cho dù có đi đi nữa, Giang Hàn vẫn bảo vệ không để cô chết lần nào.

Ngạch~ cô như thế nào luôn nghĩ đến Giang Hàn đâu! Thật đáng buồn! Đúng rồi, Giang Hàn hôm nay như thế nào còn không có thương, Phong Mạn Mạn lại mở ra bạn tốt liệt biểu, Bắc Phong Giang Thượng Hàn vẫn là không ở tuyến.

Bình Hải Tịch Mạn Mạn cùng Nho Nhã Lễ Độ luyện một cái buổi chiều, cùng Nho Nhã Lễ Độ đùa xác thực có điểm cố hết sức, độ cao tập trung tinh thần, Phong Mạn Mạn ánh mắt đều đau, không có biện pháp, trước kia luyện cấp rất ý lại giang rét lạnh.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Mình mệt rồi, xuống trước nhé.

[phụ cận] Nho Nhã Lễ Độ: Ừ, anh cũng có việc phải đi đây.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Ừ, bye bye

[phụ cận] Nho Nhã Lễ Độ: Chờ một chút, con thỏ này cho em, coi như là quà gặp mặt.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: A? Cảm ơn~

Con thỏ thật đáng yêu, Phong Mạn Mạn cũng thích sủng vật như các nữ sinh khác.

[phụ cận] Nho Nhã Lễ Độ: Em có chồng rồi? Là Hàn đại thần gì đó?

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Ừ.....

[phụ cận] Nho Nhã Lễ Độ: Không sao, anh vẫn sẽ theo đuổi em!

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Cái gì?!

[phụ cận] Nho Nhã Lễ Độ: Vậy anh xuống trước nhé, bye bye em~

Nho Nhã Lễ Độ làm tư thế hôn gió, ngạch..... Bình Hải Tịch Mạn Mạn hoá đá.

13. Chương 22 - 23

Phong Mạn Mạn đóng cửa sổ trò chơi, dụi mắt định viết văn nhưng lại thấy mệt mỏi, nhớ tới lời Mộng Toàn nói lúc trước là gần đây có bộ phim rất hay, không biết phim tên gì nhỉ?

Phong Mạn Mạn nghĩ mãi vẫn không nhớ ra, lại thấy qq báo- mộng ảo xoay tròn ngựa gỗ login.

Mạn Bộ Mạn Mạn: Mộng Toàn~ bà nói tên bộ phim sẽ công chiếu vào tháng tư là gì đó?

Mộng ảo xoay tròn ngựa gỗ: Hội trưởng đại nhân là nữ hầu, đúng rồi, Bạng rất đẹp trai đó~

Phong Mạn Mạn ngẩn ngơ, đó là tên nam chính sao? Cô cũng không thấy rõ nên chẳng biết đọc tên đó thế nào, là “Băng” hay là “Thủy” ? Choáng.....

Mạn Bộ Mạn Mạn: Được rồi, ta đang chán đây, mình cùng xem đi.

Mộng ảo xoay tròn ngựa gỗ: Đúng rồi, Mạn Mạn~ thăm ~ Như không chịu đi.

Mạn Bộ Mạn Mạn: Như đang ở chỗ bà hả?

Mộng ảo xoay tròn ngựa gỗ: Đúng vậy, nó đang nói chuyện vui vẻ với bạn cùng phòng ta, còn than gặp nhau hận trễ nữa cơ đấy! Mấy bà kệ xác ta..... Ta thật đáng thương mà~

Mạn Bộ Mạn Mạn: Ha ha, đứa trẻ đáng thương mà, đúng rồi, Linh Như có khỏe không? Bả với Quan Hạo thế nào rồi?

Mộng ảo xoay tròn ngựa gỗ: Ai~ bữa đó nó khóc suốt đêm, hôm sau lại chửi nhấc Quan Hạo một chửi, chỉ lo chơi bởi với bà bạn cùng phòng ta, hơn nữa còn giả bộ như chẳng có chuyện gì xảy ra.

Mạn Bộ Mạn Mạn: Như cứ vậy thôi~ con bé gốc nghèo.....

Mộng ảo xoay tròn ngựa gỗ: Ta thật thăm~ lại phải kiếm cơm lo cho hai bà đại tiểu thư kia~ ta thật đáng thương mà~

Mạn Bộ Mạn Mạn: Vậy sao không phản kháng? Không giống tác phong của bà nha?

Mộng ảo xoay tròn ngựa gỗ: Bà nghĩ ta không muốn sao..... trận Brazil đấu Hà Lan ta cá thua mất~ Brazil coi thế mà bại~ thật bức mình~ không nói với bà nữa, ta xuống nấu cơm đây.

Mạn Bộ Mạn Mạn: Hắc hắc~ thì ra người đáng thương tất có chỗ đáng hận...Ha ha ha ha~

Mộng ảo xoay tròn ngựa gỗ: Khinh bỉ bà! Hừ~

Phong Mạn Mạn đóng khung chat với Mộng Toàn, login acc mới tạo lúc trước- thương nhân cấp 18- bày quầy bán đá hồi sinh, 2000 viên này chính là một phần sinh lễ mà ai đó đưa.

Đặt giá xong, mọi việc ok, thu nhỏ màn hình game, Phong Mạn Mạn mở web xem phim, ừm~ đúng hơn là xem người đẹp.

Bộ phim này cũng khá hay, ít nhất nam chính có vẻ đẹp trai, nếu không bạn Phong nhà ta sẽ không xem liên tù tì hơn mười tập mà vẫn hai mắt sáng rỡ ngắm người ta không chớp.

Linh..... Linh..... Điện thoại vang lên.

“Alô~”

“Bé Mạn à, con ở nhà vẫn ok chứ?”

“Vâng, đến bây giờ vẫn không sao cả, bên ba mẹ có vui không?”

“Không tệ a, giờ chúng ta đang ở Đức cơ đấy, hướng dẫn viên nói chênh lệch đến 7 giờ, giờ ở nhà chắc gần 9 giờ hả?”

“Đúng a, 9 giờ rồi, ba mẹ nhớ mang quà về cho con nha.”

“Con ở nhà cẩn thận một chút đó, ba con có chuyện muốn nói nè.....”

“Dạ~” Phong Mạn Mạn vừa “thèm nhỏ dãi” thác tóc của Lý Băng trên phim vừa ậm ừ trong điện thoại.....

“Bé Mạn hả con~ ở nhà 1 mình cẩn thận một chút, tối ngủ nhớ khóa cửa, đóng cả cửa sổ, khóa bình ga, nhớ tắt cả bếp điện, đừng quên sạc pin cho di động, còn nữa, ở nhà nhớ chú ý an toàn, có ra ngoài cũng đừng đi quá khuya.....”

“Ba..... Ba không biết điện thoại đường dài rất tốn tiền sao? Con lớn rồi, con biết mà~”

“Vậy con ở nhà 1 mình nhớ cẩn thận đó!”

“ok~ok~ ba mẹ cứ đi chơi vui vẻ~ cứ như vậy~ chào ba.”

“Tạm biệt~”

Hồ~ rất cục ngăn lại “ kim cương kinh” của lão ba, Phong Mạn Mạn tiếp tục thềm nhỏ dải thác tóc của diễn viên thôi.

Nhìn đồng hồ, đã hơn 9 giờ, Phong Mạn Mạn thấy bụng cồn cào mới nhớ ra mình còn chưa ăn bữa tối!

May mà lầu dưới có cửa hàng mở cửa 24/24, Phong Mạn Mạn cầm theo di động, ví tiền và chìa khóa rồi cứ mặc áo ngủ đi xuống tìm đồ ăn.

Đến lầu 3, thấy tầng 5 nhà đối diện (của Giang gia) còn chưa bật đèn, hiển nhiên, Giang Hàn cũng chưa về nhà, Phong Mạn Mạn chợt thấy buồn buồn, ai~ cuộc sống về đêm của anh cũng thực muôn màu muôn vẻ a! Chẳng như cô, suốt ngày ru rú góc nhà!

Phong Mạn Mạn mua 1 ly trà sữa, 1 vỉ trứng cá, 1 hộp cơm trắng. Vừa đi vừa cắn trứng ăn, cô lên đến lầu 2 thì thấy một cụ già ở lầu dưới nhà cô đang run run lên cầu thang.

“Bác Lục ơi, sao bác về trễ thế ạ?” Phong Mạn Mạn vừa nói vừa chạy nhanh đến đỡ tay ông cụ.

“Mạn Mạn hả con~ khụ khụ~ bác bị sốt nhẹ nên ra ngoài mua thuốc về uống.” Lục bá bá thở hồng hộc nói.

“Gần đây trời trở lạnh, bác phải chú ý sức khỏe nha, có chuyện gì bác cứ gọi đến nhà con.” Phong Mạn Mạn nói.

Ông Lục cười cười, “Nếu thằng cháu nhà bác cũng ngoan như con là tốt rồi, tiếc là bác không có phúc đó.”

Ông Lục có đứa con trai ăn học chẳng tới nơi tới chốn, phạm tội bị phạt 10 năm tù, con dâu lại tái hôn, ra nước ngoài sống, đứa cháu lúc trước còn ngoan, bây giờ lớn rồi lại giở chứng, vừa tốt nghiệp cấp 2 đã đi bụi làm xã hội đen thường xuyên không về nhà, để mặc người ông hơn 80 ở 1 mình.

Hai người 1 hỏi 1 đáp cùng đến tầng 5.

“Bác Lục ơi, bác ở 1 mình phải cẩn thận, có gì nhớ gọi cho con nha bác.” Phong Mạn Mạn vẫy tay chào ông cụ.

“Ừ.” Ông Lục mở cửa vào nhà.

Phong Mạn Mạn về nhà, lại ngồi vào máy, mở trò chơi lên xem bán được bao nhiêu viên đá rồi.

Oa..... Ai mua tới 200 viên đá vậy?

Phong Mạn Mạn xem lại “sổ tay”.....

[nêu lên] Nho Nhã Lễ Độ mua 200 đá hồi sinh mẫu nhiệm, bạn nhận được 1,000,000 đồng

Oa! Oa! Oa! 10 triệu, thì ra thành người có tiền chính là thế này đây, thì ra đá hồi sinh đắt hàng như vậy, hì hì..... Cô sẽ dùng 10 triệu này mua đá hồi sinh giá thấp từ acc của Giang Hàn, sau đó lại bán giá cao.....
Oa ha ha ha~

Ngạch..... đến lúc này Phong Mạn Mạn mới sực nhớ, Nho Nhã Lễ Độ, không phải người thương nhân mới gặp lúc chiều sao?

Mua một lúc 200 viên đá hồi sinh, quả thật là người giàu a!

Phong Mạn Mạn logout chuẩn bị tắm rửa đi ngủ, cuối tuần sau đã khai giảng rồi, các môn đều được xếp lịch vào buổi sáng, hầu như là sáng sớm hết, thắm a! Cô phải tập dậy sớm thôi.

Khi Phong Mạn Mạn bắt đầu tiến vào giấc ngủ thì anh chàng Giang Hàn đáng thương mới từ công ty về nhà.

Giang Hàn dụi dụi đôi mắt mỗi một, nhìn sang cửa sổ đối diện, vừa vặn thấy phòng Phong Mạn Mạn tắt đèn.

Anh ngồi vào máy tính, login, luyện cấp.....

Gần 12 giờ đêm, kênh bang hội đột nhiên ồn ào hẳn lên.

[bang hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Bé Thảo ơi, mai mình kết hôn rồi trọng sinh đi!

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Ngọc Ngọc à, sao không cưới anh? haizzz~

[bang hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Anh 99 rồi thì tìm vợ đi..... Em cũng 99 rồi, đừng lãng phí!

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Ngọc Ngọc~

[bang hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Phiền chết mà! Ông đây là nam! Biết không!?! Đừng mãi quần quít ông!

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: A a a a a a~ em có từ chối anh cũng đừng nhận bữa mình là les a!!!!

[bang hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: MK tin hay không thì tùy.

[bang hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Thảo à! Mình kết hôn chỉ vì trọng sinh thôi mà, trọng sinh xong ly hôn liền, em vì mang anh mà... MK cũng không mất kinh nghiệm, coi như anh trả ơn em!

[bang hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm:..... Ngọc..... thì ra..... bạn là nam?!

[bang hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Đúng! Về sau mình coi nhau như anh em! Em không ngại chứ?

[bang hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: Sẽ không..... Nhưng mà.....

[bang hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Được! Mình cưới liền đi, ông đây muốn trọng sinh, đợi không kịp!!!

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Ha ha, chúc mừng 2 người a.....

[bang hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: Hàn đại thần, anh lên rồi? Hình như hôm nay Mạn Mạn chờ anh cả ngày đó.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: DM! MK! Mỗi tình đầu của ta lại là les!!!

[nêu lên] hội viên Thu Sắc Tòng Tây Lai logout.

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: cậu chàng bị sốc, đến mai lại bình thường thôi, anh cũng logout đây, mọi người ngủ ngon.

Giang Hàn tắt máy tính rồi cũng tiến vào mộng đẹp.....

Giang Hàn mệt mỏi nghĩ sẽ ngủ thẳng đến sáng nhưng là.....

Anh bị tiếng còi xe cứu hỏa đánh thức, vừa nhìn ra cửa sổ lại thấy tầng 5 nhà đối diện có khói đặc bay ra, hơn nữa còn có ánh lửa bập bùng.

Bé Mạn!! Giang Hàn vội cầm di động và chìa khóa chạy vội xuống lầu.

Chỉ thấy mọi người trong tòa nhà đều vội vàng chạy trốn, đội cứu hỏa bắt thang phun nước vào lầu 5, 3 anh lính cứu hỏa xong vào trong, Giang Hàn thì Phong Mạn Mạn trong đám đông nhưng không thấy.

Oanh..... Oanh..... Tầng 5 nổ mạnh 2 lần liên tiếp, khắp nơi tràn ngập mùi khói.

“Oành oành” Hai tiếng này dọa khóc Mạn Mạn.

Phong Mạn Mạn đang ngủ thì phát hiện cô bị ngộp thở, vừa nhìn quanh đã thấy khói dày đặc trong phòng nên quỳnh cả tay chân.

Cô vội vàng xuống giường nhưng “oành””oành” 2 tiếng, cả phòng rung chuyển, Phong Mạn Mạn ngồi bệt xuống ôm đầu khóc, xung quanh toàn mùi khét! Cô nhận ra là ga bị rò! Nếu bình ga nổ, cô sẽ chết, sẽ chết.....

Đột nhiên, di động vang lên.

Phong Mạn Mạn vội cầm lấy, chẳng biết là ai gọi đã bật khóc trong điện thoại.....

” Ô ô ô ô ô ô~”

” Bé Mạn em còn trong nhà không?” Giang Hàn vội vàng hỏi.

” Ô ô ô ô ô~ em~ cứu em..... Khụ khụ.....” Khói dày đặc khiến Mạn Mạn thấy nghẹt thở.

Di động hết pin..... Còn chưa nói hết câu đã tắt máy.

Giang Hàn vội la to, “Lầu 6 còn có người! Có ai giúp với.” Nói xong anh vội vàng muốn chạy vào trong nhưng bị lính cứu hỏa ngăn lại.

Vì lửa càng lúc càng lớn nên không thể dùng thang theo leo vào, cho nên lại thêm 2 anh lính cứu hỏa chạy lên cứu người.

Mấy phút sau.....

Phong Mạn Mạn được 1 người lính cứu hỏa bế ra, lúc này, Giang Hàn mới bình tĩnh lại một chút.

” Khụ khụ khụ khụ khụ khụ khụ.....” Phong Mạn Mạn ho khan.

Giang Hàn ôm Phong Mạn Mạn ngồi cạnh xe cứu thương, vuốt vuốt lưng an ủi cô.

” Không việc gì, không sao, em vẫn an toàn.” Giang Hàn thì thầm bên tai cô.

Lúc này, cô vẫn còn run rẩy, nghĩ mà sợ.

Nhân viên y tế giúp Phong Mạn Mạn kiểm tra sức khỏe tổng quát, “Hít phải nhiều khói đặc, nghỉ ngơi vài ngày là được, em còn thấy có chỗ nào không thoải mái không?”

Phong Mạn Mạn lắc đầu, ánh mắt vẫn là đờ đẫn.

“Nếu còn chỗ nào không khỏe nhớ đến bệnh viện khám nhé.”

Sau 1 giờ dập lửa, đám cháy bị dập tắt. Nhân viên phòng cháy chữa cháy điều tra sơ bộ nguyên nhân đám cháy, thì ra tầng 5 có hộ gia đình đun thuốc quên tắt bếp, lửa lan sang giẻ lau rồi cháy cả phòng bếp, sau đó lại lan đến lò thuốc gây nổ.

Hộ gia đình kia chính là nhà cụ già sống 1 mình- ông Lục.

Đám cháy lần này có 7 người vì hít phải khói đặc mà ngộp thở, 1 người lính cứu hỏa bị bỏng, ngoài ra ông Lục ở lầu 5 vì vụ nổ mà tử vong tại chỗ.

Trừ tòa nhà bị cháy còn lại, những nhà khác vì phát hiện kịp thời nên không có thiệt hại.

Giang Hàn ôm cô bé bị dọa ngốc mang về nhà, tuy đêm nay đã xảy ra chuyện đáng tiếc nhưng hy vọng mọi người vẫn ngủ ngon.

Chương 23: Một đêm nhiều bất ngờ

2 giờ sáng ở Giang gia.

Sau khi Phong Mạn Mạn bị Giang Hàn ôm về nhà xong vẫn ngơ ngác ngồi trên giường Giang Hàn.

“Lau mặt nào.” Giang Hàn đưa cho cô 1 chiếc khăn ướt, rồi nói “Giờ em chưa về nhà được đâu, đêm nay cứ ngủ lại đây, không sao hết, lại đây, nằm xuống nào.” Vừa nói anh vừa đỡ Mạn Mạn nằm xuống.

Phong Mạn Mạn ngoan ngoãn nằm nhưng cô vẫn không ngủ mà nhìn đăm đăm lên trần nhà.

“Sao? Em sao vậy?” Giang Hàn hỏi nhỏ.

Phong Mạn Mạn lắc đầu, nhắm mắt lại.

Giang Hàn ôm cái gối nằm màu đen cạnh cô rồi lấy 1 tấm chăn mỏng từ tủ quần áo ra.

Khi anh ôm gối chăn định ra khỏi phòng thì Phong Mạn Mạn ngồi bật dậy.

“Anh..... anh đi đâu đó?” Cô hơi cao giọng hỏi.

Giang Hàn quay lại, “Em cứ ngủ ở đây đi, anh qua phòng thẳng Triệt.”

“Anh..... có thể ở đây với em không?” Cô đang cần người ở bên cạnh để biết chắc mình sẽ được che chở bảo vệ.

Giang Hàn hơi giật mình nhưng lại mỉm cười ngay, anh đến bên giường, xoa tóc cô.

“Sao? Ở đây với em làm gì nào?” Giang Hàn rất đứng đắn hỏi rồi ngồi xuống giường.

Lúc này, tuy đầu vẫn còn mơ mơ hồ hồ nhưng Phong Mạn Mạn lại đỏ mặt, 2 má trắng bệch do sợ hãi vì đám cháy lúc nãy cũng hơi ửng hồng.

“Không phải mà, là.....là..... a..... mình nói chuyện phiếm được không anh?” Mạn Mạn lắp bắp hỏi.

Giang Hàn cười khê, “Em đã mệt lắm rồi, để lúc khác nói chuyện cũng được, giờ thì ngủ đi.”

“Nhưng mà anh.....”

“Anh đọc sách ngay bên kia, ok không?” Giang Hàn chỉ chỉ bàn học.

“Ok.....”

“Vây ngoan ngoan ngủ đi nào.” Giang Hàn lại xoa đầu cô, sau đó ngồi vào bàn học.

Phong Mạn Mạn nhìn bóng anh, dần chìm vào mộng đẹp, đêm nay cô đã bị dọa chết khiếp.

Kỳ thật, không chỉ riêng cô mệt mỏi mà anh cũng vậy.

Từ chiều hôm qua tới giờ, Giang Hàn tăng ca ở công ty 2 ngày liền, rốt cục hoàn thành hết nhiệm vụ, định về nhà nghỉ ngơi lấy sức ai ngờ lại xảy ra chuyện như vậy.

Anh tìm trong tủ một quyển sách mà mình thích, chợt nhận ra anh đã rất lâu không yên tĩnh đọc sách rồi. Sách trong tủ đều là trước khi ra nước ngoài mẹ giúp anh giữ gìn, chính bà bảo anh mua tủ kiếng chuyên để xếp sách.

A? Sách ở tầng dưới cùng đều là những quyển rất cũ...

Giang Hàn ngồi xuống nhìn cho kỹ, thì ra là sổ nhật ký.

Giang Hàn có thói quen viết nhật ký, tính đến giờ, anh đã viết đến 7 quyển.

Mở quyển cũ kỹ nhất, những dòng chữ cong cong queo queo đập vào mắt anh.

Đọc lướt qua gần nửa quyển, có một ít nội dung khiến anh nhớ lại lúc trước.

Nhật ký “bé Giang” lúc 4 tuổi.....

Ngày 7/ tháng 6, biển rộng ơ là rộng.

Hôm nay, em Mạn lại sang nhà mình chơi.(Chú thích: Chữ “Mạn” được viền đậm đủ thấy bé Giang rất nghiêm túc gõ từng nét, bởi thế nên chỉ riêng chữ Mạn đã chiếm gần nửa dòng)

Em trai mình dọa anh ấy khóc.(Chú thích: Tha thứ bạn nhỏ lúc 4 tuổi còn không phân biệt được anh ấy- em ấy)

Mẹ nói lúc mình 2 tuổi, đã nói sẽ biến em thành punân.(Chú thích: Phu nhân)

Mẹ định biến em thành punân của em mình

Nhưng mình nghĩ em Mạn là của mình.

Bỏ vì em rất khả ài.(Chú thích: là khả ái đấy =.=)

Ngày 31/ tháng 7, ông trời khóc.

Hôm nay, mình ôm em Mạn sồi ngủ trưa, thật vui.(Chú thích: là “rồi” -.-)

Ngày 5/ tháng 9, lại là một ông mặt trời thật to.

Hôm nay, mẹ cho mình một que kẹo, mình đem kẹo cho em Mạn, em cười, ta với em têu rất vui.(Lại chú thích: là đều ~.~)

Đang lúc Giang Hàn nhìn quyển nhật ký đầy lỗi chính tả mang bản quyền “made by bé Giang”, thì đèn tắt, máy lạnh ngừng, nhìn quanh chỉ toàn một màu đen... thì ra bị cúp điện.

Anh mở hết cửa sổ cửa chính cho gió thổi vào nhà nhưng không may, tiết trời tháng 8 vẫn nóng như lò lửa, cả 1 cơn gió nhẹ cũng không có.

Phong Mạn Mạn thấy hơi nóng nên chuyển mình nhưng rồi lại ngủ tiếp, Giang Hàn ngắm cô 1 lúc rồi cầm xấp giấy A4, ngồi vào mép giường quạt mát cho cô, anh muốn cô ngủ ngon mà không bị nóng đến tỉnh giấc. Cảnh bây giờ thật giống lúc anh 10 tuổi, bé Mạn 8 tuổi.....

Năm đó.....

Năm đó, Phong ba ba làm việc ở thành phố S thì bị tai nạn xe cộ, Phong mù mù vội vàng đến Thượng Hải mà con gái duy nhất của Phong gia- Phong Mạn Mạn- bị “bỏ rơi” ở Giang gia.

Tối hôm đó, Mạn Mạn ngủ cùng Giang mù mù, trời rất nóng, dù có quạt nhưng Mạn Mạn vẫn nằm mãi mà không ngủ được.

Cô im lặng lồm cồm bò dậy, ra phòng khách rồi vào phòng Giang Hàn.

Cô dùng đôi tay mủm mủm ngăn ngựng xốc chăn bé Giang nhà ta rồi chui ngay vào giường nằm.

Cô bé gọi nhỏ: “Anh Hàn ơi, anh Hàn.....”

Tiểu Giang Hàn dụi dụi mắt, mơ mơ màng màng hỏi: “Bé Mạn? Khuya vậy em vào đây làm gì?”

“Anh Hàn ơi, nóng quá em không ngủ được.” Bé Mạn Mạn tiếp tục thì thầm nói nhỏ, tay vẫn nắm tay áo bé Giang Hàn.

“Mở quạt còn nóng sao?” Bé Giang Hàn sờ sờ trán bé Mạn Mạn, ừ, em Mạn đổ mồ hôi.

” Dạ.....” Bé Mạn Mạn cúi đầu.

Bé Giang Hàn cầm cây quạt nhỏ dưới gối nằm lên, “Đến đây, nằm xuống nào, anh Hàn quạt cho em một lát sẽ hết nóng.”

Bé Mạn Mạn nằm xuống rồi mà tay vẫn nắm tay áo bé Giang Hàn, “Anh Hàn, ba ba em sẽ không sao phải không, mẹ em lại khóc, em.....”

Bé Giang Hàn ngắt lời bé Mạn Mạn, “Ngoan, không việc gì, trước lúc ngủ không phải mẹ em đã gọi về nói không sao sao? Không sao đâu, ngủ đi nào, quạt như vậy có mát hơn không.”

“Dạ.....” Bé Mạn Mạn gật gật đầu, dần dần chìm vào mộng đẹp.

Trở lại hiện tại.....

Trong lúc nhớ lại anh cũng từ từ đi vào mộng đẹp.....

Gần đến sáng thì Phong Mạn Mạn bị nóng đến giật mình tỉnh giấc, hình như có người đang ôm cô.

Cô mở to mắt, thấy 1 chiếc áo ngủ màu lam nhạt của nam giới.....

Không phải hình như..... là có người ôm cô thật.

“Này.....” Phong Mạn Mạn giãy dụa.

Giang Hàn cũng tỉnh, “Bé Mạn?.....”

“Em..... em..... em..... Sao anh ôm em?” Phong Mạn Mạn đẩy Giang Hàn ra, lấp bắp hỏi.

“Xin lỗi, anh quen ôm gối ngủ, chắc tối qua anh nhầm em là gối.” Ai đó cực kỳ đứng đắn trả lời.

Phong Mạn Mạn hô to, “Vậy sao anh ngủ ở đây rồi?!”

“Là em muốn anh ở lại với em, sau đó anh ngủ quên.” Ai đó vẫn cực kỳ cực kỳ đứng đắn trả lời!

Hình như là vậy ha..... Tối qua bị cháy, cô không nhà để về, hôm qua cô còn xin anh ở lại với mình, ách..... Nhưng anh là Giang Hàn mà, tuy trước đây cũng có mấy lần ngủ chung, nhưng giờ anh cũng không phải “anh Hàn” lúc trước, giờ anh là Giang Hàn, Hàn đại thần a!!

Học máu! Sao cô lại nhắc tới chồng mình trong game rồi? Học máu..... Học máu!

“Hửm? Bé Mạn? Sao rồi?” Giang Hàn vỗ vỗ vai Phong Mạn Mạn.

Phong Mạn Mạn còn đang suy nghĩ chuyện “anh Hàn và Hàn đại thần”, phản xạ có điều kiện là né tránh.

Giang Hàn nhìn bàn tay vỗ vào không khí của mình.....

Đúng lúc này, cửa mở ra.....

...1 người vừa từ chuyến đi tình nguyện đến châu Phi đáp máy bay trở về bước vào phòng Giang Hàn- là Giang Triệt.

Giang Triệt nhìn 2 người trên giường, bình tĩnh hỏi: “Em đang “bắt kẻ thông dâm ngay trên giường” phải không?”

14. Chương 24 - 25

Giang Triệt đột nhiên xuất hiện khiến Phong Mạn Mạn sững sờ, khuôn mặt cô vốn trắng bệch cũng từ từ ửng đỏ. Cô cúi đầu không biết nói gì nhưng ai đó thì lại rất bình tĩnh.....

“Về rồi hả? Có gọi cho ba mẹ chưa?” Giang Hàn hỏi.

Giang Triệt gật đầu, “Không quấy rầy mấy người, em về phòng ngủ bù đây.”

Sau đó, anh nhếch miệng mỉm cười với anh mình mà Giang Hàn thì gật đầu đáp lại.

Khuôn mặt Phong Mạn Mạn thì từ ửng đỏ biến thành đỏ ửng, phòng cũng lặng ngắt như tờ.

Ngượng ngùng..... Xấu hổ.....

Đột nhiên, Giang Hàn đứng dậy rời giường, Mạn Mạn ngẩng đầu nhìn anh.

“Cái kia.....”

“Bé Mạn, ngủ đủ rồi đúng không? Dậy rửa mặt chải đầu đi nào. Bây giờ còn sớm, anh với em về nhà xem sao đã, lát nữa anh còn phải đi làm.” Giang Hàn cười nói thực bình thường.

” A..... Vâng.....” Ai đó vẫn còn đờ đẫn chưa kịp bình tĩnh lại.

Chờ cô rửa mặt chải đầu xong, Giang Hàn thay quần bò áo thun còn Mạn Mạn vẫn mặc bộ áo ngủ hình con gấu lúc trước.

Buổi sáng, 7 giờ 20, Phong gia.....

“Em..... em không đem chìa khóa theo, làm sao mở cửa bây giờ?” Trong tay Mạn Mạn chỉ có chiếc điện thoại di động đã hết pin.

“Thợ mở khóa còn chưa làm việc, vậy em theo về nhà anh thôi.”

Bọn họ trở lại Giang gia, Giang Hàn vừa mở cửa vừa nói với cô: “Nếu em buồn thì mở máy tính anh lên chơi cũng được, giữa trưa anh sẽ về.”

Vừa mở cửa, 2 người đã thấy Giang Triệt đang xem TV trong phòng khách.

Giang Triệt cau mày hỏi: “Sao 2 người lại về rồi?”

Giang Hàn trả lời: “Không có chìa khóa mở cửa. Em về sao còn không chịu ngủ nghỉ?”

“Em chưa ngủ được.” Giang Triệt thản nhiên nói vậy nhưng đôi mắt anh thì đã đỏ hoe vì mệt mỏi.

Với cô mà nói, Giang Triệt là 1 thiên thần có cánh ác quỷ, tuy lúc gặp chuyện gì, Giang Triệt sẽ hăng hái giúp đỡ nhưng dường như, anh cũng không vui vẻ cho lắm. Từ lúc lên đại học năm 2 đến giờ, mỗi lần cô nhờ anh giúp đỡ, anh đều xụ mặt. Đáng sợ đáng sợ! Ách..... Cô không muốn chung sống với ác quỷ đâu.....

“Cái kia, Giang Hàn, em đi lòng vòng cũng được, tránh quấy rầy Giang Triệt nghỉ ngơi.” Không muốn ở gần ác quỷ đâu.....

“Đúng, đừng quấy rầy ta nghỉ ngơi!” Giang Triệt hùng hăng đáp trả.

“Em như vậy còn đi đâu được?” Giang Hàn nhìn bộ áo ngủ của cô.

“Ách..... Anh có đồ không, cho em mượn nha?” Phong Mạn Mạn hỏi.

Giang Hàn cười khở, “Anh thì làm sao có quần áo cho em mượn a.”

“Đồ thể dục là được rồi! Em có! Ta cho bà mượn, đi nhanh đi, ta còn muốn nghỉ ngơi.” Giọng Giang Triệt hơi dằn dỗi.

Giang Hàn nhú mày, để bé Mạn mặc đồ của thằng Triệt sao được?

“Mặc của anh đi, anh cũng còn mấy bộ.” Giang Hàn nói xong liền vào phòng.

Năm Giang Hàn học cấp 2 thì mới cao khoảng 160cm thôi, chắc bé Mạn mặc vừa.

Giang Hàn tìm được 1 bộ đồ thể dục màu xanh nhạt từ trong tủ quần áo.

Mạn Mạn cầm quần áo, đuổi Giang Hàn ra khỏi phòng rồi thay đồ, bộ áo ngủ lúc trước thì quăng bừa trên giường Giang Hàn. Ách..... đó là thói quen của ai đó mà thôi.

May mà đồ thể dục toàn bằng thun, chỉ cần chỉnh dây lưng là không sợ tuột, nhưng dù vậy, quần áo vẫn hơi rộng với cô.

“Thay xong chưa? Xong thì đi đi cho ta nhờ.” Tuy Giang Hàn và Giang Triệt là 2 anh em, mặt mũi, giọng nói cũng giống nhau đến 7 8 phần nhưng vừa nghe giọng điệu này, cô biết ngay là ông em nóng tính.

Cứ như vậy, Phong Mạn Mạn theo Giang Hàn ra ngoài.

Phong Mạn Mạn và Giang Hàn đến khu mua sắm gần đó, “Cái kia...kia... Giang Hàn.....”

“Sao nào? Chuyện gì?”

“Anh cho em mượn 20 đồng được không?” Mượn 20, chắc không quá nhiều đâu ha?

“Có thể, mà em mượn làm gì?”

“Dù sao em cũng không chỗ để về, không đi tiệm net thì đi đâu bây giờ?!” Phong Mạn Mạn lẩm bầm.

“Con gái con lú ra tiệm net sao được, em muốn chơi thì vào công ty anh đi, có máy tính, có cả máy lạnh.” Giang Hàn dụ dỗ.

“Đi công ty anh?!”

“Đúng vậy, dù sao em cũng biết bang chủ với Quan rồi, đi không nào?”

“Vây được không..... vậy..... em thấy kỳ kỳ.” Phong Mạn Mạn nghịch ngón tay.

“Cứ quyết định thế đi, nhanh lên nào, anh sắp trễ rồi đây.” Giang Hàn cầm tay cô, kéo tay người ta lôi đi mất.

Cảnh này có thể hình dung như vậy: Nắm tay em, liều chết lôi đi.

Do đang giờ cao điểm, tuy không đến nỗi đặc nghẹt người nhưng ít ra cũng đủ chen chúc.

Cứ như vậy, Phong Mạn Mạn và Giang Hàn thật vất vả mới chen đến nơi.

Phong Mạn Mạn hỏi thật nhỏ thật nhỏ giọng: “Này..... anh có thể buông tay em 1 chút được không?”

Phong Mạn Mạn chưa từng bị anh chàng nào ôm eo cả, vì cô rất sợ nhột đặc biệt là chỗ thắt lưng mà bây giờ cả người cô đều nổi da gà rồi.

Giang Hàn giật giật tay ôm eo Phong Mạn Mạn, “Xin lỗi em nhưng người nhiều quá, anh không buông được.”

“.....” Phong Mạn Mạn không nói gì.

Cứ như vậy, Giang Hàn nửa ôm nửa kéo hại cô suýt nghẹt thở.

Lúc này người rất nhiều, đông đúc như cá đóng hộp, chen suốt nửa giờ Giang Hàn và Phong Mạn Mạn mới đến nơi.

Tính ra chỗ Giang Hàn đi làm cũng không xa lắm, là 1 tòa nhà rất bình thường.

Lầu 3, công ty khoa học kỹ thuật Đường Tư.

Giang Hàn và Phong Mạn Mạn vào công ty, cô rất khấn trương, nói thật, cô cũng không biết sao mình ngốc đến bị Giang Hàn kéo đến đây.

Công ty anh cũng không lớn, có vẻ hơi ít người. Phong Mạn Mạn nhìn quanh chỉ thấy 6 máy tính, 3 nam và 1 văn phòng.

Anh chàng mang khuôn kính thô màu đen nói: “Em gái à, chỗ bọn anh không tuyển người.”

Em gái? Phong Mạn Mạn nhìn anh ta, hừ, tướng anh còn nhỏ hơn cô mấy tuổi được không!

Giang Hàn cười khê, “Diệc Hủ, em ấy không đến xin việc đâu, là anh dẫn em ấy đến.”

Lúc này, 1 anh chàng hơi lớn tuổi mặc tây trang từ văn phòng đi ra, cảm giác người này hơi giống đại ca xã hội đen.

“Hàn à, vi mạch tối qua vừa chạy thử đã cháy rồi, cậu vào xem thử đi.”

Giọng nói rất quen, rất quen a, giọng của tiểu chính thái đó mà!

Phong Mạn Mạn rất không lễ phép chỉ thẳng vào anh ta hô to: “A!! Anh là bang chủ? Anh là Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng đúng không?”

Anh chàng nhìn Phong Mạn Mạn 1 lúc rồi hỏi Giang Hàn, “Em gái nhà bên của cậu cũng chơi Tạm biệt?”

“Cô là Bình Hải Tịch Mạn Mạn đó.” Giang Hàn nói.

“Mạn Mạn? Nhưng cô nàng mới học cấp 2!” Việt Ly Đông kinh ngạc.

Phong Mạn Mạn bất đắc dĩ cúi đầu nhìn quần áo mình, còn đôi dép lê nữa chứ.

“Em không phải học sinh trung học, em đại học năm 3 rồi!” Phong Mạn Mạn nói.

“Tướng không giống.” Mỗ chính thái thốt lên.

Giang Hàn kéo tay Phong Mạn Mạn, “Em ngồi ở đây, anh vào xem thử.”

Sau đó, Giang Hàn cùng Việt Ly Đông vào văn phòng, Phong Mạn Mạn ngồi ngay ngắn không dám lộn xộn.

Gần 9 giờ, 1 người bước vào công ty, là người quen của cô.

“Phong Mạn Mạn?!”

“Quan Hạo?!”

“Sao em ở đây?” Quan Hạo kinh ngạc!

“Sao anh ở đây?” Phong Mạn Mạn cũng kinh ngạc!

Quan Hạo đến bàn công tác của mình ngồi xuống, “Anh đi làm ở đây.”

Lúc này, Giang Hàn và Việt Ly Đông cũng đi ra.

“Hạo à, vì mạch chạy được rồi, chút nữa cậu gọi qua chỗ kia đi.” Việt Ly Đông nói.

Sau đó lại hỏi Phong Mạn Mạn, “Mạn Mạn à, lúc này cậu Hàn có nói chuyện em rồi, hôm nay em cứ ở lại đây đi.”

Sau đó..... Phong Mạn Mạn trơ mặt chơi máy tính ở cạnh bàn làm việc của Giang Hàn.

Quan Hạo hỏi: “Nè~ em biết Boss hả?”

Mạn Mạn ngẩng đầu nói: “Chẳng những em biết hội trưởng mà em còn biết anh nữa.”

“Xí~ đương nhiên là em biết anh rồi.” Quan Hạo không cho là đúng. Sau đó.....

“Chờ chút..... Em nói bang chủ?”

“Vâng..... Ngọc Môn Quan! Em là Bình Hải Tịch Mạn Mạn đây!”

“A a a a a! Vậy em không phải vợ nó hả?” Quan Hạo chỉ Giang Hàn.

“Ách.....” Lúc này, Phong Mạn Mạn hoàn toàn không biết nói gì hỏi trời cao.

Quan Hạo còn nói tiếp, “Em gái nhà bên của nó là em hả? Tịch Mạn Mạn cũng là em, 2 đứa thật có duyên ha!”

Cái gì là em gái nhà bên? Nhìn anh thông dong gõ bàn phím, anh và Linh Như lại làm hòa rồi? Phong Mạn Mạn nói sang chuyện khác “Đúng rồi, anh với bé Như làm hòa rồi?”

“Anh với bé Như cãi nhau lúc nào?”

“Không có sao? Hôm trước lúc đi họp lớp ấy~ nó còn khóc nói anh hẹn hò với người khác bỏ nó rồi.”

“Cái gì? Không phải cô ấy đi du lịch sao?”

“Cái gì chứ! Nó ở chỗ Mộng Toàn mà.”

“A!! Anh không biết gì hết, mấy bữa nay anh làm tăng ca mà!”

“Bớ tay 2 người! Anh thật đúng là chậm hiểu!” Phong Mạn Mạn ra vẻ khinh bỉ anh chàng.

Bọn họ cãi nhau lại xem nhẹ Giang Hàn ngồi cạnh.

Chậm hiểu? Giang Hàn nghĩ người chậm hiểu nhất là cô mới đúng.

Chương 25: Nho Nhã ngoài sáng, anh trong tối

Phong Mạn Mạn mượn điện thoại Giang Hàn gọi cho ba mẹ cô.

Cô đã nghĩ kỹ rồi, để tránh cho ba mẹ lo lắng, cô sẽ không nói gì về chuyện hôm qua. Bởi năm trước có cơn bão đổ bộ gần khu nhà cô mà đúng lúc đó, Phong mụ mụ đang đi du lịch Quế Lâm với hàng xóm, vì lo lắng Phong Mạn Mạn ở nhà 1 mình mà vội vã bay trở về, thế nên lần này, cô sẽ chứng minh cho người nhà thấy mình đã là người trưởng thành, có thể tự lập!

Nhưng là.....

Phong mụ mụ hoàn toàn không lo lắng hay muốn trở về trước thời gian dự định. Không phải vì bà yên tâm về cô đâu, chẳng qua là.....

Bà đã gửi gắm Giang Hàn chăm sóc chu đáo cho Mạn Mạn.

Lúc này, Phong Mạn Mạn bị Giang Hàn sắp xếp “chu đáo” ở cạnh bàn làm việc của anh, “chăm sóc” cô chơi Tạm biệt.

Trong game.....

Bình Hải Tịch Mạn Mạn đi dạo quanh khu mua bán ở cửa nam thủ đô, tiện tay hết nhìn nhìn gian hàng này lại xem xem gian hàng kia.

[bang hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Mạn Mạn bạn lên rồi ha~ bạn với Giang Thượng Hàn mau đi luyện cấp đi, mình với Thảo cũng sắp vượt cấp 2 người rồi.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Gì? 2 người trọng sinh rồi hả?

[bang hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Đúng vậy~ mình kết hôn với Thảo, vì trọng sinh thôi.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Chúc mừng chúc mừng~

[bang hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: Ngạch.....

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Kết hôn thì phải phát bao lì xì chứ~ mình muốn lì xì~

[bang hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Có có có, có tiền lì xì, mình bốc thăm quà kết hôn và quà trọng sinh đều là trang bị, bán cũng lời không ít.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Vậy cảm ơn trước nha~! Thảo Thảo, Tâm Tâm có lên không?

[bang hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: Không~ aizz.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: 2 người luyện cấp ở đâu? Cho mình vào nhóm được không?

[bang hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Bạn tới cửa Huyền Đô đi, tụi mình chờ.

Lát sau..... tại cửa Huyền Đô.....

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Mình tới rồi, các bạn ở đâu?

[bang hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Đến đây đến đây.

Khi Bình Hải Tịch Mạn Mạn vào nhóm.....

[đội ngũ] Nho Nhã Lễ Độ: Mạn Mạn, ha ha, chúng ta thật có duyên.

[đội ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn:-.-

[đội ngũ] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: Mạn Mạn với Nho Nhã biết nhau?

[đội ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Lúc trước có đi chung nhóm.

[đội ngũ] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Đùng 8 nữa, Nho Nhã dụ quái, Mạn Mạn giúp Nho Nhã thêm máu.

[đội ngũ] Nho Nhã Lễ Độ: Ok

Trong lúc luyện cấp Nho Nhã Lễ Độ thường “hôn lên má” Bình Hải Tịch Mạn Mạn, hết “hôn” trái lại “hôn” phải, Mạn Mạn không biết nói gì nên chỉ “đổ mồ hôi” liên tục.

Giang Hàn đang làm việc bên cạnh, đột nhiên quay sang nói: “Bé Mạn, em đang luyện cấp hả? Giúp anh luyện luôn đi.”

“Vây~ em login acc anh nha. Mật mã là gì?”

Giang Hàn nói 1 dãy số rất dài.

Sau đó, Phong Mạn Mạn dùng luôn cả acc Bắc Phong Giang Thượng Hàn vào nhóm mà acc Bình Hải Tịch Mạn Mạn thì vào khu an toàn ở Huyền Đô ăn kinh nghiệm mà Nho Nhã Lễ Độ cũng không dám “ hôn nhẹ” Bắc Phong Giang Thượng Hàn nữa.

Thời gian qua nhanh, cấp bậc của Bắc Phong Giang Thượng Hàn và Bình Hải Tịch Mạn Mạn cũng không ngừng tăng lên.

Khoảng 1 giờ trưa, Tân Mĩ Nhân Như Ngọc và Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm đều đi ăn cơm nên cả nhóm đều đến khu an toàn ngồi.

[đội ngũ] Nho Nhã Lễ Độ: Mạn Mạn, em còn chưa ăn cơm sao?

Phong Mạn Mạn quay sang nhìn Giang Hàn, thấy anh còn đang bận rộn, tay liên tục gõ bàn phím.

[đội ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Còn chưa, còn bạn?

[đội ngũ] Nho Nhã Lễ Độ: Gọi thức ăn nhanh mà người ta còn chưa đem tới, đúng rồi, trước kia em ở Quảng Châu hả?

[đội ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Ủ~

[đội ngũ] Nho Nhã Lễ Độ: Lúc nào? Lúc tam hùng tranh phách sao?

[đội ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Đúng vậy~ trước kia bang hội chiến đều là 3 bang cùng đánh, nhìn hoa cả mắt.

[đội ngũ] Nho Nhã Lễ Độ: Thiếu chút nữa quên, vừa rồi có người tặng vòng hoa cho anh. Nữ sinh đều thích trang sức đúng không? Tặng em nhé, xem như quà gặp mặt.

Vòng hoa? Trước kia Giang Hàn có tặng cô 1 cái, tuy nói vòng hoa trông khá đẹp hơn nữa lại hơi đắt nhưng phòng thủ +0, Phong Mạn Mạn tình nguyện đội mũ y tá, ít nhất còn có trí tuệ 1.

[nêu lên] Nho Nhã Lễ Độ muốn giao dịch với bạn, đồng ý hay không?

Phong Mạn Mạn còn chưa kịp phản ứng thì Giang Hàn đã cầm tay phải của Mạn Mạn chọn “không”.

“Bé Mạn, hơn 1 giờ rồi, mình đi ăn cơm đi.” Giang Hàn nói.

“A vâng. Để em tắt máy tính.”

Phong Mạn Mạn cúi đầu nhìn bàn phím gõ.

[đội ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Nho Nhã, mình xuống đây, bye bye.

Giang Hàn đứng dậy nói với Việt Ly Đông: “Phần của em đã xong rồi, chờ Hạo về anh cho cậu ấy chạy thử đi, chiều nay em giúp Bé Mạn xử lý chuyện nhà cổ nên sẽ không đến, ok?”

Việt Ly Đông gật đầu nói, “Ừ, vậy anh chờ nó về, coi vậy mà dám trốn việc!”

Giang Hàn và Phong Mạn Mạn đến quán ăn gần đó dùng cơm trưa, Phong Mạn Mạn gọi 1 trà sữa, 1 phần cơm chân giò hun khói mà Giang Hàn thì gọi 1 cà phê và 1 phần cơm thịt bò.

“Thịt bò thơm quá ta, biết vậy em cũng gọi cơm thịt bò rồi.” Phong Mạn Mạn vừa gặm chân giò vừa thèm thườn nhìn thịt bò của ai đó.

“Vậy em ăn đi.” Giang Hàn gấp mấy miếng thịt bò cho Mạn Mạn.

Phong Mạn Mạn không chút khách khí cắn thịt bò Giang Hàn đút cho cô, “Oa, mùi thơm thật, ăn ngon ghê.”

Giang Hàn cười cười với Mạn Mạn, rồi cúi đầu tiếp tục ăn phần cơm đã gần hết sạch thịt bò của anh.

Phong Mạn Mạn ăn xong phần cơm lại xử lý xong chén canh, uống trà sữa lại nhìn sang ly cà phê đen không đường của Giang Hàn.

Giang Hàn cười khẽ, “Làm sao vậy? Hết thịt bò giờ lại thèm cà phê của anh hả?”

“Ai thèm của anh, cà phê gì mà không thêm đường sữa gì ráo, đắng chết.” Phong Mạn Mạn phản bác.

Chỉ thấy Giang Hàn cầm ly trà sữa mà cô mới uống một nửa đổ vào ly cà phê của mình, “Cà phê sữa 2 trong 1 thế này sẽ không đắng nữa.”

“Nè nè! Trà sữa của em mà!”

Giang Hàn cầm ly “2 trong 1 giao cho Mạn Mạn, ” ‘ trà sữa’ của em đây.”

“Này! Giang Hàn! Anh thực quá đáng nha! Em muốn trà sữa, không muốn “2 trong 1”.”

“Muốn trà sữa thì kêu thêm đi.” Giang Hàn nói thêm, “Mà em kêu thêm thì tự trả tiền.”

“.....” Phong Mạn Mạn thấy 1 bầy quạ bay qua đầu mình..... Nha~ nha~ nha~ nha~ bây giờ cả người cô không có 1 xu.

Giang Hàn chỉ vào đĩa cơm không trước mặt Phong Mạn Mạn, “Lần này anh mời em, lần sau nhớ mời lại anh nha, đương nhiên anh cũng sẽ nhắc.”

Phong Mạn Mạn nằm bẹp trên bàn..... Ai! Trời ơi ngó xuống mà coi! 2 anh em đều là ác quỷ hết! Có làm không, muốn uống cà phê sữa thì gọi cà phê đen làm gì! Cô mới uống một nửa trà sữa à..... Ách..... Cô uống trà sữa, Giang Hàn uống trà sữa cô uống! A!! Phong Mạn Mạn sốc.

Ra khỏi quán, họ đi tàu điện ngầm về nhà xem thế nào.

Giang Hàn gọi thợ khóa đến mở cửa nhà, ai đó không khỏi cảm thán: “Oa~ thì ra bẻ khóa dễ vậy a! Vậy không phải bọn cướp cũng dễ dàng xộc vào nhà trộm đồ sao?!”

Anh chàng nào đó bất đắc dĩ trốn trắng mắt nhìn ai đó, thợ khóa người ta rất có đạo đức được không!!

May mà đồ đạc cũng không bị hư hỏng nhiều, trừ 6 chén thủy tinh rơi bể trong lúc phòng khách bị lung lay và mùi khét trong nhà, còn lại cũng không vấn đề gì.

Giang Hàn thấy vậy cũng yên tâm về nhà. Trước khi đi, anh còn không quên nhắc ai đó lên game luyện cấp tiếp.

Giang Hàn về nhà phát hiện Giang Triệt cũng không ở nhà, anh về phòng mình thì thấy bộ áo ngủ hình gấu con vứt lung tung trên giường, mền gối cũng rơi rớt trên nền nhà.

Anh cầm quần áo lên, nhận mệnh bỏ vào máy giặt và dọn dẹp phòng lại.

...Lại nói Phong Mạn Mạn thì vẫn mặc đồ thể dục của Giang Hàn ngồi vào máy, login,... cô hoàn toàn chẳng biết có gì không ổn cả.

15. Chương 26 - 27

Luyện cấp luyện cấp lại luyện cấp, thấm thoát vài ngày trôi qua, lúc này, bảng cấp bậc trong game cũng thay đổi.....

[hệ thống] Thứ 1: “ đường thi ba trăm thủ” Bắc Phong Giang Thượng Hàn, trọng sinh 1 lần, đạo sĩ ma cấp 60.

Thứ 2: “ đường thi ba trăm thủ” Bình Hải Tịch Mạn Mạn, trọng sinh 1 lần, được sư cấp 57.

Thứ 3: “ đường thi ba trăm thủ” Tân Mĩ Nhân Như Ngọc, trọng sinh 1 lần, pháp sư cấp 56.

Thứ 4: “ đường thi ba trăm thủ” Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm, trọng sinh 1 lần, được sư cấp 55.

Thứ 5: “ đường thi ba trăm thủ” Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng, trọng sinh 1 lần, người học việc cấp 1.

Thứ 6: “ đường thi ba trăm thủ” Thu Nhật Vọng Hương Tâm, trọng sinh 1 lần, người học việc cấp 1.

Thứ 7: “ thiên hạ thứ nhất” Thiên Hạ Thái Bình, được sư cấp 99.

Thứ 8: “ thiên hạ thứ nhất” Thiên Hạ Vũ, thuật sư cấp 99.

Thứ 9: “ đường thi ba trăm thủ” Tướng Kỳ Mạc Ngân, kiếm khách cấp 99.

Thứ 10: “ mộng luyện” Mộng Luyện, sát thủ cấp 99.

Lại nói những người không có tên trên bảng như “ đường thi ba trăm thủ” Thu Sắc Tông Tây Lai cấp 98- thiếu 1 cấp mới có thể trọng sinh, Xuy Độ Ngọc Môn Quan cấp 97- anh đang hối hận đến học máu vì mãi đi chơi với bạn gái mà không login luyện cấp cùng Du Nguyệt Giang Thượng Hàn cấp 95. Ngoài ra còn có người bị Du Nguyệt Giang Thượng Hàn tẩy trắng đến cấp 96 là Thiên Hạ Vô Song và đột nhiên lên đến cấp 93- Thiên Hạ Tiểu Tinh.

Đáng ngạc nhiên nhất là Nho Nhã Lễ Độ, chỉ trong 3 ngày, anh chàng đã đến cấp 79 và không chuyển chức làm lái buôn mà chọn làm thiết chiến sĩ- nghề này có công kích khá cao; anh cũng không chọn vào Thiên Hạ hay Đường Thi mà lại đi Mộng Luyến. Sự gia nhập của Nho Nhã Lễ Độ có chuyển cục diện một mất một còn hiện nay thành thế chân vạc hay không?

Trong bang hội chiến tối nay sẽ có chuyện gì xảy ra?

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Em còn chưa chuyển chức... thiếu 3 cấp nữa, aizz, không chế được thuốc, bang hội chiến đêm nay làm sao bây giờ?

[bang hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Em có acc được sư, thuốc hồi máu, hồi phép để em lo hết cho.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Anh có rất nhiều quả thiên địa thụ, đêm nay có thể đại khai sát giới!!

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: bang chủ, Tâm Tâm đâu? Không phải nói sẽ lên sao? Trọng sinh rồi mà người đâu mất tiêu rồi?

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Là anh luyện cấp đó, anh nghe nói phải lên cấp 99 mới trọng sinh được nên tối qua anh login acc cô ấy trọng sinh trước.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: A..... Em tưởng chị ấy login chứ.

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Ly Đông, bang chiến cần bang chủ triệu hồi, mau thăng cấp kỹ năng đi.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Đêm nay thiên hạ là của ta!! Cấp bậc mọi người đều thấp hơn ta thiết nhiều đó.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Đúng..... vì ai đó không đủ cấp trọng sinh mà~

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Bình Hải Tịch Mạn Mạn!!!

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Đây!

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Tuy bây giờ trên bảng cấp bậc chúng ta được xếp cao hơn người khác, nhưng, chúng ta chỉ vừa mới trọng sinh, không mạnh bằng bọn 90.

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Đúng vậy, hơn nữa, Thiên Hạ Vô Song còn chưa trọng sinh.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Đại ca! Nửa giờ trước anh mới chạy tới trọng sinh đó~

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Nếu anh không trọng sinh thì Tâm Tâm sẽ mãi ở cấp 63.

[bang hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Đại ca, để ý ảnh làm gì, ảnh đó hả... quên đi.....

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Cậu có ý gì hả?! Lesbian!!!

[bang hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Chồng ơi, em sợ~ có người bắt nạt em.

Phong Mạn Mạn đang xem bọn họ nói nói cười cười thì điện thoại vang lên.

“Xin chào.....” Phong Mạn Mạn chào hỏi rất lễ phép, Bà Phong có dạy, bất kể lúc nào, nhất định phải lễ phép với người khác, dù là khi đang ngủ bị gọi dậy hay lúc đang chiến đấu kịch liệt bị cắt ngang.

” Bé Mạn à, sao tự nhiên em “ngoan” vậy?” Giang Hàn hỏi.

” A..... Là anh hả, có việc sao? Sao anh không nói trên game luôn?” Phong Mạn Mạn bắt đầu dĩ nhiên.

Giang Hàn giải thích, “À, hôm nay anh hơi mệt mà chút nữa còn phải bang chiến nên giờ không muốn nhìn máy tính.”

Đúng vậy, sáng hôm nay anh liền cùng đám Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm luyện cấp, nói đúng hơn là chỉ có Giang Hàn và Tân Mĩ Nhân Như Ngọc, Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm thêm máu, thêm trạng thái còn Phong Mạn Mạn thì chỉ nhân nhân theo sau, mỗi mất thì lục tủ lạnh tìm đồ ăn, lúc hết mệt thì giành nhặt đồ với Tân Mĩ Nhân Như Ngọc, làm Tân Mĩ Nhân Như Ngọc tức giận mếu mếu Giang Hàn, đòi anh phải giáo dục lại phu nhân nhà mình, mà Giang Hàn, lấy lý do “Phu nhân chỉ dùng để sủng” đáp trả.

Phu nhân chỉ dùng để sủng..... Phu nhân..... Ai..... Sao càng ngày cô càng thấy mình và Giang Hàn càng lúc càng “mờ ám” đâu?

” Bé Mạn, nghe anh nói không?”

Phong Mạn Mạn hồi hồn, “Ngạch..... Anh nói gì?”

Giang Hàn kiên nhẫn nói, “Anh nói, tối nay em login cả acc anh, anh login acc phụ, bang hội không có nhiều người cấp cao lắm, vậy nên em phải cố lên.”

“Nè..... Kỹ thuật em tốt lắm à nha!!!” Phong Mạn Mạn phản bác.

Giang Hàn cười khẽ, “Đúng, kỹ thuật giành đồ thì tốt lắm! Nhớ ăn cơm tối đấy. Khoảng 7 giờ anh mới về, không thể đi ăn với em đâu. Anh sắp xếp lại công việc một chút đã, tối nay vô trò chơi gặp.”

“Ngạch..... Chào anh.” Phong Mạn Mạn cúp máy.

Lúc này cô mơ mơ màng màng bị Giang Hàn cắt ngang, giờ lại nghĩ này nghĩ nọ.....

A a a! Nhớ ăn cơm? Không thể đi ăn với cô? Nghe thật giống như 2 người là vợ chồng hay người yêu vậy!! Phong Mạn Mạn lại buồn bực, lúc trước sao cô lại “gả” cho Giang Hàn ta? Buồn bực a buồn bực!

Có ai nói cho cô biết hiện tại 2 người là gì của nhau không? Bạn lúc nhỏ? Hàng xóm? Bạn bè? Người yêu?

Phong Mạn Mạn bị 2 chữ “người yêu” hù mất vía.....

Mà mặt khác, người trong Thiên Hạ cũng lên kế hoạch cho bang chiến đêm nay.

[bang hội] Thiên Hạ Vô Song: Đường Thi tuy có nhiều người trọng sinh nhưng không ai ra hồn, Giang Thượng Hàn thì mới 60, đêm nay chúng ta có thể đánh bọn họ tả tơi manh giáp!

[bang hội] Thiên Hạ Thái Bình: Vô Song, tên sát thủ lần trước tẩy anh là Đường Thi mà, nhớ cẩn thận một chút.

[bang hội] Thiên Hạ Vô Song: Anh có áo choàng ub, không sợ sát thủ công kích.

[bang hội] Trong Mộng Tìm Anh: Tĩnh à, tên sát thủ đó là Giang Thượng Hàn sao?

[bang hội] Thiên Hạ Tiểu Tĩnh: Em cũng không rõ nữa, anh ta không nói gì ở bang hội cả, cấp bậc cũng không cao hơn nữa tới bây giờ vẫn chưa đến bang chiến lần nào.

[bang hội] Thiên Hạ Vũ: Tội mình hiện tại nhiều 90 lắm mà bang chủ bên Đường Thi cũng mới người học việc cấp 1.

[bang hội] Trong Mộng Tìm Anh: Ha ha~ chị chờ xem hấn làm sao bang chiến.

Phong Mạn Mạn nấu mì trứng làm bữa tối vì nhớ tới lúc Giang Hàn nhắc cô ăn cơm, ngạch..... Không đúng! Cô đói bụng nên nấu mì thôi mà, đúng vậy, tại cô đói bụng thôi.

Lúc ăn xong, cô lại lục tủ lạnh tìm sữa, đếm đếm lại, 24 hộp sữa bị cô “tiêu diệt” còn 5 hộp, không đúng, tính luôn hộp sữa cô đang cầm thì chỉ còn 4 hộp, lại phải chuẩn bị “nhập hàng” rồi.

Phong Mạn Mạn ngồi vào máy, login cả acc của Giang Hàn và cô, chuẩn bị bang chiến.

Trong trò chơi.....

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Đến đến đến! Mọi người đến cửa nam thủ đồ tập trung nha, bắt đầu phát thiên quả.

Phong Mạn Mạn thấy nếu cho 2 acc cùng chạy bộ đến thì quá rắc rối, may mà cô thông minh, dùng kỹ năng vợ chồng là “nắm tay”, chỉ cần điều khiển 1, acc kia liền ngoan ngoãn chạy theo.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn nắm tay Bình Hải Tịch Mạn Mạn lại làm Phong Mạn Mạn nhớ tới ngày đó..... Giang Hàn nắm tay cô.

Aiz, mấy ngày nay cô luôn bị ý nghĩ của chính mình hù dọa, aizzz..... Giang Hàn a Giang Hàn, anh chơi Tạm biệt làm gì chứ? Làm chi cứ quấy rối tâm trí cô, aizzz.....

Tiếng thở dài thứ 3 rồi, Phong Mạn Mạn thực buồn bực!

Thật vất vả Bắc Phong Giang Thượng Hàn và Bình Hải Tịch Mạn Mạn mới đến cửa nam.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Oa~ còn nắm tay đâu? Hạnh phúc nga~

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Tây Lai, em là Mạn Mạn. 2 acc đều là em log.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Nha nha nha nha~! Tự mình nắm tay mình? Em muốn Hàn nắm tay em hả?

[bang hội] Du Nguyệt Giang Thượng Hàn: Đã nắm lâu rồi. Tây Lai, anh muốn 20 thiên quả, giao dịch.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: ok

[bang hội] Tướng Kỳ Mạc Ngân: Mình cũng 10 cái.

[bang hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: 10 cái, giao dịch.

Trong đầu Phong Mạn Mạn lại hiện lên cảnh Giang Hàn nắm tay cô..... Ai..... Lại thở dài.

8 giờ, bangchiến bắt đầu.

Từ lúc bắt đầu, người của Thiên Hạ đã trực tiếp tấn công Nhất Hào Thành của Đường Thi nhưng khi vào đại sảnh thì lại chẳng thấy ai.

[loa] Thiên Hạ Vô Song: Đường Thi không đến bang chiến sao? Bốn thiếu gia đang chờ các người đây! Bộ cấp bậc thấp nên sợ sao?

Thiên Hạ Vô Song xoát loa mấy lần cũng chẳng ai nói gì, kể cả người mọi khi rất thích xoát loa là Thu Sắc Tòng Tây Lai cũng không xuất hiện.

Người bên Đường Thi cũng chỉ có Tướng Kỳ Mạc Ngân và Thu Sắc Tòng Tây Lai mới có thể đánh ngang sức với Thiên Hạ, Xuy Độ Ngọc Môn Quan vì chưa theo đuổi bạn gái thành công nên ngay cả bang chiến cũng không đi.

Cấp 60 Bắc Phong Giang Thượng Hàn cho dù trang bị có tốt bao nhiêu, thao tác có giỏi bao nhiêu thì cũng bị 90 giết chết trong chớp mắt. Đó là chưa kể hiện tại Bắc Phong Giang Thượng Hàn thao tác cũng không quá tốt- Phong Mạn Mạn, còn Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng, tuy đã chuyển chức nhưng chỉ mới cấp 20, đừng nói 90, cả 70 cũng bóp chết anh dễ dàng.

Trong lúc bang chiến đang đến hồi gay cấn thì mọi người ở Đường Thi lại tán gẫu rôm rả ở cửa nam.

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: 9 giờ chúng ta bắt đầu công Thiên Hạ, Tây Lai đánh lạc hướng để anh lên vào, Ngân và Hàn giết Joaquin, Thảo log acc thuật sư thủ thành.

[bang hội] Du Nguyệt Giang Thượng Hàn: Mạn Mạn, log acc anh chạy hết các thành, thấy Thiên Hạ thì cứ đánh, những người khác đừng công kích.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Được, vậy acc em thì sao?

[bang hội] Du Nguyệt Giang Thượng Hàn: Chờ ở chỗ truyền tống.

Vừa đến 9 giờ, vài vị tinh anh của Đường Thi bắt đầu đến bang chiến.

Người trong Thiên Hạ phát hiện Bắc Phong Giang Thượng Hàn ở Tứ Hào thành liền vây lại đấm đá, mà Bắc Phong Giang Thượng Hàn mới cấp 60, lại thêm Phong Mạn Mạn thao tác kém, thế nên lập tức bị đánh bay về chỗ sống lại.

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: haizzz~ em chết n lần rồi, họ quá độc ác! Giang Hàn!! Rốt cuộc anh gây thù với bao nhiêu người rồi?

[bang hội] Du Nguyệt Giang Thượng Hàn:.....

Nửa giờ sau, Phong Mạn Mạn đã bị giết vô số lần, mới đầu còn muốn phản kháng, về sau cô cứ thấy người của Thiên Hạ thì bỏ chạy, hiện tại, cô cũng lười chạy.

[hệ thống] Nhất Hào Thành bị “ đường thi ba trăm thủ” Du Nguyệt Giang Thượng Hàn đóng chiếm.

[hệ thống] Tam Hào Thành bị “ mộng luyện” Mộng Ái Tình đóng chiếm.

Nhất Hào Thành bị Đường Thi dẹp xong, Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng thành công lên vào Nhất Hào Thành triệu hồi hội trưởng. Mà mọi người ở Đường Thi đã chuẩn bị thủ Nhất Hào Thành.

Tam Hào Thành vốn là của Thiên Hạ, mãi đến gần 9 giờ mà Đường Thi vẫn không tới, “ thiên hạ” đành bắt nạt “ mộng luyện” .

Người trong Thiên Hạ tập trung tấn công Nhất Hào Thành vì cấp bậc acc phụ của Thảo Thảo cũng không thấp, trang bị lại do Trì Nguyệt Tiệm Đông cung cấp, cộng thêm Thu Sắc Tông Tây Lai tài trợ vô số thiên quả (Thiên quả có thể thêm đầy hp + mp), mà thảm nhất là “ mộng luyện” cũng truy đánh Thiên Hạ. Đường Thi có thể thủ thành dễ dàng như vậy một phần cũng nhờ công của “mộng luyện”.

Thiên Hạ Vô Song thật vất vả mới xông vào phòng triệu hồi hội trưởng lại bị Tướng Kỳ Mạc Ngân dùng vận tốc âm thanh xông tới chặt chém, tuy có áo choàng ub- không thuộc tính- phòng ngự +50 mà không bị giết nhưng cũng bị đánh bay.

Du Nguyệt Giang Thượng Hàn cũng xuất hiện, dùng vận tốc âm thanh ném hấn ra ngoài.

Thiên Hạ Vô Song cũng không coi 2 người vào đâu, ngược lại còn thoải mái mà đánh chữ.

[phụ cận] Thiên Hạ Vô Song: Vô dụng, mày mới 70, giữ lại hơi tàn đi, tên 99 kia cũng giết không được tao.

Đúng là lần đầu Du Nguyệt Giang Thượng Hàn không thành công nhưng khi Thiên Hạ Vô Song sử dụng bang hội triệu hồi lần 2, anh lại dùng vận tốc âm thanh ném hấn ra ngoài, lần này, Thiên Hạ Vô Song ngã chết.

Lúc này là 21 giờ 57 phút mà bang hội chiến chấm dứt lúc 22 giờ, cho dù Thiên Hạ có thể xông vào thì cũng không kịp triệu hồi Joaquin trong 3 phút.

Đường Thi thành công bảo vệ Nhất Hào Thành mà mộng luyện cũng bảo vệ được Tam Hào thành.

Cuối cùng, Du Nguyệt Giang Thượng Hàn đột nhiên xoát loa.

[loa] Du Nguyệt Giang Thượng Hàn: Thiên Hạ Vô Song, tao không phải 70+ mà đã 95 rồi, hơn nữa, mày mặc ub rất dễ thấy.

Giang Hàn biết Thiên Hạ Vô Song mặc ub liền đổi vũ khí hỏa đao.

Mà Phong Mạn Mạn ” bận rộn” cả đêm cũng buồn bực..... Thấy Bắc Phong Giang Thượng Hàn có loa liền xoát, tính ra đây là lần thứ 3 trong đời cô dùng loa.

[loa] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Ta- Bình Hải Tịch Mạn Mạn- tuyên bố, về sau không bao giờ log acc Bắc Phong Giang Thượng Hàn nữa. Thật khủng bố! Kẻ thù quá nhiều! Quá độc ác!! Haizz~

Trộm long tráo phượng diễn thiên hạ thành công!

Chương 27: Người quen ở khắp nơi

Tuần đầu tiên sau khai giảng, Phong Mạn Mạn rất bận rộn. 3 ngày nay cô không login luyện cấp.

Buổi trưa cô đến quán ăn “Xí phố” nhận đơn, buổi tối còn phải xử lý đơn từ, sắp xếp công việc cho ngày hôm sau. Đêm qua cô chỉ có thể đón chuyến tàu điện ngầm cuối ngày về nhà, ai..... Lâm sinh viên không dễ a.

Cũng khó trách, ai kêu cô lên năm 3 rồi, là 1 trong những người phụ trách văn học xã, vừa khai giảng đã phải nhận việc tuyển người mới, lại còn chuẩn bị hợp tác với phóng viên đoàn tổ chức tiết mục, hệ lý đón người mới đến tiệc tối vừa muốn ra tiết mục. Cô ước gì mình phân thân được, mà phân 2 cũng chưa đủ, ít nhất phải phân 4.

Giữa trưa, ở cửa quán.....

Hôm nay nắng chói chang đã thế nắng ở thành phố G lại cực kỳ có hại nữa chứ.

Phong Mạn Mạn ngồi ở quầy tuyển người của văn học xã, dùng laptop riêng của văn học xã “lấy của công làm việc tư”. Đúng ra cô phải nhập danh sách đơn vào máy, nhưng thực tế là cô đang viết bài. Thỉnh thoảng nhìn mấy đứa sinh viên năm 2 “phao đầu, tát nhiệt huyết” rải tờ đơn giới thiệu, nói theo kiểu bọn họ là “vừa phải kiểm khách rồi~”.

Cô đang viết đến khúc muốn ngừng mà không được thì đột nhiên có 1 nữ sinh đến sau lưng cô, Phong Mạn Mạn sợ tới mức lập tức chuyển sang màn hình desktop.

Nữ sinh này cao cao gầy gầy, tay cầm đơn xin vào, mở to mắt nhìn Phong Mạn Mạn.

“Xin hỏi bạn cần gì?” Phong Mạn Mạn làm bộ bình tĩnh mỉm cười hỏi.

“Chào chị, anh kia nói em muốn nộp đơn thì đưa cho chị.”

Phong Mạn Mạn xem đơn, ừm..... Tên: Khâu Mạn Tâm, Phái: nữ, Chuyên ngành: kế toán điện tử hóa, Năm: 1. À~ thì ra là tân sinh viên.

“Ok, em về viết bài cảm nghĩ 2000 từ, hạn chót nộp là cuối tuần sau, chủ đề có ghi trong đây.” Phong Mạn Mạn đưa cho Khâu Mạn Tâm 1 tờ A4.

“Vâng, cảm ơn chị.” Khâu Mạn Tâm lễ phép nhận tờ giấy rồi chạy về ký túc xá.

Phong Mạn Mạn thấy cô bé bỏ đi thì chuyển sang word tiếp tục viết văn.

“Đúng rồi, chị

” Khâu Mạn Tâm đột nhiên lại chạy về.

Hù chết! Phong Mạn Mạn bị hú chết! Đây chính là người dọa người cũng hú chết người.

“Hô..... Chuyện gì? Sao lại là em? Chuyện gì hả?” Phong Mạn Mạn vỗ vỗ ngực cố bình tĩnh lại, quên cả tắt đi bằng chứng “của công làm việc tư”.

Khâu Mạn Tâm nở nụ cười, trên má có 2 lúm đồng tiền nho nhỏ, “Chị ơi, em nộp bài thế nào?”

“Trong đây có ghi, mail tới địa chỉ này.” Phong Mạn Mạn chỉ chỉ tờ giấy trên tay Khâu Mạn Tâm, “Em gái, em còn chuyện gì nữa không?” Phong Mạn Mạn cố gắng thật lịch sự.

Cô bé kia vươn tay, chỉ thẳng vào màn hình, “Chị đang viết tiểu thuyết ạ?”

“Ngạch.....” Phong Mạn Mạn phá công. Cô bé này muốn làm gì? Phong Mạn Mạn có dự cảm xấu.

“Chị cũng chơi mộng cảnh ạ?” Bởi vì Phong Mạn Mạn viết truyện tên là—Tình trong mộng cảnh.

“Ừ.....” Mạn Mạn gật gật đầu, không phải lại là người quen đó chứ? Gần đây cô toàn gặp người quen, từ lúc biết Bắc Phong Giang Thượng Hàn chính là Giang Hàn đến sau lại biết Quan Hạo là Xuy Độ Ngọc Môn Quan. Ai..... Cũng không phải nói người quen cùng chơi thì không vui, ai..... Tóm lại là cảm giác rất ngố!

Còn may, hiện tại cô cũng không chơi mộng cảnh.

“Em cũng chơi nữa~”

Phong Mạn Mạn không nói gì, cô bé này cứ thế nào ấy, nhiệt tình quá mức.

“Nhưng hiện tại chị không chơi nữa.”

“Giờ em cũng không chơi~ trước kia chị ở server nào?”

“Quảng Châu.” Kỳ thật Phong Mạn Mạn hơi sợ người nhiệt tình như vậy.

Khâu Mạn Tâm nắm tay Phong Mạn Mạn, “Thật là trùng hợp! Chị ơi! Em cũng vậy~”

Đúng lúc này, 2 em năm 2 đang “kiểm khách” đến gần, “Chị Mạn Mạn ơi, chị nhập mấy đơn này vào máy tính giúp tụi em.”

“Ok~”

“Chị Mạn Mạn? Chị tên là Mạn Mạn hả?” Cô bé nói tiếp, “Em cũng biết 1 người tên là Mạn Mạn trong Mộng Cảnh nữa, chị em mình không có duyên đến vậy đâu ha?”

“.....” Phong Mạn Mạn không còn biết nói gì.

“Chị nói cho em biết đi mà, trong mộng cảnh chị tên là gì?” Khâu Mạn Tâm tự động tự giác ngồi vào ghế bên cạnh, hăng hái nói chuyện phiếm với cô. Người ngoài nhìn vào sẽ thấy Phong Mạn Mạn giống sư muội điềm đạm đáng yêu mà Khâu Mạn Tâm lại như sư tỷ hăng hái nhiệt tình.

Thấy cô bé nhiệt tình như vậy, cô cũng không tiện làm mặt lạnh.

Dù sao cũng có cả đồng người tên là Mạn Mạn mà, nhưng đây chỉ là suy nghĩ của riêng Phong Mạn Mạn thôi, “Chị đặt là Mạn Bộ Mạn Mạn.”

“A a a a a! Mạn Mạn!! Em là Tâm Tâm nè!!” Khâu Mạn Tâm đột nhiên nhảy dựng lên.

Cửa quán có rất nhiều người, nghe Khâu Mạn Tâm hét lên như vậy, rất nhiều người quay lại nhìn các cô.

Khâu Mạn Tâm tiếp tục không nhìn mọi người, “Chị Mạn Mạn, thế giới thật nhỏ ha, em lại gặp được bạn trên mạng ở đây a..... Oa.....”

“.....” Mỗ Mạn Mạn lại không nói gì, trời ạ! Ai nói cho biết chuyện gì đang xảy ra?

“Đúng rồi, Tâm Tâm, sao lúc trước em không lên?” Phong Mạn Mạn hỏi. Người quen~ lại là người quen.....

Khâu Mạn Tâm nói: “Hôm trước ông em trúng gió, em phải vào viện chăm sóc ông. Sau đó, máy tính em bị virus, mở máy không được, chị Mạn Mạn ơi! Gần đây em cứ xui xẻo sao ấy.” Nói đến đây, Khâu Mạn Tâm đột nhiên ôm chầm lấy Phong Mạn Mạn. Kỳ thật, ông cô nằm viện là thật nhưng lý do chính không login là do chuyện của cô và Việt Ly Đông.

Dưới cái nắng gay gắt độc hại, Phong Mạn Mạn và Khâu Mạn Tâm trốn vào quán, bốn mắt nhìn nhau, mới gặp hạn trẻ ngồi 8 chuyện trò chơi, đời sống, trường học, v.v...

Sau đó, Phong Mạn Mạn cảm thấy thật ra thì bạn trên mạng thành bạn ngoài đời cũng không tệ lắm.

11 giờ tối, Phong Mạn Mạn sửa sang lại hồ sơ xin vào văn học xã rồi login.

Nhưng hệ thống thông báo, acc của cô đang login..... Chẳng lẽ... bị hack rồi?

Cô thử lại 3 lượt, rốt cục cũng login thành công.

Cô vội vàng xem lại trang bị, được bào- vẫn còn, thể thân oa nhi- còn, tiền- còn, hô..... đủ hết, may thật.

A? Cấp bậc biến thành 78 rồi! Oa ha ha ha ha, là Giang Hàn giúp cô luyện thì phải? Anh ấy thật tốt bụng á.

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Mạn Mạn hả em?

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Giang Hàn, anh login acc em sao?

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Ừ, luyện cấp giúp em.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Em biết mà~ cấp 78..... Cảm ơn anh nha.

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Vậy trả ơn anh thế nào?

Đột nhiên, Phong Mạn Mạn nghĩ đến 1 câu: tiểu nữ không gì báo ơn, chỉ có thể lấy thân báo đáp.

Không! Không! Không! Sao cô có thể nghĩ vậy chứ?

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Là tự anh giúp em luyện, đâu phải em nhờ anh đâu.

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Ha ha, đùa thôi, hôm nay anh hơi mệt, xuống trước nha.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Vâng..... Cảm ơn anh.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Đúng rồi, hôm nay em gặp Tâm Tâm.

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn:?? Tâm tâm?

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Chính là Thu Nhật Vọng Hương Tâm đó, anh báo cho hội trưởng 1 tiếng, bảo anh ấy đừng lo lắng, Tâm Tâm bận việc nhà nên không lên được. Em phát hiện bọn họ có jq nga~

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: jq là cái gì?

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: jq gian tình

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: À..... Con nít con nôi đừng để ý chuyện người khác.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Cái gì mà con nít, Tâm Tâm còn nhỏ hơn em cơ.

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Ha ha..... Anh ngủ đây, em cũng đừng thức khuya như vậy.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Biết rồi biết rồi mà~ tạm biệt anh

16. Chương 28 - 29

“Đến muộn mất thôi! Buổi học đầu tiên chắc chắn có điểm danh..... Thảm! Mình thảm rồi!” Phong Mạn Mạn mặc vội quần áo, vừa mang giày, vừa soi gương chải đầu (0.0).

Chải xong, cô ném lược lên giường, vớ túi chạy đi, động tác vô cùng thành thạo. “Kỹ thuật” này quả thật không phải chỉ luyện trong 1 2 ngày mà được!

Tuy bây giờ mới 7 giờ 25, với những người khác mà nói, là còn sớm, nhưng, với bạn Phong của chúng ta thì đã là quá trễ. Dù biết hôm nay là thứ Hai, biết tiết học đầu tiên là của giáo sư “quỷ kiến sầu”..... cô biết chứ, nhưng tối hôm qua còn phải thức khuya, cũng tại Giang Hàn hết, ân oán của mình thì tự xử lý đi chứ..... làm gì dẫn cô đi pk, hại cô pk riết thành nghiện... Nhưng phải công nhận, pk rất “đã”..... Tấy người ta cũng “đã” không kém.....

Đã nghiện..... Tối giờ cô còn thấy đã nghiện! 8 giờ 10 tiết học bắt đầu mà bây giờ cô còn đã nghiện nữa chứ!

Bình thường cô hay đi học bằng xe bus, tuy rằng xe điện ngầm chỉ mất 20 phút nhanh hơn nhiều so với xe bus, cần tới 40 phút, nhưng dù sao xe bus chỉ tốn 2 đồng mà xe điện ngầm tốn tới 4 đồng. 4 đồng, tính cả đi và về là 8 đồng, cô có thể dùng số tiền này mua tới 3 hộp trà sữa...

Phong Mạn Mạn đã nghĩ kỹ rồi, tuy cô còn phải đổi tuyến xe nhưng nếu dùng sức chạy bộ thì cô cũng đến trường kịp giờ; tuy thành tích chạy 50m của cô chỉ có 9 giây 45.

Cô thở hồng hộc chạy đến bến xe điện ngầm, rất đau lòng bỏ tiền mua vé.....

“Cửa xe sắp đóng, xin vui lòng chờ chuyển sau! Cửa xe sắp đóng, xin vui lòng chờ chuyển sau!”

Phong Mạn Mạn lập tức lùi vào trong. Không được rồi, cửa sắp đóng lại, nếu cô lại vọt vào sẽ bị kẹp lại, nhưng..... theo quán tính, cô dừng không được.

Đột nhiên, có người nắm lấy cổ tay cô, kéo mạnh về phía sau.

Lưng cô đập lên ngực người kia, ngạch..... Người này cũng cao quá chứ!

“Nguy hiểm lắm, đừng chạy vào nữa.” Giọng nói này cũng rất quen thuộc.

Cô ngẩng đầu nhìn người kia, “A!! Giang Hàn!” Phong Mạn Mạn nói lấy, “Sao kéo em, em đi học trễ mất, nếu không phải tại anh thì em đã kịp lên xe điện ngầm rồi.” Cô vội vàng lui 2 bước, ngạch..... Tư thế vừa rồi thật mờ ám.

“3 phút sau là có chuyển tiếp theo rồi.”

“3 phút..... 3 phút có thể thay đổi rất nhiều!” Thay đổi cả việc cô có ở lại lớp hay không.

Môn học của “quỷ kiến sầu” có 2 quy định: có thể ngủ, đọc truyện, viết văn trong giờ học nhưng không được nói chuyện, không được đến muộn và không được về sớm. Mỗi buổi học giáo sư này đều dành nửa giờ để điểm danh hết cả lớp 180 người và 15 phút cuối lại điểm danh ngẫu nhiên. Nhờ người điểm danh thay không được sao? Sai lầm! “Quỷ kiến sầu” làm sao “hòa ái dễ gần” như vậy được. Ông giáo sư này có thể nhớ rõ từng chỗ ngồi, lúc trước cũng có người muốn thử công lực của ông, kết quả, cả người trốn và người điểm danh thay phải học lại.

“Anh chỉ thấy nếu vừa rồi không kéo em lại thì em sẽ bị thương, đến lúc đó đi học trễ hay không cũng chẳng quan trọng nữa.” Giang Hàn thực kiên trì.

Lúc này đã 7 giờ 45.

Phong Mạn Mạn gọi điện cho bạn cùng lớp, “Alô..... Cần à, mình là Mạn Mạn nè, bạn tìm người đánh dấu giúp mình nhe, mình đến muộn mất rồi!!”

Người bên kia hét lớn, “Phong Mạn Mạn! Bạn lại muộn rồi hả? Mà ngày nào bạn chẳng muộn! Muộn hoài mà chẳng biết dậy sớm sớm cho mình nhờ! Tìm ai đánh dấu giúp bạn bây giờ? Còn có nửa giờ thôi, mình đi đâu mà tìm hả?!”

“Tìm anh Tuấn của bạn ấy.....”

” Phong Mạn Mạn!! Bạn vừa phải thôi! Anh Tuấn là nam, lúc quỷ kiến sầu kêu lên thấy Phong Mạn Mạn thành nam thì bạn học lại chắc luôn!!”

” Ngạch..... Tìm nữ là được chứ gì?”

” Phong đại tiểu thư! Mình kiếm đâu ra nữ?!”

” Nữ..... Có..... Mình biết rồi..... Tạm biệt!”

Lúc này, xe điện ngầm đã đến Phong Mạn Mạn và Giang Hàn cùng lên xe.

Phong Mạn Mạn vội vàng vàng gọi thêm cú điện thoại khác, “Tâm Tâm, lát nữa em có tiết không?..... Thật tốt quá~ em lên phòng 1221 giúp chị được không, chị chưa đến trường kịp,..... Đúng..... Lúc điểm danh nhớ hô tên chị nha..... Đúng.....1221..... Đừng đi trễ nha..... Trưa nay chị mời em ăn cơm, cảm ơn em nha, tạm biệt.....”

Hô~ Phong Mạn Mạn phát hiện, có quen em gái học cùng trường cũng lợi phết.....

Đến lúc cô sắp xếp xong xuôi mọi việc mới phát hiện mình đã đi sai tuyến, ngạch.....

sao Giang Hàn còn ngồi cạnh và nắm tay cô vậy?!

Phong Mạn Mạn vội vàng giãy tay anh ra, cô cũng không biết sao mình bị anh nắm tay mà chẳng e dè chút nào? Tại sao anh lại nắm tay cô?

Giang Hàn biết cô kinh ngạc, “Mạn Mạn a, nếu anh không kéo em xuống em cũng quên xuống xe chuyển tuyến luôn.”

“Sao anh biết em muốn chuyển tuyến?” Thì ra anh chỉ kéo tay cô thôi, không phải nắm. Phong Mạn Mạn đột nhiên thấy không được vui cho lắm.

“Em không đến trường sao? Không phải trạm zd sao?” Giang Hàn rất nghiêm túc kéo tay cô đi, “Hay em không muốn chuyển tuyến.”

Phong Mạn Mạn kéo tay anh lại, “Không phải mà, em chuyển chứ! Đi nhanh lên anh.”

Ngạch..... Sao cô lại nắm tay anh rồi? Phong Mạn Mạn lập tức buông tay.

Ở trạm zd, Phong Mạn Mạn hỏi, “Anh đi đâu vậy?”

“Về công ty đi làm a.”

“Công ty anh không phải đi tuyến 5 trạm z sao?”

“Đúng vậy, cho nên anh phải chờ tuyến đi về. Xe đến rồi, anh đi trước đây. Qua đường cẩn thận nha em!”

Vừa vặn có chuyến xe đi ngược về trạm trước, Giang Hàn vẫy tay chào cô và lên xe.

Phong Mạn Mạn lăm bầm lầu bầu, “Là sao ta, ảnh đưa mình đến trường sao?”

Vì có Khâu Mạn Tâm giúp đỡ nên Phong Mạn Mạn không bị quỷ kiến sầu phát hiện, thoát nạn thành công!

Buổi tối, Phong Mạn Mạn login, lúc trưa cô có đáp ứng dẫn cô bé đi luyện cấp. Nói cũng lạ, tuy Tâm Tâm chịu chơi tiếp nhưng vẫn tránh mặt hội trường, chẳng hạn như lúc này.....

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: chị Mạn lên rồi hả, em ở Huyền Đô chờ chị nha.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: ok

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Tâm Tâm, anh cũng đến Huyền Đô nha~

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Không cần, anh luyện 1 mình nhanh hơn, Mạn Mạn đi với em là được rồi.

Bất đắc dĩ, Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng tiếp tục chém sa yêu (sa = cát), không phải anh chưa thử quần quít lấy Tâm Tâm mà là lúc anh làm vậy Thu Nhật Vọng Hương Tâm sẽ lấy cớ bận việc nhà, ngủ sớm đi học, làm bài tập, bạn cùng phòng hẹn ra ngoài v.v... để logout, Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng sợ dọa chạy Thu Nhật Vọng Hương Tâm nên đành yên lặng. Anh sợ cô bị người tẩy trắng nên dùng 200rmb mua hình nhân thể mạng cho cô cô lại không chịu nhận.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Lại đến lễ độc thân rồi..... Sao năm nào mình cũng phải độc thân mừng lễ vậy trời?!

[bang hội] Xuy Độ Ngọc Môn Quan: Anh mà độc thân gì? Hơn 2 chục người đẹp cạnh anh đó thôi.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Mọi người cũng biết nhau hơn 2 năm rồi, Mộng cảnh cũng ra Tạm biệt, hay tổ chức buổi gặp mặt giữa các chàng độc thân đi! Dù sao trong bang cũng có rất nhiều gã độc thân.....

[bang hội] Tướng Kỳ Mạc Ngân: Ha ha, anh đây có bạn gái nhưng nếu có hợp mặt, anh đi.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Mọi người ở thành phố G hết hả, vậy ai độc thân nhớ tham gia, đến được thì cứ đến.

Bởi vì server bọn họ tên là “ Châu Thủy Vân Sơn” cho nên hầu hết mọi người ở cùng thành phố.

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Được đó, đến lúc nên tổ chức gặp mặt rồi.

[bang hội] Xuy Độ Ngọc Môn Quan: Đúng vậy! Sinh nhật Hàn là 11 tháng 11, đúng lễ “quang côn” (độc thân) luôn!

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Ha ha ha ha..... Sinh nhật anh thật đặc biệt!!!

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Một cái lễ quang côn, một cái lễ tình nhân..... Tểu dễ sợ.

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Ai sinh ngày lễ tình nhân?

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Giang Triệt á! Em trai anh ấy í.

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn:.....

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Vậy quyết định hôm đó họp mặt đi, địa điểm thì đợi anh sắp xếp xong sẽ thông báo sau.

[bang hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Được! Mọi người cùng đi họp mặt nào~

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Họp mặt? Có thể không đi được không?

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Đương nhiên không được, sinh nhật anh hàng xóm mà~ em gái nhà bên không đi sao được.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Lại gọi em như vậy em đánh anh à!!! Muốn em đi cũng được, Tâm Tâm đi em cũng đi~

Phong Mạn Mạn nghĩ dù sao mọi người trong bang cũng là người quen cả, đã vậy có gì đâu mà sợ họp mặt, hơn nữa, hôm đó lại là sinh nhật Giang Hàn.

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm:..... Mạn Mạn..... Em không muốn đi đâu.

[bang hội] Trì Nguyệt Tiềm Đông Thượng: Mọi người cũng chơi với nhau lâu như vậy, đi 1 chuyến cho biết mặt nhau thôi mà.

[bang hội] Xuy Độ Ngọc Môn Quan: Đúng vậy, em là phu nhân của bang chủ, bắt buộc phải đến!!

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Mai em học tiết cuối ở phòng mấy? Chị đi với em.

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Chị Mạn Mạn~ em không muốn đi mà

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Hình như phòng 1342 phải không, đừng trốn đấy! Nếu không chị giao bài của em cho mấy đứa phóng viên trong đoàn!

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm:.....

[bang hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: Em..... em không đi.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Không được! Ai cũng phải đi.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Đúng vậy~ Thảo Thảo, chị chờ mong ngắm tiểu chính thái (khuôn mặt baby nhưng đẹp trai í í ^0^) đó nha!!

[bang hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: Em không phải tiểu chính thái mà!!!

Mọi người hăng hái bàn tán, quyết định hôm sau, tức ngày 11 tháng 11 đến quán X thành phố G họp mặt mừng sinh nhật Giang Hàn luôn tiện mừng lễ độc thân.

Chương 29: Điều ước

Thấm thoát đã tới ngày hẹn.

Buổi sáng Phong Mạn Mạn không có tiết nên vẫn ở nhà lên mạng. Hiện giờ, bang hội chỉ có một người login, mà người đó chính là Bình Hải Tịch Mạn Mạn.

Ai, được sự cấp 87 mà không có Giang Thượng Hàn đi cùng luyện cấp pk thì cũng hơi chán.

[phụ cận] Đa Sắc Tiểu Thanh: Chị ơi~ dẫn em luyện cấp với được không? Em mới chơi~

Đa Sắc Tiểu Thanh, kiếm sĩ cấp 12.

Phong Mạn Mạn đang rảnh rỗi nên cô quyết định làm người tốt, giúp đỡ người mới.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: ok~ Mình dẫn bạn đi đánh thỏ.

Cũng chẳng trách được, Phong Mạn Mạn là mù đường, cô chỉ biết luyện cấp bằng việc chém thỏ, đánh mộng yêu,... ở khu này mà thôi.

[phụ cận] Đa Sắc Tiểu Thanh: Vậy chị dẫn thêm người được không ạ?

Phong Mạn Mạn còn chưa kịp trả lời thì đã thấy đủ loại ngành nghề xuất hiện màn hình, bao gồm Đa Sắc Tiểu Hồng, Đa Sắc Tiểu Bạch, Đa Sắc Tiểu Hắc, Đa Sắc Tiểu Hoàng cùng Đa Sắc Tiểu Lam.

Phong Mạn Mạn kinh ngạc..... Chuyện gì thế này.....

[phụ cận] Đa Sắc Tiểu Bạch: Chào chị ạ, tụi em từ bên Mộng cảnh sang đây, trước kia tụi em ở cùng bang hội.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: À à~ trước kia mình cũng chơi Mộng cảnh, không biết giờ Mộng cảnh còn người chơi không nữa? Hình như mọi người đều sang đây cả.

[phụ cận] Đa Sắc Tiểu Thanh: Từ lúc có Mộng cảnh Tạm biệt và trọng sinh thì rất nhiều người đều sang đây.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Thì ra vậy, các bạn cấp mấy?

[phụ cận] Đa Sắc Tiểu Thanh: Khoảng 12-14 chị, tụi em luôn đi theo nhóm để chia đều kinh nghiệm.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: ok~ mình dự quái, mấy bạn giết quái.

Phong Mạn Mạn còn phát cho mỗi người 10w rồi sang đảo thờ.

Luyện gần 2 giờ, cấp bậc của các cô đến khoảng cấp 30 thì Phong Mạn Mạn dẫn nhóm đi Huyền Đô.

Kết quả.....

Trở lại thủ đô, Bình Hải Tịch Mạn Mạn và nhóm cô gặp phải người của Thiên Hạ.

Hơn nữa Thiên Hạ Vô Song, Thiên Hạ Thái Bình, Thiên Hạ Vũ, Trong Mộng Tím Anh còn dùng “thuốc đại khai sát giới”, đã vậy, trong thành còn không có ai.

Thiên Hạ Vô Song thấy Bình Hải Tịch Mạn Mạn, không nói 2 lời liền tung chiêu “bá vương quyền” .

Nhưng..... công kích không hiệu quả vì Phong Mạn Mạn có mang hình nhân thể mạng.

Thấy vậy, Trong Mộng Tím Anh lại chuyển hướng đánh mấy người bạn mới quen của Phong Mạn Mạn, vài cú công kích sau, tất cả các cô đều ngã xuống.

[phụ cận] Đa Sắc Tiểu Thanh: Oa!! Pk a, thật hoành tráng đó!

Bình Hải Tịch Mạn Mạn “chảy mồ hôi”.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn:.....

[phụ cận] Đa Sắc Tiểu Hồng: Không phải trong thành không pk sao, tưởng trong thành có bảo hộ chứ

[phụ cận] Đa Sắc Tiểu Hắc: Họ ăn viên thuốc.

[phụ cận] Trong Mộng Tím Anh: Bọn trẻ thật đáng thương ha~ bọn chị gặp 1 cái đường thi thì giết 1 cái đường thi, các bạn trẻ, đừng chơi với đường thi nha kéo bọn chị giết nhầm.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Thiên Hạ!!! Có bản lĩnh thì giết tôi đây!!

[phụ cận] Trong Mộng Tím Anh: Vậy bỏ hình nhân thể mạng ra đi~!

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Khích tướng? Nói cho mà biết, tôi không mắc bẫy mấy người.

[phụ cận] Thiên Hạ Vũ: người dựa hơi Bắc Phong Giang Thượng Hàn mới kiêu ngạo thế.

[phụ cận] Trong Mộng Tím Anh: Đúng, người qua đêm với Bắc Phong Giang Thượng Hàn mấy lần rồi mà hấn cho người nhiều trang bị vậy?

Phong Mạn Mạn thực giận, số trang bị đều do Giang Hàn nhất định muốn đưa cho cô, anh còn nói nếu không có trang bị tốt mà chỉ bằng thao tác của cô mà chơi Mộng cảnh Tạm biệt thì sẽ bị bắt nạt rất thảm. Anh cũng quá coi thường cô đi! Thao tác cô thì sao chứ! Luyện 1 thời gian là được chứ gì?! Đúng rồi, cô sẽ cho cả server biết sự lợi hại của cô.....

Cô không thèm để ý tới đám Thiên Hạ ôn dịch kia mà đến gần đám thi thể cạnh đó.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Thực xin lỗi, nếu không tại mình thì các bạn sẽ không rút cấp.

[phụ cận] Đa Sắc Tiểu Thanh: Không có gì đâu~ tụi em còn muốn cảm ơn chị dẫn nhóm tụi em mà.

[phụ cận] Đa Sắc Tiểu Hắc: Đúng, Thiên Hạ, bọn ta sẽ đuổi giết các người.

Phong Mạn Mạn tỏ mò rồi, các cô biết Thiên Hạ?

[phụ cận] Trong Mộng Tím Anh: Tụi bây là ai

[phụ cận] Thiên Hạ Vô Song: Bang Sắc Màu ở Dương Châu?

Còn chưa kịp hỏi han ân oán giữa 2 phe mà cô đã phải chuẩn bị đi học.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Mình phải đi học rồi, thêm bạn tốt nha, lần sau lại dẫn các bạn.

5 giờ chiều, trước cửa trường.....

Bão, mây đen dày đặc, gió giật, mưa rền, nước ngập Kim Sơn.

Phong Mạn Mạn nhìn trời cảm thán mây đen kín trời a! Trời tối đen như sắp sập xuống.

Cứ việc cô và Khâu Mạn Tâm đã cố tránh mưa nhưng cả 2 đều đã ướt đầm.

Thật vất vả đến trạm xe điện ngầm, rốt cục có chỗ trú mưa!

“Hãy tìm em đi hãy tìm em đi.....” Tiếng chuông của ai đó cũng quá độc, “Tìm em đi nào, nhanh nhanh nhanh lên nào~”

Phong Mạn Mạn khó khăn lắm mới tìm được di động trong túi xách, “Alô.....”

“Mạn Mạn, em đến chưa?”

“Còn chưa~ em mới đến trạm, mưa to quá à!”

“Tụi anh đến nơi rồi, phòng 122, nhớ đi cẩn thận nha em.”

“Ok~ 10 phút sau đến.”

Khâu Mạn Tâm cười gian hỏi: “Ai gọi vậy chị? Chị đang cười toét miệng kìa, Hàn đại thần gọi phải không?”

“Đâu có!” Phong Mạn Mạn phản bác.

“Tâm Tâm a, sáng nay ấy.....” Phong Mạn Mạn bắt đầu thao thao bất tuyệt kể chuyện lúc sáng cho Khâu Mạn Tâm nghe.

Khâu Mạn Tâm nhíu mày, “Bọn đó lại còn dám thừa lúc không có Hàn đại thần mà bắt nạt chị! Chờ khi cấp bậc em cao đi, em báo thù cho chị!”

Phong Mạn Mạn kiên định nói, “Chị không thể cứ dựa vào mọi người được, chị sẽ tự mình trở nên mạnh mẽ hơn.”

“Được, chị em mình cùng nhau phấn đấu! Cùng nhau luyện thao tác!” Thao tác của Khâu Mạn Tâm cũng không tốt hơn Phong Mạn Mạn chút nào, chỉ cần nhớ lại cảnh lúc trước cô đánh mộng yêu là biết.

Vì mưa to, Phong Mạn Mạn và Khâu Mạn Tâm ướt đầm cả người bước vào quán.

Trong phòng có rất nhiều người, Giang Hàn, Quan Hạo, bang chủ đều là người quen...

Nhưng cũng có vài người lạ mặt.....

Quan Hạo đang ca hát nửa chừng thì thấy Phong Mạn Mạn đến, anh chàng hét vào mic-rô: “Mạn Mạn tới rồi hả em? Oa..... Sao 2 đứa ướt sũng vậy.”

Khâu Mạn Tâm cố ý kéo Phong Mạn Mạn vào ngồi cạnh Giang Hàn. Hàn đại thần, cảm ơn cô đi a...

Giang Hàn xé khăn giấy đưa cho Phong Mạn Mạn, chính anh lại lấy thêm 1 chiếc lau khô tóc cô.

Trần Thành Tây ồn ào: “Oa..... Thật hâm mộ em gái, xem, anh hàng xóm săn sóc chưa kìa.”

Phong Mạn Mạn tuy chưa thấy mặt Trần Thành Tây nhưng chỉ nghe cách nói cũng 90 xác định anh là người thích buồn đưa lê nhất Đường Thi- Thu Sắc Tông Tây Lai.

Khâu Mạn Tâm cũng ồn ào, “Đúng vậy đúng vậy, Hàn đại thần anh chỉ lo cho em gái nhà bên á, chẳng ngó ngang gì tới em.”

Phong Mạn Mạn liếc xéo Khâu Mạn Tâm, “Em có bang chủ rồi còn muốn ai nữa.....”

Việt Ly Đông định sang ngồi cạnh Khâu Mạn Tâm thì Mạn Tâm đột nhiên đứng dậy, “Khát nước quá ta! Em sang khu búp phê lấy đồ uống đây, có ai muốn uống gì không?”

“Trà sữa!” Phong Mạn Mạn nói.

Việt Ly Đông cũng đi theo Khâu Mạn Tâm lấy đồ ăn, “Anh đi với em.”

Phong Mạn Mạn lém lỉnh nhìn theo bọn họ, nửa đùa nửa thật nói: “Thật sự có jq a!”

Trần Thành Tây bắt chước Phong Mạn Mạn, mờ ám nhìn Giang Hàn và Phong Mạn Mạn nói: “Thật sự có jq a!”

Phong Mạn Mạn không nói gì, Giang Hàn nói: “Mạn Mạn, đây là Tướng Kỳ Mạc Ngân, đây là Tân Mĩ Nhân Như Ngọc, đây..... em biết rồi đó.” Giang Hàn lần lượt chỉ vào Lí Kỳ Vân, Cao Dương và Trần Thành Tây giới thiệu.

Nga..... thì ra Ngọc thật là nam, rất sáng sủa, rất dũng cảm, rất khí thế.....

Ác..... Mạc Ngân vẫn chưa nói gì nhiều, người trầm lặng nhất ở đây chắc chắn là anh rồi.

A..... Nói nhiều như vậy chắc chắn là Tây Lai!

Cao Dương vội vàng tự giới thiệu, “Chị Mạn Mạn, em là Ngọc nè, tên thật của em là Dương, em vừa lên năm 2.”

Phong Mạn Mạn trợn mắt: “Năm..... năm 2? Mình còn tưởng bạn đã đi làm rồi chứ.”

“Mạn Mạn, anh là Mạc Ngân, tên thật là Lí Kỳ Vân.” Giọng nói rất rất trầm.

Trần Thành Tây nghiêm túc nói: “Chào em gái nhà bên, anh là anh trai hàng xóm.”

Phong Mạn Mạn cau mày dờ khóc dờ cười, Giang Hàn ngồi cạnh thấy vậy, ném hộp khăn giấy về phía Trần Thành Tây, anh này lại hô to, “Anh hàng xóm giết người.....”

Sau đó đến những hội viên khác tự giới thiệu, bởi vì ở cùng bang hội nên mọi người cũng dễ tìm đề tài nói chuyện.

Mà 2 vị đi ra ngoài thì nửa giờ sau mới về, mọi người ngồi vào chỗ và bắt đầu vui chơi giải trí, cãi nhau ẩm ỉ, “vua karaoke” Quan Hạo vẫn khư khư ôm mic-rô không thả.

Phong Mạn Mạn và Khâu Mạn Tâm cũng bị yêu cầu ca hát, Trần Thành Tây còn cố ý chọn bài bắt 2 cô song ca.

“Lên đây, bài tiếp theo là đến 2 người hát rồi này.”

“Em không biết hát mà” Phong Mạn Mạn nói.

m nhạc vang lên, trên màn hình xuất hiện 4 chữ to:” Mãi là bạn thân”.

Phong Mạn Mạn không nói gì..... anh ta cố ý! Chắc chắn là cố ý! Khâu Mạn Tâm lại hát rất chân thành.

“Dần quên đã chờ đợi bao lâu, anh còn chưa nói ra câu nói ấy. Từng cặp người yêu nắm tay trên đường, mà chúng ta chỉ mãi lặng thinh. Từ bạn bè thành người yêu có bao nhiêu bước, mà anh vĩnh viễn chỉ biết lặng nhìn em. Mỗi ngày chờ mong có phải sẽ mãi là thất vọng, chúng ta là bạn thân vẫn mãi là bạn thân. Nhưng chúng mình đã sớm vượt qua giới hạn của tình bạn. Trong tâm trí anh luôn tràn ngập nụ cười của em, và anh biết em cũng cảm nhận được điều đó. Chúng ta là bạn thân vẫn mãi là bạn thân. Nếu không đủ can đảm nói gì, vậy chỉ cần câu đầu tiên là đủ; Anh không cần nhiều lời, bởi vì em chỉ chờ anh ngỏ lời yêu em.....”

Những người khác bắt đầu hô to, “Thỏ lộ! Thỏ lộ! Thỏ lộ!”

Đột nhiên, cửa mở, người phục vụ bưng bánh kem vào, trên mặt bánh có viết “Chúc mừng sinh nhật Giang Hàn, độc thân vui vẻ”.

Sau đó là bài hát Happy birthday to you, mọi người cùng hát mừng sinh nhật Giang Hàn.

Chỉ có 1 cây nến được thắp lên và ngay khi Giang Hàn định thổi nến thì Khâu Mạn Tâm đột nhiên hô to, “Ước nguyện trước đã!”

“Vậy điều ước có thành sự thật không?” Giang Hàn nhin cười hỏi.

“Đương nhiên là có, điều ước sinh nhật là quan trọng nhất mà, không tin anh hỏi chị Mạn Mạn đi.” Khâu Mạn Tâm nói.

Phong Mạn Mạn khinh bỉ nhìn Giang Hàn: “Đương nhiên là có thể thành sự thật mới ước rồi, trước đây anh chưa ước bao giờ sao?”

“Có thể trở thành sự thật đúng không?” Giang Hàn chậm rãi nói: “Vây~ điều ước sinh nhật của anh~~ là~ Phong Mạn Mạn làm bạn gái anh.”

Tim đập nhanh hơn, mặt Phong Mạn Mạn cũng đỏ bừng, sững sờ, “Cái gì.....”

“Là em nói điều ước sinh nhật có thể thành sự thật đấy, bạn gái của anh.” Giang Hàn vẫn rất nghiêm trang nói dù trên môi còn treo nụ cười ranh mãnh.

“.....” Phong Mạn Mạn biến thành đà điểu vùi mặt vào 2 đầu gối mình.

Mọi người lại hô to, “kiss!kiss!kiss!.....”

Anh..... Sao anh lại ước điều ước đó chứ?! Tim cô đập dồn dập, tự hỏi anh có thích cô không? Tuy cô cũng hơi hơi thích anh..... không..... hình như không phải hơi hơi nữa.....

Sao anh làm vậy chứ?! Mọi người cũng thiệt là..... Cô nên làm gì bây giờ.....

Ai nói cô biết nên làm sao bây giờ?!

17. Chương 30 - 31

Giang Hàn lo lắng nhìn Phong Mạn Mạn; cô sợ cái gì? Không lẽ... anh chọn sai cách làm.

“Mạn Mạn.....” Giang Hàn đặt tay lên vai cô.

“Gi?” Phong Mạn Mạn vẫn làm đà điểu.

Giang Hàn nhìn quanh, “Suýt.....” Anh ra hiệu cho mọi người đừng nói nữa, sau đó, anh kéo tay cô đứng dậy.

“Này.....” Phong Mạn Mạn hơi giận dỗi ngẩng đầu nhìn Giang Hàn.

Khi Giang Hàn thấy khuôn mặt đỏ rực của cô, anh hiểu ra và bình tĩnh lại.

Giang Hàn kéo Phong Mạn Mạn ra khỏi phòng, “Tụi em đi trước.”

“Không được! Không kiss không được đi!!!” Trần Thành Tây và Cao Dương chặn cửa.

Giang Hàn nhanh chóng hơi cúi người, ấn lên môi cô một nụ hôn.

” Oa.....” Mọi người hoan hô, “Thêm một cái nữa! Hôn tiếp đi!”

“Em muốn xem hôn kiểu Pháp!” Khâu Mạn Tâm bổ thêm một câu.

Giang Hàn không hôn thêm lần nữa mà kéo Phong Mạn Mạn ra ngoài.

Những người còn lại trong phòng lại ồn ào lên, lần này, nhân vật chính là Việt Ly Đông và Khâu Mạn Tâm.

” Thỏ lộ! Thỏ lộ! Đông ca! A Hàn cũng thỏ lộ rồi, chẳng lẽ anh chịu thua cậu ấy? Thỏ lộ! Thỏ lộ!” Chỉ nghe giọng cũng biết là Trần Thành Tây bày trò.

Giang Hàn dẫn Phong Mạn Mạn đi nhưng cũng không về thẳng nhà, ngược lại, anh kéo cô đi dạo trên bờ sông. Gió thổi hiu hiu, anh nắm tay cô, bước chậm chậm. 9 giờ tối, bờ sông cũng không có nhiều người, có chăng chỉ là những đôi tình lữ lãng mạn thủ thủ, đương nhiên, trong đó có Giang Hàn và Phong Mạn Mạn.

Gió trên sông mát rượi khiến Phong Mạn Mạn tỉnh hẳn.

“Cái kia.....” Phong Mạn Mạn cúi đầu.

“Mạn Mạn, điều ước của anh thành sự thật, đúng không?” Giang Hàn vẫn nắm tay cô đi tới.

“Ngạch.....”

“Sao? Mạn Mạn, em có thích anh không?”

Phong Mạn Mạn kinh ngạc ngẩng đầu, “Nhưng anh thích em ở điểm nào? Em thấp như vậy, đi cạnh anh cũng không xứng.” Cô nói vậy là vì Giang Hàn rất cao, ít nhất cũng 1m80 mà Phong Mạn Mạn mang cao gót cũng mới 1m50, chênh lệch tới 30cm!

“Chiều cao thì đâu có gì quan trọng? Không cần để ý, Mạn Mạn em thích anh không?” Giang Hàn rất cố chấp hỏi.

“Ngạch..... Ừm.....” Phong Mạn Mạn tiếp tục cúi đầu.

“Chỉ cần nói “thích” hay “không” thôi, em thích anh không?” Giang Hàn lại hỏi.

“Thích mà!” Phong Mạn Mạn vẫn cúi đầu, nghe giọng cũng biết cô mắc cỡ lắm rồi.

Giang Hàn thoáng mỉm cười, đến trước mặt Phong Mạn Mạn chặn đường cô lại. 1 tay anh ôm lấy eo cô, 1 tay nâng cằm buộc cô phải ngẩng đầu rồi dịu dàng hôn lên môi cô. Đôi môi ấm áp của anh như lông tơ phát nhẹ lên môi Mạn Mạn.

“À~ nhắm mắt lại.” Phong Mạn Mạn nghe lời nhắm chặt mắt.

Có thể do hơi men chénh choáng, có thể do chính anh cảm thấy 1 nụ hôn dịu dàng vẫn chưa đủ.

Giang Hàn ôm siết lấy Phong Mạn Mạn, gần như nhấc cô lên khỏi mặt đất rồi kéo dài nụ hôn này, anh dùng răng- lúc nhẹ lúc mạnh- cắn lên môi cô.

Ngạch! Cô phải nhón chân, nắm chặt lấy vạt áo anh. Cô sắp hết hơi rồi, cứ tưởng nụ hôn sẽ dịu dàng, nhẹ nhàng như lúc trước- cô thích nụ hôn dịu dàng của anh. Nhưng Giang Hàn lại hôn sâu, cô..... nói chung cô cũng không ghét hôn như vậy.

Cô hé hé mắt, ngắm đôi mi dài cong cong của Giang Hàn..... Đột nhiên cô phát hiện anh... anh không chịu nhắm mắt! Phong Mạn Mạn thẹn thùng nhắm tít mắt lại.....

Giang Hàn chậm chậm thả Phong Mạn Mạn xuống, đợi cô đứng vững anh mới chậm rãi rời khỏi đôi môi cô.

“Kiểu Mạn Tâm đề nghị anh để dành đôi sau.” Giang Hàn vẫn ôm Phong Mạn Mạn, vuốt ve đôi má hồng nóng bỏng của cô.

Phong Mạn Mạn méo máo, “Thôi mà!!”

Nếu không tính nụ hôn ở quán thì đây chính là nụ hôn đầu tiên của cô. Cô từng hẹn một- không biết có tính là mối tình đầu không- bạn trai lúc học cấp 2, nhưng lần hẹn đó rất hồn nhiên trong sáng, cùng lắm cô cũng chỉ cho anh chàng nắm tay. Tuy không có kinh nghiệm nào để so sánh nhưng cô biết, Giang Hàn hôn rất dịu dàng mà cũng rất độc đoán, hơn nữa..... hình như anh rất thành thạo.

Phong Mạn Mạn hỏi: “Lúc đi du học anh cũng vậy hả?”

“Như vậy là như thế nào?” Giang Hàn tiếp tục vuốt má cô.

“Đã..... đã..... hôn..... hôn giỏi như vậy.”

“Tuy không phải nụ hôn đầu tiên nhưng là..... là mối tình đầu.” Giang Hàn dừng tay, nếu còn vuốt nữa má anh cũng đỏ lên mất.

“Nhưng đây là nụ hôn đầu tiên của em.” Phong Mạn Mạn lăm bắm, sau đó cô lại hỏi

“Vậy nụ hôn đầu tiên của anh đâu?”

Tuy cô nói rất nhỏ nhưng Giang Hàn vẫn nghe được, “Đó không phải nụ hôn đầu tiên của em. Em đã cho anh nụ hôn đầu từ lúc 4 tuổi rồi, còn nụ hôn đầu của anh thì cho em lúc 6 tuổi.”

Phong Mạn Mạn hét lên, “Cái gì?!”

Giang Hàn buông tay, chuyển từ ôm sang nắm tay Phong Mạn Mạn, “Đi thôi, mình về nhà.”

Họ đến trước cửa nhà Phong Mạn Mạn.....

“Mạn Mạn ngủ ngon.” Nói xong, Giang Hàn hôn lên trán Phong Mạn Mạn.

“Ngạch..... Ngủ ngon.”

Oa a a a a! Phong Mạn Mạn về nhà, lên giường nằm, lúc này, suy nghĩ của cô mới bình thường trở lại. Chuyện tới bây giờ cô thật thành bạn gái Giang Hàn sao? Giang Hàn hôn cô, mà cô..., Phong Mạn Mạn còn chút tiếc nuối.

Cô cố gắng bình tĩnh lại, cố ý tắm rửa rồi đi ngủ sớm, vậy mà lúc nằm xuống cô lại không ngủ được, cả đầu cô đều là nụ hôn kia. Giang Hàn chết tiệt, dám hại cô mất ngủ!!

Hôm sau, Phong Mạn Mạn mơ mơ màng màng rời giường, may mà sáng nay không có tiết.

Buổi chiều, cô gặp Khâu Mạn Tâm ở căn tin và cứ mãi bị cô ấy hỏi tới tấp chuyện tối qua, còn may là tới giờ học cô mới không bị thẩm vấn.

Tan học, Phong Mạn Mạn kinh ngạc thấy Giang Hàn trước cổng trường.

“Sao anh đến đây?” Lúc gặp Giang Hàn, cô vẫn thẹn thùng, nhất là khi nhớ tới nụ hôn kia.

“Anh gọi nhiều lần mà sao em không bắt máy?” Giang Hàn nắm tay cô.

Phong Mạn Mạn lấy điện thoại trong túi ra, nhìn lại, 3 cuộc gọi nhỡ, cô chuyển chuông sang chế độ bình thường.

“Xin lỗi nha, vừa rồi em để rung.”

“Không sao, anh cứ nghĩ em về nhà rồi.” Giang Hàn xoa đầu Phong Mạn Mạn.

Bọn họ đến trạm xe điện ngầm, vừa lên xe thì thấy người quen- Khâu Mạn Tâm.

Khâu Mạn Tâm láu lỉnh nói: “Oa ha ha ha! Điều ước thành sự thật rồi ha! Mai một em cũng ước mới được.”

“Không cần đâu, em có bang chủ rồi mà.” Mạn Mạn trêu ngược lại Khâu Mạn Tâm.

Vừa nghe đến Việt Ly Đông, Khâu Mạn Tâm cười gượng nói: “Không quấy rầy mấy người hẹn hò lãng mạn nữa, em đi trước đây.”

Đến trước cửa nhà cô, hết như tối hôm qua, Giang Hàn hôn nhẹ lên trán Phong Mạn Mạn.

“Mạn Mạn, nhớ lên bang chiến nha em.”

“Vâng, lát nữa gặp.”

Phong gia, trong bữa cơm.....

Bà Phong vừa nhai rau vừa nói chuyện phiếm: “Thì ra Tiểu Hàn đã 25 tuổi rồi, hôm qua còn tổ chức sinh nhật đâu. Mới đó mà thằng nhỏ đã lớn rồi! Mạn Mạn con cũng 23 sao còn chưa ai rước hả? Lúc bằng tuổi con, mẹ đã cưới rồi.”

“Con biết rồi, ảnh.....” Suýt nữa Phong Mạn Mạn đã nói lộ chuyện tối qua cô gặp Giang Hàn.

” Sao? Ảnh nào?” Bà Phong tiếp tục ăn.

“Hôm qua ảnh tổ chức sinh nhật, ha ha, còn sinh nhật độc thân đâu! Oa ha ha ha.” Cô cười gượng.

“Sinh nhật độc thân thì thế nào? Tiểu Hàn xuất sắc thế thì độc thân sao được, mẹ thấy là con độc thân mới đúng, 23 rồi còn chưa bạn trai bạn gái gì.” Bà Phong nói.

Thế là suốt bữa cơm, bà Phong lặp đi lặp lại điệp khúc “23 tuổi cần có bạn trai”.

7 giờ 30 tối, Phong Mạn Mạn login, chuẩn bị bang hội chiến, đúng rồi! Cô phải chém cho bọn Thiên Hạ chạy trốn chết mới được!!!

Chương 31: Làm sao để “ăn ý”?

Sau đợt bảo trì hệ thống, Phong Mạn Mạn login. Nhìn bảng xếp hạng, cô thật đúng là có hơi kích động khi thấy tên mình đứng thứ 2!

[hệ thống] Thứ 1: “ đường thi ba trăm thủ” Bắc Phong Giang Thượng Hàn, trọng sinh 1 lần, ma vương đạo sĩ cấp 92.

Thứ 2: “ đường thi ba trăm thủ” Bình Hải Tịch Mạn Mạn, trọng sinh 1 lần, thần quan cấp 88.

Thứ 3: “ đường thi ba trăm thủ” Tân Mĩ Nhân Như Ngọc, trọng sinh 1 lần, ma vương đạo sĩ cấp 87.

Thứ 4: “ thiên hạ thứ nhất” Thiên Hạ Vô Song, trọng sinh 1 lần, tông sư võ thuật cấp 87.

Thứ 5: “ thiên hạ thứ nhất” Thiên Hạ Thái Bình, trọng sinh 1 lần, thần quan cấp 86.

Thứ 6: “ đường thi ba trăm thủ” Trì Nguyệt Tiệm Đông Thương, trọng sinh 1 lần, tông sư võ thuật cấp 80.

Thứ 7: “ thiên hạ thứ nhất” Trong Mộng Tìm Anh, trọng sinh 1 lần, vũ công cấp 77.

Thứ 8: “ thiên hạ thứ nhất” Thiên Hạ Vũ, ma vương đạo sĩ cấp 77.

Thứ 9: “ đường thi ba trăm thủ” Thu Sắc Tòng Tây Lai, thánh điện chủ thập cấp 76.

Thứ 10: “ mộng luyện” Nho Nhã Lễ Độ, thần công tượng cấp 75.

Nho Nhã Lễ Độ lên bảng rồi? Người có tiền sướng thật, thuê người luyện 24/24 cũng được. Cô vẫn nghĩ trò chơi chỉ là trò chơi thôi, đâu cần tiêu tiền nhiều vậy, quan trọng nhất đâu phải cấp bậc, chủ yếu là quen được những người bạn tốt thôi.

Ai đó nghĩ là nghĩ vậy nhưng cô còn đang kích động vì mình đứng thứ 2 cơ.

“Leng keng!”— chuông cửa vang.

Bà Phong ra mở cửa, “Tiểu Hàn? Trễ vậy con, có chuyện gì hả?”

Giang Hàn cầm 1 cái túi kền càng màu xanh, lễ phép chào bà Phong: “Con chào dì. Nhà con tự nhiên không vào được mạng mà con lại đang cần gấp, con có thể hỏi Mạn Mạn mượn máy tính được không ạ?”

“Dĩ nhiên rồi.” Sau đó, bà quay sang hướng phòng Mạn Mạn gọi to, “Mạn Mạn, có Tiểu Hàn đến mượn máy tính này!”

Phong Mạn Mạn kinh ngạc, Giang Hàn đến mượn máy?

Còn chưa kịp nói gì thì Giang Hàn đã chạy tới cửa phòng cô, “Mạn Mạn, anh vào được không?”

Phong Mạn Mạn lập tức hét lên, “Không được!!!”

Phòng cô đang rất bừa bộn, hơn nữa..... cô đang mặc bộ áo ngủ 2 dây màu vàng, tuy có đầy đủ “phụ tùng” nhưng..... nhưng mắc cỡ chết mất! Thay đồ? Thật ra thì bộ váy này cũng không hở hang gì, nếu đổi thì lại sẽ làm anh nghĩ ngợi lung tung mà cô cũng không có gì đáng “khoe ra” cả. Không thay? Phong Mạn Mạn lại thấy xấu hổ. Thế là cô lại đứng chờ ra mà Giang Hàn cũng không xông vào.

Cho đến khi bà Phong tới.....

“Tiểu Hàn, sao con không vào?” Bà Phong hỏi.

“À! Chắc con thấy phòng Mạn Mạn bừa bộn thế nào rồi hả.” Bà Phong lại tiếp tục căn nhắc, “Nói bao nhiêu lần rồi, phòng lung tung thế này có ai ở được sao? Lười đến thế là cùng, để xem mai mốt ai dám rước con về nhà.” Bà Phong vừa căn nhắc vừa nhặt quần áo trên giường cho vào tủ, cầm 2 hộp sữa trên bàn học vứt sọt rác.

“Mạn Mạn, anh đến mượn máy tính.” Giang Hàn vào phòng nhưng không ngồi, bởi vì chỗ duy nhất trong phòng có thể ngồi được là giường Mạn Mạn.

“Em phải bang chiến anh còn mượn máy tính làm chi.”

“Thì mượn máy lên bang chiến chứ sao.”

Phong Mạn Mạn trợn mắt, “Thì anh ra tiệm net đi.”

“Tiệm net xa, nhà em gần hơn.”

“Vậy anh bang chiến em làm gì?”

“Anh có đem lộ từ. Anh có cách mình cùng chơi được.” Nói xong, Giang Hàn bắt đầu nối mạch điện.

Lắp đặt xong xuôi, Giang Hàn ôm notebook ngồi trên giường Phong Mạn Mạn login.

Phong Mạn Mạn không nói gì, Giang Hàn chính đang tự nhiên như ở nhà thôi.....

Lúc này, bà Phong lại “đi ngang” phòng Phong Mạn Mạn, “Tiểu Hàn, muốn uống gì không con?”

Giang Hàn lễ phép nói: “Cám ơn dì Phong, không cần đâu ạ.”

“Mẹ ơi, giúp con lấy hộp sữa trong tủ lạnh đi.” Phong Mạn Mạn không chút khách khí nói.

“Lười thế! Tự lấy đi.” Tuy nói vậy bà Phong cũng lấy hai hộp sữa đưa cho cô.

“Tiểu Hàn, con cũng uống đi.” Bà Phong đưa 1 hộp cho Giang Hàn.

Phong Mạn Mạn rầu rĩ nhìn hộp sữa trên tay Giang Hàn, hộp cuối cùng cô định để dành mà cũng bị anh uống rồi!!

Phong Mạn Mạn nhìn đồng hồ, 7 giờ 55.

[nêu lên] hội viên Bắc Phong Giang Thượng Hàn login.

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Mọi người đến cửa nam tập hợp.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: ok~

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Vừa rồi còn đứng cạnh anh chẳng nói tiếng nào, cậu ấy vừa lên em đã... nếu A Hàn không login chắc em thành hôn vọng phu rồi hả, em gái nhà bên.

Phong Mạn Mạn lại bị Tây Lai chọc.....

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Không cần gọi em như thế nữa!!!

Chuẩn bị bang hội chiến, Phong Mạn Mạn một lòng một dạ tìm Thiên Hạ báo thù, nhất là Thiên Hạ Vô Song, bởi ả chém giết cả Tiểu Thanh các cô.

Lúc này, bà Phong lại “đi ngang” phòng Phong Mạn Mạn, “Tiểu Hàn, con có đói không, dì nấu mì cho con nha?”

Giang Hàn vẫn rất lễ phép trả lời: “Không cần đâu ạ, cám ơn dì Phong, con ăn ở nhà rồi ạ.”

Phong Mạn Mạn nổi giận, chắc mẹ muốn rình xem cô với Giang Hàn rồi, “Mẹ à, kính nhờ mẹ đừng quấy rầy bọn con” bang chiến!.....

Nhưng câu nói thiếu mấy chữ cuối của Phong Mạn Mạn lại trở nên rất ái muội. Hơn nữa, bình thường cô chỉ đóng cửa khi thay quần áo, mà bây giờ... cửa cũng đóng.

Ngạch..... Cô lại làm gì không biết, lại còn đóng cửa nữa, ngạch..... Vậy không phải càng ái muội sao! Mở? Không mở? Phong Mạn Mạn lại rối rắm, để chứng minh bọn họ rất trong sáng, Phong Mạn Mạn mở cửa.

Phong Mạn Mạn liếc Giang Hàn, đối lại Giang Hàn còn cười với cô, mà nụ cười này hoàn toàn không phải là cười mỉm nữa.

“Mạn Mạn à! Con đừng quấy rầy Tiểu Hàn làm việc! Nhớ đừng bắt nạt người ta đó!”

Bắt nạt..... Ai bắt nạt ai còn không biết đâu, vậy mà bà Phong còn yên tâm, tin tưởng Giang Hàn vô cùng.

Rốt cục, bọn họ có yên tĩnh mà bang chiến.

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Tâm Tâm, em với Mạn Mạn thủ Nhất Hào Thành.

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: ok~

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Hội trưởng a~ em muốn đi đánh bọn ôn dịch kia!

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Vậy hả? Vậy Tâm Tâm với Thảo Thảo thủ thành đi.

[bang hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: Ủ. Không thành vấn đề.

Giang Hàn nói, “Em với anh đi Nhị Hào thành, truyền tống đi.”

“Ok.....”

Khi Phong Mạn Mạn mở cửa truyền tống, Thu Sắc Tông Tây Lai lên đi theo họ.

Sau đó vợ chồng Bắc Phong Giang Thượng Hàn – Bình Hải Tịch Mạn Mạn và Thu Sắc Tông Tây Lai chuẩn bị huyết tẩy “ thiên hạ thứ nhất” .

Vừa vào cửa, Bắc Phong Giang Thượng Hàn đã dùng Bạo Phong Tuyệt ném lính gác cổng ra ngoài.

Giang Hàn nói: “Mạn Mạn, cầu phúc.”

Giang Hàn lại nói: “Mạn Mạn, cầu phúc.”

Giang Hàn nói tiếp: “Thiên nộ Thiên Hạ Vô Dịch.....”

Sau đó, đối thủ tuy nhiều nhưng đều là cấp bậc thấp, hoàn toàn không đủ sức đánh đắm gì.

Thu Sắc Tông Tây Lai chỉ đi dạo ở phía sau, “đi dạo” theo đúng nghĩa đen.

[bang hội] Thu Sắc Tông Tây Lai: Oa!! 2 người rất ăn ý, đúng là người yêu có khác.

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Người yêu có khác 1, chán thật, sao chưa ai đến đánh thành vậy?

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Ngoan, chờ lát nữa anh với em đi giết Thiên Hạ. Bây giờ cứ thủ đến khi Tân Nhân (~ người mới) lên.

Sau khi biết Tân Mĩ Nhân Như Ngọc là nam thì mọi người không gọi anh là Ngọc nữa mà gọi anh là Tân Nhân.

Phong Mạn Mạn và Giang Hàn đánh thẳng vào phòng triệu hồi, những người giữ phòng là mấy tên lợi hại nhất của Thiên Hạ, ví dụ như Thiên Hạ Vô Song, Thiên Hạ Vũ, Thiên Hạ Tiểu Tinh, Trong Mộng Tìm Anh và Thiên Hạ Thái Bình.

Thu Sắc Tông Tây Lai hơi nóng tính nên xông lên chém Thiên Hạ Tiểu Tinh, sau đó mãi lo ngắm Bắc Phong Giang Thượng Hàn và Bình Hải Tịch Mạn Mạn “biểu diễn độ ăn ý”, không cẩn thận bị Trong Mộng Tìm Anh dùng “loạn vũ” giết.

Phong Mạn Mạn và Giang Hàn ăn ý đến mức làm người ta ganh tỵ.....

Xem! Bình Hải Tịch Mạn Mạn lại thêm “Cầu phúc” cho Bắc Phong Giang Thượng Hàn xong liền thêm “Thiên nộ”(người bị “Thiên nộ” sẽ chịu thương tổn gấp 2 khi bị công kích, kéo dài trong 1 lần công kích) cho Thiên Hạ Vũ. Bắc Phong Giang Thượng Hàn lại dùng Bạo Phong Tuyệt đánh Thiên Hạ Vũ, Trong Mộng Tìm Anh và Thiên Hạ Thái Bình.

Trong lúc họ bị băng trụ đóng băng, Bắc Phong Giang Thượng Hàn lại dùng Bạo Phong Tuyệt, Bình Hải Tịch Mạn Mạn lại thêm “thiên nộ” cho Trong Mộng Tìm Anh và Thiên Hạ Thái Bình.

Sau đó nữa... 3 người kia bị giết.

Ăn ý..... Thật đúng là ăn ý a.....

Mà đúng thật, đó là sự thật mà.....

Giang Hàn nói: “Cầu phúc rồi Thiên nộ cho Thiên Hạ Vũ.”

“Dạ.....”

Giang Hàn: “Thiên nộ cho Trong Mộng Tìm Anh và Thái Bình.”

“ok.....”

Giang Hàn nói sau: “Đừng nhúc nhích!”

“Được.....”

Bắc Phong Giang Thượng Hàn lập tức thêm “Ấm vách” cho Bình Hải Tịch Mạn Mạn, giúp cô không bị Bá vương quyền của Thiên Hạ Vô Song giết.

Ăn ý, đây chính là “ăn ý” đó thôi.

[hệ thống] Nhị Hào thành bị “ đường thi ba trăm thủ” Bắc Phong Giang Thượng Hàn đóng chiếm.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Oa! 2 người là thần hã! Chém hết bọn kia còn chiếm được thành.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Đương nhiên! Có em mà!!!

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Ủ, không có phu nhân, anh bị giết mất rồi.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Ganh tỵ ganh tỵ a..... Ta cũng muốn phu nhân!!!

Suốt 2 giờ bang hội chiến, Phong Mạn Mạn và Giang Hàn phối hợp cực tốt, tất nhiên, chủ yếu là nhờ Giang Hàn chỉ huy giỏi..... và cũng đương nhiên, còn nhờ Phong Mạn Mạn nghe lời.

Bang hội chiến kết thúc, “ đường thi ba trăm thủ” thủ được Nhất Hào Thành và Nhị Hào thành, “ mộng luyện” vẫn là Tam Hào thành mà “ thiên hạ thứ nhất” là Tứ Hào thành.

Đang lúc Phong Mạn Mạn và Tây Lai 8 chuyên hội trưởng cùng hội trưởng phu nhân thì máy Phong Mạn Mạn hết mạng phải login lại.

Phong Mạn Mạn vội vàng đến chỗ Giang Hàn ngồi, dùng acc Bắc Phong Giang Thượng Hàn tiếp tục 8.....

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Thở lộ đi thở lộ đi!

[bang hội] Xuy Độ Ngọc Môn Quan: A Hàn, ngay cả người đều như vậy a, ha ha.

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Em là Mạn Mạn mà!

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Lúc này A Hàn đâu có logout, sao em dùng acc cậu ấy nói được..... A? 2 người?

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Sống chung! 2 người sống chung!

Phong Mạn Mạn đỏ mặt, vội vàng logout.

Lúc này đây, cửa phòng cũng không đóng, họ cùng ngồi trên giường, cô mặc áo ngủ 2 dây (:”> ấy loại kín chứ k sexy quá đâu!), anh ôm eo cô, cô đỏ mặt, đột nhiên anh..... anh cắn nhẹ lên vai cô, để lại 1 dấu hôn nhàn nhạt.

Anh lại hôn lên môi cô, “Em là của anh.....”

Hôn xong, Giang Hàn dời môi, buông tay, rút dây cắm tắt máy.

Phong Mạn Mạn thẩn thờ, ngạch..... sao anh lại thế chứ! Anh không sợ bị mẹ thấy sao? Cô chết mất, tim đập thình thịch, không biết vì sợ hay vì bị anh hôn nữa.

“Mạn Mạn, anh về trước đây, bye bye.” Giang Hàn ra cửa, rất lịch sự nói cảm ơn và tạm biệt Phong Mạn Mạn nhưng lúc nhìn Phong Mạn Mạn lại rất mờ ám.

Bà Phong từ phòng ngủ đi ra, “Tiểu Hàn đi hã con? Phong Mạn Mạn! Không biết lễ phép lịch sự gì thế hã? Còn không mở cửa cho người ta?!”

Phong Mạn Mạn cúi đầu xem dấu hôn trên vai.. a a a a! Cái áo này không che được dấu hôn xúu nào.

Cô đóng sập cửa lại, vội vàng tìm áo khoác mặc vào.

“ Phong Mạn Mạn! Lại điên cái gì đó!?” Bà Phong gầm lên.

“Không có gì mẹ ơi, con làm đồ trà sữa lên áo!!!”

Giang Hàn cười khê, lại rất lễ phép nói với bà Phong: “Con xin lỗi vì đã quấy rầy, chào dì con về.”

“Không quấy rầy, không quấy rầy, có rảnh cứ đến nha con.” Bà Phong nói.

Giang Hàn thầm nghĩ: rồi sẽ có ngày, Mạn Mạn là của anh.

18. Chương 32 - 33

Lại nói Phong Mạn Mạn mấy ngày nay hơi bận rộn, học ở trường xong lại phải hướng dẫn thành viên mới trong văn học xã, hơn nữa còn lo phần ngoại giao với các đoàn xã khác, cuối cùng còn phải..... bận rộn hẹn hò với Giang Hàn.....

Cô và Giang Hàn chính thức quen nhau vừa tròn 1 tháng mà cũng không xảy ra chuyện gì đặc biệt cả, trừ chuyện “dấu hôn”, sau đó Giang Hàn cũng không đụng tay đụng chân gì với cô, cùng lắm cũng chỉ nắm tay, hôn hôn mà thôi. A..... Bộ cô đang tiếc nuối cái gì sao chứ? Phong Mạn Mạn lắc lắc đầu, cố xua đi những suy nghĩ kỳ cục trong đầu mình.

Hẹn hò với Giang Hàn cũng không khiến cuộc sống của cô thay đổi nhiều, tiếng là có bạn trai nhưng thật ra chỉ là thêm “bạn ăn cơm chung” và “bạn đi chung đường”.

Nếu buổi sáng cô có tiết học thì buổi trưa, anh sẽ đến đón và nhắc cô ăn cơm. Nếu buổi chiều cô có tiết, lúc tan học anh chờ trước cổng trường rồi đưa cô về nhà. Nếu cô học cả sáng lẫn chiều thì buổi trưa anh theo giúp cô ăn uống ngủ nghỉ, buổi chiều lại đến đưa cô về nhà.

Mọi chuyện cứ diễn ra đều đặn và êm ả như thế, gió mưa không đổi suốt 1 tháng.

Phong Mạn Mạn nghĩ tốt nhất là cứ như vậy, không cần phải như chuyện “dấu hôn” kia, bởi vì Giang Hàn như thế rất làm cô lạ lẫm. Cứ như bây giờ đi, lúc này Giang Hàn mới giống “anh Hàn” của cô: thương cô, chiều cô, thích đi chung với cô.

Khi Phong Mạn Mạn sắp xếp mọi việc xong xuôi thì mọi cái “bạn” đều đã biến mất, trừ bạn hẹn hò với Giang Hàn.

Hôm nay là cuối tuần, cô nghe Giang Hàn nói hôm nay công ty anh phải làm tăng ca nên không thể theo cô luyện cấp. Bắc Phong Giang Thượng Hàn đã cấp 99 rồi mà Bình Hải Tịch Mạn Mạn cô mới 92.

Ai, cấp càng cao càng khó thăng cấp, luyện suốt mấy giờ mới được 70 kinh nghiệm, hơn nữa cô lại không thích luyện cấp mà chỉ thích ngồi ở cửa nam chế chế thuốc, 8 8 với bạn bè. Cũng như bây giờ.....

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Ai da~ chế thuốc thất bại nữa rồi.

[phụ cận] Đa Sắc Tiểu Thanh: Chị Mạn Mạn ơi, chờ Tiểu Hắc trọng sinh xong tụi em chuẩn bị lập bang hội đó.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Tiểu Hắc trọng sinh nhanh thế hả?

[phụ cận] Đa Sắc Tiểu Thanh: Đúng vậy, Tiểu Hắc và Tiểu Bạch thường xuyên luyện cấp.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Vậy sao Tiểu Thanh không luyện?

[phụ cận] Đa Sắc Tiểu Thanh: Em không thích luyện cấp đâu, lâu lâu cứ nói chuyện phiếm như bây giờ là được rồi chị.

Phong Mạn Mạn và Đa Sắc Tiểu Thanh tiếp tục nói qua nói lại như thế, sau đó, Bình Hải Tịch Mạn Mạn lại chế thuốc thỉnh thoảng còn thấy Ta Là Thương Nhân xuất loa.

[loa] Ta Là Thương Nhân: Bán lam thảo số lượng lớn, mua pmmmm

Phong Mạn Mạn “trộm” của acc Giang Hàn vài chục cái loa, sau đó.....

[loa] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Bạn Thương nhân à, bạn có bạch thảo không?

[loa] Ta Là Thương Nhân: Chào đại thần phu nhân..... Có, đương nhiên là có, ngài ở đâu? Em sẽ giao hàng tận nơi.

[loa] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Mình cần 1000 cái, mình đứng cạnh thương nhân lễ vật ở thủ đô, cảm ơn trước nha.

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Mạn Mạn ơi, em với Thảo Thảo ở sở nghiên cứu đánh quái bị đám Thiên Hạ giết... haizzz

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Đám ôn dịch!!!

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Giờ tụi em về thủ đô, Mạn Mạn, chị cho em mượn hình nhân thể mạng được không?

Ai~ có trách thì trách lúc trước cô không chịu nhận hình nhân thể mạng Việt Ly Đông cho, giờ lại bị giết mà ảnh lại không online! Đành mượn của Phong Mạn Mạn vậy, dù sao cô cũng đang dùng sách kinh nghiệm x2, có xài hình nhân cũng phí.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Được rồi. Em tới thương nhân lễ vật ở cửa nam đi.

[hệ thống] Bình Hải Tịch Mạn Mạn cho Thu Nhật Vọng Hương Tâm “hình nhân thể mạng”.

Bình Hải Tịch Mạn Mạn và Thu Nhật Vọng Hương Tâm giao dịch xong, loa kênh lại đầy kín.....

[loa] Hoa Khai Hoa Lạc: Đại thần phu nhân lại tặng vật đính ước cho người khác! Đại thần~ ngài bị đá sao?

[loa] Nhất Quả Trang Đường: Bệnh hả? Thu Nhật là phu nhân của bang chủ Đường Thi, là nữ đó! Nữ đó!

[loa] Hũ Nữ Cùng Tiểu Chính Thái: Chẳng lẽ là GL(girl-love: nữ-nữ) trong truyền thuyết?

[loa] Tiểu Khiết Nhi: Chẳng lẽ đường thi bang chủ và Hàn đại thần là BL(boy-love: nam-nam) trong truyền thuyết?

[loa] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Mọi người thật giàu trí tưởng tượng quá đi! Là vì mình bị người của Thiên Hạ bắt nạt nên mượn cái hình nhân đến phòng thân thôi. Với lại, đại thần và phu nhân đã sớm phát triển ra ngoài đời rồi.

[loa] Ta Là Thương Nhân: Tin nóng đây! Cầu tin hậu trường!!

[loa] Nhất Quả Trang Đường: Cầu tin hậu trường 1, tin này nóng hôi hổi đây!

.....

.....

Phong Mạn Mạn đỏ mặt, hể nhắc tới chuyện của cô và Giang Hàn là cô lại lúng túng, chúng ta có thể ngầm hiểu là Phong Mạn Mạn đang thẹn thùng.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Tâm Tâm! Em nói trên loa vậy làm gì hả~

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Để mọi người hâm mộ chị thêm chút nữa thôi mà.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Ai..... ! Em mà nói mai một chị sẽ không cho em mượn hình nhân thể mạng nữa, đến lúc đó em bị bắt nạt mới sáng mắt ra.

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: haizz~ Chị Mạn Mạn ăn hiếp em.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Vậy em dám nói nữa không?

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Không dám..... Không dám.....

[loa] Ta Là Thương Nhân: bang chủ phu nhân sao không nói tiếp? Hay là chuyện dài quá phải lát nữa ngài mới kể xong được? Không cần đâu, bọn em chỉ muốn biết họ đã phát triển đến đâu rồi thôi?

[loa] Nhất Mộc Bất Thủy: Kết hôn chưa? Kết hôn chưa?

[loa] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Mình bị Mạn Mạn dọa, phật có dạy: không thể nói.

Thu Nhật Vọng Hương Tâm đem theo hình nhân thể mạng của Bình Hải Tịch Mạn Mạn đi sở nghiên cứu luyện cấp với Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm.

Dù sao, Bình Hải Tịch Mạn Mạn ở trong thành, bình thường không thể ác ý pk, chắc sẽ không bị giết.....

Trừ phi.....

Người của Thiên Hạ đương nhiên cũng thấy hệ thống thông báo Bình Hải Tịch Mạn Mạn giao dịch “ hình nhân thể mạng”.

Thiên Hạ Đa Đa và Thiên Hạ Tiểu Tinh vốn đang ở sở nghiên cứu luyện cấp, 2 người còn mua “thuốc đại khai sát giới” trong thương thành mà Thiên Hạ Đa Đa cũng chỉ đợi có lúc này! Ả vẫn canh cánh chuyện bị Giang Hàn tẩy 10 cấp, tuy không dám giết Bắc Phong Giang Thượng Hàn nhưng muốn giết Mạn Mạn thì vẫn dư sức, ả muốn “nợ máu phải trả bằng máu”!

Thiên Hạ Tiểu Tinh thì phần nộ, Bình Hải Tịch Mạn Mạn lại thành đôi với Giang Hàn? Bình Hải Tịch Mạn Mạn có chỗ nào hơn cô? Yêu qua mạng dễ dàng vậy sao? Rõ ràng cô mới là người con gái duy nhất bên cạnh anh!

Khi Bình Hải Tịch Mạn Mạn còn mải mê chế thuốc thì kẻ thù cô đã tới.

Thiên Hạ Đa Đa là thuật sư, tuy còn chưa trọng sinh nhưng Bình Hải Tịch Mạn Mạn là thần quan, hoàn toàn không thể đánh trả.

Thiên Hạ Đa Đa đến gần Bình Hải Tịch Mạn Mạn, dùng “thuốc đại khai sát giới” rồi tung ngay chiêu “lôi minh thuật” công kích cô mà Thiên Hạ Tiểu Tinh thì phối hợp “thiên nộ” Bình Hải Tịch Mạn Mạn.

Phong Mạn Mạn kinh ngạc vì cô đang ở thủ đô mà cũng bị pk.

Cô vội vàng tự thêm máu nhưng do bị công kích liên tục nên cuối cùng vẫn bị giết. Phong Mạn Mạn chỉ có thể trợ mắt nhìn cấp bậc rút xuống cấp 91.

Cô lại bị Thiên Hạ Tiểu Tinh hồi sinh! Phong Mạn Mạn vội vàng thêm máu, kéo thuốc hồi máu, hồi phép vào dây phím tắt dùng vật phẩm.

Bình Hải Tịch Mạn Mạn vừa dùng thuốc vừa chạy đến chỗ đông người nhưng vẫn bị giết. Cô bị rút 3 cấp rồi mới phát hiện có chuyện, vốn trong 3 giây đầu bị công kích thì không thể logout, nhưng, cô cũng chạy biết bao lâu rồi, hệ thống lại vẫn thông báo không thể logout.

Á! Ra là tại ả Thiên Hạ Tiểu Tinh! Liên tục cho mình “thiên nộ”, mà hể bị kỹ năng công kích thì sau 3 giây mới được logout! Quá hiếm! Mấy ả này quá độc ác!!!

[loa] Ta Là Thương Nhân: MK, Thiên Hạ bọn này 2 đánh 1 thì tính cái gì?! Thừa dịp Hàn đại thần vắng mặt tẩy phu nhân của đại thần? Bọn này chờ, anh mày giao thuốc xong sẽ cho bọn này biết tay.

[loa] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Mạn Mạn!! Chị bị tẩy? Nhanh ấn alt+f4!!

[loa] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Thiên Hạ! Bọn này nhớ lấy: Tốt nhất đừng login, ta thấy 1 lần tẩy 1 lần!!!

Nho Nhã Lễ Độ ở gần đó lúc này mới chạy vội ra cứu cô. Chỉ thấy “ thần công tượng” Nho Nhã Lễ Độ dùng “viên thuốc”, tên biến thành màu đỏ, cầm búa, dùng kỹ năng giết Thiên Hạ Đa Đa, mà bởi Thiên Hạ Đa Đa ăn “viên thuốc” nên rút tới 5 cấp.....

Đáng tiếc, Phong Mạn Mạn lại không thấy cảnh anh hùng cứu mỹ nhân này! Khi Nho Nhã Lễ Độ ăn “ viên thuốc” thì Phong Mạn Mạn sợ lại bị giết nên đã ấn alt+f4 rồi.

Phong Mạn Mạn buồn bực a! Ai..... Thật đau lòng 4 cấp bị rút! 4 cấp đó đều do Giang Hàn vất vả chịu khó luyện cấp giúp cô, hơn nữa, quan trọng nhất là vị trí thứ 2 trên bảng của cô khó giữ được rồi!

Trong trò chơi.....

[loa] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Thiên Hạ! Lúc trước bọn bây tầy ta hơn 20 cấp còn chưa tính số đấy!

.....

.....

.....

Phong Mạn Mạn rất đau lòng vì bị giết... Không được! Cô không thể lại bị bắt nạt nữa! Nhưng làm được sư thì không thể công kích người khác... Được rồi! Phong Mạn Mạn cô quyết định: tạo nhân vật mới.

Xem xét 1 hồi, Mạn Mạn quyết định luyện vũ công- vừa đẹp vừa mạnh!

Cô chắc chắn sẽ vào Đường Thi, thế là cô trực tiếp đặt tên- Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn.

Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn bây giờ là 1 người học việc nho nhỏ muốn phấn đấu làm cao thủ!

[thì thầm]to Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Tâm Tâm~ Chị là Mạn Mạn.

[thì thầm]from Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Mạn Mạn! Thực xin lỗi! Nếu em không mượn hình nhân thì chị cũng không bị giết rồi.

[thì thầm]to Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Không sao đâu! Dù bọn kia không giết chị thì cũng giết em, mà em lại cần cấp bậc hơn chị nhiều.

[thì thầm]from Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Nói gì thì em cũng thực xin lỗi chị.

[thì thầm]to Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Còn xin lỗi nữa chị giận à!

[thì thầm]from Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Ai..... Chị bị rút mấy cấp?

[thì thầm]to Thu Nhật Vọng Hương Tâm: 4 cấp lận! Ai~ còn không được 90 nữa. Tâm Tâm, chị luyện acc mới, lát nữa em mời chị vào hội nha.

[thì thầm]from Thu Nhật Vọng Hương Tâm: ok. Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn? Còn Giang Hàn đâu~ thiệt là mờ ám mà~!!

Quả thật, câu này không phải thơ đường (tên những người trong Đường Thi lấy từ thơ thời Đường thì phải?) mà của Phong Mạn Mạn, tự nhiên cô thích tên vậy thôi.

[thì thầm]to Thu Nhật Vọng Hương Tâm: A..... Em nghĩ sâu xa quá! Không phải ý đó.

[thì thầm]from Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Có jq có jq mà~ đúng rồi, chị chọn nghề gì?

[thì thầm]to Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Vũ công!

[thì thầm]from Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Tốt quá~ có cần em nói Thảo Thảo đến dẫn chị không?

[thì thầm]to Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Không cần mà, 2 người cứ luyện cấp đi, chị chém thỏ là được rồi.

[thì thầm]from Thu Nhật Vọng Hương Tâm: ok, em về thủ đô mới mời chị vào hội được, giờ em đang ở sở nghiên cứu.

[thì thầm]to Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Ủ ừ.....

Thế là chuỗi ngày luyện cấp của vũ công Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn đã bắt đầu, dù không thành đại thần Mạn Mạn cũng phải thành cao thủ mới được!

Chương 33: Loạn đấu

Đến tối Giang Hàn mới có thời gian online, anh phát hiện Bình Hải Tịch Mạn Mạn không ở, hơn nữa... anh nhớ Mạn Mạn đã cấp 92, không biết vì cái gì- bây giờ lại thành cấp 88? Cô không mang theo hình nhân thế mạng sao?

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Có ai thấy Mạn Mạn nhà ta không?

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Phốc..... Em gái nhà cậu hả? Tôi vừa lên, không thấy.

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: A Hàn, Mạn Mạn tạo acc mới.

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Acc mới? Vậy sao cô ấy rút 4 cấp? Trục trục hệ thống sao?

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: haizz~ là tại em, em mượn hình nhân thể mạng của chị ấy, đáng lẽ người bị tẩy trắng là em, kết quả lại thành chị ấy.

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Ai làm?

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Tâm Tâm bị tẩy?

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Đám Thiên Hạ ôn dịch! Em mới rút 1 cấp thôi.

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Ai biết đám Thiên Hạ ở đâu?

[bang hội] Xuy Độ Ngọc Môn Quan: Bọn họ luôn ở cửa tây thủ đô, hỏi làm gì?

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Tẩy bọn họ.

[bang hội] Thu Sắc Tông Tây Lai: Em cũng đi! Em cũng đi! Em muốn xử mụ phù thủy!

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: A Hàn, em có bao nhiêu viên thuốc?

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Em cũng đi, em cũng muốn thuốc!

[bang hội] Thu Sắc Tông Tây Lai: Để em cung ứng thuốc cho.

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: go go! Chúng ta đại khai sát giới đi!!

Ngạch..... Xem ra không nên ở lại thủ đô rồi, người không phận sự mau chạy thôi!

[loa] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Người của Đường Thi đến cửa nam tập hợp, Thiên Hạ có gan thì đừng chạy! Đường Thi tuyên chiến với Thiên Hạ ở thủ đô, mong mọi người vui lòng rời khỏi.

[loa] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Đường Thi hứa chỉ giết người của Thiên Hạ, trừ phi bị ác ý công kích.

[loa] Thu Sắc Tông Tây Lai: Bổ sung 1 câu, thủ đô như chiến trường, nếu bị Đường Thi giết nhầm xin vui lòng chụp lại, chúng tôi sẽ bồi thường.

[loa] Thiên Hạ Vô Song: Tuyên chiến? Ai giết ai chưa biết à!

[loa] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Hối đám tay sai của mấy người ấy, xem ai ra tay trước.

[loa] Ta Là Thương Nhân: Đại thần anh ấy- thật đáng thương, phu nhân anh ấy bị vây đánh, hôm nay đại chiến nơi thủ đô, cửa nam thương nhân đổi bán thuốc.

[loa] Hoa Khai Hoa Lạc: Thương nhân ca nói hay lắm!! Quảng cáo rất mang tính thời sự.

[loa] Ta Là Thương Nhân: Quá khen quá khen, để ủng hộ Đường Thi ba trăm thủ, các bạn ở Đường Thi được giảm giá 20%.

[loa] Thu Sắc Tông Tây Lai: Thương nhân, cho mình đặt trước 10 viên.

Bên Đường Thi lập nhóm 6 người chạy thẳng đến cửa Tây, mỗi người đều có dùng “thuốc đại khai sát giới” mà Thiên Hạ cũng dùng “thuốc đại khai sát giới” đợi sẵn chuẩn bị pk, nghĩa là- nếu ai tử vong, chắc chắn sẽ rút 5 cấp.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn tập trung đánh Thiên Hạ Đa Đa. Sau 5 lần trúng “lôi minh thuật” Thiên Hạ Đa Đa mới bắt đầu đánh trả- ném Bạo Phong Tuyệt- vào bên Đường Thi.

Đáng tiếc, Giang Hàn dù sao cũng là mẫn cấp trọng sinh ma vương đạo sĩ, Thiên Hạ Đa Đa mới 88, hoàn toàn không phải đối thủ của anh. Thế là Thiên Hạ Đa Đa bị giết.

Tuy bị Thiên Hạ Đa Đa công kích nhưng người bên Đường Thi vẫn chưa chết, bị thương nặng nhất là Thu Nhật Vọng Hương Tâm thì sắp hết máu, Thùy Ngôn Thốn Thảo thêm vội thêm máu cho cô mà Thu Sắc Tông Tây Lai thì dùng kỹ năng bảo hộ Thu Nhật Vọng Hương Tâm.

Nhưng vào lúc này, Thiên Hạ Vô Song thừa dịp Bắc Phong Giang Thượng Hàn công kích Đa Đa liền dùng bá vương quyền đánh anh. Thu Sắc Tòng Tây Lai thấy vậy vội vàng dùng kỹ năng bảo hộ Bắc Phong Giang Thượng Hàn cố chịu công kích của Thiên Hạ Vô Song, may mà trang bị của Bắc Phong Giang Thượng Hàn rất tốt, phòng ngự không tệ, lại thêm Thu Sắc Tòng Tây Lai nổi tiếng da dày nhiều máu nên không đến nỗi. Thu Sắc Tòng Tây Lai ẩn nhanh phím 1 dùng thiên quả.

Giang Hàn thì vẫn bình tĩnh đánh chữ.....

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Tây Lai, cảm ơn.

Đánh qua đánh lại, Đường Thi với Thiên Hạ bắt đầu đánh loạn xà ngầu, dù tính về số người thì “ thiên hạ thứ nhất” có tới 23 người, so với “ Đường Thi ba trăm thủ” chỉ 18 người thì đông hơn, nhưng, kỹ thuật chiến thắng hết thấy, bởi vì “ thiên hạ thứ nhất” có 1 số người cấp không cao, thường xuyên bị giết, thậm chí là có tên còn rút 30 cấp, cho nên rất nhiều người của “ thiên hạ thứ nhất” đều logout, đương nhiên, “ Đường Thi ba trăm thủ” cũng vậy.

Cuộc chiến kéo dài từ cửa Tây đến tận cửa nam thủ đô, trong đó tối thảm là khu giao dịch, rất nhiều người đang bày quầy cũng dính chương. Ví dụ như.....

[loa] Ta Là Thương Nhân: Giết nhầm người rồi! Thủ đô không an toàn! Mọi người mau chạy đi!!

Bắc Phong Giang Thượng Hàn luôn quần lấy Thiên Hạ Vô Song mà đánh, Thiên Hạ Vô Song thì dùng giá cao mua “ Mark y”- áo này khiến Bạo Phong Tuyết của Bắc Phong Giang Thượng Hàn không đóng băng được hần. Tuy nhiên, Bắc Phong Giang Thượng Hàn dùng kỹ năng công kích từ xa, thế nên Thiên Hạ Vô Song cũng không trói anh được; nếu hần dùng bá vương quyền, Bắc Phong Giang Thượng Hàn lại dùng ám vách để né tránh.

Bọn họ đánh tới đánh lui mãi đến khi Thiên Hạ Thái Bình chạy lại góp vui, dùng trầm mặc thuật với Bắc Phong Giang Thượng Hàn. Dính trầm mặc thuật rồi Bắc Phong Giang Thượng Hàn không thể dùng kỹ năng, Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm nhanh tay hóa giải trạng thái cho Bắc Phong Giang Thượng Hàn, Thu Sắc Tòng Tây Lai thì tiếp tục bảo hộ Bắc Phong Giang Thượng Hàn. Lần này dính 2 lần bá vương quyền của Thiên Hạ Vô Song xong, Thu Sắc Tòng Tây Lai thật sự hy sinh.

Chỉ nửa giờ sau, Thu Sắc Tòng Tây Lai cũng rút 15 cấp.

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Dù sao ca cũng chết thảm thì còn sợ gì!

Anh dùng tiền mua vật phẩm ở thương thành tăng Trí tuệ+10, Linh hoạt 10, Sức mạnh 10, May mắn 10, Tốc độ 10 và Sức lực 10- dùng liền từ 6 cái, tổng cộng tốn 12rmb- kéo dài nửa giờ.

Mà bên kia, Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng cùng Thu Nhật Vọng Hương Tâm.....

Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng vẫn công kích Thiên Hạ Vũ và Trong Mộng Tìm Anh, Thu Nhật Vọng Hương Tâm đứng sau anh phóng kỹ năng. Thiên Hạ Tiểu Tĩnh thì vẫn chăm chăm nhắm vào Thu Nhật Vọng Hương Tâm mà Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng cũng không công kích Thiên Hạ Tiểu Tĩnh. Đến khi Thiên Hạ Vũ thành công đóng băng Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng thì Trong Mộng Tìm Anh và Thiên Hạ Tiểu Tĩnh bắt đầu tập trung đánh Thu Nhật Vọng Hương Tâm.

Thu Nhật Vọng Hương Tâm dù sao cũng ít máu phòng ngự kém nên dễ dàng bị giết. Giận nhất là Thiên Hạ Tiểu Tĩnh lại dùng kỹ năng hồi sinh Thu Nhật Vọng Hương Tâm rồi giết tiếp.

Lần thứ hai bị tẩy trắng, hơn nữa còn là lần thứ hai bị giết ngay trước mắt Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng. Vì Thu Nhật Vọng Hương Tâm cũng dùng “thuốc đại khai sát giới” nên mỗi lần chết đều rút 5 cấp, hơn nữa, 50% kinh nghiệm bị mất của cô bị chuyển cho Trong Mộng Tìm Anh.

Trong Mộng Tìm Anh thắng 1 cấp, 2 cấp, 3 cấp.....

Đúng lúc này, Bắc Phong Giang Thượng Hàn giết xong Thiên Hạ Vô Song nên lại đây cứu Thu Nhật Vọng Hương Tâm. Thu Sắc Tòng Tây Lai chỉ dùng được 1 kỹ năng tương đối có ích- bảo hộ Thu Nhật Vọng Hương Tâm.

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Thắng 3 cấp? Được, vậy giết lại 3 lần đi.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn liên tục dùng Bạo Phong Tuyết và lôi minh thuật công kích Trong Mộng Tìm Anh mà Thủy Ngôn Thốn Thảo Tâm thì học Thiên Hạ Tiểu Tinh, dùng hồi sinh thuật cứu Trong Mộng Tìm Anh rồi giết.

Nằm xuống 1 lần, 2 lần, 3 lần, 4 lần.....

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Xin lỗi nha, lỡ tay giết hơn 1 lần.

Loạn..... Thật đúng là loạn xà ngầu..... Rất nhiều người nằm chết ngổ ngang trên đường, có người còn tìm gm thông báo, có người thì xoát loa mắng 2 bang hội giết nhầm người, muốn đánh thì đi chỗ khác mà đánh.

Cuối cùng, gm không thể không ra tay cứu sống mọi người, đồng thời còn dùng kỹ năng “Hoa Tiên Nguyệt Hạ” (hình thành vòng bảo hộ người khác ở xung quanh người sử dụng). Dù sao cũng là gm, cứu máu cũng nhiều, mỗi 3 giây thêm 9999hp (Bình thường thần quan chỉ cứu được 777hp.)

1 giờ sau, “thuốc đại khai sát giới” mất tác dụng, Đường Thi và Thiên Hạ đều không muốn đánh tiếp nên không dùng viên thuốc mà xem tình huống, trừ 1 số người ở lại pk.

Lại nói, pk chỉ thích hợp cho những người thao tác tốt, nếu không cũng chỉ có bị người khác chém giết mà thôi.

Người của Thiên Hạ logout hết, Đường Thi cũng ngừng chém giết.

[loa] Mộng Luyến: Rốt cục xong rồi? Hô~ Đường Thi giỏi quá!

[loa] Ta Là Thương Nhân: 4 cấp của tôi! 4 cấp đáng thương của tôi!

[loa] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Ngại quá, vì 2 bang đánh nhau mà liên lụy mọi người. Mời mọi người đến cửa nam đi, mình sẽ gửi mỗi người 50w để bồi thường.

[loa] Nhất Mộc Bất Thủy: Đại thần..... Em yêu ngài! Thật ra cũng không phải lỗi của Đường Thi đâu, em có chụp ảnh, đều do bọn Thiên Hạ dùng kỹ năng ở phạm vi lớn cả mà!

[loa] Nhất Quả Trang Đường: Đúng vậy! Dù có đền cũng là bọn Thiên Hạ đền! Em post hình lên diễn đàn đòi bọn đó đền.

Trên loa kênh có ủng hộ Đường Thi, cũng có mắng Đường Thi và Thiên Hạ,... tóm lại là cực kỳ ồn ào.

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Xem, anh đã bảo đừng dùng viên thuốc! Rốt 35 cấp! Luyện dễ lắm sao không biết?

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Bị giết là em! Cấp cũng do em tự luyện! Mắc mớ gì anh?!

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: 2 người đừng gây mà~ em cũng rút 20 cấp.....haizzzz~

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Đã kêu em alt-f4 mà không nghe.

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Sao lúc em nói anh giết Thiên Hạ Tiểu Tinh anh không giết?!!!

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Cô bé chỉ là thần quan thôi mà, đâu giết được ai, đương nhiên giết những người khác trước.

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Không giết được ai mà trong có 10 giây ả hại em rút 35 cấp được sao?!

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Anh nhắc em alt-f4 rồi, tại em khẳng khẳng muốn ở lại, cấp em lại không cao, giết người khác sao nổi?

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Đúng! Em giết không nổi người ta! Người ta là sư muội yêu quý của anh! Dù sao em chỉ là vợ ảo của anh thôi mà! Cô ta quan trọng hơn em nhiều, đúng không?

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Em đừng như con nít thế.

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Anh theo đuổi cô ta suốt 3 năm mà, giờ anh vẫn thích cô ta đúng không?!

[bang hội] Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng: Sao em biết?

[bang hội] Thu Nhật Vọng Hương Tâm: Làm sao em biết? Anh đi mà hỏi sư muội yêu quý của anh!

[nêu lên] hội viên Thu Nhật Vọng Hương Tâm logout.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: 2 người.....

[nêu lên] hội viên Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng logout.

Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn vừa login đã thấy Bắc Phong Giang Thượng Hàn, Thu Sắc Tòng Tây Lai và Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm ngồi ở cửa nam thủ đô.

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Mọi người định làm gì? Đông đủ thế!

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Mạn Mạn?

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Vânggg..... Em tạo nhân vật mới.

[phụ cận] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: Vừa rồi hội trưởng cãi nhau với Tâm Tâm, cãi dữ lắm, sau đó 2 người logout hết.

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Đúng vậy, lần đầu tiên thấy họ cãi nhau.

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Em luyện nghề gì?

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Vũ công. Họ làm sao vậy?

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Kệ họ đi, để 2 người tự xử, anh với em đi luyện cấp thôi, anh cũng tạo acc mới luôn.

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Anh định luyện nghề gì?

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Thần quan. Ở đây chờ anh.

10 phút sau, 1 tên người học việc mới toanh xuất hiện, người này tên là: mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn.

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Nè! Sao lại sao chép tên em?

[phụ cận] mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn: Đây gọi là vợ nói chồng nghe, mình đi luyện cấp nhé em.

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Aaaaaaa! Lại phải tiếp tục ganh tỵ 2 người rồi!!!

19. Chương 34 - 35

Lại 1 tháng trôi qua, trời vào thu, gió lạnh nhẹ vỗ về 2 hàng cây ven đường, ánh mặt trời ấm áp.

Dù sao Giang Hàn còn chưa tới, Phong Mạn Mạn đi dạo quanh trường. Lâu rồi Mạn Mạn không gặp Khâu Mạn Tâm, gần đây cũng không thấy cô lên qq, ai..... Cô bé và hội trưởng thế nào rồi không biết?

“Chào chị Mạn Mạn, hôm nay chị đến có việc gì không?” Sư đệ A hỏi.

Phong Mạn Mạn cười cười, “Chị đến kiểm tra xem mấy đứa có chịu làm việc đàng hoàng không!”

“Bộ chị không biết sao, đám phóng viên bên đoàn khó chịu thấy mồ.” Sư đệ B oán.

“Ha ha~ nói mềm không được thì nói cứng, mấy đứa phải dữ dữ lên mới không bị bắt nạt, đúng rồi, bé phụ trách năm 1 tên Mạn Tâm gì đấy đâu rồi?”

“Cô bé cao cao đó hả chị?”

“Ừ, đúng rồi, hôm nay có hoạt động mà chị chẳng thấy bé ấy đâu cả.”

“Chị Mạn Mạn không chơi thân với bé đó sao? Bé đó hình như bị đuổi học, cả việc phụ trách năm 1 cũng giao cho bé kia làm.” Sư đệ A chỉ 1 sư muội ở gần đó, “Giờ bé kia là người phụ trách năm 1, làm việc năng nổ lắm.”

Đuổi học? Sao lại đuổi học?

“Sao bé ấy bị đuổi học?!” Phong Mạn Mạn kích động kéo tay sư đệ.

Anh chàng bị Mạn Mạn dọa cái chết khiếp, “Ách..... Ách..... Em cũng không rõ, chỉ biết là lần nộp bài cuối cô ấy viết quá sâu thăm, không thích hợp chủ đề lần này.”

Chuyện gì xảy ra với Khâu Mạn Tâm? Không nói tiếng nào mà biến mất, đã vậy còn bị đuổi học?! Phong Mạn Mạn vội vàng gọi điện cho Tâm Tâm, “Kính chào quý khách, thuê bao này tạm thời không liên lạc được, xin quý khách vui lòng gọi lại sau. Sorry, the subscriber you dialed is power off.....”

Sao cô ấy lại đột nhiên biến mất?.....

“Hãy đi tìm em, tìm em nhanh đi nào.....” Tiếng chuông điện thoại cô vang lên.

“Mạn Mạn, anh đến rồi, em ở đâu?” Bạn trai thân yêu của cô gọi đến.

“Em ra ngay đây! Anh đợi em xíu.”

“Ừ, em cứ đi từ từ, anh chờ.”

Phong Mạn Mạn bước nhanh đến cổng trường, ách..... Cô đi nhanh vậy để làm chi không biết, cũng có thể... là do suốt 3 ngày không gặp anh nên nhớ nhớ? Phong Mạn Mạn luôn nghĩ rằng người lịch sự thì phải đến đúng hẹn..... Được rồi, chủ yếu là cô có nhớ anh 1 xíu xíu.

“A? bang chủ cũng đến?” Phong Mạn Mạn hỏi.

“Mạn Mạn, em tìm Mạn Tâm giúp anh được không?” Việt Ly Đông có vẻ hơi tiêu tụy.

“bang chủ à, Tâm Tâm bị đuổi học rồi.”

“Đuổi học? Sao em không nói sớm?” Việt Ly Đông kích động cầm cổ tay Mạn Mạn.

Phong Mạn Mạn thở dài, “Em cũng mới biết.” Anh nắm tay cô hơi chặt, cô hơi đau rồi.

“Vậy giờ em tìm được em ấy không?” Giang Hàn nhíu mày, dùng tay phải cạy mở bàn tay Việt Ly Đông nắm cổ tay Mạn Mạn, tuy đang hỏi Mạn Mạn nhưng mắt lại nhìn chăm chăm cổ tay hơi sưng đỏ của cô.

“Em có gọi điện nhưng em ấy tắt máy.” Phong Mạn Mạn bất đắc dĩ lắc đầu. “Lúc trước còn đi chơi chung vui vẻ, chẳng hiểu giờ cô bé làm sao nữa?”

“Anh biết địa chỉ cô ấy, để anh đến đó xem sao, Mạn Mạn, em có tin gì thì gọi ngay cho anh.” Việt Ly Đông nói xong liền lái xe đi rồi.

“Đêm nay mình đến quán lần trước ăn được không em?” Giang Hàn nắm tay Phong Mạn Mạn đến trạm xe.

“Nhưng nhà em.....”

“Gọi về báo là được, em xin đi đi chơi với anh cũng được.” Giang Hàn nói.

Cô còn chưa rõ ràng tình cảm của mình nên họ đều chưa nói với cha mẹ. Nói thật, cô vẫn chưa tin tưởng tình cảm giữa 2 người, nếu bây giờ công khai rồi sau lại chia tay khiến 2 nhà đều xấu hổ thì không bằng cứ giữ bí mật.

“Cái gì chứ.....” Phong Mạn Mạn liếc xéo Giang Hàn.

Sau đó cô lấy điện thoại gọi về nhà, “Alô..... Mẹ ơi, con là Mạn Mạn đây, tối nay con không về ăn cơm đâu,..... Đúng ạ..... Trường học có việc, vắng, vậy thôi ạ, con chào mẹ.”

Cô và Giang Hàn quen nhau chưa được 2 tháng, chưa có cuộc hẹn nào cho ra hôn cả, toàn là cùng ăn cơm trưa, tan học đưa cô về nhà, buổi tối cùng luyện cấp... mà thôi.

Giờ cơm chiều.

“Cho 1 trà sữa, 1 cơm thịt bò xào.” Phong Mạn Mạn nói với bồi bàn.

Giang Hàn: “Cho 1 cơm đùi gà, 1 hắc bạch uyên ương.”

Nhân viên phục vụ lặp lại, “Quý khách gọi 1 cơm thịt bò xào, 1 cơm đùi gà, 1 trà sữa và 1 hắc bạch uyên ương, còn gì nữa không ạ?”

“Hết rồi, cảm ơn.” Phong Mạn Mạn đáp, dù sao cô cũng là người rất lễ phép.

Chờ bồi bàn đi rồi, Phong Mạn Mạn uống sô đa ngắm nghía menu.

“Hắc bạch uyên ương là món gì anh?”

“Anh cũng không biết, thấy tên hay hay nên gọi thử thôi.”

Có đôi khi Phong Mạn Mạn rất không biết nói gì vì hành động của Giang Hàn, rõ ràng anh thông minh, tài giỏi hơn cô nhưng lâu lâu lại tỏ ra cực kỳ trẻ con?

“Cơm đùi gà của anh nhìn ngon quá ha!”

Giang Hàn thường xuyên đi ăn với cô, biết cô luôn thêm nhỏ dãi phần ăn của người khác “Anh với em đổi cơm.” Nói xong liền chuyển phần cơm của 2 người.

“Được đó!” Phong Mạn Mạn vui vẻ đáp ứng.

Ăn ăn.....

“” Nhưng giờ em thêm thịt bò.....” Những lần trước Giang Hàn đều gấp thức ăn sang cho cô, giờ thành người yêu rồi, cô hoàn toàn không ngại tự gấp thức ăn của anh sang đĩa mình, như bây giờ chẳng hạn, cô vừa làm nũng vừa lén chìa đĩa về phía thịt bò trong đĩa của Giang Hàn.

Giang Hàn nhìn quen, biết Mạn Mạn thích ăn rất nhiều món nhưng thích nhất chỉ có 1, là trà sữa. Cô thích trà sữa kinh khủng.

Ăn no, Phong Mạn Mạn tò mò nhìn ly “hắc bạch uyên ương”, cầm thìa quấy qua quấy lại.

“Uống thử xem hương vị thế nào.” Giang Hàn nói.

“Anh tưởng em là chuột bạch hả?” Nói là nói vậy, cô vẫn tò mò uống 1 hớp. “Oa, ngọt quá!”

“Em nếm được bên trong có pha gì không?” Giang Hàn hỏi.

“Ừm..... Có vị ca cao, em không chắc lắm.”

“ Để anh uống thử xem.” Giang Hàn giành ly sang uống. Phong Mạn Mạn nhìn mãi cũng quen, không ngượng nghịu như lúc trước nữa.

“Có vị sữa, chắc là sữa với ca cao.”

Phong Mạn Mạn uống trà sữa, quấy thìa trong ly.

“Sao? Mạn Mạn, sao em im lặng thế?” Giang Hàn thấy cô cúi đầu rầu rĩ nên hỏi.

“ Em nghĩ chuyện bang chủ với Tâm Tâm.”

“Chuyện bọn họ chính bọn họ mới giải quyết được, em có nghĩ cũng vô dụng.” Giang Hàn xoa đầu Phong Mạn Mạn.

“Nhưng.....” Phong Mạn Mạn muốn nói lại thôi.

“Sao?”

“Tâm Tâm rất thích bang chủ, lúc trước cô bé từng nói với em rất nhiều, em cũng thấy bang chủ cũng thích em ấy. Thế nhưng sao bọn họ lại bị như bây giờ? Yêu qua mạng hình như lúc nào cũng dở dang? Mình cũng yêu qua mạng, không biết.....”

Giang Hàn cắt ngang lời Phong Mạn Mạn nói, “Mình không phải yêu qua mạng mà em, chúng ta quen nhau trước rồi, sao tính là yêu qua mạng được?” Anh nắm tay Mạn Mạn nói tiếp “Không phải tại nghĩ vậy nên em mới không chịu công khai đó chứ?”

Phong Mạn Mạn xấu hổ nói: “Nhưng mình chính là yêu qua mạng mà anh, em thích anh qua mạng trước..... Ngạch..... Ý em là mình bắt đầu cặp kè trên mạng trước.....”

Giang Hàn cười cười ngắt lời cô “Không phải, trước khi kết hôn trong game anh đã biết Bình Hải Tịch Mạn Mạn là em rồi, vậy nên anh mới kết hôn.”

“Cái gì? Chứ không phải tại quà thưởng?” Phong Mạn Mạn kinh ngạc.

Giang Hàn rất nghiêm túc nói: “Mạn Mạn, anh thích em từ lâu rồi.”

“Lâu lắm sao? Vậy anh bắt đầu thích em từ lúc nào?” Phong Mạn Mạn tò mò.

Giang Hàn hơi mất tự nhiên, mặt đỏ lên, nụ cười cũng đông cứng lại, “Anh sẽ nói em nghe sau, đêm nay chúng ta còn có cuộc hẹn, em thấy đi xem phim được không?”

“Đừng né mà..... Nói em nghe đi.....”

Giang Hàn bơ mặt nắm tay kéo Phong Mạn Mạn ra ngoài.

Vừa ra tới cửa, Phong Mạn Mạn cười to, mặt Giang Hàn càng đỏ, bất đắc dĩ nói: “Cười cái gì?”

“Anh xem” Phong Mạn Mạn chỉ vào áp phích quảng cáo của quán, “Hắc bạch uyên ương là cà phê thêm trà sữa, tuy nhiên chỉ là cà phê không hạt, dành riêng cho trẻ em, còn gọi là uyên ương nhí.” Phong Mạn Mạn một chữ không lệu đọc đi ra.

Giang Hàn cũng cười, “Em cũng uống mà, tụi mình đều là “trẻ em”.”

“ Ê!”

“Thế mình có nên tìm phim hoạt hình xem không em?”

“Không cần!!.....”

Bọn họ càng đi càng xa, tiếng cười đùa cũng càng lúc càng nhỏ nhưng cuộc hẹn đêm nay cũng chỉ mới bắt đầu.

Chương 35: Đường phần đầu của Mạn Mạn

Thật ra thì nếu có trang bị tốt muốn luyện acc mới cũng không khó, nếu lại có đại thần giúp đỡ thì càng dễ dàng... mà trang bị của Hàn đại thần tất nhiên đều là đồ tốt rồi, chớ nói chi là đại thần còn là chồng trong game kiêm bạn trai ngoài đời của cô.

Mùa đông ở thành phố G cũng không lạnh lắm nhưng với người sợ rét như Phong Mạn Mạn mà nói, đây là 1 mùa dài đằng đằng mà thê lương, nhất là khi cô còn phải chìa tay ra cầm chuột ấn bàn phím.....

[phụ cận] mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Nó không chết ngay đâu, em dùng “nhị liên” rồi “ném mạnh” mới được.

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: ~ em biết rồi~

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Em sắp chết rồi! Thêm máu thêm máu.....

Trăng khi tròn khi khuyết, lúc trước còn là Giang Hàn đánh quái cô theo sau, bây giờ đến cô đánh, thế mới biết luyện cấp cũng vất vả lắm.

Bởi vì Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn thường xuyên bị đánh suýt chết, mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn phải giúp cô thêm máu nhiều lần cho nên hết sp (thể lực).

[phụ cận] mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Phu nhân, em cứ vậy là không được rồi, đánh chậm quá, anh lại hết sp rồi, nghỉ chút đi.

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Nhưng đánh quái mệt quá! Hay bữa nay mình nghỉ sớm được không anh?

[phụ cận] mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn : Không phải em muốn luyện thao tác sao? Anh dạy em.

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Quên đi, tay em lạnh quá, không luyện không luyện.

[phụ cận] mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn : Bỏ cuộc nhanh vậy em? Em không muốn giết sạch bọn Thiên Hạ nữa sao?

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Đúng vậy! Em muốn báo thù!

[phụ cận] mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn : Sp anh đầy rồi, tiếp không em?

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Tiếp! Đương nhiên tiếp rồi! Em đang sung sức lắm đây!

Đoạn đối thoại trên đã diễn ra n lần rồi.

Đến lần thứ n+1 thì.....

[đội ngũ] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Không luyện! Em không luyện nữa! Lạnh quá à!

[đội ngũ] mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn : Sắp 99 rồi, xú nữa là mình có thể cùng trọng sinh rồi, em ráng chút nữa đi.

[đội ngũ] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Mình đổi acc nha anh?

[đội ngũ] mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn : Không thành vấn đề.

[đội ngũ] mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn : Với điều kiện.

[đội ngũ] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Lần này là điều kiện gì?

Lúc anh giúp cô nâng cấp máy thì điều kiện là buổi hẹn hò vào cuối tuần.

Lúc giúp cô làm bài tập thì cô phải mời anh ăn mì Ý.

Còn lần tự anh đến đưa dù nữa, lúc đầu thì nói là đến đưa dù giùm, kết quả lại bị anh buộc mời 1 buổi cơm trưa.

Vậy lần này anh lại muốn gì?

[đội ngũ] mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn : Mỗi bên hôn một cái.

[đội ngũ] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Dễ thôi.

Phong Mạn Mạn ấn alt 1, hôn lên má trái, lại alt 2, hôn má phải.

[đội ngũ] mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn : Phu nhân, hôn vậy không tính, anh muốn hôn người thật cơ.

Phong Mạn Mạn kích động! Cái tên Giang Hàn này! May mà trong nhóm chỉ có 2 người. Anh nói cứ như lâu lâu rồi chưa hôn cô vậy, lần trước anh hôn cô là lúc nào ta? Phong Mạn Mạn càng nghĩ càng thẹn thùng, nói đi nói lại Giang Hàn chính là muốn chiếm tiện nghi (35 í) cô! Muốn cô chủ động hôn thì cứ nói thẳng, có lúc nào cô không chịu đâu chứ!

[đội ngũ] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Không được! Người ta luyện thuê để lấy tiền, vậy em trả tiền cho anh được không.

[đội ngũ] mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn : Xin lỗi à! Anh luyện thuê chỉ lấy nụ hôn của em.

[đội ngũ] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Không được không được không được.

[đội ngũ] mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn : Không được thiệt hả?

[đội ngũ] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Điều kiện gì mà kỳ cục, không được!

[đội ngũ] mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Vậy anh kiếm người khác luyện chung đây, luyện với em chậm rì rì à!

[nêu lên] mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn rời khỏi nhóm.

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Ê!

[phụ cận] mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Đổi ý rồi?

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Anh bỏ em đi luyện cấp 1 mình hả?!

[phụ cận] mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Thì tại em nói không mà.

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Được rồi, được rồi! Đổi acc đi anh.

[phụ cận] mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Nhớ vụ hôn đó~

[nêu lên] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn logout.

Giang Hàn ngồi trước màn hình cười thực gian trá, cô bé ngốc nghếch này thật đúng là quá ngốc mà, làm sao anh nỡ bỏ cô 1 mình được? Anh login acc của vũ công Phong Mạn Mạn.

(Ghi chú: Vì Giang Hàn và Phong Mạn Mạn đổi acc nên Mạn là Giang Hàn, Hàn là Phong Mạn Mạn.)

[nêu lên] mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn mời bạn vào nhóm, đồng ý hay không?

[đội ngũ] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Phu nhân, em vào khu an toàn ngồi nghỉ đi. Nhớ hôn đó.

[đội ngũ] mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Em có đồng ý đâu! Chưa hề đồng ý! Em nấu nước đây, chút nữa nói tiếp.

Giang Hàn nhận mệnh thao tác acc vũ công của Mạn Mạn đánh quái, ngạch..... Giờ mới thấy quần áo vũ công mặc hơi thiếu vải, mông lại lắc nhiều quá.....

[loa] Ta Là Thương Nhân: Thiên Hạ các người chớ vội đắc ý, Đường Thi chắc chắn đang dùng chiến thuật “tàng hình”, tam đại la sát ở đâu, Tây Lai đại thần xin lên tiếng.

[loa] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Mình nói bạn thương nhân đừng văn vẻ quá vậy, bạn định 1 ngày hỏi mấy lần?! Đã bảo Đường Thi tạm thời ẩn cư mà.

Tháng này trong game có rất nhiều thay đổi, đầu tiên là acc Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng hoàn toàn giao lại cho Thu Sắc Tòng Tây Lai login, bởi dù thế nào vẫn phải bang chiến mà Việt Ly Đông thì vừa phải đi làm vừa dành thời gian đi tìm Tâm Tâm, tìm suốt 1 tháng vẫn không thấy; mà trong game có rất nhiều thứ nhắc anh nhớ tới cô, giờ không có Tâm Tâm anh cũng không muốn chơi nữa.

Sau đó là Bắc Phong Giang Thượng Hàn và Bình Hải Tịch Mạn Mạn, từ sau lần đó ở thủ đô thì không thấy bọn họ login nữa. Bọn họ chỉ chọn những nơi vắng vẻ mà luyện vì Phong Mạn Mạn muốn những người khác giữ bí mật, cô muốn chờ ngày luyện thành đại thần nhảy ra hù chết bọn Thiên Hạ!

Còn Xuy Độ Ngọc Môn Quan thì gần đây anh rất bận: bận chuẩn bị kết hôn, bận chuẩn bị làm ba ba, bận cố gắng đi làm kiếm tiền nuôi vợ nuôi con; bận đến mức không có thời gian login. Anh chính là “lỡ” “đính chường”: làm Linh Như lớn bụng phải nhanh chân làm đám cưới.

Về phần Thu Sắc Tòng Tây Lai, anh theo đuổi em của hội trưởng “ mộng luyện”- Mộng Sa, sau đó còn dẫn vài người của Đường Thi sang “ mộng luyện” chơi. Bài học anh rút ra được từ chuyện của Giang Hàn và Phong Mạn Mạn là con thỏ ăn cỏ gần hang, gần quan được ban lộc. Thái độ của bên “ mộng luyện” thì nửa chán ghét nửa hoan nghênh. Phần hoan nghênh do Mộng Luyện đứng đầu, chán ghét do mộng sa đứng đầu, từ đó thấy được con đường lấy vợ của Thu Sắc Tòng Tây Lai còn lắm gian nan a!

Cho nên, hiện tại “ Đường Thi ba trăm thủ” chỉ là 1 cái xác không, mà cuộc chiến giữa các bang hội trở thành “ mộng luyện” chống “ thiên hạ thứ nhất”.

[loa] Ta Là Thương Nhân: Vì sao Đường thi phải ở ẩn? Đại thần đi đâu đau lòng em, Mạn Mạn ở đâu có theo người, ta là thương nhân nói đúng hay không?

[loa] Nhất Quả Trang Đường: Thương nhân ca, dư 1 chữ kìa! Hàn đại thần không chơi nữa hay sao mà mất tầm mắt tích.

[loa] Hoa Khai Hoa Lạc: Đúng rồi, không chỉ đại thần mà cả tam đại la sát cũng không thấy, phu nhân Đường Thi tốt bụng cũng không lên nữa.

[loa] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Mình chỉ có thể nói là Đường Thi tạm thời ở ẩn, “tạm thời” thôi. Hàn đại thần của các bạn rất tài, các ngươi cứ xoát loa là ảnh biết ngay thôi.

[loa] Nhất Mộc Bất Thủy: Nghĩa là Hàn đại thần đang chơi bằng acc khác? Hàn đại thần ơi..... Ngài phát biểu gì đi!

[loa] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Mình chỉ nói được thế thôi, nếu không sẽ bị đánh tơi bời mất.

[loa] Nhất Quả Trang Đường: Hàn đại thần! Em yêu anh! Anh trả lời bọn em đi anh.....

[loa] Hoa Khai Hoa Lạc: Hàn đại thần! Em yêu ngài! Xuất hiện đi xuất hiện đi!

.....

.....

Lần đầu tiên trong 1 tháng qua, mọi người tập thể xoát loa gọi Bắc Phong Giang Thượng Hàn, cảnh tượng phi thường rung động.

Đột nhiên có 1 câu phát biểu trên kênh loa không nhắc tới đại thần:

[loa] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Tiểu Mộng Sa! Anh yêu em! Em gả cho anh nhé!

[loa] Mộng Sa: Đi chết đi!

Mà bên 2 vị tạm thời ở ẩn đi luyện cấp thì.....

[đội ngũ] mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Anh rất được yêu thích đó nha~ Hàn đại thần.

[đội ngũ] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Ghen rồi?

[đội ngũ] mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Hâm mộ anh thôi, ghen gì đâu. Em cũng muốn thành cao thủ.

[đội ngũ] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Vậy em đánh đi, luyện thao tác.

[đội ngũ] mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Không cần..... Lạnh lắm!

Phong Mạn Mạn trùm chăn bông, đang cầm ly trà sữa thứ 2 thì đột nhiên nghe thấy “oành” 1 tiếng, tiếp theo là tiếng mẹ cô la lên. Phong Mạn Mạn chạy ra phòng khách, phát hiện ba mẹ cô đều đang trong phòng ngủ nên mang cả dép vải chạy vào.

Nhìn ông Phong có vẻ đau đớn, Mạn Mạn phát sợ, mẹ cô thì đứng cạnh, muốn điu ba cô đứng dậy mà không được.

“Tiếng gì to vậy mẹ?” Phong Mạn Mạn hỏi, “Ba té hay sao?”

Phong Mạn Mạn thấy mất cá chân ba cô sững vù lên “Sao chân ba sững to quá? Ba té ở đâu?”

Bà Phong nói: “Có người gọi cho ba con, ổng hấp tấp đứng lên sao đó rồi quy xuống luôn.”

Phong Mạn Mạn và mẹ cô cố hết sức mới đỡ ông Phong lên giường được.

“Chẳng đụng vào đâu mà sao sững tù vù thế này không biết!” Bà Phong sốt ruột nói.

“Sững to như vậy! Bôi rượu thuốc được không ba?” Phong Mạn Mạn hoàn toàn không dám đụng vào chân ông.

Cố chịu đau, ông Phong cắn môi nói: “Mạn Mạn, con kiếm thuốc giảm đau cho ba, giờ ba đau đến không nhúc nhích được. Ai.....”

Phong Mạn Mạn vội vàng luống cuống đi tìm thuốc.

Trong trò chơi

[đội ngũ] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Phu nhân, thêm trạng thái cho anh.

[đội ngũ] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Lại đi đâu chơi rồi?

15 phút sau.....

[đội ngũ] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Sao anh gọi cho em mà không bắt máy?

[đội ngũ] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Mạn Mạn, em có đó không? Có chuyện gì hả?

“ Reng.....” Điện thoại nhà Phong Mạn Mạn reo.

Đưa thuốc giảm đau cho ba uống xong, Phong Mạn Mạn chạy vội đi tiếp điện thoại.

“Alô.....” Mạn Mạn sốt ruột đến quên cả lễ phép “xin chào”.

“ Mạn Mạn, anh là Giang Hàn.” Giang Hàn đợi chừng nửa giờ sau, cảm thấy hình như có chuyện nên trực tiếp gọi đến nhà cô.

“Bây giờ em không lên trò chơi được.”

“ Có chuyện gì?”

“Lúc xuống giường chẳng biết ba em đụng vô đâu mà chân sưng thật to, đến giờ vẫn không cử động được.”

“Anh đến nhà em, đừng lo, có anh ở đây.” Anh nghe ra được Mạn Mạn rất lo lắng.

Chưa đầy 2 phút sau, Giang Hàn chạy đến nhà cô.

Giang Hàn nhìn chân ông Phong nói “Chắc chú bị gãy xương rồi, Mạn Mạn, em gọi 120 (như 115 bên ta).”

“ Gãy xương? Sao lại gãy xương?” Bà Phong nghe như sét đánh ngang tai.

“ Mạn Mạn, đừng sợ, chỉ cần báo địa chỉ và triệu chứng là được.” Giang Hàn tìm được 2 tấm ván gỗ nhỏ trong phòng Mạn Mạn “Dì có quần áo sạch không? Vải mềm 1 chút.” Bà Phong vội vàng đi tìm quần áo.

Giang Hàn nhận lấy rồi xé ra quần nhẹ quanh những chỗ bị sưng, “Có thể hơi đau, chú ráng nhịn 1 chút.” Anh dùng ván gỗ cố định xương chân ông Phong lại.

Lát sau, 120 đến, ông Phong được chuyển lên xe cấp cứu mà Phong Mạn Mạn và bà Phong cùng Giang Hàn cũng lên xe đến bệnh viện.

Ở nhà cô, trò chơi chưa kịp logout, máy tính chưa tắt, ly trà sữa uống nửa chừng cũng lạnh dần.

Phong Mạn Mạn ngồi lặng trên xe dần dần bình tĩnh lại, cô nhìn Giang Hàn thầm nghĩ có anh bên cạnh cô cảm thấy thật yên lòng.

20. Chương 36 - 37

Ông Phong được đưa vào phòng chụp X-quang, bà Phong chờ ngoài cửa, Phong Mạn Mạn và Giang Hàn đi làm thủ tục nhập viện.

Chẩn đoán sơ bộ là gãy xương cấp tính, Phong Mạn Mạn rất sợ 2 chữ “cấp tính” này.

Bác sĩ giải thích “Bởi vì người lớn tuổi hay bị loãng xương, hơn nữa xương bệnh nhân hơi nhỏ, lúc đi đứng dùng sai tư thế, lực đạo nên dễ bị gãy xương.”

“ Nhưng bình thường ba em rất khỏe mạnh, xương cốt đâu có dễ gãy như vậy hả bác sĩ? Hay ba em bị “xương thủy tinh”?” Phong Mạn Mạn hoảng hốt hỏi bác sĩ.

Vị bác sĩ này còn khá trẻ, mới khoảng 30 tuổi mà đã làm đến trưởng khoa.

“Phải đợi xét nghiệm mới biết chính xác được.” Bác sĩ nói.

“Vậy có cần mổ không bác sĩ?” Bà Phong hỏi tiếp.

“Bình thường bị gãy xương cấp tính đều phải mổ, có vậy mới dễ lành vết thương.” Bác sĩ rất kiên nhẫn giải thích.

“ Nhưng nếu mổ sẽ có nguy hiểm!” Phong Mạn Mạn tiếp tục nói.

Bác sĩ tiếp tục bình tĩnh nói, “Đương nhiên, nếu là mổ tất nhiên sẽ có nguy hiểm, các vị có thể bàn bạc kỹ rồi quyết định sau. Nhưng theo tôi, mổ ít có di chứng hơn dùng thạch cao băng bó, bởi vì mổ xong tôi sẽ thay phần xương bị gãy bằng tấm thép cố định.” Sau đó anh cầm hình X-quang của ông Phong nói, “Các vị xem, chỗ này bị gãy xương khá nặng. Tôi đề nghị các vị cho mổ.”

“ Vâng, vậy xin bác sĩ mổ đi, anh ấy đau quá rồi, nếu chần chừ nữa sẽ không tốt.” Bà Phong quyết định.

“ Vậy chiều mai chúng tôi sẽ tiến hành mổ, lát nữa y tá sẽ đến kiểm tra sức khỏe tổng quát. Các vị hãy để 1 người nhà ở lại chăm sóc là được.” Bác sĩ lại dặn dò 1 số việc cần chú ý rồi mới đưa ra đơn đồng ý mổ và đơn đồng ý gây tê.

Phong Mạn Mạn nhìn kỹ mới thấy sợ, nào là di chứng gây tê, mất máu nhiều khi mổ, nhiễm trùng sau ca mổ, những vấn đề khi cố định xương, xương không phát triển đúng vị trí, v.v..... Toàn là những di chứng nghiêm trọng, Phong Mạn Mạn cầm đơn mà tay run lấy bầy, di chứng gây tê, di chứng không tỉnh lại sau ca mổ, thậm chí cả tim ngừng đập, bệnh nhân ngừng thở....

Giang Hàn cầm cánh tay đang run rẩy của Phong Mạn Mạn, cẩn thận xem xét 1 lần rồi hỏi bác sĩ, “Vậy xác xuất thành công của ca mổ này là bao nhiêu?”

Bác sĩ vừa gõ bàn phím vừa trả lời, “Những ca mổ loại nhẹ như thế này thực ra cũng chưa có di chứng gì.”

“ Nếu bệnh nhân là người cao tuổi thì khoảng bao nhiêu ca mổ mới thất bại 1 lần?” Giang Hàn tiếp tục hỏi.

“Có lẽ, khoảng 200 ca, tôi cũng không chắc chắn được, vì có 1 số người bị lệch xương mà ca mổ không thành công.” Bác sĩ đáp.

Sau đó, 3 người họ lại đến cạnh giường ông Phong, bác sĩ thì truyền nước biển và tiêm thuốc giảm đau, bởi vì trước ca mổ người bệnh không được ăn uống gì, chỉ có thể truyền dịch để lấy sức.

Ông Phong đã bớt đau, ông còn nói với Giang Hàn: “Tiểu Hàn, xin lỗi, làm phiền con rồi.”

“Không sao đâu ạ, chú cứ nghỉ ngơi lấy sức để mai còn mổ.” Giang Hàn nói.

Phong Mạn Mạn thì thấy như sắp khóc, “Ba ơi ba đau lắm không ba?”

“ Giờ thì ba bớt đau rồi.”

“Ai, ông đó, xuống giường cũng té thành gãy xương cấp tính được hay thiệt? Giờ còn phải mổ, cắt chân chứ giỡn hử, cũng không phải cảm mạo phát sốt bệnh nhẹ gì.” Bà Phong dù có can ngăn ông Phong nhưng vẫn rất lo lắng cho chồng.

“ Thưa dì, Mạn Mạn, 2 người cũng đừng quá lo lắng, bác sĩ nói ca mổ này có vẻ an toàn, hơn nữa mổ ngoại khoa cũng không có nguy hiểm lớn.” Giang Hàn an ủi.

Phong Mạn Mạn tuy cũng lo lắng nhưng vẫn nói: “Đúng vậy, mổ tim còn nguy hiểm hơn.”

“ Sao không lo cho được, dù sao cũng là mổ mà. Mẹ phải về lấy 1 ít quần áo linh tinh cho ba con, Mạn Mạn, con ở lại coi chừng ba con.” Bà Phong dặn.

“ Mẹ, trời lạnh vậy hay để con về lấy cho, mẹ cứ nói con biết lấy món gì là được.” Phong Mạn Mạn nói.

“Vậy anh đưa em về lấy đồ” Giang Hàn lại nói với bà Phong: “Dì cứ ở lại với chú đi, lát nữa còn phải làm kiểm tra tổng quát trước khi mổ.”

“Vậy được rồi, các con về cẩn thận chút.” Bà Phong lại dặn Mạn Mạn những thứ cần lấy.

Giang Hàn và Phong Mạn Mạn rời bệnh viện, Phong Mạn Mạn chạy vội đến trạm xe nhưng bị Giang Hàn kéo lại. Lúc này, tay cô rất lạnh.

Giang Hàn nhìn lại quần áo của cô: áo lông màu đen khoác bên ngoài bộ áo ngủ dài, chân mang dép vải hình gấu con, đầu những ngón chân lộ bên ngoài đã đỏ bừng.

“Đừng đi xa như vậy, mình đón taxi về nhà đi em.” Giang Hàn cởi áo khoác của anh ra khoác lên người Mạn Mạn.

Bởi 2 người đang đứng trước cửa bệnh viện nên rất dễ đón taxi.

Lên taxi rồi, Giang Hàn dùng 1 tay ôm vai cô, tay kia thì giúp cô sửa sang lại quần áo.

Việc ba cô bị gãy xương phải nhập viện quá đột ngột, hại cô đến giờ vẫn còn hoảng, nhất là khi nghĩ đến ngày mai ba cô phải mổ, may mà cạnh cô còn 1 người để cô có thể dựa vào. Cô mệt mỏi tựa vào vai Giang Hàn.

Ngay khi Phong Mạn Mạn tựa vào vai anh, cả người Giang Hàn cứng đờ lại, mãi sau anh mới thả lỏng, cuối cùng Mạn Mạn cũng học được nương tựa anh.

Giang Hàn nhỏ giọng an ủi Mạn Mạn: “Đừng sợ, anh vĩnh viễn ở bên em.”

Phong Mạn Mạn không trả lời cũng không phản ứng, cô chỉ đặt bàn tay lạnh băng của mình vào tay Giang Hàn thay cho lời cảm ơn.

Về đến nhà, Phong Mạn Mạn luống cuống tay chân dọn đồ.

“Còn quên gì nữa không ta?”

“Khăn mặt với thêm mấy túi nhựa nữa.” Giang Hàn chỉ huy đại cục.

“Có rồi, mình vào bệnh viện thôi.”

“Chờ chút, em đổi giày thay quần áo đi, chọn đồ dày 1 chút. Ở bệnh viện hơi lạnh.”

Giang Hàn lại giữ chặt tay Phong Mạn Mạn.

Cô cúi đầu nhìn lại quần áo mình. Ủ ha! Cô quên cả việc mình rất sợ rét bởi cô biết, chuyện ba nhập viện so với việc cô sợ lạnh quan trọng hơn rất nhiều.

Phong Mạn Mạn về phòng thay quần áo.

” Em xong rồi, đi thôi anh.”

Bọn họ vẫn đón taxi đến bệnh viện, khi còn 1 khúc quanh nữa thì đến bệnh viện, Giang Hàn đột nhiên kêu ngừng xe, trả tiền xong liền kéo Mạn Mạn ra ngoài.

“Làm sao vậy? Chưa tới mà anh?”

“ Hơn 7 giờ rồi, mình ăn tối rồi mua gì đó đem vào cho mẹ em ăn.”

“Nhưng em không muốn ăn.”

“Không muốn cũng phải ăn. Chú phải mổ nên mới nhịn ăn, em thì nhịn cái gì. Nếu lát nữa em đói xỉu thì chú với dì sẽ thêm lo lắng.”

“Thôi được.....”

Phong Mạn Mạn gọi 1 tô phở bò nạm rồi thêm 1 phần mì đem về cho mẹ ăn.

“Mẹ, tụi con đến rồi. Mì đây, mẹ ăn đi cho đỡ đói.” Phong Mạn Mạn còn nói đùa với ba cô, “Ba đừng trông, không có phần ba đâu.....”

Tuy bà Phong cũng không đói nhưng vẫn cần ăn gì đó lấy sức, hơn nữa, bà cảm thấy Mạn Mạn đã lớn rồi, biết sống tự lập, ít nhất còn nhớ ăn tối đúng giờ.

Mấy cô y tá trong bệnh viện ra ra vào vào, nào là kiểm tra điện tâm đồ (cái đường loằng ngoằng trên máy đo nhịp tim thì phải?), nào là kiểm tra sức khỏe tổng quát.

“Ắt xì.....” Phong Mạn Mạn hắt hơi.

Bà Phong vội vàng hỏi: “Con bị cảm lạnh hả?”

“ Không có..... Ắt xì.....”

“ Mẹ thấy con bị cảm rồi, về nhà nghỉ đi thôi.” Bà Phong nói.

“Không cần.”

“Bà với con về hết đi, dù sao đây cũng là phòng cho bệnh nhân nam, có gì tôi sẽ thuê y tá nam.” Ông Phong nói.

“Ông còn chưa kiểm tra sức khỏe xong, tôi chờ ông kiểm tra xong mới về.” Bà Phong nói, “Đúng rồi, Tiểu Hàn, hôm nay rất cảm ơn con.”

“Di không cần khách khí thế đâu ạ.” Giang Hàn lễ phép trả lời.

“Ắt xì.....” Giang Hàn lại khoác áo của anh cho Phong Mạn Mạn. Sao anh to gan thế nhỉ? Dám ở trước mặt ba mẹ cô mà tỏ ra thân mật như thế! Nhưng đúng là áo anh thật ấm, tay áo lại dài, đủ để cô giấu 2 bàn tay vào ống tay áo ấm áp.

“Sức khỏe Mạn Mạn không tốt lắm, hễ chịu lạnh 1 lúc là cảm mạo phát sốt ngay, ai, còn không mau cảm ơn Tiểu Hàn đi con.” Bà Phong nói.

Phong Mạn Mạn không nói cảm ơn mà ngược lại, Giang Hàn lại bảo “Không cần đâu ạ, chỉ cần Mạn Mạn không dùng áo con lau nước mũi là được rồi.”

“ Em đâu có ở dơ vậy.” Phong Mạn Mạn cãi lại.

Lại qua nửa giờ, Phong Mạn Mạn chợt cảm thấy đau bụng. Ban đầu còn chịu được, cô nghĩ chỉ là đau bụng bình thường, đau 1 lúc sẽ hết, nhưng dần dần, cô cảm thấy càng lúc càng đau, tay cũng ôm lấy bụng. Cô đau như đau dạ dày, lại hơi giống đau bụng kinh, tối lắm là đau không liên tục, đau 1 hồi lại không đau, khi cô nghĩ đã hết đau thì cơn đau trở lại.

Giang Hàn thấy cô không khỏe thì hỏi “Mạn Mạn, không sao chứ em?”

Cơn đau tạm ngừng “Không sao..... em không sao.”

Nhưng chỉ 1 lúc sau, Phong Mạn Mạn đau đến quặn người. Đau quá.....

Đột nhiên, cô thấy muốn nôn kinh khủng. Cô chạy vào WC nhưng chưa đến nơi thì đã nôn rồi, mùi nôn khiến cô càng thấy khó chịu hơn.

Giang Hàn và bà Phong chạy tới, Giang Hàn đỡ lấy Phong Mạn Mạn “Làm sao vậy? Em đau ở đâu hả?”

Phong Mạn Mạn ngồi bệt xuống ôm bụng “Em đau bụng quá.”

Thấy vậy, 1 số y tá cũng xúm lại hỏi thăm, bà Phong vội vàng hỏi: “Các cô có thể gọi giúp bác sĩ tới được không?”

Y tá bất đắc dĩ nói: “Bệnh viện này chuyên về xương, tất cả đều là bác sĩ chỉnh hình, bác sĩ nội khoa thì không trực ca đêm. Chắc cô bé ngộ độc rồi. Trên đường này có bệnh viện tổng hợp, các vị đến đó khám xem.”

“Em đứng lên được không?” Giang Hàn đứng lên, hỏi Mạn Mạn.

“Để em ngồi 1 chút, đỡ đau rồi em mới đứng dậy được.” Mạn Mạn nói nhỏ.

Bà Phong nói: “Mạn Mạn, con qua bệnh viện kia khám đi.”

“ Không sao.....” Cơn đau trôi qua, Phong Mạn Mạn đứng lên.

“Vậy sao được? Dì cứ ở lại chăm sóc chú vậy, cháu dẫn Mạn Mạn đi khám.” Nói xong anh liền kéo Phong Mạn Mạn đi.

Phong Mạn Mạn đi vài bước thì lại ngồi bệt xuống “Chờ 1 chút..... Đau quá.....”

Giang Hàn đành ôm lấy Phong Mạn Mạn (ôm kiểu công chúa í), anh quay lại gạt đầu chào bà Phong rồi mới đi.

Phong Mạn Mạn cự: “Này!!”

Bà Phong nói “Tiểu Hàn à, lại phải làm phiền con rồi. Mạn Mạn, nghe lời, đi khám đi.”

Giang Hàn ôm Phong Mạn Mạn bước nhanh đến cuối hành lang rời bệnh viện.

Chương 37: Công khai

“Thả em xuống được không? Em hết đau rồi.” Phong Mạn Mạn giãy dụa, “Này! Thả em xuống!”

Giang Hàn ôm cô bước nhanh xuống cầu thang, “Nếu em giãy tiếp làm anh té cầu thang, đến lúc đó 1 người 2 mạng chết hết em chịu trách nhiệm nhé?”

“Cái gì 1 người 2 mạng chứ!” Phong Mạn Mạn đẩy nhẹ vào vai Giang Hàn, “Thả em xuống, em tự đi được.”

“Anh với em không phải 2 mạng thì là gì?” Bị Phong Mạn Mạn đẩy mấy cái, Giang Hàn hột chân, may mà anh nhanh trí trực tiếp nhảy từ bậc thang thứ 4 xuống đất.

Phong Mạn Mạn vội vàng ôm lấy cổ Giang Hàn, ngón tay quíu chặt vào áo anh, “Oa.....”, cũng may bậc thang không cao, lúc nhảy xuống cũng không té ngã.

2 tay Giang Hàn thì ôm cô càng chặt hơn, “Sớm nghe lời không phải tốt sao?”

Phong Mạn Mạn “Hừ” 1 tiếng, nhận mệnh tựa đầu vào vai anh. Hình như cô hơi quỵn luyến bờ vai anh rồi.

Ai, lại đau bụng rồi, còn muốn nôn nữa chứ. Phong Mạn Mạn càng quíu chặt lấy áo Giang Hàn, việc cứ vài phút lại đau một lần thật khó chịu.

Thấy Mạn Mạn rụt người chui vào lòng anh, Giang Hàn lo lắng hỏi: “Lại bắt đầu đau nữa hả em?”

“ Vâng.”

Đến bệnh viện tổng hợp, tuy sắc trời đã tối nhưng hành động của họ cũng khiến không ít người ghé mắt nhìn.

Giang Hàn đặt nhẹ Phong Mạn Mạn lên ghế chờ khám bệnh, “Anh đi đăng ký khám bệnh.”

Anh nhận giấy đăng ký khám bệnh mà y tá đưa cho, điền nhanh các thông tin cần thiết vào giấy như họ tên, tuổi, giới tính, nơi sinh,... thậm chí cả địa chỉ, điện thoại, email cũng điền đầy đủ.

Khi Giang Hàn chuẩn bị ôm Phong Mạn Mạn vào phòng cấp cứu thì cô- tuy vẫn còn đau nhưng do da mặt hơi mỏng (hay thẹn thùng)- không cho Giang Hàn ôm nữa. Thấy vậy, anh cũng không nói gì, chỉ dìu cô vào trong.

Bác sĩ hỏi triệu chứng, những thứ cô đã ăn,... xong thì dùng ống nghe kiểm tra bụng Mạn Mạn. Đến bây giờ cô mới biết thì ra ống nghe không chỉ kiểm tra tim phổi mà còn cả bụng nữa. Nhưng giữa thời tiết lạnh lẽo thế này, bị cái ống nghe lạnh cứng áp vào bụng làm Phong Mạn Mạn run lẩy bẩy.

Bác sĩ nói: “Viêm dạ dày cấp tính. Dạ dày người bệnh không tốt thì không nên ăn lung tung. Thanh niên bây giờ chẳng biết giữ gìn sức khỏe gì cả! Tiêm thuốc giảm đau xong thì truyền nước biển, phải kiêng ăn dầu mỡ vài ngày, tốt nhất chỉ dùng cháo hoa. Ăn quá nhiều thịt cá rồi, giờ ăn chay 1 chút mới có lợi cho sức khỏe.”

Phong Mạn Mạn không khỏi nghĩ: mỗi ngày đều cháo hoa thì làm sao là ăn chay 1 chút- rõ ràng chính là ăn chay quá nhiều mà.

Nhưng phải công nhận, khi Phong Mạn Mạn tiêm xong thuốc, bụng cô đã bớt đau nhiều, cũng không muốn nôn như trước.

Vị bác sĩ kia khám lại xong còn dặn cô: “Cháu gái à, thuốc có tác dụng phụ làm giãn nở mạch máu gây thiếu nước, con nhớ uống nhiều nước nữa nhé.”

“Cháu gái?” Phong Mạn Mạn nghi hoặc, “Bác sĩ nói em sao? Làm sao em giống cháu gái chứ? Em đã 23 tuổi rồi mà!”

Giang Hàn vuốt nhẹ mái tóc cô: “Em còn đau không?”

Phong Mạn Mạn lắc đầu, “Không đau. Nhưng em vẫn thấy không thoải mái.”

“Anh đi mua nước suối cho em, em ở đây chờ anh 1 chút được không?”

“Không sao đâu mà, em có phải con nít nữa đâu.”

Khi Giang Hàn đứng dậy, Phong Mạn Mạn giữ tay anh lại, “Bên ngoài lạnh lắm, anh mặc đi cho ấm.” Sau đó cô lấy chiếc áo khoác đắp ngang bụng trả lại cho anh.

“Ừ.” Giang Hàn nhận lấy áo, “Chờ anh về.”

10 phút sau, Giang Thượng Hàn đem 2 chai nước khoáng, 1 ly cà phê McDonald’s và 1 ly nước ấm về.

Anh rót nước khoáng vào ly chứa nước ấm cho nước nguội bớt rồi mới đưa cho Phong Mạn Mạn, “Uống thử xem có quá nóng không em?”

Phong Mạn Mạn uống thử, có thể là do tác dụng phụ của thuốc, cô khát đến nỗi uống 1 hơi cạn cả ly.

“Hãy đi tìm em, tìm em nhanh đi nào.....”

Lúc này, điện thoại cô ở trong túi quần phải mà túi này lại có khóa kéo, (nghe nói mỗi cái túi quần của Phong Mạn Mạn đều may khóa kéo tự chế vì cô rất hay bị rơi đồ, dù là tiền xu, tiền giấy, chìa khóa hay di động, cứ cho vào túi quần là rơi mất), hơn nữa cô còn đang truyền nước biển ở tay phải nên dù rất cố gắng dùng tay trái mở khóa cô vẫn kéo không ra. Đã vậy di động cô lại kêu mãi không ngừng, “Tìm em đi nào, nhanh nhanh nhanh lên nào~”

“Để anh.” Giang Hàn vừa vặn ngồi bên phải Phong Mạn Mạn, anh dễ dàng kéo khóa lấy điện thoại ra, đương nhiên, không thể tránh cách vải quần chạm phải đùi cô. Mặt Phong Mạn Mạn đỏ ửng lên.

“Alô.....” Phong Mạn Mạn dùng tay trái cầm điện thoại, “Mẹ à, con không sao..... Đang truyền nước biển, ba đâu?..... Vâng..... Con chào mẹ.”

Phong Mạn Mạn nói với Giang Hàn: “Mẹ em nói ba mẹ anh đến bệnh viện rồi, còn nói mình về nhà nghỉ trước cũng được.”

Giang Hàn gật gật đầu, mắt vẫn nhìn chăm chăm Phong Mạn Mạn.

“Nhìn em làm gì?” Phong Mạn Mạn quay sang hướng khác.

Giang Hàn ái muội nói: “Nhìn xem vì sao mặt em đỏ.”

Phong Mạn Mạn nhớ tới cảnh vừa rồi thì mặt càng đỏ. Nhưng vị bác sĩ lúc này thì nghe được câu nói của Giang Hàn, bà nghiêm túc nói: “Thuốc làm dẫn mạch máu nên mặt đỏ cũng bình thường thôi, uống nhiều nước vào, khoảng 1 giờ sau sẽ hết.”

Giang Hàn vờ như hiểu ra điều gì đó, “A, ra là thế.”

Phong Mạn Mạn truyền nước biển xong Giang Hàn liền đưa cô về. Khác với mọi khi, lần này anh không dừng trước cửa cầu thang mà tiễn cô đến tận cửa nhà.

Suốt đêm này, cô không ngủ được vì lo lắng cho ba mẹ, bụng đã hết đau nhưng vẫn nôn vài lần.

Sáng sớm hôm sau, Phong Mạn Mạn gọi cho đội trưởng xin phép rồi vào viện với mẹ.

Khi cô đến, y tá đang tiêu độc khử trùng cho ông Phong trước ca mổ. Vì phải nhấc chân nằm lên bàn mổ mà mỗi lần cử động chân ông Phong lại đau chết đi sống lại, huống chi là bị người ta nhấc bổng chân lên.

Phong Mạn Mạn nhìn mặt ba vì đau mà trắng bệch, cô đến sợ mình nhìn không được mà khóc nên chạy vội ra khỏi phòng bệnh.

Giang Hàn từ ngoài cửa bệnh viện đi tới, “Sao em ở đây? Không đi làm sao?” Phong Mạn Mạn hỏi.

“Hôm nay thì không.” Nếu cô nhớ không lầm thì từ thứ 2 đến cuối tuần thì anh vẫn đi sớm về trễ, mà hôm nay là thứ Hai, sao anh lại đến?

Giang Hàn thấy Phong Mạn Mạn vẫn còn thắc mắc thì bổ sung, “Anh xin phép nghỉ.”

Đứng ở tận cửa phòng bệnh mà Phong Mạn Mạn vẫn nghe tiếng ba hít thở sâu vì đau.

“Làm sao bây giờ? Chiều nay ba phải mổ rồi, lẽ đâu có chuyện gì nguy hiểm thì...”

Giang Hàn nhẹ nhàng mà ôm lấy Phong Mạn Mạn, “Là có thể chứ không phải chắc chắn sẽ gặp nguy hiểm.” Anh chỉ ôm 1 lúc rồi buông cô ra.

Giữa trưa, ba mẹ Giang Hàn đến thăm, ngoài ra còn có 1 số bạn bè người thân của ba cô cũng đến. Giang Triệt thì tan học mới vào bệnh viện. Ca mổ của ông Phong rất thành công, tổng cộng đặt 1 tấm thép cố định bằng 7 chiếc đinh vào chân, 1 năm sau sẽ phải mổ lấy tấm thép và đinh ra.

Lại qua 1 tháng.....

Tết âm lịch sắp đến, ông Phong vẫn nghỉ tạm ở nhà, tuy vẫn chưa đi đứng được nhưng bà Phong thấy vết mổ trên chân chồng lành lại thì cũng dần bớt lo lắng.

Về phần Phong Mạn Mạn thì cả tháng nay vẫn không login, ngoài việc ôn thi cuối học kỳ, cô còn phụ giúp mẹ làm việc nhà. Thật ra Phong Mạn Mạn cũng không lười, chỉ là trước đây người nhà vẫn cưng chiều cô quá mức mà thôi.

Tình cảm giữa cô và Giang Hàn vẫn chưa được công khai cho tới khi.....

Kết thúc kỳ nghỉ đông, Phong Mạn Mạn rốt cục có thời gian lên game, đột nhiên, bà Phong hỏi vọng ra (mẹ Mạn Mạn đang loay hoay trong bếp):

“Đúng rồi! Lúc trước bạn quá mẹ quên mất, Mạn Mạn, con đang quen Giang Hàn hả?”

“Cái gì..... Sao.....?” Phong Mạn Mạn sợ rồi.

“Không phải sao? Lúc trước mẹ đã nghĩ vậy rồi, chỉ tại loay hoay chuyện ba con nên quên mất. Có phải 2 đứa đang quen nhau không?”

“Này.....”

“Mẹ đâu cấm cản gì 2 đứa mà không chịu nói thật với mẹ?”

“Vâng.”

“Quen lâu chưa?”

“Con không nói đâu, mẹ hỏi nhiều vậy làm gì.”

“Mẹ quan tâm hạnh phúc của con gái thôi mà. Thật không ngờ 2 đứa lại thành “chỉ phúc vi hôn” (có hôn ước từ trong bụng mẹ).”

“Cái gì mà chỉ phúc vi hôn?”

“Mẹ không nói đâu.”

“Mẹ..... Nói cho con biết đi.....”

“Mẹ còn tưởng con với Tiểu Triệt chứ, kết quả lại vẫn là Tiểu Hàn.”

“Chuyện gì vậy mẹ? Nói cho con nghe đi mà.”

“Không nói cho con biết đâu, năn nỉ mẹ đi rồi mẹ nói.....”

“Mẹ.....”

“Vậy năm nay 2 nhà phải cùng làm cơm tất niên mới được.”

“Chuyện gì vậy..... Mẹ..... Nói cho con nghe với.....”

Xui xẻo qua đi, năm mới lại đến, mọi chuyện chỉ vừa mới bắt đầu.

21. Chương 38

[Mộng cảnh Tạm biệt 3.0 Kết tinh tình yêu: kỳ nghỉ đông đã đến, tình yêu của bạn đã có kết quả?]

Mến chào các vị người chơi! Đợt bảo trì thứ 5 sẽ cập nhật phiên bản mới, thời gian bảo trì dự kiến là 3 giờ.

Sau khi bảo trì xong, phiên bản mới Mộng cảnh Tạm biệt 3.0 sẽ chính thức ra mắt người chơi cùng sự xuất hiện của hệ thống con nuôi ở map Tháp của Sophie.

Điều kiện mở ra hệ thống: Mỗi cặp vợ chồng trên cấp 80 có thể nhận nuôi 2 người chơi dưới cấp 45, sau khi cha mẹ ly hôn cũng không mất con nuôi.

Tháp của Sophie: Vui lòng xem hướng dẫn trên diễn đàn về nhiệm vụ nhận con nuôi.

Phong Mạn Mạn chuẩn bị lên game thì thấy bài viết về hệ thống nhận con nuôi.

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Anh có xem bài viết về phiên bản mới chưa? Có thể nhận con nuôi đó.

[phụ cận] mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Có, anh xem rồi, bài giới thiệu còn nói nếu lập thành nhóm 3 người thì đánh quái được gấp 1.5 lần kinh nghiệm.

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Mình cũng nhận nuôi 1 đứa đi anh.

[phụ cận] mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Acc này của anh với em chỉ mới trọng sinh thôi có đủ cấp bậc đâu, em muốn dùng acc chính sao?

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Cũng đúng ha~ nhưng..... nếu dùng acc chính thì sẽ có rất nhiều người giành làm con nuôi anh, em không muốn bị bao vây.

Giang Hàn vừa thêm máu vừa cười khở. Vì sợ bị phát hiện 2 người phải luyện cấp ở chỗ vắng người, nếu không chỉ nhìn tên thôi mọi người cũng biết ngay là anh và Mạn Mạn.

[phụ cận] mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Nếu em muốn nhận con nuôi thì mọi người sẽ chỉ biết nịnh bợ chứ không dám làm gì em đâu.

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Em không tin, mọi người chắc chắn sẽ xúm lại đánh em mà.

[phụ cận] mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Ai dám đánh? Em sẽ là mẹ các con anh, ai dám đánh? Bộ không muốn được nhận nuôi sao?

Phong Mạn Mạn nhìn màn hình. Cái gì vậy chứ? Cái gì mà mẹ các con anh? Trò chơi mà thôi, cô mới không thèm làm mẹ trẻ cho các con anh đâu... Aaa! Cô nghĩ đi đâu vậy? Ô~ đều tại Giang Hàn hết!

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Vậy được, đợt cập nhật phiên bản mới xong mình đi nhận con nuôi. Em muốn tìm người mới chơi, người này phải không biết gì về anh mới được.

[phụ cận] mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Chắc không có người nào không biết mình đâu em.

Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn và mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn luyện cấp ở góc 1 map cạnh Huyện Đô.

Dưới sự kèm cặp và chỉ dẫn của Giang Hàn, thao tác Phong Mạn Mạn tốt hơn rất nhiều. Tuy quái ở đây hơi nhiều máu khó giết nhưng có Giang Hàn cứu trợ, thao tác Phong Mạn Mạn cũng càng lúc càng thành thạo.

Bọn họ luyện suốt 2 giờ thì Giang Hàn có việc ở công ty, thế là anh để nhân vật ngồi tại chỗ, Phong Mạn Mạn cũng cho nhân vật ngồi xuống rồi đi làm con gái ngoan 1 lần- giúp mẹ rửa thịt cá.

“Sao hôm nay ngoan vậy con?” Bà Phong nghi hoặc hỏi.

Phong Mạn Mạn dở khóc dở cười, tuy bình thường cô có hơi lười 1 chút, số lần giúp việc nhà cũng khá ít nhưng...

Bà Phong còn nói: “Mẹ nghi Tiểu Hàn chịu không nổi tính lười biếng của con. Lười vậy ai dám rước chứ.”

Sau khi bà Phong biết cô và Giang Hàn đang quen nhau thì bà luôn thích chọc cô “Mẹ, nếu không phải ba đang dưỡng bệnh thì mẹ cũng lười như con thôi.”

2 mẹ con chọc ghẹo lẫn nhau, vừa cười hỉ hả vừa chuẩn bị cơm trưa.

Ăn trưa xong, Phong Mạn Mạn chuẩn bị tiếp tục luyện cấp thì thấy 1 cô bé ngồi kế bên.

Phong Mạn Mạn xem lại kênh phụ cận..

[phụ cận] manh chi ha ha: Anh chị có thể đưa em về thành được không?

[phụ cận] manh chi ha ha: Em vào truyền tống trận thì lọt vào đây.

[phụ cận] manh chi ha ha: Chị không ở sao?

[phụ cận] manh chi ha ha: Có ai ở đây không?

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Ở đây ở đây.

[phụ cận] manh chi ha ha: Chị có thể dẫn em về được không?

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Chị không có kỹ năng truyền tống, anh kia có đó.

Thế là tiểu kiếm sĩ manh chi ha ha đến ngồi cạnh mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn.

[phụ cận] manh chi ha ha: Anh ơi, anh truyền tống em về được không?

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Anh ấy còn chưa về.

[phụ cận] manh chi ha ha: A! Tên anh chị giống tên người yêu quá, 2 người là vợ chồng sao?

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Ngạch..... Đúng vậy, anh ấy không ở, để chị đổi acc truyền tống em về.

[phụ cận] manh chi ha ha: Vâng..... Cảm ơn chị.

Phong Mạn Mạn đổi sang Bình Hải Tịch Mạn Mạn rồi đến Huyện Đô.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: em gái, em muốn về thủ đô hả?

[phụ cận] manh chi ha ha: Đúng đúng đúng, đồ trang sức của chị đẹp quá.

Bình Hải Tịch Mạn Mạn đang mang lễ vật thứ 2 Giang Hàn đưa cho cô: mũ thiên sứ. Chiếc mũ là hình 1 đôi cánh thiên sứ bay chấp chới rất đáng yêu.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Em mới chơi sao?

[phụ cận] manh chi ha ha: Đúng ạ, em mới tập chơi.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Vậy sao? Vậy em mấy cấp rồi?

[phụ cận] manh chi ha ha: Còn chưa luyện bao lâu ạ, em mới cấp 13.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Cố lên, trong Mộng cảnh không khó luyện cấp đâu.

[phụ cận] manh chi ha ha: Thật ra thì em muốn tìm ba mẹ nuôi cơ, vì thành con nuôi thì sẽ trở nên rất đáng yêu.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Chị cũng muốn tìm con nuôi.

[phụ cận] manh chi ha ha: Thật hả chị? Chị nhận nuôi em được không?

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Ừ, chị cũng định tìm người mới chơi, thật tốt quá.....

[phụ cận] manh chi ha ha: Cám ơn chị.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Vậy chị dẫn em đi luyện cấp trước.

Bình Hải Tịch Mạn Mạn dắt manh chi ha ha đến map cấp thấp gần Huyện Đô đánh hơn 1 giờ thì nhận được tin nhắn của mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn.

[thì thầm]from mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Phu nhân, anh không ở em liền bỏ luyện cấp sao? Sao lại lên acc này?

[thì thầm]to mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Em đang dắt cục cưng đi luyện cấp. Em nhận con rồi

[thì thầm]from mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Anh mới đi vắng mấy tiếng mà em có cả cục cưng rồi?

[thì thầm]to mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Đúng vậy, 1 bé mới toanh.

[thì thầm]from mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Em ở đâu? Anh đến chỗ em.

[thì thầm]to mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Cửa ở góc phải map cũ á.

[thì thầm]from mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : ok, anh đến ngay.

Ở Huyện Đô hoang tàn vắng vẻ có 3 người đang chăm chỉ đánh quái.

Ngày hôm sau, phiên bản vừa được cập nhật xong là Phong Mạn Mạn lập tức login. Ban ngày Giang Hàn còn phải đi làm nên phải đợi đến tối mới tiến hành nhận nuôi.

Phong Mạn Mạn không thể không than thở vì thứ hạng của mình, cô từng đứng thứ 2 mà giờ lại là.....

[hệ thống] Thứ 1: “ Đường Thi ba trăm thủ” Bắc Phong Giang Thượng Hàn, trọng sinh 1 lần, ma vương đạo sĩ cấp 99.

Thứ 2: “ mộng luyện” Nho Nhã Lễ Độ, trọng sinh 1 lần, thần công tượng cấp 98.

Thứ 3: “ mộng luyện” Tân Mĩ Nhân Như Ngọc, trọng sinh 1 lần, ma vương đạo sĩ cấp 98.

Thứ 4: “ thiên hạ thứ nhất” Thiên Hạ Vô Song, trọng sinh 1 lần, tông sư võ thuật cấp 95.

Thứ 5: “ mộng luyện” Thu Sắc Tòng Tây Lai, trọng sinh 1 lần, thánh điện chữ thập cấp 95.

Thứ 6: “ mộng luyện” Mộng Luyện, trọng sinh 1 lần, tông sư võ thuật cấp 93.

Thứ 7: “ thiên hạ thứ nhất” Trong Mộng Tìm Anh, trọng sinh 1 lần, vũ công cấp 92.

Thứ 8: “ thiên hạ thứ nhất” Thiên Hạ Vũ, ma vương đạo sĩ cấp 92.

Thứ 9: “ thiên hạ thứ nhất” Thiên Hạ Tiểu Tinh, thần quan cấp 91.

Thứ 10: “ Đường Thi ba trăm thủ” Bình Hải Tịch Mạn Mạn, thần quan cấp 88.

Vì Thu Sắc Tòng Tây Lai và 1 số người của Đường Thi qua “ mộng luyện” nên tên bang hội trên bảng bị thay đổi. Tuy trước đó bị rớt hơn 20 cấp nhưng vì Thu Sắc Tòng Tây Lai là kẻ có tiền nhân rồi- vừa có tiền vừa rảnh rồi- nên chỉ trong nửa tháng đã lên cấp 95.

Bình Hải Tịch Mạn Mạn và manh chi ha ha vừa vào thủ đô không bao lâu thì loa kênh bùng nổ, lần này không phải vì Hàn đại thần mà vì cô- Bình Hải Tịch Mạn Mạn.

[loa] Ta Là Thương Nhân: Không gặp suốt nửa tháng lâu, Hàn phu nhân lại đột nhiên trở về, bày quầy lễ vật bán buôn, không ngờ cô lại ở ngay cạnh mình.

[loa] Nhất Mộc Bất Thủy: Các bạn yêu hàn luyện mạn ơi, chúng ta vây xem phu nhân đi!

[loa] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Mạn Mạn, rốt cục em chịu lên rồi! Cả tháng nay không có em anh bị đánh thăm lăm lăm. Haizz~

[loa] Nhất Quả Trang Đường: Hàn phu nhân..... Ngài và đại thần có nhận con nuôi không?

[loa] một thước lập cơm: Nuôi em đi, em ngoan lắm, em sẽ nghe lời. Nuôi em đi, nuôi em đi.

[loa] đại gia vốn thực khuynh thành: Em không cần nhận nuôi! Em cần bao nuôi! Hàn phu nhân, ngài bao nuôi em đi!

[loa] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Ngài quá, mình đã có con rồi.

[loa] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Đã nói rồi mà, người ta cùng đại thần còn đang chuẩn bị “tạo người” nữa cơ.

[loa] Nhất Quả Trang Đường: Đã có con rồi? Nhiệt liệt cầu chuyện “hậu trường”! Phu nhân, thực hâm mộ ngài.....

Phong Mạn Mạn bị Tây Lai tức chết rồi! Anh chàng còn sợ chưa đủ loạn!

[loa] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Ý mình là trong trò chơi mình đã chọn cục cưng rồi. Chỉ còn chờ ảnh lên là nhận nuôi thôi.

[loa] Hoa Khai Hoa Lạc: Hàn phu nhân, vậy ngài và Hàn đại thần thật sự đang “tạo người” sao? Cầu trả lời.

Phong Mạn Mạn sắp bị 2 người kia tức chết mà! Nhưng câu sau thì thật làm Phong Mạn Mạn nổi giận! Tuy Mạn Mạn rất giận nhưng cũng không đến mức giận quá mất khôn, nếu không chỉ khiến mọi chuyện rắc rối hơn thôi.

[loa] Trong Mộng Tìm Anh: Vậy đúng là qua đêm hả? Giá rẻ vậy cưng.

[loa] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Bà mới qua đêm, cả nhà bà đều qua đêm. Nè, mụ phù thủy, bà qua đêm với mấy ông già của Thiên Hạ Vô Song mấy lần rồi?

[loa] Nhất Quả Trang Đường: Mà mới “rẻ”, cả nhà mà đều “rẻ”.

[loa] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Mạn Mạn và Hàn rõ ràng chính là thanh mai trúc mã, 2 trẻ đấm say, em Mạn~ anh Hàn~

[loa] Ta Là Thương Nhân: Bạn Tây Lai! Bạn làm mình buồn nôn quá! Bạn chưa biết nỗi khổ người độc thân đâu, như mình nè! Không có vợ chăm, chỉ có thể ngồi 1 mình úp mặt vô tường khóc.

Loa kênh vẫn ồn ào như trước.....

[phụ cận] manh chi ha ha: Mẹ, mẹ với ba ai nổi tiếng hơn?

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Ba con mới nổi tiếng, mẹ có tiếng đâu mà nổi.

[phụ cận] manh chi ha ha: Con logout đây, con phải ra ngoài 1 xíu.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: 10 giờ nhớ lên nha.

[phụ cận] manh chi ha ha: Vâng vâng vâng, con biết rồi.

22. Chương 39

Bang chiến đã bắt đầu. Trong khi những người khác đang nước sôi lửa bỏng ở chiến trường thì tại Huyền Đô có 2 người vừa đánh quái vừa thủ thủ chuyện trò.

[đội ngũ] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Chán quá đi! Em cũng muốn bang chiến!

[đội ngũ] mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Vậy mình về đi.

Vừa nói xong mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn đã mở ngay truyền tổng trận.

[đội ngũ] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Dừng acc này?

[đội ngũ] mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Cấp bậc đủ cao rồi, kỹ năng cũng tạm ổn..

[đội ngũ] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Không nên không nên, mình dùng acc chính bang chiến thôi. Phải giữ bí mật chứ, em muốn có thứ hạng trên bảng cấp bậc mới xuất hiện!

[đội ngũ] mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Vậy cũng được, đổi acc đi em.

Nhất Hào Thành, chiến trường bang chiến ở thủ đô.

Trước kia Nhất Hào Thành chỉ thuộc về Đường Thi nhưng hiện tại cũng là “đất” của Thiên Hạ. Hầu hết cao thủ của Đường Thi đều đi “mộng luyện”, trừ tam đại la sát: 1 liêu mạng tìm vợ, 1 điên cuồng kiếm tiền nuôi vợ còn 1 tạm thời ở ẩn đi “du hí” với vợ. Không có họ, Thiên Hạ vẫn thường thắng thế, dù sao, “mộng luyện” vẫn yếu hơn Thiên Hạ.

[đội ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Giờ bang hội chỉ còn 2 đứa mình..... Trống vắng quá.

Phong Mạn Mạn chợt thấy nhớ cảnh Đường Thi chen chúc nhau đi bang hội chiến lúc trước.

Khi đó, Thu Nhật Vọng Hương Tâm cùng Tân Mĩ Nhân Như Ngọc chuyên dùng chiêu Bạo Phong Tuyết bảo vệ phòng triệu hồi.

Khi đó, Xuy Độ Ngọc Môn Quan luôn “bảo hộ” 2 người, thỉnh thoảng chọc ghẹo các cô, có lúc còn xoát loa.

Khi đó, tam đại la sát Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng, Bắc Phong Giang Thượng Hàn và Xuy Độ Ngọc Môn Quan cứ thích đi đây đi đó trong thành đánh lén kẻ địch.

Khi đó, cô và Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm thường tranh nhau ở lại giúp thủ thành mà thường thường là cô tranh thắng.

Khi đó, cả bang hội vừa thủ thành vừa chuyện trò vui vẻ.

Khi đó.....

Cô thật nhớ khi đó... không biết khi nào thì Đường Thi mới trở lại khi đó nhỉ?

[đội ngũ] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Nếu em muốn thì kêu Trần Tây thêm mình vào bang cũng được.

[đội ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Thôi anh, em muốn ở lại Đường Thi. Go go! Mình đi Nhất Hào Thành.

[đội ngũ] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Anh thì thích thế giới chỉ có 2 đứa mình.

[đội ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn:.....

Trong những ngày vừa qua, Phong Mạn Mạn đã xem qua lúc Giang Hàn thao tác thần quan, hiểu được 1 ít bí quyết, hơn nữa lúc bọn họ đánh quái Giang Hàn cũng sẽ chỉ đạo Mạn Mạn “Đánh sa yêu cũng như đánh sát thủ, muốn tránh bị nó đánh lén thì phải dùng “quang xạ””, “Thấy thổ dân thì phải “trầm mặc” nó như lúc đánh thuật sư ấy” lại hoặc là “Bị trạng thái xấu thì nhớ trị liệu” ...

Thế nên thao tác của cô tiến bộ rất nhiều. Cũng như bây giờ.....

Bọn họ vào Nhất Hào Thành, thực bất hạnh, trước cửa còn có người đứng gác.

Trước khi vào phòng, Bình Hải Tịch Mạn Mạn đã thêm trạng thái “cầu phúc” cho Bắc Phong Giang Thượng Hàn, kỹ năng này có thể giúp anh dùng Bạo Phong Tuyệt mà không cần thời gian vịnh xướng (thời gian đọc câu thần chú í).

Bắc Phong Giang Thượng Hàn vừa vào phòng liền ném Bạo Phong Tuyệt, thế là người của Thiên Hạ đều bị đóng băng hết. Nhưng Bắc Phong Giang Thượng Hàn cũng không đánh tiếp mà xông thẳng vào trong.

[đội ngũ] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Đi, chúng ta đi phòng Joaquin.

Phong Mạn Mạn sợ có sát thủ bám theo nên vẫn ẩn f6 liên tục sử dụng “quang xạ”.

Còn chưa vào phòng triệu hồi thì họ bị 1 đám người của Thiên Hạ chặn lại, trong đó có Thiên Hạ Tiểu Tinh, Thiên Hạ Đa Đa, Trong Mộng Tìm Anh... tổng cộng 8 người.

Tuy Bắc Phong Giang Thượng Hàn liên tục dùng kỹ năng công kích nhưng phe Thiên Hạ chỉ chăm chăm đánh Bình Hải Tịch Mạn Mạn, chỉ cần Bình Hải Tịch Mạn Mạn bị giết thì dù anh có thần thánh thế nào cũng không đánh tiếp vào trong được.

Nhưng Phong Mạn Mạn bây giờ đâu có dễ bị bắt nạt như lúc trước, cô vừa tự cứu máu vừa kéo họ đến gần Bắc Phong Giang Thượng Hàn, lâu lâu còn thêm trạng thái xấu cho đối phương.

Vô niệm (trạng thái của chiêu “cầu phúc”) hết, Giang Hàn ẩn f1 dùng thuốc thêm mp, mở bảng kỹ năng kéo “sương giá thuật” vào dây phím tắt và dùng bm.

Sương giá thuật- không cần vịnh xướng- là kỹ năng khiến kẻ địch xung quanh không dùng kỹ năng được.

Bm có tác dụng tăng dây phím tắt (bình thường dây phím tắt chỉ có từ f1 đến f9, sau khi dùng bm thì có thể cài thêm phím tắt là các ký tự) mà ma vương đạo sĩ lại có nhiều kỹ năng, hơn nữa đối thủ khác nhau lại cần kỹ năng khác nhau. Chỗ khó khi dùng bm là phải nhớ đúng kỹ năng và ký tự, nếu dùng sai kỹ năng có thể sẽ khiến đối phương có đủ thời gian giết bạn.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn canh đúng thời gian dùng sương giá thuật giải vây cho Bình Hải Tịch Mạn Mạn, cô cũng rất phối hợp “cầu phúc” cho Bắc Phong Giang Thượng Hàn. 8 người bên Thiên Hạ bị đóng băng, chỉ có thể trơ mắt nhìn “vấn thạch thuật” (phép gọi mưa đá công kích kẻ địch) trút xuống.

Kết quả..... cả 8 người đều mất mạng.

[đội ngũ] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Phu nhân, em giỏi lắm.

[đội ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Em ẩn thêm máu nhiều đến nỗi bị chuột rút đây.....giỏi gì mà giỏi.

Bọn họ tiếp tục đánh vào phòng triệu hồi.

Trong phòng là đám cao thủ còn lại của Thiên Hạ. Thiên Hạ Vô Song kinh ngạc thắc mắc không phải Đường Thi đã ở ẩn rồi sao? Vì sao còn trở lại? Hơn nữa hẳn hoàn toàn không nhận được tin gì về việc này.

Bất quá kinh ngạc thì kinh ngạc, hẳn vẫn nhanh chóng công kích người tới, những người còn lại cũng xúm lại đánh Bắc Phong Giang Thượng Hàn. Kỳ thật, bọn họ còn chống trả đến lúc này cũng là giỏi lắm rồi, dù sao người tới chỉ có 2.

Ngay khi Bắc Phong Giang Thượng Hàn dùng Bạo Phong Tuyệt thì Bình Hải Tịch Mạn Mạn cũng “cầu phúc” cho anh.

Đừng hỏi làm sao Phong Mạn Mạn biết Giang Hàn sẽ dùng Bạo Phong Tuyệt... anh không ra hiệu hay chỉ dẫn gì cho cô cả. Cô cũng không rõ, chỉ cảm thấy phải làm vậy mà thôi. Anh dùng kỹ năng đúng lúc cô thêm trạng thái, có lẽ đó là sự ăn ý họ có được sau những ngày cùng nhau luyện cấp.

Trước cửa phòng triệu hồi lại xuất hiện 1 đồng người ở “mộng luyện” —dẫn đầu là Thu Sắc Tông Tây Lai và Mộng Luyện.

Hỗn chiến! Thật đúng là hỗn chiến! Thiên Hạ không vây đánh Bắc Phong Giang Thượng Hàn nữa, mà chạy đi đánh “mộng luyện”, dù sao Đường Thi chỉ có 2 mà “mộng luyện” tới mười mấy người.

[phụ cận] Thu Sắc Tông Tây Lai: 2 người cũng đến bang chiến?!!

Thu Sắc Tòng Tây Lai vừa dùng thuốc tăng mp vừa đánh chữ.

Nhưng 2 người kia thì không rảnh trả lời vì Thiên Hạ Vô Song vẫn quần lấy Bắc Phong Giang Thượng Hàn mà rất không may là- Thiên Hạ Thái Bình đã “trầm mặc” Bắc Phong Giang Thượng Hàn.

Đúng lúc này, Thiên Hạ Vô Song tung “bá vương quyền” đánh Bắc Phong Giang Thượng Hàn. Đáng lẽ ra Bắc Phong Giang Thượng Hàn hoàn toàn không tránh được bởi anh bị “trầm mặc”- không thể dùng “ám vách”- nhưng đúng là Bắc Phong Giang Thượng Hàn vẫn có “ám vách”.

Thần quan cũng có “ám vách”; kỹ năng này là do Bình Hải Tịch Mạn Mạn- ở cách đó khá xa, trong 1 đoạn thời gian rất ngắn- dùng “ám vách” cho Bắc Phong Giang Thượng Hàn. Quả thật, thao tác này rất đúng lúc.

Đáng tiếc, Bình Hải Tịch Mạn Mạn có thể giúp anh nhưng không giúp được chính mình- cô bị giết. Tuy vậy, Bắc Phong Giang Thượng Hàn đã kịp được Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm giải cứu. 1 lúc sau, Thiên Hạ Vô Song và Thiên Hạ Thái Bình cũng bị “tiễn” ra ngoài.

Thu Sắc Tòng Tây Lai ở bên cạnh vừa xem mọi người đánh đấm vừa bảo vệ người trong nhóm, anh phát biểu:

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Oa! Đó thật là Mạn Mạn sao? Kỹ thuật tốt thế! May mà có quay màn hình lại, chắc chắn sẽ nhiều người xem lắm đây.

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Cám ơn Tiểu Thảo.

[phụ cận] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: Không cần không cần.....

Những người bên Mộng Luyện cũng tổng đám Thiên Hạ còn lại ra ngoài, những thành viên cũ của Đường Thi thì bắt đầu chuyện trò vui vẻ.

[phụ cận] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Mạn Mạn thành cao thủ thật rồi.

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Con người luôn trở nên mạnh mẽ hơn khi muốn bảo hộ thứ trân quý nhất trong lòng.

[phụ cận] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Nghe quen quen nhỉ.....

Bắc Phong Giang Thượng Hàn cũng không tấn công Joaquin mà ngồi chờ Bình Hải Tịch Mạn Mạn trở lại.

Lúc này, Nho Nhã Lễ Độ cũng vào phòng Joaquin- chẳng nói 1 lời- dùng búa nện Bắc Phong Giang Thượng Hàn.

Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm thấy vậy vội thêm máu cho Bắc Phong Giang Thượng Hàn.

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Đánh cái gì mà đánh, dừng tay!

Nhưng Nho Nhã Lễ Độ không dừng lại, 1 số người bên “mộng luyện” cũng tham gia trận chiến.

[phụ cận] Nho Nhã Lễ Độ: Trước sau gì cũng phải giết hẳn.

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Vậy chém tôi luôn đi, tôi sống là người Đường Thi, chết là ma Đường Thi!

[phụ cận] Mộng Sa: Bộ anh nghĩ tôi không dám giết anh sao?! Anh rút về Đường Thi của anh đi!

[phụ cận] Nho Nhã Lễ Độ: Đúng vậy, vốn cũng không là người “mộng luyện”, rút về Đường Thi đi.

Lúc người bên Đường Thi vào “mộng luyện” cũng đã nói rõ chỉ cần mượn 1 thành làm căn cứ lúc bang hội chiến mà thôi. Lúc đó, hội trưởng Mộng Luyện đã đồng ý, hơn nữa còn định về sau 2 bang sẽ liên minh.

Những người ở Đường Thi khi vào bang mới vốn cũng rất hết sức vì “mộng luyện”, Tướng Kỳ Mạc Ngân giết Joaquin, Thu Sắc Tòng Tây Lai bảo hộ nhóm thuật sư, Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm chế thuốc... cũng không biết “mộng luyện” còn hăm he cái gì, cứ cố ý kiếm chuyện khiến trong bang chia làm 2 phái.

Có lẽ nếu lúc trước Mộng Luyện không nhận Đường Thi thì cũng không rắc rối thế này.

[phụ cận] Mộng Luyến: Mộng Sa! Đừng nói vậy! Họ đã cống hiến rất nhiều cho “mộng luyến”.

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Vậy để tụi tôi rời bang đi. Nho Nhã Lễ Độ, tôi nhìn cậu nhiều lắm rồi! Mộng Luyến, coi như tôi có lỗi với cô.

[phụ cận] Mộng Luyến: Đừng..... anh đừng nói vậy.

[phụ cận] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Đúng! Bọn tôi rời bang hết! Đồ Tây Lai háo sắc, cũng tại cậu gọi tụi tôi tới theo cậu tán gái! Hại hết mọi người rồi thấy chưa.

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Vừa lúc! Khỏi cần ở rể, trực tiếp cưới Mộng Sa về nhà!

[phụ cận] Mộng Sa: Bệnh hả?!

[phụ cận] Tướng Kỳ Mạc Ngân: Mộng Luyến, cảm ơn cô. Dù gì thì tôi vẫn rất vui được kết bạn với cô.

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Ngân! Anh có bạn gái rồi, đừng đứng núi này trông núi nọ.

[phụ cận] Nho Nhã Lễ Độ: Muốn cút thì cút đi, nếu không phải cùng bang tao đã sớm chém mày rồi.

Nhóm “chống Đường Thi” bắt chước Nho Nhã Lễ Độ mắng Đường Thi. Thu Sắc Tòng Tây Lai và những thành viên cũ của Đường Thi đồng loạt rời khỏi “mộng luyến” trở lại Đường Thi.

[loa] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Đường Thi trở lại! Mọi người cùng xoát loa chào mừng nào!

[nhất kiến chung tình]

Đưa cháu đến nhà trẻ xong Trần Thành Tây thanh thoi dạo phố, aizz..... Từ khi cháu đi nhà trẻ, anh chợt thấy buồn chán vô cùng. Lúc trước anh vốn đi làm ở công ty của anh mình nhưng không được bao lâu liền nghỉ việc, giải thích theo kiểu của Trần Tây thì là.....

Lời đồn thật đáng sợ, không phải anh chê ông chê eo gì, anh chỉ thích tự do thôi, việc đi sớm về muộn của dân văn phòng làm anh chán đến phát bệnh! Anh thích con nít, anh anh và chị dâu đều bận đi làm nên đứa cháu liền do anh chăm sóc. Thế nên anh ở nhà coi cháu, thỉnh thoảng chơi cổ phiếu, rảnh rỗi đi mấy buổi họp mặt offline, có khi còn giúp anh anh làm 1 số việc... Cuộc sống như thế mới thích hợp với Trần Thành Tây!

Ai, cái thời tiết quỷ quái này, mới nói chơi chơi trời mưa liền mưa... Trần Thành Tây chạy nhanh đến chỗ trú mưa, giữ nước trên áo. Xem ra trận mưa này sẽ kéo dài đây.

Xa xa có 1 cô gái đang chạy tới. Cô cũng không đem dù thì phải? Nhưng... cô ngồi xổm xuống đất làm gì vậy nhỉ?

Trần Thành Tây nhìn kỹ lại, thì ra trái cây trong túi của bà cụ đứng cạnh bị rớt đầy đường, cô dầm mưa giúp bà nhặt lên.

Tuy anh có hơi điên điên khùng khùng 1 tí nhưng vẫn rất thích những người nhiệt tình giúp đỡ người khác, anh chạy qua nhặt phụ.

“Mưa lớn lắm rồi, cháu bé, cháu đừng nhặt nữa, nhanh vào trú mưa đi.” Bà cụ nói.

Cô gái vẫn nhanh tay nhặt trái cây, “Con nhặt gần xong rồi, bà đừng nhặt nữa, cẩn thận kéo té.”

“Ai da, con dầm mưa như vậy sẽ mắc bệnh mất.”

Dưới sự giúp đỡ thâm lặng của Trần Thành Tây, cuối cùng cũng nhặt xong trái cây.

Mưa ngày càng to, lúc bà cụ đi qua nhận túi thì suýt nữa lại trượt chân, may mà Trần Thành Tây kịp đỡ lấy bà cụ.

“Cảm ơn 2 đứa, thời nay ít gặp người tốt bụng như mấy đứa.” Bà cụ cảm thán, “Bà thực may mắn, hôm nay gặp được cả 2.”

“Bà đừng nói thế, thời nay người tốt còn nhiều mà.” Trần Thành Tây nói, “Bà ở đâu? Tụi con đưa bà về.”

Bà cụ chỉ vào tòa nhà cách đó không xa, “Chỗ kia, cũng gần.”

Sau đó, Trần Thành Tây nhận dù từ tay bà cụ che mưa cho cả 3 người, tay kia cầm túi trái cây, cô gái kia thì đỡ tay bà cụ.

Vào nhà bà cụ.....

“Cháu bé, đây là quần áo của cháu ngoại bà. Cháu ướt hết cả người rồi, để bị cảm lắm, cháu thay đi.” Bà cụ đưa cho cô gái 1 bộ quần áo.

Trần Thành Tây nhìn cô gái, 2 người đều ướt đẫm nhưng xui là cô mặc áo trắng, bị ướt hết nên gì cũng thấy cả.

Cô vốn định từ chối nhưng lại thấy Trần Thành Tây nhìn cô chăm chăm, vẻ mặt ngạch..... hơi gian gian!

Cảm ơn bà cụ rồi cô cầm quần áo vào WC.

“Bà không có quần áo nam, cháu lấy khăn lau tạm nhé. Để bà tìm cái khăn mới cho cháu.” Nhưng bà cụ lục tủ áo thật lâu vẫn chưa tìm được, “Ai da, bà lú lẫn rồi, khăn trong tủ trong WC.” (? Cái tủ này ở chỗ hơi “ác” nhỉ?)

“Bà ngồi đi, bà nói ở đâu để con tự lấy là được.” Trần Thành Tây nói.

“Trong tủ gỗ nhỏ, ngay trong WC ấy.”

Trần Thành Tây đẩy mở cửa WC.

“A..... Đi ra ngoài!” Cô gái hét lên.

Tuy rằng Trần Thành Tây đã đóng cửa lại nhưng cái gì nên xem, cái gì không nên xem anh đều thấy rõ ràng. Lúc này cô chỉ mặc quần áo lót, tay vắt áo, dáng người cũng không tệ lắm, làn da trắng nõn. Ngạch..... Lạc đề rồi, làm sao cô vào đó mà không khóa cửa chứ? Hại anh mang tiếng “dê xồm”... nhưng dù sao cũng nên xin lỗi cô ấy 1 chút.

“Thực xin lỗi, tôi không cố ý, cô không khóa cửa.”

“Khóa cửa hư rồi, anh ra ngoài ngay đi.”

Bà cụ nghe tiếng cô kêu bèn chạy vào, “Cháu trai tìm không thấy khăn sao? Bà nhớ bà để trong đó mà.”

“Được rồi bà ạ, chờ chút nữa cũng khô thôi.”

Cô gái mặc lại bộ quần áo ướt sũng đi ra, “Bà ơi, bộ này nhỏ quá, con mặc đồ của con cũng được rồi, cảm ơn bà ạ.” Cô vào WC lâu như vậy là vì mặc không vừa quần áo, ai ngờ có người không gõ cửa đã xộc vào chứ!

Để cô bớt xấu hổ, anh vào bếp rót ly nước uống.

“Bà ơi, con về trước đây, bà sống 1 mình thế phải cẩn thận 1 chút bà nhé.” Cô gái mỉm cười chào tạm biệt bà cụ.

Nghe tiếng cửa đóng lại, Trần Thành Tây vội vàng buông ly chạy ra, chào bà cụ xong liền đuổi theo cô nhưng đã muộn, trên đường đã không còn bóng dáng cô đâu.

Anh rất thích cô gái này, đáng tiếc, duyên số do trời định, đây chính là cái gọi là nhất kiến chung tình sao?

[nhị kiến nên duyên]

2 tuần sau, Trần Thành Tây đưa cháu đến nhà trẻ xong liền nỏ hững vào tiệm net lên game.

Thu Sắc Tòng Tây Lai vừa vào đã xoát xoát loa, chém Thiên Hạ. Chán thật, Đường Thi tan nát cả rồi, Đông ca không chơi, ném acc cho anh coi chừng, Quan Hạo cũng không chơi, cố kiếm tiền nuôi vợ, cả Hàn cũng chạy theo Mạn Mạn ở ẩn... đầu năm nay, 4 cao thủ chính của Đường Thi đều ra đi. Còn đâu hững thú mà chơi, ai.....

Trần Thành Tây đuổi người nhìn quanh. Anh thấy cô gái ngồi ở đối diện quen quen thì phải? Giọng nói nhỏ nhẹ dịu dàng, thích giúp đỡ người khác, kính già yêu trẻ... quan trọng nhất là khiến anh vừa gặp đã yêu!

Thật đúng là duyên số do trời định!

Sao cô lại đến tiệm net nhỉ? Tra tư liệu? Không phải đâu, dù nhà cô không có máy tính thì cũng mượn của bạn học được mà? Trần Thành Tây cho rằng gái ngoan không nên đến những nơi thế này.

Cô rất chăm chú gõ bàn phím, có lẽ đúng là đang tra tư liệu.

1 lát sau, cạnh chỗ cô ngồi có mấy người tranh cãi với nhau, cô gái thấy họ ồn ào quá thì bình tĩnh đeo tai nghe vào.

Được 1 lúc thì 2 người kia lại bắt đầu lục đục, không biết họ buồn bực giận dữ thế nào lại bắt đầu xô xô đẩy đẩy, Trần Thành Tây thấy vậy liền bật dậy định kéo cô ra khỏi chỗ nguy hiểm.

Đúng lúc này, cô gái thấy chuyện có vẻ nghiêm trọng liền đứng lên tránh.

2 người lúc này lại bắt đầu đánh nhau, người béo xô người cao thật mạnh làm người cao đứng không vững va phải cô gái, thế là cô té sấp xuống. Trần Thành Tây không chút suy nghĩ vươn tay đỡ lấy cô. Thật xui là 2 người va vào nhau khá mạnh, Trần Thành Tây lão đảo lui về phía sau mấy bước, cũng không biết vấp cái gì liền té xuống đất.

Ai da..... mông anh, lưng anh, đầu anh đều rất đau vì cú té, còn môi anh... dán thẳng lên môi cô. Không biết ma xui quỷ khiến thế nào, tay anh ôm choàng lấy cô.

Cô gái hoảng lên giãy dụa muốn đứng dậy, tay chống trước ngực Trần Thành Tây, hai chân cũng luống ca luống cuống quỳ lên, tư thế nữ trên nam dưới rất ái muội. May mà những người khác người thì đánh nhau, người thì khuyên can, người thì vây xem đánh nhau, người thì lơ đãng mặc kệ,... không ai để ý Trần Thành Tây và cô gái thế nào.

Chủ tiệm chạy lại giải tán đám đông, “Muốn làm gì thì ra ngoài mà làm, còn đứng đó làm gì! Ra ngoài.”

Cô gái vịn ghế đứng lên, không cần thận đáp phải Trần Thành Tây, thế là anh đau cả mông, chân, lưng lẫn đầu.

Thấy vậy, cô cũng ái ngại, dù sao anh té là vì đỡ lấy cô, tuy cô cũng bị anh sờ sảng chút ít.

Cô vươn tay muốn kéo Trần Thành Tây đứng lên, anh lại thừa cơ nắm lấy tay cô. Tay cô thật mềm, thật ấm.

Cô đang định nói cảm ơn anh thì “Cảm ơn..... anh..... là anh chàng bữa trước!” Cô kinh ngạc.

“Đúng vậy, chúng ta rất có duyên.” Trần Thành Tây phỉu bụi sau lưng.

Lại là anh ta! Sao tháng này xui xẻo thế không biết!

“Quý mới có duyên! Tránh ra đi, đừng ngồi ghé tôi.” Giọng nói vẫn nhỏ nhẹ nhưng có chút bực mình.

Trần Thành Tây nhường chỗ cho cô ngồi, nhìn lướt qua màn hình- là Mộng cảnh Tạm biệt- tên nhân vật: Mộng Sa.

“Chúng ta rất có duyên! Em chơi Mộng cảnh Tạm biệt, anh cũng vậy. Em là em của Mộng Luyến đúng không? Anh là Thu Sắc Tòng Tây Lai- người hay xoát loa ở bang Đường Thi.”

Mộng Sa kinh ngạc! Duyên phận cái gì? Nghiệt duyên thì có!

Trần Thành Tây không nói gì nữa, anh ngồi lại chỗ của mình, tìm đúng 20 cái loa. Đủ xoát!

[loa] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Tiểu Mộng Sa, Tiểu Mộng Sa, làm vợ anh được không.

[loa] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Tiểu Mộng Sa, Tiểu Mộng Sa, em phải phụ trách chứ.

[loa] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Tiểu Mộng Sa, Tiểu Mộng Sa, tạm thời làm bạn gái anh đi.

.....

.....

23. Chương 40 - 41

[loa] Ta Là Thương Nhân: Đường thi đã trở về..... Mình rất nhớ các bạn..... Trở về là tốt rồi..... Trở về là tốt rồi.....

[loa] Hoa Khai Hoa Lạc: Thương nhân ca, sao anh không thơ với thần nữa? Đường thi lại lên ngôi rồi, thật tốt quá.

[loa] Ta Là Thương Nhân: Ca quá cảm động, ca quyết định: sẽ làm gì đó mừng Đường Thi trở về.

[loa] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Được! Vậy bạn Thương nhân giúp cung ứng thuốc men cho Đường Thi đi.

[loa] Ta Là Thương Nhân: Sắc Tây Lai rất thẳng thắn! Được, ca hào phóng, đêm nay quyết định giúp Đường Thi 1 tay.....

Tại cửa nam thủ đô, bang hội chiến còn không đến 1 giờ nữa sẽ kết thúc...

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Thương nhân, chia từng sát thủ 100 bạch (hồi mp+hp), từng được sư 100 lam (hồi mp), các chức nghiệp khác 50 lam, bạch, mình 200 bạch. Bạn tính giá trước đi, chút nữa mình trả sau.

[phụ cận] Ta Là Thương Nhân: Không cần. Đã nói mình giúp mà, bạn bè tính toán chi nhiều vậy? Nhớ giúp mình hành hạ bọn Thiên Hạ nhiều nhiều 1 chút là được.

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Thương nhân, cho mình 20 thiên quả, bạn có đủ không?

[phụ cận] Ta Là Thương Nhân: 200 cũng đủ, đại thần cố lên ha!

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Lúc trước đi luyện cấp có được 1 búa thiên sứ, mình không luyện thương nhân, cho bạn, giao dịch.

[phụ cận] Ta Là Thương Nhân: Món đó không phải Nho Nhã Lễ Độ vẫn tìm sao? Nó quý quá, bạn nói giá đi, mình mua.

Búa thiên sứ là vũ khí quý hiếm, thương thành không bán, chỉ đánh thiên sứ quái mới có, lực công kích 300, bạo kích 50, thương nhân chuyên dùng.

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Là bạn bè còn tính toán làm chi, giao dịch đi.

[phụ cận] Ta Là Thương Nhân: Được, về sau Đường Thi đi bang hội chiến cứ để mình cung cấp thuốc men!

[hệ thống] Bắc Phong Giang Thượng Hàn cho Ta Là Thương Nhân 1 “búa thiên sứ”.

[phụ cận] Ta Là Thương Nhân: Cảm ơn Hàn đại thần, mình không có gì đền đáp, hay để mình lấy thân báo đáp nha?

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn:.....

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Ha ha, phu nhân ta không chịu đâu.

[phụ cận] Ta Là Thương Nhân: Nói giỡn, nói giỡn thôi, Hàn phu nhân đừng để ý a.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn:.....

[loa] Nhất Quả Trang Đường: Búa thiên sứ a! Hàn đại thần, rốt cục cũng thấy tên ngài lại xuất hiện, ngài phát biểu gì đi.

[loa] Nhất Mộc Bất Thủy: Nói cái gì đi, xuất hiện đi, em muốn biết ngài thật đã trở về.

[loa] một thước lập cơm: Đường thi cố lên! Đại thần cố lên!

[loa] sát thủ vì xoát Joaquin: Thương nhân, giá bao nhiêu? Có bán không?

[loa] Ta Là Thương Nhân: Mình ký giấy bán thân, Hàn đại thần bán mình. (#.#)

[loa] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Đường thi chuẩn bị bang chiến, cảm ơn mọi người ủng hộ, ta với phu nhân nhà ta đã trở lại.

[loa] Thiên Hạ Thái Bình: Đường thi chuyên nói nhảm, sao chưa lần ra đây cho tao?

[loa] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Thiên Hạ hử, sao chưa cút đi cho khuất mắt Đường Thi?

[loa] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Mày mới lần, Thiên Hạ đều lần.

Lúc người của Đường Thi đang chờ vào bang chiến thì thấy 1 đồng người xuất hiện ở cửa nam: Luyện Chi Ái Tình, Luyện Chi Hữu Tình, Luyện Chi Thân Tình, Luyện Chi Gian Tình, Luyện Chi Kích Tình, Luyện Chi Vô Tình,... tổng cộng 6 người.

6 người này vốn là hội viên của “mộng luyện” lấy biệt hiệu là “tổ tình cảm lưu luyện”, thế nhưng lúc này- giữa lúc bang chiến đang diễn ra gay go quyết liệt- họ lại chạy đến nơi tụ tập người của Đường Thi, hơn nữa, bọn họ đều thành người không có bang hội- họ đã rời khỏi “mộng luyện”.

[phụ cận] Luyện Chi Ái Tình: Tây Lai ca, tụi em có thể vào Đường Thi được không?

Lúc vừa lập bang hội Đường Thi có thu khá nhiều hội viên và dùng gây vip đổi tên thành các câu thơ thời Đường nhưng sau đó cũng không nhận thêm người nữa.

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Anh không có ý kiến, Hàn, cậu nghĩ sao?

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Được, nhưng phải nghe lệnh.

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Nhưng mọi người rời bang rồi “mộng luyện” làm sao bây giờ? Mộng Luyện đâu?

[phụ cận] Luyện Chi Ái Tình: Mặc kệ họ. Lúc Hồng Trà kéo Nho Nhã Lễ Độ vào bang em biết ngay là ả sẽ làm phản mà.

[phụ cận] Luyện Chi Hữu Tình: Đúng vậy, tính ra thì mọi người bị tụi em liên lụy đó, vì Hồng Trà vẫn luôn gây sự với tụi em mà.

[phụ cận] Ta Là Thương Nhân: Hàn đại thần, mình muốn hỏi nhỏ, nhỏ xíu thôi: nếu mình cũng muốn vào Đường Thi thì sao?

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Ừm, đương nhiên bạn vào cũng được.

Sau đó, “tổ tình cảm lưu luyện” và Ta Là Thương Nhân đều gia vào “Đường Thi ba trăm thủ” và lên ts (hình như chỗ chat voice của Đường Thi).

Trên ts.....

Luyện Chi Ái Tình: “Đường Thi hay thật, không cần yy luôn! Lúc trước tụi em có biết đâu, cứ tìm yy của Đường Thi rồi nghĩ sao tìm không thấy.” Giọng Luyện Chi Ái Tình nghe rất nhỏ nhẹ dịu dàng và cũng thật đáng yêu.

Bình Hải Tịch Mạn Mạn: “Giọng Ái Tình giống chính thái ghê ta!”

Thu Sắc Tòng Tây Lai: “Đông ca nhà chúng ta mới là siêu cấp chính thái, rõ ràng người đã qua tuổi 25 mà giọng còn như thiếu niên 15 ấy chứ.”

Luyện Chi Thân Tình: “Đúng rồi, bang chủ cũng không lên game cả 2 tháng rồi, mọi người không định đổi bang chủ sao?”

Làm Luyện Chi Thân Tình vừa hỏi xong đã có 2 người phản đối ngay.....

Bắc Phong Giang Thượng Hàn: “Sẽ không.”

Thu Sắc Tòng Tây Lai: “Không đổi.”

Thu Sắc Tòng Tây Lai cười, “Rốt cục cũng có lúc anh em mình hợp ý nhau. Đường Thi sẽ không đổi bang chủ, anh đang giữ acc cho Đông ca, có cần làm gì thì login vào cũng được, quan trọng nhất là Đường Thi luôn chỉ có 1 bang chủ Đông ca.”

Luyện Chi Ái Tình: “Anh nói cũng đúng, dù sao vậy mới đúng là tình nghĩa. Em cũng rất muốn giữ tình nghĩa với “mộng luyện”, đáng tiếc..... Tiểu nhân đây đường á.”

Luyện chi vô tình: “Vào Đường Thi tụi em sẽ bắt đầu lại từ đầu, khi nào mình bắt đầu đánh anh? Còn có nửa tiếng bang chiến.”

Bắc Phong Giang Thượng Hàn: “Đừng nóng.”

Tân Mĩ Nhân Như Ngọc đột nhiên nói 1 câu: “Các vị, giờ đang rảnh, nói yêu cầu vào bang đi thôi.”

Thu Sắc Tòng Tây Lai: “Tiểu Ngọc Ngọc, bang chúng ta có yêu cầu nào đâu?”

Nói cũng kỳ: từ sau đợt họp mặt lần trước, Thu Sắc Tòng Tây Lai và Tân Mĩ Nhân Như Ngọc lại thành anh em thân thiết, có khi còn nói đùa cả việc 2 người cặp kè với nhau trên game.

Luyện chi vô tình: “Oa! Người kia là les thật á!”

Luyện Chi Ái Tình: “Vô tình, đừng nói vậy!”

Tân Mĩ Nhân Như Ngọc hắng giọng, “Khụ khụ, thứ nhất, đừng gọi Tiểu Ngọc- vui lòng gọi mình là Tân Nhân. Thứ 2, người trong bang phải đoàn kết thân ái, 1 người gặp nạn ít nhất phải có 8 người giúp. Thứ 3, không được dùng vai trò là người của Đường Thi để gây chuyện với người khác. Nếu bị người khác bắt nạt có thể xin những thành viên khác của Đường Thi giúp đỡ. Thứ 4, mục tiêu của chúng ta là.....

Thu Sắc Tòng Tây Lai cố ý nói dài giọng như quảng cáo trên TV: “Chống Thiên Hạ.....”

Thế là mọi người cười ầm lên.

Ta Là Thương Nhân: “Sắp hết giờ bang chiến rồi sao chúng ta còn chưa làm gì cả? Thiên Hạ chiếm gần hết thành rồi.”

Bắc Phong Giang Thượng Hàn: “Mọi người thêm trạng thái hết đi.”

Thu Sắc Tòng Tây Lai: “Chúng ta sẽ cho Thiên Hạ 1 “món quà bất ngờ” vào phút cuối.”

Bắc Phong Giang Thượng Hàn: “Mạn Mạn, Tiểu Thảo, thêm trạng thái cho mọi người.”

Bình Hải Tịch Mạn Mạn: “Vâng.”

[bang hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: Ok

Thu Sắc Tòng Tây Lai: “Thế thì Đường Thi bắt đầu phản kích!”

Chương 41: Chiến thắng tuyệt đối

Còn 20 phút nữa bang chiến sẽ kết thúc.....

Trên ts.....

Bắc Phong Giang Thượng Hàn: “Luyện Chi Ái Tình, 6 người các bạn đủ sức chiếm Tứ Hào Thành không?”

Luyện Chi Ái Tình: “Không thành vấn đề, cứ để tụi em lo! Tụi em thuộc map Tứ Hào Thành như lòng bàn tay ấy chứ.”

Giang Hàn tiếp tục chỉ huy mọi người đánh trả: “Trần Tây, Thiên Hạ sẽ cố thủ Nhất Hào Thành, vì vậy chúng ta sẽ đánh lạc hướng bọn chúng trước. Cậu giúp Tân Nhân và Tiểu Thảo đánh Ngũ Hào Thành. Ngân, anh lên đánh Nhị Hào Thành 1 mình được không?”

Tướng Kỳ Mạc Ngân: “Không thành vấn đề. Thương nhân, cho mình thêm 5 thiên quả.”

Giang Hàn lại giao vài người của Đường Thi đánh Tứ Hào Thành. Ta Là Thương Nhân sốt ruột hỏi: “Hàn đại thần! Vậy mình làm gì?”

Bắc Phong Giang Thượng Hàn: “Chúng ta đánh Tam Hào Thành trước. Mọi người phải chiếm được thành sau 10 phút nữa nếu không thì cũng trở lại ngay. Tóm lại, 10 phút sau, Tây Lai sẽ login acc bang chủ dẫn chúng ta đi đánh chiếm Nhất Hào Thành.”

Bắc Phong Giang Thượng Hàn: “Có ai muốn hỏi gì nữa không? Nếu không mọi người vào chuẩn bị sẵn sàng đi.”

Hầu hết người của Thiên Hạ tập trung giữ Nhất Hào Thành. Lúc này, trước cửa phòng triệu hồi đã có 2 nhóm canh gác, 1 do Thiên Hạ Vũ làm trưởng nhóm, 1 do Thiên dẫn dắt Hạ Đa Đa, hơn nữa trong phòng còn có hội trưởng Thiên Hạ Vô Song ngồi giữ.

Dù sao Nhất Hào Thành có kho trang bị khá tốt, vì vậy, từ trước đến giờ Đường Thi và Thiên Hạ vẫn tranh giành nơi này.

Nhị Hào Thành cũng là thành của Thiên Hạ nhưng vì họ chỉ lo giữ Nhất Hào Thành, Nhị Hào Thành chỉ có vài người cấp bậc thấp canh gác. Thế là chỉ 1 lúc sau, Tướng Kỳ Mạc Ngân đã lên vào được. Tuy vậy, anh không vội đánh vào phòng triệu hồi mà chỉ nấp gần đó chờ thời cơ, nếu không chỉ sợ Thiên Hạ sẽ có thời gian chiếm lại.

Tam Hào Thành vẫn là của Thiên Hạ. Nho Nhã Lễ Độ, hồng trà, trà xanh của “mộng luyện” xộc vào phòng triệu hồi giết Joaquin nhưng bị Bắc Phong Giang Thượng Hàn dùng Bạo Phong Tuyết đóng băng lại (lúc này bọn Thiên Hạ thủ thành đã bị giết sạch), Bình Hải Tịch Mạn Mạn “cầu phúc”, Bắc Phong Giang Thượng Hàn “lôi minh thuật”... Cứ như vậy, trà xanh bị ném ra ngoài.

Hồng trà liệu mạng dùng lam, bạch thủy, cô nàng muốn kéo Bắc Phong Giang Thượng Hàn cùng chết nhưng lại xem nhẹ thao tác của Bình Hải Tịch Mạn Mạn. Ngay lúc Bắc Phong Giang Thượng Hàn đóng băng trà xanh, Bình Hải Tịch Mạn Mạn nhanh tay dùng “thiên sứ chi nộ” (thiên sứ nổi giận), Bắc Phong Giang Thượng Hàn lại dùng “lôi minh thuật” công kích hồng trà. Trong khi chờ đợi vịnh xướng xong, Hàn đại thần chợt phát biểu 1 câu thế này.....

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Phu nhân xem băng (đóng băng)- hồng trà (băng hồng trà là món hồng trà lạnh í í) kia.

Trên ts, Phong Mạn Mạn cười lạnh “Quạ đen bay qua, quạ~ quạ~ quạ~ quạ~”

Thu Sắc Tòng Tây Lai: “Mạn Mạn, em giả tiếng quạ làm gì?”

Ta Là Thương Nhân: “Hàn đại thần nói chuyện tiểu-câm (ta cố ý đẩy, tiểu lâm thì chọc cười ha há, tiểu câm... cười không nổi) ấy mà. Tên Nho Nhã Lễ Độ chết tiệt kia lại dám cạnh tranh cung ứng thuốc với ca! Đây thì ca xoát, xoát cho nó biết ai mới là người lợi hại.”

Thu Sắc Tòng Tây Lai: “Nói chuyện gì? Anh ở Ngũ Hào Thành chán đến phát ốm đây! Hàn ca ca, nói cho “em” nghe đi mà~” Trần Thành Tây vờ không nghe.

Bình Hải Tịch Mạn Mạn: “Ha ha~ bang “mộng luyện” có người tên Hồng Trà, bị ảnh đóng băng lại, thế là ảnh nói người ta là băng hồng trà.”

Luyện chi vô tình cười khê: “Giang Thượng Hàn, anh nói chuyện lạnh quá! Đúng là chuyện tiểu-câm mà! Còn 1 người tên trà xanh nữa, anh có đóng băng ả không? Ha ha ha”

Bắc Phong Giang Thượng Hàn tỉnh rụi: “Hồng trà trà xanh đều “uống” hết rồi. Còn 5 phút, mọi người đánh vào phòng Joaquin chưa?

Tướng Kỳ Mạc Ngân: “Nhị Hào Thành ok.”

Luyện chi vô tình: “Vừa dọn dẹp 1 đồng Thiên Hạ ở Tứ Hào Thành, tụi em còn chưa vào phòng.”

Ở Tam Hào Thành, Nho Nhã Lễ Độ là người có tiền (người giàu nhất server mà lì!!), trang bị rất tốt hơn nữa còn chuyên cung ứng thuốc men cho “mộng luyện”, mỗi người đều cung ứng ít nhất 1 thiên quả. Nếu là lúc trước Ta Là Thương Nhân sẽ không đánh lại với Nho Nhã Lễ Độ nhưng- nay đã khác xưa- anh đã có búa thiên sứ rồi còn đâu!!

Bắc Phong Giang Thượng Hàn: “Mạn Mạn, thêm bá tà chi trận cho Thương nhân, Thương nhân, dùng “tiền tài””

Bắc Phong Giang Thượng Hàn vừa chỉ huy vừa thêm “ám vách” cho cả anh và Bình Hải Tịch Mạn Mạn. Dưới sự giúp đỡ của Bình Hải Tịch Mạn Mạn, Ta Là Thương Nhân thành công ném Nho Nhã Lễ Độ ra ngoài.

[loa] Ta Là Thương Nhân: Ca mạnh rồi! Ca mạnh rồi! Ca muốn cảm ơn cctv, mtv cảm ơn ba mẹ ca, cảm ơn Hàn đại thần và Hàn phu nhân cùng bạn bè đã kiên trì ủng hộ ca trong suốt thời gian qua. (## nghe giống mấy cô hoa hậu nói lúc đoạt giải hì?)

[loa] Nhất Quả Trang Đường: Kết quả khám bệnh của bác sĩ: Thương nhân ca điên rồi!

Nhưng tại Tứ Hào Thành, Luyện Chi Ái Tình lại không may mắn như vậy. Sau 8 phút vất vả giằng co với Thiên Hạ và sự hy sinh của Luyện Chi Ái Tình, Luyện Chi Vô Tình cùng Luyện Chi Hữu Tình mới đánh vào phòng Joaquin được.

Tuy Ngũ Hào Thành cũng thuộc Thiên Hạ nhưng đã có người “mộng luyện” trong thành. Thật đúng là oan gia ngõ hẹp! Vì Mộng Luyện không ra tay, những người khác cũng không dám đánh bừa.

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Vừa lúc! Bọn tôi 3 người, các cô 5 người, xem ra các cô có phần thắng nhiều hơn. Nếu tôi thắng

Thu Sắc Tòng Tây Lai còn chưa đánh xong câu, Mộng Sa đã làm phép. Cô không dùng kỹ năng công kích ở phạm vi rộng mà chỉ nhắm vào Thu Sắc Tòng Tây Lai mà thôi.

Với Thu Sắc Tòng Tây Lai mà nói, kỹ năng của Mộng Sa cũng không quá mạnh- huống chi còn có Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm cứu máu- thế nên anh lại nói tiếp.

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Dùng lời minh thuật đánh mạnh hơn đây, anh mặc “Mark thủy y”, lời (sấm sét) khắc (sợ!?) thủy (nước).

Anh tỉnh bơ nhắc nhở Mộng Sa nhưng cô vẫn bướng bỉnh dùng “hỏa tiễn thuật” (mũi tên lửa) đánh.

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Chỉ em, em lại không nghe! Mộng Luyện, nếu tôi giết được cả nhóm các cô thì cô gả em cô cho tôi đi!

[phụ cận] Mộng Sa: Nằm mơ đi!

[phụ cận] Mộng Luyện: Ha ha ha ha, Tây Lai, chờ anh thu phục được em tôi rồi hãy nói. Nhưng.. 1 mình anh có thể giết hết bọn tôi sao?

Mộng Luyện cũng rất ngạc nhiên- Tây Lai nhiều máu như thế, đã máu nhiều còn đánh mạnh được sao? Thu Sắc Tòng Tây Lai không trả lời mà rất “lưu manh” xoát loa.

[loa] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Bây giờ tôi sẽ 1 đấu 5 với “mộng luyện” ở Ngũ Hào Thành, nếu tôi thắng, Mộng Luyện sẽ gả em gái cô ấy- Mộng Sa- cho tôi.

Mộng Sa thấy anh nói thế liền dùng “lời minh thuật” mà đánh, Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm định giúp Thu Sắc Tòng Tây Lai thêm máu thì..

Trên ts, Thu Sắc Tòng Tây Lai: “Tiểu Thảo, đừng thêm, đang 1 đấu 5.”

Bắc Phong Giang Thượng Hàn: “Tây Lai, còn 6 phút thôi. Nhớ đúng giờ đó.”

Thu Sắc Tòng Tây Lai: “ok mà.” Vừa nói vừa vác đao chém cả 5 người 1 lượt, thế là bọn họ đều trúng trạng thái “nguyên rửa”. Được sự còn chưa kịp phản ứng gì thì Thu Sắc Tòng Tây Lai đã dùng “chữ thập phán xét” chém thêm 10000hp mỗi người, cả nhóm Mộng Luyện chết sạch.

“Chữ thập phán xét” chỉ có tác dụng với hệ ác ma và hệ undead (undead nổi tiếng nhất là zombie- thầy ma đó), trong khi kiếm mà Thu Sắc Tòng Tây Lai đang dùng lại có thể làm người ta bị “nguyên rửa” (biến người bị nguyên rửa thành undead).

[loa] Hoa Khai Hoa Lạc: Oa! Tây Lai ca, làm thế nào anh giết được cả 5 người 1 lúc vậy?

[loa] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Bí mật. Mộng Luyện, mai tôi đến rước dâu, nhớ giữ lời đó.

[loa] Mộng Luyện: Ha ha, Tây Lai, tuy tôi rất thích cậu nhưng em tôi lại không thích!

Tôi rất muốn biết cậu làm sao mà gây thù chuốc oán với nó đó.

[loa] Mộng Sa: Đồ Tây Lai dê xồm! Tôi sẽ không bao giờ chịu gả cho anh, anh hết hy vọng đi. Đừng làm phiền tôi nữa được không?

[loa] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Em phải giữ lời chứ! Đừng nói nữa, anh phải dọn dẹp bọn Thiên Hạ đây.

[hệ thống] Nhị Hào Thành bị “ Đường Thi ba trăm thủ” Tướng Kỳ Mạc Ngân đóng chiếm.

[hệ thống] Tam Hào Thành bị “ Đường Thi ba trăm thủ” Ta Là Thương Nhân đóng chiếm.

[hệ thống] Tứ Hào thành bị “ Đường Thi ba trăm thủ” Luyến Chi Thân Tình đóng chiếm.

[hệ thống] ngũ hào thành bị “ Đường Thi ba trăm thủ” Thu Sắc Tòng Tây Lai đóng chiếm.

[loa] Nhất Quả Trang Đường: A a a a! Thật muốn hét lên: Tôi yêu Đường Thi.....

[loa] Hoa Khai Hoa Lạc: Oách thật, em cũng muốn hét..... Phải chụp ảnh lưu niệm thôi!!!

[loa] Ta Là Thương Nhân: Đừng quá sùng bái ca, ca đâu chỉ là huyền thoại. (#.*)

Trên ts.....

Thu Sắc Tòng Tây Lai: “Thích ghê! Cảm giác này thật yo-most.” (đùa đấy)

Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: “Lại là cậu chiếm được thành!! Tại sao không phải là mình?”

Thu Sắc Tòng Tây Lai: “Vì kỹ thuật, vì vận may,... Chuẩn bị triệu hồi, mọi người chuẩn bị! Có Thiên Hạ tới.”

Còn 4 phút.....

Người bên Thiên Hạ hoảng rồi. Họ biết Đường Thi sắp tấn công Nhất Hào Thành, hơn nữa nếu Đường Thi thành công, chắc chắn họ không đủ thời gian chiếm lại thành, nhất là khi Đường Thi đã triệu hồi Joaquin rồi! Sao bọn họ sơ sót thế không biết? Hội trưởng Đường Thi cũng đã xông vào phòng triệu hồi rồi! Vì cố thủ Nhất Hào Thành, Thiên Hạ cũng triệu hồi. Cuộc quyết đấu của 30 người sắp diễn ra ở Nhất Hào Thành!!

Trong 4 phút còn lại này, có rất nhiều người của Đường Thi và Thiên Hạ bị giết ra ngoài, Bắc Phong Giang Thượng Hàn vừa dùng Bạo Phong Tuyệt công kích Joaquin vừa đánh giết Thiên Hạ. Thu Sắc Tòng Tây Lai cũng chém giết Joaquin và làm Thiên Hạ bị “nguyên rủa” rồi dùng chiêu “chữ thập phán xét” còn Thù Ngôn Thốn Thảo Tâm thì giúp anh thêm máu. Trong đám người bị giết có cả Thiên Hạ Vô Song.

Sau trận chiến, Đường Thi thành công “tiễn” Thiên Hạ ra ngoài, có điều cũng chỉ còn Bắc Phong Giang Thượng Hàn, Bình Hải Tịch Mạn Mạn và Tân Mĩ Nhân Như Ngọc sống sót. Không có sát thủ làm sao giết Joaquin trong 2 phút ngắn ngủi còn lại đây?

Thế là 3 người dùng gậy phép vây đánh Joaquin.....

Còn 30 giây.....

[hệ thống] Nhất Hào Thành bị “ Đường Thi ba trăm thủ” Bình Hải Tịch Mạn Mạn đóng chiếm.

Ts.....

Thu Sắc Tòng Tây Lai: “Mạn Mạn, em là số 1.”

Bình Hải Tịch Mạn Mạn: “Em cũng chỉ dùng gậy đánh thôi mà. Tại em bạo kích!”

Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: “Nhưng em đánh nó trong khi... anh đập nó.”

Bang chiến sắp kết thúc, dù Thiên Hạ có mọc cánh cũng không đến chiếm thành kịp.

[loa] Nhất Mộc Bất Thủy: May mà mấy bang nhỏ như tụi em không bao giờ vào thủ đô. Đường Thi giỏi quá.

[loa] sát thủ vì xoát Joaquin: Xong chưa? Xong chưa? Rốt cục bang chúng ta có thành rồi!

Bang chiến chấm dứt.....

[hệ thống] Nhất Hào Thành bị “ Đường Thi ba trăm thủ” Bình Hải Tịch Mạn Mạn đóng chiếm

[hệ thống] Nhị Hào thành bị “ Đường Thi ba trăm thủ” Tướng Kỳ Mạc Ngân đóng chiếm.

[hệ thống] Tam Hào thành bị “ Đường Thi ba trăm thủ” Ta Là Thương Nhân đóng chiếm.

[hệ thống] Tứ Hào thành bị “ Đường Thi ba trăm thủ” Luyện Chi Thân Tình đóng chiếm.

[hệ thống] ngũ hào thành bị “ Đường Thi ba trăm thủ” Thu Sắc Tông Tây Lai đóng chiếm.

[loa] Hoa Khai Hoa Lạc: Đánh đẹp thật! Chụp ảnh lưu niệm tiếp đi bà con! Mà Hàn phu nhân không phải thần quan sao? Sao giết Joaquin được?

[loa] Ta Là Thương Nhân: Đường Thi là huyền thoại, không có gì là không thể cả.

Lúc này, mọi người làm quen nhau rồi nói chuyện phiếm trên ts.....

Luyện Chi Ái Tình: “Đường Thi giỏi thật! Hôm nay được tận mắt chứng kiến huyền thoại rồi.”

Bắc Phong Giang Thượng Hàn: “Về sau các bạn cũng là Đường Thi mà.”

Luyện Chi Ái Tình: “Là Đường Thi thu lưu tụi em mà.”

Thu Sắc Tông Tây Lai: “Khách sáo làm gì, về sau mọi người đều là anh em 1 nhà.”

Bắc Phong Giang Thượng Hàn: “Trần Tây, đêm nay cậu mở rương thưởng bang hội chiến không?”

Thu Sắc Tông Tây Lai: “Đương nhiên là mở rồi, lên acc Đông ca mở cho đã, 1 thành có 5 rương, 5 thành 25 rương.”

Luyện Chi Hữu Tình: “Tây Lai ca, nếu có “áo choàng di động” thì cho em được không?”

Thu Sắc Tông Tây Lai: “Không thành vấn đề.”

Bắc Phong Giang Thượng Hàn: “Hay là như vậy đi, hôm nay có thể mở đến 25 rương, mọi người nói trước xem muốn món gì, đợi Trần Tây mở rương xong nếu có thì đến nhận. Dù sao mọi người đều chung bang hội, rương cũng nên chia đều cho mọi người. Người nào không cần thì để thương nhân bán đồ dư đi rồi chia đều.”

Ta Là Thương Nhân: “Đại thần thật đúng là đại thần! Minh thật cảm động! Mai một cần cung ứng gì thì mọi người cứ nói với mình, nếu không bang hội chiến thì thuốc men lúc luyện cấp bình thường cũng được.”

Bình Hải Tịch Mạn Mạn: “Tây Lai! Anh phải mở cho được cái “giáp thiên sứ” cho em đó.”

Thùy Ngõn Thốn Thảo Tâm ngọt ngào nói: “Tây Lai ca ca, em muốn ma trượng của dược sư, nếu có anh cho em 1 cái nha?” Giọng cô bé rất đáng yêu.

Thu Sắc Tông Tây Lai: “Mình không lãng tai chứ?! Tiểu Thảo là nữ sinh?!”

Bình Hải Tịch Mạn Mạn kích động nói: “Tiểu Thảo! Em là nữ sinh.....?”

Thùy Ngõn Thốn Thảo Tâm: “Chị Mạn Mạn! Đã nói em không phải tiểu chính thái mà.”

Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: “Xỉu! Chồng mình lại là nữ!”

.....

.....

Cả đám vẫn nói nói cười cười cả buổi trên ts đến tận khuya mới mở rương. Bọn họ rất háng hái muốn nhận trang bị nhưng.....

Bình Hải Tịch Mạn Mạn: “Tây Lai, giáp thiên sứ đâu?!”

Thu Sắc Tông Tây Lai: “Hôm nay không có. Mai sẽ có thôi mà! Anh hàng xóm, em gái nhà bên của anh rất hung dữ đó.” Nghe mới đáng thương làm sao!!

Bắc Phong Giang Thượng Hàn: “Mạn Mạn chỉ dữ với cậu thôi, em ấy vẫn dịu dàng với tôi mà.”

Thế là Phong Mạn Mạn bị mọi người hòa vào chọc ghẹo, cả “tổ tình cảm lưu luyến” cũng tham gia bàn tán xôn xao chuyện anh trai-em gái.

Phong Mạn Mạn và Giang Hàn đều quên mất ở cửa nam có 1 tiểu kiếm sĩ vẫn ngồi chờ họ.

24. Chương 42

30 Tết, công ty Giang Hàn bắt đầu cho nghỉ lễ.

Thế là anh ở nhà nghỉ ngơi, tiếp tục theo “phu nhân” của mình đi luyện cấp mà acc của 2 người cũng sắp lên bảng xếp hạng.

Đạo này bọn họ có thói quen vừa lập nhóm luyện cấp vừa nói chuyện phiếm trên ts.

Phong Mạn Mạn: “Linh Như nói hết Tết mới cưới, đã vậy bạn ấy còn kêu em làm phù dâu nữa... Không biết sao Mộng Toàn lại không chịu làm.”

Giang Hàn rất nghiêm túc nói: “Bình thường cô dâu đều phải đẹp hơn phù dâu, nếu không ai biết đâu mới là “nhân vật chính” của buổi lễ.”

“Nè nè! Ý anh là em không đẹp hả? Anh còn chưa gặp mấy đứa nó mà, làm sao biết tui nó đẹp hơn em?” Nói thì nói vậy, cô biết mình không có đáng đẹp như Mộng Toàn, cũng không có 2 lúm đồng tiền đáng yêu như Linh Như... Nhưng Giang Hàn cũng quá xem nhẹ cô đi! Hừ hừ! Trong lòng cô chợt thấy hơi chua chua (*khịt khịt* mùi dấm). Thật ra thì cô cũng rất để ý việc anh đánh giá cô như thế nào.

Anh chưa gặp các cô sao? Gặp rồi mà, chỉ tại lúc ấy Phong Mạn Mạn xin không biết trời trăng gì nên quên mất lần đó. Đạo này A Hạo còn dẫn phu nhân tương lai vào công ty chơi, Giang Hàn gặp qua Lam Linh Như vài lần, nói thế nào đây nhỉ? Cô nàng là người rất thú vị! Cô rất lễ phép với hầu hết mọi người- làm cho người khác cảm thấy rất ngoan hiền, nhưng khi gặp Quan Hạo thì... Còn Mộng Toàn thì anh cũng chỉ mới gặp đúng 1 lần mà thôi, còn lại đều là nghe Mạn Mạn kể về cô. Nhưng, trong lòng anh, ai cũng thua xa Mạn Mạn! (^_^)

Giang Hàn nghe ra cô đang giận dỗi. Anh cười khẽ rồi nói: “A, Mạn Mạn, em có biết không: có 1 cuộc khảo sát người ta kết luận rằng- 89% nam sinh đều cảm thấy bạn gái mình là người đẹp nhất! Hình như anh cũng nằm trong 89% đó.”

“Hừ, anh học nói ngon nói ngọt từ lúc nào vậy? Mau giúp em thêm máu kìa.” Cô thẹn thùng muốn nói sang chuyện khác.

Vậy mà anh vẫn rất nghiêm trang nói: “Thật đó, Mạn Mạn! Đấy đâu phải lời ngon tiếng ngọt gì.” Anh đang cười tủm tỉm đấy, rất hiền hòa, anh đang không nghiêm trang cho lắm.

Phong Mạn Mạn tiếp tục nói sang chuyện khác, “Hết trạng thái rồi, mau thêm giúp em.”

Thế là thần quan (đã trọng sinh) mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn vội vàng thêm trạng thái cho vũ công (cũng đã trọng sinh) Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn, đồng thời cũng cứu máu cho chính mình làm mỗi nhử quái.

“Ở đây kinh nghiệm khá nhiều ha, sao trước kia mình không tới đây luyện cấp ta?” Phong Mạn Mạn thắc mắc.

Giang Hàn giải thích, “Chỗ này kinh nghiệm nhiều thì nhiều thật nhưng quái đánh mạnh lắm- lạng quạng là chết như chơi, hơn nữa bọn nó đều công kích gần cả (cận chiến- loại quái xúm vào đánh đấm người chơi í), ma vương đạo sĩ như anh rất khó giết quái như vậy.”

Phong Mạn Mạn nói: “Đúng ha, nếu em mà dùng thần quan dụ quái thì thể nào cũng chết. Thao tác em đâu có nhanh mà chính xác như anh.”

Giang Hàn: “Mạn Mạn, em đã tiến bộ khá nhiều rồi.”

Phong Mạn Mạn đắc ý nói: “Em cũng thấy vậy! Em còn thấy em làm vũ công tốt hơn hồi chơi thần quan nhiều.”

“Mai mốt em cứ làm vũ công, anh sẽ làm thần quan bảo vệ em.” Giang Hàn nói.

Phong Mạn Mạn đột nhiên kêu lên, “Bảo hộ” em nhanh lên! Không biết con gì đang lên hút máu em nữa... nó còn đang cười gian kia anh.” (#.* thể chắc nó là con người quá)

Thế là mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn nhanh chóng thêm máu giúp Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn, anh còn nhanh chân dùng “ quang xạ” xung quanh cô.

“Phanh.....” 1 tên sát thủ đã dùng “ thuốc đại tạp sát giới” bị lộ tẩy.

[phụ cận] ta là sát thủ: Hàn đại thần, Hàn phu nhân mạnh giỏi.....

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn:.....

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Bạn tìm nhầm người rồi.

[phụ cận] ta là sát thủ: 2 người chắc chắn là Hàn đại thần và phu nhân! 2 người đang luyện acc phụ sao?

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn:..... Đúng rồi

[phụ cận] ta là sát thủ: Hèn gì không thấy 2 người trong bang! Đã vậy còn trọng sinh nữa chứ.

[phụ cận] mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Là Thương nhân hả?

[phụ cận] ta là sát thủ: Hàn đại thần thông minh thật, nhưng bây giờ mình là sát thủ.

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn:.....

[phụ cận] ta là sát thủ: Vậy sao không thêm 2 người làm bạn tốt được ta? Mà các bạn ở đây làm chi vậy?

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Tội mình đặt Từ chối thêm bạn và từ chối chat riêng. Bạn đừng xoát loa nói cho bọn Thiên Hạ đấy! Tội mình còn chưa định cho người khác biết.

[phụ cận] ta là sát thủ: Tuân lệnh! Thương nhân rửa tai nghe phu nhân dặn dò.

[phụ cận] mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Sao Thương nhân đến đây? Luyện cấp?

[phụ cận] ta là sát thủ: Tại chúng ta có duyên đấy! Mình định tìm chỗ vắng người, ai dè gặp các bạn.

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Bạn luyện acc mới luôn hả? Mấy cấp rồi?

[phụ cận] ta là sát thủ: Mới 70 cấp thôi, thưa phu nhân! Mình lỡ dùng viên thuốc, không ngờ lại đâm đầu đi gặp “thần chết” thể này.

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Phốc..... Oa ha ha ha ha, Thương nhân, bạn rất đáng yêu.

[phụ cận] ta là sát thủ: Rất vinh dự được làm phu nhân cười.

“Reng.....” Đúng lúc này, điện thoại trong nhà cô vang lên. Biết mẹ sẽ bắt máy, Phong Mạn Mạn tiếp tục chơi.

Mấy chục giây sau, bà Phong vào phòng nói: “Mạn Mạn, điện thoại của con.”

“A..... Dạ.....” Sau đó lại nói vào mic-rô: “Em nghe điện thoại xiu.” Cô tháo tai nghe xuống, cầm điện thoại.....

“Xin chào, tôi là Phong Mạn Mạn.”

“Phong Mạn Mạn! Tội ta đời bà gần 1 giờ rồi, sao còn ở nhà hả?!”

“ Bạn là.....?”

“Ta đập bà chết giờ, Phong Mạn Mạn, dám hỏi ta là ai hả? Tui là Trình Tình Bích, là bạn cấp 2 của bà! Người hẹn bà ra họp mặt hồi 5 bữa trước nhưng bị bà cho leo cây!” Người ở đầu dây bên kia đang rất rất tức giận.

“Tiểu Bích à.....”

“Tiểu Bích Tiểu Bích cái gì?! Bà đáng đánh đòn lắm biết không hả?! Di động đổi số không nói thì thôi đi, bữa trước đã nói hôm nay đi họp mặt thì bà tính sao? May mà có người biết số điện thoại nhà bà.”

Chết, cô quên mất vụ họp mặt! Dạo này cô cứ quên này quên nọ, không biết mốt còn quên cái gì nữa đây? Aizz! Thôi, quên thì chờ cô nhớ lại rồi tính.” Cái kia.....”

“Giờ bà có qua cũng không kịp ăn, chờ tui ta qua quán karaoke luôn đi! Nửa tiếng nữa, nhớ đến đây.”

“Nhưng Tiểu Bích à.....”

“Không nhưng à gì hết, tui ta đợi bà đó. Số của ta là 136xxxxxxx, đến thì gọi ngay cho ta.” Cúp máy.

Hình như cô chỉ mới đi 2 lần họp mặt bạn cấp 2 tính từ hồi tốt nghiệp mà thôi. Dù sao cũng là bạn học cũ không gặp đã nhiều năm rồi, ra khỏi nhà đi chơi chơi cũng được.

“ Mẹ ơi! Con ra ngoài 1 lát nha, hôm nay có buổi họp mặt tui bạn cấp 2 mà con quên mất.”

“Giờ mới đi? Vậy con nhớ ăn cơm tối ở ngoài nhé, mẹ có hẹn với gia đình Tiểu Hàn rồi.”

“Ok.....”

Phong Mạn Mạn chạy lại chỗ máy tính đeo tai nghe vào, “Ngại quá, em phải đi họp mặt với tui bạn cấp 2.”

“Anh nghe rồi. Không dẫn anh đi chung sao?” Giang Hàn hỏi.

Phong Mạn Mạn vội vàng phản bác: “Mới không cần đâu.” Nếu anh đi cùng sẽ khiến tui bạn cô xôn xao bàn tán mất, cô mới không muốn làm tiêu điểm cho mọi người chú ý đâu, huống chi nếu người khác không dắt ai theo chỉ mỗi cô dẫn bạn trai đi cùng thì lại càng gây sự chú ý.

“Anh nói giỡn thôi, đi chơi vui vẻ.”

“Vâng.”

Khi Phong Mạn Mạn chuẩn bị tắt trò chơi thì thấy quái đang đánh đập “dã man” ta là sát thủ, tuy mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn đã vội vàng giúp ta là sát thủ thêm máu nhưng xui là sát thủ cấp thấp quá, quái chỉ mới đánh vài cú đã ngã xuống đất chết.

[phụ cận] ta là sát thủ: A a a a a! 5 cấp của tôi.

Ở ngoài cửa 1 quán karaoke.....

Một cái mặc màu đỏ ô vuông váy liền áo tóc quần nữ sinh ở cửa đối tới đối lui.

“Trình Tình Bích?” Phong Mạn Mạn chạy vội qua.

“Phong Mạn Mạn! Oa, bà vẫn y như xưa, không thay đổi xiu nào cả.” Trình Tình Bích nói.

Phong Mạn Mạn rất biết điều kéo tay cô nàng, “Nhưng bà thì thay đổi rất nhiều. Suýt chút nữa tui nhận không ra bà ấy chứ.”

“ Vào đi thôi! Mọi người đông đủ hết. Nhớ A Tư không? Bả dắt bạn trai theo, mỗi mình bà là chậm chạp nhất, thật đúng là “u như kỹ”, cái gì cũng chậm chạp (mạn- chậm).....” Trình Tình Bích huyền thuyên.

Vừa vào phòng, Phong Mạn Mạn đã nhận ra ngay mấy đứa bạn cũ, đương nhiên, cô cũng nhận ra mối tình đầu của mình.

Trình Tình Bích kéo Phong Mạn Mạn ngồi xuống, “Mạn Mạn, bà cũng thiệt là... đổi số cũng không cho tui hay, qq cũng không trả lời tin nhắn, may mà Đại Khả còn nhớ số điện thoại nhà bà.”

Đại Khả- tên mối tình đầu của cô- vẫn nhìn cô chăm chăm từ lúc cô mới vào phòng.

“Phong Mạn Mạn, tụi mình cũng sắp 30 rồi, sao bà vẫn không thay đổi chút nào, trông cứ như học sinh cấp 2 ấy.” A Tư- người dẫn bạn trai cùng đến- nói.

“ Tui còn trẻ chán, làm gì mà mau 30 hả!” Phong Mạn Mạn nói chuyện vui vẻ, dù sao đều là bạn học với nhau cả.

Trình Tình Bích nói: “Mạn Mạn, bà tới trễ nhất, phạt bà đi với ta mua đồ ăn về.”

Lại có người khinh bỉ, “Đại Bích, bà còn chưa ăn no sao? Ăn nhiều quá coi chừng béo chết đấy.”

Trình Tình Bích kéo Phong Mạn Mạn đi khu tự phục vụ (búp-phê), “Mạn Mạn, bà chia tay với Đại Khả thiệt hả? Không phải lúc trước 2 người khăng khít lắm sao?”

Phong Mạn Mạn trợn mắt! Chuyện cách đây biết bao nhiêu năm rồi, làm gì còn khăng với chả khít? Tại không gặp mặt mới không gây lộn thôi! Nhưng người yêu thế nào mà không gặp mặt chứ? Lúc trước thì thường xuyên cùng chơi chung với nhau nhưng giờ mỗi người mỗi ngả rồi, 2 người lại không phải tình yêu tha phương! (người yêu ở cách xa nhau)

Tuy bây giờ cô cũng cùng chơi chung với Giang Hàn nhưng dù có bạn học hay bạn việc thì anh vẫn dành thời gian ăn cơm chung với cô, đưa cô về nhà,... tóm lại là khác hẳn với Đại Khả.

Nghĩ đến Giang Hàn, cô cười khê. “Làm gì mà cười như thiếu nữ ôm mối tình đầu vậy? Bà còn chưa trả lời ta kìa.” Trình Tình Bích khêu Mạn Mạn.

“Không có gì, không hợp thì chia tay chứ sao! Chuyện xưa như trái đất rồi bà còn nhắc.”

“Nhưng vừa rồi Đại Khả còn lên nói với ta là hẳn muốn quay lại với bà đó. Ta thấy Đại Khả cũng đâu có tệ, bà nghĩ thế nào? Giờ bà có bạn trai không?”

“Chuyện lác xư lơ rồi, ta với hẳn không trở lại trước kia được đâu, hơn nữa giờ ta có bạn trai rồi.” Bây giờ cô đang hạnh phúc lắm lắm với người yêu của mình mà.

“Ai..... Vậy Đại Khả tiêu rồi! Quên đi, chuyện cảm tình có ép cũng không được. Mà sao bà không dẫn bạn trai theo cho tụi ta chấm điểm hả?”

“Khỏi chấm, ảnh rất number-one mà.”

“Xí, bà đó, không chừng mắc chứng “bạn gái mới là hoa hậu” thôi! Lấy đồ uống đi rồi về phòng.”

Trở lại phòng karaoke, lúc này Phong Mạn Mạn đang ngồi cạnh A Tư, kết quả, giờ lại thành ngồi kế Đại Khả. Phong Mạn Mạn sàu: ngồi không được, không ngồi cũng không xong.

“Mệt lắm không? Để mình cầm phụ.” Đại Khả đứng lên cầm giúp khay đồ ăn cho cô.

Lại la ó! Nhiều năm không gặp, các bạn cô vẫn thích ồn ào nhốn nháo như trước! Phong Mạn Mạn lại sàu, dù sao cũng là bạn bè mới gặp lại, cô lại không muốn gọi tên anh như lúc trước mà đành gọi Đại Khả- biệt danh của bạn bè đặt cho anh.

Phong Mạn Mạn cố ý muốn ngồi kế Trình Tình Bích nhưng Đại Khả cứ chạy theo, anh chàng cầm ly nước xoài đưa sang cho cô.

“Xin lỗi, mình dị ứng xoài.” Phong Mạn Mạn từ chối, cầm trà sữa trên bàn uống tạm.

Mọi người thì ồn ào, anh thì cứ xấp xáp (thông cảm Vân, Vân thích dùng kiểu nói trực tiếp) lại... làm cô đâm ra hơi ghét anh. Aizz, trước kia thì cứ hồ hững với cô, giờ lại như vậy! Cô còn nhớ lúc trước anh chàng mượn cố dị ứng từ chối ly nước xoài mà cô đưa cho. Giang Hàn chắc chắn sẽ không làm thế, anh biết rõ cô thích uống trà sữa, tuy thường xuyên nhắc cô đừng uống quá nhiều vì không có chất dinh dưỡng gì. Anh biết rõ cô dị ứng xoài nên có ăn kem cũng chẳng bao giờ mua kem xoài (hình như bên mình hèm có món này?). Anh là người rất hay quan tâm chăm sóc cô nhưng Đại Khả thì khiến cô có cảm giác anh chàng quá “nịnh nọt”. Giang Hàn anh..... Dừng! Càng nghĩ về anh, cô càng thấy anh thật tốt với mình.

Đại Khả xấu hổ tự uống ly nước đó, “Ai da, mình quên Mạn Mạn bị dị ứng xoài.”

Phong Mạn Mạn tâm sự với bạn bè chuyện cuộc sống bây giờ, chuyện học hành, chuyện nghề nghiệp tương lai,... aizz, tiếc là tên Đại Khả kia cứ cố nói chen vào làm cô không thể không nghĩ: sao lúc trước mình lại thích anh ta nhỉ?

Cô đang nói chuyện rôm rả thì “Hãy đi tìm em, tìm em nhanh đi nào.....”

Trình Tình Bích ngồi cạnh lên tiếng chê bai: “Nhạc chuông bà nghe ngu ngu sao á.”

Tên người gọi tới: Giang Hàn.

“Alô.....”

“ Mạn Mạn, em họp mặt xong chưa? Ở nhà sắp ăn cơm Tất Niên rồi.” Cô cứ thấy ngồ ngồ, đang ăn búp phê mà bị nhắc về ăn Tất Niên. (haizz búp phê tây, Tất Niên – tạm xem như ta)

“Sắp xong rồi anh, dù sao mấy đứa bạn em cũng phải về nhà ăn cơm Tất Niên mà.”

“Em ở đâu? Để anh qua đón...”

“Không cần mà, anh mệt chết sao! Em tự về cũng được.”

Trình Tình Bích ngồi cạnh hô to, “Bạn trai hả? Tới đón bà? Gọi đến gọi đến, tụi ta phải chấm ổng trước đã.”

Mọi người lại ồn ào, “Đúng! Phải chấm cái đã.”

Không biết ai còn chọt thêm 1 câu làm mất vui, “Nếu thua Đại Khả thì tụi tui không duyệt đâu.....”

“Không mệt, anh mà không đến thì người mệt là em mới đúng.” Cả Giang Hàn cũng trêu cô.

“Thôi được, tụi em cũng sắp về rồi, anh thích đón thì đến quán Xx đi.” Cô thẹn thùng.

“Ok, anh tới liền.”

Trình Tình Bích tiếp tục ghẹo Phong Mạn Mạn, “Nửa kia của bà number-one thiệt không đó? Tụi ta khó tính lắm đó.”

Phong Mạn Mạn thản nhiên nói: “Chỉ cần ta thích là được rồi.”... Gió lạnh thổi qua đóng băng mọi người.

Lát sau, 1 người mặc áo len quần jean từ ngoài đi vào.

“Mạn Mạn, em đợi lâu chưa?” Người này chính là Giang Hàn. Anh vẫn nắm tay cô, giúp cô sưởi ấm như mọi khi.

“ Không lâu, em mới ra thôi.”

“Chào anh, em là bạn cấp 2 kiêm bạn thân của Mạn Mạn.” Trình Tình Bích vui vẻ chào.

“ Chào.” Giang Hàn mỉm cười đáp lại.

Sau đó lại cúi đầu hỏi Mạn Mạn, “Họp xong chưa em?”

Phong Mạn Mạn “Vâng” 1 tiếng, “Tiểu Bích, tụi mình về trước đây, chào mọi người.”

Trình Tình Bích nói: “Được, bye nhé Mạn Mạn, chào anh-bạn-trai.” (cô nàng k biết tên nên cứ anh bạn trai thôi)

Phong Mạn Mạn rất bình tĩnh mà bất đắc dĩ vì sự dõ dẫm của Trình Tình Bích (đẹp trai quá mừi), cô kéo Giang Hàn đi trạm xe điện ngầm.

Những người khác vẫn đang bàn tán về Giang Hàn, rất rõ ràng, mọi người đều công nhận anh hơn hẳn Đại Khả. Hơn nữa chỉ riêng việc Giang Hàn rất dịu dàng chăm sóc cô, mọi người cũng biết cô chọn đúng người. Quan trọng nhất là bọn họ đang rất hạnh phúc.

1 nam sinh vỗ vai anh chàng: “Đừng buồn em trai, thật ra thì... nếu không có anh chàng kia chắc nhiều cô cũng thích cậu lắm.”

Đại Khả nhìn theo bóng Giang Hàn và Phong Mạn Mạn, “Không sao cả, mình cũng rất mừng vì Mạn Mạn tìm được hạnh phúc. Cũng tại lúc trước mình không biết giữ gìn tình cảm với cô ấy.” Giọng anh ta thì rất chân thành nhưng ánh mắt lại rất... đáng... sợ.

25. Chương 43

Chương 43

Khi 2 người về đến nhà thì.....

Hai cặp cha mẹ thì đang nói chuyện trời chuyện đất mà trách nhiệm lớn lao là đi lấy đồ ăn lại “đẩy” cho 3 người: Giang Hàn, Giang Triệt và Phong Mạn Mạn.

“Muốn ăn sushi không? Cùng đi lấy nào.” Phong Mạn Mạn đề nghị. Lúc này trong đại sảnh có bày hơn 200 món ăn Trung, Tây, Nhật, Thái...

Phong Mạn Mạn đến khu thức ăn Nhật, “Có 3 loại sushi... Anh lấy cho em mỗi đĩa 1 món.” Cô nói với Giang Hàn.

Anh đưa cho cô 1 đĩa thức ăn khác, nói: “Dạ dày em không tốt, đừng ăn cá sống.”

“Chỉ ăn 1 chút thì có sao đâu anh.”

“Em quên hôm bị đau dạ dày rồi sao? Còn dám ăn linh tinh à?” Anh thuận tay cầm đĩa chứa sushi trên tay cô.

Nhắc tới lần đó... cô còn chưa quên được cảnh ôm bụng đau đến muốn ngất đi, đương nhiên, cô càng không quên được những ngày sau đó bị cấm trà sữa, chỉ có thể húp cháo hoa cầm hơi. Sau, mẹ vẫn cấm cô ăn này ăn nọ, bây giờ cả anh cũng nhúng tay vào!

Phong Mạn Mạn mím môi, phụng phịu nói: “Được rồi... không ăn thì không ăn.”

Đúng lúc này, Giang Triệt chạy đến, “Sushi yêu quý, tao thích ăn mày nhất đấy! Xem, ngon chưa kia!” Anh cố ý liếc Phong Mạn Mạn 1 cái.

Anh ta cố ý! Phong Mạn Mạn trừng Giang Triệt- đồ Giang Triệt xấu xa.

Giang Hàn nhìn Phong Mạn Mạn mà bật cười, “Mạn Mạn- bên kia có thiên phụ la- em đã lấy chưa?”

Phong Mạn Mạn lại trừng mắt nhìn Giang Triệt 1 lần chót rồi kéo Giang Hàn đến chỗ “thiên phụ la kiểu Nhật”. Anh (Giang Hàn) vẫn tốt hơn, em (Giang Triệt) quá xấu rồi.

3 người còn chạy qua chạy lại vài lần nữa, cầm thiết nhiều món đem về làm các bậc phụ huynh nhìn đồ ăn đầy bàn mà há hốc mồm.....

Sushi, chân giò hun khói phủ mứt hoa quả Australia, thịt bò nướng, thiên phụ la kiểu Nhật, bánh kem Italy, pizza Italy, đu đủ hầm bồ câu, canh hải sản, cá ngừ nướng than, hải sản Thái, bánh kem Ấn Độ, vịt Bắc Kinh xé phay, há cảo Thượng Hải,...

Bà Phong nói: “Lấy nhiều vậy mấy đứa?”

Phong Mạn Mạn nói: “Búp phê phải ăn nhiều mới không bị lỗ mẹ ời.”

“Kệ đi, để mấy đứa nhỏ phục vụ. Mình lo ăn là được rồi.” Bà Giang nói.

“Đúng rồi, quên lấy đồ uống, mọi người muốn uống gì không?” Phong Mạn Mạn chợt nhớ đến món trà sữa của cô.

Phong Mạn Mạn hỏi thử: “Mẹ và dì Giang dùng trà, ba uống sữa đậu nành, chú Giang thì cà phê, anh Giang Hàn với con uống trà sữa... Giang Triệt, ông uống cái gì?”

Giang Triệt đứng lên nói “Để mình tự lấy.”

“Xì, tui mới không lấy giúp ông đâu.” Phong Mạn Mạn cũng đến khu đồ uống.

Bây giờ Phong Mạn Mạn hoàn toàn không sợ Giang Triệt nữa. Trước kia cô cảm thấy anh rất “độc ác”, giờ có Giang Hàn bao che, lúc nào Giang Hàn cũng bên vực cô, Phong Mạn Mạn càng vững bụng trả đũa! Trước kia anh luôn bắt nạt cô nhưng đợi mai mốt- cô thành chị dâu anh- cô sẽ tìm dịp bắt nạt bù. Dù sao thì “quân tử báo thù, mười năm chưa muộn”.

Cô nghĩ gì thế không biết? Còn chị dâu cơ đấy! Phong Mạn Mạn lại đỏ mặt, cô và Giang Hàn mới quen nhau có mấy tháng mà đã nghĩ đến việc gả cho anh rồi. Phong Mạn Mạn lắc đầu, aizzz..... Giang Hàn rất tốt với cô, tốt đến nỗi anh khiến cô cảm thấy như họ đã là đôi vợ chồng già, hoàn toàn không giống thứ tình yêu cuồng nhiệt được viết trong tiểu thuyết.

Phong Mạn Mạn lại lắc đầu, “Oa..... Ông hù ta làm gì vậy hả?!”

Đột nhiên, Giang Triệt đến gần cô, cầm 1 ly nước lên uống, nói: “Thật đúng là Phong Mạn Mạn mà, làm chuyện cũng chậm hơn người khác. Còn đang ngẩn người hả? Muốn uống gì?”

Phong Mạn Mạn lại trừng Giang Triệt, hung hăng nói: “Trà sữa, cảm ơn.”

“Trước kia anh ta toàn uống cà phê sữa, giờ lại bị bà “lây” thành uống trà sữa, nếu cứ như vậy miết, bảo đảm, anh tui cũng sẽ biến thành người ngốc như bà.” Tuy Giang Triệt nói chuyện với Phong Mạn Mạn mắt vẫn nhìn Giang Hàn. “Xem ra bà cũng sắp thành chị dâu ta rồi.” Giang Triệt tiếp tục trêu chọc Phong Mạn Mạn.

Phong Mạn Mạn lại đỏ mặt, “Gì chứ? Ai muốn làm chị dâu ông?”

“Không phải sao?” Giang Triệt liếc thấy Giang Hàn quay sang nhìn, thế là anh chàng lại dựa sát vào Mạn Mạn.

Nhìn cảnh này Giang Hàn rất thắc mắc: Giang Triệt đang làm gì đấy? Tuy rất tin tưởng Giang Triệt nhưng anh vẫn thấy hơi ề ề và khó hiểu về những việc em mình đang làm- hình như cậu cố ý tỏ ra thân thiết gần gũi với Mạn Mạn thì phải.

“Tiểu Hàn à, dì không ngờ con thích con bé Mạn Mạn nhà dì.” Bà Phong rất khai sáng (trái ngược với cổ hủ- ~~ chắc vậy), miễn có người chịu cưới cô con gái lười nhà bà thì bà đã cảm ơn trời đất lắm rồi, huống chi người đó lại là Giang Hàn- người chăm lo cho cô từ lúc nhỏ đến giờ.

Bà vừa nói với Giang Hàn vừa nhìn sang chỗ Giang Triệt, Giang Hàn cười cười không nói.

Bà Giang lại bảo: “Hồi đó tôi với bà nói chơi chơi vậy mà thành thiệt, Mạn Mạn là cô gái tốt, đương nhiên phải để dành làm dâu nhà tôi rồi.”

Nghe 2 bà nói chuyện, Giang Hàn loáng thoáng nhớ lại- lúc đó anh chỉ mới là đứa con nít bé xíu xiu vậy mà đã đòi dì Phong, lúc ấy đang mang bầu Mạn Mạn, cho cô làm vợ mình (con nít “quỷ”)- còn thấy mắc cỡ, may mà đèn không sáng lắm nên không ai thấy má anh hồng hồng.

“Con bé Mạn Mạn lười lắm.” Bà Phong lắc đầu “tổ cáo” con gái.

Phong Mạn Mạn và Giang Triệt vừa bưng đồ uống về “Mẹ, 2 người đang nói gì vậy?”

“Nói con rất lười, tóm lại là nói xấu con đấy.” Bà Phong rất đứng đắn nói.

“Hừ hừ, con lười hồi nào!” Phong Mạn Mạn cau mày cự nự.

Bà Phong cười nói: “Có cần mẹ liệt kê tội xấu của con trước mặt mọi người không?”

Phong Mạn Mạn quay sang nhõng nhẽo với ba “Ba ơi, ba xem mẹ bắt nạt con kìa.”

Mọi người cười ồ lên. Lần đầu tiên 2 nhà cùng ăn cơm Tết Niên nhưng vẫn rất ấm áp và vui vẻ.

Lúc Phong Mạn Mạn về đến nhà thì đã hơn 10 giờ, cô tắm rửa xong mới ngồi vào máy tính lên game.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Oa ha ha, hiếm khi thấy Đường Thi đông đủ thế này nha, cả tiểu thanh mai cũng lên acc chính nữa.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Tên Tây Lai kia, đã bảo đừng gọi tiểu thanh mai mà.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Vậy tiểu trúc mã đâu? Em lên thì tiểu trúc mã vắng mặt sao được?

[nêu lên] hội viên Bắc Phong Giang Thượng Hàn login.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Đã bảo rồi, 2 người luôn nối đuôi nhau login mà.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn:.....

[bang hội] Xuy Độ Ngọc Môn Quan: 2, Mạn Mạn, đã lâu không gặp ha.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Quan Hạo cũng lên? Tại anh lâu lắm không lên game thì có.

[bang hội] Xuy Độ Ngọc Môn Quan: Đúng vậy, hôm nay Tiểu Như về quê rồi nên anh rảnh, chạy lên đây cho vui.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Anh đó, nhớ chăm sóc Tiểu Như cẩn thận 1 chút, cãi nhau vì việc con con đấy.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Tiểu thanh mai à, nhớ “chăm sóc” tiểu trúc mã cẩn thận 1 chút.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Tên Tây Lai đáng ghét!

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Hôm nay trời đẹp thế, sao tiểu trúc mã không nhân dịp ngày tốt cảnh đẹp mà hẹn hò hú hí với tiểu thanh mai đi?

Phong Mạn Mạn lại học máu, tên Tây Lai ác ôn cứ thích ghẹo cô với Giang Hàn, thật là bắt nạt người quá đáng mà. Hôm nay ngày xui hay sao ta? Vừa nãy bị Giang Triệt chọc, giờ lên game cũng bị ghẹo. Ai, cô cũng muốn bắt chước người ta- tay trong tay tung tăng tung tấy- nhưng Giang Hàn không nói cô biết làm sao bây giờ?

[bang hội] Ta Là Thương Nhân: Hàn đại thần, phu nhân nhà bạn bị bắt nạt mà sao bạn không nói gì thế?

[bang hội] Luyện Chi Hữu Tình: Đường Thi thật đáng yêu, Tây Lai, em phát hiện em “iu” phải anh rồi.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Đừng..... Anh chỉ toàn tâm toàn ý yêu Mộng Sa thôi.

[bang hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Tây Lai à, em phát hiện em cũng iu phải anh.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Tiểu Ngọc thật yêu anh há? Vậy nếu anh cho em yêu anh thì em không sợ Tiểu Thảo ghen sao?

[bang hội] Ta Là Thương Nhân: Tây Lai đại thần, bạn có thiệt nhiều người iu nhỉ?

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Thương nhân hâm mộ? Đừng lo, tụi mình rất bác ái (bác-rộng; ái-yêu ~ nhiều tình yêu).

[bang hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: Phốc..... Mọi người hài hước thật.

[bang hội] Luyện Chi Hữu Tình: Rất ăn ý ha, thế Tây Lai yêu Thương Nhân hay Tiểu Ngọc, với cả, yêu thế nào?

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Ai cũng yêu hết, mà thôi, cái “yêu” em nói ý nghĩa rất đen tối, ca chỉ chung thủy với “yêu” kiểu truyền thống thôi.

“Tổ tình cảm lưu luyện” và vài thành viên kỳ cựu của Đường Thi thường xuyên chia nhóm đi luyện cấp, vừa luyện vừa 8, 8 rất nhiều đề tài mà không kiêng kỵ gì, nhất là khi có Luyện Chi Hữu Tình và Luyện Chi Thân Tình- 2 cô bé này nói chuyện rất đáng yêu, bọn Thu Sắc Tòng Tây Lai cũng vui vẻ trêu đùa các cô.

[bang hội] Luyện Chi Hữu Tình: Đáng tiếc Thân Tình không lên, nếu không hỏi bạn ấy cũng được.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Mình bỏ lỡ chuyện gì hả?

[bang hội] Luyện Chi Hữu Tình: Mạn Mạn rất trong sáng, mình không muốn “nhuộm đen” bạn đâu, nếu không sẽ rất có lỗi với đại thần đó.

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Mọi người xem thông báo trên diễn đàn chưa?

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Oa! Tiểu trúc mã lên tiếng kìa.

[bang hội] Luyện Chi Ái Tình: Thông báo gì anh?

Mọi người nhất trí cảm thấy đại thần lên tiếng rất đúng lúc, cắt ngang đề tài rất đen tối + gay cấn này.

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Nhiệm vụ Tháp của Sophie, 1 đội 15 người, thám hiểm từ tầng 1 đến tầng 99.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Là cái tháp không biết cao mấy tầng đó hả? Hay à!

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Nhân dịp mọi người nghỉ Tết bang chúng ta tổ chức hoạt động này đi?

[bang hội] Ta Là Thương Nhân: 15 người lận hả? Mình tham gia được không?

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Ai muốn tham gia nữa? “Tình cảm lưu luyện” đi không?

[bang hội] Luyện Chi Ái Tình: Không thành vấn đề, sáu đứa tụi mình đều đi được.

Sau 1 phen bàn tán xôn xao thì mọi người chọn ra 15 người là: Bắc Phong Giang Thượng Hàn, Bình Hải Tịch Mạn Mạn, Thu Sắc Tòng Tây Lai, Tướng Kỳ Mạc Ngân, Tân Mĩ Nhân Như Ngọc, Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm, Xuy Độ Ngọc Môn Quan, Luyện Chi Ái Tình, Luyện Chi Hữu Tình, Luyện Chi Thân Tình, Luyện Chi Gian Tình, Luyện Chi Kích Tình, Luyện Chi Vô Tình và Ta Là Thương Nhân.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Còn thiếu 1 người, làm sao giờ?

[bang hội] Luyện Chi Hữu Tình: Tây Lai ơi, hay mình bắt cóc Mộng Sa qua hén?

Lúc trước khi còn ở chung bang hội, Luyện Chi Hữu Tình và Mộng Sa chơi rất thân, “tổ tình cảm lưu luyện” chỉ chán ghét tên Nho Nhã Lễ Độ kia thôi- vì hắn cấu kết với 2 chị em hồng trà, trà xanh.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Được không đó? Mộng sa ghét Đường Thi lắm mà?

[bang hội] Luyện Chi Hữu Tình: Ha ha, anh Tây Lai, bạn ấy không ghét Đường Thi- bạn ấy ghét anh thôi.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Ha ha ha, rốt cuộc Tây Lai cũng có ngày này!

[bang hội] Luyện Chi Hữu Tình: Để mai hỏi Mộng Sa thử xem, chẳng biết được không nữa.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Chị Hữu Tình yêu dấu, hạnh phúc cả đời em nằm trong lòng bàn tay chị đó. (#.*)

[bang hội] Luyện Chi Hữu Tình: Cũng không chắc bắt cóc được bạn ấy đâu, mình chỉ cố hết sức thôi.

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Quyết định như vậy đi.

Nói nói cười cười 1 lúc mà đã gần 12 giờ.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Chuẩn bị đếm ngược.....

[bang hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Lại 1 năm mới sắp đến, thời gian trôi qua nhanh quá.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: 10 giây nữa.

[bang hội] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: 10.....

[bang hội] luyện chi vô tình: 9.....

.....

.....

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: 1..... Chúc mừng năm mới.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Năm mới vui vẻ nha mọi người.

[loa] Ta Là Thương Nhân: Chúc mọi người năm mới vui vẻ!!

[loa] Hoa Khai Hoa Lạc: Chúc mọi người năm mới vui vẻ, thương nhân ca cũng vui vẻ, đại thần và phu nhân hạnh phúc mỹ mãn.....

Loa kênh đầy ắp những câu chúc ấm áp vui tươi.

Đường Thi tụ tập ở cửa nam thủ đô để đếm ngược và bắn pháo bông, tuy chỉ là pháo bông trên game nhưng mọi người đều thấy thật sự vui vẻ.

Đột nhiên có 1 tên người học việc xuất hiện gần đó.

[phụ cận] Triệt Hạ Nhật Quang, Giang Thượng Thạch Ảnh: Anh, Mạn Mạn, rốt cục tìm được 2 người.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Giang Triệt?!

[phụ cận] Triệt Hạ Nhật Quang, Giang Thượng Thạch Ảnh: Kiếm sĩ chuyển chức ở đâu?

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Bên phải bản đồ có chấm đỏ, tìm hội kiếm sĩ là chuyển chức được ngay.

[phụ cận] Triệt Hạ Nhật Quang, Giang Thượng Thạch Ảnh: Được rồi, cảm ơn.

Anh chàng chạy đi rồi lại chạy ngược trở về.

[phụ cận] Triệt Hạ Nhật Quang, Giang Thượng Thạch Ảnh: Quên, Mạn Mạn, năm mới vui vẻ.

Giang Hàn nhìn màn hình mà ngẫm nghĩ, theo như anh biết, Giang Triệt đâu thích game online, vậy mà giờ cậu chàng chạy vào đây... Giang Hàn đoán không ra Giang Triệt định làm gì. Anh cau mày, có lẽ phải nghĩ kỹ hơn đây.....

26. Chương 44

Mùng 1 Tết, Giang Hàn lên game từ sáng sớm.

[nêu lên] hội viên Thu Sắc Tòng Tây Lai login.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: A Hàn, cậu lên sớm vậy?

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Ừm, mình đang xem nhiệm vụ tháp Sophie.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Ừ, mình cũng lên mạng tìm xem. Đúng rồi, Hữu Tình à, Mộng Sa đi không?

[bang hội] Luyến Chi Hữu Tình: Hì, bạn lên sớm để nghiên cứu nhiệm vụ hay để hỏi Mộng Sa đó?

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Đều có, đều có.

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Quan Hạo nói phải chờ vợ đi chúc tết, có lẽ không lên được.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Không phải nhiệm vụ cần 15 người sao?

[bang hội] Luyến Chi Hữu Tình: Vậy mình chỉ có 13 người thôi, người đâu nữa mà thêm?

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Vậy qua ts bàn lại xem.

[bang hội] Luyến Chi Hữu Tình: Em lên yy tìm Mộng Sa trước đã, chút nữa em qua.

Trên ts.....

Bắc Phong Giang Thượng Hàn nói: “Nhiệm vụ kia cần 15 người mới đủ, đi từ map Ngải Nhĩ qua hang Niệm Ký, đội trưởng nhận nhiệm vụ rồi mọi người xếp hàng đợi mê cung mở cửa xong mới vào tầng 1.”

Thu Sắc Tông Tây Lai hỏi: “Không cần vật phẩm nhiệm vụ sao?”

Bắc Phong Giang Thượng Hàn nói: “Không, chỉ cần mỗi người trả 10w thôi, hơn nữa chỉ có đội trưởng mới mở cửa mê cung được.”

Thu Sắc Tông Tây Lai nói: “Mình cũng xem hướng dẫn nhiệm vụ trên diễn đàn rồi, có vẻ hơi rắc rối: rời đội hay thêm người vào đội đều phải đi lại từ đầu, hơn nữa phải giết hết quái vật từng tầng mới lên tầng tiếp theo được?”

Bắc Phong Giang Thượng Hàn nói: “Đúng vậy, chắc chắn có cả boss nữa, cho nên phải có giấy cam kết (hình như là vật phẩm dùng để giảm bớt kinh nghiệm bị mất khi tử vong) để không bị mất kinh nghiệm quá nhiều.”

Thu Sắc Tông Tây Lai nói: “Mình lo vụ giấy cho.”

Bắc Phong Giang Thượng Hàn nói: “Nhiệm vụ này chắc phải vài ngày mới làm xong mà 1 giấy cam kết chỉ kéo dài 30 phút thôi, hơn nữa- chúng ta có tới 15 người- số tiền mua giấy cũng khá lớn... Mình với cậu chia ra mà trả.”

Đột nhiên, Ta Là Thương Nhân xộc vào phòng, hỏi: “Mọi người bàn tán chuyện gì vậy?”

Thu Sắc Tông Tây Lai nói: “Đang bàn cái nhiệm vụ tháp Sophie. Thương nhân, bạn vác được nhiều thứ không? Xe đẩy (mỗi thương nhân có 1 xe đẩy/giỏ hàng riêng) chở được mấy bạch được, thiên quả?”

Bắc Phong Giang Thượng Hàn sắp một câu: “Thương nhân tính thử xem nếu cứ 5 bạch thủy với 2 thiên quả thì bạn đem được bao nhiêu?”

Ta Là Thương Nhân nói: “Ok, để mình thử xem.”

Thu Sắc Tông Tây Lai nói: “Hết bao nhiêu? Bạn cứ tính giá đi rồi mình trả.”

Ta Là Thương Nhân nói: “Cứ từ từ đã, nhiều hàng quá mình chưa tính kịp. Đúng rồi! Trang bị của bang hội chiến lẫn trước bán hết rồi, lát nữa mình trả tiền lại cho các bạn.”

Bắc Phong Giang Thượng Hàn nói: “Thương nhân, bạn tính số tiền đó vào giá thuốc đi, nếu chưa đủ thì mình sẽ trả thêm. Các bạn khác nhớ chuẩn bị 100 cánh ruồi bọ mỗi người nhé.”

Ta Là Thương Nhân nói: “Ừ, không thành vấn đề”

Ta Là Thương Nhân lại quay sang tính số thuốc bỏ vào xe đẩy, Bắc Phong Giang Thượng Hàn và Thu Sắc Tông Tây Lai thì bàn bạc cụ thể hơn về nhiệm vụ, chẳng hạn như cách đánh quái vật ở mỗi tầng, phân công ai đánh...

Đúng lúc này, Luyện Chi Hữu Tình vào phòng (ts cũng chia phòng nha mọi người).

Luyện Chi Hữu Tình nói: “Tây Lai này, Mộng Sa chịu đi rồi.”

Thu Sắc Tông Tây Lai cuồng tiếu: “Chị Hữu Tình..... Em rất biết ơn chị!”

Luyện Chi Hữu Tình trang giận nói: “Chị cái gì mà chị? Bằng tuổi nhau mà “ông chú”!!”

Thu Sắc Tông Tây Lai bĩ bĩ nói: “Rõ ràng chị “già” hơn em.”

Luyện Chi Hữu Tình nói: “Lớn hơn có 1 tháng hà.”

Bắc Phong Giang Thượng Hàn sắp một câu, “Hữu Tình ơi, bạn có thể mời thêm 1 người đi không? Tụi mình còn thiếu 1.”

Luyện Chi Hữu Tình nói: “Mộng Luyện được không? Vừa rồi chị ấy cũng nói muốn đi... Mà không phải mình đủ người rồi sao?”

“Tại A Quan trọng sắc khinh bạn, thấy lợi quên tình, vong ân phụ nghĩa, không giữ lời hứa, bỏ rơi bạn bè.”
Thu Sắc Tông Tây Lai hơi giận dỗi nói.

Luyện Chi Hữu Tình bật cười khi nghe Thu Sắc Tòng Tây Lai nói 1 đồng thành ngữ 4 chữ, “Ha ha, à..... không phải hôm qua Ngọc Môn Quan đã nói không tới được sao? Người ta phải theo “hầu hạ” phu nhân mà.”

“Vậy để em hỏi Mộng Luyện đã.” Luyện Chi Hữu Tình nói tiếp.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn nói: “Ừ.”

Đến chiều, hầu như mọi người đã đến đông đủ, chỉ thiếu Bình Hải Tịch Mạn Mạn, Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm và Luyện Chi Thân Tình.

Cả đám ngồi chờ ở cửa nam thủ đô.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Tiểu trúc mã, sao tiểu thanh mai nhà cậu còn chưa đến?

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Mạn Mạn đi chúc tết bà con chắc cũng sắp về rồi.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Ai..... Chừng nào mới vào tháp được trời?

[bang hội] Luyện Chi Hữu Tình: Ông muốn nhanh vào tháp hay nhanh gặp Mộng Sa hả?

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Cả hai cả hai, ta đang muốn biết bà dụ Mộng Sa đến bằng cách nào đây.

[bang hội] Luyện Chi Hữu Tình: Tất nhiên là ta có cách riêng của ta! Đến lúc đó đừng quá sùng bái ta nha.

[bang hội] Luyện Chi Kích Tình: Ta muốn kích tình! Ta muốn vào tháp!

[bang hội] Ta Là Thương Nhân: jq ca..... đâu đâu cũng có jq a~

[bang hội] Luyện Chi Gian Tình: Em trai à, sao em cứ gọi anh mãi thế? (jq= gian tình mờ)

[bang hội] Ta Là Thương Nhân: Thật ra thì mình rất sợ 2 người nói chuyện với nhau bởi vì rất jq!

[bang hội] luyện chi vô tình: Thân tình vừa gửi tin nhắn tới nói chút nữa mới lên được.

[bang hội] Luyện Chi Hữu Tình: Sao nhắn cho bạn mà không nhắn cho mình? 2 người có jq?!

[bang hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Các đồng chí ơi! Mình sắp xỉu vì cái jq rối loạn của các bạn đây!

[bang hội] Tướng Kỳ Mạc Ngân: Tân Nhân, Tiểu Thảo có nói bao giờ sẽ lên không?

[bang hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Em có biết đâu trời!

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Cô bé là ông xã em mà.

[bang hội] Luyện Chi Hữu Tình: Tây Lai ghen tị hả?

[bang hội] Luyện Chi Gian Tình: Ha ha ha ha ha ha.....

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Mọi người đừng sốt ruột, chúng ta hẹn lúc 3 giờ mà, còn chưa đến giờ hẹn đâu.

[bang hội] Luyện Chi Hữu Tình: Em qua yy tìm Mộng Sa đây. (mình chú thích yy chưa hí? Giống yahoo á)

Mọi người lại tiếp tục tán dóc, Luyện Chi Thân Tình, Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm và Bình Hải Tịch Mạn Mạn cũng nối đuôi nhau login.

Sắp 3 giờ thì.....

[bang hội] Luyện Chi Hữu Tình: Vô tình, Ái Tình, jq qua yy của “mộng luyện” mau, thật khinh người quá đáng mà.

[bang hội] Luyện Chi Gian Tình: Chuyện gì?

[bang hội] Luyện Chi Hữu Tình: Trà xanh và hồng trà định chiếm ngôi bang chủ, cả tên Nho Nhã Lễ Độ kia cũng vậy. Mình qua yy nói kỹ hơn.

[bang hội] luyện chi vô tình: Hàn đại thần, làm phiền anh đợi tụi em vài phút được không?

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Không thành vấn đề.

Gần nửa tiếng sau, Mộng Luyện và Mộng Sa đến cửa nam thủ đô.

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Tiểu Mộng Sa.....

Cùng lúc đó, Thu Sắc Tòng Tây Lai nhanh chân chạy đến cạnh Mộng Sa ra vẻ muốn hôn má cô.

Mộng Sa ngó lơ Thu Sắc Tòng Tây Lai, chạy vào giữa đám người của Đường Thi.....

[phụ cận] Mộng Sa: Xin lỗi mọi người, chúng tôi đến trễ.

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Không có việc gì không có việc gì, dù có trễ hơn anh cũng chờ em.

Mộng Sa vẫn làm lơ Thu Sắc Tòng Tây Lai mà nói tiếp.

[phụ cận] Mộng Sa: Thực xin lỗi vì lúc trước đã đối xử với mọi người như vậy.

[phụ cận] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Sao lại xin lỗi?

[phụ cận] Ta Là Thương Nhân:??????

Mộng Sa đột nhiên giải thích làm mọi người ở Đường Thi đều sửng sốt.

Thế là Luyện Chi Hữu Tình và Luyện Chi Thân Tình bùm bùm anh 1 câu em 1 câu kể lại mọi chuyện, bao gồm chuyện vừa rồi “mộng luyện” chia 2 phe chửi mắng nhau trên yy.

Bởi vì Mộng Sa rất ghét Thu Sắc Tòng Tây Lai, cộng thêm lúc đó đang chơi rất thân với cô là hồng trà, trà xanh và Nho Nhã Lễ Độ lại nói này nói kia nên bình thường cô cũng không có thiện cảm với Đường Thi nhất là khi thấy Đường Thi chiếm được rất nhiều thành trì thì càng không thích.

Sau chuyện lần này, Mộng Sa chợt nhận ra: người vẫn hay lấy lòng cô, người xưng chị xưng em với cô, người cô bình thường vẫn đối xử rất tốt với họ... lại đang lợi dụng cô.

Thì ra trà xanh và hồng trà đã sớm quen biết Thiên Hạ Vô Song, dù trà xanh và hồng trà cũng là những người tham gia gây dựng “mộng luyện”. Thì ra “thiên hạ thứ nhất” sớm đã muốn nuốt trọn “mộng luyện” để chống lại “Đường Thi ba trăm thủ”.

Mà Nho Nhã Lễ Độ lại là gián điệp của Thiên Hạ, khó trách kể từ lúc Nho Nhã Lễ Độ vào bang tới nay, mỗi lần bang chiến, “mộng luyện” còn chưa kịp chiếm thành thì người của Thiên Hạ đã biết họ đang ở đâu.

Thật ra thì cô và ca ca cũng không muốn xưng bá mộng cảnh. Ban đầu bọn họ lập bang hội là vì muốn cho mọi người cùng nhau luyện cấp, đánh chiếm 1 số thành trấn nhỏ mà thôi. (tới đây muốn cắn lưỡi quá, thật xin lỗi Mộng Luyện đại thần vì Văn nhầm giới tính của anh... 1 lần nữa so sorry ~.~)

Lại nói Mộng Sa và Mộng Luyện vốn là anh em ruột nhưng khi 2 người vào cấp 1 thì ba mẹ ly hôn, Mộng Luyện ở cùng mẹ, Mộng Sa sống với ba, nhưng 2 anh em vẫn học chung trường và giữ liên lạc. Đương nhiên, cùng chơi game online cũng là 1 cách để họ giữ liên lạc.

Bởi vì sự tùy hứng và ngu ngốc của cô, vì cô tin sai người nên bang hội mà anh cô tự tay gây dựng phải tan nát thành từng mảnh, bị buộc trở thành quân cờ của “thiên hạ”. Đến lúc này chợt nghĩ lại cô mới thấy, mọi người của Đường Thi đều rất tốt. Lúc trước tại sao cô lại mở miệng mắng chửi họ nhỉ? Bây giờ mới giải thích còn kịp sao?

Anh cô vẫn bảo đừng để ý- bắt đầu lại từ đầu- cùng lắm thì lại lập bang khác, lại làm quen với những người bạn mới mà thôi. Mộng Luyện cũng từng nói với Mộng Sa: ai không mắc lỗi lầm? Chính anh cũng có- cho Nho Nhã Lễ Độ vào bang chính là lỗi của anh, đây chính là cái gọi là sai 1 ly đi 1 dặm. Bây giờ mới biết hồng trà trà xanh là người như thế nào cũng không quá trễ, coi như nhận được 1 bài học đắt giá. Cô là em gái anh, trên đời này đâu có người anh nào không tha lỗi cho em gái mình? Huống chi đây cũng chỉ là trò chơi mà thôi, không thích thì logout là được.

Nói thật, bài học này cũng quá lớn, “mộng luyện” bây giờ chỉ còn lại 2 anh em, 1 số người bị Thiên Hạ Vô Song dụ hoặc vào Thiên Hạ, số khác cũng rời “mộng luyện”, dù sao họ chỉ muốn yên tĩnh chơi game- bày quây, chế thuốc- không muốn tranh giành xâu xé, cho nên cũng rời “mộng luyện”.

[loa] Mộng Luyện: Nho Nhã Lễ Độ, tao cho mày biết- tốt nhất là mày không trộm Mark y và ma trượng của Mộng Sa- nếu không tao sẽ báo với gm.

[loa] Nho Nhã Lễ Độ: Buồn cười! Tao có nhiều tiền thế này còn cần trộm đồ của tụi bây?

[loa] Ta Là Thương Nhân: MK! Lúc ca còn là người giàu nhất cũng chưa kiêu ngạo như mày a.

[loa] Trong Mộng Tìm Anh: Thế nào? Dựa được hơi của Đường Thi nên lại bắt đầu xoát loa hả?

[loa] Luyện Chi Hữu Tình: Nếu muốn người không biết, trừ phi mình đừng làm.

.....

.....

2 bên lại mắng nhau trên kênh loa.....

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Tiểu Mộng Sa, không sao đâu, tụi anh cũng chẳng để ý bọn nó làm gì.

[phụ cận] Tướng Kỳ Mạc Ngân: Đúng vậy, Mộng Sa, em cũng đừng để ý làm gì cho mệt.

Mộng Sa không nói gì. Càng lúc cô càng thấy xấu hổ, thì ra Đường Thi không phải là người xấu, thì ra người xấu là chính cô.

Đề tài này rất nặng nề, cần có người đứng ra giải khuây 1 chút, ví dụ như Bình Hải Tịch Mạn Mạn chẳng hạn.....

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Sao chưa vô tháp vậy? Em sắp thăng cấp rồi đây.

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Phu nhân, thì ra em không nói chuyện là vì mở acc khác đi luyện cấp?

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Ngạch..... Đúng vậy, con vũ công của em đã 93 rồi này.....

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Tiểu thanh mai mặc kệ tiểu trúc mã 1 mình chạy đi yêu đương vụng trộm ha.....

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn:..... Đồ Tây Lai ác ôn! Mộng Sa không để ý tên Tây Lai hư hỏng này là phải, làm đúng lắm Mộng Sa!

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Tiểu thanh mai, em đang phá hư tình cảm anh đó.

[phụ cận] Luyện Chi Hữu Tình: Thế tình cảm của Tây Lai là Tiểu Ngọc hả?

[phụ cận] Luyện Chi Thân Tình: Không đúng! Là Thương nhân!

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Stop stop stop! Đừng nói chuyện này. Tiểu trúc mã tạo đội kìa, chuẩn bị vào tháp thôi.

[phụ cận] Ta Là Thương Nhân: Thế thì đành dừng đề tài này vậy. Đại thần làm đội trưởng a.. Tháp Sophie, ta đến đây!

[phụ cận] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Đúng vậy, mau ngừng đề tài này đi thôi.

[phụ cận] Mộng Luyện: Đường thi rất hăng hái ha! Để tôi xuống yy cái đã, té ra mọi người không dùng yy, hại lúc trước tụi tôi kiếm không luôn mà không thấy.

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Vậy mọi người chuẩn bị đi, chúng ta tập hợp ở Ngải Nhĩ nha.

[phụ cận] Ta Là Thương Nhân: Ok! Go go go~

15 người lập thành đội bắt đầu làm nhiệm vụ, bao gồm: ma vương đạo sĩ Bắc Phong Giang Thượng Hàn, ma vương đạo sĩ Tân Mĩ Nhân Như Ngọc, thần quan Bình Hải Tịch Mạn Mạn, thần quan Thùy Ngôn Thốn

Thảo Tâm, thần quan Luyện Chi Thân Tình, thánh điện thập tự chinh Thu Sắc Tông Tây Lai, thánh điện thập tự chinh Luyện Chi Gian Tình, trí giả Luyện Chi Hữu Tình, thần xạ thủ Luyện Chi Vô Tình, chữ thập sát thủ Tướng Kỳ Mạc Ngân, vũ công Mộng Sa, tông sư võ thuật Mộng Luyện, nghệ nhân khôi hài Luyện Chi Ái Tình, thần tẩu thái bảo Luyện Chi Kích Tình cùng thần công tượng Ta Là Thương Nhân.

Lên đường đến tháp Sophie thôi!

27. Chương 45

Chương 45: Nhiệm vụ Tháp Sophie

Cả nhóm Đường Thi lục tục chạy đến Ngải Nhĩ thành. Theo hướng dẫn trên diễn đàn thì đến góc phải phía dưới map là 1 bến tàu, tại đây có 1 npc là thuyền trưởng.

Nói đúng ra thì nhiệm vụ này là 1 bản sao, theo hướng dẫn trên diễn đàn thì tháp có 102 tầng, mỗi tầng đều có 1 boss, phải diệt hết quái trong tầng mới đến tầng tiếp theo được. Mê cung chỉ có thể được đội trưởng mở ra. Nếu muốn rời đội hoặc giải tán đội hay vào đội trong mê cung thì sẽ trở lại điểm sống lại, nói cách khác là chết vạn lần cũng không được chọn về thành (khi chết có 2 lựa chọn là sống lại tại chỗ- cần hình nhân thể thân hoặc có người “hồi sinh” cho- hoặc về thành sống lại), nếu không sẽ thành dã tràng xe cát mà thôi.

6 map riêng biệt xếp thành 102 tầng như sau: map 1: tầng 1- tầng 25, map 2: 26- 50, map 3: 51- 75, map 4: 76- 99, map 5: tầng 100 và map 6: 101- 102. Thời gian quy định để vào mỗi map trong mê cung là 4 giờ, nếu quá thời gian cũng chỉ là kiểm củi 3 năm thiếu 1 giờ.

Trên ts.....

Thu Sắc Tông Tây Lai nói: “Mỗi map 4 giờ, tính cả 6 map không phải vừa đúng 1 ngày sao?”

Tân Mĩ Nhân Như Ngọc nói: “Vậy phải đi suốt đêm à?”

Luyện Chi Thân Tình lại tiếp theo nói: “Bây giờ là 4 giờ, 24 giờ nữa không phải là đến rạng sáng sao? Vậy hôm nay phải cày suốt đêm hả trời?!”

“Không cần, nó quy định là 4 giờ nhưng chúng ta có thể làm xong nhanh hơn mà.” Bắc Phong Giang Thượng Hàn nói.

“Suốt đêm hả? Em chưa thử chơi suốt đêm bao giờ cả...” Mạn Mạn háo hức nói.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn nói: “Mạn Mạn, chơi suốt đêm không tốt cho sức khỏe.”

Thu Sắc Tông Tây Lai và Tân Mĩ Nhân Như Ngọc đồng thanh: “Tiểu thanh mai, tiểu trúc mã nói chơi suốt đêm không tốt cho sức khỏe kìa.”

Bất đắc dĩ, Bình Hải Tịch Mạn Mạn lại bị chọc ghẹo nữa, “Này..... 2 người kia, em không thêm trạng thái cho mấy người nữa!”

“Tiểu thanh mai, đừng vậy mà... anh sẽ bảo vệ em, em thêm trạng thái cho anh đi.” Thu Sắc Tông Tây Lai ồ ào.

Tân Mĩ Nhân Như Ngọc đắc ý nói: “May mà Tiểu Thảo nhà anh cũng là thần quan, Tiểu Thảo, thêm trạng thái cho anh đi.”

Nhưng Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm toàn thêm trạng thái giúp những người khác, riêng Thu Sắc Tông Tây Lai cùng Tân Mĩ Nhân Như Ngọc thì không. Thế là 2 người này phải năn nỉ ỷ ôi 3 vị thần quan trong nhóm.

Thu Sắc Tông Tây Lai thăm oán, “Này, 3 vị thần quan đáng kính ơi, đừng bắt nạt người ta vậy mà.”

Bình thường Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm rất ít nói chuyện giờ lại lên tiếng: “Ha ha, tụi em đều ủng hộ chị Mạn Mạn, ai kêu anh Tây Lai ghẹo chị ấy.”

Thu Sắc Tòng Tây Lai lại tiếp tục giả vờ đáng thương, “Tiểu Mộng Sa, mấy cô kia đều bắt nạt anh kìa, anh quá đáng thương đúng hông?~”

Bắc Phong Giang Thượng Hàn lại nói: “Tây Lai, cậu chưa nghe câu ‘người đáng thương luôn có chỗ đáng hận’ sao?”

Thu Sắc Tòng Tây Lai ăn vạ, “Giang Hàn, cậu cứ bênh tiểu thanh mai nhà cậu cho sướng đi, khỏi để ý tình anh em của tụi mình!”

Bắc Phong Giang Thượng Hàn cười khê, “Đừng vờ vịt nữa, vào map thôi, mọi người thêm trạng thái đi, nhớ dùng giấy cam đoan nữa nha.”

Giấy cam đoan là 1 vật phẩm của thương thành có tác dụng trong 30 phút giúp người chơi không mất kinh nghiệm nếu bị quái đánh chết, vật phẩm này chỉ dùng được trong bản sao.

Mộng Luyến cũng bắt đầu trò chuyện rôm rả với cả bọn, “Giang Thượng Hàn, tiền giấy cam đoan của tôi với Mộng Sa sẽ trả lại cậu sau há.”

“Không cần.....” Bắc Phong Giang Thượng Hàn còn chưa nói xong đã bị Thu Sắc Tòng Tây Lai ngắt lời.

“Cái gì chứ?! Mộng Sa là người của em, giấy cam kết của Mộng Sa phải do em trả tiền chứ! Còn anh á, đương nhiên cũng vậy.” Thu Sắc Tòng Tây Lai bướng bỉnh nói.

Lúc này, Luyến Chi Thân Tình” Phốc” 1 tiếng cười sặc sụa, “Ha ha ha ha, anh có Tân Nhân và Thương nhân còn chưa đủ hả? Cả Mộng Luyến cũng không tha!”

“Đúng, vậy rốt cuộc ai mới là người ấy của cậu?” Luyến Chi Hữu Tình “đen tối” nói.

Mộng Sa bỗng lên tiếng: “Giấy cam kết để tôi lo, không cần Thu Sắc Tòng Tây Lai vất vả! Giang Thượng Hàn, lát nữa em trả cho anh sau.” Cô nói rất bình thản không chút nề tình.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn cũng rất bình tĩnh nói: “Tiền giấy cam kết do Tây Lai trả cả, em trả tiền cho cậu ấy là được.”

Thật ra thì tiền giấy cam đoan do Thu Sắc Tòng Tây Lai trả 1 nửa, nửa kia Bắc Phong Giang Thượng Hàn trả.

Thu Sắc Tòng Tây Lai nghe đến đây vội cướp lời: “Anh không cần tiền, anh cần người, em lấy thân báo đáp đi.”

Mọi người cười ầm lên.....

Mộng Luyến cũng lẩm bẩm: “Nói nghe, Tây Lai, cậu có để ý em tôi cũng đừng “thành thật” như vậy a, dù gì anh con bé (it’s him) cũng đang nghe mà.”

Thu Sắc Tòng Tây Lai lại nịnh nọt: “Anh vợ à, bang chiến lần trước anh nói đem Mộng Sa gả cho em mà, anh thực hiện lời hứa đi chứ?”

Đột nhiên, hệ thống thông báo, cửa vào tháp Sophie chính thức mở ra.

[hệ thống] “Đội ngũ: Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn, đội trưởng: Bắc Phong Giang Thượng Hàn” đã tiến vào tháp Sophie.

Thật ra thì đội này đã tạo từ lâu rồi, tên là do Mạn Mạn dùng acc anh đặt khi cô kéo acc 2 người đi luyện cấp. Bắc Phong Giang Thượng Hàn không lập đội mới mà trực tiếp mời mọi người vào đội này cho nên..... Kênh loa lại xôn xao.

[loa] Nhất Mộc Bất Thủy: Hàn đại thần đi tháp a? Cố lên, cố lên, chúng em cổ vũ tinh thần cho ngài.

[loa] Nhất Quả Trang Đường: Thủy Thủy, đó không phải điều quan trọng a! Quan trọng là cái tên dễ thương của đội bọn họ kìa: Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn- đúng là lời tỏ tình của vợ chồng đại thần mà!

[loa] Hoa Khai Hoa Lạc: Đường Thi cũng vào tháp rồi sao Thiên Hạ còn chưa ra tay nhỉ? Tò mò tò mò.

[loa] Nhất Quả Trang Đường: Em trai, làm sao Thiên Hạ bằng Đường Thi được, đi đi đi.

Tính ra thì sáng nay Thiên Hạ cũng định vào tháp, đáng tiếc là bang hội quá nhiều người, mà người nào cũng muốn đi cả nhưng 1 đội chỉ có 15 người thôi, thế nên bọn họ còn bận tranh giành xem ai được vào tháp. Đến giờ trong Thiên Hạ còn đang cực kỳ căng thẳng, bang phái chia hẳn ra làm 3 phe: Thiên Hạ Tiểu Tinh- cầm đầu những người ở Đường Thi lúc trước, hồng trà & trà xanh- cầm đầu những người ở “mộng luyến” lúc trước & những thành viên khác của Thiên Hạ.

Trở lại ts của Đường Thi.....

Bắc Phong Giang Thượng Hàn nói: “Mọi người chuẩn bị xong chưa? Chúng ta bắt đầu xuất phát.”

“ Thì ra tên đội sâu xa như vậy a, tiểu trúc mã.” Thu Sắc Tòng Tây Lai luôn thích chọc ghẹo chuyện 2 người.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn nói: “Đúng vậy, cậu có muốn cũng không được đâu.”

Phong Mạn Mạn đang thêm trạng thái thì Giang Hàn thì thầm với cô.

[thì thầm]from Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Phu nhân, rất có ý nghĩa a, thì ra em cũng có ý này à.

Bởi vì tên đội do Phong Mạn Mạn đặt nên những người khác trên Giang Hàn mà Giang Hàn thì quay sang trên cô.

[thì thầm]to Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Em có ý gì đâu, đặt bữa ấy mà.

[thì thầm]from Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Phu nhân à, anh hiểu tấm lòng của em mà, có điều nếu đổi thành 3 chữ kia (I love u í) thì anh sẽ hiểu rõ hơn đấy.

[thì thầm]to Bắc Phong Giang Thượng Hàn:.....

Thu Sắc Tòng Tây Lai hô to, “Ê ê ê, đội trưởng đâu rồi? Vào tầng 1 đi kìa.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn tỉnh rụi: “Mọi người chuẩn bị xong chưa? Vào thôi!”

Vì chỉ đội trưởng có thể mở cửa mê cung nên Bắc Phong Giang Thượng Hàn phải chọn vào mê cung mới được.

Chuyển map.....

[nêu lên] Thời gian trong map: 4 giờ, tầng thứ nhất bắt đầu.

[nêu lên] Còn 36 quái vật trong tầng.

Phải giết sạch quái vật trong tầng mới vào tầng 2 được, những tầng tiếp theo cũng thế.

Những người khác không cần ra tay, Ta Là Thương Nhân đã đến 1 con chém 1 con, đến 2 con chém cả cặp,... mãi đến khi boss vua bá lợi (k biết con gì nữa ~.~) xuất hiện, mọi người mới có dịp ra tay.

Thu Sắc Tòng Tây Lai mở chế độ tự động chém quái rồi cần nhả: “Tầng thứ nhất cũng quá dễ đi à, lúc trước ca còn 1 mình giết thiên thần ba lợi cơ.”

[nêu lên] Còn 1 quái vật trong tầng

Trong tầng này, mỗi lần giết 1 quái thì lại có thông báo. “Rớt 1 mũ ba lợi, rớt 1 mũ ba lợi.” Luyện Chi Gian Tình cũng xông vào chém vua ba lợi.

[hệ thống] “ Đường Thi ba trăm thủ” Ta Là Thương Nhân thành công giết chết vua ba lợi, mvp 1 (mỗi lần giết boss đc +1 mvp, điểm này chắc tính như người đứng đầu phó bản í), tổng số lần 1.

[loa] Ta Là Thương Nhân: Rớt cục có mvp! Ca ca vô địch rồi~

Luyện Chi Gian Tình kinh ngạc nói: “Rõ ràng người chém cuối cùng là mình mà, vì sao mình không có mvp?”

“Vận may + đạo đức.” (bên ấy có vụ vận may gắn liền nhân cách) Ta Là Thương Nhân hí hửng.

Tân Mĩ Nhân Như Ngọc chêm 1 câu: “Boss dỏm thế này công tử ta mới lười ra tay đâu.”

“Tiểu Ngọc, em phải nói cô nương ta mới đúng.” Luyện Chi Thân Tình đâm chọc.

Luyện Chi Hữu Tình phản đối, “Không phải, em chưa hiểu Tiểu Ngọc rồi...” Sau đó còn giả giọng Tân Mĩ Nhân Như Ngọc nói, “Phải như vậy nè: Boss dỏm thế này bà đây mới lười ra tay đâu.”

“Ha ha ha hắc hắc hắc.....” Mọi người cười ầm ĩ, cả Mộng Sa từ đầu đến giờ còn yên lặng không nói gì cũng phải phì cười. Có đám người như vậy cùng vào tháp thì lo gì phải buồn chán, rất vui vẻ nữa là khác.

“Không cần gọi mình là Tiểu Ngọc!” Tân Mĩ Nhân Như Ngọc còn nói, “Tầng 2 ới, ta đến đây! Lần này mấy người đừng giành mvp đấy.”

Thu Sắc Tòng Tây Lai nói: “Chờ coi, chắc chắn mvp là của ta.”

[nêu lên] Thời gian trong map: 4 giờ, tầng thứ hai bắt đầu, thời gian còn lại: 3 giờ 55 phút 32 giây.

[nêu lên] Còn 31 quái vật trong tầng

Bắc Phong Giang Thượng Hàn nói: “Trên diễn đàn nói tầng thứ hai đánh sói, sói là quái vật đi theo bầy, Tân Nhân, chúng ta dùng phép giết cả bầy mới được.”

“Vậy lần này mvp chắc chắn là của mình rồi.” Tân Mĩ Nhân Như Ngọc hưng phấn nói.

[hệ thống] “Đội ngũ: Thiên hạ thứ nhất đánh bại Đường Thi, đội trưởng: Thiên Hạ Vô Song” tiến vào Tháp Sophie.

Ta Là Thương Nhân nói: “Bọn Thiên Hạ cũng đến?”

“Vậy chẳng phải mình sẽ đụng bọn họ?” Luyện Chi Kích Tình thắc mắc.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn giải thích: “Sẽ không, từng đội trưởng sẽ mở 1 map riêng cho đội đó, map này chỉ có chúng ta thôi cho nên sẽ không gặp bọn kia.”

Thu Sắc Tòng Tây Lai nói: “Thiên Hạ đang muốn khiêu khích tụi mình mà, tụi mình phải đến đỉnh tháp nhanh hơn bọn nó mới được.”

Luyện Chi Gian Tình cũng ủng hộ Tây Lai: “Đúng vậy, không ngờ đám Thiên Hạ chết tiệt kia lại dám đặt tên đội cả chồn như vậy!”

Thu Sắc Tòng Tây Lai lại trêu ngược Giang Hàn: “Tên của đội Thiên Hạ có quyết tâm hơn chúng ta nhưng tên của chúng ta cũng rất tương thân tương ái mà. Đúng rồi, mọi người cùng hô to với mình nào: tương thân tương ái.....”

Tân Mĩ Nhân Như Ngọc cũng nhốn nháo theo Thu Sắc Tòng Tây Lai: “Đúng vậy, tương thân tương ái.....”

Phong Mạn Mạn đang muốn nhảy dựng lên thì có tin nhắn của người lạ gửi tới.

[thì thầm]from manh chi ha ha: Rốt cục con cũng nói chuyện được với mẹ rồi.

[thì thầm]to manh chi ha ha: Vậy hả? Xin lỗi nha, lúc trước mình để Từ chối tin nhắn.

[thì thầm]from manh chi ha ha: Mẹ đang ở đâu? Khi nào mới nhận nuôi con?

Phong Mạn Mạn chợt nhớ ra cô quên băng cô bé tiểu kiếm sĩ kia.

[thì thầm]to manh chi ha ha: Ai da, mẹ quên, giờ mẹ vào tháp rồi, để mai được không?

[thì thầm]from manh chi ha ha: Mẹ đi tháp gì vậy? Dẫn Tiểu Manh theo được không?

[thì thầm]to manh chi ha ha: Có nhiệm vụ mới vào được, tụi mẹ đang đi nửa đường

không ra được, mai con có lên không?

[thì thầm]from manh chi ha ha: Có, mẹ ạ, mai mẹ nhận nuôi con được không?

[thì thầm]from manh chi ha ha: ok.

[thì thầm]to manh chi ha ha: Vậy con không quấy rầy mẹ làm nhiệm vụ nữa.

[thì thầm]from manh chi ha ha: Ủ, bye con~

“Mạn Mạn, sao không nhúc nhích gì vậy em? Em còn sp không? Cho anh 1 chút.” Bắc Phong Giang Thượng Hàn nói.

Bình Hải Tịch Mạn Mạn vội vàng nói: “Có có.” Sau đó cô dùng kỹ năng vợ chồng, chuyển sp của mình cho Bắc Phong Giang Thượng Hàn.

“Đúng rồi, lúc này cực căng nhắc cho em nói mai mình đi nhận nuôi con bé.” Bình Hải Tịch Mạn Mạn nói với Bắc Phong Giang Thượng Hàn.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn nói: “Không thành vấn đề.”

Thu Sắc Tòng Tây Lai giả bộ kinh ngạc: “Oh my god (~trời đất ơi!), 2 người có con rồi hả? Mấy tháng?”

Bình Hải Tịch Mạn Mạn nói: “Tây Lai hư hỏng! Hừ hừ.”

Sợ lại không gặp được cô bé như lần trước, Phong Mạn Mạn lại nhấn tin.

[thì thầm]to manh chi ha ha: Đúng rồi, qq của con là gì?

Nhưng chỉ nhận được thông báo.....

[nêu lên] nhân vật không online.

Ai, logout rồi, lần trước đã lỡ hẹn rồi, lần này phải ráng đúng hẹn thôi, mai nhớ thêm qq mới được.

28. Chương 46

Tính ra thì 50 tầng đầu của tháp cũng khá dễ đánh vì toàn là quái yếu và boss nhỏ. Đường Thi và Thiên Hạ đều giành giật từng giây đến tầng tiếp theo, dựa theo thông báo của hệ thống thì tuy Thiên Hạ đến sau Đường Thi 1 chút nhưng sự chênh lệch các tầng giữa bọn họ càng lúc càng ít.

[hệ thống] “ thiên hạ thứ nhất” Thiên Hạ Vô Song thành công giết chết nga tái (chắc nagar- phù thủy nửa người nửa rắn quá) Lí Tư,.mvp 1, tổng số lần: 87.

Thế là kênh loa vừa vắng lặng 1 lúc lại náo nhiệt lên.

[loa] Tiểu Khuynh Thành: Thiên Hạ giỏi lắm, người đông sức mạnh a! Ha ha ha, Thiên Hạ vô địch~

[loa] sát thủ vì xoát Joaquin: Ta nói Thành ca đừng cười nữa được không, ca cười thành sập nữa bây giờ. (tiểu~ cười; khuynh~ nghiêng, sập, đổ)

[loa] Nhất Quả Trang Đường: Thiên Hạ đi nhanh vậy ta, chưa đầy 10 phút 1 tầng.

Thấy Thiên Hạ đã lên 1 hơi cả mấy tầng, Thu Sắc Tòng Tây Lai và Ta Là Thương Nhân bắt đầu sốt ruột.

Thu Sắc Tòng Tây Lai nhìn thông báo xong lại hét lên: “MK! Có lầm không? Sao giờ chỉ hơn có 1 tầng.”

“Sao bây giờ họ chỉ thấp hơn chúng ta 1 tầng thôi nhỉ? Lúc trước không phải còn 5 tầng sao?” Ta Là Thương Nhân cũng nghi hoặc.

[nêu lên] Thời gian trong map: 4 giờ, thời gian còn lại: 1 giờ 03 phút 12 giây.

[nêu lên] Còn 1 quái vật trong tầng

Giang Hàn nhìn màn hình rồi nói: “Đến tầng 50 rồi, không đầy 4 giờ đã đi hết 2 map- chúng ta đã đi rất nhanh, có điều bọn kia lại đi rất rất nhanh.”

Thu Sắc Tông Tây Lai nóng nảy, “Vậy làm sao bây giờ, bọn họ sắp vượt qua chúng ta rồi. Lần nào cũng do Thiên Hạ Vô Song nhận mvp hết, Mộng Luyện, anh cũng là tông sư võ thuật- thử đánh xem nhanh hơn không? Em dùng vật phẩm cho mau.”

“Trần Tây, đừng hấp tấp, càng lên cao quái càng khó đánh, chúng ta phải để dành đồ đến phút cuối mới dùng được.” Bắc Phong Giang Thượng Hàn ngắt lời Thu Sắc Tông Tây Lai.

Thu Sắc Tông Tây Lai thở dài, “Ai, cũng biết là không vội được nhưng Thiên Hạ theo sát thế mà đi cả tầng rồi chưa thấy con boss kia a.”

“Nhưng... em muốn đi ăn cơm.” Bình Hải Tịch Mạn Mạn đột nhiên chọt 1 câu.

Luyện Chi Hữu Tình: “Em cũng muốn đi ăn.”

“Mọi người đều ăn cơm sớm thế sao? Nhà mình phải 8 giờ mới ăn.” Tân Mĩ Nhân Như Ngọc nói.

Cũng không biết do Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm quá nhút nhát hay microphone bị trục trặc mà giọng cô nhỏ xíu, “Xin lỗi mọi người, em cũng muốn ăn cơm.”

“Vậy mọi người đều đi ăn đi, cứ treo acc đó là được.” Bắc Phong Giang Thượng Hàn nói.

“Trần Tây chưa đói đúng không? Đi kiếm lão pháp vương với mình.”

“Hàn đại thần, em cũng chưa đói, để em đi với.” Luyện Chi Thân Tình nói.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn đáp: “Vậy được, Tân Nhân cũng chưa phải không? Ở lại bảo vệ những người khác đi kéo lát boss xuất hiện thì bị giết sạch.”

“Không thành vấn đề.” Tân Mĩ Nhân Như Ngọc đồng ý ngay.

Sau đó, ai muốn ăn thì đi ăn, chưa ăn cũng tranh thủ tắm táp cho mát mẻ chờ ăn cơm, chỉ trừ Bắc Phong Giang Thượng Hàn, Thu Sắc Tông Tây Lai, Luyện Chi Thân Tình và Tân Mĩ Nhân Như Ngọc tiếp tục chiến đấu.

[hệ thống] “thiên hạ thứ nhất” Thiên Hạ Vô Song thành công giết chết lão pháp vương, mvp 1, tổng số lần: 88.

[loa] Nhất Mộc Bất Thủy: Đường Thi chưa diệt được lão pháp vương sao? Sao lại thế này?! Mau nói tình hình xem, sốt ruột chết mất.

[loa] Tiểu Khuynh Thành: Rõ ràng Thiên Hạ sắp đánh bại Đường Thi rồi còn gì! Thiên Hạ! Sùng bái mọi người.

[loa] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Thủy em, hãy bình tĩnh, mới tầng 50 mà thôi, cứ để bọn họ hí hửng 1 chút đi.

Tân Mĩ Nhân Như Ngọc không biết làm gì liền đứng tại chỗ xoát hết 2 cái loa cuối cùng.

[loa] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Cuối cùng 1 loa: nếu Đường Thi chúng ta còn bình tĩnh xoát loa như vậy thì mọi người hay tin rằng chúng ta đã nắm chắc phần thắng.

Thu Sắc Tông Tây Lai thấy Thiên Hạ đã sắp vượt qua Đường Thi thì nổi nóng rồi: “MK, dám để Thiên Hạ vượt qua chúng ta- hay hệ thống bị trục trặc rồi- nếu không sao cái lão pháp vương chết tiệt kia còn chưa xuất hiện?”

Thu Sắc Tông Tây Lai vừa dứt lời lão pháp vương đã bay đến chỗ anh, “Nó đây rồi! Chóng mắt mà xem tội tao hành hạ mày thế nào.” Thu Sắc Tông Tây Lai hét lên.

Tân Mĩ Nhân Như Ngọc ở cách đó khá xa nên chưa thấy gì nhưng nghe Thu Sắc Tông Tây Lai nói như vậy cũng la lối, “Giết nó! Mọi người xông vào hành hạ nó đi!”

Bắc Phong Giang Thượng Hàn không nhúc nhích. Anh nhìn Thu Sắc Tông Tây Lai dùng chiêu “chữ thập phán xét” đánh quái, Luyện Chi Thân Tình thì giúp Thu Sắc Tông Tây Lai thêm máu và “thiên nộ” lão pháp vương.

Chỉ 1 lúc sau, hệ thống thông báo.

[hệ thống] “ Đường Thi ba trăm thủ” Thu Sắc Tông Tây Lai thành công giết chết lão pháp vương,.mvp 1, tổng số lần: 43.

“Hừ, thấy sự lợi hại của ca chưa!” Thu Sắc Tông Tây Lai rút cục cũng “kiêu ngạo” trở lại.

Luyện Chi Thân Tình rất nghiêm túc nói: “Mọi người đều không nhúng tay nên không phải mọi người “hành hạ” (sao Vân nghĩ đến cảnh 1 nữ cầm roi da quất 1 nam hử? Chắc nhiễm SM rầu) lão pháp vương mà là anh “hành hạ” nó.”

“Ai kêu không chịu đánh, mà thôi, hành thì hành, đến map tiếp theo đi.” Thu Sắc Tông Tây Lai cự lại.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn hỏi: “Vừa nãy đi uống nước, giết lão pháp vương rồi hả?”

Thu Sắc Tông Tây Lai nói: “Đương nhiên, là mình xử nó đó.”

Lúc này, Luyện Chi Thân Tình rút cục nhịn không được phì cười, hơn nữa còn là cười sặc sụa, “Anh ấy “hành hạ” lão pháp vương, ha ha ha ha..... Lão pháp vương là nam mà anh lại “hành hạ” người ta, ha ha ha..... Thì ra người “yêu” của anh không phải Tiểu Ngọc, cũng không phải Thương Nhân,... mà là lão pháp vương!”

Thu Sắc Tông Tây Lai nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Luyện..... Chi..... Thân..... Tình..... Bị..... BỆNH..... Rồi!”

Không lâu sau, mọi người đều đã trở lại.

[nêu lên] Thời gian trong map: 4 giờ, tầng thứ 51 bắt đầu, thời gian còn lại: 4 giờ0 phân0 giây.

[nêu lên] Còn 51 quái vật trong tầng

Một tầng mới lại bắt đầu. Trước mắt, Đường Thi hơn Thiên Hạ 1 tầng, nhưng Thiên Hạ lại có vẻ nhanh hơn Đường Thi.

Càng ngày thời gian giữa mỗi lần thông báo lại càng dài, điều này có nghĩa là càng về sau quái vật càng khó đánh. Nhưng cứ theo đà này thì Thiên Hạ sẽ lại rút ngắn khoảng cách với Đường Thi.

Giang Hàn thì muốn vừa đánh vừa ăn, Thu Sắc Tông Tây Lai thì nói anh không đói, Luyện Chi Thân Tình cũng học Giang Hàn- vừa ăn vừa đánh, Tân Mĩ Nhân thì nói phải đi ăn rồi.

Cho nên, Đường Thi đành đi chậm lại.

Trước khi Tân Mĩ Nhân Như Ngọc đi, anh bảo Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm dùng kỹ năng vợ chồng “nắm tay” kéo anh đi. Tuy hầu hết cao thủ đi ăn rồi thì chắc chắn Đường Thi không đánh nhanh như trước nhưng ít ra cũng không dừng hẳn lại.

Lúc này, Phong Mạn Mạn thấy trước màn hình xuất hiện 1 dòng chữ.....

[nêu lên] Bắc Phong Giang Thượng Hàn muốn nắm tay bạn, đồng ý hay không?

Bình Hải Tịch Mạn Mạn: “Sao vậy anh?”

“Chơi suốt mấy tiếng rồi, anh nắm tay kéo em đi, em nghỉ 1 chút đi.” Bắc Phong Giang Thượng Hàn nói.

Bình Hải Tịch Mạn Mạn nói: “Vậy được rồi, em đi tắm cho tỉnh táo lại đã.”

Luyện Chi Thân Tình giúp Luyện Chi Vô Tình thêm trạng thái, “Hàn đại thần thực biết săn sóc! Em cũng muốn có 1 anh chồng vừa biết săn sóc, vừa lợi hại như vậy quá.”

“ Không phải em có Vô Tình sao?” Luyện Chi Hữu Tình ái muội hỏi.

Luyện Chi Thân Tình nói: “Đâu có! Tụi em là bạn bè thôi mà, anh đừng nói lung tung!”

Thu Sắc Tông Tây Lai đột nhiên cũng nhõng nhẽo, “Tiểu Mộng Sa, anh cũng mệt, em nắm tay anh được không?”

Luyện Chi Thân Tình khinh bỉ, “2 người còn chưa kết hôn thì làm sao dùng kỹ năng vợ chồng hả!”

“Bởi thế tụi mình phải kết hôn nhanh đi em, sau này cưới nhau rồi- nếu em mệt anh sẽ kéo tay em đi, sẽ nhận con nuôi, sẽ “bảo hộ” (tên kỹ năng) em, còn có thể chuyển máu cho em. Anh nhiều máu lắm, không sợ thiếu, anh nhiều tiền lắm, có thể mua đồ trang sức cho em, em thích vật cưng anh đi bắt, kết hôn rồi anh có thể.....”

Mộng Sa chọt 1 câu: “Kết hôn rồi anh có thể ly hôn.”

Luyện Chi Gian Tình cười to, “Mộng Sa à, sao bây giờ anh mới phát hiện em cũng có thể kể chuyện cười nhỉ?”

Ai cũng nghĩ Thu Sắc Tông Tây Lai sẽ tiếp tục nhõng nhẽo hay than oán gì đó, không ngờ, anh chàng lại nói tỉnh bơ: “Cũng được! Vì ly hôn, chúng ta kết hôn đi! Nhớ đấy, ra khỏi tháp xong tụi mình đi kết hôn!”

“Tôi có nhận lời anh đâu.”

“Không phải em vừa nói cưới xong có thể ly hôn sao? Vậy kết hôn đi rồi ly hôn sau, anh không ngại đâu.”

“Tôi lại chưa nói muốn kết hôn.”

“Có, em mới nói mà, mọi người cũng nghe được đúng không?”

Rất ít khi tham gia mấy cuộc trò chuyện thể này như Bắc Phong Giang Thượng Hàn cũng chen 1 câu: “Có nghe. Cho nên Mộng Sa à, em cứ giả cho Tây Lai trước đi rồi ly hôn sau.”

Ta Là Thương Nhân cũng hòa vào nói: “Đúng vậy, Hàn đại thần nghe được, mọi người cũng nghe được.”

“Khụ khụ” Cả Mộng Luyện cũng nói, “Ừ, anh cũng đồng ý, dù sao chỉ là trò chơi thôi mà.”

Từ lúc vào tháp đến giờ, Mộng Luyện để ý thấy dù quái vật mạnh hay yếu gì thì Thu Sắc Tông Tây Lai vẫn đi gần Mộng Sa. Nếu Mộng Sa bị công kích, Thu Sắc Tông Tây Lai sẽ lập “bảo hộ” cô. Tầng 1 như vậy, tầng 50 60 cũng vậy. Dọc đường đi, tuy Thu Sắc Tông Tây Lai vẫn nhao nhao đòi + mvp nhưng mỗi khi boss xuất hiện, việc đầu tiên mà anh làm là “bảo hộ” Mộng Sa.

Thật ra Mộng Sa cũng không căm ghét gì Thu Sắc Tông Tây Lai, chỉ vì chuyện của ba mẹ khiến cô rất không quen bị nam sinh theo đuổi. Dù ngoài đời hay trong game, cô đã quen lạnh lùng cự tuyệt người khác. Những người theo đuổi cô lúc trước cũng vì vậy mà chạy mất dép nhưng Thu Sắc Tông Tây Lai thì khác- cô cũng không hiểu cảm giác của mình đối với anh, càng không biết nên đối xử với anh thế nào cho phải.

Thôi, cô cứ thử nghe theo trái tim mình mà đón nhận anh vậy.

Mộng Sa nói: “Đã tiền nhiều như vậy thì muốn cưới cứ cưới, có điều anh phải lo cả tiền làm đám cưới và tiền ly dị.”

“Không thành vấn đề, không thành vấn đề!!!” Thu Sắc Tông Tây Lai nhảy dựng lên vì vui mừng.

Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm cũng chúc mừng: “Chúc mừng, chúc mừng, kết hôn mới là việc tương thân tương ái nhất ấy nhỉ!”

Lời chúc còn chưa nói xong thì boss vua hổ mang xuất hiện.

[vua hổ mang]

hp:254993

Cấp bậc:73

Thuộc tính: Niệm

Phạm vi đánh:10m

Vì quái vật từ tầng 50 trở lên không có hướng dẫn cụ thể trên diễn đàn nên chỉ có thể dựa vào kỹ năng của Bắc Phong Giang Thượng Hàn thăm dò (scan!?) rồi quyết định nên đánh thể nào.

Vua hổ mang đánh rất mạnh, hơn nữa lại dùng phép công kích tập thể (đánh nhiều người 1 lúc), cho nên 2 vị thần quan là Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm và Luyện Chi Thân Tình rất vất vả mới cứu máu cho mọi người được.

Mọi người bị vua hổ mang đánh đến tan tác. Mộng Luyến 3 lần liên tiếp dùng bá vương quyền nhưng bị khắc thuộc tính (kiểu như mộc- cây cối khắc thổ- đất nhưng ngược lại thì không được á), ba lần đều miss. Lúc này, Bắc Phong Giang Thượng Hàn đã nghĩ ra cách đánh nó.

“Thân Tình dùng “ánh sáng dẫn đường” (mỗi 4 giây cứu 777hp), mọi người đứng yên trong luồng sáng.” Bắc Phong Giang Thượng Hàn nhanh chóng chỉ huy mọi người: “Tiểu Thảo cứu máu giúp mọi người. Gian Tình “bảo hộ” anh với Mạn Mạn. Tây Lai “bảo hộ” Mộng Sa. Mộng Sa cứ như cũ.”

Vua hổ mang lại dùng phép tập thể công kích Đường Thi. Nếu lúc này mọi người có mặt tại hiện trường sẽ thấy cảnh 1 chàng ma vương đạo sĩ tóc bạc nắm tay 1 nàng thần quan tóc trắng phát phơ, tay kia cầm gậy phép (trượng đẩy, not đũa phép nhớ ^^) chỉ vào vua hổ mang. Cây gậy phát ra 1 luồng sáng màu trắng sữa, áo choàng của chàng bị gió thổi bay phần phật (nhớ lại lúc mặc áo mưa đi xe, chẹp chẹp), những luồng sáng phép thuật màu đỏ, màu trắng, màu vàng quay cuồng quanh chàng.

Vua hổ mang đang công kích Bắc Phong Giang Thượng Hàn nửa chừng thì dừng lại, quay sang đánh những người khác. Bởi vì công kích vật lý (đánh tay không or = vũ khí) của nó xa đến 3m nên Tiểu Thảo không cứu máu kịp, người trong đội lần lượt hy sinh. Vì không có thần quan trị liệu nên cả 2 người nhiều máu như Thu Sắc Tông Tây Lai và Luyến Chi Gian Tình cũng trúng trạng thái xấu (độc hay nguyên rửa... gì đấy) mà ngã xuống.

Đội ngũ chỉ có Bắc Phong Giang Thượng Hàn và Bình Hải Tịch Mạn Mạn sống sót nhưng vì Phong Mạn Mạn còn chưa tắm xong nên thật ra cũng chỉ còn mỗi mình Bắc Phong Giang Thượng Hàn chiến đấu. Anh tránh né công kích thật nhanh. Tường băng- thất bại, lại 1 chiêu tường băng- lại thất bại. Anh không đem Lam Thạch (chắc giống lam thủy- thêm mp- quá) nên cũng không thể dùng “ám vách”.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn vừa uống thuốc vừa tránh bên này né bên kia, cứ như vậy chừng 5 phút thì thuốc cũng sắp hết.

“Mình hết bạch thủy rồi, chắc không cố được lâu đâu.” Bắc Phong Giang Thượng Hàn nói.

Tân Mĩ Nhân Như Ngọc vừa trở về thì thấy xác người đầy đất, đương nhiên, trong đó cũng có anh.” Không phải đâu?! Đi được nửa đường rồi mà, đừng chết sạch thế chứ! Giang Thượng Hàn, anh cố lên a.”

Ta Là Thương Nhân, “Hình như Thiên Hạ cũng không qua được tầng này! Chẳng lẽ mọi người đều bị vua hổ mang giết sạch sao? Đừng nói là chúng ta cũng như vậy nha.”

Thu Sắc Tông Tây Lai nói: “Giang Hàn, cố lên, lúc này mình có “thăm dò” nó, chắc cũng sắp chết rồi, đánh vài cú nữa là được.”

Nhưng... vì Bắc Phong Giang Thượng Hàn hết cả máu và phép, lại không còn thuốc men gì nên cũng đã hy sinh.

Vua hổ mang công kích tới người cuối cùng trong đội: Bình Hải Tịch Mạn Mạn.....

29. Chương 47

Vua hổ mang nhanh chóng chuyển sang đánh người duy nhất còn lại trong map- Bình Hải Tịch Mạn Mạn, còn may là trang bị của cô cũng rất tốt- được bảo (áo bảo của thần y) do Bắc Phong Giang Thượng Hàn chế tạo, thêm máu nhiều, phòng ngự cũng cao, thế nên Bình Hải Tịch Mạn Mạn cũng coi như có kha khá máu.

Nhưng Bình Hải Tịch Mạn Mạn vẫn không nhúc nhích đứng tại chỗ, vua hổ mang dùng đao chém vài nhát thì lượng máu của cô còn không tới 1 nửa.

“Ai da, tiểu thanh mai còn chưa chịu về! Chắc tiêu hết cả đám thật rồi!” Thu Sắc Tòng Tây Lai nhìn lượng máu của Bình Hải Tịch Mạn Mạn.

Bình Hải Tịch Mạn Mạn vẫn không nhúc nhích. Cả đám sốt ruột anh 1 câu tôi 1 câu than thở trên ts, Luyện Chi Hữu Tình còn nói đùa, “Nếu không tiêu hết thì tui tình nguyện tăng thêm 5kg.”

Tân Mĩ Nhân Như Ngọc cũng thở dài, “Ai, tiêu hết thật rồi.” Mọi người nhìn lượng máu của Bình Hải Tịch Mạn Mạn giảm từng chút, lúc này hp cô chỉ còn khoảng 10 .

Khi tất cả mọi người đều nghĩ cả đội sẽ chết hết nên chuẩn bị chọn sống lại thì nghe tiếng 1 cô gái hét tướng lên.

Phong Mạn Mạn: “Sao lại thế này? Sao mọi người chết hết rồi?” Thấy mình cũng sắp chết, Phong Mạn Mạn vội vàng ấn dừng thiên quả: hp, sp cô lại đầy trở lại.

Cô còn nhớ có lần cô đi luyện cấp với Giang Hàn cũng gặp 1 boss rất mạnh, lúc ấy, Giang Hàn rất bình tĩnh dùng “ám vách” giảm bớt thương tổn rồi đến gần và cứu cô sống lại.

Bởi vì Bình Hải Tịch Mạn Mạn không có kỹ năng công kích nên chỉ có thể cứu sống người ở gần cô nhất- cách cô 6m- Bắc Phong Giang Thượng Hàn.

Cô cũng học Giang Hàn lúc trước, dùng “ám vách” cho chính mình nhưng vua hổ mang lại đánh rất nhanh, cả 7 lần “ám vách” đều bị vỡ rất nhanh.

“Mạn Mạn, em về rồi! Em đã về rồi!” Tân Mĩ Nhân Như Ngọc thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng dù Bình Hải Tịch Mạn Mạn không chết nhưng lại là 1 thần quan, nghề nghiệp này hoàn toàn không có kỹ năng công kích quái.

Trên ts, mọi người nhao nhao cổ vũ cô: “Cố lên”, “Đừng hy sinh nha” v.v...

Vì mọi người ở cách Bình Hải Tịch Mạn Mạn khá xa mà Phong Mạn Mạn lại muốn cứu sống mọi người như Giang Hàn làm lúc trước nên cô định dùng “ám vách” cho Giang Hàn (như quảng cái khiến qua che cho GH ấy), đáng tiếc, vua hổ mang cũng phá vỡ rất nhanh làm Mạn Mạn bắt đầu sốt ruột, cả việc dùng “ám vách” để tự bảo vệ cũng không dễ dàng như trước.

Giọng Giang Hàn vẫn trầm trầm, không chút cáu gắt nhưng lại khiến tất cả mọi người đều chăm chú lắng nghe: “Mạn Mạn, đừng nóng vội. Cứ làm từng chút 1, đừng rối, anh tin em làm được.”

“Nhưng là nó đánh liên tục làm em khó di chuyển quá trời.” Phong Mạn Mạn đang rất cố gắng, “Lúc ở Huyền Đô sao anh làm nhẹ nhàng thế chứ.”

Ta Là Thương Nhân nói: “Hàn phu nhân à, người thường như chúng ta làm sao so sánh với Hàn đại thần được chứ! Coi chừng hết máu kia!” Phong Mạn Mạn lại dùng thiên quả.

“Mạn Mạn, em sẽ làm được, đừng nóng vội, Mạn Mạn sẽ làm được.” Bắc Phong Giang Thượng Hàn vẫn lặp đi lặp lại câu nói đó.

Thật vất vả Bình Hải Tịch Mạn Mạn đến gần 3m, bởi vì cô phải dùng “ám vách” liên tục nên không thể dùng kỹ năng thêm máu (mỗi khi dùng kỹ năng thì phải chờ 1 khoảng thời gian mới dùng tiếp các kỹ năng khác được), trực tiếp dùng thiên quả.

Mọi người đều nằm đợi Bình Hải Tịch Mạn Mạn sống lại- còn 3m, 3m để có thể đến gần cứu sống Bắc Phong Giang Thượng Hàn.

Trên người Bình Hải Tịch Mạn Mạn chỉ có 10 thiên quả. Từ đầu đến giờ cô vẫn muốn để dành- không ngờ chỉ trong vài phút cô đã dùng hết thiên quả. Phong Mạn Mạn rất áy náy nói: “Không ổn rồi, hết thiên quả.”

Khi Phong Mạn Mạn dùng cái thiên quả cuối cùng thì cô chợt nhìn thấy chiêu ở cuối bảng kỹ năng, kỹ năng này cô học được sau nhiệm vụ của thần quan — cứu thực.

Rất nhiều thần quan cũng không làm nhiệm vụ này, bởi vì kỹ năng này phải hy sinh, mà Mạn Mạn thì sau khi làm nhiệm vụ mới thấy đúng là phải hy sinh, thế nên cô cũng không dùng bao giờ.

Nhưng khi đứng trước thời khắc sống chết này, Phong Mạn Mạn thực cảm thấy may mắn vì lúc trước đã tò mò mà tiêu tốn hết mấy ngày để học được kỹ năng mà chính cô cũng từng thấy rất vô tích sự.

[cứu thực]

Đối tượng: Cả đội ngũ,

Sp tiêu hao: 400,

Thời gian vịnh xướng: 4 giây.

Tác dụng: Hy sinh kinh nghiệm bản thân để cứu vớt tất cả thành viên trong đội trên cùng map. Người được cứu sẽ khôi phục 50% hp. Cứ mỗi người sống lại người cứu sẽ mất 5% kinh nghiệm. Khi kinh nghiệm người cứu dưới 1% thì kỹ năng không có tác dụng.

Không kịp nghĩ ngợi sâu xa, Phong Mạn Mạn chỉ đọc mỗi câu: Hy sinh bản thân để cứu vớt tất cả thành viên trong đội- đã dùng “ám vách” rồi “cứu thực”.

1 giây, 2 giây, 3 giây, 4 giây.....

Một cảnh tượng cực kỳ hoành tráng xuất hiện- 14 cái xác đang nằm ngổn ngang trên mặt đất cùng đứng lên- khỏi phải nói cũng biết, rất rung động!

Thu Sắc Tòng Tây Lai phút trước còn đang lo lắng cả đội chết sạch- phút sau liền sống lại, thế là việc đầu tiên sau khi bò dậy là anh chàng lên tiếng ca ngợi Mạn Mạn: “Mạn Mạn, em lại thần rồi!”

Mọi người đều kinh ngạc vì kỹ năng của Bình Hải Tịch Mạn Mạn. Thấy vua hổ mang lại công kích, Bắc Phong Giang Thượng Hàn nhanh tay tung chiêu đánh lại, 2 vị máu dày còn chưa đầy máu đã lại vội vàng “bảo hộ” anh.

3 vị thần quan cũng phối hợp rất ăn ý: vừa thêm máu, thêm trạng thái giúp mọi người vừa thêm trạng thái xấu cho vua hổ mang.

Luyện Chi Vô Tình chạy đến góc xa nhất để sử dụng kỹ năng “mũi tên xung phong”, Mộng Sa cũng dùng kỹ năng công kích vua hổ mang.

Luyện Chi Ái Tình đợi máu đầy xong cũng chạy đến cạnh Bắc Phong Giang Thượng Hàn và Tân Mĩ Nhân Như Ngọc dùng kỹ năng thi nhân giúp 2 người vịnh xướng nhanh hơn gấp đôi. Thế là Bắc Phong Giang Thượng Hàn liên tục dùng phép mà gần như không cần đợi vịnh xướng. Tất nhiên, không phải ma vương đạo sĩ nào cũng vậy, nếu không Tân Mĩ Nhân Như Ngọc cũng không hăm mộ đến thế.

Do Bắc Phong Giang Thượng Hàn liên tục “tung chưởng” với sự giúp đỡ của những người khác, cuối cùng, vua hổ mang cũng bị giết.

[hệ thống] “ Đường Thi ba trăm thủ” Bắc Phong Giang Thượng Hàn thành công giết chết vua hổ mang, mvp 1, tổng số lần: 214.

[loa] Nhất Mộc Bất Thủy: Đột phá a! Vượt lên chính mình a! Hàn đại thần, ngài lại mvp~ Thủy Thủy rất xúc động.

[loa] Hoa Khai Hoa Lạc: tổng mvp của Hàn đại thần thực đáng sợ. Em không theo kịp rồi.

[loa] sát thủ vì xoát Joaquin: Mở ván cược đội thắng nào, mọi người đến cửa nam thủ đô nào, mình làm cái! Thiên Hạ với Đường Thi, ai nhanh hơn?

Kênh loa vẫn náo nhiệt như cũ, trên ts, phòng của Đường Thi cũng rất đông vui.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn nói: “Ai dùng hết thuốc đến chỗ Thương nhân lấy, mọi người chuẩn bị xong chúng ta lại đi tiếp.”

Mọi người ồ vào hỏi xin thuốc, xin thiên quả... ồn ào không ngớt.

Tiếng Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm rất nhỏ nhẹ, cô nghĩ mình đánh chữ sẽ tiện hơn.

[đội ngũ] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: Chị Mạn Mạn, em thấy kỹ năng kia phải hy sinh cho mỗi người 5 kinh nghiệm đó.

[đội ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: A a a a a~ em không nói chị cũng chẳng để ý!! 60 của em.....

[đội ngũ] Luyến Chi Thân Tình: Kỹ năng này sẽ rút kinh nghiệm? Mình chưa học bao giờ.

[đội ngũ] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Ừ, cứu một người 5 , 14 người mất đứt 60 ~

Thấy thế, Ta Là Thương Nhân vốn đang chia đồ cho mọi người cũng nói chen vào: “Hàn phu nhân, bạn thật vĩ đại! Mình thực có lỗi với bạn a.”

“Không sao, 60 kinh nghiệm thôi mà, mình còn luyện lại được.” Nói là nói vậy chứ 60 cơ mà, mất 1 lúc nhiều kinh nghiệm như vậy- nói không xốt mới là gặt người.

Ta Là Thương Nhân rất hào phóng: “Hàn phu nhân, mai một nếu bạn cần thùng kinh nghiệm x2 cứ nói, mình sẽ cung cấp miễn phí cho bạn.”

“Không cần đâu Thương nhân, thật không sao mà.” Bình Hải Tịch Mạn Mạn từ chối ngay. Trò chơi mà thôi, chỉ cần vui vẻ là tốt rồi... mà 1 thùng kinh nghiệm x2 trị giá 10 đồng chứ không ít.

“Hàn phu nhân, mình không đổi ý đâu, bạn không cần lo lắng chuyện tiền nong. Dù sao, số tiền này đều do mình bán đồ trong game mà có cả chứ có phải mình dùng tiền thật đổi đâu.”

Thu Sắc Tòng Tây Lai kinh ngạc nói: “Cái gì? Thương nhân không nạp tiền thật hả?”

“Mạn Mạn, để ra tháp anh dẫn em đi luyện cấp là được.” Bắc Phong Giang Thượng Hàn nói, “Mọi người chuẩn bị xong chưa? Đi tiếp thôi.”

“Đúng vậy, tiểu thanh mai người ta có tiểu trúc mã đi cùng mà, chắc chắn sẽ thăng cấp rất rất nhanh đó.”
Úi chà! Thanh mai trúc mã lại bị ghẹo rồi, chuyện lạ à, người ghẹo lại là bình thường rất rất trầm lặng-
Tướng Kỳ Mạc Ngân.

Phong Mạn Mạn quen rồi!! Thử nghĩ mà xem- mỗi ngày vào game đều bị người trong bang chọc ghẹo vài lần như vậy- có thể không quen sao?

...Nhưng người chọc ghẹo lại khiến cô thấy không quen được.

[thì thầm]from Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Phu nhân, anh sẽ không để sự hy sinh của em bị lãng phí.

Phong Mạn Mạn còn đang khó hiểu vì sao Giang Hàn lại chuyển sang thì thầm với cô.

[thì thầm]to Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Ở? Thì anh bảo sẽ dẫn em đi luyện cấp mà.

[thì thầm]from Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Em xả thân cứu giúp, đương nhiên, anh cũng phải lấy thân báo đáp.

[thì thầm]to Bắc Phong Giang Thượng Hàn:.....

[thì thầm]to Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Đừng đùa nữa.

[thì thầm]from Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Phu nhân, anh nói thật mà.

[thì thầm]to Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Xem giọng điệu của anh là biết anh đang đùa rồi!! Anh còn dám hứa theo họ ghẹo em nữa hả?

[thì thầm]from Bắc Phong Giang Thượng Hàn:.....

Người khác chọc ghẹo, Phong Mạn Mạn có thể quen, thậm chí, có khi còn đùa lại bọn họ. Nhưng Giang Hàn thì khác, Phong Mạn Mạn luôn thẹn thùng với anh. Dù trong trò chơi lý hay nói chuyện qua điện thoại, kể cả khi anh “lỡ” đụng phải tay cô, Phong Mạn Mạn cũng rất ngại ngùng. Có lẽ đây mới là tình yêu... Giang Hàn là người duy nhất khiến cô cảm thấy bối rối.

Nhìn đoạn đối thoại trong game, Phong Mạn Mạn ngồi trước máy mà 2 má nóng bừng.

Cũng ngồi trước máy, Giang Hàn lại bất đắc dĩ lắc đầu. Dù có thấy dở khóc dở cười nhưng Giang Hàn vẫn nhếch môi cười bởi vì có 1 câu thể này: núi không dời thì sông chuyển.

Anh chọn vào map tiếp theo.

[nêu lên] Thời gian trong map: 4 giờ, tầng thứ 52 bắt đầu, thời gian còn lại: 3 giờ 30 phút 45 giây.

[nêu lên] Còn 51 quái vật trong tầng

Thế là bọn họ lại tiếp tục giành giật từng giây diệt quái.

Mà lúc này, Đường Thi và Thiên Hạ lại thi nhau leo tháp.

Gần đến 11 giờ thì cả đội “ thiên hạ thứ nhất” đều xuất hiện ở cửa nam- Thiên Hạ lên đến tầng 72 thì chết cả đội!

[loa] Hoa Khai Hoa Lạc: Thiên Hạ chết cả rồi! Ta thấy bọn họ ở cửa nam thủ đô, mọi người nhanh ra vây xem.

[loa] sát thủ vì xoát Joaquin: Thiên hạ tiêu? Vậy có phải mình cực thắng không nhỉ?

[loa] Nhất Mộc Bất Thủy: Thắng cái đầu ông đó, tụi tôi cũng cực Đường Thi thắng! Mau trả tiền đây!

[loa] đáng yêu tiểu Kaka: Đúng vậy, Đường Thi thắng! Thiên Hạ còn nói muốn diệt Đường Thi nữa chứ, chẳng biết tự lượng sức mình gì cả.

.....

.....

Mọi người đều châm chọc Thiên Hạ không biết tự lượng sức, ủng hộ Đường Thi tiếp tục leo tháp. Có khi cũng xuất hiện vài người bênh Thiên Hạ xoát loa nhưng kết cục đều rất thảm, dù sao- hầu hết mọi người đều ủng hộ Đường Thi.

Nếu như bình thường, người trong Thiên Hạ chắc chắn sẽ đi ra chửi mắng cự nự, lạ là ở chỗ hôm nay bọn họ chẳng nói gì bởi vì.....

[bang hội] trà xanh: Thiên Hạ Vô Song, anh nói vậy là có ý gì?!

[bang hội] hồng trà: Nếu không phải từ tầng đầu anh đã dùng thiên quả thì chúng ta sẽ hết sạch thuốc men mà chết sao?

[bang hội] Trong Mộng Tìm Anh: Có khủng hã?! Mấy tầng đầu đều đánh tốt còn gì! Chỉ tại về sau bọn thần quan đều gà mờ cả- chỉ mỗi Thái Bình tạm- nếu không dùng thiên quả thì cả đám chết sớm rồi.

[bang hội] Thiên Hạ Tiểu Tĩnh: Trong Mộng nói vậy có ý gì? Chỉ mỗi Thái Bình biết cứu người sao?! Nói cứ như thể tôi ngồi không vậy!!

[bang hội] Thiên Hạ Thái Bình: Thiên Hạ Tiểu Tĩnh, cô có làm gì sao? Có không khí à!!! Nói cô sống lại cô lại tiếc ba cái kinh nghiệm lẻ tẻ, cô nói xem cô làm được cái gì?

[bang hội] Thiên Hạ Vô Song: Mọi người dừng cãi nữa. Chuẩn bị đồ đạc đi, 5 phút sau chúng ta lại vào tháp!

[bang hội] trà xanh: Đồ điên! Không nhìn đồng hồ hã?! Bà đây chẳng đi nữa, đi cũng chẳng đánh đám được gì!

[bang hội] Thiên Hạ Tiểu Tĩnh: Anh tự đánh 1 mình đi! Dù sao boss đều do anh giết, đâu có phần của tụi này!

[bang hội] dẫn dắt: Đúng rồi, trang bị gì đó đều do anh cất, tụi tôi có đi cũng chẳng xơ mui gì.

[bang hội] Trong Mộng Tìm Anh: Ê! Nhìn lại trang bị mấy người đi, cái nào không phải Vô Song cho hã? Bây giờ còn đòi hỏi gì nữa?!!

[bang hội] Thiên Hạ Tiểu Tĩnh: Chị đây không thèm! Trả đó, giao dịch!

[bang hội] hồng trà: Bộ mày nghĩ bọn tao vào bang là vì trang bị tụi bây cho sao? Khùng! Trong Mộng Tim Anh, ông đây nhin mày lâu lắm rồi.

Bên kia Đường thi còn đang liều mạng giết quái leo tháp, bên này Thiên Hạ lại lục đục.

Mà ngay khi cả đám đang chửi bới ầm ĩ thì Nho Nhã Lễ Độ nói chen 1 câu.

[bang hội] Nho Nhã Lễ Độ: Vô Song, tôi cũng chẳng muốn chê bai gì tài lãnh đạo của anh nhưng tôi không thích hợp với Thiên Hạ nữa. Tôi rời bang cũng chẳng cần giữ trang bị gì của anh. Các vị, tôi lập 1 bang hội chung cho mọi người, ai thích có thể qua đó tìm tôi.

[nêu lên] Nho Nhã Lễ Độ rời khỏi bang hội.

Nho Nhã Lễ Độ đi rồi, những người từng ở “mộng luyện” cũng đi theo, cả những người từng ở Đường Thi cũng theo Thiên Hạ Tiểu Tình rời bang.

Đúng thật là “Thiên Hạ chia 3” mà!

30. Chương 48

1 giờ rưỡi sáng, cái giờ đáng lẽ mọi người phải chần ăm nệm êm thì trong tầng 100 tháp Sophie lại cực kỳ nhộn nhịp mà ngoài thủ đô, đám đông cũng vậy xem 1 đám người.

“Rốt cục đến tầng 100, còn 2 tầng thì đến đỉnh. Ai da~” Luyện Chi Ái Tình cảm thán.

Phong Mạn Mạn đã ngồi lì trước máy suốt mấy giờ liền. Thật ra thì cô cũng thấy mệt lắm rồi – đưa tay xoa cổ, ngáp 1 cú thật dài. Bình thường cô đã rất sợ lạnh, huống chi bây giờ còn đang nửa đêm về sáng. 2 tay cầm ly trà sữa nóng, nhìn Bắc Phong Giang Thượng Hàn nắm tay chính mình trên màn hình, cả 2 đều tóc bạc phát phơ, cô chợt tưởng tượng lúc 2 người về già- nắm tay nhau đi suốt con đường dài. Cô thật may mắn khi có anh chồng lợi hại, lại biết săn sóc trên game, có lẽ đây chính là ưu đãi của vợ đại thần đi.

Có lẽ do ngáp là bệnh hay lây, Tân Mĩ Nhân Như Ngọc cũng ngáp, “Ở đây tụi mình đánh quái vất vả như vậy mà bọn họ ở ngoài nở lòng nào còn vui vẻ đến thế.”

Tân Mĩ Nhân Như Ngọc nói bọn họ chính là fan của Đường Thi- mỗi khi Đường Thi xong 1 tầng bọn họ lại xoát loa cổ vũ 1 lúc, thậm chí còn có vài người nói đã đăng hình Đường Thi leo tháp lên diễn đàn nữa kia.

Boss tầng này xuất hiện rất nhanh, Phong Mạn Mạn vội vàng đặt trà sữa xuống bàn, cầm chuột, chuẩn bị sẵn sàng tiếp chiêu- bởi vì quái vật ở mấy tầng này thật sự rất mạnh, lạng quạng là phoir thây ngay.

Boss lần này là dây tử vong- rất mạnh, Bắc Phong Giang Thượng Hàn còn chưa kịp thăm dò xong thì đã bị nó “xử đẹp”, còn may là Mộng Sa cực hên, vừa “lật bài” đã gặp lá Thần chết, thế là dây tử vong chết không kịp ngáp.

[hệ thống] “mộng luyện” Mộng Sa thành công giết chết dây tử vong, mvp 1, tổng số lần:2

[loa] Nhất Quả Trang Đường: Chúng ta cùng đếm lại nào, wow, là tầng 100 rồi! Giải thật~

[loa] Nhất Mộc Bất Thủy: Mộng Sa và Đường Thi cùng vào? Mọi người vậy xem nào.

[loa] Hoa Khai Hoa Lạc: Chẳng lẽ Tây Lai đã thành công?

Thu Sắc Tông Tây Lai ầm ưc! Vì phải vào tháp nên anh không đem loa, bằng không anh đã xoát loa tuyên bố đám cưới của 2 người.

“Thật là lợi hại, Mộng Sa vũ công thật là lợi hại a..” Bình Hải Tích Mạn Mạn rất sùng bái Mộng Sa, nhìn cô xem- váy dài màu đỏ đáng yêu, thân hình chữ S gợi cảm, tay cầm roi đỏ, kỹ năng cực mạnh,... rất hoàn mỹ.

Đánh bại boss dây tử vong xong, đội trưởng Bắc Phong Giang Thượng Hàn nhanh tay mở cửa lên tầng tiếp theo. Lấy tốc độ này thì chắc chắn Đường Thi sẽ có đủ thời gian hoàn thành nhiệm vụ thám hiểm tháp.

[nêu lên] Thời gian trong map: 4 giờ, tầng thứ 101 bắt đầu, thời gian còn lại: 4 giờ 0 phút 0 giây.

[nêu lên] Còn 0 quái vật trong tầng

Thì ra tầng này chỉ là 1 mê cung, không có quái vật.

Mê cung này cũng như mọi mê cung khác, cây cối rậm rạp nhưng mọi khi đi qua nơi nào thì map thu nhỏ sẽ có đánh dấu lại, riêng nơi đây- map thu nhỏ đen hoàn toàn.

Khó trách lúc trước thời gian quy định là cứ 25 tầng thì 4 giờ mà 2 tầng cuối lại cũng 4.

“Làm sao bây giờ? Đi hướng nào đây?” Luyến Chi Kích Tình hỏi.

“Đi theo hướng góc trái phía trên thử xem.” Bắc Phong Giang Thượng Hàn nói, “Mạn Mạn, anh kéo em, em nghỉ ngơi chút đi.”

Bắc Phong Giang Thượng Hàn và Bình Hải Tịch Mạn Mạn dùng kỹ năng vợ chồng- Phong Mạn Mạn nghĩ thầm: kỹ năng này tốt thật, khỏi cần tự đi!

Nhưng Mạn Mạn lại không nghĩ tới chuyện không phải kỹ năng tốt hay không mà là người yêu có chú ý dùng kỹ năng này hay không. Xem, Tân Mĩ Nhân Như Ngọc và Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm cũng là vợ chồng nhưng có dùng kỹ năng như họ đâu?

Thu Sắc Tòng Tây Lai lại đâm chột, “Nói nghe nè A Hàn: 2 người có thể dừng quá mức ngọt ngào thân ái như vậy không?”

Những câu kiểu này Phong Mạn Mạn nghe quen lắm rồi nhưng câu kế tiếp thì lại làm cô mắc cỡ chết đi được.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn nói: “Mình cưng chiều vợ mình thì mắc mớ gì tới cậu?”

“Nôn..... Giang Hàn, cậu “sến như con hến” quá đấy!!” Thu Sắc Tòng Tây Lai giả nôn.

Bọn họ vừa đi vừa nói chuyện phiếm trên ts.

Mọi người đi theo hướng Bắc Phong Giang Thượng Hàn chọn- cứ nhằm góc trái phía trên mà đi- đi tới đi lui 1 hồi thật đúng là tìm được cửa lên tầng 102.

Ta Là Thương Nhân nói: “Hàn đại thần thật đúng là biết trước tương lai, vừa chọn hướng đã đi đúng đường rồi.”

“ Có lẽ đội trưởng có bản đồ đó! Chứ cậu ấy có phải thần thánh gì cho cam.” Thu Sắc Tòng Tây Lai nói.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn cười cười giải thích: “Không phải, do mình nghĩ có lẽ mọi mê cung đều giống nhau mà đường vào trung tâm mê cung trong Kim Tự Tháp lại nằm ở góc trái phía trên, vậy nên cứ đi hướng đó là được.”

“Tóm lại, có đại thần thì sợ gì tìm không thấy cửa!” Ta Là Thương Nhân nói, “Mọi người còn thuốc không? Mình còn 20 bạch thủy đây.”

Mộng Luyến ngược ngùng nói: “Có thể cho tôi 10 bình không? Tôi dùng hết cả rồi.”

“Lát Mộng Luyến giao dịch nha, số thiên quả còn lại anh giữ hết đi.” Bắc Phong Giang Thượng Hàn nói.

1 lát sau, mọi người thêm trạng thái xong xuôi mới vào tầng cuối.

[nêu lên] Thời gian trong map: 4 giờ, tầng thứ 102 bắt đầu, thời gian còn lại: 2 giờ06 phút 03 giây.

[nêu lên] Còn 1 quái vật trong tầng

Luyến Chi Hữu Tình kinh ngạc: “Chỉ có 1 con? Vậy nó là boss sao?”

“Mọi người cẩn thận 1 chút.” Mộng Luyến dặn dò.

Ta Là Thương Nhân đi cuối đội lầm rầm nói: “Không cần tiêu hết, ngàn vạn không cần tiêu hết.”

“Thương nhân! Đừng nói xui xẻo thế.” Tân Mĩ Nhân Như Ngọc la hét.

Đúng lúc này, boss nạp hộ đặc cơ cách xuất hiện ngay giữa đội ngũ của họ.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn lập tức thăm dò rồi nói ngay cho cả đội biết, đồng thời, anh còn dặn mọi người dùng vũ khí thuộc tính khác nhau để công kích quái.

[nạp hộ đặc cơ cách]

hp:999999

Cấp bậc:99

Thuộc tính: Không biết

Phạm vi công kích: Không biết

Nhìn màn hình, Thu Sắc Tông Tây Lai than thở: “Oh my god! Chuyện quái gì thế này? Hệ thống chấp mạch?”

Mà nạp hộ đặc cơ cách đương nhiên cũng không ngoan ngoãn chờ bọn họ bàn tán xong mới ra tay- nó chỉ dùng 1 kỹ năng bình thường đã khiến cả đội mất nửa cột máu, riêng Mộng Sa thì suýt chết.

Lúc này, Thu Sắc Tông Tây Lai vội vàng “bảo hộ” Mộng Sa, Bắc Phong Giang Thượng Hàn và Bình Hải Tịch Mạn Mạn mà Luyện Chi Gian Tình cũng “bảo hộ” Luyện Chi Thân Tình, Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm và Tân Mĩ Nhân Như Ngọc.

“Vô Tình đến góc dưới bậc thang mà đánh.” Bắc Phong Giang Thượng Hàn chỉ huy mọi người, “Mộng Sa, đánh gần không lại nó đâu, em đến bậc thang bên kia đổi cung tên mà bắn.”

“Không thành vấn đề, dùng tên loại gì?” Mộng Sa hỏi.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn không trả lời ngay mà dùng kỹ năng hệ hỏa (lửa) rồi chuyển sang hệ băng công kích, xem ra hệ băng có tác dụng hơn hệ hỏa.

“Có tên băng không? Nếu không thì dùng tên thường.” Bắc Phong Giang Thượng Hàn nói.

Nghe Bắc Phong Giang Thượng Hàn nói xong, Tân Mĩ Nhân Như Ngọc cũng chuyển sang dùng phép có thuộc tính băng đánh boss.

Thi nhân Luyện Chi Ái Tình thì liều mạng chạy đến gần Bắc Phong Giang Thượng Hàn và Tân Mĩ Nhân Như Ngọc giúp 2 người rút ngắn thời gian vịnh xướng. Thu Sắc Tông Tây Lai không lại để ý người thương mà quay sang Luyện Chi Ái Tình- dù sao thi nhân cũng ít máu và cần được bảo hộ hơn.

Bình Hải Tịch Mạn Mạn quát “ám vách” bảo vệ mọi người mà Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm thì dùng “ánh sáng dẫn đường” cứu máu. Luyện Chi Kích Tình lén chạy đến cạnh boss, liên tục dùng kỹ năng “cởi hết”- đúng như tên gọi, kỹ năng này dùng để cởi mũ giáp, quần áo, khiên và vũ khí của đối phương- đối với 1 con boss mãn cấp như nạp hộ đặc cơ cách thì anh cởi được khiên của nó đã giúp mọi người rất nhiều rồi.

Bởi vì boss mất khiên nên Bắc Phong Giang Thượng Hàn công kích nó được mạnh hơn- từ 10046hp lên 17003hp.

Đúng lúc Bình Hải Tịch Mạn Mạn “thiên nộ” boss thì Mộng Luyện tung 1 cú bá vương quyền- 70035hp- quả nhiên là 1 trong những kỹ năng mạnh nhất Mộng Cảnh.

Ngay khi Mộng Luyện chuẩn bị đánh tiếp thì nạp hộ đặc cơ cách chuyển sang dùng phép công kích, thế là những người đang đánh xáp lá cà với nó ngã rạp cả. Người duy nhất còn sót lại là Bình Hải Tịch Mạn Mạn. Cô vội vàng cứu sống 2 vị thần quan, may mà nạp hộ đặc cơ cách chỉ dùng phép 1 lần rồi lại đánh vật lý nên không đến mức chết sạch cả đội.

Nhưng dù sao tình huống cũng rất không ổn- vì bị đánh gãy nên mọi người bắt đầu rối loạn đội ngũ, chưa kể việc mỗi lần boss công kích đều trên 4000hp cả.

“Như vậy không được, sắp hết thiên quả rồi.” Thu Sắc Tông Tây Lai nói.

Mộng Luyện ném 1 thiên quả xuống đất “Tây Lai, nhặt đi.”

Trong những lúc nguy hiểm như thế này thì giao dịch tốn quá nhiều thời gian, ném xuống đất cho đồng đội nhặt sẽ nhanh hơn nhiều.

“Mộng Luyến, dùng ‘kim cương bất hoại’ đánh, Tây Lai, bảo hộ Mộng Luyến.” Bắc Phong Giang Thượng Hàn nói, “Mạn Mạn, ném 50 Lam Thạch xuống đất, mọi người tránh sang 1 bên. Tiểu Thảo tiếp tục dùng ‘ánh sáng’. Mạn Mạn, Thân Tình đứng cạnh thi nhân, ‘thiên nộ’ nhưng đừng tới gần boss. Mộng Sa, Vô Tình cứ bắn tên. Mạc Ngân, Kịch Tình ẩn nấp, nếu em chết thì quăng độc ngay. Tân Nhân ‘ám vách’ những người khác, Thương nhân tự bảo vệ. Có ai cần hỏi gì nữa không?”

Đại thần phân công rất rõ ràng: Mộng Luyến dùng kim cương bất hoại xong thì phòng ngự tăng 70 hơn nữa còn có Thu Sắc Tòng Tây Lai nhiều máu bảo hộ. Bắc Phong Giang Thượng Hàn dùng kỹ năng trọng lực nguyên dã.

Trọng lực nguyên dã là kỹ năng thưởng của nhiệm vụ dành cho ma vương đạo sĩ- không cần biết đối phương thế nào, trong vòng 10 giây, trí tuệ, độ nhanh nhẹn và chính xác đều tăng 800 lần- mỗi lần dùng kỹ năng cần 1 lam thạch.

Trong khi Mộng Luyến dụ quái thì Bắc Phong Giang Thượng Hàn chạy đến gần boss sử dụng “trọng lực nguyên dã”, cứ hết 10 giây xong anh lại dùng kỹ năng tiếp.

Tân Mĩ Nhân Như Ngọc không ngờ Bắc Phong Giang Thượng Hàn học được kỹ năng này. Nói là nhiệm vụ chức nghiệp vậy thôi chứ thật ra là làm 1 số nhiệm vụ liên tiếp, mà nhiệm vụ cho ma vương đạo sĩ khó làm nhất, cho nên anh không làm.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn vừa dùng “trọng lực nguyên dã” vừa thăm dò lượng máu của boss. Quả nhiên cách đánh của mọi người rất hiệu quả.

Kỹ năng này không chỉ cần Lam Thạch mà cũng tốn sp rất nhiều- thấy sp chỉ còn chút ít, Giang Hàn quen miệng dùng ám hiệu như lúc 2 người cùng luyện cấp.....

“Mạn Mạn yêu yêu.” Bắc Phong Giang Thượng Hàn nói.

“Phốc.....” Luyến Chi Thân Tình sặc nước (đang uống nước mờ).

“Hả.....” Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm tưởng mình nghe nhầm.

“ Ầm.....” Tân Mĩ Nhân Như Ngọc té ghế.

“Ha ha ha ha.....” Những người khác cười ầm lên.

Chỉ có Phong Mạn Mạn hiểu Giang Hàn muốn gì, thế là cô ngừng “thiên nộ”, quay sang dùng kỹ năng vợ chồng chuyển sp của mình cho Bắc Phong Giang Thượng Hàn.

Tại sao lại là yêu yêu? Rất dễ hiểu, bởi vì khi sử dụng kỹ năng này thì sẽ có hình trái tim nổi lên quanh 2 người, đồng thời Bình Hải Tịch Mạn Mạn còn tự động nói 1 câu: “Bắc Phong Giang Thượng Hàn, em yêu anh.”

Thu Sắc Tòng Tây Lai cười to nhất “Chết cười mất, còn yêu yêu đâu! Mạn Mạn yêu yêu còn tạm được nhưng Giang Hàn nói thì... ha ha ha ha ha ha.”

Tân Mĩ Nhân Như Ngọc cũng tỏ vẻ, “Không được rồi! Mai một đừng nói vậy nữa nhá đại thần! Rất phá hủy hình tượng của anh đấy.”

“Đó là ám hiệu của vợ chồng mình” Bắc Phong Giang Thượng Hàn nói tiếp “Mấy người thì hiểu cái gì.”

Bởi vì khi 2 người đi luyện cấp, những lúc Bình Hải Tịch Mạn Mạn hết sp cô sẽ tỉnh bơ bảo “Anh! Yêu yêu đi.” Tuy không nhớ rõ 2 người dùng ám hiệu này từ lúc nào, cũng quên mất ai là người dùng đầu tiên nhưng Phong Mạn Mạn biết chắc- cô không bao giờ dùng cái giọng “nũng nịu” đó cả.

1 lúc lâu sau, nạp hộ đặc cơ cách bị giết.

[hệ thống] “ Đường Thi ba trăm thủ” Bắc Phong Giang Thượng Hàn thành công giết chết nạp hộ đặc cơ cách, mvp 1, tổng số lần: 231.

Sau khi nạp hộ đặc cơ cách biến mất thì 1 cánh cửa lại xuất hiện.

Thu Sắc Tòng Tây Lai than thở: “Không phải đâu!! Không phải đến đỉnh tháp rồi sao? Sao còn cửa nữa trời?”

Ta Là Thương Nhân cũng tỏ vẻ, “Buồn ngủ quá, mình thức không nổi nữa! Hơn nữa cũng hết thuốc rồi.”

Bắc Phong Giang Thượng Hàn chọn qua cửa, thế là 15 người lại sang map khác.

Địa phương: Thiên không chi thành.

Nơi này toàn mây là mây mà chính bọn họ cũng đang đứng trên mây. 1 đám mây tròn trịa như kẹo bông gòn bay tới gần.

Trên đám mây đó là npc Sophie.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn chọn nói chuyện với npc thì 1 dòng chữ chỉ chít xuất hiện trên màn hình mọi người, câu cuối cùng là: Chúc mừng các bạn đã hoàn thành nhiệm vụ Tháp của Sophie, mời đến npc nhiệm vụ ở cửa bắc thủ đô linh thường.

Đồng thời hệ thống cũng thông báo.

[hệ thống] “Đội ngũ: Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn, đội trưởng: Bắc Phong Giang Thượng Hàn” hoàn thành nhiệm vụ Tháp của Sophie.

Kênh loa lại nhộn nhịp hẳn lên, haizz, đầu năm nay mọi người càng thức đêm càng “sung”.

Bởi vì thiên không chi thành rất xinh đẹp nên các nàng trong đội đề nghị chụp ảnh lưu niệm- có chụp riêng, có chụp theo cặp, có chụp tập thể- dù sao nơi này khá giống tiên cảnh, mây trắng phiêu phiêu, sương mờ vờn quanh như ẩn như hiện.

Chụp ảnh xong- không rõ là ý kiến ý cò của ai- mọi người đòi tổ chức tuần trăng mật muộn cho Bắc Phong Giang Thượng Hàn và Bình Hải Tịch Mạn Mạn. Thu Sắc Tòng Tây Lai thì kéo Mộng Sa đi hết nơi này chụp ảnh đến nơi kia tâm sự, tóm lại là muốn hưởng tuần trăng mật sớm.

Về chuyện nhận thưởng- chẳng ai vội cả- dù sao mọi người đều rất thích cảnh sắc xinh đẹp nơi đây, rất ngọt ngào lãng mạn.

Bắc Phong Giang Thượng Hàn và Bình Hải Tịch Mạn Mạn bị mọi người bắt chụp cảnh 2 người hôn nhau, kết quả là khi Bắc Phong Giang Thượng Hàn và Bình Hải Tịch Mạn Mạn cùng nhấn phím tắt cho 2 nhân vật hôn nhau, những người khác vội vàng chụp màn hình lia lịa.

Thấy thế, Thu Sắc Tòng Tây Lai cũng hò hét phải khoe cảnh anh chàng và Mộng Sa ngọt ngào lên diễn đàn cho mọi người hâm mộ chơi.

31. Chương 49

Chương 49: Vũ công Mạn Mạn trình làng

Vì Thiên Hạ chia 3, các bang hội trong server thay đổi nên tuy còn chưa đến bang hội chiến cuối tuần- không rõ thực lực các bang- nhưng mọi người cũng có thể đoán trước 1 ít. Tuy “thiên hạ thứ nhất” chia manh xẻ mún nhưng cao thủ thì vẫn còn, hơn nữa bọn họ cũng kêu gọi người chơi vào bang, thế là số thành viên ở các bang khác giảm hẳn. Thiên Hạ Vô Song còn chọn ra các tinh anh trong “ thiên hạ thứ nhất” đưa sang “ thiên hạ thứ hai”. Vì trước giờ hắn vẫn nổi tiếng là người có tiền, tay chân trong bang cũng không ít, chưa kể 1 đồng huynh đệ thân thiết nên Thiên Hạ Vô Song vẫn là trụ cột của “ thiên hạ thứ nhất”.

Từ sau tối hôm qua, Nho Nhã Lễ Độ đã tụ tập những người từng ở Đường Thi và “mộng luyện” định lập bang mới. Những người này đều là cao thủ bang hội chiến. Bởi vậy, có lẽ Nho Nhã Lễ Độ sẽ làm mưa làm gió 1 phen.

Cuối cùng là “ Đường Thi ba trăm thủ”. Tuy bang chủ Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng vắng mặt nhưng trong bang vẫn còn Bắc Phong Giang Thượng Hàn, Thu Sắc Tòng Tây Lai và Tân Mĩ Nhân Như Ngọc- 3 vị cao thủ trong cao thủ- tuy “ Đường Thi ba trăm thủ” không đông người như 2 bang khác nhưng tất cả thành viên đều là tinh anh, chưa kể “tổ tình cảm lưu luyến” nổi tiếng trong Mộng cảnh Tạm biệt cũng vào Đường Thi. Tóm lại, Đường Thi không đông người nhưng chỉ toàn cao thủ.

Cho nên, thiên hạ 3 phần, tam bang chân vạc.

Đó là bài viết của “phóng viên phía nhà phát hành” trên diễn đàn.

Sau hôm vào tháp, Đường Thi lại vắng vẻ quạnh hiu, chỉ mỗi Ta Là Thương Nhân login. Nói đúng ra thì bọn họ đều thức đến gần sáng rồi mới ngủ bù, Ta Là Thương Nhân thì phải vào mua bán với khách hàng nên vẫn không logout. 8 giờ sáng, anh chứng kiến 1 sự kiện gây chấn động cả server:

[hệ thống] người chơi Nho Nhã Lễ Độ thành lập bang “đốt than nướng cá con”.

Nho Nhã Lễ Độ quả nhiên lập bang mới. Tối hôm qua lúc vào tháp Ta Là Thương Nhân đã nghi Nho Nhã Lễ Độ đi ăn máng khác rồi. Nhưng sao hôm nay hần tự lập bang nhỉ?

[loa] Ta Là Thương Nhân: Nho Nhã Lễ Độ lập bang à? Chẳng lẽ Thiên Hạ đã tiêu tan, Thương nhân quý gối cầu giải thích, có còn lại chống Đường Thi chẳng?

[loa] sát thủ vì xoát Joaquin: Thương nhân ca, lâu rồi không thấy anh ngâm thơ, không ngờ vẫn... cảm hứng lên lằng lằng thế.

[loa] Nhất Mộc Bất Thủy: Tối qua Thiên Hạ chạy ra tháp xong liền “ngồi thiền” tại chỗ cả nửa tiếng không nhúc nhích, sau đó rất nhiều người còn rời bang... diễn đàn có bài đăng, thương nhân ca lên đó mà xem.

[loa] Hoa Khai Hoa Lạc: Thương nhân ca, em muốn xem cảnh mọi người leo tháp tối qua.

[loa] Ta Là Thương Nhân: Cảm ơn sát thủ ngợi khen, chuyện Thiên Hạ nát sớm nên... lâu rồi, Thủy em- anh muốn nghe thêm, về phim về ảnh Tây Lai đăng bài.

[loa] Hoa Khai Hoa Lạc: Em nói thương nhân ca ơi, anh đừng khoe văn thơ nghệ sĩ nữa, bày quầy bán trang bị đi cho lành.

[loa] Nhất Mộc Bất Thủy: (đỏ mặt) thương nhân ca ghẹo em làm chi, em ở thương nhân lễ vật, anh muốn thì qua đây em nói cho nghe.

Đến chiều, Bình Hải Tịch Mạn Mạn và Bắc Phong Giang Thượng Hàn chờ manh chi ha ha login. Cô đã hẹn hôm nay nhận nuôi nhưng chờ suốt buổi cũng chẳng thấy con gái tương lai đến, chẳng lẽ họ thật không có duyên làm người 1 nhà?

Vì acc vũ công của Phong Mạn Mạn và thần quan của Giang Hàn đã chen lên bảng xếp hạng, kỹ năng cũng đã khá đầy đủ nên 2 người không luyện nữa- dù sao đánh quái luyện cấp rất chán- Phong Mạn Mạn háo hức đợi bang hội chiến để trở tài.

Hôm nay cũng là ngày cưới của Thu Sắc Tòng Tây Lai và Mộng Sa. Do Thu Sắc Tòng Tây Lai xoát loa thông báo liên tục nên rất nhiều người biết, lễ đường thủ đô cũng tụ tập không ít người, Bắc Phong Giang Thượng Hàn và Bình Hải Tịch Mạn Mạn cũng đến xem.

[hệ thống] Thu Sắc Tòng Tây Lai cầu hôn Mộng Sa: Tiểu Mộng Sa, anh hứa sẽ yêu em trọn đời!

[hệ thống] Mộng Sa nhận lời cầu hôn của Thu Sắc Tòng Tây Lai, chúc bọn họ hôn nhân mỹ mãn, trăm năm thuận hòa.

Phong Mạn Mạn nhìn Mộng Sa mặc bộ áo cưới màu trắng mà thèm... cô rất muốn lại được kết hôn lần nữa- đám cưới của cô rất loạn, lúc đó hình như server quá tải, hại cô bỏ cả buổi đi dạo phố. Nhìn Thu Sắc Tòng Tây Lai mặc áo bành tô màu đen, Phong Mạn Mạn lại nghĩ- trông chẳng ra sao cả.

Ai kêu tóc Thu Sắc Tòng Tây Lai màu đỏ, đã vậy còn để kiểu tóc như con nhím, nếu anh chàng mặc áo giáp cưới đại bàng thì trông rất đẹp trai, rất oai hùng...

...Nhưng bây giờ Tây Lai lại mặc áo bành tô đen... nhìn rất chững. Nếu là Bắc Phong Giang Thượng Hàn mặc thì đã khác rồi, ít nhất trông anh sẽ càng nhã nhặn và cao quý.

Ai, đáng tiếc là đám cưới của 2 người khá qua loa. Mai mốt 2 người làm đám cưới cô phải bắt Giang Hàn mặc áo bành tô mới được. Nghĩ đến đây, Phong Mạn Mạn lại hết hồn... sao cô cứ nghĩ chuyện không đâu... mà chắc gì Giang Hàn sẽ cưới cô chứ? Phong Mạn Mạn lại rối rắm hết như những cặp đôi khác.

Cô có nên hỏi anh không nhỉ? Nhưng hỏi xong cô sẽ xấu hổ lắm.....

Tiếng hệ thống nhắc nhở làm Phong Mạn Mạn thôi miên man suy nghĩ, thì ra là Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm dùng kỹ năng “vách phòng ngự” cho cả nhóm, Phong Mạn Mạn thấy cô mời vào đội thì chọn “đồng ý” ngay.

[đội ngũ] Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm: Chị Mạn Mạn, chị em mình lập đội đi dạo phố nha.

“Dạo phố” nghĩa là trong 1 giờ, chú rể và cô dâu mặc đồ cưới đi dạo. Trong 1 giờ này, họ không thể công kích, không thể dùng kỹ năng, bước đi cũng chậm hơn người khác 1 nửa nên bị gọi đùa là “dạo phố”.

Mọi người mới đến cửa giáo đường thì trà xanh và hồng trà đã hồng danh đứng chờ ở cửa. Vì cả đội đang “dạo phố” nên tốc độ rất chậm, rất khó tránh né mà mục tiêu của 2 người kia thì rất rõ ràng- cả 2 xông thẳng vào công kích Mộng Sa.

Thế là các thần quan trong đội đều vội vàng cứu máu cho cô dâu, cả người xung quanh cũng không khoanh tay đứng nhìn được nữa. Luyến Chi Hữu Tình nhanh tay nhất- cô dùng ngay “thuốc đại khai sát giới”- tuy chỉ là trí giả không công kích được nhưng ít nhất có thể cản công kích của người khác. Cô dùng “dịch nhiên chi vông” lần lượt trói trà xanh và hồng trà, những người khác thì chạy vội vào giáo đường.

Vì lúc trước có rất nhiều người kêu ca nên nhà phát hành không thể không sửa đổi việc pk lẫn nhau- trừ các thành trấn, hầu hết map đều có thể tự do công kích, về phần trong các map thành trấn thì phải dùng “thuốc đại khai sát giới” mới công kích được nhưng người dùng thuốc này không thể vào giáo đường.

Theo nhà phát hành thì là vì giáo đường là nơi thần thánh, không được giết chóc nhưng thật ra là để bảo hộ người chơi khỏi những người thích giết chóc.

[loa] Thu Sắc Tòng Tây Lai: MK, hồng trà trà xanh! DM! Đám cưới của tao cũng đám đến phá! Chờ đó! 1 giờ sau tao sẽ cho mày chết không toàn thây.

[loa] trà xanh: Con Mộng Sa kia lừa lấy áo choàng sinh mệnh của em, anh hỏi lại nó xem nó bán áo hết bao nhiêu tiền rồi? 700 là ít!!

[loa] hồng trà: Đường Thi coi chừng bị anh em con Mộng Sa lừa, đến lúc đó đừng bảo sao tội tôi không nhắc nhở mấy người.

[loa] Thu Sắc Tòng Tây Lai: MK! Đừng láo nữa, có ngon thì 1 giờ sau đừng trốn.

[đội ngũ] Mộng Sa: Tôi không lấy trang bị của các cô.

[đội ngũ] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Đương nhiên, Tiểu Mộng Sa của anh sẽ không bao giờ làm chuyện như vậy.

[loa] trà xanh: Không nói nhảm với mấy người, tôi đã đăng chứng có lên diễn đàn rồi.

[đội ngũ] Mộng Luyến: Tôi xem bài của các cô rồi, lúc trước Mộng Sa có bị Nho Nhã Lễ Độ hack 1 lần, tôi nghĩ là Nho Nhã Lễ Độ.

[đội ngũ] Luyến Chi Hữu Tình: Đừng để ý chuyện hack không hack nữa! Em dùng viên thuốc không vào giáo đường được, bây giờ 2 đứa kia đang 2v1 đây này! Cứu với!!!

[đội ngũ] Ta Là Thương Nhân: Thích bắt nạt người khác thế à? Đến đến đến, mọi người đến giao dịch nào, Thương nhân có nhiều thuốc lắm đây, mọi người cùng đại khai sát giới nào!

Khi Ta Là Thương Nhân và Bắc Phong Giang Thượng Hàn giao dịch thì Bắc Phong Giang Thượng Hàn cũng giao cho Ta Là Thương Nhân rất nhiều tài liệu cao cấp, hầu hết đều là đánh boss mới có.

[thì thầm]from Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Thương nhân, đã tìm được tài liệu chế roi rồi đây, cậu xem thử có chế được gì thì chế, mấy thứ này để bên mình chiếm chỗ quá.

Ta Là Thương Nhân kinh ngạc- chiếm chỗ? Hàn đại thần a hàn đại thần, toàn là đồ tốt hơn cả tốt thể này mà còn chiếm chỗ thì kho của ngài chứa bạc vàng châu báu gì đây?!

Lúc trước, Giang Hàn có lén đặt Ta Là Thương Nhân mua trọn bộ trang bị cao cấp cho vũ công nhưng vì vũ khí và áo choàng rất khó tìm nên Ta Là Thương Nhân đi tẩy điểm (Cộng lại điểm kỹ năng tạo đồ cần tốn 30 nhân dân tệ) để chế roi cho Hàn phu nhân luôn.

Lúc Bình Hải Tịch Mạn Mạn lấy được viên thuốc thì không dùng ngay mà login cả acc vũ công. Đã đến lúc cô ra mắt mọi người rồi.

Khi Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn chạy đến cửa giáo đường thì trà xanh, hồng trà và Đường Thi đã bắt đầu đánh nhau rồi. Trà xanh bị Luyện Chi Hữu Tình dùng “dịch nhiên chi vông” trôi mà hồng trà thì bị Mộng Luyện làm tê liệt.

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Dừng lại! Dừng lại !

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Phu nhân?

Bắc Phong Giang Thượng Hàn đang công kích hồng trà nữa chừng nhưng anh vẫn ngừng tay. Anh biết cô muốn làm gì.

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Để em thử kỹ năng xem.

Mọi người đều ngừng lại nhưng hồng trà và trà xanh thì vẫn không chạy được.

Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn dùng “tháp la bài” mong có thể lật được lá “thần chết” nhưng rất không may, lần đầu tiên cô liền rút trúng “thuần di chi bài” (thuần di- di chuyển trong nháy mắt)- bởi vì hồng trà bị Mộng Luyện dùng kỹ năng làm tê liệt nên cả hồng trà và Mộng Luyện đều bị chuyển đến 1 góc nào đó trên map thủ đồ.

Thế là mọi người rất ăn ý “toát mồ hôi hột” (* rút khăn lau trán * Mạn Mạn rất “thần”), Giang Hàn thì bình tĩnh đến cạnh Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn ngồi xuống xem diễn.

[đội ngũ] Mộng Luyện: Nói nghe nè Mạn Mạn, em bắt cóc hồng trà là được rồi, cần chi bắt cả anh hử?

[phụ cận] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Sơ sót, sơ sót.

[đội ngũ] Luyện Chi Vô Tình: Mộng Luyện, anh ở đâu vậy? Cần giúp đỡ không?

[đội ngũ] Mộng Luyện: Không cần, anh bá vương quyền cái là hồng trà chết ngắt rồi.

[đội ngũ] Luyện Chi Hữu Tình: Ác quá ác quá, thế là đi tong 5 cấp của nó rồi.

Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn không cam lòng, tiếp tục “lật bài” với trà xanh, lần này cũng không trúng lá “thần chết” mà là... lá “lưu manh”, thế là trang bị của trà xanh bị cởi sạch.

Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn nản, cô không lật bài nữa mà dùng roi quất.

[đội ngũ] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Mạn Mạn, cần giúp 1 tay không? Anh thấy em đánh vất vả quá.

[đội ngũ] Ta Là Thương Nhân: Khụ khụ, Hàn đại thần cẩn thận nhe, thì ra Hàn phu nhân thích sm (... yêu cho lắm phải đánh cho đau * đổ mồ hôi *)... hơn nữa còn là loại cởi quần áo mới quất roi.

Cảnh tượng lúc này là 1 cô gái mặc váy dài màu đỏ uốn éo eo thon, cầm roi quất từng nhát từng nhát 1, hơn nữa âm thanh còn rất sống động có tiết tấu “ba~ ba~ ba”. Tóm lại là rất đậm chất sm.

Trà xanh không nói gì mà chỉ dùng bạch thủy liên tục, hần đang đợi cứu binh đến. Lúc này, ngoài cửa giáo đường thủ đô xuất hiện 1 đám người- là người của “đốt than nướng cá con”.

Đốt than nướng cá con? Nhìn tên này Phong Mạn Mạn thấy rất quen A!! Không phải tên qq cô từng dùng sao?

Khi 2 bên sắp xông vào quần nhau túi bụi thì bà Phong cũng vừa đi siêu thị về.

“Mạn Mạn, con có thư này.” Bà Phong đem thư vào phòng.

Phong Mạn Mạn cầm phong thư lên nhìn, thì ra là kỷ niệm 100 năm thành lập trường cấp 2 nên mời học sinh cũ về dự lễ.

Cô vào thử qq, phát hiện qq lớp cũ đang rất náo nhiệt, mọi người đều đang bàn bạc xem hôm đó nên đi đâu. Lúc trước Mạn Mạn cũng không nhìn qq lớp, bây giờ thấy mọi người đông vui thế thì cũng quảng 1 câu:

Mạn Bộ Mạn Mạn: 2~ hôm đó mọi người cũng về trường há?

Cây anh đào thưa thốt bao nhiêu hồi: Về, Mạn Mạn có về không?

Phong: Tụi ta đang bàn vụ nên đi đâu họp mặt sau buổi lễ. Bà nhớ đến đó.

Mạn Bộ Mạn Mạn: Hôm sau hả? Được, ta cũng đến.

Phong: Lần này ai cũng dẫn người yêu theo hết, bà nhớ dắt người kia của bà theo luôn đấy.

Mạn Bộ Mạn Mạn: Người nào?

Phong: Còn giả vờ giả vịt hả? Lần trước ta không đến họp mặt nhưng vẫn nghe nói người kia của bà rất bảnh mã. Nhớ dắt theo đó!!

Mạn Bộ Mạn Mạn: Để tui suy nghĩ đã, tối nay trả lời sau, giờ ta out đây~ có việc rồi.

Phong: Ê~ đồng ý cái đi đã.

Phong Mạn Mạn quên bémot mất đang pk trong game. Cô có cần viên thuốc lại chết 1 lần, rớt hăng 5 cấp.

May mà Bắc Phong Giang Thượng Hàn đã dùng “ám vách” bảo hộ cô nên không chết thêm lần nữa.

[thì thầm]from Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Phu nhân? Sao không đánh?

[thì thầm]to Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Em mới ra ngoài có việc... à

này, mai là ngày thành lập trường cấp 2 của em, mọi người đều về dự lễ cả.

[thì thầm]from Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Ừm? Rồi sao nữa?

[thì thầm]to Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Bạn em muốn mời anh cùng đi. Mai anh có rảnh không?

[thì thầm]from Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Có rảnh.

Phong Mạn Mạn hơi hồi hộp, đây là lần đầu tiên cô hẹn Giang Hàn đi chơi. Tuy bọn họ đã hẹn hò vô số lần nhưng lần nào cũng do Giang Hàn mời cả.

[thì thầm]to Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Vậy được, em hỏi tụi nó lúc nào đi rồi nói cho anh biết sau.

Giang Hàn nhìn màn hình mỉm cười, cuối cùng Mạn Mạn cũng chịu chủ động rồi sao?

2 bang còn đang giằng co nhưng có vài người “hồn” đã không ở chiến trường.

32. Chương 50

“Hãy đi tìm em, tìm em nhanh đi nào.....” Di động Phong Mạn Mạn rung lên “Tìm em đi nào, nhanh nhanh nhanh lên nào~”

“ Alô.....” Mạn Mạn bị tiếng chuông đánh thức, cô mơ mơ màng màng nhận cuộc gọi.

Tiếng nói trầm thấp của Giang Hàn vang lên bên tai cô: “Mạn Mạn, không phải em hẹn 1 giờ chiều hôm nay đến trường cũ sao?”

“Vâng..... Đúng.” Mạn Mạn thuận miệng trả lời.

Giang Hàn biết rất rõ thói quen “nằm nướng” của Phong Mạn Mạn, anh cười cười hỏi: “Em còn chưa tỉnh ngủ sao? Hơn 12 giờ rồi.”

“Vậy hả..... Biết rồi.” Nghe giọng thì biết ngay cô còn chưa tỉnh.

Hơn 12 giờ? Rốt cuộc cô cũng nghe ra “Hơn 12 giờ?!”

Cô dùng tay vuốt sơ mái tóc, lôi chiếc áo lông ấm áp để chịu từ trong ổ chăn ra mặc vào rồi tiếp tục ngồi trong chăn, “A này, chờ em vài phút, 12 rưỡi qua trường đón em.”

“Ok. Cứ từ từ, còn đến kịp. Gặp em sau.” Chắc cô đã tỉnh ngủ, Giang Hàn cười cười.

“Vâng, tạm biệt anh.” Mạn Mạn nói xong thì cúp máy, đặt điện thoại lên bàn.

Hôm nay là kỷ niệm 100 năm ngày thành lập trường cấp 2 của cô, Phong Mạn Mạn và các bạn đã hẹn 1 giờ sẽ tập trung trước cổng. Sáng nay ông bà Phong đã đi thăm nhà bà con, trước khi đi cũng đã cố gọi Mạn Mạn dậy nhưng “ngủ thần công” của cô quá cao siêu, nằm nướng không thể thiếu, tỉnh rồi lại ngủ là chuyện bình thường.

Vì nhà cô khá gần trường nên đi bộ cũng mất chừng 10 phút mà thôi. Mạn Mạn thở hồng hộc chạy xuống cầu thang, Giang Hàn luôn đến sớm hơn cô, hôm nay cũng vậy.

Bởi vì quá gấp gáp nên cô không kịp cột tóc, mái tóc dài đến lưng bị gió thổi hơi rồi, Giang Hàn thấy vài sợi tóc sau gáy cô buồng bình vênh lên thì đưa tay vuốt nhẹ.

Phong Mạn Mạn rất tự nhiên kéo tay Giang Hàn. Anh mặc đồ khá giống cô- quần jean màu xanh nhạt, áo lông- chỉ có điều Giang Hàn mặc áo màu đen mà cô thì mặc màu trắng. Giang Hàn cởi chiếc áo khoác màu vàng nhạt vắt trên tay mà Phong Mạn Mạn vì rất sợ lạnh nên còn mặc bộ áo ngủ giữ ấm bên trong và bộ quần áo lông dê bên ngoài.

Trừ màu sắc ra, 2 chiếc áo lông giống hệt nhau, đều là kiểu đơn giản thoải mái, người ngoài nhìn không kỹ sẽ nghĩ là áo tình nhân ngay.

Bình thường đều là Giang Hàn chủ động mà mỗi lần như thế cô đều thẹn thùng đỏ mặt, nếu không thấy ánh mắt cô nhìn anh khác với lúc nhìn những người khác, Giang Hàn cũng không dám nghĩ Phong Mạn Mạn thích anh.

Cúi đầu nhìn Phong Mạn Mạn ôm tay anh, Giang Hàn nhếch miệng cười cười- không biết hôm nay có chuyện gì mà Mạn Mạn lại chủ động như vậy?

Nhưng dù sao, anh thích cô như vậy, rất rất thích.

Lúc này, Phong Mạn Mạn cũng không để ý về mặt anh vì hồn cô đã bay bổng đến quán trà sữa gần trường.

Giang Hàn hỏi: “Mạn Mạn em chưa ăn cơm đúng không? Còn thời gian, mình qua tiệm thức ăn nhanh.....”

“Không cần đâu anh, em hẹn tụi bạn bên quán rồi, trong quán có cả búp phê... với lại em mới tỉnh ngủ nên còn chưa đói.” Phong Mạn Mạn nói.

Giang Hàn búng nhẹ lên trán Mạn Mạn, “Em cũng biết “mới” tỉnh ngủ hả.” (ý là trách yêu cô nàng vụ ngủ nướng á)

“Ai da, đau quá! Em “ngủ đông” mà, phải vậy thôi!!” cô đưa tay che trán, tay kia chộp lấy tay anh... tay anh mới ấm áp để chịu làm sao.

Giang Hàn cũng nắm lấy tay Mạn Mạn. Cứ vào mùa đông là nhiệt độ cơ thể cô lại xuống thấp, dù mặc quần áo rất dày thì những nơi lộ ra ngoài cũng lạnh như băng, nhất là 2 tay, cho nên, bàn tay to ấm áp của anh bao bọc đôi tay lạnh lẽo của cô. Loại sản sóc này không chỉ khiến tay ấm mà lòng cô cũng ấm theo.

Vào cửa trường, Phong Mạn Mạn vui vẻ cầm ly trà sữa nóng, Giang Hàn thì khoát tay lên vai cô.

Lúc này trong trường đã rất đông người, Trình Tình Bích không thấy Phong Mạn Mạn ngay mà nhận ra Giang Hàn xong mới thấy bạn mình, bởi vì “bạn trai” Mạn Mạn dáng người khá cao, dù đứng trong đám đông cũng dễ khiến người ta chú ý.

“Mạn Mạn, hôm nay đến đúng giờ ha, không chậm chạp như mọi khi...” Trình Tình Bích chen qua đám người chạy đến cạnh Phong Mạn Mạn, “Chào anh bạn trai.”

Giang Hàn rất dễ thích nghi với bạn bè cô. Anh mỉm cười: “Chào bạn.”

“Mạn Mạn, mọi người tập trung ở phòng học cũ cả rồi. Bà còn nhớ chỗ đó không? Dãy B phòng 306 đó. Tui ở đây chờ mấy người khác, 2 người lên trước đi.” Trình Tình Bích nói.

Đang lúc họ đến cửa phòng học thì di động Giang Hàn reng.

“Alô.....” Giang Hàn bắt máy.

“guten tag,hans!”(Tiếng Đức: Chào anh, Hans.) Nghe giọng là 1 cô gái người nước ngoài.

Giang Hàn hỏi thử: “Caroline?”

“V...Vâng” Cô gái nói tiếng Trung không chuẩn lắm, “Em đến sân bay rồi, anh đến đón em được không?”

Caroline là bạn cùng ngành của Giang Hàn hồi anh còn du học ở Đức, tuy cô là người Đức- thông thường người Đức rất nghiêm túc- nhưng do có sang Pháp 1 thời gian nên có đôi khi hơi lãng mạn.

Vì gặp được Giang Hàn nên Caroline rất tò mò về Trung Quốc và tiếng Trung. Hồi ở Đức cô nàng đã học tiếng Trung vài năm nên trừ việc phát âm không chuẩn ra thì vẫn nói chuyện khá tốt.

Lần này cô đến 1 trường đại học ở thành phố G làm giáo viên dạy tiếng Đức. Mấy hôm trước cô có gửi e-mail hỏi thăm anh nên mới biết Giang Hàn cũng ở cùng thành phố G.

Giang Hàn nhìn Mạn Mạn rồi nói với Caroline: “Thật ngại quá, hôm nay tôi không rảnh.”

Caroline nói: “sehr gut,ich warte auf dich,danke.”(Thật tốt quá, em chờ anh tới.)

“entschuldigun(Thực xin lỗi),” Nếu biết Caroline hiểu sai ý anh thì Giang Hàn đã sớm dùng tiếng Đức nói với cô “ich habe keine zeit.....(Tôi không có thời gian)”

...Nhưng cô nàng đã cúp máy. Giang Hàn nhìn di động nhú mày.

Phong Mạn Mạn hỏi: “Làm sao vậy? Có việc hả anh?”

“1 người bạn ngoại quốc đến Trung Quốc dạy ngoại ngữ đang chờ ở sân bay, anh nói mà người kia không hiểu, cứ cho là anh sẽ đến đón.” Giang Hàn giải thích.

“Bạn anh đi 1 mình?” Giang Hàn gật gật đầu, Phong Mạn Mạn nói: “Bạn anh đi 1 mình lại lạ nước lạ cái, không chừng còn không hỏi đường được.” Phong Mạn Mạn lại nghĩ đến cảnh nếu cô ra nước ngoài 1 mình thì chắc chắn chẳng biết hỏi đường thế nào... ừm... điểm môn Anh của Mạn Mạn hơi thấp.

Giang Hàn nói: “Nhưng hôm nay anh hẹn trước với em rồi, hơn nữa anh cũng không định đi đón.”

“ Rốt cuộc người đó có phải bạn anh không đó?!” Phong Mạn Mạn cau mày, “Nếu đúng thì lẽ ra anh phải ra sân bay đón người ta chứ? Em không sao, đi học lớp thôi mà.”

Anh thấy hơi khó hiểu hỏi thử: “Ý em là sao?” Hôm nay anh vừa cảm thấy cô chủ động chút xíu thì nửa tiếng sau cô đã “đuổi” anh rồi.

Phong Mạn Mạn chần chờ nói: “Ai, mấy đứa bạn em điên lắm, nếu anh đi thế nào tụi nó cũng nhón nháo cả lên. Lần trước chỉ mỗi Tiểu Bích còn đỡ, hôm nay cả băng 5 đứa đều đến cả, em không muốn bị tụi nó ghĩa đầu. Hơn nữa nói thế nào thì anh cũng nên đi đón bạn anh, dù sao người ta nói “bạn từ phương xa tới, nên vui đón chào mừng”.”

Thật ra chủ yếu vì cô sợ bị mấy đứa bạn chọc, cô vẫn không quen người ta nhìn ngang ngó dọc lúc cô đi cùng anh... Giang Hàn hơi bực nhưng nghĩ nghĩ rồi vẫn theo ý cô.

“Được rồi, hôm nay anh không đi cùng em không sao chứ?” Giang Hàn nói.

Phong Mạn Mạn lắc đầu, “Không sao mà.”

Ai~ Giang Hàn thất vọng thở dài 1 cái, “Vây em cứ đi chơi cho vui vẻ, có điều nhớ phải ăn đúng giờ, đừng nhịn đói.”

“ Anh nghĩ em sẽ nhịn đói sao?” Phong Mạn Mạn làm mặt nghiêm hỏi lại.

Giang Hàn bị cô chọc cười, “Cũng đúng, ai chứ em thì sẽ không bao giờ nhịn đói.” Nhéo nhéo mũi cô, “Anh đi đây, bye.”

“Vâng, tạm biệt anh.” Có lẽ đến giờ cô còn chưa biết người bạn của anh là nữ.

Lúc Giang Hàn xuống cầu thang thì đụng mặt 1 anh chàng- anh nhớ rõ anh chàng này là bạn cấp 2 của Mạn Mạn- anh chàng hung hăng nhìn trừng trừng Giang Hàn mà Giang Hàn thì vờ như không nhìn thấy anh.

Dãy B phòng 306, mấy chục bạn học cũ của Mạn Mạn xúm lại tán dóc, loại cảm giác này rất vui vẻ thoải mái, giống như trở lại hồi còn đi học- không áp lực, không gánh nặng.

Đại Khả cũng theo Phong Mạn Mạn vào phòng, mọi người còn ồn ào chọc Đại Khả là cái đuôi của Mạn Mạn mà anh chàng thì chạy đến cạnh cô định bắt chuyện thì “Mạn Mạn, ra đây 1 chút.”

Giang Hàn cầm 1 túi đồ ăn vặt đưa cho cô, dặn: “Không biết lúc nào em mới chịu đi ăn nên anh mua đồ cho em ăn đỡ đói. Nhịn đói không tốt cho bao tử đâu.”

Nói xong, anh hôn nhẹ lên môi cô- chỉ là môi chạm môi không đầy 3 giây đồng hồ “Mạn Mạn, anh đi thật đây, tạm biệt.”

“Oa, bạn trai bà chu đáo thiệt, còn hôn nhẹ nữa~” Triển Tuyền Thi nháy nháy mắt chọc.

Trình Tình Bích cũng cảm thán: “Rất lãng mạn, tui thích bạn trai bà rồi đó.”

1 bạn học khác của cô là Hứa Tử Đình đột nhiên hỏi: “Mạn Mạn à, sao tui thấy người kia của bà quen quen, hình như có gặp ở đâu rồi thì phải.”

Cả đám lại tiếp tục hi hi ha ha, Phong Mạn Mạn mở túi- là món cô thích nhất: cơm gói rong biển - cô thấy hơi đói nên cầm hộp cơm nóng hâm hập ăn luôn, Giang Hàn thật sự rất chu đáo.

Thật ra thì mọi người đều nghĩ bạn trai săn sóc cô chỉ riêng Giang Hàn mới biết- hộp cơm này có “tác dụng đặc biệt”, chẳng hạn như công bố quan hệ giữa 2 người trước mặt bạn học cô, nhất là để “cảnh cáo” người khác.

“ Mạn Mạn, hôm nay ai cũng có bạn, mỗi mình bà 1 người đó.” Triển Tuyền Thi khinh bỉ.

Phong Mạn Mạn nói: “Không sao cả, ta lo ăn là được rồi.”

Triệu Trữ An ghẹo cô: “Còn ăn? Hộp cơm tình yêu của bạn trai còn chưa làm bà no hả?”

Đại Khả thì nói: “Dù sao mình cũng không có bạn gái, hôm nay mình với Mạn Mạn làm 1 đôi đi.” Nói xong liền đưa tay muốn ôm vai cô.

Mạn Mạn bực mình định gạt tay anh chàng nhưng cánh tay trên vai cô đã bị di dời.

“Mạn Mạn của nhà ta, đừng sờ mó lung tung!” Giang Triệt không biết từ đâu chui ra, nắm cổ tay Đại Khả quăng đi, sau đó lại rất tự nhiên gác tay lên vai cô “Lùn quá, gác chẳng thoải mái gì cả.” Giang Triệt cúi đầu khinh bỉ chiều cao cô.

Thế là cuộc chiến giữa Phong Mạn Mạn và Giang Triệt lại mở màn, Mạn Mạn đập mạnh vào bàn chân Giang Triệt, hung hăng nói: “Ông~ rất~ cao~~”

Thật ra thì Giang Triệt và Giang Hàn cũng cao xấp xỉ nhau nhưng Giang Triệt thường cười nhạo chiều cao của cô còn Giang Hàn thì không.

Mọi người thấy Giang Triệt xuất hiện thì rất kinh ngạc, từ khi tốt nghiệp xong thì anh không tham gia họp lớp bao giờ.

Hứa Tử Đình hiểu ra: “Giang Triệt, ông biết bạn trai Mạn Mạn hả?”

Giang Triệt ngẩng đầu nhìn cô, nói gần từng tiếng: “Biết chứ, ổng là anh ta.”

“Hèn chi ta thấy quen quen, té ra là anh ông! Ủa vậy Mạn Mạn là chị dâu ông hả?!” Hứa Tử Đình kinh ngạc.

Thế là Mạn Mạn đỏ bừng mặt, then thùng lấy cớ đi toilet chạy trốn đề tài mắc cỡ chết người này.

Giang Triệt còn xấu xa nói to: “Chị dâu, đừng chạy nhanh vậy, chị mà té thì anh trai sẽ đau lòng lắm đấy.”

Phong Mạn Mạn nghe anh chàng chọc xong thì xém nữa trượt chân thật. Cô nghĩ thầm: Tên Giang Triệt này đúng là ác quỷ mà!

Bọn họ cùng đi phòng giáo viên thăm thầy cô lúc trước. 1 giờ sau, lễ kỷ niệm đã xong, cả đám lại rủ nhau vào quán XX karaoke. Đại Khả vẫn muốn tìm cớ nói chuyện phiếm với Mạn Mạn, chủ yếu là nhắc chuyện 2 người cùng chơi game lúc trước- trước kia Mộng Cảnh thế nào, cùng luyện cấp ra sao- Phong Mạn Mạn ậm ừ mấy câu cho có lệ- bực 1 nỗi là chuyện xa lắc xa lơ rồi, ai còn nhớ mà anh chàng cứ huyền thuyên.

Tới bây giờ Đại Khả còn nói chuyện Mộng cảnh Tạm biệt, Phong Mạn Mạn càng thêm không muốn nói năng gì, Giang Triệt chen vào giữa 2 người nói với Đại Khả “Mộng cảnh Tạm biệt? Gần đây tui cũng có chơi nè.” Sau đó lại thêm vài đứa bạn thích chơi game online nhào vào bàn tán, thế là Phong Mạn Mạn thoát nạn.

Bọn họ ca hát, nói chuyện phiếm, ăn uống đến khuya, tóm lại là rất vui vẻ.

9 giờ tối, Phong Mạn Mạn và Giang Triệt cùng về nhà- dù sao họ cũng là hàng xóm.

Đến dưới cầu thang, Giang Triệt ngẩng đầu phát hiện Giang Hàn đang nhìn 2 người qua cửa sổ, anh cười gian, đưa tay giật nhẹ tóc cô.

Phong Mạn Mạn khó hiểu ngẩng đầu hỏi: “Ông làm gì vậy?”

“Trên tóc bà có con bọ rùa.” Giang Triệt nói như thật.

Mạn Mạn sợ cứng người, “Bắt nó xuống cho ta nhanh đi.”

Giang Triệt lại đến gần cô 1 chút, tính từ chỗ Giang Hàn nhìn xuống thì sẽ thấy họ đang ôm nhau.

Sao Giang Triệt với Mạn Mạn lại...? Từ sau hồi gặp nhau trong game lúc đầu năm chưa gặp nó, hình như A Triệt nói hôm nay phải đi làm thêm mà? Giang Hàn lúng túng- anh đang lo lắng cái gì vậy? Thấy bọn họ như vậy, Giang Hàn hơi chua xót- Giang Triệt định làm gì?

Giang Triệt về đến nhà, Giang Hàn vờ như không để ý hỏi băng quơ: “Hôm nay không đi Chí Nguyễn sao? Về trễ vậy?”

“Ừm, hôm nay kỷ niệm ngày thành lập trường, em với Mạn Mạn đi họp lớp.” Giang Triệt thản nhiên.

Giang Hàn hỏi thử: “Em biết Mạn Mạn là chị dâu tương lai của em chứ?”

“Anh cũng biết là “tương lai” hả? chẳng lẽ không biết cô ấy có khả năng thành “em dâu tương lai” sao?”

“Em thích Mạn Mạn?”

Giang Triệt không trả lời, “Lúc trước anh dặn em thay anh chăm sóc cổ, em chăm sóc cổ lâu ngày sinh tình không được sao? Em chơi với Mạn Mạn mệt lắm rồi, anh, em phải tắm trước đây.” Giang Triệt cố ý nhấn mạnh 2 chữ “Mạn Mạn”.

Giang Hàn không nói gì nhưng ánh mắt lại trở nên sắc bén, vẻ mặt cũng nghiêm túc hơn... Anh phải đổi kế hoạch- không thể chờ Mạn Mạn đi học chủ động nữa- có 1 số việc phải giải quyết nhanh chóng.

Trước khi xoay người đi, Giang Triệt để ý thấy vẻ mặt của Giang Hàn- nhìn vẻ mặt đó của anh mình, anh cười thầm trong bụng.

33. Chương 51

Chương 51: Gian + Ghen = ??

Điểm sống lại ở cửa nam thủ đô vẫn là nơi Đường Thi “đóng đô” như trước nhưng giữa đám người này lại có thêm 2 “người ngoài bang hội”- Mộng Sa và Mộng Luyến, nhất là Mộng Luyến, mới ở chung vài ngày nhưng anh đã khá thân thiết với mọi người.

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Mạn Mạn à, sao con gái nhà em chưa đến? Mọi người đợi cả nửa ngày rồi, anh cũng chuẩn bị xong quà gặp mặt luôn.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Em cũng không biết nữa, chờ 1 chút xem sao.

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Con bé tên gì, anh mở loa gọi nó.

[phụ cận] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Mạnh chi ha ha, tên đáng yêu không?

[phụ cận] Thu Sắc Tòng Tây Lai: ! Đáng yêu.....

[loa] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Bé Mạnh chi ha ha ơi, mẹ kêu bé về nhà ăn cơm kìa!

[loa] Hoa Khai Hoa Lạc: Phốc..... Tây Lai lại chán đời xoát loa à? Câu này lạc hậu rồi...

[loa] Nhất Mộc Bất Thủy: Mạnh chi ha ha là ai? Con anh với Mộng Sa sao?

[loa] Thu Sắc Tòng Tây Lai: no no no, là con gái nhà Hàn đại thần của mấy người đó. Tui với Mộng Sa còn đang hưởng tuần trăng mật, nhận con nuôi làm bóng đèn ngàn Watt sao?

Phong Mạn Mạn ngồi máy tính hơi lâu nên thấy mệt, cô thả lỏng duỗi người nhưng sơ ý đã trúng thùng máy (CPU).

Lúc trước Mạn Mạn vẫn thường xuyên đá trúng CPU nhưng không thấy hư hao gì, riêng lần này.....

...1 đá liền đứng máy! Màn hình vẫn bình thường nhưng không di chuyển chuột (pointer) được, cô thử ấn ctrl+alt+del nhưng máy vẫn không phản ứng gì.

Được rồi, cô ấn nút reset cho máy khởi động lại.

“Đích.....” Máy tính có khởi động lại nhưng không vào được win xp mà dừng lại ở dos (nền đen chữ trắng í)... đây là cái gì?

Mạn Mạn nhìn màn hình, đợi 1 lúc lâu vẫn không thấy phản ứng gì, cô lại reset mấy lần nhưng vẫn vậy.

“Không phải đâu, die rồi? Trước kia cùng lắm thì mày (máy tính) cáu kỉnh (đứng máy) xịu, giờ cả xp cũng vào không được sao!” Cô lăm bằm lằm bằm.

Tuy Mạn Mạn đã hơn 20 sắp 30 nhưng lại... võ võ thùng máy dụ dỗ “nó”:

“Mày ngoan ngoãn nghe lời đi, tao khởi động thêm lần nữa, mày phải ngoan ngoãn nghe lời nha.”

Reset, vẫn vậy.

Thử thêm vài lần, Phong Mạn Mạn bó tay. Phải dùng tuyệt chiêu thôi!

...Cầu cứu cao thủ.

Trên điện thoại.....

“Alô, máy tính em không chạy được, “đích” xong liền dừng ở cái màn hình 1 đồng chữ á.”

Cao thủ ở đầu dây kia đương nhiên chính là trúc mã lúc nhỏ kiêm bạn trai bây giờ của cô.

“Sao? Sao tự nhiên bị vậy?” Giọng người kia rất nghiêm túc nhưng nghe kỹ sẽ biết Giang Hàn đang nhin cười- thì ra đây là cảm giác khi được người ta tin tưởng.

Phong Mạn Mạn hơi nhõng nhẽo: “Không phải đâu mà! Vừa rồi em sơ ý đá trúng thùng máy, thế là reset xong nó cứ như vậy hà.”

Giang Hàn đứng đắn nói: “VẬY à, hay anh qua xem thế nào?”

“Vâng, làm phiền anh rồi.” Phong Mạn Mạn lễ phép nói.

Giang Hàn cười khẽ, nói: “Mạn Mạn, mình là gì của nhau mà em còn khách khí như vậy? Anh thay đồ cái đã, chờ anh qua, bye.”

“Bye.” Mạn Mạn nói. Thay đồ? VẬY anh đang mặc bộ áo ngủ màu xanh bằng vải mềm lúc trước hay sao?

Giang Hàn chỉ nói thay đồ thôi nhưng cô lại nghĩ xa tít mù khơi.

Vài phút sau, cô dẫn anh vào phòng mình.

Bà Phong cũng biết Giang Hàn đến nhưng bà đang mải mê xem vở kịch, không nỡ rời mắt khỏi TV, bà lớn tiếng: “Mạn Mạn à, rót ly nước mời người ta uống!”, sau đó lại dụi dằm nói với Giang Hàn: “Tiểu Hàn, cứ tự nhiên như ở nhà nha con, dì đang xem TV, không nói chuyện nhiều với con được.”

“Kìa dì, dì không cần khách khí vậy đâu ạ.” Giang Hàn lễ phép.

Anh bị Mạn Mạn kéo đến chỗ máy tính “Để em đi rót nước.”

Lát sau, cô bưng ly nước vào phòng, vừa buông tay liền bị ai đó kéo, Phong Mạn Mạn đứng không vững nên té ngồi trên đùi anh.

Cô còn chưa kịp đứng dậy thì 2 tay đã bị Giang Hàn đặt trên ngực anh, sau đó lại bị anh dùng tay còn lại ấn đầu cô đến trước mặt mình- môi chạm môi.

Mạn Mạn sợ quá nhìn Giang Hàn trừng trừng. Giang Hàn tiếp tục hôn, mặt cô lại càng hồng, cô nhắm tịt 2 mắt lại.

Anh mút môi cô thật sâu- nụ hôn không nhẹ như chuồn chuồn vờn nước lúc trước. Mạn Mạn cảm nhận được hơi thở ấm áp của anh. Cô quên cửa phòng còn đang mở, quên cả mẹ đang xem TV ngoài phòng khách. Cô không nghe được tiếng động bên ngoài- chỉ nghe được hơi thở của anh và tiếng tim mình đập nhanh gấp đôi bình thường.

Giang Hàn nói lỏng đôi tay- ngay khi Phong Mạn Mạn nghĩ nụ hôn sắp chấm dứt, suy nghĩ cô cũng từ từ rõ ràng lại- thì anh lại hôn, đánh tan lí trí cô. Đầu lưỡi anh như có như không quét nhẹ lên hàm răng đang cắn chặt theo bản năng của Mạn Mạn buộc cô phải hé miệng, anh vươn lưỡi xộc vào quần quít lưỡi cô, thông thả dụi dằm dụ dỗ cô theo mình. (!!! VẬY k biết tả!!!)

Thời gian như dừng lại khi 2 người hôn nhau- không biết khi nào thì tay anh chuyển xuống eo cô mà tay Mạn Mạn cũng bò lên cổ anh.

Cuối cùng, Giang Hàn chuyển từ hôn sâu sang hôn nhẹ (_ _ #), môi anh chạm lên trán cô, nhìn ánh mắt mê ly của cô trong sáng trở lại, anh cười cười (thỏa mãn quá mờ!).

Phong Mạn Mạn rút tay về, 2 má hồng hồng. Cô giận dỗi: “Mẹ em ở ngay bên ngoài anh lại dám như vậy hử?!!” Cô đánh anh 1 cú (nhẹ thôi, đánh là thương mắng là yêu mờ).

Giang Hàn lại hôn nhẹ lên má cô- nắm tay Mạn Mạn, anh nửa thật nửa giả dọa: “Lần sau, “ăn” em luôn.”

“.....” 2 má cô từ hồng chuyển hắc sang đỏ. “Gì chứ.....”

Đến lúc này, Giang Hàn mới chính thức giải quyết cái máy bị bỏ quên của cô. Lúc trước anh đã đoán có chuyện, y như rằng... “Mạn Mạn em lấy cái tước-nơ-vít nhỏ nhất cho anh.”

Phong Mạn Mạn nhận nhiệm vụ, chạy đi kiểm thùng dụng cụ của ba cô- thuận tiện cũng lấy lại bình tĩnh, nụ hôn vừa rồi quá nhiệt tình, hại người ta mắc cỡ chết được.

Giang Hàn rút dây điện, nhận vít, mở vỏ máy “Mạn Mạn à, máy em dơ lắm rồi đó.” Anh giấu cọt cô.

“Không phải tại em! Nó ở dưới đất mà, không dơ sao được.” Cô giữ sạch trách nhiệm.

Anh chỉ vào mớ dây nhợ bên trong, “Dây nối ổ cứng bị lỏng rồi. Em đập nó mấy cú rồi hả, nói thật anh nghe xem?” Giang Hàn bắt đắc dĩ nói.

Nhớ hồi Giang Hàn còn chưa biết Bình Hải Tịch Mạn Mạn là Phong Mạn Mạn, có lần dì Phong gọi sang muốn gặp Giang Triệt nhưng anh chàng không ở nhà, thế là bà nói- mở máy tính không được, tắt cũng không được nốt- Mạn Mạn đang học nên bà phải hỏi anh. Giang Hàn kiểm tra xong mới phát hiện là lỏng dây, cắm chặt lại là được. Đó cũng là lần đầu tiên anh vào phòng cô, ừm, lúc đó phòng cũng khá bừa bộn.

Làm sao anh biết Bình Hải Tịch Mạn Mạn là Phong Mạn Mạn? Là vì Mạn Mạn đặt hình nền là cảnh chụp cô trong trò chơi- cả tên bang hội lẫn tên nhân vật anh đều thấy rất rõ ràng. Biết Phong Mạn Mạn chính là Bình Hải Tịch Mạn Mạn, Giang Hàn đột nhiên tin tưởng- đúng là duyên trời định.

Phong Mạn Mạn vẫn chống chế: “Đâu có, tại đặt dưới chân nên lâu lâu em sơ ý đụng phải thôi mà.”

“Vây đi- anh giúp em vệ sinh máy- bụi bám nhiều quá máy tản nhiệt không được, em dọn bàn học cho gọn, mai mốt đem máy đặt trên bàn luôn.” Giang Hàn nói.

Lát sau, máy tính cô đã được lau sạch đặt ở trên bàn- thoát khỏi mối nguy hiểm bị cô đập.

Giang Hàn ngồi xồm xuống nhặt vít, lúc đứng lên anh không để ý cạnh bàn, thế là “Oành.....” Giang Hàn đụng đầu.

“Ai.....” Anh ôm trán, đau tới mức phải ngồi bệt xuống.

Mạn Mạn cũng vội vàng ngồi xồm xuống cạnh anh, lấy tay xoa nhẹ lên chỗ bị đụng, lo lắng hỏi: “Có bị sưng không anh? Đau không?”

Giang Hàn chợt nằm xuống, Mạn Mạn liền áp sát lại xem trán anh- muốn bao nhiêu “đen tối” thì có bấy nhiêu.

Cảnh này mà bị người khác bắt gặp thì sẽ rất xấu hổ, bị mẹ cô nhìn thấy lại càng xấu hổ hơn. Bà Phong nghe tiếng Giang Hàn đụng bàn liền bỏ kịch chạy qua xem lại thấy con gái ghé sát vào người bạn trai... Chuyện gì đây? Tuy 2 bên cha mẹ đều không phản đối 2 người thành đôi nhưng cứ vậy thì nhanh quá mức! Dạy con sơ sót a sơ sót.

Bà Phong quát: “Phong Mạn Mạn! Làm gì hử?”

“Ngạch.....” Phong Mạn Mạn cũng xấu hổ, “Mẹ à, Giang Hàn bị đụng đầu. Mẹ để dầu ở đâu?”

Cô luống cuống muốn đứng dậy- nơi này chống chống, nơi kia đẩy đẩy 1 hồi mới đứng lên được. Giang Hàn bắt đầu phát hiện mình giống hơi quá- rõ ràng là Mạn Mạn giận rồi.

Giang Hàn cũng đứng lên, thế này bà Phong mới phát hiện cục u trên trán anh- bà không nói gì nữa, bỏ về xem TV tiếp.

Mạn Mạn tìm thấy dầu liền bảo Giang Hàn ngồi lên giường, cầm dầu nhưng chưa dám bôi (sợ anh í đau).

“Không sao, để anh.” Anh muốn cầm chai dầu nhưng cô gạt phăng, “Để em xoa cho.”

Đây đâu phải xoa dầu? Cùng lắm chỉ tính được là quẹt dầu thôi- Giang Hàn nghĩ.

Cô tiếp tục xoa thật nhẹ nhàng (! nàng í nghĩ xé!): “Anh không đau chứ? Em xoa mạnh hơn nhe.”

Giang Hàn “Ừ”, quả thật đây đâu phải là xoa dầu, người ta bảo bị sưng phải xoa bóp- hiển nhiên là Mạn Mạn chưa nghe câu này.

“Đúng rồi, hôm trước họp lớp vui không?” Giang Hàn hỏi.

Phong Mạn Mạn tiếp tục xoa trán anh: “Bình thường thôi.”

“Anh nhớ em với thằng Triệt cùng lớp hả? Hôm đó nó có đi không?”

“Có chứ. Anh là anh hần mà, anh hỏi thằng hần không được sao.”

(Nó)“...May thật.” Giang Hàn than thở.

Tiếc là Phong Mạn Mạn không nghe ra vị giấm chua trong câu nói của anh “Thật ra thì cũng chán lắm, chỉ tán dóc thôi hà.”

Giang Hàn lại hỏi: “Em thấy gần đây thằng Triệt có gì là lạ không?”

“ Chắc là không, ổng vẫn ác quỷ như xưa. Không phải em nói xấu ông em nhà anh nhưng ổng ác lắm, trước kia nhờ ổng giúp gì thì ổng cứ xù xụ cái mặt- hôm đó hả- ổng lén đổ nước trái cây vào trà sữa của em, may mà em thấy vị là lạ nên ngừng uống, nếu không chắc chắn lại bị tiêu chảy.” Phong Mạn Mạn cự nự.

Giang Hàn nhú mày hỏi: “Còn gì nữa không?”

“Còn gì nữa chứ? Em không biết anh cũng nhiều chuyện vậy đó?” Cô tò mò hỏi lại.

Giang Hàn nghe xong cười cười, nhéo nhéo mũi cô “Đây gọi là quan tâm em trai, như em bây giờ mới là nhiều chuyện.”

“Xí~ em quan tâm bạn học thôi. Anh đừng lộn xộn.” Phong Mạn Mạn nói.

Anh ngồi thẳng lưng, hưởng thụ Mạn Mạn xoa nhẹ cục u trên trán, vươn tay cầm 1 quyển vở màu xanh dương trên bàn. Trên bìa vở in: nước cộng hoà nhân dân Trung Hoa, giấy thông hành đến Hồng Kông.

“Mạn Mạn, em giữ cái này kỹ không?” Giang Hàn tò mò mở ra xem, trang đầu ghi lại các chuyến đi ra nước ngoài của cô- đi Hồng Kông, hơn nữa thời gian hết hạn cũng sắp đến.

“À, có mà, em giữ kỹ lắm.” Phong Mạn Mạn ừ hử.

Khi anh mở đến trang cuối cùng thì Mạn Mạn liếc sang, cô vội vàng giật lại sổ, “Nhìn cái gì nhìn! Sổ nào cũng như sổ nào thôi.”

“ Không phải, anh thấy hình em rất đáng yêu mà.” Giang Hàn muốn xem lại.

Cô vội vàng bỏ vào học tủ, “Không cho anh xem.”

Giang Hàn đột nhiên hỏi: “Mạn Mạn, sắp hết hạn rồi sao em chưa đi?”

“Ai~ em định đi với ba mẹ nhưng kẹt thời khoá biểu học, cho nên chỉ có ba mẹ em đi.” Mạn Mạn tiếc nuối.

Anh suy nghĩ 1 lúc “Anh cũng định đi. Em sắp hết hạn đi rồi, để không thì phí lắm. Không bằng đến cuối tuần mình cùng đi Hồng Kông chơi, 2, 3 ngày thôi mà, đi nhanh về nhanh.”

Cô chần chờ “Đi Hồng Kông? Đi Thượng Hải? Đi Disneyland? Xem cảnh đêm ở Hồng Kông?”

“Ừ, sao, em muốn đi không?” Giang Hàn lại dụ dỗ.

“Để tối nay em hỏi mẹ... nhưng chỉ 2 người đi thôi sao?” Cô hỏi.

“Yên tâm, anh sẽ không ăn em liền đâu.” Giang Hàn cười khê.

Phong Mạn Mạn không nói gì, “Cái gì hử?!”

Giờ cơm chiều.....

Mạn Mạn gặm củ cải trắng, “Mẹ ơi, lúc trước con chưa đi Hồng Kông được mà passport sắp hết hạn rồi.. Giang Hàn rủ con đi Hồng Kông trước khi vào học.”

“Tùy, sắp 30 rồi, con tự quyết định đi. Nhưng chỉ có con với Tiểu Hàn thôi sao?” Bà Phong hỏi.

“Chắc vậy.” Tiếp tục gặm củ cải.

“Nhớ tự giữ mình nha con.” Bà Phong dặn. Tuy bà rất tin tưởng Giang Hàn nhưng có khi rất khó tự kiềm chế- bà là người từng trải nên rất hiểu.

Mạn Mạn chợt nhớ tới chuyện lúc trưa, chắc chắn mẹ hiểu lầm 2 người rồi.

“Mẹ..... Kia.....” Cô bị ghen rồi. ” Khụ khụ khụ.....” Bị hiểu lầm rồi, oan uống quá à!!

34. Chương 52

Bữa cơm chiều ở Giang gia.

“Mẹ ơi, 2 ngày nữa con đi Hồng Kông với Mạn Mạn nha.” Giang Hàn “báo cáo” với người nhà.

Bà Giang hỏi: “Hồng Kông? Ủ, mà chỉ 2 đứa đi thôi hả?”

“ Vâng.” Giang Hàn liếc mắt xem phản ứng của Giang Triệt.

“Đi du lịch cũng tốt, từ hồi con về nước tới giờ cũng chưa đi đâu xa... Đi cẩn thận nhé, nhớ để ý chăm sóc cả Mạn Mạn nữa.” Bà Giang dặn tiếp “A Hàn, con đi Hồng Kông sẵn tiện mua giúp mẹ vài món hen.”

“A, không thành vấn đề.” Giang Hàn tiếp tục xem vẻ mặt của đứa em, anh thừa nhận- anh rất để ý chuyện A Triệt thích Mạn Mạn.

“Kìa mẹ! Lần trước qua Hồng Kông không phải mẹ đã mua 1 đồng thứ linh tinh lang tang đem về sao? Mẹ còn muốn mua gì nữa vậy?” Giang Triệt hơi kinh ngạc lại có chút bất đắc dĩ. Ai~~ lần trước anh chàng cùng đi với ba mẹ sang Hồng Kông, đau khổ nhận được 1 bài học “chua xót”- hể là phụ nữ, ai cũng thích mua sắm.

Giang Hàn nhìn đứa em, khẽ nhíu mày, anh sợ em mình đang nghĩ đến Mạn Mạn nên mới có vẻ mặt đó- thế là vừa lo lắng vừa khó chịu.

Dù bình thường rất bình tĩnh nhưng anh cũng chỉ là 1 chàng trai ghen tuông vì người yêu.

Bà Giang lại nói: “Sắp hết hè rồi, A Triệt không đi đâu hả con? Ai, lâu rồi không qua Hồng Kông chơi, biết vậy mẹ cũng làm passport rồi.” Bà Giang thở dài.

Giang Hàn ra vẻ bình tĩnh nhìn Giang Triệt- ban đầu anh tính chỉ cùng Mạn Mạn qua Hồng Kông chơi, giờ lại thêm thằng Triệt- ai biết nó có đi làm kỳ đà cản mũi không?

Giang Triệt không trả lời ngay mà quay sang nhìn anh, 2 người nhìn nhau vài giây, anh chàng thì nhin cười, Giang Hàn thì lo lắng.

“Này, anh, chỉ anh với Mạn Mạn đi thôi hả?” Giang Triệt hỏi.

Giang Hàn: “Ừ.”

“Nếu con đi có mà làm bóng đèn á? Thôi thôi!” Giang Triệt nói, càng lúc càng muốn cười, anh chàng còn cố ý ra vẻ “cho cũng không thèm đi”.

Giang Hàn không ngờ đứa em lại nói vậy- bởi vì hoàn toàn không giống Giang Triệt “lâu ngày sinh tình” với Mạn Mạn. Chẳng lẽ lúc trước là nó cố ý trêu tức anh sao?

Giang Triệt cũng nói thẳng: “Anh nên cảm ơn em mới đúng, có 1 số cảm giác cần có ở 1 số giai đoạn.” (nói trắng ra là GT còn khuyên GH cảm ơn vì làm anh ghen đấy mà!!)

Tính ra thì cũng không phải Giang Triệt vô duyên vô cớ đi trêu tức anh mình, 1 trong những nguyên nhân là: anh đã thay anh trai chăm sóc Mạn Mạn rất lâu rồi- từ cấp 2 đến cấp 3, thậm chí là cả đại học- lời đồn “Giang Triệt là người yêu của Phong Mạn Mạn” cũng dọa lui không ít tình địch cho anh mình làm chuyện tình của 2 người quá sức êm ả- mà chuyện yêu đương thì phải thêm gia vị mới được, nếu không rất dễ phai nhạt.

Nhưng có 1 nguyên nhân quan trọng nhất là vì anh bị anh trai dụ dỗ kiêm ép buộc chăm sóc Mạn Mạn lúc anh không có mặt, có lần còn có người bạn của anh từng tỏ vẻ muốn theo đuổi Phong Mạn Mạn nhưng anh chỉ đành đứng ra ngăn cản... thêm nữa người con gái anh thích hồi còn học cấp 2 lần bạn bè cùng lớp đều hiểu lầm, hại anh tới giờ còn độc thân!! Ai bắt đền cho anh đây? May mà bây giờ “trả bót” cho Giang Hàn 1 cú... mai mốt sẽ đến phiên Mạn Mạn!

Giang Hàn hiểu rồi, té ra là trả thù! Anh sẽ cho A Triệt ghi nợ, từ từ đòi lại sau. “Vây hả? Thì ra A Triệt muốn giúp anh à? Vậy cảm ơn hén.”

Anh còn cố ý nhấn mạnh 2 chữ “cảm ơn”.

Giang Triệt đáp trả: “Anh em mình nói cảm ơn làm gì? Đừng khách sáo.”

“2 anh em nói gì mà úp úp mở mở thế?” Bà Giang khó hiểu.

Giang Triệt nói: “Mẹ à, anh biết là được rồi, mẹ biết làm gì! Đây, mẹ ăn cái đùi gà này.” Anh chàng gấp đùi gà cho mẹ.

“Không có việc gì ạ. Anh hiểu rồi, mai mốt không cảm ơn nữa.” Giang Hàn cũng cúi đầu vào mâm cơm. (* rùng mình * mốt bị GH “giúp” thì khỏi “cảm ơn”)

Sau bữa cơm, Giang Hàn lại chuẩn bị bang hội chiến.

[hệ thống] Thứ 1: “ Đường Thi ba trăm thủ” Bắc Phong Giang Thượng Hàn, trọng sinh 1 lần, ma vương đạo sĩ cấp 99.

Thứ 2: “ đốt than nướng cá con” Nho Nhã Lễ Độ, trọng sinh 1 lần, thần công tượng cấp 99.

Thứ 3: “ Đường Thi ba trăm thủ” Tân Mĩ Nhân Như Ngọc, trọng sinh 1 lần, ma vương đạo sĩ cấp 99.

Thứ 4: “ thiên hạ thứ nhất” Thiên Hạ Vô Song, trọng sinh 1 lần, tông sư võ thuật cấp 99.

Thứ 5: “ Đường Thi ba trăm thủ” Thu Sắc Tông Tây Lai, trọng sinh 1 lần, thánh điện chữ thập cấp 97.

Thứ 6: “ mộng luyện” Mộng Luyện, trọng sinh 1 lần, tông sư võ thuật cấp 95.

Thứ 7: “ thiên hạ thứ nhất” Trong Mộng Tìm Anh, trọng sinh 1 lần, vũ công cấp 95.

Thứ 8: “ đốt than nướng cá con” Thiên Hạ Tiểu Tĩnh, thần quan cấp 95.

Thứ 9: “ đốt than nướng cá con” thiên hạ nhâm ta đi, chữ thập sát thủ cấp 95.

Thứ 10: “ Đường Thi ba trăm thủ” Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn, vũ công cấp 95.

Gần đây trong Mộng cảnh Tạm biệt có vẻ lộn xộn, lạng quạng là lòi nhau ra chém. Lúc này đây, “ Đường Thi ba trăm thủ” và “ thiên hạ thứ nhất” cùng “ đốt than nướng cá con” tranh đấu lẫn nhau.

Đêm nay là trận chiến đầu tiên của 3 phe, lấy thủ đô làm chiến trường.

[loa] hái hoa Tiểu Bạch bạch: Hạng cuối cùng là acc phụ của đại thần thì phải? Sốc thiệt!

[loa] Nhất Quả Trang Đường: Đần, xem chức nghiệp kia- nữ vũ công đó- Hàn đại thần nhà chúng ta mới sẽ không chơi acc nữ. Xem tên thì là Hàn phu nhân chẳng?

[loa] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: MK! Đừng phân biệt “chủng tộc” gay-les thế chứ.

[loa] Nhất Quả Trang Đường: Bạn Tiểu Ngọc thân mến, không phải phân biệt đâu! Nghe nói thật lâu trước đây bạn đã kết hôn rồi hả? Ai can đảm thế?

[loa] sát thủ vì xoát Joaquin: Mình thấy rồi nè, chồng Tiểu Ngọc cũng là Đường Thi.

[loa] Luyện Chi Hữu Tình: đặc sản của Đường Thi là BL: Thương nhân x Tây Lai x Tiểu Ngọc, ha ha ha ha, phải ghi lại “chuyện tình” tay 3 này mới được.

[loa] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: MK! Chồng tui là nữ! Có bà mới BL, cả nhà đều BL! Có ngon ra cửa nam pk xem!

[loa] Luyện Chi Hữu Tình: Không bao giờ! Ai kêu ông mãi cấp chi!

.....

.....

Kênh loa náo nhiệt, cửa nam thủ đô càng đông vui.

[phụ cận] Mộng Luyện: Tôi giải tán bang hội, Đường Thi thu lưu tụi tôi ha?

[phụ cận] Thu Sắc Tông Tây Lai: Thu lưu cái gì mà thu lưu, rõ ràng là Mộng Sa gả vào bang! Không sao, em không ngại đón gia đình nhà vợ về ở chung.

[phụ cận] Mộng Luyến:.....

Chưa đến 8 giờ mọi người đã sẵn sàng chiến đấu.

Giang Hàn login Bắc Phong Giang Thượng Hàn xong lại login thần quan mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn, về phần chữ thập sát thủ Du Nguyệt Giang Thượng Hàn thì cho Giang Triệt mượn.

Thế là điểm sống lại có 3 người màu da, kiểu tóc, chức nghiệp... khác nhau xuất hiện, kéo theo 1 đám người vây xem- đặc biệt là mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn và Du Nguyệt Giang Thượng Hàn cùng di chuyển.

[loa] Nhất Mộc Bất Thủy: Đại thần quá lợi hại! 2 acc đều di chuyển- đại thần quả nhiên là đại thần, 2 tay điều khiển 2 nhân vật. (* đổ mồ hôi *)

Giang Hàn bắt đầu dĩ cười cười, dù anh giỏi đến đâu thì cũng không điều khiển 2 nhân vật cùng lúc được, nhất là khi 1 đang dùng truyền tống trận, 1 lại đánh chữ nói chuyện phiếm.

8 giờ, bang hội chiến chính thức bắt đầu.

Ngay từ đầu Phong Mạn Mạn đã rất háo hức: vũ công của cô được “xuống núi” rồi.

Chiến thuật đêm nay của “ Đường Thi ba trăm thủ” là ” thủ”. Từ lúc bắt đầu mọi người đã chạy đến Nhất Hào Thành, trong thành có 3 hàng phòng ngự, đương nhiên lớp phòng ngự đông đảo nhất là phòng triệu hồi- do “tổ tình cảm lưu luyến”, Tân Mĩ Nhân Như Ngọc, Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm... canh gác- lớp phòng ngự ngoài cùng do Mộng Luyến chỉ huy, chủ yếu là thăm dò đối thủ, lớp thứ 2 do các đồng chí ham chơi như Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn, Thu Sắc Tòng Tây Lai... gánh vác.

Chỗ nào có Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn thì sẽ có mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn làm bảo vệ. Nơi đâu có Thu Sắc Tòng Tây Lai thì Mộng Sa cũng sẽ bị “bắt buộc” đi theo.

Thu Sắc Tòng Tây Lai đồng thời bảo hộ cả 3 người rồi rảnh rỗi ngồi xuống tán dóc, mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn thêm trạng thái cho mọi người xong lại chuyển sang dùng Bắc Phong Giang Thượng Hàn cùng Tướng Kỳ Mạc Ngân và Du Nguyệt Giang Thượng Hàn chia nhau ra đánh lén các thành khác.

Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn ngồi hoài thấy chán liền bỏ đi dạo, đi chưa đến đâu cả thì nghe Mộng Luyến nói anh đã hy sinh, “ đốt than nướng cá con” đang đánh vào thành. Cũng khó trách, 1 chọi 1 đám mười mấy người thế kia, chắc chắn Mộng Luyến đánh không xuể.

Phong Mạn Mạn nghe xong liền chạy ngược về mà Giang Hàn cũng trở lại vị trí chuẩn bị nghênh chiến- trò hay sắp bắt đầu.....

Chỉ 1 lúc sau, “ đốt than nướng cá con” đã vào đến chỗ mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn. 4 người họ rõ ràng yếu thế hơn đối phương, Thu Sắc Tòng Tây Lai bảo hộ 3 người đã rất cố sức, nói chi còn muốn công kích? 2 vũ công lật bài, nhiều nhất cũng chỉ giết 2, 3 tên mà thôi.

Khó hiểu ở chỗ mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn lo cứu máu, đáng lẽ phải bị vây đánh đầu tiên nhưng anh chẳng có dịp xài “ám vách” nữa (ai đánh đầu mà xài!), cứ đứng 1 bên thêm máu cho Thu Sắc Tòng Tây Lai thôi.

Vì mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn không cứu kịp máu, Thu Sắc Tòng Tây Lai cũng không có lam, bạch thủy nên...

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Đại ca chạy đi, có bao xa chạy bao xa!

[bang hội] mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : (nhường mày)

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Khiếp, mình còn (liếc) hấn đâu!

Mạn Mạn cùng đi với Giang Hàn lâu như vậy, cô biết ý anh.

[bang hội] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Ý anh là cứ từ từ. (=: đăng)

[bang hội] Tân Mĩ Nhân Như Ngọc: Có sao không? Cần tụi này ra giúp không?

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Ra đi!

Lúc này đám người quay sang vây đánh mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn vì anh mặc 1 bộ quần áo cực kỳ “dỏm”(50 khả năng làm đối phương bị nguyên rủa), “nguyên rủa” không làm giảm máu, càng sẽ không gây tử vong, vậy nên là trạng thái dỏm nhất trong các trạng thái.

Nhưng mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn sẽ đứng yên chịu chết sao? Sai lầm rồi, tuy là thần quan nhưng anh vẫn có thể đánh người.

Giang Hàn thấy cả đám đều trúng nguyên rủa xong liền đợi đúng dịp Thu Sắc Tông Tây Lai chỉ còn 1 nửa thì... mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn ngừng thêm máu cho Thu Sắc Tông Tây Lai. Anh dùng “chữ thập khu ma công kích”- tuy thời gian vịnh xương hơi lâu nhưng anh có cặp cá kiếm, không sợ đánh gãy vịnh xương vì bị công kích.

[bang hội] Thu Sắc Tông Tây Lai: Đại ca, hình như cậu dùng sai kỹ năng rồi hả? Làm gì mà “liều chết” vậy chứ? (liều chết – > liều để chết)

[bang hội] mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Không, Tây Lai dùng thuốc mà chống.

Khi vịnh xương sắp xong thì Nho Nhã Lễ Độ chợt hiểu ra anh muốn làm gì.

[phụ cận] Nho Nhã Lễ Độ: Mau tránh ra, đừng đánh nữa.

Nhưng lúc này chỉ Nho Nhã Lễ Độ hiểu mà tránh kịp- chữ thập khu ma công kích rất mạnh lại với undead mà “nguyên rủa” làm đối phương trở thành “undead”.

Giang Hàn đã tìm hiểu rất lâu trước khi chơi chức nghiệp này, tối hôm qua anh còn tranh thủ dùng acc sát thủ thử xong mới dám dùng trong bang hội chiến.

[bang hội] Thu Sắc Tông Tây Lai: Thần a!!!

[bang hội] mộng luyện: Kỹ năng lợi hại thật.

[bang hội] Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn: Em cũng muốn bắt chước.....

Nho Nhã Lễ Độ vội vàng dùng kỹ năng triệu hồi của bang chủ- điều động tất cả 21 người của “ đốt than nướng cá con” đến- dù rất nhiều người vừa bị giết ra, sống lại còn chưa kịp thêm đầy máu đã bị bắt buộc vào chiến trường. Tuy có vài người kêu ca Nho Nhã Lễ Độ không biết làm bang chủ linh tinh nhưng kêu là kêu vậy- bọn họ vẫn nghe lời quay sang đánh đám.

4 người chống không nổi nên bị giết.

Nhưng nhóm Tân Mĩ Nhân Như Ngọc cũng vừa lúc chạy đến. “Đốt than nướng cá con” chưa kịp cứu máu đã bị Tân Mĩ Nhân Như Ngọc dùng Bạo Phong Tuyết ném ra ngoài hơn phân nửa.

Chiến trường ở Nhất Hào Thành chỉ có “ Đường Thi ba trăm thủ” và “ đốt than nướng cá con” giằng co mà “ thiên hạ thứ nhất” thì chỉ thủ Nhị Hào, Tam Hào Thành.

Sau 2 giờ bang hội chiến, kết quả cuối cùng là “ Đường Thi ba trăm thủ” vẫn nhỉnh hơn “đốt than nướng cá con” 1 chút mà “thiên hạ thứ nhất” thì có vẻ xuống dốc. Bang hội chiến chấm dứt.....

[hệ thống] Nhất Hào Thành bị “ Đường Thi ba trăm thủ” Tướng Kỳ Mạc Ngân đóng chiếm

[hệ thống] Nhị Hào thành bị “ đốt than nướng cá con” Nho Nhã Lễ Độ đóng chiếm.

[hệ thống] Tam Hào thành bị “ thiên hạ thứ nhất” Thiên Hạ Vô Song đóng chiếm.

[hệ thống] Tứ Hào thành bị “Đường Thi ba trăm thủ” Du Nguyệt Giang Thượng Hàn chiếm

[hệ thống] ngũ hào thành bị “ đốt than nướng cá con” Trà xanh đóng chiếm.

“Đường Thi ba trăm thủ” thành công bảo vệ Nhất Hào Thành, sau khi bang hội chiến kết thúc, bọn họ lại quay sang nói chuyện phiếm, trang bị được thưởng bị bán lấy tiền chi trả cho cuộc chiến.

[nêu lên]mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn muốn giao dịch với bạn, đồng ý hay không?

[thì thầm]from mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Phu nhân, giao dịch.

[thì thầm]to mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Hả?

Phong Mạn Mạn chọn đồng ý, lần này Giang Hàn cho cô roi vũ động cao cấp cho vũ công, chí mạng (khá giống bạo kích- đánh mạnh) 40, may mắn 30, đây chính là vũ khí mà Ta Là Thương Nhân chế ra từ mô nguyên liệu Giang Hàn cho.

[thì thầm]from mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Đáng lẽ phải đưa em trước khi bang hội chiến mà anh quên.

[thì thầm]to mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Cám ơn anh, roi tốt quá.

Roi này màu đỏ, gần như trong suốt, không chỉ xinh đẹp mà còn rất có lợi cho kỹ năng lật bài của cô. (đỡ phải xảy ra sự kiện “lưu manh + thuần di” lúc trước, lật hoài k ra bài tốt)

[thì thầm]from mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : Phu nhân, quyết định cuối tuần đi Hồng Kông nha?

[thì thầm]to mạn bộ biên giang minh nguyệt Hàn : A vâng, được.

Tim Mạn Mạn lại đập thình thịch- cô đã quen Giang Hàn gọi mình là phu nhân trong trò chơi nhưng lại bối rối vì mong chờ chuyến du lịch 2 người sang Hồng Kông với Giang Hàn, vì nhớ đến lúc Giang Hàn nói đùa sẽ “ăn” cô. Aaaa! Sao cô lại nghĩ đến chuyện đó chứ?!

35. Chương 53

Chương 53: Chuyến du lịch “nguy hiểm”

Hôm nay la cà ở công viên Disneyland suốt cả ngày, Phong Mạn Mạn và Giang Hàn xem bắn pháo bông xong liền về khách sạn nghỉ. Người đòi đi là Phong Mạn Mạn, Giang Hàn phụ trách đặt mua vé qua mạng, họ mượn phòng ở 1 khách sạn gần đó.

Trong thang máy.....

“Mệt chết được! Em phát hiện hình như mình già thật rồi, không biết sao bọn trẻ sung sức đến vậy chứ? Ai.....” Phong Mạn Mạn lại ngáp, “Cứ như mình già thật rồi hay sao ấy.”

Giang Hàn nắm tay Mạn Mạn nói: “Tại em cứ ở lì trong nhà không đi đâu đấy. Buồn ngủ không?”

“Vâng. Chơi cả ngày rồi, mệt chết, biết vậy sáng nay em không dậy sớm.” Phong Mạn Mạn nói.

Ra thang máy, họ đến trước cửa phòng. Đến lúc này Mạn Mạn mới nhận ra anh chỉ cầm chìa khóa 1 phòng.

“A? Đây là phòng em hả?” Cô hỏi.

Giang Hàn gật gật đầu. “Ờ.....” Phong Mạn Mạn vừa thở phào nhẹ nhõm thì anh lại nói: “Đây là phòng chúng ta.”

“ A?!” Mạn Mạn kinh ngạc rồi: “Chúng ta?”

“Đúng vậy, hôm trước anh chỉ mượn 1 phòng. Có gì không ổn hả?” Giọng Giang Hàn nghe mới nghe thơ “vô số tội” làm sao! ...Về mặt anh thì “lộ tẩy bản chất” cả.

Cô sốt ruột hỏi lại: “1 phòng? Em với anh? Vậy sao được.....”

“Chẳng lẽ mình phải ở riêng sao?” Anh đẩy nhẹ cô vào phòng, “Không phải em nói mệt rồi sao? Vào tắm nước ấm đi. Ngủ ngon nhé, mai mình còn nhiệm vụ phải làm đó.”

Tắm?! Mạn Mạn bị từ này “giội nước lạnh” tỉnh hẳn- trong đầu cô chợt nhớ lại cảnh Giang Hàn vừa tắm xong mặc bộ áo ngủ xanh biển.

“Nhưng.....” Phong Mạn Mạn lại bị anh đẩy nhẹ, cô giận dỗi đi hẳn vào tham quan phòng. Khi thấy có 2 giường thì cô quay sang nói “Là 1 phòng 2 giường?!” (Mạn Mạn “tà ác”)

“ Nếu không thì mấy giường?” Anh cú đầu Mạn Mạn “Chẳng biết đầu em làm sao mà cứ suy nghĩ lung tung!... Hay là... em không muốn 1 phòng 2 giường? Vậy mình đổi thành 1 phòng 1 giường đi!” Giang Hàn nhấn mạnh 4 chữ “1 phòng 1 giường”.

“Không..... Không có.” Cô chối.

Giang Hàn đặt túi du lịch lên giường, “Mạn Mạn, em tắm trước đi.” Sau đó lại ngồi lên giường, lôi máy tính xách tay ra đánh đánh gõ gõ.

“ A? Cả máy tính anh cũng đem?” Cô lấy bộ áo ngủ từ trong túi ra.

Cầm quần áo, cô nhìn sang máy anh, “Anh đang làm gì vậy? Login hả?”

Thấy Mạn Mạn nhìn sang, Giang Hàn lập tức chuyển sang màn hình nền, mặt đỏ lên, cứ như đứa bé phạm lỗi bị phát hiện. ” Không, anh xử lý vài việc thôi.”

“ Vậy hả, vậy em đi tắm đây.” Phong Mạn Mạn ôm quần áo vào phòng tắm.

Lúc này, anh mở lại chương trình đang đánh máy- là 1 văn bản có tên là: tháng x ngày y [chuyến du lịch 2 người ở Hồng Kông].....

Trong phòng tắm, Mạn Mạn vui vẻ mở vòi sen nước ấm chảy vào bồn tắm lớn, cô chậm rãi cởi quần áo- tuy trong phòng có máy sưởi nhưng cô vẫn nhanh chân phóng vào bồn. Do quá hấp tấp nên cô sơ ý làm rớt quần áo xuống nước, cả quần áo dơ lẫn sạch đều ướt nhẹp.

Chết~ cô vội vàng vớt lên nhưng chẳng tích sự gì.

Mạn Mạn đắn đo suy nghĩ thật lâu không biết mặc gì ra ngoài đây?

Mà Giang Hàn chờ hoài không thấy cô ra, anh sợ cô có chuyện gì- đến gõ cửa phòng tắm, “Mạn Mạn?”

“A..... Làm sao vậy?” Cô có vẻ hốt hoảng, giọng nói cao hơn bình thường 1 chút.

“Không có gì. Mạn Mạn, gần nửa tiếng rồi em còn chưa tắm xong hả?” Giang Hàn hỏi.

Mạn Mạn ỉu xiu: “Chưa xong, anh đợi xíu nữa đi.”

Người nói không sao nhưng người nghe bắt đầu nghĩ ngợi, vừa rồi anh còn cười Mạn Mạn nghĩ đâu đâu, giờ chính anh cũng bắt đầu mơ màng.

Khi Giang Hàn dừng “mơ màng” thì Mạn Mạn cũng quyết định xong- cô mặc áo ngủ đi ra.

Tóc hơi ướt- dù cô đã cố vắt ráo nhưng chỗ vạt áo vẫn nhều nước- trên vai cô còn vắt thêm chiếc khăn tắm màu trắng, để chân trần bước ra.

“ Cái kia... em lỡ để đồ ướt vô bồn tắm.” Cô ngại nhắc áo a quần a khăn a... với anh- người ta mắc cỡ lắm.

Giang Hàn cũng hơi dờ dẫm: đã 1 nam 1 nữ ngủ cùng phòng và hoàn cảnh còn “đen tối” thế kia mà nữ lại là cô bạn gái mình thích suốt mười mấy năm nay- đối với anh mà nói thì quả thật là 1 thử thách gay go.

“Em không có đồ khác để thay sao? Cứ mặc vậy không được đâu, trời lạnh thế này- em sẽ bị cảm đấy.” Giang Hàn cố nói thật bình tĩnh nhưng nhiệt độ cả người anh đang tăng vọt lên.

Nghe anh nói, Mạn Mạn run lên 1 chút- đúng là trời lạnh thật- cô nói: “Không có, em chỉ còn bộ quần áo ngày mai mặc đi chơi thôi.” Làm sao cô biết sẽ thế này mà đem thêm áo ngủ chứ- bọn họ chỉ đến Hồng Kông chơi 2 ngày thôi mà.

Giang Hàn lấy 1 bộ quần áo dài tay từ trong túi ra “Đây, em cầm áo thay nhanh đi.”

Cô nhận đồ rồi chạy vào phòng tắm thay- đây là lần thứ 2 cô mặc áo của Giang Hàn, bộ đồ thể dục lần trước cô còn quên chưa trả nữa. Khi thay đồ xong, cô ngửi thấy 1 hương thơm quen thuộc- như khi Giang Hàn ôm lấy cô vậy. Không phải cô chưa mặc quần áo anh bao giờ- có thể là vì không khí, cũng có khi là vì quần áo hay vì cảm giác người anh hàng xóm thật sự biến thành bạn trai mình- việc mặc quần áo anh làm cô vừa ngọt ngào vừa thẹn thùng.

Cứ thế, cô mặc áo của Giang Hàn, khăn tắm quấn ngang hông. Giang Hàn cũng cầm quần áo bước vào phòng tắm, “Mạn Mạn, anh đi tắm đây. Máy tính có thể nối mạng, nếu em thấy chán thì cứ logout acc anh lên acc em cũng được.” Anh đã hỏi thử nhân viên khách sạn nên biết ở đây có wifi.

“Ừm.....” Mạn Mạn ngồi lên giường anh, cầm máy tính, nhìn màn hình.....

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Tiểu thanh mai và tiểu trúc mã rất làm người ta hâm mộ

Tên Tây Lai này lại muốn chọc ghẹo họ chuyện gì đây? Phong Mạn Mạn tò mò xem lại nội dung nói chuyện phiếm.....

[bang hội] Ta Là Thương Nhân: Hàn đại thần, sao cả ngày nay cậu không lên vậy, bang mình đang chém giết bang Nho Nhã Lễ Độ ở ngoài thủ đô kia.

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Mấy ngày nay mình với phu nhân đều sẽ không login. Đánh cẩn thận 1 chút, đừng để rớt cấp.

[bang hội] Ta Là Thương Nhân: Đương nhiên, bang mình cứ kéo nhau ra ngoài thủ đô chờ bọn nó thôi- dùng viên thuốc quá phí tiền lại càng phí kinh nghiệm.

[bang hội] Luyện Chi Hữu Tình: Hàn đại thần, anh với Mạn Mạn đang du lịch hả?

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Ừ, đi thử tuần trăng mật lấy kinh nghiệm.

Nhìn đến đây, mặt cô đỏ lên, lòng bàn tay cũng chảy mồ hôi- đi thử tuần trăng mật sao- cô nhìn cửa phòng tắm, có chút háo hức mong chờ xem anh và cô sẽ như thế nào.

Lát sau, cô lại nhìn màn hình.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Nôn..... Tiểu trúc mã thật đúng là “sến chảy nước”.

[bang hội] Luyện Chi Hữu Tình: Đại thần ra tay chưa? “Nấu nướng” gì chưa? (nấu- > ăn)

[bang hội] Ta Là Thương Nhân: Đúng vậy, đã trễ thế này còn tại lên đây làm gì, tranh thủ thời gian đi chứ...

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Mọi người nghỉ xa quá. Không nói nữa, mình đi tắm đây.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Tiểu trúc mã, rất ít khi thấy cậu thẹn thùng ~ khó được có lần này, phải để mọi người phân tích mổ xẻ 1 chút chứ.

[bang hội] Luyện Chi Hữu Tình: Tắm hay tắm, tắm xong thì~ ha ha ha ha, tắm tốt lắm.

[bang hội] Ta Là Thương Nhân: Tắm cặp hôn? Hàn đại thần, cậu ra tay thiệt rồi sao?

[bang hội] Luyện Chi Hữu Tình: Làm tốt lắm, tốt nhất là “ăn sạch sẽ”~ ha ha ha ha.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Tiểu thanh mai và tiểu trúc mã rất làm người ta hâm mộ

Đáng lẽ không nên xem... Phong Mạn Mạn mày đừng nghĩ lung tung được không? Sao càng lúc càng nghĩ đầu đầu vậy? Cô đập đầu vào gối, buông máy tính, lôi trà sữa ra uống- cô muốn bình tĩnh 1 chút nên không xem nữa, chính vì vậy, Phong Mạn Mạn không thấy đoạn này:

[loa] Ta Là Thương Nhân: Thương nhân sốt sáng đi làm thơ, kì này bật mí chuyện nhà Hàn, đêm nay thật là ngày quá tốt, chờ mong đại thần sẽ ra tay.

[loa] Nhất Mộc Bất Thủy: Khuya khoắt rồi Thương nhân còn bà 8 hả? Tui đang chuẩn bị đi ngủ đây...

[loa] Phong Tử (người điên): MK! Đường Thi muốn chém nữa hả mày? Hôm nay còn chưa đánh đủ sao?

[loa] Ta Là Thương Nhân: Người điên a, hiểu lầm ý ca rồi- có điều nếu muốn đấu võ thì ca cũng chiều.

[loa] Nhất Mộc Bất Thủy: Thương nhân ca, nói nhanh lên a, sắp đi ngủ rồi.

[loa] Ta Là Thương Nhân: Thủy em vui lòng chờ 1 chút, thương nhân ca phải lựa lời hay.

[loa] Nhất Mộc Bất Thủy:..... Thương nhân ca đừng ngâm thơ nữa, nói thẳng, nói thẳng đi

[loa] Ta Là Thương Nhân: Đại thần, phu nhân đi trắng mặt, đêm nay chắc chắn rất nhiệt tình, 1 nam 1 nữ cảnh hữu tình, củi khô lửa bốc đến bình minh.

[loa] Nhất Mộc Bất Thủy: Hưởng tuần trăng mật?! Thật hả? Bọn họ cưới rồi?

[loa] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Oh my god, thương nhân lộ liễu quá đấy, ở đây nhiều em nhỏ lắm, lộ thể dạy hư mấy em hết.

.....

.....

Càng về đêm càng phấn khích, càng bàn tán lại càng dữ dội!

Đột nhiên có người chạy tới chém giết Bắc Phong Giang Thượng Hàn, máy tính phát âm thanh cảnh báo làm Mạn Mạn vội vàng buông trà sữa. Cô thấy không kịp cầm máy lên nên trực tiếp nằm xuống giường nhìn, phát hiện Nho Nhã Lễ Độ đang ở cạnh Bắc Phong Giang Thượng Hàn, không đợi cô phản ứng kịp, hắn đã xông vào chém giết Bắc Phong Giang Thượng Hàn.

Phong Mạn Mạn vừa ấn dừng thuốc vừa gõ bàn phím.

[phụ cận] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: ??? Điên hả?

Nho Nhã Lễ Độ vẫn công kích Bắc Phong Giang Thượng Hàn. Phong Mạn Mạn điều khiển acc Bắc Phong Giang Thượng Hàn rất không quen, chỉ biết dùng “ám vách” cho đỡ mất máu.

Cô nhìn máu Bắc Phong Giang Thượng Hàn giảm vùn vụt, biết Nho Nhã Lễ Độ với Giang Hàn đánh ngang tay, Mạn Mạn vội vàng hét lên: “Ê ê, anh tắm xong chưa? Mau ra đây cứu mạng!”

Vừa lúc Giang Hàn cũng ra khỏi phòng tắm “Mạn Mạn, anh giặt áo giúp em.....” Anh chưa kịp nói xong đã bị Phong Mạn Mạn ngắt lời.

“Sắp chết rồi, anh không mau lại đây thì rút cấp ráng chịu.” Cô cố tránh công kích của Nho Nhã Lễ Độ.

“ Chuyện gì?” Giang Hàn đi nhanh đến cạnh cô- cũng như Mạn Mạn- anh nằm hằn lên giường.

Phong Mạn Mạn nói: “Tên Nho Nhã Lễ Độ kia phát điên hay sao ấy, không ừ hử gì mà cứ xông vào chém anh.”

Giang Hàn cầm chuột bấm cho nhân vật chạy ra xa rồi nhanh chóng nâng máy tính lên, ngồi xếp bằng trên giường, tay nhấn các phím dùng kỹ năng. Thế là Bắc Phong Giang Thượng Hàn đang chạy đi lại đột nhiên xoay người dùng kỹ năng đánh trả- thấy thuốc trên người bị Mạn Mạn dùng sắp hết rồi, vậy nên anh phải xử tên Nho Nhã Lễ Độ này thật nhanh.

Thật ra thì anh cũng không biết tại sao Nho Nhã Lễ Độ cứ chia mũi dùi vào mình? Không lẽ vì anh đứng thứ 1 trong bảng xếp hạng?

Phong Mạn Mạn cũng ngồi dậy, ngả đầu lên vai anh nhìn 2 nhân vật đánh nhau, thỉnh thoảng cô còn la lên: “Hết máu rồi”, “coi chừng”... nhắc anh.

Rõ ràng Nho Nhã Lễ Độ vẫn kém hơn Giang Hàn 1 chút. Bắc Phong Giang Thượng Hàn tấn công tới tấp. Đáng lẽ Nho Nhã Lễ Độ nên “coi chừng”, thế mà anh chàng lại cứ liều để chết, vậy nên khi Bắc Phong Giang Thượng Hàn tung Bạo Phong Tuyệt xong thì rút cục hắn “hết máu rồi”. (ý là MM cứ hô hào sai người í í)

Nho Nhã Lễ Độ ngã xuống rồi còn quăng 1 câu mới trở về điểm sống lại.

[phụ cận] Nho Nhã Lễ Độ: Bắc Phong Giang Thượng Hàn, chẳng qua mày chỉ “nhặt giày cũ” của tao mà thôi. (#.* ý hắn là second-hand í, mà NNLD là ai mọi người biết chưa ha?)

Giang Hàn khó hiểu quay sang hỏi Mạn Mạn: “Mạn Mạn, em quen Nho Nhã Lễ Độ hả?”

“Không hẳn là quen, lúc em vừa trọng sinh có đi chung nhóm với hắn.” Cô nói.

“Nó nói anh cướp bạn gái nó mà... anh chỉ có 1 bạn gái là em thôi.”

“Gì chứ? Em không biết hẳn thật mà.” Mạn Mạn bực mình- không biết tên Nho Nhã Lễ Độ này là ai vậy trời?

Giang Hàn nhẹ nhàng đặt máy tính xuống, 2 tay anh cầm lấy tay cô.

Mạn Mạn thấy anh không nói gì nên lặp lại, “Em không biết hẳn là ai hết.”

“Không sao cả, anh tin bạn gái mình mà.” Anh cố ý nhấn mạnh 3 chữ “bạn gái mình”.

Sau đó, Giang Hàn nhìn thẳng vào mắt cô, tay phải ôm lấy eo Mạn Mạn mà Mạn Mạn thì ôm lấy cổ anh.

Ánh mắt anh dần nóng cháy lên, giọng trầm thấp đầy dụ dỗ: “Mạn Mạn, còn nhớ em còn nợ anh cái gì không?”

“ Cái gì?” Phong Mạn Mạn khó hiểu.

“ Lần em “mướn” anh luyện cấp giùm ấy? Nửa giờ 1 nụ hôn... nhớ chưa? Anh nhớ hình như luyện 4 giờ đấy. Khi nào em trả đây?” Giang Hàn nói.

Mạn Mạn hiểu rồi! Tay cô hơi đẩy anh ra, “Gì chứ, em có nhận lời đâu.”

Giang Hàn không hỏi ý cô nữa. Tay trái anh vuốt tóc cô rồi chuyển sang ấn nhẹ lên gáy cô, ép cô về phía mình. 1 giây trước khi hôn, anh rất nghiêm túc đếm: “Nụ hôn thứ nhất.” Anh cố ý nhấn mạnh từng tiếng.

Anh hôn thật sâu, rất nhiệt liệt. Tư thế này làm Mạn Mạn không thoải mái lắm, sức nặng cả người cô dồn hết vào hông (vì GH nghiêng người tới, MM nghiêng ra sau mà), mặc dù anh có vòng tay ôm lấy cô nhưng vẫn mỗi chết được, thế là cô thôi đẩy anh ra, rất “ngoan ngoãn” ôm lấy cổ anh, rút ngắn khoảng cách giữa 2 người.

Thấy vậy, Giang Hàn hơi nhú mày, anh dịu dàng đặt cô nằm xuống, không cần thận đập trúng khăn tắm của cô.

Phong Mạn Mạn thấy lưng hơi lạnh (áo mỏng mờ), gió thổi vào đùi làm cô tỉnh hẳn. Cô muốn quần lại khăn nhưng đâu có dễ! Vì tay anh không cần thận (sao “không cần thận” nhiều dạ??) quẹt trúng đùi cô, thế là... cô chờ đợi.....

Đang lúc Phong Mạn Mạn sắp bị cởi sạch thì.....

“ Hãy đi tìm em, tìm em nhanh đi nào..... Tìm em đi nào, nhanh nhanh nhanh lên nào~”

Giang Hàn ngừng tay lại, anh lấy di động đưa cho cô.

Phong Mạn Mạn còn đang thẩn thờ, “Alô.....”

“Mạn Mạn, đi chơi vui không con?”

“Vâng.....”

“Sao giọng con lạ vậy? Bị mẹ đánh thức hả?”

“ Vâng..... Đúng vậy.....”

“ Vậy thôi, mẹ cúp máy... mà nè, nhớ lời mẹ nói nhen- giữ mình- thế, bye.” Giọng bà Phong rất lớn, lớn đến mức cả Giang Hàn ngồi cạnh cũng nghe rõ, lớn đến nỗi làm Mạn Mạn tỉnh ra.

Phong Mạn Mạn cúp máy- chuyện gì đã xảy ra? Xém nữa cô với Giang Hàn..... Cô cúi đầu lúng túng.

“Cái kia.....” Phong Mạn Mạn vẫn cúi đầu.

Giang Hàn đành giúp Mạn Mạn mặc lại áo, đắp chăn cho cả 2, ôm cô nằm xuống.

Phong Mạn Mạn đẩy nhẹ anh ra, “Cái kia..... mẹ em nói.....”

“Anh nghe rồi, ngủ đi.” Giọng anh có chút bất đắc dĩ.

“Nhưng là.....”

Giang Hàn hôn nhẹ lên trán cô, “Hay em muốn tiếp tục?”

“ Không..... Không có.” Phong Mạn Mạn vội vàng nhắm mắt lại, “Kia..... Em ngủ.”

Giang Hàn tắt đèn, ôm Mạn Mạn, nhắm mắt.

Anh biết thật ra đêm nay anh cũng không định “ăn” cô nhưng không phải chuyện gì anh cũng tỉnh táo kiểm chế được. May mà dì Phong gọi đến- anh không hối hận, nhưng muốn càng quý trọng cô thôi. (nếu cơm lúc này thì đêm tân hôn không trọn vẹn lắm hỉ?)

Ai, anh thở dài, biết vậy không cố ý đặt 1 phòng rồi. Dần dần, anh tỉnh táo lại, ôm Mạn Mạn ngủ thiếp đi.

...Nhưng hiển nhiên, cô bé nằm trong lòng anh tuy đã nhắm tịt mắt giả bộ ngủ nhưng vẫn còn suy nghĩ miên man.

2 người cùng ngủ 1 giường, thật ấm áp nhỉ và đáng hâm mộ nhỉ? Suyt..... Chúc mọi người ngủ ngon.

36. Chương 54

Hết đêm lại sáng, nắng chiếu qua cửa kính vào phòng, trên giường chỉ có 1 người nằm. Giường trong phòng 2 giường hơi nhỏ, Phong Mạn Mạn có đắp chăn nhưng 2 tay 2 chân lại ôm 1 tấm chăn khác thể chỗ Giang Hàn, chân phải cô hơi lộ ra ngoài.

Giang Hàn vào phòng tắm đánh răng nhưng mắt vẫn nhìn Mạn Mạn. Tối qua thật là 1 đêm đáng nhớ, đáng nhớ đến nỗi anh không ngủ được.

Tối qua Phong Mạn Mạn nằm trong lòng anh không dám nhúc nhích mà anh cũng không dám lại làm gì mà chỉ nhẹ nhàng ôm lấy cô. Nếu cô không thích anh sẽ không ôm nhưng cô cứ nằm im thín thút. Dần dần Mạn Mạn cũng thả lỏng người, Giang Hàn biết cô đã ngủ mà chính anh cũng sắp... nhưng khi anh ngủ thiếp đi thì.....

Mạn Mạn trở mình, Giang Hàn lui ra sau 1 chút nhưng cô lại giành tiếp gần nửa tấm chăn còn lại. Thấy vậy, anh định kéo chăn về- tuy trời cũng không quá lạnh nhưng nếu không đắp chăn thì chắc chắn ngày mai anh sẽ phát sốt- nhưng cũng không muốn đánh thức Mạn Mạn, thế là Giang Hàn nắm góc chăn kéo nhẹ từng chút từng chút 1. Đúng lúc này, Phong Mạn Mạn lại trở mình ngủ khò, cả phần chăn còn lại của anh cũng bị cô quấn nốt. Sau mấy lượt trở mình, cô đã lăn đến mép giường, chỉ xem chút nữa là lọt đất.

Giang Hàn bất đắc dĩ nhìn góc chăn còn nằm trong tay, nhận mệnh lấy tấm chăn ở giường bên cạnh qua- nếu anh còn kéo nữa chắc cô lại lăn lộn tiếp- đắp chăn, 1 tay ôm lấy Phong Mạn Mạn (ôm cả người lẫn chăn) ngủ.

Quả nhiên- đối với người hay trở mình trong giấc ngủ như cô mà nói- phải 1 người 1 chăn mới được. Giang Hàn cứ nghĩ mãi về sau rốt cuộc nên mua 1 hay 2 tấm chăn mà ngủ quên lúc nào không biết.

Đến khuya, anh thấy tay chân lạnh lạnh, quờ quạng muốn kéo chăn nhưng tay quơ mãi chẳng thấy gì, mở đèn đầu giường lên nhìn lại mà lắc đầu “bó chiếu”- không biết tấm chăn đắp trên người anh đã chạy đến tay Mạn Mạn từ lúc nào.

Ngặt nỗi phòng chỉ có 2 chăn, Giang Hàn đành nhẹ tay nhẹ chân “cứu vớt” tấm chăn của mình nhưng ngay khi sắp thành công thì cô lại ú ớ gì đó rồi trở mình. Anh cứ lo cô sẽ lăn xuống đất nhưng lần này cô lại trở mình ngược lại.

Anh bật cười, vươn tay vuốt ve mái tóc rối của Phong Mạn Mạn, “Thật không biết em ngủ thiệt hay ngủ giả nữa.”

Mạn Mạn không phản ứng gì, có vẻ như- cô đã ngủ say.

Giang Hàn “cứ” chặn về rồi, anh tắt đèn nằm xuống, hơi mừng vì nghĩ rốt cục cũng có thể ngủ 1 giấc tới sáng nhưng... Mạn Mạn lại xoay hẳn 1 vòng, cả chăn và quần áo cô đều bị “xốc” lên, hơn nữa chân phải cô còn đè lên “bụng” anh (:)). Tuy biết cô không cố ý nhưng Giang Hàn vẫn giật mình thon thót vì chỗ cô đè... chính là “nơi mẫn cảm”. Giờ thì hay rồi, anh tỉnh hẳn nhưng lại không dám cử động mạnh. Giang Hàn thử dịch người né ra nhưng tư thế cô quá “độc chiêu”, vừa hơi nhích ra 1 chút Mạn Mạn đã quơ tay ôm chặt lấy anh.

Anh bất đắc dĩ nhìn trần nhà- hình như tư thế này được gọi là gấu koala treo cây thì phải?

Anh kéo chăn đắp cho cả 2 người- thôi kệ, chỉ mong anh còn ngủ được!

6 giờ sáng, Giang Hàn bị lạnh đến tỉnh giấc, tư thế 2 người vẫn như cũ nhưng tấm chăn thì chạy đâu không biết? Anh nhìn quanh giường cũng không thấy.

Giang Hàn cố giãy ra khỏi “vòng ôm” của Mạn Mạn. Lúc anh xuống được giường thì cô lại xoay người để lộ đôi chân và 1 góc chăn- thì ra tấm chăn xấu số đã bị cô đá rớt giường.

Giang Hàn ngáp 1 cái, đem chăn đặt lên giường mà Phong Mạn Mạn thì như hòn bi- lăn bên này lộn bên kia, chỉ lát sau liền ôm chăn vào lòng.

Anh làm vệ sinh xong, nhìn lại cô bé trên giường- cô quấn 1 tấm chăn 2 tay 2 chân lại ôm tấm chăn khác, bàn chân phải thì ló ra ngoài mép chăn.

Khỏi cần nghĩ cũng biết, sau kinh nghiệm đêm qua, dù anh có sắm mấy tấm chăn cũng không đủ- chắc chắn đều bị cô giành hết... chắc tương lai anh còn chịu lạnh tỉnh dài dài.

Lúc Phong Mạn Mạn tỉnh lại, rửa mặt chải đầu xong thì đã gần 11 giờ trưa. Bọn họ làm thủ tục trả phòng, bắt đầu cuộc hành trình vào ngày cuối ở Hồng Kông.

Giang Hàn nắm tay cô đi dạo, hôm qua chơi cả ngày rồi, hôm nay nên làm nhiệm vụ thôi. Nhiệm vụ đó là: trước khi đi bà Giang đã giao cho anh 1 tờ giấy A4 ghi lại tên, số lượng 1 đồng thứ linh kính, cả món gì là quà cho ai bà cũng dặn rõ ràng, Giang Triệt làm thư ký ghi lại.

Sau chuyện tối hôm qua, Mạn Mạn vẫn không dám nói gì, cứ chúí đầu đi theo anh. Tuy nói là nam nữ yêu đương khó giữ mình nhưng 2 người phát triển đến bước kia thì quá nhanh. Lần này mẹ có gọi điện nhắc nhở nhưng vì sao Giang Hàn không tiếp tục? Mà khi nào thì anh sẽ tiếp tục đây? Khi đó có còn mất mặt như lần này không?... Mà chuyện cô để ý nhất là tại sao anh không tiếp tục...

Xem, Phong Mạn Mạn đang tự mâu thuẫn chính mình.

Thẳng đến khi Giang Hàn cầm giấy đồ cần mua kéo cô ra ngoài, Mạn Mạn mới thấy bớt xấu hổ. Đến lúc này, Phong Mạn Mạn mới xem kỹ tờ giấy trong tay.

“Ai..... hình như hơi bị nhiều thì phải.” Cô cảm thán.

Giang Hàn lại ngáp, “Không có việc gì, mẹ anh nói mua được thứ gì thì mua, không có thì thôi.”

Mạn Mạn quay sang nhìn anh 1 lúc- trong 2 giờ dạo phố mua sắm, Giang Hàn đã ngáp hơn 5 lần rồi, tuy trông anh cũng khá tỉnh táo nhưng cô vẫn hỏi thăm: “Nè, hôm qua anh ngủ không ngon hả?”

Giang Hàn bất đắc dĩ dẫn đổi nói: “Không phải ngủ không ngon mà là không có ngủ.”

“Không ngủ? Anh cũng bị lạ giường (khi đi xa thì không ngủ được) nữa hả? Bình thường em cũng vậy nhưng chắc hôm qua mệt quá- em cứ nghĩ sẽ ngủ không được, ai dè nhắm mắt xong là ngủ 1 giấc tới sáng.” Cô tíu tít.

Phong Mạn Mạn biết- ngoài chuyện lạ giường ra thì còn vì chuyện tối qua nữa- cô cứ nghĩ sẽ mất ngủ nhưng có lẽ do quá mệt mỏi mà nằm trong lòng Giang Hàn thì rất ấm áp, rất thoải mái, chẳng sợ bị lạnh cóng như lúc nằm ngủ 1 mình ở nhà.

Giang Hàn cười khổ, “Ừ, chắc vậy.”

Thế là 2 người lại lặng yên.

Đột nhiên, Giang Hàn hỏi 1 câu làm Phong Mạn Mạn hết hồn:

“Mạn Mạn, em... có bao giờ ngủ chung giường với người khác không?”

“Hả?!” Sao anh lại hỏi thế? Chẳng lẽ là vì tối qua cô quá “to gan”? Cô cau mày... nhớ mang máng hình như Giang Hàn hôn cô, ôm cô, còn..... Ai da, càng nghĩ càng hồi hộp! Cô quên mình đã phản ứng thế nào rồi, chẳng lẽ rất “cởi mở” sao? Thật ra thì cô không biết gì nhiều về những chuyện “nhạy cảm” như vậy, toàn học từ các tiểu thuyết lãng mạn mà ra cả.

Ôm trán, hình như không đến nỗi mà? Cô chỉ ôm cổ anh, hôn trả 1 chút... hoàn toàn là: nghe theo bản năng phụ nữ.

Chẳng lẽ cô còn làm gì khiến anh thấy cô “quá thoáng”?

Giang Hàn nhìn vẻ mặt Phong Mạn Mạn- lúc khó hiểu, khi nhú mày...

nhưng nói chung là 2 má càng lúc càng hồng- anh chợt hiểu- hay Mạn Mạn đang hiểu lầm ý tứ của anh?

“Mạn Mạn à, ý anh hỏi là từ nhỏ đến lớn em toàn ngủ 1 mình hay sao?” Anh lại hỏi.

“Vâng, đúng vậy. Em không có chị em gì, từ hồi 4 tuổi mẹ đã chë em hay nói mớ làm mẹ ngủ không được- thế là bà mua 1 con gấu thật to, dụ em ngủ 1 mình- từ đó trở đi em toàn ngủ 1 mình.” Cô giải thích- dù không biết vì sao anh hỏi vậy nhưng vẫn nói rõ.

Phong Mạn Mạn hỏi lại: “Chẳng lẽ em lại nói mớ?”

“Không phải. Có điều còn tệ hơn nói mớ nữa.” 2 tay anh đang bận cầm túi đồ mới mua nên đành buông túi xuống, nắm lấy tay cô thật chặt, “Em đó, suốt đêm cứ lật qua lật lại như chiên trứng ấy, anh bị em giành chăn cả mấy lần.”

Phong Mạn Mạn hơi kinh ngạc cũng có chút thẹn thùng, “Cái kia, có lẽ do lạ giường. Ở nhà em chỉ nằm 1 chỗ ngủ thôi mà.”

Anh cười cười, xoa đầu cô bảo: “Không sao cả.” Thật ra thì không sao mới là lạ! Sau tối hôm qua, Giang Hàn đã chuẩn bị sẵn sàng “chiến đấu bảo vệ” chăn mền mỗi đêm rồi! Không sai, trước và sau khi cô ngủ dậy đều cùng 1 chỗ nhưng khi đang ngủ thì khác à! Anh đã nhận được 1 bài học đích đáng rồi.

Phong Mạn Mạn tự động ôm lấy tay anh nhõng nhẽo: “Thật mà, bình thường em ngủ ngoan lắm.” Không biết là vì tối hôm qua hay là vì tình cảm giữa 2 người ngày càng thân thiết, Mạn Mạn càng lúc càng cảm thấy mình như người đang yêu.

“Ừ, không sao cả.” Giang Hàn vẫn mỉm cười.

“Cái gì mà không sao với có sao, tại hôm qua em lạ giường thôi chứ bộ.....”

Cũng như các cặp tình nhân khác, tay trong tay, họ dạo chợ Hồng Kông.

Giang Hàn và Phong Mạn Mạn lại đi dạo gần 2 giờ nữa. Trong khoảng thời gian này, anh phụ trách mang vác “chiến lợi phẩm” (thứ nhận được sau chiến thắng), Mạn Mạn thì phụ trách cầm bút đánh dấu xem món nào mua rồi, món nào không có.

“Mệt ghê.” Càng lúc cô đi càng chậm, thỉnh thoảng còn đắm nhẹ vào mắt cá chân mình.

Giang Hàn nhìn đồng hồ- còn 2 giờ nữa lên máy bay- nhìn 1 tiệm trang sức ở cách đó không xa, nói “Ừ. Em ráng thêm chút nữa, mình qua kia hăng nghĩ.”

Mạn Mạn cố bước thật nhanh, “Nghỉ thôi, nghỉ thôi, đằng trước có quán KFC (quán bán thức ăn nhanh như gà chiên, khoai tây chiên...). Ai, đi kiểu này mệt quá, em thà trốn trong nhà nằm cho sướng, đi vậy vừa mệt lại vừa tốn tiền.”

Thật ra thì trong chuyến đi này, Phong Mạn Mạn cũng không mua gì nhiều- chỉ vài món quà lưu niệm nhỏ ở Disneyland mà thôi- Giang Hàn cười hỏi cô: “Nếu chỉ có em đi thì làm sao tốn được?”

“ Có chứ, tốn tiền mua trà sữa, tốn tiền mua đồ ăn.” Mạn Mạn trả lời rất thành thật.

Đến cửa tiệm, Giang Hàn đi vào trong. Cô khó hiểu nhìn lại mảnh giấy trong tay, lầm bầm: “Dì Giang đâu dặn mua gì trong đây.”

“Có, mẹ anh dặn riêng mà.” Anh cứ nói như thật.

Phong Mạn Mạn khó hiểu: “Mua gì?”

Giang Hàn còn chưa trả lời thì nhân viên trong tiệm đã nhiệt tình mời chào, Mạn Mạn không biết anh muốn mua gì nên chẳng nói gì, cô mệt chết rồi, chỉ muốn ngồi xuống nghỉ thôi.

Anh cũng ngồi cạnh cô, nhìn theo mắt Mạn Mạn, Giang Hàn thấy 1 cặp nhẫn kiểu dáng khá đơn giản. Anh chỉ chỉ cặp nhẫn bạc, nói với nhân viên bán hàng: “Chị lấy giúp tôi cái này.”

Mạn Mạn hoảng, cô hỏi nhỏ: “Sao anh mua cặp nhẫn đó? Mua cho ai?” Lúc này cô đang sợ- không biết anh mua nhẫn tặng ai vậy?

“Ừ, mua cho mẹ anh.” Giang Hàn cầm nhẫn, nâng tay cô lên, dịu dàng đeo vào ngón áp út.

Người bán hàng nói: “Nếu là người lớn tuổi thì chắc sẽ thích loại nhẫn dày hơn, quý khách có muốn đổi kiểu khác thử không?”

“Hơi rộng.” Anh chăm chú nghiên cứu ngón tay cô 1 chút, quay sang cười nói với người nọ: “À không cần. Là mua cho mẹ tôi tặng con dâu.”

Mạn Mạn lại khiếp sợ, để mặc anh ngắm soi chiếc nhẫn... đây xem như là cầu hôn sao? Ngạch..... Cô nên nói gì bây giờ?

Nhân viên bán hàng rất kiên trì: “Vậy à, quý khách muốn mua nhẫn cưới không? Ở đây còn mấy kiểu khác nữa.” Nói xong liền chạy đi lấy thêm nhẫn.

Nhân lúc người kia chạy đi, Giang Hàn nghiêng người thủ thủ bên tai cô: “Phu nhân, em thích kiểu nào?”

Mạn Mạn dờ người- lúc trước anh chỉ gọi cô là “phu nhân” trên game thôi- chẳng lẽ anh cầu hôn thật sao? Như vậy có nhanh quá không.

Trong lúc thử, Phong Mạn Mạn chỉ đỏ mặt cúi đầu nhìn chiếc nhẫn trong tay, cô không để ý kỹ vẻ mặt anh- Giang Hàn đang rất nghiêm túc.

Sau khoảng nửa giờ Mạn Mạn mới nói- cô vẫn thích cặp nhẫn đầu tiên hơn, kiểu khá đơn giản nhưng đẹp, tuy giá cũng không rẻ.

Cô định kéo Giang Hàn đi- dù sao với những người như anh và cô thì cái giá ấy thực hơi cao. Hơn nữa cô đang bối rối không biết đây là quà đính hôn hay chỉ là món quà bình thường?

Anh biết cô nghĩ gì, Giang Hàn chân thành nói với Mạn Mạn: “Mạn Mạn à, anh nghiêm túc đấy. Hơn nữa... em muốn chọn kiểu nào cũng được, anh đủ tiền trả.”

Vì anh cứ khẳng khẳng như vậy nên bọn họ quyết định mua cặp nhẫn Mạn Mạn đã chọn, mỗi người đeo 1 chiếc trên ngón áp út. Ra khỏi cửa hàng, anh chuyển từ nắm tay sang ôm vai, hơn nữa còn cúi đầu nói như đùa: “Phải đăng ký cưới nhanh nhanh mới được, nếu không em chạy mất.”

Anh hoàn toàn nói thật lòng đấy.

Dù Phong Mạn Mạn có chậm chạp đến mức nào đi nữa thì cô vẫn cảm giác được tấm lòng anh. Cô ngẩng đầu nhìn anh cười thật ngọt ngào, vuốt nhẹ lên chiếc nhẫn nơi tay, thầm nghĩ- không, nếu là anh thì em không bao giờ chạy cả.

Chuyến thăm Hồng Kông của 2 người kết thúc mỹ mãn.

37. Chương 55

Chương 55: “Người theo đuổi” trả thù

Trong lúc Giang Hàn và Phong Mạn Mạn đang ngọt ngào thì trên trò chơi cũng có những thay đổi nghiêng trời lệch đất- 1 bài viết sốt dẻo trên diễn đàn đã ra lò.....

Tiêu đề: Hacker lộ mặt [Làm sao để thành người giàu nhất server?]

Lượt xem: 53055

Bình luận: 453

Nội dung:

Nhân vật chính: Nho Nhã Lễ Độ

Giới thiệu nhân vật chính:

Người này hiện đang là người giàu nhất server chúng ta, hơn hẳn 50 triệu so với người đứng thứ 2 bảng xếp hạng tài sản.

Người này từng dùng acc Phong Độ Chỉ Có bị người người la đánh.

Người này từng được chứng thật là người chơi cũ ở Mộng cảnh Phong trắc- Trí Ái.

Người này từng để lộ acc phụ- Manh Chi Ha Ha- nhưng chưa có chứng cứ xác thực.

Sự kiện hack trộm bạc:

Mấy năm trước, Trí Ái từng là người tình của ngàn vạn thiếu nữ- hẳn đa tình tới mức cứ nửa tháng lại ly hôn 1 lần, nửa tháng lại kết hôn 1 lần.

1 năm trước, hẳn dùng acc Phong Độ Chỉ Có “quay đầu hướng thiện”, chú trọng cái gọi là “tình nghĩa anh em”- mục đích để: Lấy acc hack trộm acc, lừa người quen xuống tay- thành công ăn bát ăn xén trang bị và tiền vàng của cả bang mình, hơn nữa còn thành công đẩy tội cho bang chủ bang “đèn xanh đèn đỏ” gánh thay.

Nửa năm sau, bang “đèn xanh đèn đỏ” tìm được chứng cứ minh oan cho chính mình; đến đây, Phong Độ Chỉ Có chạy án, ôm mớ trang bị bán đi. Vì hẳn lấy tiền xong liền hủy nhân vật nên chuyện này rơi vào ngõ cụt.

Ai ngờ, do 1 dịp bất ngờ, tác giả bài viết này biết được chân tướng sự thật, hơn nữa còn biết Phong Độ Chỉ Có đã trở lại với tên “Nho Nhã Lễ Độ”, trở thành người giàu nhất server.

Sau khi biết chuyện và xem “Vô gian đạo” 4 lần, tác giả quyết định sẽ dựng lại kịch bản này và mời Nho Nhã Lễ Độ làm diễn viên nam chính của bộ phim.

Sau đây là 1 số hình ảnh trong phim.....

Bài viết trên có gửi kèm gần 20 hình ảnh- có ở Mộng cảnh, cũng có ở Mộng cảnh Tạm biệt. Những hình ảnh này gồm hình Phong Độ Chỉ Có và bang chủ “đèn xanh đèn đỏ” Đèn Đỏ Dừng Xe giao dịch, hình Phong Độ Chỉ Có nói chuyện phiếm trong bang,... hơn nữa còn có cả thời gian chụp ảnh là 1 năm trước, người chụp là Đèn Đỏ Dừng Xe.

Bài bình luận đầu tiên là ảnh Nho Nhã Lễ Độ và Mộng Sa; Nho Nhã Lễ Độ và hồng trà, trà xanh; Nho Nhã Lễ Độ và Manh Chi Ha Ha; Nho Nhã Lễ Độ và Thiên Hạ Tiểu Tinh giao dịch và nội dung nói chuyện phiếm... người chụp lần lượt là Mộng Sa, Nho Nhã Lễ Độ, hồng trà và trà xanh.

Mà bình luận thứ 2 của “Người soi mói”, đáng tiếc đã bị Quản lý diễn đàn xóa chỉ còn lại câu: Nội dung bị Quản lý viên che chắn hoặc xóa bỏ... nghe nói nội dung này bao gồm thông tin thật của Nho Nhã Lễ Độ: họ tên, tuổi, địa chỉ, số di động, qq, thậm chí cả ảnh chụp ngoài đời cũng có.

Sau khi bài viết này xuất hiện, rất nhiều người trên diễn đàn đã góp lời trong chủ đề này, cả kênh loa trong trò chơi cũng xôn xao, mọi người đều bàn tán xem thật giả thế nào. Riêng nhân vật chính Nho Nhã Lễ Độ

thì vẫn không login. Không ít người thắc mắc người viết bài là ai nhưng hầu hết lại chĩa mũi dùi vào “đốt than nướng cá con”.

Vì chuyện khá âm ỉ mà Nho Nhã Lễ Độ lại không lên game, hồng trà, trà xanh rồi bang, Thiên Hạ Tiểu Tinh thành cái đích để mọi người phê phán.

Thiên Hạ Tiểu Tinh cũng sợ gặp chuyện rắc rối nên rời bang, tiếc là hồng trà, trà xanh thì trốn tránh được, riêng ả lại nhảy xuống sông Hoàng Hà cũng không chạy thoát. Vốn chuyện này cũng không liên quan gì đến ả nhưng có người trong “đốt than nướng cá con” chơi khá thân với Nho Nhã Lễ Độ “bật mí”: Thiên Hạ Tiểu Tinh là bạn gái ngoài đời của Nho Nhã Lễ Độ.

Game online mà, hầu hết đều- tội ai xử ai, ai quen người có tội thì xử nốt. Dù Thiên Hạ Tiểu Tinh đã alt+f4 nhưng mọi người vẫn nhón nháo chuyện ả và Nho Nhã Lễ Độ. Thậm chí mọi người còn quay sang bàn mối quan hệ mờ ám giữa “người chỉ điểm”, Nho Nhã Lễ Độ và Thiên Hạ Tiểu Tinh. Vốn người đề xướng chuyện này là “thiên hạ thứ nhất”- muốn gây rối các bang khác- nhưng chính Thiên Hạ cũng bị lôi vào.

Sở dĩ Thiên Hạ Tiểu Tinh theo Nho Nhã Lễ Độ không phải bởi ả và Thiên Hạ không hợp mà vì ả đã câu được Nho Nhã Lễ Độ ở ngoài đời.

Bị quần chúng tra hỏi, “người chỉ điểm” đành ngoan ngoãn khai ra quen thế nào, ở đâu, lúc nào... Người này còn nhắc đi nhắc lại mình không phải người viết bài, hoàn toàn không biết người đó là thần thánh phương nào, thế nên người post vẫn là 1 bí ẩn.

Trong số những người tra hỏi, đương nhiên, không thể thiếu người nhiều chuyện nhất Đường Thi- Thu Sắc Tông Tây Lai. Lấy thành tích xoát loa của anh, bản chất nhiều chuyện của anh, tình yêu da diết thâm thiết của anh với Mộng Sa, tính cách “chỉ sợ thiên hạ không loạn” của anh,... và sự hợp tác của Ta Là Thương Nhân, anh chàng đã góp phần gây ra 1 trận gió tanh mưa máu.

Nhón nháo suốt buổi chiều, Mộng Sa rốt cục chịu không nổi tính nhiều chuyện dai dẳng của anh chồng- không thể không xoát loa dắt chồng về nhà- vì Thu Sắc Tông Tây Lai chẳng ừ hử gì trên kênh bang hội, kênh phụ cận, kênh đội ngũ, thậm chí cả “thì thầm” cũng mặc kệ- ví dụ như.....

[bang hội] Mộng Sa: Thu Sắc, đừng xoát loa nữa, ai cũng thấy em không có tội cả rồi.

Lúc trước vì chuyện hack trang bị mà Mộng Sa bị mọi người đuổi giết, đến giờ đã có hình chụp Nho Nhã Lễ Độ dùng acc Mộng Sa hack trang bị hồng trà, bởi vì có cảnh sau khi Mộng Sa và hồng trà giao dịch xong, trang bị bị mất trộm của hồng trà nằm trong túi Nho Nhã Lễ Độ.

[bang hội] Thu Sắc Tông Tây Lai: Phu nhân, anh có thấy đâu! Hoàn toàn không thấy!

[phụ cận] Mộng Sa: Thu Sắc Tông Tây Lai, đừng xoát nữa!

1 lát sau, Mộng Sa còn “thì thầm” với anh chàng, kết quả vẫn là “không thấy”. Mộng Sa rất ít xoát loa mà Thu Sắc Tông Tây Lai lại rất nhiều chuyện, thế là anh chàng vốn đang 8 chuyện hack đồ giờ lại nhảy sang kể chuyện... 2 người gặp nhau ngoài đời (cái đoạn TL 35 í).....

[loa] Mộng Sa: Không cho kể nữa! Để tôi thấy anh xoát cái loa nào nữa là tôi ly dị với anh ngay!

Quả nhiên- chiều này rất hiệu quả- Thu Sắc Tông Tây Lai không dám hó hé trên loa nữa.

[loa] Ta Là Thương Nhân: Tây Lai nhờ nhắn lại với mọi người: Phu nhân đã có lệnh “chuyện khuê phòng” không thể nói lung tung, những chuyện hồi hộp kích thích thế.. mọi người tự nghĩ đi.

[loa] Nhất Quả Trang Đường: Tây Lai đại thần, ngài đúng là M chân chính. (sm – s người ngược, m người chịu ngược)

.....

.....

Nhưng sau đó, dù mọi người có đùa giỡn thế nào đi nữa thì Thu Sắc Tông Tây Lai vẫn câm như hến. Thế là câu chuyện trở lại sự kiện hacker mà vì khá nhiều người chơi đã ở các server được nhắc đến trong bài viết nên cũng có 1 số ít người biết chuyện này, 1 số còn là người bị mất trang bị.

Ngày hôm sau, Phong Mạn Mạn nằm khoèo ở nhà- vì công lực ngủ của cô quá thâm hậu- lúc rời giường đã là giữa trưa.

Chuyện đầu tiên sau khi rời giường là cô mở máy tính, sau đó mới đánh răng rửa mặt, vào qq, login. Như mọi khi, cô để ẩn nick, đọc tin nhắn của mấy người bạn.

Luyến hữu tình: Em gục đại thần hay đại thần gục em?

Luyến hữu tình: Lần đầu tiên cảm giác thế nào?

Luyến hữu tình: Đại thần dịu dàng hay mạnh mẽ?

Cả 3 tin nhắn này đều làm Mạn Mạn đỏ khóc đỏ cười. Cô và Giang Hàn đã có chuyện gì đâu, nói đến lại làm cô nhớ tối hôm đó- xem chút nữa bị Giang Hàn gục rồi.....

Phong Mạn Mạn chưa bị “ăn sạch” nhưng cô đã đọc vô số tiểu thuyết trữ tình lãng mạn, đương nhiên, cô biết đáng lẽ đêm đó anh sẽ.....

“Leng keng.....” Chuông cửa vang gọi Mạn Mạn tỉnh lại.

Cô đang mặc áo ngủ có hình con gấu khoác thêm áo lông đen và dép vải gấu con- người không biết có nghĩ cô là học sinh trung học cũng không phải chuyện lạ.

Mạn Mạn mở cửa, gió lạnh lùa vào rét căm căm, Giang Hàn xách túi đồ đứng trước cửa. Cô vội vàng mở cửa sắt cho anh vào.

“Sao anh qua đây?” Phong Mạn Mạn hỏi.

“Di bảo em ở nhà 1 mình- thể nào cũng lại lười ăn cơm- thể nên bạn trai em là anh đây phải chịu khó đi giao cơm thuê.” Anh nói tỉnh rụi.

Mạn Mạn không nói gì, đưa tay cầm lấy túi đồ ăn của anh- 1 phần mì bò nạm nóng hầm hập và 1 ly trà sữa vẫn còn nóng- hiển nhiên là cô vẫn thấy trà sữa hấp dẫn hơn.

Giang Hàn thấy cô không đeo chiếc nhẫn anh tặng hồi đi Hồng Kông thì nhíu mày.

Phong Mạn Mạn thấy anh nhìn chăm chăm vào tay mình thì ấp úng giải thích: “Cái kia... em không quen đeo nên.....” Cô kéo sợi dây chuyền đeo trên cổ ra ngoài áo, sợi dây có treo chiếc nhẫn giống hệt chiếc nhẫn đeo trên ngón áp út của anh.

“Ừm, không sao. Em thích đeo thể nào cũng được.” Anh biết Mạn Mạn không quá thích đeo trang sức, ít nhất là bông tai, vòng và nhẫn.

Mạn Mạn đoán anh sẽ không vui, nhìn chiếc nhẫn trên tay Giang Hàn, mặt cô càng đỏ. Thật ra cô không đeo là vì sợ ba mẹ hỏi đông hỏi tây- tuy mẹ có nói khá thích Giang Hàn nhưng từ lúc 2 người thành đôi tới giờ, bà cứ bảo “Phải nghĩ cho kỹ”. Cô biết ý mẹ, nếu bà thấy chiếc nhẫn chắc chắn sẽ lại lo này lo kia.

Cô cũng đồng ý với mẹ mình, con gái nên biết giữ mình, đặc biệt là có 1 số việc phải biết tự giữ. Có điều nghĩ là nghĩ vậy, có đôi khi cứ dễ tùy duyên đi.

Giang Hàn thấy Mạn Mạn ngệt ra thì buồn cười: “Mạn Mạn, ăn đi thôi.”

Phong Mạn Mạn quen tay cầm ly trà sữa muốn uống trước thì bị anh giành trước, “Ăn mì xong đã, nếu không anh uống hết trà sữa đó.”

Sau 1 năm làm hàng xóm, Giang Hàn phát hiện Mạn Mạn rất không quan tâm sức khỏe mình- thích ăn vặt, đồ uống không có chất dinh dưỡng, lúc không khỏe cũng chỉ đến bệnh viện chích thuốc mà không uống thuốc, ngủ không đúng giờ... (ách... tự kiểm điểm, Vân chỉ đỡ hơn 1 khoản thôi...)- xem ra, mai mốt anh phải “nuôi dạy” cô lại thôi. (hắc hắc, bị giờ cũng có nuôi có dạy râu mờ)

Giang Hàn xem cô nhìn chăm chăm trà sữa trong tay- vừa nhìn vừa ăn- mà phì cười, cô phình má (ngón mì) trông anh như 1 chú chuột đồng đáng yêu vậy.

Anh đặt trà sữa lên bàn, cắm dây mạng, chuẩn bị nằm lì trong nhà cô lên net. Giang Hàn vừa đặt trà sữa xuống là Phong Mạn Mạn chớp lấy ngay, cô vội vàng hút ròn rột mấy ngụm liền giống hệt mấy đứa bé giành bánh kẹo.

Giang Hàn vờ như không thấy dù miệng anh rõ ràng đang nhếch lên cười- Mạn Mạn càng lúc càng giống thiếu nữ đang yêu, chỉ bấy nhiêu anh đã rất thỏa mãn.

Đợi khi Phong Mạn Mạn ăn uống no nê xong mà lên game thì kênh loa đã yên tĩnh lại. Không lên thì thôi, lên rồi mới biết: cô bị hack!! Tiền vàng của cô mất sạch trơn rồi.

Cô vội vàng xem lại trang bị, trừ nhẫn kết hôn, tất cả đều mất hết. Mạn Mạn chạy vội đến chỗ thủ kho, nhập mật mã mở kho- hình nhân thể mạng, được bảo, trang bị... đầy đủ cả. Thế này Phong Mạn Mạn mới thở phào nhẹ nhõm. Thật ra thì Mạn Mạn không có thói quen bỏ trang bị vào kho hàng, may là Giang Hàn có login cất trang bị vào kho- anh vẫn thường cất trang bị và các vật phẩm quý vào kho hàng trước khi logout.

Xem ra mai mốt cô phải bắt chước anh rồi.

“Tiền trong acc em mất hết rồi.” Mạn Mạn ngoáy đầu lại nhìn Giang Hàn.

“Làm sao vậy?”

Giang Hàn thấy Bình Hải Tịch Mạn Mạn mất hết tiền thì cũng kinh ngạc, “Mạn Mạn, acc em bị trộm rồi, mau sửa mật mã đi. Đặt ngày sinh làm mật mã rất dễ bị trộm.”

Phong Mạn Mạn còn đang đau lòng số tiền mà mình tích góp từng đồng từng cắc kia, cô nguyên rửa người trộm tiền mình!!

Mạn Mạn vào trang cá nhân trên diễn đàn sửa mật mã. Dù sao bình thường cô vẫn quen đặt ngày sinh làm mật mã, cùng lắm thì thêm 1 ít chữ cái phía trước mà thôi.

Giang Hàn thuận tay nhập tên mình và ngày sinh, sau đó mới nhấn “xác nhận”.

Phong Mạn Mạn khó hiểu, “A?”

“Mật mã này cũng được rồi.”

“Anh nhập mật mã gì?” Cô chỉ thấy 1 dãy chấm tròn mà thôi.

“Tên và sinh nhật anh.”

Cô không biết nói gì hơn “.....”

Thấy anh khẳng khẳng muốn vậy, cô miễn cưỡng đồng ý, dù sao mật mã này cũng dễ nhớ, có mấy ai sinh nhật 1111 (11/11) mà.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Tiểu thanh mai, sao cứ lên xuống lên xuống thế? Tuần trăng mật thế nào?

[bang hội] Luyến Chi Hữu Tình: Là em gục đại thần hay đại thần gục em?

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn:haizz~ em bị hack!

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: A?

[bang hội] Mộng Luyến: Sao cả Mạn Mạn cũng bị nhử?

Suốt 10 phút sau là thời gian Thu Sắc Tòng Tây Lai thêm mắm thêm muối kể lại “sự kiện trộm acc” cho Bình Hải Tịch Mạn Mạn nghe.

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Nhưng em có biết hấn đâu! Với lại sao hấn biết mật mã em chứ?

[bang hội] Mộng Luyến: Chắc gì em bị Nho Nhã Lễ Độ trộm đâu, trừ tiền ra còn gì bị mất nữa?

[bang hội] Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Em để trang bị trong kho nên không sao, có điều mất tiền hết rồi.

[bang hội] Mộng Luyến: May mà đặt trong kho.

Phong Mạn Mạn nghĩ- may mà có Giang Hàn, nếu không chắc cả bộ trang bị thần quan của cô cũng mất. Tuy Mạn Mạn không đầu tư tiền thật vào trò chơi, ngay cả loa cũng phải “mượn” của anh nhưng dù sao đó cũng là những món trang bị mà mình thích, là đồ anh tặng riêng cho cô. Đặc biệt cái mũ thiên sứ kia còn do cô bán đồ lấy tiền mua về.

Mạn Mạn treo nhân vật ở khu buôn bán trong thủ đô, sau đó lại lên diễn đàn xem 1 chút. Vì chủ đề hacker còn đang “nóng hổi”, ở ngay trang đầu nên cô phát hiện ngay.

Xem bài viết và bình luận, cô thật rất kinh ngạc- thì ra Nho Nhã Lễ Độ là Trí Ái! Hẳn chính là Trí Ái đó! Cô buột miệng hô to.

Giang Hàn vừa login xong thì lại đến sau lưng cô cùng xem bài viết.

“Nho Nhã Lễ Độ là Manh Chi Ha Ha?” Giang Hàn hỏi, “Tên này hình như hơi quen?”

“Đúng vậy, là người chúng ta muốn nhận nuôi.” Phong Mạn Mạn nói.

“Vậy em bị nó trộm phải không? Hay em cho Manh Chi Ha Ha mượn acc?” Anh hỏi.

Mạn Mạn lắc đầu, “Không, trừ anh ra thì em chẳng nói ai biết mật mã của em cả.” Ngập ngừng 1 chút, cô lại nói tiếp, “Nhưng chắc đúng là hần rồi.”

“Sao?” Anh đợi nghe cô nói xong.

“Vì em biết hần- hần là bạn cấp 2 của em. Ai da, thì ra hần chính là Nho Nhã Lễ Độ.”

“Là tên Trí Ái kia hả?”

“Vâng.”

“Bạn cấp 2?”

Phong Mạn Mạn lại “vâng”. Chuyện cách đây lâu lắm rồi, chẳng lẽ phải nói với anh rằng: “thật ra trước đây hần là chồng trong game của em sao”? Cô cố xem kỹ về mặt anh.

Chỉ là bạn cấp 2 thôi sao? Lúc trước anh nghe loáng thoáng rằng có tên Đại Khả nào đó theo đuổi Mạn Mạn, tuy cũng không có gì nhưng anh vẫn hơi để ý dù đã cố giấu cô.....

Giang Hàn cười cười, “Khó trách sẽ bị trộm, acc là họ tên, mật mã là sinh nhật mà!”

Bị anh trêu xong Mạn Mạn mới biết mình ngốc thật. Thấy Giang Hàn không hỏi gì, cô nửa đùa nửa thật nói: “Ai~~ vậy anh đền mấy ngàn vạn em bị trộm đi, bắt đền anh hết đó!”

Giang Hàn nhích lại gần cô: “Mạn Mạn muốn anh “đền” thế nào?”

Anh đột nhiên đến gần, đã vậy còn nói như có gì “đen tối” lắm thế kia... cô lại đỏ mặt, đẩy Giang Hàn ra: “Mau login chuyển hết tiền qua cho em đi.”

Cô nói hơi lớn, giọng cũng có chút hoảng.

Thấy vậy, anh cũng không chọc cô nữa mà chạy về chỗ máy mình login.

“Mạn Mạn, mau “gọi” anh đi.” Giang Hàn bảo. “Gọi”- tên đầy đủ là tiếng gọi tình yêu, khi vợ chồng cùng đeo nhẫn cưới thì có thể dùng kỹ năng này- truyền tổng vợ hay chồng đến cạnh mình.

“Vâng.....” Phong Mạn Mạn định dùng kỹ năng thì mới phát hiện, dòng chú thích trên nhẫn chuyển từ: Bắc Phong Giang Thượng Hàn, em nhớ anh! thành: Nho Nhã Lễ Độ, em nhớ anh.

Chuyện quái gì thế này?!

Nhìn nhìn màn hình máy cô rồi xem lại trang bị của mình, đến lúc này anh mới nhận ra- nhẫn cưới anh mất rồi! Nói cách khác là Bình Hải Tịch Mạn Mạn và Bắc Phong Giang Thượng Hàn bị bắt buộc phải ly dị.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Tiểu trúc mã cũng lên rồi hả? Đi trăng mật vui không? Lúc 2 người đi vắng, server chúng ta có rất nhiều người bị hack đấy.

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Biết rồi.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Xem diễn đàn rồi hả?

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Mình cũng bị trộm.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: Cái gì?!!! Cậu cũng bị trộm?! Trộm cái gì? Mà cậu quen Nho Nhã Lễ Độ sao?

[bang hội] Bắc Phong Giang Thượng Hàn: Mình bị trộm nhẫn cười.

[bang hội] Thu Sắc Tòng Tây Lai: A?!

38. Chương 56

Chương 56: Người cũ rút lui, ai đó ghen

Tuy sự kiện trộm acc bị phơi bày đã lâu nhưng vẫn còn rất được chú ý, Nho Nhã Lễ Độ không vào game, “đốt than nướng cá con” cũng chẳng còn ai, cả server thì loạn tùm phèo vì rất nhiều người dính dáng tới chuyện này- nhất là khi nó kéo theo loạt sự kiện phát hiện đường dây chuyên trộm đồ, bán phá giá, thậm chí nhân viên nhận của đứt lốt của người chơi. Phía nhà sản xuất trò chơi tỏ vẻ đã chuyển hồ sơ cho cơ quan công an giải quyết nhưng trộm acc chỉ là tài sản ảo, hưởng chi Nho Nhã Lễ Độ cũng không dùng virút mà chỉ trộm của người quen... tóm lại là rất khó phán xét.

Sau khi bài viết xuất hiện, mọi người bắt đầu đoán người post là ai, phần đông người chơi cho là hồng trà- Hồng Lục Đình, nhưng lại có người không đồng ý vì bình thường ả đặc tội rất nhiều người trong bang mà người viết bài lại chính trực như vậy nên chắc chắn không phải, cả Mộng Luyến, Mộng Sa trước kia chơi rất thân với hồng trà, trà xanh cũng khẳng định không phải, thế là trên diễn đàn lại xuất hiện chủ đề đoán người đó là ai.

1 tuần sau, bảng xếp hạng server lại xuất hiện, lần này Nho Nhã Lễ Độ hoàn toàn không có tên trên bảng. Vốn chuyện trộm acc đã dần dần lắng xuống nhưng bảng xếp hạng xuất hiện lại khiến mọi người nhắc đến anh chàng- có lời đồn rằng hắn lại bỏ acc chạy án- khiến phía công ty không thể không thông báo đã tạm cấm acc 1 số người, trong đó có Nho Nhã Lễ Độ.

Tóm lại, Nho Nhã Lễ Độ biến mất mà Bình Hải Tịch Mạn Mạn và Bắc Phong Giang Thượng Hàn cũng vậy. Nho Nhã Lễ Độ biến mất giúp Tân Mi Nhân Như Ngọc nhảy thẳng lên ngôi thứ 2 trên bảng xếp hạng, thứ 3 mới đến Thiên Hạ Vô Song.

Bang hội chiến lại trở thành cuộc quyết đấu giữa “thiên hạ thứ nhất” và “Đường Thi ba trăm thủ”. Lần này, trận chiến diễn ra rất gay cấn, “thiên hạ thứ nhất” vẫn dùng chiến thuật “biển người”, ý đông người mà áp đảo “Đường Thi ba trăm thủ” nên suốt 1 giờ đầu trận đấu, “Đường Thi ba trăm thủ” chỉ phòng thủ chứ không tấn công, mãi đến khi 1 nhân vật bí ẩn “thì thầm” với Thu Sắc Tòng Tây Lai, dẫn theo vài người vào bang- nhưng khi bang hội chiến kết thúc lại im lặng rời khỏi.

Bang hội chiến chấm dứt, Bắc Phong Giang Thượng Hàn và Bình Hải Tịch Mạn Mạn vẫn không lên, Du Nguyệt Giang Thượng Hàn (Giang Triệt) lại thường xuyên xuất hiện- game online thật đúng là thứ dễ nghiện.

Khi Ta Là Thương Nhân hỏi tại sao đại thần và phu nhân vẫn không lên thì Giang Triệt ầm ớ bảo chuyện tình cảm của họ đang có vấn đề.

Trước giờ Bắc Phong Giang Thượng Hàn và Bình Hải Tịch Mạn Mạn vẫn là cặp vợ chồng nổi tiếng trong Mộng cảnh- tình cảm phát triển từ ngoài đời đến trong game, đúng nghĩa thanh mai trúc mã- cho nên mọi người vẫn thường nghĩ tình cảm bọn họ sẽ phát triển theo hướng tốt, tỷ như- đăng kí kết hôn, mang thai, sinh con ...

Nhưng lần này, quả thật đúng theo lời Giang Triệt, là tình cảm có vấn đề.

Thật ra thì khi biết 2 người đang “chiến tranh lạnh”, Giang Triệt cũng kinh ngạc, nhất là khi hầu hết nguyên nhân có liên quan đến anh. Dù sao Giang Triệt vẫn nghĩ theo tính cách của Giang Hàn và việc anh yêu chiều Phong Mạn Mạn mà nói, đáng lẽ 2 người không nên có chuyện, hơn nữa còn là “chiến tranh lạnh” lâu như vậy mới đúng.

Chuyện tính từ lúc Giang Hàn nghe Phong Mạn Mạn kể Nho Nhã Lễ Độ là anh chàng Đại Khả kia, hơn nữa anh còn biết trong số những “bóng hồng” bên cạnh hắn (trong trò chơi) có 1 tên: Mạn Bộ Mạn Mạn. Mạn Bộ Mạn Mạn là tên gọi thân mật trên qq của Phong Mạn Mạn. Tuy anh không hỏi thẳng cô mà chỉ nghĩ đơn giản rằng trên trò chơi, 2 người kia chỉ quen biết thôi.

Chuyện trên game mà, hướng chi còn là chuyện xưa lơ xưa lác rồi, có lẽ nào nói lại tình cũ được? Cho dù tính cả khi hắn là Nho Nhã Lễ Độ trộm acc kết hôn như vậy cũng chỉ làm Mạn Mạn dị ứng thêm, tóm lại là Nho Nhã Lễ Độ đơn phương... Giang Hàn biết cả- nhưng là biết thì biết vậy, tỏ vẻ chẳng thêm chấp nhưng thật ra anh vẫn có chút lo lắng- cho đến đêm đó.....

Lúc đó là 10 giờ tối, không biết máy tính Phong Mạn Mạn bị trục trặc cái gì mà vào windows không được, thế là cô gọi chàng bạn trai “vạn năng” đến nhà sửa giúp. Lát sau, Giang Hàn chạy đến sửa máy, 2 người vẫn nói nói cười cười, không nhắc đến Nho Nhã Lễ Độ hay chuyện trộm acc gì cả.

Nhớ lại lúc biết Nho Nhã Lễ Độ trộm đồ, Mạn Mạn rất tức giận, nhất là khi cô bị buộc đổi “chồng”- cô cũng sợ đến mức không thấy vẻ mặt của Giang Hàn. Phong Mạn Mạn logout, nhắm mắt làm ngơ... dù biết trộm tiền chuyện nhỏ đổi chồng chuyện lớn nhưng cô chẳng biết nói gì, chẳng lẽ bảo thật ra Nho Nhã Lễ Độ là mối tình đầu của mình? Nếu nói ra làm mọi chuyện càng thêm rắc rối thì sao? Cô rất bối rối, may mà anh cũng không hỏi gì cả.

Nhưng không hỏi không có nghĩa là không để ý.

Khi Giang Hàn giúp cô sửa máy xong có dặn: “Mạn Mạn, mai mốt có gì quan trọng thì đừng để trên ổ C nữa nhé.”

“Nhưng các ổ cứng khác đầy cả rồi...”

Đầy? Ổ cứng của máy Mạn Mạn cũng khá lớn, rốt cuộc cô chứa gì mà đầy cả rồi?

Dưới sự cho phép của Mạn Mạn, Giang Hàn bắt đầu kiểm tra ổ C- cô chứa rất nhiều thứ: có phim, có game, có văn bản word và 1 số chương trình nhỏ... anh thật chẳng biết bỏ cái gì cả, thế là chuyển sang các ổ đĩa khác xem thử- đâu đâu cũng bị hết ổ C. Tóm lại, cô hoàn toàn không phân loại sắp xếp gì trong máy cả, những thứ hiếm hoi có hơi trật tự 1 chút là các văn bản trong ổ E.

Anh buồn cười lắc đầu, hỏi: “Mạn Mạn, lúc em chơi không thấy chậm sao?”

“Bình thường, em thấy cũng chẳng chậm lắm.” Mạn Mạn hỏi, “Bộ máy em tệ lắm hả?”

“Không sao.” Giang Hàn lại cười khẽ, “Anh sẽ sắp xếp lại giúp em, bỏ bớt những thứ không cần thiết là ổn thôi.”

Kế tiếp, anh bỏ bớt những tập tin tạm (mấy cái word có tên ~~ í) và xóa bớt những tập tin cô bảo không dùng nữa.

Làm Giang Hàn tức cười nhất là máy cô còn có những trò chơi có từ 7 năm trước mà Mạn Mạn lại khẳng định muốn giữ lại- kiểm tra kỹ hiệp.

Giang Hàn phân loại giúp Mạn Mạn cũng tốn không ít thời gian, anh dặn: “Mai mốt có tải chương trình gì về thì chứa ở ổ D, phim và nhạc ở ổ E, tài liệu học hay tiểu thuyết để ổ F.”

“Vâng.”

“Thỉnh thoảng nhớ diệt virus, có rảnh thì xóa bớt những thứ dư thừa.” Giang Hàn vừa nói vừa kiểm tra dung lượng- sao ổ cứng vẫn đầy thế nhỉ.

Anh xem thử các tập tin ẩn, quả nhiên, có rất nhiều hình ảnh bị che giấu, xem nào, tại sao phải giấu nhỉ?

Phong Mạn Mạn cũng không nhớ, dù sao thứ gì không dùng thì cứ xóa. Giang Hàn vẫn cẩn thận mở lên xem, thì ra là ảnh chụp trong Mộng cảnh, hơn nữa đều là về Mạn Bộ Mạn Mạn và Trí Ái- cũng chính là Phong Mạn Mạn và Đại Khả, có cùng luyện cấp, cùng chụp chung tại những nơi có cảnh đẹp, cũng có 1 số rất thân mật- xưng chồng xưng vợ, hôn nhẹ linh tinh.

Phong Mạn Mạn sững sốt 1 chút, té ra là những hình này..... Chuyện đã cách nay mấy năm rồi, sao cô còn để lại hình chứ, thậm nhất là bị anh thấy được.

Cô không biết làm sao, bối rối kéo tay anh như sợ Giang Hàn giận quá bỏ đi, Mạn Mạn biết phải giải thích 1 số việc, “Cái kia, thật ra.....”

Giang Hàn cũng không biết làm sao vậy, anh ngắt lời cô “Mạn Mạn, bỏ hết mấy thứ này đi nhé, anh xóa giúp em.” Giọng anh vẫn bình thản nhưng Mạn Mạn biết anh rất để ý.

“Anh cứ bỏ đi.” Phong Mạn Mạn vừa nói vừa lắc đầu nguây nguây, cô rất sợ Giang Hàn hiểu lầm. Khi Mạn Mạn định giải thích thì anh lại ngắt lời, dặn cô cách quản lý máy cho tốt, cô rất sốt ruột nhưng chỉ đành gật gật đầu.

Giang Hàn rất bức mình, anh không biết mình làm sao vậy, lý trí biết rõ chỉ là trò chơi thôi, cô và Nho Nhã Lễ Độ chỉ là trò chơi mà thôi, nhưng vẫn thấy như đang ghen.....

Anh reset máy, khi Phong Mạn Mạn nghĩ rốt cục có thể giải thích rõ ràng với anh thì Giang Hàn lại nhìn điện thoại: “Khuya rồi, anh về trước, chắc máy em ổn rồi đó.” Anh xoa đầu cô, đến phòng khách chào ông bà Phong rồi ra về.

Máy tính đã ổn nhưng bọn họ đã có chuyện a!! Sao không chịu nghe người ta giải thích gì hết! Phong Mạn Mạn buồn bực, Giang Hàn muốn cô buồn bực đến chết mà! Cô với Đại Khả không có gì thật mà, ai biết giờ anh lại làm như cô và Đại Khả có lén phét vậy.

Giang Hàn chậm rãi xuống cầu thang, bước từng bước một, anh đang tự hỏi mình bị làm sao vậy? Anh biết Mạn Mạn đang định giải thích nhưng lại rất không thích cảm giác này, rất gượng gạo.

Nghĩ nghĩ, anh bật cười, chuyện gì thế này? Trước mặt Mạn Mạn mà anh lại..... ích kỷ? Tỉnh táo lại, lý trí chiến thắng ghen tuông, Giang Hàn chuẩn bị về nhà gọi điện nói rõ với cô.

Nhưng khi về đến nhà.....

Giang Triệt vừa tắm xong, mặc áo ngủ đi ra từ phòng tắm. Thấy anh mình trở về, anh hỏi “Về rồi sao?” Giang Hàn ừ 1 tiếng, Giang Triệt cầm khăn định về phòng mình, đột nhiên lại xoay người nói với anh: “Nho Nhã Lễ Độ là bạn cấp 2 của em.”

Giang Hàn khó hiểu- sao Giang Triệt lại nhắc đến việc này- anh ngẩng đầu nhìn anh chàng chờ nghe câu sau.

“Trước đây là bạn cùng lớp của Mạn Mạn.” Giang Triệt nói.

Giang Hàn bình thản: “Ừ, anh có biết.”

Giang Triệt ra vẻ nghiền ngẫm nói tiếp: “Hình như 2 năm trước, lúc em sửa máy giúp Phong Mạn Mạn có nhìn thấy gì đó.....” Anh chàng chưa biết nên nói thế nào nhưng mắt vẫn nhìn chăm chăm Giang Hàn chờ xem vở kịch hay.

“Là ảnh chụp trong trò chơi hả?” Giang Hàn vẫn bình tĩnh, “Anh cũng biết chuyện này.”

Biết rồi? Bình tĩnh vậy sao, nếu tình thâm như thế... Giang Triệt cố ý nói “Chuyện 2 người đó yêu nhau anh biết không?” Anh chàng vừa xem về mặt anh mình vừa lăm bầm lăm bầu “Chắc chắn anh không biết rồi! Em “giữ” Phong Mạn Mạn thay anh biết bao nhiêu năm, kết quả tên Đại Khả kia lại dùng game online giành được, mãi tới gần đây em mới biết chuyện. Tên đó từ hồi cấp 2 đã không đăng hoàng gì rồi.....”

Giang Hàn hơi sững sốt nhưng Giang Triệt không phát hiện được: “Anh biết vụ này rồi, A Triệt à, em không biết tối nay em nói nhiều lắm sao? Hay em còn phát hiện chuyện gì nữa?”

Thấy Giang Hàn vẫn bình tĩnh, Giang Triệt cũng không đùa nữa: “Không có, em chỉ muốn hoàn thành nhiệm vụ- anh- giao thôi mà!” Không phải anh ích kỷ, không phải anh tính toán chi li, càng không ngờ đâm trúng chỗ đau của Giang Hàn.

Giang Triệt chỉ muốn xé rách vẻ mặt bình tĩnh của anh, trả đũa những chuyện lúc trước, nhưng có lẽ chưa đến lúc đó... Anh chàng bỏ về phòng.

Thật ra chuyện này, Giang Hàn không biết- không ngờ Mạn Mạn và Nho Nhã Lễ Độ lại phát triển ra ngoài đời! Không đúng..... có lẽ là ngoài đời phát triển vào game- ai cũng có quá khứ cả nhưng có vẻ anh không nói phục được chính mình: anh muốn cẩn thận bảo hộ cô nhưng chẳng lẽ anh đã sai sao?

Sau chuyện này, Giang Hàn không còn tự tin như trước nữa, anh sợ Phong Mạn Mạn chỉ là quen ý lại anh thôi... biết đâu Mạn Mạn cũng không yêu anh?

Có lẽ tình yêu làm người ta ngu ra thật, như Giang Hàn chẳng hạn, thế nên, lần đầu tiên, 2 người chiến tranh lạnh.....

Sau mấy ngày nghỉ Tết, anh lại lao đầu vào công việc, thậm chí còn rất ít lên game. Về phần Mạn Mạn, cô cũng chán nản không login, tuy mỗi ngày vẫn nhận được tin nhắn của Giang Hàn nhắc cô giữ ấm, nhớ rõ ăn cơm, uống ít trà sữa... Nhưng rõ ràng là anh không ổn, ai..... Phong Mạn Mạn lại thở dài.

Đều tại tên Nho Nhã Lễ Độ kia cả, còn Giang Hàn nữa, tự nhiên vô duyên vô cớ thế không biết! Ai..... lại thở dài, nên làm sao bây giờ?

“Hãy đi tìm em, tìm em nhanh đi nào..... Tìm em đi nào, nhanh nhanh nhanh lên nào~” Tưởng anh gọi, cô vội vàng chui ra khỏi chăn bỏ nhào vào chiếc điện thoại của mình nhưng người gọi là Linh Như.

“Alô.....” Giọng cô có chút mất mát ỉu xiu.

“Mạn Mạn à, ta đang ở gần nhà bà, ra ngoài ngồi 1 chút được không?”

Dù sao ở nhà cũng quá buồn lại dễ suy nghĩ lung tung, thế là cô đồng ý “Được, vẫn chỗ cũ, 15 phút sau gặp.”

Không rõ Linh Như và Phong Mạn Mạn đã nói những gì nhưng chắc chắn là về Giang Hàn, sau khi nghe cô bạn nói xong Mạn Mạn mới phát hiện: giữa cô và Giang Hàn- cô luôn là người bị động. Chẳng lẽ việc cô im lặng chờ anh chủ động làm Giang Hàn lo lắng thấp thỏm sợ cô không yêu anh? Nếu vậy, cô quyết định phải làm điều gì đó bày tỏ tấm lòng mình, bắt đầu với việc dứt “tình cũ”.

Về đến nhà, cô login, gom góp tiền bạc từ các acc phụ để có đủ vốn ly hôn. Sau đó, cô lén lút chạy đến chỗ npc cường chế ly hôn. (hình như có 2 kiểu, cường chế + ly hôn thường, cường chế- vợ/chồng buộc người kia ly hôn = cách trả thêm tiền)

Npc này ở Tử Thành- muốn vào đó phải nhảy xuống vực, nếu thành công thì hp, sp đều = 0 và vào thành, nếu không thì trở về điểm sống lại, cho nên tiến vào Tử Thành còn bị gọi đùa là “cuộc thi thử vận may”.

Hiển nhiên hôm nay cô không may mắn lắm, nhảy 6 lần mới vào được thành. Mạn Mạn tìm thật lâu mới thấy căn phòng npc kia đứng, cuối cùng mới ly hôn được.

Nhưng cô thấy ly hôn thôi chưa đủ, Phong Mạn Mạn còn muốn cho Giang Hàn 1 kinh hãi (vừa sợ vừa mừng). Lần đầu tiên cô vào thương thành mua đồ- mua 1 lễ bao để kết hôn gần 50 nhân dân tệ- rồi login Bắc Phong Giang Thượng Hàn và Bình Hải Tịch Mạn Mạn, vào giáo đường ở thủ đô làm đám cưới 1 mình.

Mạn Mạn dùng acc Bắc Phong Giang Thượng Hàn nói chuyện với npc, chọn nhập lời cầu hôn, ách..... Nên cầu hôn thế nào đây?

Nhớ lại lúc Giang Hàn đeo nhẫn cho cô ở Hồng Kông, Phong Mạn Mạn sờ sờ chiếc nhẫn đeo trên cổ, đỏ mặt đánh lời cầu hôn lúc trước vào.

Khi Mạn Mạn nhập lời cầu hôn xong thì đám cưới bị phát hiện!

Cô quên- kết hôn sẽ được hệ thống thông báo trên toàn server- cho nên chuyện này trở nên càng không thể văn hời, nhất là này cầu hôn từ, là cỡ nào phiến tình.

[hệ thống] Bắc Phong Giang Thượng Hàn cầu hôn Bình Hải Tịch Mạn Mạn: Mạn Mạn, anh yêu em.

[hệ thống] Bình Hải Tịch Mạn Mạn nhận lời cầu hôn của Bắc Phong Giang Thượng Hàn, chúc bọn họ vui vẻ trọn đời, trăm năm hòa thuận.

Kênh loa rung chuyển.....

[loa] Hoa Khai Hoa Lạc: Đại thần và phu nhân lại kết hôn? Họ ly dị lúc nào vậy?

[loa] Ta Là Thương Nhân: Không phải đâu!!! Hay hệ thống bị mất dây rồi?

[loa] Nhất Quả Trang Đường: Chụp ảnh chụp ảnh đại thần thổ lộ... hay họ cưới nhau ngoài đời rồi?

[loa] sát thủ vì xoát Joaquin: Dù sao vẫn chúc đại thần và phu nhân đám cưới vui vẻ.

1 đồng câu hỏi được đặt ra nhưng lời chúc phúc cũng không ít.

Vì thông báo của hệ thống mà ngoài giáo đường thủ đô tụ tập thật nhiều người xem.

Mạn Mạn vội vàng logout cả 2 acc vỗ vỗ ngực, sao cô chưa kịp làm Giang Hàn kinh hỉ mà đã khiến chính mình kinh hách chứ? Tính sai quá đi! Đáng lẽ phải lựa đêm dài vắng người.....

Rất nhanh sau đó, Giang Hàn biết tin mình “bị ép cưới”- do Thu Sắc Tông Tây Lai báo cáo. Thật ra với biểu hiện gần đây của Mạn Mạn, anh biết Mạn Mạn sẽ chạy đi ly hôn ngay, nhưng, không tài nào đoán được cô cũng nhanh nhẩu đến kết hôn với anh như thế... anh rất muốn xem lại cảnh lúc đó.

Điện thoại rung, là tin nhắn: Ca, anh với Mạn Mạn còn như vậy thì em thấy tội lỗi lắm.

Anh nhếch miệng cười, ánh mắt lóe lóe- thấy tội lỗi sao? Càng tốt.

39. Chương 57 - 01

Chương cuối: Lễ 14/2

Mai là ngày 14 tháng 2- lễ tình nhân và cũng là sinh nhật Giang Triệt.

Lúc trước, Giang Triệt không thích lễ lạc cho lắm. Mỗi lần đến sinh nhật cậu chàng, ông bà Giang lại đi du lịch 2 người- không phải không muốn dẫn theo bóng đèn mà là 2 anh em không chịu. Vậy nên mỗi khi đến ngày này, 2 ông bà quen đi mừng “lễ tình nhân” chứ không phải “sinh nhật con”.

Nhưng năm nay anh chàng phá lệ đề nghị cả nhà ra ngoài ăn lễ, luôn tiện còn mời cả nhà Phong Mạn Mạn đi chung. Tại sao vậy? Ai, là vì cậu chàng thấy áy náy mà.....

Ngay tối hôm Bắc Phong Giang Thượng Hàn “bị ép cưới”, Giang Triệt có đến phòng anh mình chuẩn bị tâm sự chuyện “tình yêu và cuộc đời” và hỏi thử xem Giang Hàn cùng Phong Mạn Mạn định mừng lễ tình nhân thế nào.

Kết quả Giang Hàn chỉ ậm ờ kiểu “tại sao phải mừng lễ tình nhân” linh tinh làm Giang Triệt áy náy cực kỳ.

Bởi vì... chuyện hình ảnh trong trò chơi của Mạn Mạn “bị che giấu” là do Giang Triệt làm- lâu thật lâu trước kia lúc anh chàng sửa máy giúp Mạn Mạn thì đã phát hiện rồi nhưng lại ra về không biết, đem hết mớ hình “ẩn” đi chờ Giang Hàn về nước cho có chuyện trêu tức anh mình, thuận tiện xem Giang Hàn có thích Mạn Mạn thật lòng hay không. (chắc phần trêu tức mới là nguyên nhân chính hỉ? ~.~)

Đương nhiên, Giang Triệt không yêu Mạn Mạn, cũng chưa hẳn là có tình anh em với cô, nếu buộc phải kể rõ quan hệ giữa 2 người thì chỉ là người gây rối và người gỡ rối mà thôi.

Còn lúc trước cậu chàng ra về phải lòng Phong Mạn Mạn chỉ là vì chọc Giang Hàn mất bình tĩnh, tiếc rằng anh cậu chẳng mắc bẫy gì cả. Từ nhỏ Giang Triệt đã nghiên cứu cảm xúc của anh mình: dù người khác có

bất nạt anh thế nào, dù anh có bị mắng oan, dù tức giận hay đau buồn,... về mặt Giang Hàn chỉ có 1- cực kỳ bình thản. (thật ra thì Giang Triệt cũng không khác mấy, rất ít khi để lộ cảm xúc, nếu có khác cũng chỉ là 1 vẻ mặt bình tĩnh, 1 không có biểu tình- tên gọi tắt: Mặt than).

Cho nên cậu chàng mới tức lên, thậm chí còn “đổ dầu vào lửa” muốn Giang Hàn với Phong Mạn Mạn học hặc chút ít.

Ai, làm em không dễ a. (←.← làm em khiến anh cãi nhau với bạn gái... đúng là k dễ a!)

Cho nên Giang Triệt mới phải đề nghị Giang gia và Phong gia đi mừng lễ tình nhân, ngách..... đi mừng sinh nhật cậu chàng.

Mấy ngày nay Mạn Mạn rất buồn bực- nên nói đều nói, nên giải thích đều giải thích rõ ràng mà- Giang Hàn vẫn gượng gạo với cô. Phong Mạn Mạn nằm lì trên giường, vừa muốn hét lên cho đỡ tức thì nhận được điện thoại của Giang gia- là Giang Hàn gọi tới- thế là cô hí hửng bắt máy, kết quả lại là Giang Triệt nói chuyện.

Ăn mừng lễ tình nhân? Không sao cả, vấn đề là vì cái gì không phải 2 người mà là 2 gia đình cùng đi? Hơn nữa- quan trọng nhất là- tại sao không phải do Giang Hàn mời cô chứ!!

Tuy rất bực mình nhưng Phong Mạn Mạn vẫn nhận lời mời- vốn Mạn Mạn rất muốn lấy lý do này nọ từ chối nhưng khi nghe bảo Giang Hàn cũng đi thì gật đầu ngay. Đạo này anh làm cô rất tức tối, thật muốn giận luôn cho anh đến đổ nhưng dù sao đây cũng là lễ tình nhân đầu tiên của 2 người- tuy kiểu ăn mừng có vẻ hơi giống “lễ thân nhân” (người thân), Phong Mạn Mạn rất muốn đạp Giang Hàn xuống hỏi rốt cuộc anh muốn thế nào.

Nhưng dù thế nào thì chuyện đã như vậy, Mạn Mạn chỉ đành chuẩn bị quà 14-2 cho anh và còn cố ý mua 1 bộ váy mới mặc- dù Phong Mạn Mạn bình thường hơi chậm tiêu nhưng lúc này cô cũng có cảm giác của người đang yêu say đắm.

Đêm 14/2, 2 nhà hẹn nhau ra khách sạn ăn lễ. Sau khi ăn xong, 2 bên cha mẹ đều dùng lý do “có việc đi trước” cùng “bỏ con chạy lấy người”.

“Chuyện gì thế này?” Mạn Mạn khó hiểu.

Giang Triệt: “Em cũng có việc đi trước, 2 người muốn hẹn hò thì xin cứ tự nhiên.” Nói xong cũng bỏ về.

Phong Mạn Mạn đợi Giang Hàn mở miệng trước, cô kéo kéo váy- tuy rằng váy không ngắn lắm nhưng với người ít mặc váy ngắn như cô thì- sợ lộ chân lộ cẳng.

“Váy mình về nhà thôi.” Anh nắm bàn tay lạnh lẽo của cô- đã sợ rét mà còn dám mặc váy trong thời tiết này?- Giang Hàn nhíu mày. Đây là lần đầu tiên anh thấy Mạn Mạn mặc váy, hơn nữa còn đeo nhẫn anh tặng ở ngón áp út.

Phong Mạn Mạn thấy anh có vẻ hơi giận mà thở dài- thôi quên đi, về nhà! Hẹn hò, lễ tình nhân gì gì đó cô mặc kệ. Mạn Mạn lấy tay vung vẩy túi xách- nặng ghê- biết vậy cô chẳng chuẩn bị quà làm gì, dù sao cũng đâu ai nhận!

Dọc đường về, Giang Hàn rất ít lời, Mạn Mạn thì cũng chẳng nói nhiều- 2 người lẳng lẳng nắm tay nhau. Rõ ràng là lễ tình nhân ngọt ngào, kết quả bọn họ lại như người xa lạ.

Phong Mạn Mạn thấy anh như vậy thì càng không vui, giờ cô chẳng buồn mơ mộng gì về cuộc hẹn hò hôm nay nữa, chỉ ước sao nhanh về nhà đánh 1 giấc- có lẽ khi cô thức dậy, Giang Hàn lại biến trở về anh chàng cưng chiều cô, yêu cô, săn sóc cô như lúc trước.

Giang Hàn nhận ra Mạn Mạn đang cố bước đi thật nhanh, anh cúi đầu nhìn sang người bên cạnh- nửa buồn cười, nửa lại bất đắc dĩ- thật ra anh đang đợi cô mở lời đấy mà.

2 người tiếp tục giận dỗi suốt đường về.

Đến dưới lầu nhà cô, Giang Hàn vẫn không buông tay, anh hơi nhướn mày nhìn Phong Mạn Mạn nhưng cô cứ cúi gầm mặt lí nhí: “Chúc anh lễ tình nhân vui vẻ, vậy..... em lên nhà trước.”

Quả nhiên anh lại phải chủ động rồi “Mạn Mạn.....”

Nhưng cô lại dùng sức giãy tay anh ra, xoay người muốn chạy lên nhà- dù sao lần này anh làm cô đau lòng thật.

Giang Hàn hơi kinh ngạc nhìn Phong Mạn Mạn chạy đi, anh đang định mở miệng giữ cô lại- anh không biết sao mọi chuyện lại thành ra thế này nữa- thì cửa sắt chỗ cầu thang nhà cô bị 1 di lớn tuổi mở ra.

“Mạn Mạn hả?” Di này hay “quan tâm tới hàng xóm” lắm, bà nhìn Giang Hàn rồi nói, “Người trẻ tuổi tốt thật, cứ đến lễ tình nhân thì có người cùng đi hẹn hò vui vẻ.” Vì 2 người vừa là thanh mai trúc mã lại vừa là hàng xóm của nhau, chuyện Giang Hàn và Phong Mạn Mạn yêu nhau đã sớm được nhà nhà biết đến. (;))

Mạn Mạn chỉ lễ phép chào di rồi chạy tiếp.

“Thẹn thùng nữa kia! Tuổi trẻ thật tốt mà.” Bà tiếp tục cảm thán rồi đi ra ngoài.

Giang Hàn nhìn bóng cô biến mất mà tim như thắt lại- đây không phải lễ tình nhân mà anh muốn, càng không là lễ tình nhân anh muốn tặng Mạn Mạn- anh cứ nghĩ mọi chuyện đều trong kế hoạch mình, kết quả lại sai 1 li đi 1 dặm. Vì cửa sắt đã đóng lại nên anh cũng chẳng thể chạy theo cô được, nhìn lên cửa sổ nhà cô, anh ngẫm nghĩ 1 chút rồi quyết định gọi điện cho Mạn Mạn.....

Phong Mạn Mạn chạy 1 mạch đến cửa nhà mình rồi phụng phịu lắm bầm lâu bầu, “Ồ Giang Hàn ngu ngốc! Nghĩ cái gì không biết, mình với tên Đại Khả có gì đâu, dù sao cũng nên hỏi 1 tiếng chứ! Thật là, thật là.....” Đến đây, cô hét tướng lên “Thật là tức chết mà!” Nói xong còn giậm chân đùng đùng.

Mạn Mạn ngồi xổm trước cửa lục túi xách- chìa khóa đâu? Cái chìa khóa chết tiệt kia đâu mất rồi? Chẳng lẽ cô quên đem rồi? Cô tìm hoài không thấy, bực mình, đổ hết mọi thứ trong túi ra “Loảng xoảng.....” Tiếng gổm sứ bị va chạm.

Di động, ví tiền, khăn tay, quà cho Giang Hàn? Không xong! Phong Mạn Mạn vội vàng lấy món quà ra xem xem có sao không thì.....

“Hãy đi tìm em, tìm em nhanh đi nào..... Tìm em đi nào, nhanh nhanh nhanh lên nào~” Người gọi: Hàn.

“Alô.....”

Mạn Mạn khựng lại bất máy, giọng cô nghe như đang khóc làm Giang Hàn càng thêm đau lòng “Mạn Mạn, sao chưa bật đèn, còn chưa vào nhà sao?”

“Ngủ rồi, em ngủ rồi!” Cô hét.

Giang Hàn ngẩng đầu nhìn cửa sổ phòng cô, “Phòng em không bật đèn.”

“Đang ngủ thì mở làm quái gì.” Thì ra Mạn Mạn cũng biết giận dỗi, anh không những không trách mà thậm chí còn thấy..... đáng yêu.

“Từ lúc em lên cầu thang tới giờ vẫn chưa bật đèn, sao chưa vào nhà?”

Nói vậy... Giang Hàn vẫn để ý cô sao? Anh lo cô ở 1 mình sao? Nếu để ý lo lắng cho cô sao mấy ngày nay cứ lạnh nhạt như thế? Nghĩ đến đây, Mạn Mạn lại muốn khóc.

“Ừ đó, em không về nhà thì sao?! Lúc trước, em với mẹ đều nghĩ em sẽ qua lễ tình nhân với anh, em còn vui đến quên mang chìa khóa nhà kia!!... Kết quả anh lại như vậy. Giang Hàn ngu ngốc, em ghét anh!” Nói đến câu cuối cô gằn như rống vào điện thoại.

Lúc này di hàng xóm đã trở về, Giang Hàn thấy cửa sắt mở liền tranh thủ vọt vào, vừa nghe Mạn Mạn lên án vừa chạy vội lên lầu 5.

Khi anh vừa thở vừa đến cửa nhà cô thì thấy 1 cô bé tội nghiệp ngồi xổm trước cửa, anh phát hiện mình sai thật rồi, không nên ép Mạn Mạn như vậy dù có muốn cô học được chủ động đi chăng nữa.

Anh ngồi xổm trước mặt cô, cúp điện thoại, ôm chầm lấy cô, “Mạn Mạn, anh xin lỗi.”

Thấy Giang Hàn đột nhiên xuất hiện trước mặt mình, Phong Mạn Mạn đại ra 1 chút, mất hết khí thế lúc nãy, để mặc anh ôm cô.

“Mạn Mạn, ba mẹ em chắc sẽ về hơi trễ, em qua nhà anh trước đi.” Anh nói xong liền nhặt giúp cô những thứ nằm la liệt trên mặt đất.

Giang Hàn kéo Phong Mạn Mạn đứng dậy nhưng cô lại thút thít: “Chân em tê cứng rồi.”

Anh cười khỏ, cầm túi xách cô: “Leo lên, anh công em.” Giang Hàn vòng qua trước mặt Phong Mạn Mạn rồi ngồi xổm xuống.

Mạn Mạn ôm lấy cổ anh hết như lúc còn nhỏ, cô thì thầm: “Anh Hàn thật tốt.”

Rất cục nghe được xưng hô mà anh muốn, Giang Hàn hơi sững sốt 1 chút rồi mới nói: “Mạn Mạn ngoan, anh sẽ công em cả đời.”

Cứ như vậy, anh công cô về nhà mình, “Mạn Mạn, nặng quá.”

“Gì chứ! Em có nặng đâu?!” Phong Mạn Mạn giận dỗi hơi siết chặt cổ anh 1 chút.

“Anh nói túi em nặng quá.....” Giang Hàn cười khẽ.

“Tại chứa quà cho anh mà!”

Bọn họ vừa nói vừa cười, rất nhanh đã về đến nhà anh.

Ngồi trên giường Giang Hàn, Mạn Mạn bắt đầu kiểm tra món quà, kết quả anh lại giành lấy: “Không phải tặng anh sao? Phải để anh mở quà mới đúng.”

“Hồi này em lỡ tay ném, chắc vỡ mất rồi.”

“Không sao hết, đây là thứ đầu tiên em tặng anh mà, người được tặng là anh, đương nhiên để anh mở trước.” Giang Hàn mở quà.

Đó là 1 bộ ly tách bằng gốm sứ, kiểu dáng như các nút trên bàn phím, có điều không in các ký tự mà là h,a,n,s, i,l,o,v,e,u.

Mạn Mạn hơi mắc cỡ khi sắp chúng lên khay.

Thấy Giang Hàn âu yếm nhìn cô, Phong Mạn Mạn càng thêm ngượng ngùng, cô nói sang chuyện khác: “Quà em đâu?”

“Mạn Mạn, xin lỗi, anh quên mất.” Giang Hàn nói.

Cô có chút thất vọng nhưng vẫn nói: “Không sao, em hỏi vậy thôi.” Ai.....

Tên Giang Hàn ngu ngốc dám quên quà cho cô.

“Không vỡ chứ?” Nghe anh nhắc, cô vội vàng cầm lên xem kỹ, không ngờ lại phát hiện mỗi tách đều chứa 1 viên chocolate, 9 tách 9 viên- không biết anh cho vào hồi nào nhỉ?

Cô kinh hỉ cầm chocolate, kết quả Giang Hàn lại biến ra 1 bó hoa toàn bằng sôcôla, tựa như trong quảng cáo trên TV vậy “Mạn Mạn, chúc em lễ tình nhân vui vẻ.”

Phong Mạn Mạn ôm lấy anh “Cám ơn, em thích lắm.”

“Thích là tốt rồi” Giang Hàn cũng rất thích khi 2 người ôm nhau, cảm giác như cả tim cũng ấm lên.

Nhưng Mạn Mạn lại phá vỡ không khí “Còn có, còn có” Cô giãy ra khỏi vòng tay anh, chạy đến máy tính, login acc Bắc Phong Giang Thượng Hàn- Giang Hàn cười cười nhìn màn hình.

Sau đó, Phong Mạn Mạn lại login acc mình, dùng kỹ năng tiếng gọi tình yêu: màn hình xuất hiện câu- Bắc Phong Giang Thượng Hàn, em nhớ anh.

“Cái kia, em với Nho Nhã Lễ Độ không có gì cả, xem, cả trong game chồng em cũng là anh, còn có.....” Cô chỉ vào màn hình.

Anh ngắt lời cô: “Anh biết, dù là trò chơi hay ngoài đời, chồng em vĩnh viễn chỉ có thể là anh.” Giang Hàn dịu dàng ôm lấy cô hôn thật sâu.....

Trên màn hình, Bắc Phong Giang Thượng Hàn và Bình Hải Tịch Mạn Mạn tay nắm tay.

1 năm sau, Phong Mạn Mạn tốt nghiệp, cô làm nhân viên văn phòng ở 1 công ty nhỏ, cuộc sống của cô thật đúng là “ngày qua ngày, năm lại qua năm”- rất êm ả.

Chuyện tình cảm của Mạn Mạn và Giang Hàn cũng sóng yên gió lặng. Đương nhiên, lâu lâu 2 người vẫn có tranh cãi 1 chút, nhưng dù ngoài đời hay trên game, chuyện tình tiểu thanh mai tiểu trúc mã vẫn ngọt ngào đến làm người ta hâm mộ.

2 năm gần đây, “Đường Thi ba trăm thủ” vẫn còn, “thiên hạ thứ nhất” cũng không tan, 2 bang cùng trải qua những thăng trầm của Mộng cảnh Tạm biệt dù bây giờ đã có những bang phái mới ra đời, “Đường Thi ba trăm thủ” và “Thiên Hạ Vô Song” cũng không thiên hạ chia 2 như trước. Sự kiện trộm acc và sự xuất hiện của các game online khác khiến số người chơi của Mộng cảnh Tạm biệt giảm hẳn, may mà có phiên bản mới ra đời, giữ chân 1 ít người chơi cũ và lôi kéo thêm người chơi mới.

Đường Thi đặt ra 1 thông lệ: mỗi tháng vào ngày bang hội chiến lại làm nhiệm vụ leo tháp, buổi tối thì tham gia bang hội chiến- tuy mỗi tháng chỉ có 1 ngày như vậy nhưng cảm tình giữa bọn họ vẫn không bị ảnh hưởng.

Mỗi người ở Đường Thi đều có những cuộc sống khác nhau. Ta Là Thương Nhân vẫn bày quầy bán đồ ở thủ đô, suốt 2 năm vẫn thích xoát loa chọc ghẹo người khác. Về phần Xuy Độ Ngọc Môn Quan- Quan Hạo- anh chàng là người lập gia đình sớm nhất, lên chức “cha” cũng sớm nhất nhưng không chỉ bám trụ Mộng cảnh mà còn kéo cả vợ mình là Linh Như vào- nhân vật “Xuy Phong Mạnh Hạ Phiêu” 1 tay anh luyện thành vẫn bị Thu Sắc Tòng Tây Lai chê gay chê les kia chính là chuẩn bị cho cô. Dù sao cô ở nhà chăm con, khi rảnh liền vào chơi.

Tân Mĩ Nhân Như Ngọc và Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm phát triển ra ngoài đời, ai bảo yêu qua mạng là ảo nào? “Đường Thi ba trăm thủ” chuyên “sản xuất” các cặp từ mạng ra đời đấy! Chuyện Tân Mĩ Nhân Như Ngọc cùng Thùy Ngôn Thốn Thảo Tâm khiến Thu Sắc Tòng Tây Lai rất bức xúc- tại sao anh và Mộng Sa biết nhau lâu như vậy mà chỉ là vợ chồng ảo thôi?

Thu Sắc Tòng Tây Lai và Mộng Sa rủ nhau sang chơi trò mới- Thu Sắc Tòng Tây Lai thề sống chết vợ nói chồng nghe, cố gắng trong 2 năm nữa sẽ “thăng chức” làm người yêu thật.

Bang chủ Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng có 1, 2 lần tham gia bang hội chiến, có điều tính tình anh không vui vẻ như trước nữa- suốt 2 năm anh vẫn không quên được Tâm Tâm- ai..... “ăn cây nào rào cây ấy” mà. Thịnh thoảng Việt Ly Đông login cả 2 acc, nhìn 2 nhân vật ngồi dưới bóng cây anh đào- người không biết còn tưởng có nhiệm vụ, bắt chước đứng dưới tàng cây cả ngày mà chẳng thấy gì. Dần dần, cảnh Trì Nguyệt Tiệm Đông Thượng và Thu Nhật Vọng Hương Tâm ngồi dưới tàng cây bị người chơi xếp vào 10 cảnh đẹp trong game- bang chủ thực si tình mà~

Mấy ngày gần đây Phong Mạn Mạn cảm thấy Giang Hàn có chút vấn đề. Trước kia dù mưa to gió lớn thế nào anh vẫn đến rước mình nhưng..... Đây là ngày thứ 3 anh lấy cớ này cơ nọ không đón cô. Rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra?

40. Chương 57 - 02

Chiều thứ 6, Mạn Mạn cầm máy tính xách tay đến nhà anh, lấy lý do “máy tính bị trục trặc” nhờ anh “sửa giúp”- thật ra thì cô thấy hơi nhớ anh thôi mà.

Cô cố ý mặc bộ váy trắng dài, mái tóc mềm mượt để xõa, giày xăng đan trắng ôm máy tính xách tay trắng (!!!), chạy đến nhà anh, kết quả.....

“Mạn Mạn?” Giang Triệt mặc áo sơ mi quần tây kinh ngạc nhìn cô, anh chàng mở cửa: “Anh tui không ở nhà, bà tới làm gì?” Tuy giọng điệu vẫn nghênh ngang như trước nhưng vẫn rất lịch sự nghiêng người mời Mạn Mạn vào nhà.

Phong Mạn Mạn ôm máy “Giang Hàn không có nhà?” Cô thất vọng cúi đầu.

2 người ngồi kế bên nhau, cô gái cúi đầu, vẻ mặt mất mát, chàng trai hơi trừng mắt khó chịu... trông giống như cảnh 1 cặp đang nói lời chia tay- cảnh này lọt hết vào mắt bạn gái Giang Triệt, cô này vẫn ra vẻ thoải mái chào hỏi:

“A Triệt, anh có khách hả? Đêm nay chắc anh không rảnh đâu ha?” Cô nàng ôm hết đồng hồ sơ nhét vào tay Giang Triệt: “Trả anh này, ta sửa xong hết rồi đó.” Nói xong liền muốn bỏ về.

“Hương Tình, chờ 1 chút.” Giang Triệt kéo tay cô lại: “Đêm nay anh rảnh mà.”

Phong Mạn Mạn nhìn cô gái kia- Hương Tình? Tên nghe quen quen- Mạn Mạn buột miệng hỏi: “Bạn là Trình Hương Tình đúng không? Mình là Phong Mạn Mạn lớp bên cạnh, bạn cùng lớp Giang Triệt.”

Trình Hương Tình cũng nhìn Mạn Mạn 1 lúc “À, nhớ rồi, người bị đồn là bạn gái ổng mà.” Sau đó lại sửa miệng, “Không phải, bây giờ không phải “bị đồn” nữa mà là bạn gái thật ha?” Nói xong còn mỉm cười.

Giang Triệt cau mày, vẻ mặt giống hệt Giang Hàn lúc nhủ mày “Cái gì mà bạn gái, là chị dâu anh.”

“Hả? Chị dâu?” Trình Hương Tình kinh ngạc.

“Đúng rồi, Mạn Mạn, gần đây anh ta ít khi về nhà lắm, có khi tối cũng không về nữa, cẩn thận nha, coi chừng ổng chạy đó. Mà hình như ổng đi đâu nhỉ?” Giang Triệt cố ý chạy đến chỗ tấm lịch: “À phải! Chỗ này nè. Gần đây có cô nào đó hay gọi điện cho ổng lắm, có gì đừng đổ thừa ta không báo cho bà biết trước nhé.” Rốt cục có thể thoát khỏi danh hiệu “bạn trai của Phong Mạn Mạn” trước mặt Hương Tình rồi.

Phong Mạn Mạn hoảng hốt, cô nhìn địa chỉ trên tấm lịch- không về nhà? Cô nào đó? Địa chỉ? Lúc trước còn nghĩ anh đang bận làm việc, té ra là “bạn” thật! Cô thần thờ nhớ lại mấy tin nhắn trong điện thoại Giang Hàn do ai đó gửi, hơn nữa nội dung còn rất khó hiểu, không biết có phải tiếng Anh không nữa... Thật ra thì anh xuất sắc như vậy chắc chắn sẽ được nhiều người thích là chuyện bình thường, hơn nữa mấy năm nay cô vẫn không hiểu Giang Hàn thích cô ở điểm nào- cô vừa không xinh đẹp lại không có dáng người...

Giang Triệt cười cười hỏi: “Mạn Mạn, máy tính bà bị hư hả? ” Anh chàng chỉ chỉ máy tính trong tay cô.

Mạn Mạn lắc đầu, “Không, Giang Hàn không ở thì ta về đây, không quấy rầy 2 người.”

“Vậy hả?” Về nhà? Giang Triệt cười đến nham hiểm, “Vậy bà về cẩn thận nhá.”

Tiến Mạn Mạn về, anh chàng kéo Hương Tình vào phòng mình, “Vào đây, ngồi đi.”

“A?” Hương Tình còn đang ngơ ngác theo Giang Triệt vào phòng.

Suốt dọc đường về nhà, Phong Mạn Mạn cứ nghĩ mãi- về sao? Hay tìm anh? Nếu về thì cô sẽ thức trắng đêm vì lo lắng mất... còn nếu tìm thì chẳng phải không tin tưởng anh?

Cuối cùng, cô tự thuyết phục chính mình- dù sao địa chỉ đó cách đây không xa, cứ coi như ra ngoài đi dạo thôi- thật ra cô vẫn rất tin tưởng Giang Hàn mà.

Xem ra hôm nay cô rất xui xẻo, rõ ràng nhớ địa chỉ kia nằm gần nhà mình thôi, kết quả cứ chạy vòng vòng mà chẳng thấy đâu, 1 tia sáng vắt ngang bầu trời, “âm” 1 tiếng, mưa trút xuống, hơn nữa càng lúc càng lớn.

Mạn Mạn không đem ô theo, tay lại đang ôm máy tính, cô cắn răng che máy chạy vội vào mái hiên gần đó trú mưa, quýnh quýnh thế nào lại vấp chân, xém nữa té ngã rồi “Á.....” Chân phải cô đau quá, chắc bị trật rồi.

Rất vất vả nhảy lò cò đến chỗ trú mưa, cô ngồi xuống xoa xoa mắt cá chân, tính ra cũng không đau lắm, có điều công nhận là hôm nay xui thật!

Phong Mạn Mạn ngồi chừng 10 phút thì nghe ai đó gọi tên mình. Là Giang Hàn! Cô ngẩng phắt đầu, hay thật, anh đang cầm hộp cơm chạy tới gần.

“Mạn Mạn?” Anh không ngờ hôm nay lại gặp cô ở đây.

Mạn Mạn vui vẻ đứng dậy vẫy tay gọi anh: “Sao anh ở đây?”

Giang Hàn chẳng hiểu ra sao: “Hình như anh phải hỏi em mới đúng.”

“A.....” Lúc này cô mới nhớ tới..... mình đang “thăm dò tình hình quân địch”.

Giang Hàn không hỏi tiếp mà lấy tay vuốt vuốt nước mưa trên tóc cô, “Biết thời tiết không tốt sao còn không đem dù?” Anh nhìn Phong Mạn Mạn từ đầu tới chân rồi bảo: “Lỡ bị bệnh thì sao?” Nói xong liền kéo cô vào nhà.

Mạn Mạn đi theo Giang Hàn- thì ra là chỗ này, sao cô đi mấy vòng mà không thấy chứ?

Giang Hàn cầm chìa khóa mở cửa, “Đúng rồi, Mạn Mạn, sao em đến đây? Có việc tìm anh sao không gọi điện thoại?”

Mạn Mạn vờ vặt “Ách..... Cái kia, Giang Triệt cho em biết địa chỉ, ổng bảo ổng không sửa được máy em.” Giang Triệt a Giang Triệt, xin lỗi phải lôi ông ra “đỡ đạn”!

Anh cầm lấy máy tính cô đặt lên bàn rồi chạy vào phòng lấy khăn đưa cho cô. Mạn Mạn nhìn quanh- 3 phòng 1 sân nhỏ, anh sống 1 mình mà cần ở chỗ lớn như vậy sao? Hay..... với cô nào nữa?

Phong Mạn Mạn để mặc anh lau tóc giúp, chính cô lại xem Đông xem Tây tìm dấu vết để lại.

Trong 3 phòng chỉ có 1 có giường lớn, trên giường chỉ trải nệm, phòng khách cũng chỉ có sofa và 1 bàn ăn, chính cô đang ngồi trên chiếc sofa đó.

“Mạn Mạn, nhìn gì vậy?” Giang Hàn khó hiểu.

“Ách..... Mấy người chuyển nhà sao?” Trong phòng còn nghe mùi nước sơn, rõ ràng là mới trang hoàng xong.

Giang Hàn tủm tỉm cười: “Đúng, chuyển nhà.”

“A?” Phong Mạn Mạn mắt mát, “Vậy... muốn đến tìm anh phải đi thật xa.”

“Không sao cả, không xa lắm mà.” Giang Hàn vẫn mỉm cười.

“Ừm.....” Cô yếu xìu, tuy chỉ cách nhà mấy con đường nhưng cô đã quen việc anh ở gần nhà, vậy mà bây giờ lại..... “Cũng đúng. Mà chỗ này giống nhà anh quá ha, phòng này của anh, phòng kia nhỏ hơn, chắc của Giang Triệt- tội ổng ghê.....”

“Không phải” Anh ngắt lời cô, “Phòng này của anh với em, phòng nhỏ hơn là phòng khách, phòng còn lại của con mình.”

“A?!” Mạn Mạn kinh ngạc.

Anh buồn cười lắc đầu, nắm tay cô vào phòng của 2 người, “Vào đây xem đi.”

Căn phòng rất đơn giản, cả phòng chỉ có mỗi chiếc giường, những thứ khác đều không có. Giang Hàn kéo thùng giấy dưới gầm giường ra, lấy 1 bộ chăn, gối, dra giường và tự tay bày lên nệm.

“Màu này em thích không?”

“Vâng.....” Mạn Mạn không biết nên nói gì nữa, dra giường màu vàng nhạt, là màu cô thích nhất.

Không biết anh lấy chiếc chìa khóa từ đâu ra, tha thiết nhìn Mạn Mạn, cầm chặt tay cô hỏi to: “Mạn Mạn, em sẽ lấy anh chứ?”

“A?” Cô kinh ngạc- đây là cầu hôn! Đây là cầu hôn! Nhưng cô hồi hộp đến không biết nên phản ứng thế nào, chỉ ngơ ngác nhìn Giang Hàn.

Giang Hàn thấy vậy liền buông nhẹ tay cô ra, giả đồ vô tội cúi đầu: “Anh bị từ chối rồi...”

“Không có, không có..... Em đồng ý.” Cô nắm chặt lấy tay anh.

Anh hỏi lại: “Em đồng ý cái gì?”

“Em đồng ý lấy anh!” Cô nói hơi lớn tiếng, giọng run run vì hồi hộp.

Thế là anh cúi đầu hôn nhẹ lên môi cô rồi dịu dàng cởi chiếc nhẫn trên tay cô thay bằng 1 chiếc nhẫn khác.

“Em là của anh.” Giang Hàn tuyên bố xong lại ôm chặt lấy Phong Mạn Mạn mà hôn, Mạn Mạn nhắm tít mắt nên bỏ lỡ vẻ đắc ý trên mặt anh. Vô tội? Sao anh vô tội cho được chứ!

Hôn hôn 1 lúc rồi dần dần nóng cả người, Giang Hàn xoay người ôm Mạn Mạn nằm xuống giường- anh thì thầm bên tai cô: “Ich liebe dich (Tiếng Đức, anh yêu em).”

Phong Mạn Mạn hoàn toàn say mê trong nụ hôn của anh, cô không nghe được lời tỏ tình của Giang Hàn nhưng cảm giác được mình đang rất rất hạnh phúc. Ánh trăng ló mặt nhìn ra, suýt..... Đừng quấy rầy 2 người.

Vài năm sau.....

4 người nhà Giang gia dùng cơm chiều- đúng là Mạn Bộ biên giang, minh Nguyệt Hàn. Bé Giang Hiểu Bộ 5 tuổi dắt bé Giang Hiểu Nguyệt 3 tuổi đi trước, lúu rúu bất mãn vụng xưng hô trong nhà.

Giang Hiểu Bộ xoay người hỏi: “Mẹ ơi, sao bà cứ thích gọi con là Bộ Bộ vậy? Con chẳng thích đâu.” (bộ bộ- bước từng bước)

“Em thấy tên em êm tai lắm rồi.” Cô em bênh chăm chăm tên mình.

Phong Mạn Mạn mỉm cười: “Vì con là Hiểu Bộ mà.”

“Mẹ ơi, sao con là Hiểu Bộ?” Giang Hiểu Bộ cau mày, ha ha, lúc nhúu mày cậu nhóc giống ba mình như đúc ấy.

Mạn Mạn rất nghiêm túc giải thích: “Bởi vì Mạn bộ biên giang nguyệt sắc hàn (lúc trước thì là Mạn bộ biên giang minh nguyệt hàn cho xuôi tai thôi, amen, giờ lấy nguyên xi mới hiểu được ~.~) ấy, nếu con có em thì cũng đặt tên theo câu đó.”

Giang Hiểu Bộ không hiểu lắm, xòe bàn tay đếm đếm: “Hiểu Bộ, Hiểu Nguyệt, Hiểu Sắc?” Sau đó lại hô to, “Mẹ ơi đừng sinh em nha, nếu không bà sẽ kêu Sắc Sắc (~háo sắc) mất.”

“Ha ha ha ha.....” Cô cười sặc sụa.

Chỉ có Giang Hiểu Nguyệt mới 3 tuổi nên không rõ mẹ cười cái gì, cô bé cứ nghĩ anh trai không thích mình, thế là òa khóc: “Anh 2 không cần con, anh 2 không thích con.”

Giang Hàn chịu hết thấu- tuy ngày nào cũng có “tiết mục” này nhưng anh vẫn bông con gái mình lên: “Không sợ, ba cần Hiểu Nguyệt là được rồi.”

“Ba ơi.....” Giang Hiểu Nguyệt không nheo ôm cổ Giang Hàn- quả nhiên là “con trai thích mẹ, con gái thân cha” mà.

“Con cũng thích em mà, con cũng cần em nữa.” Giang Hiểu Bộ cũng vươn đôi tay nho nhỏ kéo quần ba mình.

“Ha ha ha ha.....” Phong Mạn Mạn cười lớn hơn.

Bọn họ đi ngang màn hình lớn trong quảng trường, thấy rất nhiều người tụ tập ở đó.

Đưa tin trực tiếp từ hiện trường? Tin tức mới nhất là 1 tên ở khu xx thành phố g định cướp của nhưng không thành bị đuổi bắt, phát điên lên, bắt 1 thiếu nữ làm con tin để uy hiếp cảnh sát.

Ổng kính chiếu cận cảnh cả người cô gái dính đầy máu nhưng tên cướp vẫn chĩa kéo vào cổ cô. Phong Mạn Mạn kinh ngạc rồi!

“Hàn! Hàn! Anh xem!” Cô hô to chỉ vào màn hình, “Đó là Tâm Tâm thì phải?”

Giang Hàn ngẩng đầu nhìn lại: “Thu Nhật Vọng Hương Tâm?”

41. Chương Phỏng Vấn 1

Phỏng vấn đây phỏng vấn đây!...

Đêm thất tịch (7 tháng 7 âm lịch) phiên ngoại 50 câu hỏi cho Hàn – Mạn...

1, tên bạn là?

Giang Hàn: Giang Hàn

Phong Mạn Mạn: Phong Mạn Mạn

2, bao nhiêu tuổi?

Giang Hàn: 25

Phong Mạn Mạn: Ngạch..... Chưa tới 23.

3, xin hỏi giới tính của 2 người là?

Giang Hàn:[nhìn nhìn không đáp]

Phong Mạn Mạn: Ngạch..... Nữ.

Tác giả[ném kịch bản]: Câu này mà hỏi chi cho tốn giấy?!!

4, tính cách của bạn là?

Giang Hàn: Dịu dàng (Mời xem lại chương 11 để biết thêm chi tiết)

Tác giả: Hàn đại thần~ ngài dịu dàng lúc nào vậy?!

[Giang Hàn tiếp tục nhìn tác giả không nói gì]

Tác giả: Vâng..... Dịu dàng thì dịu dàng, còn Phong Mạn Mạn thì sao?

Phong Mạn Mạn: Ngạch, tác giả à, cứ gọi em là Mạn Mạn cũng được rồi.

Giang Hàn: Bạn bè cô ấy đều gọi là Mạn Mạn.

Tác giả[nghĩ rằng: Biết ngay 2 người có quan hệ “bất chính” mà]: Được~ Mạn Mạn, vậy còn em?

Phong Mạn Mạn: Ừm.. chắc cũng xem như tốt.

Tác giả: Nè nè, đây là cái gì trả lời hả?

[Giang Hàn lại lại bình tĩnh trừng tác giả]

Tác giả[làu bàu]: Rõ ràng mình là mẹ ruột bọn nó mà cứ bị nó xem như mẹ kế là thế nào? Được rồi, cứ coi như tính cách tốt đi, câu tiếp theo.

5, xin hỏi tính cách người kia thế nào?

Giang Hàn: Rất lười, may mà tính tôi cũng vừa đủ bù trừ cho cô ấy, à phải, Mạn Mạn rất đáng yêu.

Tác giả[tiếp tục làu bàu]: Hàn đại thần! Ngài đang tự khen chính mình sao?

Phong Mạn Mạn: anh ấy... rất thông minh, có điều cũng hơi gian manh. (~ ranh mãnh?!)

Tác giả: A? Chỉ hơi hơi gian thôi sao?

Giang Hàn[nhìn Phong Mạn Mạn]: Đối với người khác mới vậy, với em- anh sẽ không.

Tác giả[tiếp tục làu bàu]: Đúng, bởi vì đối với Mạn Mạn, cậu chàng sẽ cực kỳ gian.....

6, xin hỏi lần đầu 2 người gặp nhau lúc nào? Ở đâu?

Giang Hàn: Khi cô ấy còn trong bụng dì Phong, lúc đó hình như tôi mới 2 tuổi.

Phong Mạn Mạn: 3 tuổi, tính từ khi em bắt đầu nhớ được chuyện lúc bé.

Tác giả: Quả nhiên là tiểu thanh mai~ tiểu trúc mã a! Nhưng sao 2 người trả lời khác nhau vậy trời!!!~

7, xin hỏi ấn tượng đầu tiên đối với người kia là?

Giang Hàn: Bụng dì Phong thật to.

Tác giả: Trả lời kiểu gì kỳ dzậy?

Giang Hàn: Ồ, chắc là... thực đáng yêu.

Phong Mạn Mạn[nhìn Giang Hàn]: Nếu là trước kia thì là anh ấy cũng lùn như mình, cũng bị người ta nói lùn như trái khổ qua, thật vui vì 2 đứa đều là “đồng loại”.[sau đó bắt đầu uể oải] nhưng sau khi anh ấy về nước thì là... sao anh ấy lại cao đến thế chứ?....

Giang Hàn[tiếp tục bình tĩnh]: Là nam thì ai chẳng phải “nhỏ giò”.

8, xin hỏi bạn thích người kia ở điểm nào?

Giang Hàn: Điểm nào cũng thích.

Phong Mạn Mạn: Anh ấy rất tốt với em, khụ khụ, nói chung là em thích anh là được rồi.

Tác giả: Thật ganh tỵ a~ vì sao đêm thất tịch Mạn Mạn có Hàn đại thần dẫn đi chơi mà mình phải ở nhà 1 mình đánh máy??

9, xin hỏi ghét người kia ở điểm nào?

Giang Hàn: Uống nhiều trà sữa không tốt cho sức khỏe, mai mốt đừng uống nhiều như vậy.

Phong Mạn Mạn: Đi ăn thường xuyên cảm em kêu trà sữa, mà anh uống cà phê cũng có tốt gì cho cam!!

Tác giả: Tiếp tục ganh tỵ.....

10, xin hỏi từng “uống dấm” vì người kia chưa?

Giang Hàn[thấp giọng]: Còn chưa tính là ghen, chỉ hơi thắc mắc mà thôi...

Phong Mạn Mạn: Cái gì cái gì?

Giang Hàn[mỉm cười]: Không có gì.[lại xoa đầu Phong Mạn Mạn]

Tác giả: Mạn Mạn..... A~ Mạn Mạn, còn em?

Phong Mạn Mạn: Còn chưa, anh ngoan lắm, không làm em phải ghen bao giờ.

11, xin hỏi bạn gọi người kia như thế nào?

Giang Hàn: Mạn Mạn

Phong Mạn Mạn: Giang Hàn

Tác giả[cười trộm]: Không phải “anh Hàn” sao?

Phong Mạn Mạn[đỏ mặt giận dỗi trừng tác giả]: Tác giả đáng ghét!!!

Giang Hàn[lại bình tĩnh nhìn tác giả]:.....

Tác giả: Được được được~ câu tiếp theo[nghĩ: Thực sợ Hàn đại thần nổi giận quá.....]

12, xin hỏi bạn muốn người kia gọi bạn thế nào?

Giang Hàn: Hàn, không gọi tên đầy đủ nữa.

Tác giả: Mạn Mạn, nghe chưa?

Phong Mạn Mạn: Không..... Kia..... Mạn Mạn là được rồi.

13, nếu so sánh người kia với 1 con vật thì bạn sẽ chọn con gì?

Giang Hàn: Mèo con lười biếng.

Phong Mạn Mạn: Không biết.....

Tác giả: Trả lời thay em há: là con bọ cạp cực đen cực gian!

[Giang Hàn tiếp tục bình tĩnh nhìn tác giả]

14, xin hỏi nếu tặng người kia 1 lễ vật, bạn sẽ tặng gì?

Giang Hàn: Mạn Mạn hay thích đồ ăn.

Phong Mạn Mạn[quay đầu hỏi Giang Hàn]: Anh thiếu gì không?

Giang Hàn[rất nghiêm trang+ đứng đắn]: Thiếu 1 món gọi là Phong Mạn Mạn.

Phong Mạn Mạn[cúi đầu.....]:.....

Tác giả: Mạn Mạn ơi là Mạn Mạn! Đây chính là “tự em đào hố tự em nhảy” đấy!!!

15, xin hỏi bạn hy vọng nhận được món quà gì?

Giang Hàn: Như trên.

Phong Mạn Mạn[vẫn đang cúi đầu]: Trà sữa.....

16, xin hỏi có gì bức mình người kia không? Nếu có thì là gì?

Giang Hàn: Rất không chú ý sức khỏe. Lần trước bị đau dạ dày, trước nữa còn.....[tiếp tục nói.....]

Phong Mạn Mạn[cúi đầu trùng tác giả]: Ai là sếp chị?! Ai kêu chị hỏi câu này?!

Tác giả: C... Câu tiếp theo!

17, xin hỏi bạn có khuyết điểm gì không?

Giang Hàn: Lần đầu có người yêu mà cũng không biết Mạn Mạn muốn yêu như thế nào.

Tác giả[sờ cằm]: A? Đây là mối tình đầu của Hàn đại thần a? Yêu như thế nào? Vấn đề này rất “sâu xa” đây!

Phong Mạn Mạn: Em rất lười.....

Tác giả: Ai cũng biết! Rốt cục em cũng chịu nhìn thẳng sự thật.....

18, xin hỏi người kia có khuyết điểm gì?

Giang Hàn: Không biết tự chăm sóc bản thân, thường mắc bệnh làm người khác lo lắng, ừm~ còn hơi rụt rè.

Phong Mạn Mạn: Ảnh hử? Hình như không có.

Tác giả: Phong Mạn Mạn, Hàn đại thần nói tật xấu của em nhiều như thế mà em còn không chịu phản kích? Chẳng lẽ sức công kích của em = 0 thật sao?

19, xin hỏi bạn ghét người kia làm gì?

Giang Hàn[suy nghĩ trong chốc lát]: Không có, chuyện kia cũng không phải lỗi Mạn Mạn.

Tác giả[sáng mắt, căng tai hóng]: Vấn đề gì? Chuyện gì?

Giang Hàn[bình tĩnh nhìn tác giả]: Không phải việc của cô.

Phong Mạn Mạn: Không có.....

20, xin hỏi bạn có làm gì khiến người kia tức giận không?

Giang Hàn[nhìn Phong Mạn Mạn]: Mạn Mạn có sao?

Phong Mạn Mạn[lắc đầu]: Không có.

Tác giả: Ghen tị!! Ta ghen tị!!

21, xin hỏi quan hệ giữa 2 người đến mức nào rồi?

Phong Mạn Mạn: Như người yêu bình thường.

Giang Hàn[rốt cục không lời]:..... (người ta hỏi quan hệ ABC... XYZ... hay H cơ!! ~.~)

Tác giả: Hàn đại thần, tôi cũng không lời rồi.

22, xin hỏi lần đầu 2 người hẹn hò là ở đâu?

Phong Mạn Mạn: Chính thức hẹn hò... chắc là lần đi xem phim ấy. (Muốn biết chi tiết xin xem lại chương 34)

Giang Hàn: Ừm.. trước đây cô ấy có sang nhà tôi ngủ. (Xem chương 23 để biết thêm chi tiết)

Tác giả[cười rất “sâu xa”]: Ngủ á? Có jq.....

Giang Hàn[thực bình tĩnh]: Lúc tôi 10 tuổi- cỡ 8 tuổi.

Tác giả:.....

23, xin hỏi lúc đó 2 người cảm thấy thế nào?

Giang Hàn: Cô hỏi trước hay sau lần đó?

Tác giả: Tôi muốn biết lần xem phim cơ.

Phong Mạn Mạn: Rất tức cười, vì tụi em đi xem phim hoạt hình thật.

Tác giả: Sao không phải phim tình cảm chứ,... phim kinh dị cũng được mà!!

(nhất là lúc tới cảnh rừng rợn ấy!! Có vậy mới đáng xem)

24, xin hỏi lúc đó tình cảm 2 người phát triển tới mức nào?

Giang Hàn: Mạn Mạn em trả lời đi.

Phong Mạn Mạn: Thì như người yêu bình thường á.

Tác giả: Ách..... Khi nào mới không phải người yêu bình thường?

Giang Hàn[bình tĩnh nhìn Phong Mạn Mạn]:.....

Tác giả[ôm ngực thở phào]: Rốt cục không phải bình tĩnh nhìn mình.

25, xin hỏi bạn thường hẹn hò ở đâu?

Giang Hàn: Quán ăn gần trường cô ấy hoặc trên game.

Phong Mạn Mạn: Ừ

Tác giả:.....

26, xin hỏi bạn sẽ chúc mừng sinh nhật người kia thế nào?

Giang Hàn: Còn chưa tới sinh nhật cô ấy, khi nào tới sẽ trả lời.

Phong Mạn Mạn: Thì... cái kia.....[cúi đầu]

Tác giả: Hình như hôm đó chính là ngày ai đó tự đào hầm nhảy vào thì phải? Điều ước sinh nhật gì gì ấy?

Phong Mạn Mạn:.....

[Giang Hàn đặt tay lên vai Phong Mạn Mạn, bình tĩnh nhìn tác giả]

Tác giả: Được..... Được..... Được rồi..... Câu tiếp theo.

27, xin hỏi người tỏ tình trước là ai?

Giang Hàn: Cô ấy

Phong Mạn Mạn: Ảnh

Tác giả: Vậy rốt cuộc là ai?.....

28, xin hỏi bạn thích người kia đến mức nào?

Giang Hàn: Muốn cưới về nhà.

Phong Mạn Mạn:.....

Tác giả: Ác ác ác, đây chính là thổ lộ sao?

29, xin hỏi bạn yêu người kia không?

Giang Hàn[bình tĩnh nhìn tác giả]: Đương nhiên.

Phong Mạn Mạn: Ngạch..... Yêu.....

30, xin hỏi người kia có nói câu gì khiến bạn không biết làm sao không?

Phong Mạn Mạn: Chưa phát hiện.

Tác giả: Hàn đại thần nói gì em cũng không biết làm sao cả mà.

Giang Hàn: Không thể nói.

Tác giả: Là câu..... Anh Hàn kia hả?

Giang Hàn[hơi đỏ mặt, bắt đầu không bình tĩnh nhìn tác giả]

Tác giả: Ngại quá, tôi hơi thành thật! Câu tiếp theo~

31, xin hỏi bạn có từng nghĩ người kia đứng núi này trông núi nọ không? Nếu có thì làm sao?

Giang Hàn: Không có.

Phong Mạn Mạn: Không có

Tác giả: Ta tiếp tục ganh tỵ!!!!

32, xin hỏi bạn có thể cho phép người kia đứng núi này trông núi nọ không?

Giang Hàn: Không có gì không thể nhưng tôi tin cô ấy.

Phong Mạn Mạn: Anh ấy sẽ không..

Tác giả: Mình..... Mình..... Mình cũng muốn cái đại thần.

33, xin hỏi nếu người kia trễ hẹn 1 giờ thì bạn sẽ làm gì?

Giang Hàn: Mạn Mạn rất đúng giờ.

Phong Mạn Mạn: Mỗi lần hẹn ảnh đều đến trước.

34, xin hỏi bạn thích bộ phận nào trên thân thể người kia?

Giang Hàn: Môi.

Phong Mạn Mạn: Tay, rất ấm áp.

Tác giả: Hàn đại thần bắt đầu ái muội sao?

35, xin hỏi khi nào thì người kia làm bạn yêu nhất?

Giang Hàn: Lúc nào cũng thế..

Phong Mạn Mạn: Khi anh đánh boss cũng không chịu gọi em giúp đỡ.

Tác giả: Hình như có gọi em cũng không giúp được gì đi?

Giang Hàn: Bây giờ Mạn Mạn giỏi hơn trước kia nhiều rồi.

36, xin hỏi khi nào thì bạn cảm thấy hồi hộp khi chỉ có 2 người?

Giang Hàn[thực bình tĩnh]: Không có.

Phong Mạn Mạn:Khi.....[lí nhí] anh hôn em.....

Tác giả: Nghe được~ ta nghe được~

37, xin hỏi có khi nào bạn nói dối với người kia không? Người kia tin không?

Giang Hàn: Không có.

Tác giả: Đúng là không nói nhưng thường xuyên đánh lạc hướng Mạn Mạn.

Phong Mạn Mạn: Em cũng không.

Tác giả: Ác... Hỏi cũng như không.

38, xin hỏi khi nào thì bạn thấy hạnh phúc nhất?

Giang Hàn: Khi cô ấy ngủ.

Phong Mạn Mạn: Khi có anh ấy bên cạnh.

Tác giả: Ta lại ghen tị.....

39, Hai người có cãi nhau không?

Giang Hàn: Lúc nhỏ có tính không?

Phong Mạn Mạn: Không có, anh luôn nhường nhịn em.

40, xin hỏi 2 người cãi nhau như thế nào?

Giang Hàn: Đã nói không có!!

Phong Mạn Mạn: Ngạch.....

Tác giả[lại ném kịch bản]: Ai viết đây?!!!

41, xin hỏi làm thế nào 2 người làm hòa?

Giang Hàn: Không cãi nhau.

Phong Mạn Mạn: Ngạch.....

Tác giả:[kịch bản lại bị hành hạ]: Còn như vậy thì khỏi hỏi nữa!

42, xin hỏi kiếp sau 2 người có muốn thành người yêu không?

Giang Hàn: Có, à mà, trọng sinh trong trò chơi tính không?

Phong Mạn Mạn: Ngạch.....

Tác giả: Hàn đại thần, ngài rất hài hước.

43, xin hỏi bạn cảm thấy mình được yêu khi nào?

Giang Hàn: Khi cô ấy ôm tôi ngủ..

Phong Mạn Mạn[mặt đỏ]: Em đâu có.....

Tác giả: Mạn Mạn, phản kích đi! Đấu tranh đi a!

44, xin hỏi khi nào thì bạn cảm thấy chẳng lẽ người kia không yêu mình nữa..... ?

Giang Hàn: Không có cảm giác này.

Phong Mạn Mạn: Giống như trên.

Tác giả: Tiểu thanh mai tiểu trúc mã, sao 2 người nhất trí vậy a??!!~

45, xin hỏi cách bạn thể hiện tình yêu của mình là?

Giang Hàn: Che chở cô ấy.

Phong Mạn Mạn: Ngoan ngoãn nghe lời.

Tác giả: Thật khiến cho người ta ghen tị![ném kịch bản!]

46, xin hỏi người kia giống nghề gì trong trò chơi?

Giang Hàn: Thương nhân, thích nhặt đồ và bán kiếm tiền.

Phong Mạn Mạn: Thần quan, anh ấy luôn bảo hộ em.

47, xin hỏi giữa 2 người có chuyện gì giấu diếm nhau không?

Giang Hàn[chần chờ]: Không có.

Phong Mạn Mạn: Không có

Tác giả: Hàn đại thần chần chờ cái gì vậy cà?

48, xin hỏi người bạn yêu nhất là?

Giang Hàn: Mạn Mạn

Phong Mạn Mạn: Trà sữa

Tác giả: Đây là đáp án kiểu gì vậy?!

49, xin hỏi quan hệ giữa 2 người có được người chung quanh công nhận?

Giang Hàn: Công nhận.

Phong Mạn Mạn: Vâng, ba mẹ em đều biết cả.

50, xin hỏi tình yêu của 2 người sẽ kéo dài vĩnh viễn sao?

Giang Hàn: Đương nhiên

Phong Mạn Mạn: Vâng.....

Tác giả: Ta ganh tỵ a ganh tỵ.....

42. Chương Phỏng Vấn 2

Phỏng vấn tết trung thu...

Giang Hàn và Phong Mạn Mạn kết hôn sinh con được vài năm thì bị tác giả “mời” đi “hỏi han”.....

1, xin hỏi bạn thích người kia nấu món gì nhất?

Phong Mạn Mạn: Rất nhiều a, hầu như ảnh nấu gì em cũng thích, trừ khổ qua.

Giang Hàn:.....

Tác giả: Hàn đại thần, ngài thì sao?

Giang Hàn[tiếp tục bình tĩnh]:.....

Phong Mạn Mạn[ngượng ngùng cúi đầu]: Ách.....

Tác giả: À, hiểu! Câu kế tiếp. (MM không biết nấu nướng mờ)

2, xin hỏi bạn nấu món gì ngon nhất?

Giang Hàn: Tất cả các món Mạn Mạn thích ăn.

Tác giả: Thật làm người ta hâm mộ mà. Mạn Mạn đâu?

Phong Mạn Mạn[tiếp tục cúi đầu]:.....

Tác giả[lắc đầu thở dài]: Hiểu luôn, em đâu biết vào bếp.

3, xin hỏi 2 người muốn sinh mấy con?

Giang Hàn: 1 trai 1 gái.

Phong Mạn Mạn: Là Hiểu Bộ và Hiểu Nguyệt đó.

2 đứa bé chạy vụt vào.....

Giang Hiểu Bộ, Giang Hiểu Nguyệt: Chào dì Tử ạ! (Tử nha đầu = con bé chết bầm kia -> dì Tử ~ Tử a di -.-)

[tác giả học máu..... Tội nghiệp~~]

4, xin hỏi người kia có chuyện gì thấy mắt mặt nhất?

Giang Hàn[phốc.....]: Không có.

Tác giả: Vậy còn cười cái gì?

Phong Mạn Mạn: Cái kia á, có mấy buổi sáng Giang Hàn thức dậy thì thấy đã lọt giường rồi, thảm lắm.

Giang Hàn[đen mặt]: Tại ai đó ngủ cũng chẳng ngoan, giành chăn cũng thôi đi, còn đạp người khác lọt giường.

Tác giả: Ha ha ha ha.....

Phong Mạn Mạn[tròng tác giả]: Cười cái gì cười!

5, xin hỏi khi nào thì phát hiện “mình đã yêu người kia”?

Giang Hàn: Lâu lắm rồi, hồi còn nhỏ.

Tác giả: Vậy đâu phải yêu?

Giang Hàn[thực bình tĩnh nhìn tác giả]:.....

Phong Mạn Mạn: Em cũng không biết khi nào nữa, cứ quen dần dần rồi yêu thôi.

6, xin hỏi bạn thích đi du lịch ở đâu nhất?

Giang Hàn: Hồng Kông

Phong Mạn Mạn: Hồng Kông

Tác giả: À~ cái đợt “tự định chung thân” chứ gì!

7, xin hỏi người kia có tật xấu gì không?

Phong Mạn Mạn: Ảnh không có.

Giang Hàn: Cô ấy có nhiều tật lắm- ngủ không ngoan, rất lười...[tuy nói vậy nhưng giọng đại thần vẫn rất âu yếm]

8, xin hỏi 2 người phân chia việc nhà thế nào?

Phong Mạn Mạn: Ách.....

Giang Hàn: Khởi phân công.

Tác giả: Là Hàn đại thần làm hết sao?

Phong Mạn Mạn[xấu hổ gật đầu]:.....

Tác giả: Giang Hàn, nhà tôi cũng bữa bận lắm, anh qua đây giúp tôi dọn dẹp 1 chút đi.

Giang Hàn:.....

9, xin hỏi bạn muốn nuôi con gì?

Phong Mạn Mạn: Cún con, rất đáng yêu mà.

Giang Hàn: Bữa trước em làm gì con chó mà Mộng Sa nuôi vậy?

Phong Mạn Mạn: Ách..... Vẹt cũng được, không cần chăm sóc kỹ.

Giang Hàn: Con vẹt em mua lần trước bay đâu rồi?

Phong Mạn Mạn: Kia..... Rùa được không?

Giang Hàn: Còn nhớ vụ con rùa em nuôi mất tích 2 ngày trước không?

Phong Mạn Mạn:.....

10, xin hỏi 2 người có cùng làm việc gì rất ngốc nghếch không?

Phong Mạn Mạn: Ly..... Hắc bạch uyên ương tính không?

Tác giả: Phốc..... Tính!

11, xin hỏi có từng có tình địch không? Khi nào thì lo lắng nhất?

Giang Hàn: Không hẳn.

Phong Mạn Mạn: Cái kia.....

Giang Hàn[cau mày nhìn Phong Mạn Mạn]: Mạn Mạn làm sao vậy?

Phong Mạn Mạn: Cái kia..... Thật lâu thật lâu lúc trước Giang Triệt bảo có cô nào đó thường xuyên đến tìm anh.

Giang Hàn[tiếp tục chờ câu sau]: Sao nữa?

Phong Mạn Mạn: Cái kia, hình như cô đó là người ngoại quốc.

Giang Hàn: Sao nữa?

Phong Mạn Mạn: Hình như là người gọi anh đến đón ở sân bay...

Giang Hàn: Sao nữa?

Phong Mạn Mạn: 2 người thật không có gì sao?

Giang Hàn[cốc đầu Phong Mạn Mạn]: Chuyện xưa lơ xưa lắt rồi.

Phong Mạn Mạn: Nhưng là Giang Triệt nói.....

Giang Hàn: Đừng để ý nó nói cái gì, nó đâu phải anh, sao mà biết được! Anh chỉ thích mỗi em thôi.

Tác giả: Phốc.....

Giang Hàn: Cười cái gì?

Tác giả: Chẳng có gì, 2 người cứ tiếp tục.

12, xin hỏi hiện giờ có mong muốn gì không?

Phong Mạn Mạn: Cả nhà khỏe mạnh vui vẻ là được rồi.

Giang Hàn: Muốn cùng ai đó “chơi đùa” 1 chút..

Tác giả: A?

Giang Triệt hắt hơi mấy cái liền.

13, xin hỏi những người bạn tốt nhất của bạn là ai? Có giống bạn của người kia không?

Phong Mạn Mạn: Linh Như, Mộng Toàn nè, Tâm Tâm nè... còn 1 đám ở Đường Thi nữa.

Giang Hàn: Ừ.

14, xin hỏi bạn có xếp tình yêu vào vị trí số 1 trong lòng mình không?

Phong Mạn Mạn: Vâng.....

Giang Hàn: Không, số 1 là gia đình.

Tác giả: Hàn đại thần rất có trách nhiệm gia đình a.

15, xin hỏi bạn thích biểu tình nào của người kia nhất?

Phong Mạn Mạn: Lúc mỉm cười.

Giang Hàn: Lúc ngủ.

Tác giả: Này..... Ta không hiểu sai chứ nhỉ? (* tung chân * sai quá mức!)

16, xin hỏi bạn thích cuộc sống như thế nào?

Phong Mạn Mạn: Vẫn tiếp tục hạnh phúc như bây giờ.

Giang Hàn: Ừ

Tác giả: Chúc 2 người hạnh phúc suốt đời.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/man-bo-bien-giang-minh-nguyet-han>